

P E T R I
DE ANCHARANO
IVRISCONSULTI CLARISS.
A C P O N T I F I C I I
IVRIS INTERPRETIS
CELEBERRIMI

Super Quarto Decretalium facundissima
Commentaria .

A plerisque erratis, à quibus in antiquis Codicibus, Typographorum illius tempestatis
incuria, erant oppressi, nunc liberata, pristinoque suo, ac innato
candori, qua fieri potuit diligentia, restituta.

*Cum suis summarijs, adnotationibus, locupletissimoque singularum rerum, ac
materiarum Indice ad commodum studiosorum noviter additis,
nunc primum in lucem prodita.*

B O N O N I Æ,
Apud Societatem Typographiæ Bononiensis.
M D L X X X.

Curia Episc. & S. Inquisit. concessa.

P E T R I
DE ANCHARANO
IVRISCONSULTI CLARISS.
A C P O N T I F I C I I
IVRIS INTERPRETIS
CELEBERRIMI

Super Quarto Decretalium facundissima
Commentaria .

A plerisq; erratis, à quibus in antiquis Codicibus, Typographorum illius tempestatis
incuria, erant oppressi, nunc liberata, pristinoq; suo, ac innato
candori, qua fieri potuit diligentia, restituta.

*Cum suis summarijs, adnotationibus, locupletissimoq; singularum rerum, ac
materiarum Indice ad commodum studiosorum noviter additis,
nunc primum in lucem prodita.*

B O N O N I Æ,
Apud Societatem Typographiæ Bononiensis.
M D L X X X.

Curia Episc. & S. Inquisit. concessu.

INDEX OMNIUM RVBRICARVM,
ET CAPITVLORVM,
QVAE SVB VNOQVOQVE TITVLO PRAESENTIS
VOLVM. CONTINENTVR.

¶ <i>Ex Rub. de spon. & mat.</i> 1	Ex literis.	41	Veniens.	73
	Duo pueri.	41	Si quis.	74
Cap. Dominus. fol.	Ad dissoluendum.	42		
De Francia.	Tua.	44	¶ <i>Ex Rub. de coniugio leprosoꝝ.</i> 75	
Præterea.				
Iuuenis.	¶ <i>Ex Rub. de clandest. desponsat.</i> 44		Cap. Peruenit.	75
Ad audientiam.			Quoniam.	76
De illis.	Cap. Si quis.	45	Litcras.	76
De muliere.	Quod nobis.	45		
Ex literis.	Cum inhibitio.	46	¶ <i>Ex Rub. de coniugio seruoꝝ.</i> 76	
Sponsam.				
Ex parte.	¶ <i>Ex Rub. de spons. duorum.</i>		Cap. Dignum.	77
Ex literis.			Proposuit.	77
Non est uobis.	Cap. Duobus.	48	Licet.	78
Præterea.	Accepisti.	49	Ad nostram.	78
Veniens.	Licet.	49		
Cum locum.	Tua.	49	¶ <i>Ex Rub. de natis ex libero ventre.</i> 79	
Veniens.	Duas.	49		
Commisam.			Cap. Indecens.	79
Requisit.	¶ <i>Ex Rub. de condi. apposis.</i> 50			
Cum apostolica.				
In præsentia.	Cap. Quicumque.	53	¶ <i>Ex Rub. de cognat. spiritali.</i> 80	
Inter opera.	Cum sit proprium.	53		
Ad id.	De illis.	55	Cap. Verum.	80
Sicut ex literis.	Verum.	57	Si uir.	80
Cum apud.	Super eo.	59	Super eo.	81
Dilectus.	Per tuas.	60	Martinus.	82
Tua.	Si conditiones.	61	Contracto.	82
Tua nos.			Veniens.	82
Cum in tua.	¶ <i>Ex Rub. qui cler. vel uonen.</i> 63		Tua nos.	83
Consultationi.			Ex literis.	83
Gemma.	Cap. De diacono.	64		
Is qui fidem.	Ex literarum.	64	¶ <i>Ex Rub. de cognatione legali.</i> 84	
Si inter.	Meminimus.	64		
Adolescens.	Consultuit.	65	Cap. Si qua.	84
	Veniens.	65		
	Rufus.	66	¶ <i>Ex Rub. de eo, qui cognouit cōsan. ux. suæ.</i> 85	
	Insinuante.	67	Cap. Si quis.	85
Cap. Tua.			Veniens.	85
Vbi non est.	¶ <i>Ex Rub. de eo, qui duxit in matr. quam polluit per adul.</i> 68		De illo.	86
Puberes.			Super eo.	86
Litcras.	Cap. Propositum est.	68	Discretionem.	87
Accesit.	Significauit.	69	Fraternitati.	87
Continebatur.	Super hoc.	69	Ex literis.	88
De illis.	Ex literarum.	69	Veniens.	88
A nobis.	Cum haberet.	70	Tua.	89
De illis.	Significasti.	72	Iordane.	89
Attestationes.				

¶ Ex Rub. de consanguinitate, et af- finitate. 86	¶ Ex Rub. qui filij sint legitimi. 106	¶ Ex Rub. de diuorijis. 135
Cap. Ex literis. 90	Cap. Sint legitimi. 106	Cap. Si qua. 135
Super eo. 90	Conquestus. 106	Quasiuit. 136
Quod dilecto. 91	Cum inter. 107	Porro. 136
De infidelibus. 91	Transmissa. 107	Significasti. 137
Quod super his. 92	Causam. 108	Ex literis. 138
Quia circa. 93	Lator. 110	De illa. 140
Tua nos. 93	Tanta. 112	Quarò. 141
Non debet. 94	Causam. 114	Gaudemus. 142
Vir, qui. 95	Perlatum. 116	Deus. 145
¶ Ex Rub. de frigidis, & malefici- tis. 95	Quod nobis. 117	¶ Ex Rub. de donation. inter virum, & uxorem. 145
Cap. Accepisti. 95	Referente. 118	Cap. Mulieres. 146
Quod sedem. 97	Peruenit. 118	Significauit. 150
Ex literis. 97	Per tuas. 119	De prudentia. 151
Consultationi. 97	Per venerabilem. 122	Plerunque. 153
Laudabilem. 98	Ex tenore. 127	Et si necesse. 154
Fraternitatis. 99	Gaudemus. 128	Nuper. 157
Literæ. 102	¶ Ex Rub. qui matrimonium accusa- re possunt. 129	Per uestras. 159
¶ Ex Rub. de matrimo. contracto con- tra interdictum Ecclesie. 104	Cap. Relatum. 129	Donatio. 167
Cap. Literæ. 104	A nobis. 130	¶ Ex Rub. de secundis nup. Cap. Capellaanum. 175
Ex literis. 105	Videtur. 131	Dominus. 175
De muliere. 106	Insuper. 131	Vir autem. 176
	Significante. 132	Super. 177
	Cum in tua. 133	

F I N I S.

PETRI
DE ANCH'ARANO
PONTIFICII IVRIS

INTERPRETIS EGREGIA

Commentaria super quarto
Decretalium.

Desponsalibus, & matrim.

S V M M A E.

- 1 Sponsalia, & matrimonia quid differant.
- 2 Sponsalia sunt repromissio futurarum nuptiarum.
- 3 Nuptia, siue matrimonium quid sit.

Dominus. Gof. conti-
nuat ista

rub. nō ad proxima, sed remo-
ta, hoc ordine. postq̄ tractau-
imus ea, q̄ p̄tinent ad clericos:
de his, quæ p̄tinet ad laicos
videamus. vel aliter. dictū est.
s. de reb. ecclesiasticis, & p̄-
sonis clericorū. verū quia sunt
q̄dā, q̄ h̄nt annexā spiritualita-
tem, vt sponsalia, & matrimonia, quæ
et spectant ad forū
ecclesiasticum: ideo ad hunc tractatū
iurislator vertit sty-
lū suū. vel aliter, & ad proxima.
Dictū est. s. ne clerici, vel
monachi immisceant se negocijs
sæcularibus: verū quia sūt
quædā negocia sæcularia, vt
matrimonia: quorū cognitio
spectat ad clericos. Ideo ne à
talibus videat iurislator cleri-
cos exclusisse, hanc rubricā
immediatē subneçit: vt p̄ hoc
det intelligere cognitionē taliū
nō esse clericis interdicitā.
h̄c de materia in Decretis a. 27. cā.
vsq; ad fi. causarū, inter
posito tractatu de pœnitētia.
ad rub. specialius facit 27. q. 2.
in prin. 3. 1. q. 2. & 3. & 3. 2. q. 1.
& q. 2. & q. 3. per totū. re-
petitur in 6. & Cle. cōuenit Rub. s.
de summa tri. & fi. ca. c. firmiter.
in fi. de biga. c. debitū. de trāfac.
c. fi. de rap. c. pen. & vlti. & li. 6.
de pcura. c. fi. de iud. c. dispendio-
sam. in cle. Et set sup hac rub. tractādū,
quid sit matrimoniu: vñ dicatur:
quō contrahatur: vbi fuerit institū-
tū: q̄ sint causæ instōnis: quæ
sint eius bona: & q̄ ipsius impedi-
menta. de quib. singulis Inn. pro-
sequitur. j. e. c. iuuenis. & pleni-
us. Io. An. in summa huius libri, & c.
¶ Quæro: an sit differētia inter spō-
salia, & matrimonia. dic. q̄ sic. qd̄
patet: quia hic cadit copula
inter ipsa. & natura huius copulæ,
& æst diuersa cōiūgere, vt no. ff.
de iuris, & fac. igno. in rub. Nā
si eēt idē, non deberent diuersis
vocalibus appellari, vt l. si idem. C.
de codi. b. patet et ex diuersitate
diffinitionū. † sponsalia b. n. sunt
repromissio futurarū nuptiarū, vt.
ff. de spon. l. 1. † Sed nuptiæ

siue m̄rimoniū est viri, mulierisq; con-
iūctio, indiuiduā vite consuetudinē
retinēs. 27. q. 2. in pri. & ibi no. in
summa. Et est vtile hoc scire p̄p̄
statuta terrarum, disponētia, q̄
filia nupta, vel maritata nō
succedat patri, si supersunt masculi.
Queritur, nunquid desponsata
excludat à successione, vigo-
re illius statuti. vñ q̄ sic. quia
nuptias nō facit cōcubitus, sed
consensus, vt. ff. de reg. iur. l. nuptias.
& pro hac parte faciūt omnia
iura, q̄ allegat Gratianus dicta. q. 2.
vsq; ad. s. his omnibus auctorita-
tibus. ¶ In cōtrariū faciūt alia
iura, quæ ibi sequuntur, & quæ
superius dixi: & semel habui hanc
quæstio nē de facto: de qua vide
p̄ Cy. C. de bonis, quæ libe. l. nō
sine ratione. & tetigi. s. de conuer.
coniū. c. ex publico.

ADDITIONES.

- a ¶ Copulæ, & adde Bar. in l. Titia
textores. s. nihil. de leg. 1. Pe. de
Anch. in conf. 366. incip. In themate
proposito. Fely. in c. q̄relā. col. fi. ver.
in glo. de simo.
- b ¶ Spōsalia. spōsalia quid sint, &
qd̄ differāt à matrimonio. vide
Spec. de spōsa. in prin. Io. de Tur. cre.
in c. vbi non est consensus. 30. q. 2.

S V M M A E.

- 1 Matrimonium potest contrahi inter alienigenas, et qui se mutuo non cognoscunt.
- 2 Ignoti presuntur liberi, & boni: nisi cōtra probetur.
- 3 Maritus duxit uxorem ad domum suam. & quid ex illa ductione lucretur.
- 4 Cōsuetudo laicorū sup̄ matrimonijs pot̄ aliquid operari.
- 5 Matrimonia minus legitime contracta corrigere spectat ad forum ecclesie.
- 6 Relinquēs uxore legitimā, & aliam ducens, qua pœna puniatur.
- 7 Cōsuetudo terræ viri, si est diuersa à cōsuetudine terræ mulieris: q̄ cōsuetudo seruabitur inter eos. et nu. 9.
- 8 Filia nupta Venetijs pot̄ testari de dote. Teruissū seruatur ius cōe, qd̄ disponit, vsq; in alterius p̄tate decedit, nō possit facere testamētū: nobilis quædā Veneta nupta, et ducta fuit Teruissū. Venetijs tamē fuit dos data marito, et p̄missio de restituēdo, & c. mulier ista veniēs Venetijs i testō filiā, quā ex dicto matrimonio suscepit, in medietate dotis restituat: in alia partem. & c. an valeat.

Pet. de Anch. sup. 4. Decre.

De

DE francia. Matrimonium consensu co-
trahitur: licet solennitates,
vel consuetudines patrie non seruentur. & duo
facit. primo ponit casum. secundum diffinit. secunda ibi diffi-
nit. ¶ No. r. ¶ q inter alienigenas, & qui se mutuo non
cognoscunt, potest contrahi matrimonium. & si dicas. pot
esse, q iste extraneus, & ignotus erat Iudeus, sacerdos, vel
aliter impeditus contrahere: ergo cum tali tutius videtur
sentire, q matrimonium esse non possit: vt sic in tutiorem
partem interpretemur in dubio, vt. s. de presby. non bap.
c. veniens. so. die ¶ q ignoti presumuntur liberi, & boni: ni
si probentur impedimenta, quae non a natura, sed ab extrin-
seca qualitate proueniunt. ad hoc. c. cum deputati. s. de iu-
di. & l. extraneus. de hære. insti. ¶ Secundum no. ¶ q maritus
ducit uxorem. & sic vxor ducitur ad viri domum: & ista du-
ctio est magni effectus: ex tunc. n. vir lucratur fructus do-
tis: & tunc sponsa presumitur facta vxor, vt not. ff. de ritu
nup. l. mulierem. & vide quod ibi no. ¶ Tertio no. ¶ q sup
matrimonij potest consuetudo laicorum aliquid operari:
nam licet ipsum matrimonium sit res spiritualis: & sic ad
Ecclesiam pertineat ipsum regulare. tamen consuetudo lai-
corum in istis spiritualibus praetermitti non debet. quod
quo procedat, dic. vt. j. de cog. spi. c. sup eo. ¶ Quarto no.
¶ q ad forum Ecclesie spectat attetata minus legitime ma-
trimonia retractaro. ad hoc vide quod no. & dixi. s. de or.
cogni. c. tua. vbi etiam si quaestio matrimonij deducitur in-
cideret coram iudice saeculari, remittit ipsam ad episco-
pum cognoscendam. ¶ Quinto no. ¶ q ille, qui relicta vxo-
re legitima, aliam duxit, debet agere poenitentiam: de iura
ciuili puniatur infamia: & accepta a secundo ducta restituit:
& quae dedit, perdit: & talis secundo ducta, quae bona fide
contraxit, a reatu adulterij excusatur, vt l. eum qui duas. C.
de adul. & l. si contra. de incestuosus nup. ¶ Oppo. iste text.
innuit, q in matrimonijs non sit attendenda consuetudo
patrie. contra, imò videtur, q non debeat praetermitti. 30.
q. 5. c. aliter. fol. dic. q quandoque consuetudo disponit su-
per accidentalibus matrimonij, puta super dote: vel super
ponendo pallio tempore contractus: vel, q parentes spon-
sa: aliquid donent sponse. & talis consuetudo in praedictis,
& in similibus est seruanda. & peccatū est ipsam omittere.
30. q. 5. c. nostrates. vbi de hoc, & maxime est peccatū mor-
tale omittit illas: per quas incerta redditur Ecclesia de cō-
tractu, sū Vin. qui circa hoc etiam dicit, q si aliqua cōtra-
hit coram duobus testibus, petere potest publicationē ip-
sorū, de testi. c. significauit. & c. Albericus. & licet sit seruā-
da, vt dixi: tū eius c. transgressio, vel pactorum non rescin-
dit contrahentium matrimonium, vt hic: nec mirum, quia
nec alij rescinduntur propter non obseruantiam promisso-
rum: sed agitur, vt impleantur quicquid praecise: quicquid ad inter-
esse. iuxta materiam l. i. ff. de ac. emp. & l. venditi actio. C.
de ac. emp. Quicquid consuetudo non disponit super acciden-
talibus: sed super substantialibus matrimonij. & tunc con-
suetudo, quae aliquid contra substantiam matrimonij dis-
ponit, non valet. & ita loquitur hic. ¶ Aduerte, in omnibus
contractibus scire debes, quaedam sunt de substantia cō-
tractus: quaedam sunt naturalia: quaedam accidentalia.
substantialia contractus matrimonij est consensus. in em-
tione, & venditione est res, & pretium: & sic de singulis. na-
turalia matrimonij possunt dici mutua seruitus, & partici-
patio vtriusque fortunae, educatio liberorum, & familia, vt
l. si cum dotem. §. si aut. ff. solu. ma. & Insti. de iure na. gen.
& ci. in princ. sio in emptione, & venditione naturalia sunt
eiusdem, habere licere, & si. vt l. emptionem. de ac. emp. Ac-
cidentalibus matrimonij sunt pacta concernentia dotem, ar-
rarum dationem, & alia extrinseca, quae non veniunt, nisi
apponantur. ista probantur in si. ff. de contrahen. emptio.

in l. pacta cōuenta. vbi gl. pacta igitur, & consuetudines pa-
triae sunt seruandae super accidentalibus, non super substan-
tialibus: nec etiam (vt credo) contra naturalia, vt super fi-
liorum educatione: quod licet fornicari, & se inuicem in
aduersis deserere. sunt enim illa contra bonos mores: sicut
illud pactum, q maritus conueniatur in solidum, vt l. alia.
§. eleganter. ff. lo. ma. in casu ergo nostri c. si intelligas, q cō-
suetudo disponderet contra substantiam matrimonij: exem-
plifica, q illi de illa Francia, quae est terra iuxta Saxoniam, di-
cant sibi legem datam a Carolo, q si displicet, prima nocte
possit remitti: alia surgent ad Ecclesiam benedicendi, sū
Hosti. qui dicit se hoc ab indigenis audiuisset. certe ista cō-
suetudo non valet: quia substantia matrimonij (vt dixi) su-
per accidentalibus esset seruanda, sū illa, quae superius di-
cta sunt. ¶ Quero, ¶ si consuetudo terrae viri est diuersa a
consuetudine terrae mulieris: quae consuetudo seruabitur
inter eos, & loquor de consuetudine licita. dicit Fran. Ver.
q vbi est diuersa consuetudo locorum viri, & mulieris, serua-
bit cōsuetudo illius loci, vbi cōtrahit. 1. 2. di. c. illa. 8. di. c. q
cōtra morē. sed si tertiū loco, vbi nulla eēt cōsuetudo, cō-
trahit mōnium: seruabit cōsuetudo viri, q caput est mulie-
ris. j. de frigi. c. 1. ita dicit ipse, habui q. hoc anno i istis ter-
miis. ¶ Folia. nupta potest hic Venetis testari de dote: sed
Teruisij seruatur ius cōe, qd disponit, vt q i alterius prate est:
non possit facere testamentū, vt l. is qui in potestate. ff. de
testamentis. accidit, q quaedam nobilis domina de Venetis
nupta, & ducta fuit Teruisium: hic tū fuit dos data marito,
& promissio de restituendo in casum omnem restituendae
dotis. post hęc ista mulier venit Venetias: & in testō filiam,
quam ex dicto matrimonio suscepit, in medietate doris in-
stituit, & in alia patrem suum: & superstitibus his, & etiam
viro suo, decessit: qui vir dicit testamentum non valere: vt
sic totam dotem pro filia vendicet, & patrem mulieris ex-
cludat. ex aduerso dicit pater, q valet, attenda cōsuetudine
Venetorum: vbi ipsa trahit originē. Aduerte, ista cōsuetudo
disponit super legitimatione personae ad actum de iure cō-
muni prohibitum constituta: in potestate. vtrum ergo alibi
nupta perdat in hoc beneficium suae ciuitatis? remitto ad
no. per me plenē. s. de cle. coniu. c. cum olim. & per Bart. in
l. Imperatores. §. idem rescripserunt. ad mu. vbi dicit, q quod
ad illa, per quae non possit mutua seruitus impediri: mu-
lier sequatur domicilium viri: tamen non perdit beneficia
suae ciuitatis. quod intelligo in bonis ibi sitis. ad bona autē
sita extra, talis legitimitio personae ad actum prohibitum
contra iura non extēditur, sed seruabitur ius commune: se-
cus si statutum disponderet super solemnitate: quia tunc ac-
tus gestus sū cōsuetudinē loci, vbi cūq; effectū suū produ-
cit, vt no. Bar. in l. cum cōsuetos populos. de sum. tri. in repetitio-
ne. ¶ Quid si consuetudo disponit super lucro dotis. po-
ne Florentiae est consuetudo, q vxore decedente sine libe-
ris, vir lucretur dimidiam dotis. hic verò Venetis nil luca-
tur. pone ergo, q Florentinus desponsauit hic Venetiae, & cū
magna dote duxit Florentiam: quae postea decessit. vel econ-
uerso Venetis duxit Florentiam ex verbis supra relatis.
Frā. Ver. v. q debeamus inspicere, quod ad illud lucrum, lo-
cū, vbi matrimonium contrahitur. Ego dico, quod domici-
lium viri: vbi vxor transducitur: quia ibi videtur contrahi,
vbi debet matrimonium consummari: licet forte alibi con-
ferant verba, vt l. contraxisse. de actio. & ob. & est specia-
le in contractu dotis. In alijs verò contractibus quod ad
illa, quae debent venire in eis, inspicitur locus conscri-
pti instrumenti in solemnitatibus, & in alijs, vt no. Bar-
to. in l. exigere. ff. de iudic. quod ad iudicia. Item quod ad so-
lennitatem testatoris: an locus, vbi celebratur: an locus litigā-
tiū, vel testantiū debeat intueri. dic plenē per Bar. in d. l. cū
ctos populos. de summa tri. C. & p. Inn. s. d. cōsue. in rub.

A D-

ADDITIO.

2 ¶ Domiciliū. Domiciliū non mutat spōsalia, l. ea q. la. 2.
& ibi gl. ad mu. Ale. in l. pe. de iurisdic. om. iudi.

S V M M A E.

- 1 Iudex se debet interponere, vt partes promissa adim-
pleant.
- 2 A sponsalibus de futuro licitum est partibus resilire.
- 3 Argumentum de contractu societatis ad cōtractum ma-
rimonij est licitum.
- 4 Matrimonium non potest dici initiatum per simplicem
promissionem, etiam iuramento firmatam, de contra-
hendo matrimonio.
- 5 Promissio iurata an possit tolli de partium consensu.

PRæterea. Soluuntur sponsalia, si spon-
si adinuicem se absoluant. pri-
mò iubet moneri. secundò, si monitioni nō ac-
quiescunt, instruit iudicem, quid agendum. ¶ No. primò, ¶ q iu-
dex debet se interponere, vt partes promissa adimpleant.
& hoc verum in huiusmodi spiritualibus, quae non tantum
pendent a partibus: quantum a iudicis potestate, qui in tali-
bus habet latissimum officium, maxime inquirendi: ne par-
tes colludant, vt. s. de elec. c. cum nobis olim. facit quod
no. s. de præben. c. dilectus. i. In alijs verò dispositionibus
licitum est contrahentibus recedere: & reformare contra-
ctum pro libito voluntatis: nec aliud debet velle iudex, q
quod partibus placuerit, vt l. i. §. & post operis. de oper.
no. nun. & l. iuris gen. & l. ab emptione. de pac. ¶ Secundò
no. ¶ q a spōsalibus de futuro licitum est partibus resilire:
secus in sponsalibus de praesenti, vt j. eod. c. si inter virum.
dicam. j. rationem differentiae. ¶ Tertio no. ¶ q de contra-
ctu societatis ad contractum matrimonij licitum est argue-
re. est enim vxor focia diuina, & humanae domus, & coniu-
cta persona, vt l. manifestissimi. §. si. C. de fur. ¶ Op. & vide-
tur, q isti debeant obseruare iuramentū, & fidem promif-
sam de contrahendo, & ad hoc cogi, vt. j. c. ex lteris. item
quae sine conditione promittuntur, sine conditione soluan-
tur. 2. 2. q. 3. c. inter cetera. So. vt in gl. 2. & si. quae ponit duas
opi. prima est Tan. q ista Decre. contineat ius cōe: tunc ob-
stant contraria. alia Hu. vt istud c. dispensatiuē loquatur.
quod probat tex. ibi [in patientia tolerari.] & c. quae ergo
sit verior opi. Innoc. an Hosti. tene opi. Tan. non per ratio-
ne eius, quae fundatur in reg. nihil tā naturale. quia sū hęc
regulam matrimonium carnali copula consummatum pos-
set cōtrario cōsensu dissolui. quod est falsum. Reddit ergo
Hosti. aliam rōnem, dicens, q vinculū matrimonij adeo est
cōnexum sacramento baptismi: q cōi consensu non possit
dissolui. j. de diuor. c. quanto. initiatum verò habet tacitas
conditiones, & inter alias est ista, si cōtrahentes permanse-
rit in eadem voluntate, vt dicit gl. fi. contractum autē purē
non habet aliquam conditionem: non mirum ergo, si istud
non suspenditur, illud sic. j. de condi. ap. c. super eo. & c. per
tuas. dilensu ergo contrahentium superueniens impedit
initiatum, sed non dirimit consummatum: quia multa im-
pediunt, quae non dirimunt. vt l. patre furioso. ff. de his, qui
sunt sui, vel alie. iuris. ¶ Ego dico, q per simplicem promif-
sionem etiam iuramento firmatam de contrahendo ma-
trimonio, non potest dici matrimonium initiatum: quia il-
le, qui promittit cōtrahere, promittit factum. quod patet,
quia ex illa promissione non oritur actio, quae descende-
ret ex contractu in conuentione deducto: verbi gratia, pro-
mitto tibi vedere librū pro. 10. dabitur ne actio ex empto
ad implendum promissa: certē nō: sed actio ex stipul. si sti-

putatio intercessit. Idem si testator damnat heredem ven-
dere fundum Titio: Titius enim non habet actionem ex
empto, antequam venditio celebretur, vt l. si hæres. de act.
emp. & no. Doc. c. in l. si fideiussor. de le. 1. & hoc est, qd di-
cit glo. aliud est vendere: aliud vendere velle, vt l. in emētis.
de cōtrah. em. In proposito ergo dico, q ista promissio de
contrahendo matrimonium, habet pendentiam de futuro.
& possunt contrahentes propria autoritate recedere: nec
per talem promissionem dicitur matrimonium inchoatū,
sed per sponsalia de praesenti, vt dixi. s. in rub. ¶ Querit Io.
5 An. ¶ vtrū si promissio est iurata, possit tolli de partium vo-
luntate. distinguit, q aut promissio fit Deo, aut homini. pri-
mo casu, quādo Deo, licet mediātē homini, puta iurauit in-
gredi religionem: vel facere aliud meritorium. & talia iura-
menta non possit episcopus remittere: sed bene possit ex
causa commutare, & dispensare, vt in materia voti dixi-
mus. s. de vo. c. 1. secundo casu, quando iuratur homini: pu-
ta iuro dare Titio mille vsque ad pascha: tūc Titius potest
mihi illud iuramentum remittere. Item etiam terminū p-
rogare. quod vtrum ita fit in snia excōicationis sub condi-
tione lata, si intra diem non soluerit, fit excōicatus. dic vt
s. de offi. dele. c. P. & G. & glo. vbi dixi post Doc. & hic, q
dixi posse iuramentum praestitum hoī a hōie remitti, an-
tequam iurās incidit in periurium, vel excōicationē: po-
stea verò remissio non induceret absolutionem periurij,
vel excōicationis: quia illa pœna commissā iam non cōcer-
nit hominem: sed offensam Dei, vel iudicis. Ideo eorum ab-
solutio requiritur, ar. c. cum desideres. ad fi. de sen. excom.
& l. iuris gen. §. si pacificus. ff. de pac. cum si.

S V M M A E.

- 1 Maior septennio si cum proxima septennio, in qua mali-
cia supplet aetatem, sponsalia contrahat: oritur ex ip-
sis publica honestatis iniustitia, maxime si commisce-
rent auerint.
- 2 Puella nondum aetatis nubilis si cognoscitur, & de hoc
constet, matrimonium est consummatum.
- 3 Matrimonium secundum contractum, separatur prop-
ter sponsalia, quae non sunt sortita effectum.
- 4 Minor infante, ad hoc vt presumatur doli capax, requi-
ritur, quod sit proxima septennio.
- 5 Doli capax quis potest esse ante septennium.
- 6 Dubia probatio exceptionis non releuat excipientem.

IVuenis. ¶ Si maior septennio cū proxima sep-
tennio, in qua malitia supplet aetate,
sponsalia contrahat: oritur ex ip-
sis publica honestatis iniustitia, maxime si commisceri tenta-
uerint. primò deci-
sē narrat casum dubium, quem secūdō duplici ratione dif-
finit. ibi [quia igitur.] ¶ No. primò, q si iste iuuenis duxit
puellam nondum septennem: ex ista ductione non debet
sequi lucrum fructuum, nec dotis, ex forina statuti. dic vt
no. in l. si ante nuptias. ff. so. ma. & l. an in patrem. ff. quod
fal. tu. auth. ¶ Scdō no. ¶ quod quandoq; puella nondum
aetatis nubilis cognoscitur, & de hoc si constat, matrimo-
nium est consummatum, etiam ante aduentum pubertatis.
de quo dic, vt infra de despon. impu. gap. puberes. ¶ Ter-
tio not. quod in dubijs est sequendum, quod est certius.
3 conor. sunt in gloss. ¶ Quarto not. ¶ quod secundum
matrimonium contractum separatur propter sponsalia,
quae non sunt sortita effectum: & est mirū, quod praestet
impedimentum, quod de iure non sortitur effectum, cōtra
regulam noui praestat. de reg. iur. li. 6. ¶ Op. & videtur, q nō
possit esse dubiū. de quo tex. dicit: nā aut ista ducta intra
Pet. de Anch. sup. 4. Decre. 2 2 septen-

septenniū contradixit : & potest contrahere cum eius con sanguinea, qui cum tali infanti contraxit. aut post septēnium tacuit: & sunt sponsalia confirmata efficacia ad dirimendum matrimonium cum consanguinea eius a suo spōso contractum: ergo nullo casu potest contingere dubium, de quo dicit tex. fo. dicit Tan. ista puella post septennium consensit sponsalibus prius cum ea contractis, alle. j. c. duo puari. Bar. hic dicit. q̄ etiam non completo septennio poterant ista sponsalia confirmari efficaciter ad inducendum effectum publicæ honestatis: & hoc quando erat doli capax. quod præsumitur ex eo, q̄ tentata fuit, secundū eū: sed certē tētatio viri nō videtur sufficiens ad inducendam præsumptionem capacitatis doli in puella, quia potuit esse tentatio violenta, vel ex simplicitate proueniens: † vt igitur minor infans præsumatur doli capax, requiritur, q̄ sit proxima septēnio: quæ tunc est, cū habet sex annos, & dimidiū vel ultra. j. c. pximo. attestaciones. In sti. de obli. que ex delic. §. in summa. & in hac atate si est doli capax, tenet sponsalia, & inducunt publicā honestatē. facit qd̄ no. j. eo. c. continebatur. septēniū. n. statutū est ad præsumendā doli capacitātē: sed præuēniri poterit sic, & tardari, sicut in furioso, 5 secundū Io. And. ex cuius dictis videtur q̄ pot̄ quis esse doli capax aū septēniū: cū tñ iura, & gl. videantur velle, q̄ ista doli capacitas cadat ī illo, qui est proximus pubertati, vt In sti. de inuti. stipu. §. pup. & ff. de noua. l. i. & q̄ possit tāto tēpore præueniri, nō cadit mihi in mentē, nisi quod ad delictū carnis, & in fœmina, siue in minore infante: pot̄ enim citius fœmina immaturē cognosci, quā agere. facit. ff. de iniurijs. l. si stuprū. per quam l. intelligit Ho. illud. c. prout sonat: q̄, non attento fuerit ista puella doli capax, vel nō: quia cognosci potuit, & tētata fuit, oritur publicæ honestatis iustitia. fātetur tamē, q̄ si talis puella tētata reperiatur virgo: forsan non obesset multum tentatio, ar. j. eo. c. fi. & de proba. c. causam. ¶ Secundū op. hic agebatur de secundo matrimonio dirimendo: de quo clarē cōstabat. & exceptū fuit de sponsalibus cum infante contractis: & quia probatio exceptionis, si fuerit infans cognita, nec ne, fuit dubia. dicit, q̄ ex hac dubia probatione est s̄m̄ matrimonii dirimendū: 6 † sed contra dubia probatio a exceptionis non releuat accipientem: sicut eontra, dubia probatio non iuuat agentem, vt s̄. de fide instru. c. inter dilectos. coniuncto quod legitur, & no. in c. literas. de rescrip. in cle. & l. non solū. §. sed vt probari. de oper. no. nun. Præterea nō videtur, quod per matrimonium. de quo est dubium, debeat præiudicari matrimonio, de quo cōstat. j. qui ma. ac. pos. c. videtur. pro matrimonio enim in dubio debemus pronunciare, de re iu. c. lator. hic autem dicitur cōtrarium: ergo malē. fo. propter periculum animæ (quod poterat sequi, si Papa approbasset secundum matrimonium contra primū) ista decisio emanauit: si enim erat prima cognita, s̄m̄ matrimonii erat nullum. & ita sentit hic Io. An. quæ solutio non multum mihi satisfacit: quia etiam econuerso poterat contingere, q̄ ista non fuit cognita: & per cōsequēs s̄m̄ matrimonii erat validū: qd̄ dirimere in hac dubitatione, et̄ iminet periculū. ad ipsum tuendū facit fortiter ratio tex. [tene certū, & dimitte in certum] quia enim de secūdo certum est, & de primo dubium: ergo quod certius est, sequi debemus. Tu ergo pro solutione huius contrarij cogita. ¶ Tertiū op. & videtur. q̄ matrimonium cum consobrina puellæ contractū non debeat dirimi: quia matrimonii solēniter præstat quædam impedimenta, inter quæ illud non reperitur: nō enim ea rōne, q̄ puellā conatus fuit cognoscere, cōtracta est affinitas inter ipsum, & consanguineos ipsius puellæ, vt not. 2. 7. q. 2. c. si quis desponsauerit. fo. dicit Io. And. quod ista est quædam prohibitio impedimenti inducta per Papam, & appellatur iustitia publicæ honestatis: quæ est efficax

ad dirimendum matrimonium post contractum: nec videtur, secundum eum; ista prohibitio habere multum rationis, sicut legales cognationes: potuit tamen mouere Ecclesiam ad inducendum illud impedimentum; quia experientia docuit grandes brigas, & inimicitias inter consanguineos exoriri: quando vni desponsatam alter de sponsi consanguinitate procurat habere. ¶ Quartū op. gl. fi. de c. extraordinaria. dic. vt in ea.

A D D I T I O.

a ¶ Dubia probatio. Vide c. in potētia. & ibi Doc. de proba. Bal. in l. 2. versi. modo aduerte. C. de bo. pos. secundū tab. idem in l. 1. ver. & no. C. de furtis. tex. in l. neque natales. C. de proba. l. non hoc. C. vnde legi. l. matrem. C. de prob. glo. in l. 2. de peti. hz. & in l. eū actum. de neg. gest. in cle. fi. de rebus ec. non alie. Bal. in l. pe. de sen. quæ sine cer. quanti. profē.

S V M M A E.

- 1 Sponsalia licet sint nulla ratione cōsanguinitatis, frigiditatis, affinitatis. & religionis, vel qualibet alia ratione [dummodo consensus adfuerit] oritur ex talibus sponsalibus sic nullis efficax impedimentum ad dirimendum sponsalia post contracta per alterum ex predictis cum consanguinea alterius ex eis.
- 2 Pater iurauit copulare filium cum aliqua: contrahendo autem de facto cum tali, non videtur solutus a iuramento.
- 3 Iuramentum non extenditur ad casum, quo de iure matrimonium non valeret.
- 4 Scriptum præsumitur authenticum.
- 5 Compelli pot̄ quis ad satisfaciendū de quolibet crimine.
- 6 Sponsalia a iure reprobata non præstant aliquod impedimentum sponsalibus licitis postea cum alia consanguinea prima illicitè contrahentis.

Audientiam. Ex spōsalibus contractis cū consanguinea oritur iustitia publicæ honestatis. & duo facit. narrat factum, quod decidendum committit. secunda ibi [sed quoniam.] ¶ Supra c. proximo dictū est, quid iuris, quum non tenuerunt sponsalia ob defectum atatis: ex quibus tamen quandoque inducitur iustitia publicæ honestatis: hic dicitur, quando sunt nulla alia ratione. & breuiter in hoc teneas, † quod siue ratione consanguinitatis, affinitatis, frigiditatis, religionis, vel qualibet alia ratione sint nulla (dummodo consensus adfuerit) oritur ex talibus sponsalibus sic nullis efficax impedimentū ad dirimendum sponsalia post contracta per alterum ex predictis cum consanguinea alterius ex eis, vt c. i. j. eo. li. 6. & verē est maximus rigor iste, q̄ si consanguineus meus religiosus contrahat cum vna de facto sponsalia tantū: q̄ non possum ipsam ducere, sicut in isto c. si frater meus veterinus, vel patruelis desponsauit de facto vnam suam consanguineam: quod ego, cui nihil attinet, ducere ipsam non possum propter talia sponsalia præsumpta de facto: & præstat in hoc impedimentum, quod de iure non fortitur effectum, contra reg. nō præstat. & l. i. quod quisque iuris dixerunt tñ quidā, q̄ iste rigor nō habet locū, nisi in primo gradu: cū hic de fratre dicatur: & alibi de personis sc̄di, vel vterioris gradus nō habeat expressum, q̄ impediāt spōsalia, q̄ sunt nulla. allegat Decre. cū apud. j. e. sed hoc ibi reprobatur. ¶ Sc̄dō no. † q̄ p̄ iurauit copulare filium cū aliqua: cōtrahēdo aut de facto cū tali, nō v̄ solutus a iuramento. vel dic. † q̄ iuramentū nō extēdit ad casū, quo de iure matrimonii nō valeret, vnde si relinquāt mihi centū tradenda, cum vxorem accepero: accipiendo, quam de iure non possum

sum habere: non consequor relictum; quia ad præmium consequendum non sufficit de facto facere, vt l. hæc conditio. ff. de conditio. & demonstratio. & l. cum mulier. de conditio. iustit. & l. ea quidem. si manc. ita fu. alie. & omnia ista iura, & similia huic publicæ honestati (inquantum inducitur ex sponsalibus de facto præsumptis) videntur contrariari: quia si de eo, quod fit de facto, nō fortitur effectus: nō v̄ curādū. pro ipsa tñ publica honestate faciūt alia iura, quæ ex solo conatu disponunt produci effectum. quod dic. vt in reg. non præstat. per Dy. & quod dixi. s̄. de biga. c. nuper. & j. de diuor. c. plerunq; vbi etiam bona gl. ¶ Tertiū no. q̄ aliqui comparentes firmauerunt iuramento consanguinitatem: & hoc debet facere quilibet, qui de hoc habet notitiam, etiam non requisitus: vt sic fratrem prohibeat a p̄ctō, vt j. de clād. def. c. cū inhibitio. & facta de hoc aliquali fide, Ecclesia debet spōsalia ihibere. j. e. c. cum in tua. ¶ Quartū no. q̄ Papa soluit quæstionem, arguendo simpliciter, q̄ sit ita scriptum. & sic colliga post Ioa. An. q̄ suffici ita scriptum esse in lege, vel canone: nec quare ita statutum sit, est ratio inquirenda, concor. ff. qui, & a qui. l. prospexit. & est ar. † q̄ si aliquid est scriptum, præsumitur authenticum. l. 6. di. c. habeo. de conse. di. 1. c. solemnitates. etiam si in columnis sit scriptum. 2. 4. q. 2. c. sanē. Idē si in terra. 3. q. 7. c. postulatus. Idē si in sanguine. C. de test. mi. l. milites. sed contra monumentorum inscriptiones nō dant ius sepulchrorum libertis. C. de reli. l. monumentorū. Item si inuenitur scriptum in rationibus auaræ, quantum expendit in nepotis alimonia: præsumitur, q̄ voluit repetere, nec fecerit causa pietatis. ff. de neg. gest. l. Nefennius. Ita dicit Io. An. facit ad illud, quod no. s̄. de cen. c. olim. & C. de contrahen. stipu. l. optimam. ¶ Quintū no. glof. ar. † q̄ pot̄ quis compelli ad satisfaciendum de quolibet crimine. dic. vt in ea. & 2. 4. q. 2. c. quicumque. vbi de hoc. ¶ Opponit glof. fortiter contra istum text. † q̄ sponsalia a iure reprobata non præstant aliquod impedimentum sponsalibus licitis postea cum alia consanguinea primæ illicitè contrahētis, vt in iuribus allegatis i ea: quibus adde, qd̄ solemus dicere in materia electionis, q̄ si electio euidenter sit nulla, nō impedit aliam, vt c. post electionem. de concess. præben. similiter secundum testamentum nullum non rūpit primum, vt l. si filius. de li. & posthu. similiter rescriptum, quod est nullum, vel ope exceptionis elidendum, non tollit primum. s̄. de rescrip. c. ex tenore. fo. in gl. quæ dicit, q̄ in matrimonijs, siue sponsalibus consideratur potius opinio, quā veritas, vt in quibusdam casibus alijs hoc cōtingit. ff. de manu. viii. l. si pater. §. quoties. ff. de iuris. & fac. igno. l. i. §. qui ignora uit. & l. Barbarius. de offi. præto. l. i. C. de testamentis. & dixi. s̄. de biga. c. nuper. Et aduertendum, quia omnia ista iura loquuntur, cū quis errat probabiliter, & in facto, vt hoc casu consensus ille erroneus habeat consensum efficaciam in se annexum: & hoc casu possit tolerari impedimentum publicæ honestatis in omnibus casibus, & exēplis. de quib. j. e. c. li. 6. si aut̄ scienter frater meus sacerdos, vel professus desponsaret vnam: vel et̄ non professus, siue in sacris de sponsare matrem, vel forem vxoris sue: rigorosum est sentire, q̄ talia sponsalia (vt sic dixerim) derisoria impediant me cum illa contrahere: quia consensus contra iura accommodatus non debet haberi pro consensu: nec consentit, qui errat, vt l. si per errorem. ff. de iuris. om. iudi. Intelligam ergo istud. c. & c. i. præalleg. cum probabili errore sponsalia contrahuntur: quæ licet postea detegantur nulla, habeant effectum inducendi publicam honestatem: secus si temerario ausu scientes ius, & factum, contrahere inutiliter præsumperunt. facit ad hanc considerationem, quod alibi dicimus de possessione: vt colorata impediatur: gratiam improba non impediatur. de cōces. l. præb. c. literas

& c. cum nostris. Idem alibi dicimus, quod aut vitium est visibile: aut inuisibile. C. de edi. di. Adri. tol. l. i. & l. fi. & l. si quis legatim. ff. ad l. Cor. de fal. ¶ Secundū op. & videtur, quod hic non sit inducta iustitia publicæ honestatis: quia sponsalia prima fuerunt contracta sub conditione: quia dictum fuit [si ille eam haberet] & c. ergo & c. vt c. i. in fin. j. eodem. lib. 6. fo. dicit Fran. quod hic fuerunt contracta pure tu dic, quod aut contractus a principio est conditionalis: & loquitur contrarium. quandoque est purus, sed conditione resoluendus: puta si impedimentum apparebit: & ex istis inducitur publicæ honestas: licet per aduentum cōditionis postea restituatur. ad hoc supra de pigno. cap. illo vos. & ff. de in diem adiec. l. 2. vbi optima glof.

S V M M A E.

- 1 Sponsus de futuro si ante carnalem copulam se per longum tempus absentat, sponsa cum alio contrahere poterit.
- 2 Sponsalia de presenti contracta, non possunt solui, ratione absentia alterius partis: vel alia ratione, nisi per ingressum religionis.
- 3 Sponsalia de futuro, non passim, sed cum causa cognitione sunt dissoluenda.
- 4 Mulier an teneatur sequi virum vagabundum, remissiuē.

DE illis. † Si sponsus de futuro ante carnalem copulam se per longum tempus absentat: spōsa cum alio contrahere poterit. hoc dicit communis diuibo. secūda ibi [hoc tibi.] ¶ Nota primò quid iuris, cum alter ex contrahentibus non adimplet contractū, an sit licitum alteri resilire! & in contractibus nominatis debet agi, vt contractus impleatur: vel interesse præstetur, non vt resoluatur ratione fidei non seruata, vbi in casibus, vt no. in l. venditi actio. C. de actio. emp. In alijs contractibus an sit licitum pœnitere. dic. vt not. in l. si pecuniam. ff. de condi. ob causam. & l. si cut. C. de actio. & oblig. In contractu sponsaliorum, an liceat pœnitere. casus videtur hic, quod sic, certo casu. quod vt plenius intelligas, sic distingue: † aut sunt contracta sponsalia de presenti: aut de futuro. si de presenti, non possunt solui, ratione absentia alterius, vel alia ratione: nisi per ingressum religionis, vt j. eodem. c. si inter virum. & supra de conuer. coniu. cap. ex publico. Secundo casu, cum queritur de sponsalibus de futuro: & tunc aut queris, an vtroque volente, solui possint: & possunt. aut altero recusante: & tunc iste, qui recusat, præten dit iustum impedimentum: & debet expectari, donec cesset necessitas. ff. de spon. l. sæpe. nisi nimis protraheretur, & mulier nimis stimularetur: tunc enim deberet sibi per Ecclesiam subueniri, argum. de eo, qui cog. consan. vxor. suæ. c. Iordane. de conuer. coniu. cap. ex publico. aut iste, qui recusat, non præten dit aliquod impedimentum: & tunc debet per Ecclesiam compelli ad obseruantiam promissorum: nisi præten dat causam rationabilem, quare nolit, vt cap. quemadmodum. & cap. si inter. & cap. i. allega. in gloss. fina. aut est absens ita, quod compelli non potest: tunc debet expectari per tres annos, vt dicit gloss. 2. Sed certē illa lex non loquitur in sponsa de futuro: sed in matrimonio: quod difficiliter dissoluitur, quā sponsalia de futuro. credo ergo tempus illud arbitrarium: cum non sit in iure expressum, vt l. i. ff. de iure deli. † Et ex istis patet, q̄ non passim: sed cum causæ cognitione sunt ista sponsalia de futuro dissoluenda: & ideō iudicium Ecclesiæ requiritur regulariter in ista dissolutione, argu. 3. 3. q. 2. c. regulares. & 3. 5. q. 6. c. multorum. ¶ Opponitur. ista mulier, quia fuit in mora contrahendi, dedit spōso suo causam ab

sentandi se ergo non debet Ecclesia sibi dare licentiam contrahendi: sed culpa cum culpa compensetur, vt. l. si ambo. ff. de compen. & j. de adul. c. intelleximus. fo. vt in glos. fi. tu dic. q. licet mulier culpam commiserit: tamen, quia modò se offert, purgatur ex hoc eius mora, & cõtrahet secũ in mora cõstituit; quia vltima mora nocet, vt l. illud. ff. de de peri. & commo. rei ven. & l. feruum. de verb. obliga. per

4 Bar. ¶ Vltimò glo. querit, ¶ an mulier teneatur sequi virũ vagabundum. dic vt in glo. i. & j. de cõiu. lepro. c. i. & Bar. in l. Maui. ff. de an. le. vbi etiam querit, an vasallus teneatur sequi dominum vagabundum in prælijs.

S V M M A E.

- 1 Certum respondere quis non tenetur implicita interrogationi.
- 2 Consulens debet implicitam quoniam per membra distinguere.
- 3 Vis qualibet non est sufficiens ad rescissionem actus, qui geritur: sed illa tantum, quae infert metum mortis: aut corporis cruciatum.
- 4 Voluntas metum passis, si accedat post metum illatum, purgatur vitium precedentis metus.

DE muliere. Not. qualibet vis, siue coactio intercedens matrimonio, habet ipsum matrimonium impedire. h. d. ¶ No. primò, ¶ q. implicita interrogationi non tenetur quis certum respondere: a sicut enim probatio debet esse concludens necessariò: & dubia non releuat probam, vt l. nec natales. & l. ad probationem. C. de proba. Ita etiam petitio debet esse concludens necessariò: & potest referri, siue interpretari varijs modis: nec potest iudex ferre certam sententiam. i. q. 3. c. graue. quadoque tamen interpretatio pertinet ad illum, qui verba protulit. quandoque contra eũ. quod dic. vt s. de proba. c. in presentia. & ff. de ver. ob. l. inter stip. §. si Stichum. & l. si quis intentione ambigua. ff. de iudi. & dic. j. c. proximo. ¶ Secundò not. q. iuriflor non respondet questioni simpliciter proposita. Imperator verò benignè respondet, explicitè distinguendo per membra, vt l. precibus. C. de impu. & al. sub. j. & debet, qui cõstituit, implicitam quoniam per membra distinguere: aliàs posset redargui de insufficientia: sicut Gallus de hoc notatus est à Scenola, q. non plenè in casibus singulis aduertit, in l. Gallus. de li. & post. Alibi tamen habemus rusticam, & reprehensibilem responsionem factam malè interroganti, in l. Domitius. ff. de test. sed ibi ideò, quia scientiam professus interrogauit de casu nõ dubitabili. & turpe est patrio ignorare iura, in quibus versatur, vt l. 2. §. poltea. de ori. iuris. ¶ Tertio no. ¶ q. inter vim, & vim est differentia: nec qualibet vis est sufficiens ad rescissionem actus, qui geritur: sed illa tantum, quae infert metum mortis: aut corporis cruciatum, vt l. interpositas. C. de transac. vbi bonus text. & de multiplici vi, vide. s. quod me. causa. c. ad audientiam. & in quo casu excuset. dic vt. s. e. ti. c. abbas. ¶ Quarto no. ¶ q. post metum illatum potest voluntas passis metum accedere: ex quò subsequenti consensu purgatur vitium precedentis metus, vt c. i. s. quod metus causa. & no. Innoc. s. de renun. c. super hoc. & aduerte, quia iste metus potest esse continuatus per multum tempus, vt patet. s. quod metus causa. c. i. vbi dixi. & Old. consuluit pro quadam muliere, quae metu mortis consentit, & in vita diebus multis decepta fuit, & viro cohabitauit: quae cum potuit, aufugit. consuluit enim, q. nullum fuit matrimonium inter eos: nam in c. i. s. quod metus causa. stetit per annum, & amplius: & tamen ex hoc solummodo non firmatur matrimonium. ibi ponuntur ver.

Effuge, cum poteris: ne consensisse puteris. Quod si perliteris, tunc tua semper eris. & hæc in matrimonio carnali. quid in baptismo collato inuito renitenti? dic vt. s. de baptif. c. maiores. & vide etiam. j. eod. o. cum locum.

ADDITIO.

a Quòd implicita interrogationi non teneatur certum respondere. Vide Bal. in l. i. c. do impube. & alijs subli.

S V M M A E.

- 1 Duo, qui se inuicem non intelligunt, possunt inuicem contrahere matrimonium.
- 2 Ratio iuris non prius querenda est, quam persona.
- 3 Verba ambigua interpretari debent, secundum communem intelligentiam.
- 4 Verba derogatoria, quae procedunt, reddunt actum, qui sequitur, inefficacem.
- 5 Volo, verbum, cuius sit natura.
- 6 Responsio, quae fit alteri, debet intelligi certa.
- 7 Desponsatio non expeditur simplici voluntate: sed opus est factu.
- 8 Verba alicuius dispositionis, quando sunt obscura, per quem debeat fieri interpretatio.
- 9 Dicitur testis ambiguum contra quem debeat interpretari.
- 10 In sententia actoris si circa id est dubia: & responsio rei ambigua: an intelligatur secundum intentionem actoris, an rei.

EX literis. Si alijs apti ad matrimonium contrahendum contrahant per obscura verba: cõem illorum intellectu sequi tenentur. cõmunis diuisio. secunda ibi respondemus. ¶ No. primò ¶ q. duo, qui se inuicem non intelligunt, possunt inuicem, contrahere matrimonium: similiter alios cõtractus inire, puta stipu. vt l. i. in fi. de verb. oblig. fidei. ff. de fidei. l. i. græc. tutela. C. de testa. tu. l. si. similiter sententia ferri. C. de sen. & interlo. om. iud. l. iudices. ¶ Secdò no. q. antequam de verborũ intelligentia disputetur, det cõstare de personis verba profere. tribus: ¶ quia non prius iuris ratio, quã persona querenda est, vt l. quidã referut. ff. de iure co. & l. si gramus. de testamētis. ¶ Tertio no. ¶ q. verba ambigua interpretari debent sin cõem intelligentiã. cõis intelligentia. siue vsus loquendi præualeat et propria verborũ significatione, vt l. cõ delationis. §. afinã. de fun. instruc. & l. libro rii. §. quod tamen Casius. de le. 3. & hoc verũ, cõ est dubiũ super verbis prolatis in cõtractu ab altero cõtrahentiũ. qd ergo in verbis dubijs testamēti, vel alterius dispositionis, qd dependet ex potestate vnus: vtrum ad cõem verbi intelligentiam: an verò ad consuetudinẽ disponentis: vel patrie debeamus nos referre? dic, vt no. Bar. in l. Labeo. §. idẽ Tubero. de sup. le. & d. §. qd tu Casius. ¶ Antequã veniã ad gl. quero, qualiter debeat istud c. exemplificari. dic q. Inn. exemplificat duobus modis: primò, quando aliqui intendebant contrahere sponsalia: & non intelligebant spõsaliorũ effectum, credẽdo idẽ sponsalia, & matrimonium: vel quia nõ credebãt p spõsalia se ligatos, quin cõtrahere possint: vel alia hmõi. & q. hic loquatur de cõi vtriusq; cõtrahētis errore, probatur ex textu, dũ dicit [cogat vterq;] & c. eorũ. a. interpretationi aliter, q. importet natura verborũ, nõ esset stãdũ: quia nec et staretur dire. tã cõfessionĩ cõtra matrimonium. j. de eo, qui cog. cõ. vxõ. suã. c. super e. Goff. j. de spõ. duo. c. licet. intelligit hæc Dec. cum contrahentes sunt eiusdẽ vulgaris: sed alter proponit verba sophistica, vel duplicitatẽ cõtinētia. de quibus vide exẽplũ. 22. q. 2. c. de artificio. & in Spõ. de aduo. §. iã nũc. in prin. & §. consequenter

ter. vor. item cautus. & Io. An. ponit hic exemplum de promissione Alexandri facta occisoribus Darii regis, q. faceret ipfos nobilissimos, & sublimes: quos, perpetrato ab eis scelere, suspendi fecit in loco patenti, & in furcis altissimis. tu etiam accipe exempla ex not. in l. quoties. ff. de verbo. obligatio. vbi de obscuritate, quae oritur quandoque ratione æquiuocationis, & diuisionis: dic, vt ibi. Quò ad propositum nostrum de prædictis verbis duplicibus, dicit Ho. j. c. ex parte. q. si ille, qui dixit hæc verba simpliciter, ad hoc tenet, vt falleret mulierem: licet in foro conscientia iudicetur pro matrimonio, vt hic: tamen in foro penitentiali non iudicaretur vxor, si non consentit: sed induci debet, vt cõsentiat. & sic intellige. j. c. tua. & pone exemplum, cum duo conueniunt, & sibi inuicem consentiunt, & hoc expresso solum inter eos, q. in presentia plurium contrahent sponsalia de presenti: tamen ipsi volunt, q. talia non sint vllius effectus. In foro enim conscientia non videtur inter eos esse matrimonium: sed tantum quò ad Ecclesiã, quæ nõ iudicat de occultis. s. vt ec. benef. c. vt nostrũ. conuentio enim pretium præcedens super verborum intelligentia, si de ea constat, esset seruanda, contra propriã significationem: puta conueniunt, quòd pro florenno intelligatur libra: vel pro grossis intelligantur florenni: vel q. verba de presenti intelligantur de futuro. si enim de tali cõuentione sequentium restrictiua, vel augmentatiua constaret: crederem ei standum, ar. no. in l. si quis in fundi vocabulo. de leg. i. nec mirũ: ¶ quia & verba derogatoria, quæ præcedunt, reddunt actum, qui sequitur, inefficacem. a vt l. si prædixerit. ff. nau. cau. ita. cum ibi no. Pe. & Ab. exemplificant Decre. cum vir interrogatus respondet, q. placet sibi habere talem vxorem, & versa vice mulier, q. placet sibi ipsum habere in virum, de his verbis dubitari potest: an sapiant consensum de presenti: an sponsalia de futuro. & ideò ad communem verborum intelligentiam recurretur. quæ autem erit communis intelligentia in exemplo proposito, dubitatur. dicit Pe. q. prædicta verba non sapiunt matrimonium de presenti: cum habeat tractum de futuro hæc placencia, vel voluntas: sicut si dicerem [volo vendere: vel eligere] non sequitur, ergo eligo: vel vendo, vt l. in euentis. C. de contrahen. emp. per Cy. & l. ferui electione. de le. i. verba enim [volo, & nolo] sunt extensiuã in futurum: sicut verbum [possum] vt l. si ita quis. de leg. 2. & l. in filii. §. i. ad Tertu. Ho. in hoc tenet contra Pe. scilicet quòd per dicta verba fit contractus matrimonium de presenti: quia hæc vox sentit scilicet matrimonium de presenti. ff. de lib. leg. l. Labeo. & s. de sic. abite. c. fi. nõ ob. l. in emētis. quia loquitur, quando per modum conditionis placencia, vel voluntas confertur in potestatem alterius contrahentis: sed quando de re certa, & pretio conseruntur, vt [volo tibi vendere istam rem pro. i. o.] & ille responderet [& ego volo emere] contractus est perfectus, secundum eum. Ioan. And. dicit, quòd opin. Pet. est, vbi incipiuntur verba hoc modo [placet mihi desponsare, vel contrahere] sicut si diceret [volo eligere] sed cum dicit [volo habere] videtur, quòd hoc plus importet, per Decre. ex parte. & credo istam opin. veram esse. ¶ quod vt plenius intelligas, videas naturam istius verbi [volo] quod nihil importat, nisi ratione adiuncti. & infinitiua sibi adiuncta, videntur apta ad omne tempus, vt ff. de verb. ob. l. stipulationum. §. stip. dic ergo, q. aut verbum [volo] habet determinationem certæ rei: & inducit dispositionem, vt si diceret [volo istam rem] esset electio, vt l. 2. de op. leg. Aut habet determinationem alicuius verbi infiniti: & tunc aut actus importatus per illud verbum venit explicandus ab alio: aut a me volente: si ab alio: tunc inducit dispositionem, vt l. i. ff. man. C. de testa. l. non dubium. & Cõmunia.

de leg. l. 2. ratio; quia a volente non erat aliud faciendum, nisi si explicare voluntatem suam. quod facit per verbum [volo.] ad idem in l. i. C. de sum. tri. & ibi Bart. in repetitiõne. quandoque actus est explicandus a volente: & tunc aut illi actus non consistit in nuda voluntate: & tunc non inducit dispositionem illius actus. vt si dico [volo ascendere arborem] non sequitur, ergo ascendo, vt C. de contrahen. emp. l. in euentis. Aut ille actus potest explicari nuda voluntate: & tunc, aut de natura illius actus est pendere vsque in futurum, vt in vltima voluntate: & inducit dispositionem, vt si dico [volo relinquere] veli. Pamphilo. §. propositum. de leg. 3. cum enim natura vltimæ voluntatis sit pendere vsque ad mortem, vt l. rem legata. ff. de adim. lega. & quod not. de iure co. l. conficiuntur. merito ista verba [volo relinquere] licet habeant quandam dependentiã, congruunt illi actui. quandoque est aliquis actus, qui debet expediri incontinenti, & de eius natura non debet pendere: tunc aut illa verba fuerunt prolata ad partis interrogationem, cuius interest: & inducunt dispositionem: vnde si ad interrogationem eius, cuius interest, responderes [volo eligere hanc rem] induceretur electio. ratio est: ¶ quia responsio, quæ fit alteri, debet intelligi certa: vt sic ille certus remaneat. & idem si dato termino ad eligendum, postea responderet. [volo eligere istam rem.] tex. est in simili in l. sed si alio. ij. responsio. ad Trebel. & per Bart. in l. si quis suus. de iure deli. & quod ipse no. in l. gerit. de acqui. here. Si aut ista verba [volo eligere] & similia essent simpliciter prolata, non ad interrogationem alterius, nec dato termino ad deliberandum: tunc non inducunt dispositionem. & ita loquitur glo. l. ferui electione. de leg. j. & facit ad illa, quæ not. in l. in euentis. C. de contrahen. emp. per gl. & Cy. quandoque actus pendet ex voluntate proferentis, & alterius. pone exemplum in contractu emptionis, & vend. & in illo contractu sponsaliorum: & tunc aut proferitur ab vno: & non sufficit: aut ab ambobus: & tunc, aut per verba presentis temporis, aut futuri, vt not. in d. l. in euentis. ¶ In proposita igitur distinctione Ioan. And. considerat, quòd si dicat [volo te desponsare] & illa respondeat [& ego contentor] ideò non inducuntur sponsalia; quia ¶ desponsatio non expeditur simplici voluntate: sed opus est factu: ideò verba non sufficiunt, vt not. Bart. in l. prator ait. §. si quis paratus. de ope. no. nun. sed cum dico [volo te in meam vxorem.] & illa respondet [& ego te in meum virum] tunc quia matrimonium solo cõsensu perficitur, vt j. eo. c. cum locum. merito, vtriusque voluntate in vnum concurrente, matrimonium est contractum. & adde ad prædicta quod no. in l. q. se patris. C. vnde lib. & l. 2. C. de iuris. & fac. igno. & quæ dicta sunt de verbo [volo] ideò intellige de verbo [placet] quia pro eodem promittent hic vtuntur Doc. vt patet in nouella. & prædicta est distinctio Bar. in l. ferui electione. de qua etiam per eum in d. l. i. C. de summa tri. ¶ Vterius gl. vlti. ingreditur materiam, ¶ cum verba alicuius dispositionis sunt obscura: ad quæ pertinet ipsa declarare. & tangit hoc per duo membra: quia aut talis dubitatio versatur in iudiciis: aut in contractibus. prosequamur ergo in iudiciis quid iuris. glo. leuiter pertransit. tu latius dic, quòd regulariter ambigua petitio, siue exc. interpretatur secundum proferentem, vt l. si quis intentione. ff. de iudi. & hoc quando contingit ambiguitas super verbis prolatis ab eorum altero. si verò contingit dubietas circa aliud, quàm circa verba: tunc recurre ad dictam gloss. & Docto. quia aut loquimur de his, quæ pertinent ad litem ordinationem: & tunc si actor instat, & perficitur: & fauemus actori, vt l. de die. ff. qui satis. cog. Si verò actor nõ inflat: & fauemus reo, vt l. si ea. C. qui accu. nõ pos. Aut loquimur in his, quæ pertinent ad litem decisionem, & Pet. de Anch. sup. 4. Dec. a 4 fit

fit interpretatio pro liberatione, vt l. Arrianus. de a. f. & ob. ¶ Secundo quæro. ¶ quid in dicto testis ambiguo, contra quæ debeat interpretari. & quid in dicto ambiguo procuratoris, vel domini, qui decessit: an hæres eius poterit declarare, dicit Bar. sic. quando in iudicio oritur dubitatio super verbis, distingue. quia aut sunt prolata ab vno ex litigatoribus: aut ab alio. primo casu, quando ab vno ex his, semper fit interpretatio secundum declarationem, per d. l. si quis intentione ambigua. siue fit actor, siue reus, vt in reg. contra eum. de re. iur. lib. 6. per Dy. quandoque sunt prolata ab alio, non ab ipsis litigatoribus, vt in teste: vel defunctus est, qui illa verba protulit obscura: & tunc, aut vis facere interpretationem causa vitandi aliquam contrarietatem: & tunc potest fieri interpretatio, & debet, vt contrarietas euitetur, vt c. cum tu fili. s. de testi. & quod ibi dixi de hoc: aut non vis facere causa vitandi contrarietatem, sed vt profit aliis, vel propter aliquam causam: & tunc iudex ex officio possit repetere testem, vt declarat dictum suum, vt c. cum clamor. de testi. si autem declaratum non fuerit, debet interpretari contra producentem, vt in c. in presentia. de proba. & in Auth. de test. §. quia verò. ver. illud tamen. & ibi no. in glo. & in Spe. de teste. §. 1. ver. quia quod obscurè. hæres autem declarare nõ possit verba ambigua actoris sui prolata in iudicijs, vt in glo. no. in l. Pomponius scribit si frumentum. ff. de rei ven. in fi. & l. inter stipu. §. Stichum. de ver. obli. & idam in procuratore: vt verba ambigua prolata à dño non possit declarare: nec eõuerfo dñs verba ambigua procuratoris; quia ista declaratio est personalissima, vt not. Bart. in d. §. si Stichum. Sed hoc non videtur bene dictum: quia habeo casum, quod si dñs non declarauit voluntatem suam, quem vellet ex seruis, vel rebus alijs sibi legatis: poterit hæres eius eligendo declarare, vt l. si stipulatus fuerim. de verb. oblig. Item pot quis eligere per procuratorem, vt l. si is qui Stichum. de procu. facit l. si quis à filio. §. si plures. de le. 1. fo. aliud in iure eligendi. aliud in declaratione dubiæ voluntatis. rationem differentie reddit Bar. in d. §. si Stichum. ¶ Iterum oppo. & videtur, quod ad proferentem non pertinet declaratio voluntatis dubiæ, vt c. in presentia. de proba. ibi eum verbum [minor annis] fuit prolatum à parte: & tamen cõtra ipsum fit interpretatio. fo. no. ex eo, quod declaratio fieri non debuerit à proferente: sed ex eo, quod obscurè, vt deduxit, probauit, fit interpretatio contra eum, non ex defectu potentie declarandi, sed ex defectu intentionis ambiguae non probate: licet enim possit pars dicere se sic intellexisse: tamen non sequitur. ergo sic intellexit testis. vnde intentio ambigua, quatenus venit probanda, debet probari explicitè, & litatè, & in hoc pderit actori: quia explicitè, & clarè dictu testis poterit declarare, & dicere [positionem meam implicitam declaro. prout testes explicitè testificati sunt.] si aut dictu testis sit ambiguum, vt positio, tunc non releuat probantem ratione prædicta, vt dicto c. in presentia. ¶ Circa hoc quæro. ¶ si circa idem intentio actoris est ambigua, & responsio rei ambigua. exemplum. actor dicit rem ad se pertinere: reus dicit, quod credit ad eum pertinere: intelligitur ne secundum intentionem actoris, seu reidic, quod quando intentio actoris est clara, & limitata: tunc ambigua responsio rei intelligitur secundum intentionem actoris: vt videatur ad interrogata respondisse, vt l. si fideiusso. §. primo. de inter. ac. sed quando intentio actoris est ambigua: ipsa potest interpretari, prout vult, vt d. l. si quis intentione. non tamen videbitur confessata intentio actoris secundum intentionem eius, vt no. Barto. in dicta. l. si quis intentione. ad quod vide quod ipse no. in dicto. §. si Stichum. circa prin. & quod ipse no. in l. stipulatio ista. §. in stipulationibus. ff. de verbo. ob.

vbi no. an possit ille, qui obscurè locutus est, cogi ad declarandum. de quo etiam per eum in dicta l. si quis intentione, & prædicta sufficiunt, quando versatur obscuritas in iudicijs. In contractibus verò, vltimis voluntatibus, sententijs priuilegijs, & alijs dispositionibus longum esset explicare. in contractibus dic, vt in glo. & l. veteribus. ff. de pac. & in reg. contra eum. de regu. iur. lib. 6. In sententijs dic, vt l. ab execute. ff. de appel. In priuilegijs dic, vt in c. cum venis. sent. de iud. In statutis dic, vt p Bar. in l. oēs populi. de iustitia, & iure. In vltimis voluntatibus dic, vt notat Azo. in summa de rebus dubijs. & his omnibus iunctis simul, & extensis, posses istud c. solemius commetare. In maliticijs dic, vt l. si præses. de pæn. & l. interpretatione.

ADDITIONES.

- a ¶ Verba derogatoria reddunt actum, qui sequitur, inofficacem. Adde Bal. in l. clari. vers. no. quod verba. C. de fideicom.
- b ¶ Quando verba proferuntur obscura: per quem debeant declarari. vide hic no. Adde Doct. in c. si de beneficio. de concess. præben. & non declarata non operantur. Bal. in l. potuit. 6. q. in fi. C. de iure delibe.

S V M M A E.

- 1 Nullus de consanguinitate potest ducere sponsam de presenti sui consanguinei.
- 2 Consanguinei vsque ad quem gradum dicantur interdicti ducere desponsatam consanguineo.
- 3 Consanguinei, spurij, & alij illegitimè nati, an intelligantur sub ista prohibitione publica honestatis.

Sponsam. No. regulam, ¶ quod nullus de consanguinitate potest ducere sponsam sui consanguinei. & intellige sponsam de presenti, & de futuro. quod patet hic, dñ dicitur [nubili a tati proxima] cum tali enim non possunt esse sponsalia de presenti. & in hoc dicit Petrus, qd multi errant, qui contra hunt cum sponsis suorum consanguineorum, de futuro. & vide quod dixi de isto impedimento. s. eo. c. ad audiētiam. ¶ Querit Ioan. An. tex. interdicat omnibus consanguineis ducere hanc consanguineo desponsatam. ¶ quæro vsque ad quem gradum. dicit, qd vsque ad quartum. de cõsan. & affi. c. non debet. Ego quæro, ¶ vtrum sub ista prohibitione publicæ honestatis veniant consanguinei, spurij, & alij illegitimè nati. videtur qd non: quia illud non est impedimentum proueniens à natura, siue iure naturali, sed à iure merè positio, vt dixi. s. eo. c. iuuenis. de iure autem positio isti non sunt filij nuncupandi, & sunt legibus odio si, vt in Auth. ex cõplexu. C. de ince. nup. ar. cõtra, de l. ad optiu. ff. de ritu nup. §. seruales. vbi tex. dicit [in contrahendis matrimonijs naturale ius, & pudor inspiciendus est] & de istis filijs spurij, & bastardis vido quod dixi. s. de testamētis. in c. Raynaldus. & de proba. c. in presentia.

S V M M A E.

- 1 Matrimonium de presenti inducitur per verba præteriti imperfecti.
- 2 Vxorem non est licitum dimittere, nisi ex causa fornicationis carnalis, siue spiritualis.
- 3 Adulter potest repeti per vxorem non adulteram.
- 4 Maritus tenetur sibi reconciliare vxorem adulteram: non tamen nimis frequenter.
- 5 Vir si dicat [promitto tibi, quod ducam te in vxorem, & de cetero tenebo te, vt vxorem] deinde contrahit

cum secunda per verba de presenti: cui adharebit, quod secunda.
 Quid si dicat [promitto, quod semper habebō te, & tractabo, vt vxorem] vel [semper providebo tibi, vt vxori] nu. 6.
 Quid si dicat [promitto, quod non dimittam te pro meliori, vel peiori] nu. 7.
 8 Testes an debeant esse rogati in matrimonijs.

EX parte. Si vir, & mulier sibi promittunt, quod ab eo tempore se habebunt pro legitimis coniugibus: inter eos matrimonium est cõtractum. In prima ponit casum narratum. In secunda diffiniendum committit. ¶ Not. primò, qd quandoque in matrimonio contrahendo interuenit iuramentum, & in quolibet contractu est magnæ efficaciz, & producit plures effectus. circa quod vide quod no. s. de iur. iuran. c. cū contingat. s. de præb. c. dilecto. per Inn. & Doc.
 1 ¶ Secundo no. quod ¶ per verba præteriti imperfecti inducitur matrimonium de presenti, vt per verbum, teneret, haberet, seruaret, &c. sed hoc ideò, quia ipsis adiicitur verbu, quod significat præsens tempus, dum dicit [ab eo tempore] &c. Idem si diceret [ex nunc tenebo te pro vxore mea] &c. quæ sit ratio, dicam. j. ¶ Tertio no. ¶ quod non nisi ex causa fornicationis est licitum vxorem dimittere. & intellige fornicationis carnalis, & spiritualis. 3 2. q. 1. c. dixit. 28. q. 1. c. idolatria. ¶ Quarto no. ¶ qd adulter potest repeti per vxorem non adulteram: ipsa autem inuita eum recipere nõ cogetur. 3 2. q. 1. c. de benedicto. ¶ Quinto no. ¶ quod maritus tenetur reconciliare sibi vxorem adulteram: non tamen nimis frequenter. quod dicit, vt j. de adul. c. si vir. ¶ Op. hic Papa matrimonium secundum mandat separari. Sed cõtra, quia cum prima non fuerunt contracta sponsalia de presenti: quia quæ contrahuntur per verba de presenti, puta [accipio te] &c. vt j. eo. c. pen. & de spon. du. c. licet Papa: & ista verba [iurauit se habiturū, &c. & illa [pro coniuge tenere.] sonant in futurum: sicut illa [tenebo, ducam] &c. ar. j. de condi. ap. c. super eo. ergo videtur, quod secundum matrimonium tenuerit, & per ipsum soluatur prima sponsalia de futuro, vt j. eo. c. pe. fo. quandoque verbis futuri temporis aliqua dictio adiicitur, quæ significat præsens tempus, puta [ad hoc tenebo te, vt vxorem, & fidem serua bo.] & tunc illa verba futuri temporis intelliguntur secundum significationem præcedentium, quæ sapiunt præsens tempus. facit ad hoc l. 3. ff. de condi. & demon. quandoque verba futuri temporis ponuntur in spõsalibus simpliciter: puta [habebō, vel tenebo te pro vxore mea] & tunc sapiunt sponsalia de futuro. j. de cõdi. ap. c. super eo. ¶ Quid si dicatur [promitto tibi, quod ducam te in vxorem, & de cetero tenebo te, vt vxorem.] deinde contrahit cum secunda per verba de presenti: cui adharebit? dic [quod secundum: quia illud verbum [de cetero] &c. recipit intellectum à verbis præcedentibus: quæ fuerunt de futuro. ar. ff. de ver. obli. l. Titia. §. 1. ¶ Quid ergo si dicatur [promitto, quod semper habebō te, & tractabo vt vxorem: vel semper providebo tibi, vt vxori.] dicit Io. And. qd in aptis personis ad matrimonium iudicabit semper in dubio pro matrimonio, ar. s. c. ex literis. & j. qui ma. ac. pos. c. videtur. ¶ Idem dicit si dicatur [promitto, quod non dimittam te pro meliori, vel peiori] nam in talibus, & similibus dubijs pro matrimonio iudicamus. de re. iu. c. fin. Non enim est uis in verbis; ex quò de mente, & consensu constat. s. eo. c. ex literis. Et ista diuersorum diuersitas, an scilicet concipiuntur per verba presentis temporis, vel futuri, habet locum in sponsalibus. In stipulationibus autem semper debet cõcipi in futurum,

puta [promitto, quod dabo tibi centum] nec valeret stipulatio, si diceretur [promitto, qd do tibi centum] vt not. in l. stipulationum. §. l. iplō. ff. de ver. ob. vbi per Bar. plenius. quandoque verba futuri temporis trahuntur ad præsens. quandoque econuerfo presentis ad futurum, vt l. si quis id, quod. de iurif. omni. iud. & l. si ita. de auro, & ar. leg. vbi plene per Bar. verba autem infinitiui modi sunt apta comprehendere omne tempus, vt no. in d. l. stip. §. stip. Quid dices de illa forma [promitto, quod non habebō aliam vxorem, nisi te] vide plene in Spec. e. tit. in prin. & l. si eam. in fi. ff. si quis cau. & l. actione. C. de transac. & c. pactum. de reg. iur. lib. 6. per Dy. de ista dictione, nisi. ¶ Querit Io. And. ¶ vtrum in matrimonijs testes debeant esse rogati. Ala. quod non. quia istud non reperitur in iure cautum. 4. q. 3. ad fin. de hoc. 3. q. 8. c. si debitum. alijs §. de his. & 30. q. 5. c. nostrates. & in Spec. de teste. §. 1. pen. col. ver. item quod non fuit. & an præsumantur rogati, ibi no.

S V M M A E.

- 1 Factum alienum quis promittere quandoque potest.
- 2 Impuberes iurantes contrahere, consentiente patre, ex tali promissione obligantur efficaciter.
- 3 Iuranti periculosum est venire contra suam promissionem.
- 4 Contrahere promittens per verba de futuro, potest compelli præcisè, vt contrahat de presenti: nisi ex causa rationabili excusetur.
- 5 Iuramentum impuberis de testimonio perhibendo nõ tenet: scilicet de matrimonio contrahendo.
- 6 Iurauit quidam accipere vnā de filiabus Titij in vxorem: postea dormiuit cum vnā illarum - an compelli debeat ipsam accipere, cum aliam ducere non possit. Quid si presentibus quattuor, vel pluribus spuribus ita dico [iuro, quod accipiam vnā de vobis in meam vxorem] ille autem respondens [placeat] deinde vnā cognoscit: an sit matrimonium. nu. 7.
- 7 Quid si iurauit vnā ducere in vxorem, quæ non fuit præsens, & postea ratam habuit: an sint sponsalia. num. 8.

EX literis. Qui iurauit contrahere: si non subest impedimentum, per censuram ecclesiasticam contrahere compellitur. & duo facit. primò ponit casum narratum. secundò diffiniendum committit, ibi [quia igitur.] ¶ Not. primò promiserunt hic, quod filii contraherent. ¶ & sic factum alienum videtur, quod quis possit promittere. de quo in gl. 1. quæ hic tangit in promissione, quam facit extraneus: sed de illa, quam facit pater, qui censetur eadem persona cum filio, an obliget filium. dic, quod non, in casu isto, scilicet ad matrimonium contrahendum: in quo requiritur consensus contrahentium, non aliorum: quorum auctoritas fortè esset in alijs actibus necessaria: quia matrimonia non sunt in administratione patrimonij, vt l. in copulandis. C. de nup. de honestate tamen requiritur consensus patris in matrimonio. 2 7. q. 2. c. sufficiat. facit. s. de resti. spo. c. ex parte. ¶ Secundo no. ¶ quod isti impuberes iurauerunt, consentiente patre, contrahere: & ex tali promissione obligantur efficaciter, vt apparet hic. quod intelligunt quidam, si talem promissionem habuerunt ratam post pubertatem: tunc enim si recusarent, cogi non possent. j. c. 1. accessit. cum alijs sequentibus. sed dicit Ioan. And. quod etiam si non haberet ratam promissionem post pubertatem, deberent propter iuramentum cogi, vt s. de iur. iur. c. si verò. ¶ Tertio not. ¶ quod

2 † q̄ isti impuberes iurauerunt, consentiente patre, contra-
here: & ex tali promissione obligantur efficaciter, vt appa-
ret hic. quod intelligunt quidā, si talem promissionem ha-
buerunt ratam post pubertatem: tunc enim, si recusarent,
cogi non possent. j. c. 1. accessit. cum alijs sequentibus. sed
dicit Ioā. An. q̄ etiā si non haberent ratam promissionem
post pubertatem, deberent propter iuramentum cogi, vt
3 s. de iureiu. c. si verò. ¶ Tertiò no. † q̄ periculosum est iu-
ranti venire contra suam promissionem. Incurrit enim ex
hoc perpetuam infamiam. s. de testi. c. testi. nam etiā si du-
bitetur, an iuramentum sit licitum: non debet iurans con-
4 trahere. de quo. s. de elec. c. ven. ¶ Quartò no. † q̄ ille,
qui promittit contrahere per verba de futuro, potest com-
pelli præcisè, vt contrahat de presenti: nisi ex causa ratio-
nabili excusetur. causæ autem sunt plures: quas Ho. per ver-
sus colligit hoc modo.

*Crimen, dissensus, fuga, tempus, & ordo.
Morbus & affinis, vox publica cunque reclamant.
Quodlibet istorum sponfalibus soluit eorum.*

Ioan. An. remittit ad summam huius libri. in prin. ¶ Op. di-
citur hic, quod patres cum iuramento promiserunt, q̄ fi-
lij contraherent: sed contra. factum alienū promittere quis
non potest, vt l. stipulatio ista. de ver. ob. hic autem dicitur
contrarium: & quod peius, est recipere iuramentum super
facto tertij, contra l. Marcellus. §. 1. rerum amo. fo. vt in
glo. 1. q̄ ex ista promissione patres non simpliciter obligā-
tur ad factum alienum: sed debent facere, & curare, q̄ filij
obseruabunt promissā ab eis. ad hoc l. inter stip. in prin. de
ver. ob. & per hoc dicit Ioan. An. q̄ si patres fecissent cum
filijs iuxta posse, vt cōsentirent: & facere nollent, nō essent
periuri, nec tenerentur ad pœnam, cum non staret per eos
secundum Vin. j. e. c. gēma. & no. j. e. c. ficut. & vide quod
de hoc no. 3. q. 2. c. vno. & 43. di. c. tibi domino. & 91. di. c.
primo. & prædicta habent locum, quando quis promittit
simpliciter factum alienum. si autē nō promittit: an teneat-
tur de facto alieno, no. in d. l. stipulatio ista. in prin. vbi Bar.
sic distinguit: cum quæritur ex cuius facto stipulatio com-
mittatur. aut quis promittit de se tantum: & committitur.
ex facto suo, & successorum, vt præalle. l. ver. & si sequitur.
de facto verò extranei non tenetur, nisi præcederet contra-
ctus: de cuius natura pro facto extranei tenetur, vt l. em-
ptorem. §. si quis. de ac. emp. aut quis de extraneo p̄misit.
& tunc aut promittit se facturum, q̄ alius & c. & tunc com-
mittitur, vt l. quoties quis. de ver. ob. aut non promittit quis
se facturum, vel curaturum, & tūc aut præcedit contractus,
de cuius natura tenetur de facto suorum, & extranei, vt d.
1. emptorem. aut non præcedit talis contractus: & non tene-
tur, vt d. l. stipulatio ista. ver. si quis. præalle. Sed si est pœna
1. stipulatio interposita: tunc metu pœnæ tenebitur de fa-
cto alterius. in d. l. stipulatio. ver. si quis. Si verò stipula-
tio fuit concepta simpliciter: & tunc aut præcedit contra-
ctus, de cuius natura tenetur ad factum alienum: & tene-
bitur de facto extranei, vt l. inter stip. in prin. de verbo.
oblig. aut talis contractus non præcessit: & non tenetur, ni-
si de facto suo, & successorum suorum, quos potuit prohibe-
re, vt d. l. stipulatio ista. ver. sed quatenus. & prædicta lo-
cum habent, cum quæritur: an quis teneatur ex facto alie-
no promisso, vel non promisso. est & alia materia: vtrum
quis possit alteri stipulari, sicut hic, etiam quæri potest: an
ex promissione facta plurib. possint eorū filij agere. & idē,
si exneus extraneo absentī stipulatur: dic, vt d. l. stipulatio ista
§. alteri. ¶ Secundò op. hic. pueri iurauerunt, & ex eo obli-
gantur. contra. 22. q. 5. c. paruuli. non enim plenē intelli-
git ista atas, quid agat, vt l. 1. c. de fal. mo. & l. pupillus. de
acq. hared. ergo non videtur iuramentum tenere, cum ca-

reat iudicio: quod est vnum de tribus comitibus iuramen-
ti, vt eadem causa. & q. 2. c. animaduertendum. sol. dicit glo.
5 a te. † iuramentum impuberis non tenet, cum de testimo-
nio perhibendo quæritur: secus si de matrimonio contra-
hendo. quid si quæritur de contractu ineundo. dic, vt Auth.
sacramenta puberum. C. si aduer. vendi. & vide l. si quis in
gravi. §. sed tamen. ff. ad Silleia. vbi de testimonio impube-
ris. ¶ Tertiò op. & videtur, quod iste non debeat præcisè
cogi, vt j. eo. c. præterea. vbi quis non præcisè compellitur
contrahere: sed moneri debet, vt ibi patet. sol. glo. fin. ponit
primò duas so. quas impugnat: & refidet, quod de iure com-
muni compelli debet: quia Ecclesia monebit eū, vt contra-
hat: quod si non faciat, excommunicabit eum. si tamen vi-
debit non proficere, abfoluet eum, secundum Ioan. An.
post Hu. & aduerte, q̄ ista materia, an quis possit præcisè
compelli facere, quod promittit, versatur in multis casibus
alijs, quam in cōtractu matrimonij: puta promittit scriptor
scribere librum: vel tradere fundum, vel edificare insulam:
si recusat: an possit præcisè cogi ad factum: vel liberetur,
præstando interossā. difficilis, & proluxa materia est: de qua
per Bar. plenē in l. stipulationes non diuiduntur. §. Celsus.
de ver. obl. ¶ Quærit hic gl. de vna quæstione disputabili.
6 † pone quidā iurauit accipere vnā de filiabus Titij in vx-
orem: postmodum dormiuit cum vna illarum: quæritur, an
compelli debeat ipsam accipere, cum aliam ducere nō pos-
sit. dicit quidam, quod non: & hæc est opin. Vin. & Phi. qui
dicunt eum præcisè non compellendum: & pœnitentiam
sibi debere imponi de periurio: quia per eum stat, ar. s. eo.
c. de illis. alii dicunt, quod debet compelli: quod tenet Lau.
& Gof. sicut enim sponsalia conditionalia per aduentū con-
ditionis purificantur, vt j. de condi. ap. c. de illis. c. super eo.
& c. per tuas. Ita & ista incertitudine à principio postea de-
clarata per carnalem copulam alterius earundem, transire
facit in matrimonium de presenti. glo. tenet hic, quod non
cogatur iste vigore sponsaliorum: sed propter iuramentum.
& hanc opin. sequitur Host. Sed cum supra dixerim, quod
propter iuramentum iurans præcisè non compellitur: ergo
patet, quod illa carnalis copula non firmavit incommu-
tabiliter illa sponsalia. Sed contra. j. eo. c. is qui. solu. ibi
loquitur, cum sponsalia fuerunt contracta de futuro, vel
etiam sub conditione, quæ carnali copula præcisè confir-
mantur: sed hic nulla sponsalia præcesserunt: nam si cum
omnibus fuissent contracta sponfalibus, mutuo se impedirent:
quia si alia fuissent sponsalia: istam eius sororem non posset
ducere: nec etiam e conuerso. vt s. c. ad audientiam. & per il-
la etiam dicit Host. quod si quis iuraret ducere vnā de om-
nibus mulieribus mundi, vel certi loci: aliquam cognoscen-
do, non videtur illam elegisse: quia potest aliam eligere: nec
deierat: imò iuramentum obseruat, cum alia contrahendo:
licet æquius faceret, si cum illa cōtraheret: licet non tutius,
propter bigamiam: de quo. s. de cleri. coniu. c. sanè. c. 1. est
etiam ratio: quia consensus meus solus, etiam accedente co-
pula maritali, effectu non facit matrimonium: nisi illa con-
sentiat. vnde quia in illa, & quæstione præcedenti consensus
mulieris non intercessit: ideo solo alterius consensu matri-
monium non est contractum. quid ergo dices, si præsentibus
7 quatuor, vel pluribus fororibus ita dico. [† iuro, quod
accipiam vnā de vobis in meam vxorem.] illa autem res-
pondent [placet.] deinde vnā cognoscit: an sit matri-
monium. videtur, quod non, quia hanc copulam non præ-
cesserunt sponsalia: quod est opus. vt j. c. is quidem. incerta
enim fuerunt illa: nec magis cum ista cognita, quam cum
alijs firmata. contrarium tenet Ioan. An. hic enim fuerunt
contracta sponsalia cum omnibus: sed cum vna ex eis, licet
incerta: quæ incertitudo per electionem alterius declara-
tur: sicut dixi de sponsalibus conditionalibus, quæ purifi-

catur per carnalem copulam. j. de condi. appo. c. de illis. ip-
so enim facto, cum vtrique esset nota conuentio: videntur
matrimonium contraxisse. ff. de legi. l. de quib. & de ap. c. di-
lecti. & soluitur secundum Ioan. An. ista quæstio per id,
quod leg. & not. j. de dior. c. gaudemus. §. si verò pagani.
carnalis enim copula subsequens referenda est ad sponsa-
lia, quæ præcedunt: sicut vsus possessionis ad terminū præ-
cedentem, vt l. quædam mulier. de rei ven. secus credo, si iste
absentibus illis fororibus iurasset ducere vnā ex illis. si
enim postea aliquam ex eis de hoc insciam cognouisset:
non essent contracta sponfalibus, siue matrimonium: quod exi-
git duorum consensus, vt dixi. s. in 2. q. ¶ Vltimò quærit
Io. An. † si iurauit ducere vnā in vxorem, quæ nō fuit p̄s:
& postea ratum habuit: an sint sponsalia. dicit Ioan. An.
q̄ sic: aded q̄ si postea sequitur copula, matrimonium est
præsumptum. de conuer. coniu. c. ex parte. de iurau. c. quæ-
admodum. hoc, quod dicit de præsumpto matrimonio, ve-
rū credo in prædicto casu: sed in eo, quod dicit, q̄ ratifica-
tio talis faciat matrimonium: magis dubito, quia iste con-
sensus videtur accommodandus in presenti, non ex inter-
uallo. si enim hodie diceret mulieri [ego accipio te in meā
vxorem] & illa post triduum responderet [ego accipio
8 te in meum virum] non credo esse matrimonium, ar. l. non
erit. & l. ff. de iurau. nisi fortè ratione iuramenti aliud di-
ceres: quia ex eo quæritur absenti, sicut per nunciū, & epi-
stolam. vt no. 1. q. 7. c. quoties cordis oculus.

ADDITIO

1. ¶ Stipulatio committatur. Vide in l. stipulatio ista. §. al-
teri. de ver. obl. & in Spe. de arbi. §. sequitur. ver. sed po-
ne. Bald. & Rapha. in l. illud. in 2. q. c. de fac. san. ec. Ra-
pha. Cu. in præalleg. §. alteri. glo. 1. q. 7. c. quoties cordis
oculus. vide Floria. in l. si quis donaturus. de vsuf.

SVMMAE.

- 1 Vxores filiorum non debent esse penes patrem: sed filios sequi.
- 2 Do debet esse penes habitantem cum uxore scorsum à patre.
- 3 Discordia potest quandoque esse inter patrem & filium.
- 4 Maritus potest petere uxorem suam, quæ ab alio detinetur, & qua actione.
- 5 Prouincia appellatur territorium cuiuslibet prælati.
- 6 Pœna nona de ambulatoria de loco ad locum.
- 7 Propter delictum domini subijcitur eius terra, & prouincia interdicto.
- 8 Baptismata paruulorum, & pœnitentia morientium excipiuntur à generali interdicto loci. rationem reddi nu. 12.
- 9 Causa matrimonialis quomocunque deducatur tra-
ctanda est coram iudice ecclesiastico.
- 10 Prohibitum ad tempus, post tempus videtur esse per-
missum.
- 11 Suspensione durante, an possint clerici celebrare sumi-
sa voce, iannus clausis.
- 12 Matrimonium an possit contrahi apud interdictos.

Non est vobis. Compellitur pa-
ter p̄ cēsura ec-
clesiasticam restituere filio vxorem eius, quā
detinet. & narrat casum: cui secundò prouidet, ibi [nos ita
que.] primò per monitionem. secundò per pœnam. ¶ No.
1 primò, † quod vxores filiorum non debent esse penes pa-
trem: sed filios sequi: quia non sunt in administratione pa-

trimonij, vt l. in copulādis. C. de nup. bona enim filij debēt
esse penes patrem quò ad administrationem, & vsufru.
2 vt C. de bo. quæ lib. l. cum non solum. ¶ Quid dices de do-
te: an debeat esse penes habitantem cum vxore scorsum à
patre? no. Dyn. in l. si cum dotem. §. transgrediamur. ff. fol.
mat. & videtur tenere, quod sic: vt sic ibi sit dos, vbi sunt
onera matrimonij, arg. j. de dona. inter vi. & vxor. c. pruden-
3 tia. ¶ Secundò no. † q̄ inter patrem, & filium potest quan-
doque esse discordia: licet lex dicat, quod lis nulla inter pa-
trem, & filium esse potest, vt l. lis nulla. ff. de iudi. censetur
enim eadem persona, vt l. vltima. C. de insti. & subit. dice-
4 mus. j. ¶ Tertiò no. † q̄ maritus potest petere vxorē suā,
3 quæ ab alio detinetur. quæ autem actione dicit gl. 1. quod
per interdictum de vxore exhibenda, si detinetur in vita:
secus si volens. Hostien. dicit, quod siue inuita, siue vo-
lens detineatur, potest repeti quasi possessorium: nec cura-
mus de specie actionis. ad hoc. s. de iudi. dilecti. & vt lite nō
cōtesta. c. accedens. & per Io. An. s. de resti. spo. c. ex parte.
in glo. quasi dicat. & quod etiam ipse no. in Spe. qui si sint
legiti. super ver. compet. & de vxore, & alijs personis, in
quibus aliquis ius prætendit, quo iure petantur. dic, vt no.
ff. de rei ven. l. 1. §. per hanc. & s. de conuer. infide. d. c. 1.
¶ Quartò no. tex. ibi [in quacunque prouinciarum] & c.
coniuncta supracriptione, ex qua pater, q̄ dirigitur archi-
5 episcopis, episcopis, & prælati. † & sic patet, quod appel-
lat hic prouinciam territorium cuiuslibet prælati. sic ergo
potest sumi prouincia. C. vbi de crimi. ag. oportet Authen.
qua in prouincia. de hoc tamen vide in summa de iurisd. di.
om. iud. §. quibus ex causis. ver. in quo autem loco. & se. &
Bar. etiam no. in extrauagan. ad reprimendam. §. si qui sint
rebelles. vel dic, secundum Io. An. q̄ hoc nomen [prouin-
ciarum] respicit archiepiscopum tantum: quia quæddam de
lictum tangit prouinciam, est ad archiepiscopum recur-
6 dum. s. de insti. c. 3. secundum Host. ¶ Quintò nota † nouā
pœnam ambulatoriam de loco ad locum. concor. elem. si
quis suadente. §. terra quoque. & contingit iste transitus pro-
pter receptionem personæ contumacis, & rebellis. tales
enim non debent receptari. sicut nec serui fugitiui, exban-
niti, & similes odiosi legibus, vt l. quicumque. C. de seruis fu-
7 gitiuis. & l. prima. ff. de recep. ¶ Sextò not. † quod propter
delictum domini subijcitur eius terra, & prouincia interdi-
cto: & sic odio alterius prægrauatur, contra l. si quis in suo.
C. de inoffi. test. & de pœnis. l. sancimus. licet speciale est in
interdicto. dic tamen, vt no. j. de senten. excom. c. si ciuitas.
8 li. 6. ¶ Septimò no. † quod à generali interdicto loci exci-
piuntur baptismata paruulorum, & pœnitentia morientium.
ista enim duo sacramenta excipiuntur de quolibet interdi-
cto. rationem specialitatis assignat glo. pen. de quo etiam
no. in dicto. §. sed notandum. quem glo. allegat. & quod di-
cit text. excipi pœnitentiam morientium, dic quod etiam vi-
uentium: quoniam nulli deneganda est pœnitentia. de pœ-
ni. & re. c. qd̄ quidem. & de pœn. di. vltima. c. vlt. & j. de sen-
9 excom. c. vlt. lib. 6. Christina etiam tempore interdicti con-
ficitur. j. de sent. exc. c. raso. ¶ Octauò not. † quod causa
matrimonij, etiam si sit certum de matrimonio, curritur ad
Ecclesiam, etiam si illud, quod merè in facto consistat, in
cōtrouersia deducatur: puta restō. de hoc etiā fortè possēt
adiri iudex spiritualis, quando non est quæstio super iure
& spiritualitate: sed sup facto, iuxta theoricam, de qua dixi.
s. de or. cog. c. tuam. & Bar. in l. Titia. ff. so. mat. ¶ Op. dici-
tur hic, quod erat quæstio inter patrem & filios. contra d.
l. lis nulla. ff. de iudi. fo. regulare est, quod dicitur in contra-
rio: quia filius non potest agere contra patrem: imò nec cō-
tra alium sine patris consensu, vt l. cum non solum. §. neces-
sitate. C. de bo. quæ li. fallit in causa matrimonij, quod regu-
latur iure naturali, & diuino, non positio. nec quod regu-
latur

latur iuro naturali, & diuino, non positio. nec potest lex positua metas præfigere legi diuinæ, vt c. cum inferior. de ma. & ob. secundum Ioan. An. tu dic latius: nam quandoque lis infertur à filio patri, & potest esse lis de omnib. ad quæ faciendâ filio potest pater compelli iure actionis. pone exemplum in castrensi, & quasi castrensi peculio. Item in aduentio hodie, in casibus, in quibus patri non quæritur usufructus: & sic non est legitimus administrator. officio iudicis, vt in petendis alimentis. Item vt doret filiam, vt l. qui liberos. de ritu nuptia. Item vt promittat dotem pro filio recipiente, vt no. Dy. in l. si cum dotem. §. transgrediamur. ff. fol. ma. & in casu huius. c. vbi officio iudicis prouidetur filio contra patrem: & istis casibus, & similibus, in quibus filij habent liberam personam, & exercitium administrationis residet penes eos, possint agere contra patrem. econuerso autem, si lis infertur à patre filio: tunc in omnibus casibus, in quibus pater iure patriæ potestatis non potest sibi ius dicere, consistit iudicium, vt in castrensi, vel quasi: & in aduentitijs, in quibus non habet usufructum. Item si infertur quæstio de filiatione: vel patria potestate, vt not. in dicta l. lis nulla. Item ex causa ingratitudinis. C. de ingra. li. l. prima. Item si vellet eum cogere, vt emancipationem recipiat, secundum ea, que no. in l. quidam cum filium. de verb. obli. & si qui sunt casus similes: regulariter verò non potest, vt l. lis nulla. Inter seruum verò, & dominum an possit esse iudicium. dic vt ff. de iudi. l. vix certis. ¶ Secundo op. dicitur hic in text. [quod donec ibi manserint] & c. & sic inuenit, quod istud interdictum sit temporale: & ipsis iude recedentibus, celebrare possint. sed contra. C. de his, qui no. infra. l. ad tempus. fo. dicit gl. hic loquitur de suspensione iuris ad tempus limitata: & ideo prohibetur ad tempus, post tempus videtur esse permittum: sicut quod de vno neqatur, de alio conceditur, vt l. cum prætor. ff. de iudi. & l. statu liberum. §. i. de legatis. 2. elapso ergo tempore, ipso iure, sine absolutione isti sic suspensi celebrant: nec indigent absolutione. de quo. j. de ma. c. contra. vltimo. & hoc tenet Io. And. alia ratione. dicit enim, quod in primo c. terra non fuit interdicta: sed organa suspensa ad tempus, sicut Inn. qui et dicit, quod celebrantes ibi contra istam prohibitionem essent irregularas: contrarium no. de offic. ord. c. irrefragabili. circa quod vide quod no. Ioan. And. de offic. or. c. si canonici. super. 4. glo. ¶ Querit glo. 1. ¶ nunquid durate ista suspensione, poterunt clerici celebrare submissa voce, ianuis clausis. dicit quod no. nisi ecclesia esset priuilegiata. de quo hodie dic, vt. j. de sent. excom. c. vlti. li. 6. ¶ Secundo querit de ratione: & quare ista duo sacramenta sunt magis permittita isto tempore suspensionis, quam alia, dicit glo. ideo quia sunt necessitatis: ideo in necessitate, vt dicit, possent recipi ab hæretico. alij vt Phi. contra. in pœnitentia. ne forte nos in desperatione inducant, ar. de pœn. li. 6. c. i. & de pœ. di. i. & pe. di. i. his potestatis. vbi de hoc. ¶ Tertio querit Inn. & an matrimonium possit contrahi apud interdictos. dicit quod sic, sicut & apud infideles. 26. dif. c. deinde. de pres. no. bap. c. veniens. & apud excommunicatos. de eo, qui du. in mat. c. significasti. Ho. tamē putat, quod solemnitates suspendantur. de simo. c. capellanus. de ordine dixit Inno. quod laici de loco interdicto non possunt ad ordines promoueri: sed qui clerici erant, nunquid ad vterios? videtur, quod sic. j. de sen. excom. c. quoniam. lib. 6. Bona. hic contra. secundum Io. An.

A D D I T I O.

¶ Vxorem suam. Adde Cy. in l. si inuita. C. de nup. Doc. in l. i. C. de rei ven. Inno. in c. ex parte. de resti. spo. & in quibus restituatur vxor viro, quam non perit, glo. in c. i. vt l. non conte. c. gaudemus. de diuor. Spec. in tit. de peti. & pos. §. i. ver. sed in casibus.

S V M M A E.

- 1 Diffamatio tertij impedit matrimonium inter duos contrahi.
- 2 Vota canonicorum debent in electionibus exprimi in secreto.
- 3 Dictum vnius impedit matrimonium contrahendum.
- 4 Argumentum tenue impedit matrimonium contrahendum. ibidem.
- 5 Promissio de contrahendo, iuramento firmata non rescinditur ad dictum vnius asserentis impedimentum.

PRæterea. Dictum vnius asserentis impedimentum, impedit matrimonium contrahendum: si non interuenit iuramentum. non diuiditur. ¶ Not. primò, & quod diffamatio tertij impedit matrimonium inter duos contrahi. contra istos autem diffamatores proditum est remedium, vt cogantur infra certum terminum agere, vt l. diffamari. de inge. ma. & l. Titia. ff. de accusa. & hoc quando ex diffamatione ius sibi competere contendunt, quando non vindicant sibi ius: sed aliter ex eorum infamia tertius damnus fontit. & est casus hic, quod impedit quandoque tertiam personam talis infamatio, ne possit contrahere: & tunc credo, quod posset agere contra eum ad suum interesse, vt c. quam sit graue. de excess. pr. el. & quod no. Bar. in l. i. ff. vt i. pos. ¶ Secundo not. quod propter alterius metum, & potentiam contingit, quod aliquis confitetur in secreto, quod non audeat in publico affirmare. & hæc rone vota canonicorum debent in electionibus exprimi in secreto. §. de elec. c. quia pp. ¶ Tertio not. & quod dictum vnius impedit matrimonium contrahendum. Gof. dicit, quod teneat. ar. impedit matrimonium contrahendum: sed vehemens suspicio dirimit iam contractum 3 2. q. 1. c. dixit. ratio est: quia in non contrahendo est vnum præiudicium: quia si non potest cum vna, potest cum alia: ideo leuis probatio habetur in istis leuibus pro plena probatione, vt l. thesaurus. ff. ad exhi. & §. de resti. in inte. c. ex literis. & de re iu. c. cum Bertoldus. in dirimendo verò magnum versatur præiudicium: ideo cautius agendum, vt c. vbi periculū. de ele. hinc dicimus, quod multa impediunt, quæ non dirimunt, vt patet in mutilatis, cæcis, morbofis, & similibus. ad beneficium, & ordines non promouendis: & tamen si post promotionem talia superueniant, non remouebuntur, vt patet de cle. agro. per totum. ¶ Quarto not. & quod promissio de contrahendo, iuramento firmata non rescinditur ad dictum vnius asserentis impedimentum. & hoc tenet hic glo. & Inno. Host. supp. et ad tex. maxime secundum quosdam, propter rationem, quæ remanet [ne deterius inde contingat] & c. posset enim contingere hoc modo: quod si verum foret, quod cōsanguinea asserit, illa cum eius cōsanguineo postea cōtrahendo, non erit vxor in perpetuum: nec copulari taliter contra illius asserentem, deficiente alia probatione, vnq̄ poterunt conualere: & sic continget deterius, vt in tex. dicitur, quod ergo vituperari potest, cauendum est. §. de seruis no. or. c. i. quia tamen hoc posset contingere in fraudē ad matrimonium impediendum: ex eo forte, quod erat femina ditiissima: ad quam ambo cōsanguinei anhelabant: & vt vnus alium impedit: ita forte confixerit. consulit Host. ad obuiandum fraudi, quod iudex cōsideret qualitatem testificantis personæ: & an sibi aliis displiceat matrimonium, vel no. & vtrū sit vilis persona, vel grauis, & alias circumstantias occurrentes. & secundum hoc, an prohibeat matrimonium fieri, aut concedat. j. eo. c. cum in tua. & de iureiur. c. fin. trahat etiam iudex mulierem in secreto, & interroget de hoc facto, & præcipue, an sit virgo. & si dixerit, quod sic: faciat eam

eam inspicere à matronis: & si sic reperta fuerit, nō adhibeat illi talē fidem. ista enim, & similia debet iudex in istis, maxime spiritualibus causis, inuestigare ex officio: & sibi relinquatur, quanta sit fides testibus adhibenda, vt l. 3. ff. de testi. in vno ergo teste debet iudex prædicta considerare: & non simpliciter ad ipsius dictum, matrimonium impedire: secus si eēt fama impedimento. talis enim fama impediret cōtractum matrimonij. Item si interuenisset promissio iuramento firmata. & in hoc maioris est efficaciz fama, quam iuramentum, secundum Tan. Phi. & Gof. & idem Ber. in c. super eo. de confang. & affi.

S V M M A E.

- 1 Matrimonium primum, quod est nullum, impedit secundum.
- 2 Matrimonium secundum per vim contractum potest rescindi.
- 3 Pater potest pro filio interuenire in causa matrimoniali.
- 4 Opponentes se executioni sententia possunt compesci à molestia per censuram ecclesiasticam.
- 5 Tertius se opponens quid operetur.

Veniens. Si mulier inuita cum aliquo contrahat: nec in eum postea consentiat: si alteri nubat, tenet matrimonium, in prima factum. in secunda diffiniendum committit. secundum da. ibi. [mandamus.] ¶ No. primò, quod hic fuerunt contracta matrimonia tria per istam Mariotam. primum contraxit volens. secundum inuita, & coacta à parentibus. tertium similiter volens: cum quo cogitur remanere, si primum non tenuit ratione consanguinitatis, & secundum morte viri separatim fuit. in tertio igitur remanebit. ¶ Ex quo no. & quod primum matrimonium, quod est nullū, non impedit secundum, vt in regula non præstat. & hoc in glo. pan. & collige etiam, quod licet non teneat secunda electio, non cassata prima. §. de electio. c. considerauimus. tamen bene tenet secundum matrimonium, non cassato primo: licet enim diuertero non debuerit, licentia non obtenta: tamen contractum contra Ecclesiam interdictum tenet. j. de ma. contra. contrac. inter. c. i. & 2. non enim matrimonia, sicut electiones, regulantur iure positio, maxime quod ad dissolutionem, vt patet ex not. §. de conuer. coniu. c. ex publico. ¶ Secundo not. quod ista mulier, lite mota tamen primo super consanguinitate primi, cum tertio contraxit: quod fieri nō debuit: quia litis pendencia impedit aliquid inuouari, vel in aliam personam rem litigiosam transferri, vt §. vt lite pen. per totum. & eo. ti. c. i. li. 6. Tertio no. quod ista debet remanere cum tertio, si secundus decepsit. Idem si ueret, postquam inuita cum eo contraxit, vt j. c. proxi. & post enim illud secundum per vim contractū rescindi: ergo non impedit tertium. secus in electione, & beneficiorū impetratione: vbi titulus coloratus nocet primæ collationi, & impetrationi. j. de consec. præben. c. cum nostris. & de excess. pr. l. c. inter dilectos. ¶ Quarto no. in ver. alioqui. quod pater istius T. opposuit, quod filius nō poterat: quia alius desponsauerat illam prius: & intellige per verba de presenti; quia aliis desponsatio de futuro non impediuit. j. eod. c. inter virū. ¶ Collige et, quod pater potest pro filio interuenire in causa matrimoniali: similiter ipse filius et sine patris consensu, vt §. de rest. spo. c. ex parte. & de iudi. c. fi. lib. 6. non tñ talis spūalitatē rō tollit priuilegium agendi, & defendendi illum in iudicio, quod certis personis est à iure cōcessum, vt l. patri pro filio. ff. de minoribus. & l. sed & hæc. de pec. vñ præfra. & similes personæ, de quib. §. de rescri. c. fi. potuerunt agere pro coniuncta psona in causis beneficialibus. & spūalibus,

sicut possunt literas impetrare, vt dicto c. fin. quod est not. ¶ Quinto no. & quod illi, qui se opponunt executioni sniæ, possunt compesci à molestia per censuram ecclesiasticam. facit §. de offi. dele. c. i. & hoc intellige, cū iniuste se opponunt. si autem iuste: an debeant andiri, tangit hic Inn. cuius apparatus recita per vnam q. dicitur hic, quod si illa, quam iste T. superinduxit, opponit se cōtra executionem, debet excomunicari. pone ergo, quod ista superinducta comparet coram ordinario, vel delegato de causa cognoscende. & dicit istum T. esse virum suum: vel vult assistere liti motæ contra dictum T. & probationes inducere cōtra dictam Mariotam: vel vult impedire executionē sententię ex eo, quod ipsa sit vxor dicti T. & hoc vult probare: an poterit se taliter opponere? fo. dicit Inn. quod dicta superinducta poterit dicere illū esse virum suū, & erit audienda corā delegato, & ordinario, etiā qui non sit aliis iudex suus, arg. ff. de qui. re. appella. in ea. per totum. Itē si pendente lite cum M. velit assistere, & dictum T. defendere, tanquam virum suū, debet admitti, ar. C. de liti. Auth. nūc si hæres. vnde si vir ille defecisset in probatione alicuius articuli, possit ista probare, maxime si hoc ignorauit, vt §. de re iu. c. cū super. vbi plenē de hoc. aduertē tñ, sicut eū, quod licet possit assistere: non tñ est in prosecutione causa præferenda dicto T. tunc. n. solum quis p̄fertur, cū primo loco ipsius causæ ad ipsum defensionem pertinet. ff. de re iud. l. sape. facit de procura. c. 2. in fi. li. 6. quid ergo dices, si non attitit processui: an sniæ lata contra T. posset ista superinducta appellare? dicit Inn. quod sic, vt §. de re iu. c. cū super. & intra tpa appellandi non v̄ dubiū, sed postquam via appellandi est præclusa principali, vel per lapsum tps appellandi? vel quia contumax manifestus: an poterit ille, cuius interest, appellare. dic vt subtiliter no. Inn. in d. c. super. & quod ibi dixi. ¶ Vterius ad idē quæritur, an possit impedire, vel retardare executionē ista superinducta, opponendo aliqua, pp. que dicit T. esse virū suū, nō illius Mariotæ, pro qua sniæ lata est. dicit Inn. quod ad impediendā restitutionē fiendā dictæ M. nō potest ista superinducta proponere de proprietate, quod prius fuerit desponsata: vel quod nō teneat matrimonium contractū cū alia, propter aliquod impedimentum: nisi forte statim probare velit. de resti. spo. c. literas. ad fi. facit l. 2. diuo Pio. §. si super rebus. de re iud. similiter & ista non posset opponere ante sniæ, si illa T. poterat tanquam spoliata patere virum suum sibi restitui: posset tñ dicto casu opponere, & negare possessionē, & spoliationē: vel alias legitimas exceptiones opponere, vt no. §. de resti. spo. c. cū ad sedem. in gl. sed cum agatur. & no. ista de isto tertio se opponente in iudicio: nam quāq; se opponit in causæ processu, & hoc dupliciter: vel volendo totā in se litē transferre: vel litigatori assistere. quāq; se opponit post latam sniæ infra tpa appellandi, & tpe executionis: & quid iuris in quolibet casu. ex prædictis apparet, quod quāq; post factā executionē vult agere: & tūc, an possit, dic, vt §. de re iudic. c. quāuis. & reliqua non perfecte examinata per illa, quæ dicta sunt, vide in dicto. c. cū super. de re iudi. per Inn. latē. & l. Titia. ff. lo. ma.

S V M M A E.

- 1 Consensus non est liber, vbi est metus, vel coactio:
- 2 Matrimonium inter seruos quare tenet de iure canonico.
- 3 Obligatio, quando oritur ex consensu, debet tolli materia metus.
- 4 Minor pars Capituli potest vocare maiorem, vt habeat locum tutum, propter timorem verosimilem oppressionis in electione.
- 5 Matrimonium solo consensu contrahitur.

- 6 *Animus illius, de cuius matrimonio agitur, debet indagari.*
- 7 *Reuerentia nimia iustum metum inducit.*
- 8 *Iudex debet poni facere rem in sequestro, quando timetur oppressio, & inuasio in re, qua petitur.*
- 9 *Castrum petitur a quodam nobili, a quo iudex manu militari non posset auferre: volendo sententiam exequi, & c. quid iuris.*
- 10 *Metus, & coactio qualiter differant.*
- 11 *Detentus in vinculis pro pecunia extorquenda si matrimonium contrahat, tenet.*

C Vm locum. Si timet inferri violentia puellæ: de cuius matrimonio agitur, providebit iudex, quod ma-
neat in loco tuto, & honesto, donec cā terminetur: tradit re-
gulam, ponit genus, infert speciem. & sic potes diuidere in
tres partes. secunda ibi [matrimonium.] tertia ibi [quo-
circa.] ¶ No. primò regulā, ¶ q̄ vbi est metus, vel coactio,
non est liber consensus. & debet intelligi liber consensus,
s̄m primēuā libertatem: quæ est viuere, vt velis. ¶ & ista est
ratio, quare de iure canonico inter seruos renet matrimo-
nium: quia retinent ea, quæ sunt de iure naturali: vt consen-
sus, ex quo naturaliter obligantur. facit j. de coniu. ser. c.
1. & qd̄ ibi dicit de matrimonio carnali, idē dicas, quando
contrahitur intra ecclesiam, & prælatū: cessat. n. si potestas
adimitur eligendi, c. vbi periculum. §. cetera. de elec. ¶ Secū-
dò no. ¶ vbi obligatio oritur ex consensu, debet tolli mate-
ria metus: & materiam voco omnem verosimilem metus
præsumptionem. sufficit enim metus in potestate: licet non
fit in actu, vt patet ex no. §. quod metus causa. c. 1. sicut alibi
dicimus, quòd sufficit terror armorum, vt no. in l. 1. C. vn-
de vi. & per hoc dicit hic Io. And. ¶ q̄ propter timorem ve-
rosimilem oppressionis in electione minor pars Capitu-
li potest vocare maiorem, vt habeant locum tutum. de
elec. c. 3. b. n. x. primò. ¶ Tertiò no. ¶ quòd matrimonium
solo consensu contrahitur. concor. c. sufficiat. quod glo. al-
legat. similiter & multi alij contractus solo consensu perhi-
ciuntur, vt l. consensu. de ac. & ob. ¶ Quarto not. ¶ quòd il-
lius animus, de cuius matrimonio agitur, debet indagari:
quia meticulous aliud exprimit ore, quàm corde. de-
bet ergo metus probari ex varijs coniecturis: sicut & do-
lus semper in metu velatus, & inclusus, vt l. dolum. C. de
dolo. ¶ nam quandoque nimia reuerentia iustum metum in-
ducit, vt l. 1. §. quæ onerandæ. ff. qua. re. ac. non da. 2. 2. q. 4.
c. vnusquisque. apparet enim quandoque aliquem in alpe-
ctu esse liberi arbitrij ad gerendum actum: qui nõ est, pro-
pter metum continuatum ex aptitudine ad inferendum para-
tum, vt d. c. Pisanis. in rōne sui. ad fi. de rest. spo. & l. qui nec.
de ver. sig. ¶ Quintò no. ¶ q̄ cum timetur oppressio, & in-
uasio in re, quæ petitur: debet iudex eam poni facere in se-
questro. & hoc verum, quando possessio, de qua contendit-
tur, non erat penes aliquem ex litigatoribus: quo casu, ne
aliquis ex ipsis eam occupet: potest iudex interponere par-
tes, non solum in matrimonio, vt hic: sed etiam, cū est qua-
stio de rebus prophanis, vt no. Inn. §. de proba. c. in præsen-
tia. Si autem erat penes vnum ex litigatoribus, non esset se-
questranda: nisi timeretur de sauitia, siue baratione, vt l.
fi fideiusor. §. si ff. qui sa. cog. & facit c. literas. ad fin. de res-
sti. spo. ¶ Quid dices, ¶ si petitur castrum a quodam nobili,
a quo iudex manu militari non posset auferre, volendo
sententiam exequi (quia fortè erat in loco difficili: vel in
expugnabili) certè a quitas suggerit, vel quòd caueat (vt sic
dixerim) de iudicato soluendo: vel tanquam a suspecto pos-
sessio sequatur: non enim censetur talis idoneus fidei-

iussor, vt no. in l. 2. ff. qui satisfacere cog. ergo tanquam a sus-
pecto, etiam si principalis, æquum est dicere, quòd cogat-
tur ad alterum ex prædictis: ne iudicium sit delusorium, vt
l. Marcellus. ff. de iudi. & l. si fideiusor. ¶ Quæro pro decla-
ratione tex. dicitur hic [quòd vbi metus, vel coactio.] & c.
¶ quæ est differentia inter metum, & coactionem. dicit Io.
And. quòd coactio accipitur pro metu, qui possit cadere
in constantem, præter captionem, vel pœnam corporale.
coactio verò corporalem pœnā, vel actionem significat:
nec distinguitur quòd ad matrimonium, sit absoluta, vel cõ-
ditionalis. de hoc. §. e. c. de muliere. vel dicit, quòd coactio
est, si timeat filia mortem, vel captiuitatem patris, vel aliud
simile: nõ. n. valet matrimonium, secundum Inn. Host. & Abb.
arg. 3. l. q. 2. c. 1. & 2. nā iustus timor est: sicut dicitur econ-
uerso. ff. quod metus causa. l. si quidem. si verò consensus fi-
lij esset liber (licet pater habeat iustum metum) teneret ma-
trimonium, secundum Io. And. qui querit quid iuris, si su-
per diuersis interueniat consensus, & coactio: ¶ vt si deten-
tus in vinculis pro pecunia extorquenda, matrimonium con-
trahat. dicit, q̄ tenet: quia tunc pot agere per procuratorem.
ff. de mino. l. Papi. exuli. secundum Inn. nisi captus esset ab
hostibus: quia ex hoc esset seruus, & sic consensum non ha-
bet. ff. ex qui. cau. ma. l. ait prætor. s̄m Inn. quod non placet
Io. And. j. de secūdis nup. c. dominus. ubi de hoc per eum.
facit l. qui carcerem. ff. quod metus cau. ¶ Querit glo. per
quem timebat ista domina sibi inferri uiolentiam. dicit gl.
fi. q̄ iste intellectus amicitur literæ: erant. n. duo aspirantes
ad istam: de quorū altero timebatur raptus, & oppressio,
si in causa succumberet: quia alter erat debilis, & impotēs:
& illa sequestratio fieri potest; quia nullus ipsorum fuit in
ipsius quasi possessione. si autem fuisset, & illa se subtrahe-
ret, quid iuris. dicit ut §. de resti. spoliatorū. c. literas. & quod
dixi supra in secundo notabili.

S V M M A E.

- 1 *Sponsalia de futuro, si secuta est carnalis copula, non soluantur per sequentia sponsalia de presenti: nisi per metum, qui potuisset cadere in constantem, contracta fuissent.*
- 2 *Sponsalia sola ac presenti sine copula non legitime proferuntur.*
- 3 *Copula, quæ præcessit sponsalia de futuro, non facit transire in matrimonium.*
- 4 *Vir, ut presumatur cognouisse aliquam, quæ requiritur.*
- 5 *Sponsalia de futuro si quis contraxit: deinde cum alia sponsalia de presenti: si primam cognoscit, antequam istam secundam. debet remanere cū prima. & quid, si cognoscit ipsam, postea protestando, quòd non cognoscit eam animo consummandi matrimonium: sed ex mera libidine. nu. 7.*
- 6 *Matrimonium metu contractum non tenet ipso iure.*

Veniens ¶ Si carnalis copula secuta est: sponsalia de futuro nõ soluuntur per sequentia sponsalia de presenti: nisi per me-
tum, qui potuisset cadere in constantem, contracta fuissent.
& duo facit. ponit casum a parte narratum: quem secundò
diffiniendum committit. ibi [ideoque.] ¶ Not. primò, q̄
iste, postquam prolem suscepit ex prima muliere, dedit sibi
fidem de matrimonio contrahendo. hic autem fides so-
la, & etiam sponsalia de futuro non legitime talē pro-
lem præcedentem: ¶ quinimo sola sponsalia de presenti si-
ne copula non legitime prolem. j. qui ma. ac. possunt. c.
tanta. quod loquitur in matrimonio. ¶ Secūdo no. ¶ q̄ licet
copula, quæ sequitur post sponsalia de futuro, faciat ipsa
transire in matrimonium de presenti, vt j. eod. c. si inter-
tamen

tamen econuerso copula non producit istum effectum: vt
faciat sponsalia de futuro transire in matrimonium de præ-
senti. ordo ergo est de substantia, vt copula sequatur sponsa-
lia, non præcedat: & sic debet prioritas limitare probari. de
quo dicam. j. de spon. duo. c. 1. remittendo ad not. per Bar.
in l. non solum. §. sed vt probari. ff. de ope. no. nunc. ¶ Ter-
tiò no. quòd pater reperit istum in domo in lecto cum filia:
& sic de iure poterat ipsum occidere, vt ff. de adul. l. adulter.
Sed dicit Ioan. And. quòd licet inuenerit in vno lecto: non
tamen in vna carne. & sic non videtur hoc sibi licuisse, se-
cundum Host. certè nimis esset restringere illam l. & simi-
les, quæ permittunt patri, & marito occidere adulterum: si
oporteret, cum semper eum reperit super dorsum, & in
vna carne. ¶ credo ergo, quòd sufficiat reperisse in vno le-
cto nudos, solos, & hora captata rebus necessarijs. ex his
enim, & si. præsumitur cognouisse. quod dicit, vt §. de testi. co.
c. tertio loco. & de præsump. c. literis. cum sim. & malè iste
vir hospes remunerauit hospitorem, vt facit mus in pera:
& serpens in gremio: & ignis in sinu. & hoc. l. 3. q. 1. §. 2. &
c. Iudeos. j. de Iudejs. vel fortè studiosè ordinauerat pater
cum puella: quoniam fortè propter paupertatem non po-
terat aliter maritare, arg. de adult. c. 1. secundum Hostien.
¶ Quarto no. ¶ quòd si quis contraxit sponsalia de futuro.
deinde cum alia sponsalia de presenti: si primam cogno-
scit, antequam istam secundam, debet remanere cum pri-
ma: quasi copula subsequens trahatur retro ad tempus spõ-
saliorem, arg. ff. qui po. in pig. ha. bl. qui potior. & l. qui bal-
neum. ar. contra. de rescrip. c. si parto. l. 6. & credo huic con-
trario itandum: nam per sponsalia de presenti subsequen-
tia, extincta sunt sponsalia de futuro, primò contracta, vt j.
eo. c. si inter. copula ergo non potest referri ad ti. iam extin-
ctum, maximè in præiudicium tertij: cui ante aduentum cõ-
ditionis est ius quæsitum, vt d. c. c. si pro te. & l. Gallus. §.
& quid si tantum. de lib. & poth. per Doct. & hoc sentit hic
Ioan. And. dum dicit, quòd cognouit primam post promissio-
nem, antequam contraheret cum secunda per verba de
præsentia. ¶ Quintò not. ¶ q̄ matrimonium metu contractum
non tenet ipso iure: sicut nec alia spõsalia per metum extor-
ta. de quo. j. quod metus causa. c. 1. lib. 5. similiter actus iu-
ridictionales, vt l. 2. de iudi. alia negocia verò gesta per me-
tum, tenent: sed rescinduntur per tit. quod met. cau. vt C. &
ff. quod me. causa. & §. quod metus causa. per totum. ¶ Op-
ponitur, & videtur, quòd huic metum patto non debeat sub-
ueniri: quia in hunc metum incidit sua culpa, rem illicitam
attentando: ergo sibi imputet. ff. quod metus causa. l. simili.
fol. gl. tangit illud contra. & non soluit. Io. And. dicit, q̄ tunc
metus ex culpa proueniens non excusat: tamen est legitimi-
mus, & iuratur a iure: læcus si est iniurius: sed certè hic me-
tus erat legitimus: quia patri promissum erat istud, vt d. l.
adulter. de adul. io. dicit ipse, hic canones non admittunt.
33. q. c. & inter hæc. vbi de noc. vei dic. q̄ illud regulare, il-
lud speciale in matrimonio. vel dic, q̄ ista copula non erat
ordinata ad casum istum: ideo culpabilis non imputatur, vt
dixi. §. de depõ. c. bona fides. ¶ Querit Io. And. ¶ si ille, q̄
contraxit per verba de futuro, cognoscit ipsam postea pro-
testando, q̄ eam cognoscit non animo cõsummandi matrimo-
nium: sed ex mera libidine. videtur, q̄ hoc casu ista pro-
testatio impediatur illud matrimonium præsumptum: quia cõtra
præsumptionem iuris, & de iure admittitur confessio in cõ-
trarium: quæ confessio hic dici potest declaratio voluntatis,
ar. l. 3. §. Celsus. ff. de acqui. hæred. facit ad hoc quod not. in
Auth. de aqua. do. in prin. cõtrariū tenet Io. And. quia pro-
testatio non est iusta, sed turpis. vnde sicut turpis conditio
reijcitur: & matrimonium romanum et, tang puru. j. de cõdi. ap. c.
fiata turpis protestatio debet respici: imò plus; q̄ si mulier
assutiret huic protestationi: nõ proderet, quominus mri-

monium ratum esset; quia tex. vult, q̄ secuta copula, nulla pro-
batio in contrarium admittatur. & copula nõ facit matrimo-
nium, cum non inueniat sponsalia iam extincta per absolu-
vt ff. de pact. l. si vnus. §. pac. ne peteret.

S V M M A E.

- 1 *Iurans cum aliqua contrahere, si vult religionem ingredi, ut iuramentum seruet, contrahere debet: & postea ante carnalem copulam ingredi poterit.*
- 2 *Voluntates hominum sunt varia.*
- 3 *Promittens aliquam desponsare cum iuramento, adimplet promissionem solummodo desponsando, si vult post contractum ingredi religionem.*
- 4 *Iurans contrahere: si contraxit per verba de presenti: sed postea matrimonium consummare recusat sine causa: an erit periurus.*
- 5 *Obligatus ad duo, debet utrique satisfacere, si potest: si non potest, satisfaciat grauiori.*
- 6 *Ingressus religionis rumpit sponsalia de presenti.*
- 7 *Iurauit quidam in minoribus se cingi facere cingulo militari, antequam missam cantaret: postea ecclesiam parochiale adeptus est: die assignata ad missam celebrandam, fecit se prius fieri militem, ut iurauerat: postea induit se sacerdotibus, & missam celebrauit: an peccauerit.*

Commissum. ¶ Qui iurauit cum aliqua cõtrahere:
contrahere debet: & postea ante carnalem copulam ingredi po-
terit. cõis diuisio. secunda ibi [fraternitati.] ¶ Not. primò,
q̄ quando quis se obligat cū iuro aliquid facturū, intra cer-
tum terminū: quid tunc si sumus ita prope finē termini, q̄
facere illud nequeat. dicit vt c. cõmissa. de elec. lib. 6. & qd̄ no.
in l. si stipulatus sum mihi a Proculo. de verb. ob. Itē ad eui-
tandū: an possit postea facere, purgandò moram? credo, q̄
non: quia pœna periurij statim est inflicta: post executionē
ergo factam ab homine, vel a iure, non admittitur purgatio
moræ, vt l. qui ob rem non defensionem. ff. de condi. inde. per
Bar. in l. si infulam. de ver. ob. ¶ Secūdo no. ¶ q̄ variæ sunt
hoim voluntates. primò volebat esse in sæculo, contrahen-
do: nunc extra sæculum, profitendo. facit l. quia poterat. ff.
ad Treb. ¶ Tertiò no. ¶ quòd ille, qui promittit aliquā de-
sponsare cū iuramento, adimplet promissionem solummodo,
desponsando. quod est verum, si vult post contractum
ingredi religionem: hoc enim iure beneficiū non tollitur p̄
promissionē de contrahendo, ar. l. q. §. inter locatorē. ff. lo-
ca. iura enim, beneficia, & statuta informant contractus: &
tacite veniunt, etiam si omiſsa sint, vt ibi. & l. quid ergo. §. si
seruus. mentem. ff. de log. 2. ¶ Quid ergo dices, si ille qui iu-
rauit contrahere per verba de presenti contraxit: sed post-
tea matrimonium consummare recusat sine causa: an erit
periurus. vt q̄ non: quia quod promissum, adimpleuit. f. despõ-
sare per verba de presenti, ar. cõtra. q̄ verba cū effectu sunt
accipiēda, c. relatum. de cle. nõ resi. ¶ Quarto ¶ no. q̄ ille, q̄
tenet ad duo, debet utriq; satisfacere, si potest: aliàs si non pot
simul, satisfaciat grauiori. facit §. de ap. c. cum parati. & de
dila. c. exposuit. facit l. in operis. ff. loca. ¶ Quintò no. ¶ q̄ in-
gressus religionis rumpit sponsalia de presenti. concor. §. de cõ-
uer. coniu. c. ex publico. vbi de ista materia plenè. ¶ Oppo-
nit gl. & videtur, quòd istud consilium, quod dat Papa hic,
non sit bonum: imò sit per iurum iste, qui sic contraxit, vt
possit religionem ingredi, etiam si promissum contrahere,
& cognoscere. 19. quæst. secundam. cap. die. fol. vt in gloss. ibi
[sed dicas] quā sol. sequitur Tan. & etiam Vin. Alij dicūt,
Pet. de Anch. sup. 4. Decre. b 2 quòd

quod iste erat circa finem biennij; & suspiravit post biennium intrare religionem, non in presentia sine biennij: quia volebat forte prius fructus colligere, & debita persolvere, ut asperitate regulæ in domo probaret: vel alia simili causa. & ideo si dubium est, quomodo pareat futura dies, confu-
 7 lit, ut in tex. ¶ **Quærit Io. An.** de tali. q. 4. ¶ **Quidam** in minoribus iuravit se cingi facere cingulo militari, antequam missam cantaret: postea ecclesiam parochialem adeptus est: quod fieri potuit, de æta. & qua. c. quæris. & c. 1. die assignata ad missam celebrandam fecit se prius fieri militem, ut iuraverat; postea induit se sacerdotalibus, & missam celebravit: utrum iste peccaverit, videtur, quod non, per istum tex. in quo patet, quod prius tenetur implere, quod iuravit saculo, quam quod postea concepit præstare Deo. scilicet suam obsequium. Item illud iuramentum fuit licitum 2. 2. q. 4. c. si ergo servandum. de iur. inran. c. si verò, nam etiam ubi nulla est orta obligatio, est servandum, ut eo. ti. c. debitores. sed contrarium videtur; quia militaris, clericalis, & secularis videtur contrariæ. 5. 1. di. c. qui in aliquo. de cle. cõiu. c. diuar fis. & c. si. C. de epi. & cler. l. repetita. ergo non possunt cadere in eo. subiecto, ut patet. 5. de bap. c. maior. §. sed adhuc quæritur. nec factus presbyter potuit fieri miles: quia videret retrogradus, & apostata. j. de apost. c. q. d. a. & ne videat descendere. qd non licet. 94. dist. c. legimus. ff. de mu. & ho. l. ut gradatim. & s. de transf. c. 1. & iuramentum incipit esse illicitum, ex quo est in sacris. ar. 88. di. c. fornicari. unde ab eo videtur absolutus. de arbi. l. non distinguemus. §. sacerdotio, quoniam enim vni obligationi accedit alia poterior, quæ non compatitur secum primam, prima extinguitur, ut patet, cum fideiussor succedit principali, vel eoducto, ut l. hæ res a debitore. & l. generaliter. ff. de fideiuss. nec videtur iste per. urus; quia iuramentum habet in se tacitam conditionem, si res in eo. statu permanferit. 5. de iur. iur. c. quemadmodum, cum conxor. ibi in glo. & hanc partem tenet Hosti. qui istam questionem habuit de facto. dicit enim, quod postquam promotus est ad sacros, non debuit militare, nec incidit in periurium, si post sacerdotium non assumit militiam facultarem, per iura præal. debuit tamen ante promotionem ad sacros accipere militiam. & postea, si se in ea non exercuit, promoueri. dicit tamen quod iste ex eo deb. t puniri: quia istam obligationem cum iuramento tacere non debuit: tempore suæ promotionis, ut patet. 5. de cor. vit. c. propositi.

ADDITIO.

¶ **Iuramentum** fuit licitum. Iurare an sit licitum, vide Io. de Turre. cremata in c. quidam ipfis. 2. 2. q. 1.

S V M M A E.

- 1 **Compelli non debet quis ad factum in matrimonio, etiam si iuraverit.**
- 2 **Matrimonia debent esse libera.**
- 3 **Coactiones consueverunt habere difficiles exitus.**

Requiritur. Qui iuravit cum aliqua contrahere quod ad contrahendum cum illa admoneri debet potius, quam compelli. communis diuisio, secunda ibi [ad quod]
 1 ¶ **No. primo,** quod ad factum præcisè non debet quis compelli, et si iuravit: & hoc in matrimonio, ut hic. in alijs aut obligationibus facti, an cogatur quis ad factum ratione iuramenti, ubi sufficit p̄tatio interesse. dic. vt l. stip. nõ diui. §. Celsus
 2 de ver. obl. ¶ **Secundo no.** quod matrimonia debent esse libera. cõcor. j. eo. c. gemma. vbi dicam. ¶ **Tertio nota,** quod coactiones consueverunt habere difficiles exitus. similiter oes res malè a principio inchoatæ, vnde dicit canon. [difficile est, ut bono peragantur exitu, quæ malo principio sunt inchoa-

ta.] i. q. 1. c. cõ Paulus. ¶ **Quarto not.** quod aliqua est obligatio, quæ nõ habet effectum exigendi: & iudex nõ exercet iudiciu in inuitu. contra l. inter stipu. §. si Stichum. de ver. obl. ¶ **Oppo. dicitur hic,** quod ista est monenda, non cogenda. contra, imò cogenda. 5. eo. c. ex literis. ista. n. coactio causat ab obligatione præcedente: nec, si cõpellatur, dici poterit, quod matrimonia sint libera, ut probat glo. so. vt dixi post Doc. in d. c. ex literis. Host. dicit, quod semper iurans debet compelli, nisi rónabilis causa impediatur: quæ aut sit rónabilis causa, committit arbitrio iudicis. si. n. ex coactione videat vero similiter periculum imminere, non cogat: nõ hoc casu est cõstitutum in mortali peccato non cogit Ecclesia agere penitentiã. j. qui cle. vel vo. c. ueniens. si. n. præcisè compelleret per sniam censuræ: talis snia nõ esset ad correctionem: sed ad subuersionem, contra Apoca. 2. ad Corin. 9. si uerò iudex talia non perpendat causatiuè, distinguit, monitione præcedente, & sic conxor. opi. de quibus hic, & 5. e. c. ex literis. ubi aliter dixi post Io. And.

S V M M A E.

- 1 **Matrimonium primum si erat nullum, valet secundum alias legitime contractum: quamuis super primo iudicium Ecclesiæ non fuerit expectatum.**
- 2 **Villa, & castra debent habere recursum ad ciuitatem.**
- 3 **Matrimonium tenet, sicut quis ad contrahendam ducatur falsa suggestione.**
- 4 **Lite pendente super matrimonio, alteri litigatoru prohibetur est ad alia vota migrare.**
- 5 **Vir credebat primam esse suam legitimam coniugem, cum non esset: contraxit cum secunda, an teneat.**
- 6 **Prælatus si li. pen. inst. tuatur: & postea feratur sententia cum priore, & deponatur: an valebit institutio secundi facta, lite pendente.**

Cum apostolica. ¶ **Si primum** matrimoniu erat nullu, valet secundum alias legitime contractum: quamuis super primo iudiciu Ecclesiæ non fuerit expectatum. & primo consultatione ponit. secundo respon. det. ibi [verum.] ¶ **No. primo,** quod iste villicus distabat a loco iudicij: erat enim de villa: & sic pro sua iustitia recurrat ad curiam episcopi, quæ est in ciuitate: villæ enim, & castra debent habere recursum ad ciuitatè: quia nõ habet de iure communi territorium, vel iurisdictionem, vt no. In no. 5. de re. spo. c. cum ad sedè. & Bart. in l. 1. de dam. in factio. facit l. qui ex vico. ad muni. ¶ **Secundo no.** quod iste rediens ad villam publicè asterebat sententiam pro se latam: credi tamen sibi non debuit absque literis, secundum glo. sufficit tamen talis credulitas ad excusationem adulterij, quod requirit dolum. ff. ad leg. Iuli. de adul. l. pe. & l. 1. in fi. de arbi. & facit hoc, quod prælato, contra quem agitur in curia ad depositionem, an reuertenti sine literis debeant subditi, vel monachi obedire. dic. vt no. Vin. 1. q. 5. c. fi. & C. de man. prin. l. vna. ¶ **Tertio no.** quod tenet matrimonium. licet quis ad cõtrahendu ducatur falsa suggestione. ratio est; quia iste dolus nõ tangit negociu principale: sed venit accessorie. & iste nõ nititur actu. quod facit ad no. 5. de rescri. c. super literis. ¶ **Quarto no.** quod lite pendente coram ordinario fuerunt literæ impetratæ, & ualuerunt. quod intellige, si est facta mentio de processu: alias non ualuerunt. 5. de re. iur. c. inter monaste. ¶ **Quinto not.** quod lite pendente super matrimonio, alteri litigatoru prohibitu est ad alia uota migrare: & tamen valet matrimoniu, quod cõtrahit cõtra iuris prohibitionem, vt hic. & expressius. j. de ma. contrac. contra inter. ec. c. 2. & videtur speciale in matrimonio, vt attentatù cõtra iuris prohibitionem teneat: in alijs actibus cõ-

tra, vt l. non dubium. 5. de leg. & plenius in l. prætor ait. de ope. no. nun. vbi an si actu prohibito a lege imponatur pena: firmetur actus ille prohibitus per penæ appositionem. dic. vt ibi per eum. allegat l. fi. de diuor. ¶ **Sexto no.** quod tempore penitentiæ prohibetur carnalis copula. quod videtur verum ex parte viri. sed nunquid in præiudicium mulieris, quæ non peccauit. so. vt in glo. pe. ¶ **Quærit glo.** quod pone, quod vir credebat primam esse suam legitimam coniugem, cum non esset: contraxit cum secunda. an teneat. glo. hic simpliciter dicit, quod si matrimonium declaratur nullum: valebit secundum, quia non præstat impedimentum, & c. Vin. dicit, quod non tenet secundum, nisi ex nouo cõsensu: quia propter iuris impossibilitatem non intendebat consentire, secundum eum. contra hoc facit quod no. Ioan. 3. q. c. in summa. fatetur tamen Vin. in prædicto casu, quod ille, qui errore ductus credebat primum matrimonium tenere, cõsentire tenetur: & ad hoc debet cogi, vt j. de eo, qui dux. vxo. quam pol. Ista enim exceptio turpis, quam huic secundæ opponit: quod ex eo non tenet, quia credebat se priori ligatum, non potest ab ipso opponi: nec talem defectum consensus a sua turpitudine causatum allegare potest. quod dictum est æquum, si non cum alia contraxisset ante coactionem: nam si contraxisset, esset dubium, an deberet ab ista tertia separari, & ad secundam redire. dic. vt no. in d. c. 1. ¶ **Quærit Ioan. An.** post Vin. quod si lite pen. prælatus instituat: & postea feratur sententia cum priore: & deponatur: nunquid valebit institutio secundi facta lite pendente. dic. de ista q. vt habes. j. vt li. pen. c. 2. lib. 6. ¶ **Opponit glo.** quod licet primum matrimonium declaratur nullum, non tamen teneat secundum, vt supra c. ad audientiam. vbi sponsalia, quæ non tenent, impediunt contractum cum alia. ad idem supra de biga. c. nuper. ibi [ex matrimonio, quod non tenet, inducitur bigamia.] Io. dicit Ioan. And. in c. ad audientiam. tenuerunt sponsalia ex consensu. quod dic. vt j. eod. c. vno. lib. 6. in c. nuper. speciale est propter affectu, & opus secutu, vt puniatur ex eo ille bigamus, qui bigamus non est, sicut in l. si quis seruo. C. de fur. sed fortius huic c. obstat, secundum Hostien. 5. de elec. c. considerauimus. & c. auditis. vbi electio, quæ tenet, præbet impedimentum alteri. so. dicit ipse, illud de vinculo, quod ex constitutione canonica vires sumit. 1. 3. q. 1. c. ecclesias. vnde Papa potest ibi statuare, quicquid sibi placet. de elec. c. innotuit. §. 1. illud c. loquitur in vinculo, quod sumit vires a iure naturali, & diuino: super quo dissoluendo (ex quo semel tenet) non potest Papa aliquid statuere, vt patet ex his, quæ no. 5. de conxel. præben. c. propositus. Remittit ad summam de spon. du. §. quæ quibus. Insti. de iure natu. gen. & ciui. §. sed naturalia.

S V M M A E.

- 1 **Vxor non certificata de morte viri contrahere non potest, quamuis quid sit de morte mariti, ignorauerit.**
- 2 **Peregrinatio, vel captiuitas non inducit probabilem probationem: quod profectus peregre, vel captus decesserit.**
- 3 **Probatio mortis alicuius non est sufficiens: quod cum diligentia requisitus non reperitur.**
- 4 **Fragilitas humana, siue carnis stimulus non sufficit ad matrimoniu dirimendum: quantumcunque tempore alter absens fuerit.**
- 5 **Vxores quando dicantur certificata de morte virorum.**
- 6 **Vxor cuius maritus verosimiliter præsumitur mortuus: si nupsit, an excusetur, si reperiat postea, quod maritus viuat.**
- 7 **Præsumptio mortis, an sit sufficiens, si quis fuerit in bello Sarracenorum, vel alijs: nec est reuersus.**

In præsentia. ¶ **Vxor non certificata** de morte viri, contrahere non potest: quamuis, quid sit de morte mariti, qui longo tempore absuit, ignoretur. primo ponitur consultatio. secundo responsio. ibi [consultis.] ¶ **No. primo,** quod in casu matrimonij, vbi alter coniugatorum est dubius de morte alterius, non potest ad alia vota transire. ratio est; quia peregrinatio, a vel captiuitas non inducit probabilem probationem, quod profectus peregre, vel captus decesserit. & ideo dicit lex, quod talium, de quibus est dubium, viuant, vel mortui sint, nullus potest sibi vendicare bona, vt est text. no. in l. nec nos. C. de cap. & hoc est, quod alibi etiam dicit glo. quod quis semper præsumitur viuere quæ ad centum annos: nisi probetur mortuus, vt l. 2. §. si dubitetur. ff. quemadmodum te. ape. ¶ **Secundo not.** quod licet non sit sufficiens probatio mortis alicuius, quod cum diligentia requisitus non reperitur: ex hac tamen diligenti inquisitione oritur efficax præsumptio, quod non sit in vna prouincia: siue ciuitate illo, qui perquisitus ibi non reperitur, vt c. causam. & c. cum olim. 5. de do. & contu. facit quod no. Bar. in l. 4. §. pen. ff. de dam. infec. & l. in illa stipu. si Calendis. & l. hoc iure. ff. de ver. oblig. ¶ **Tertio no.** quod humana fragilitas, siue carnis stimulus non sufficit ad matrimonium dirimendum quantumcunque tempore alter absens fuerit. conxor. supra vt lit. non contest. c. quoniam frequenter. §. porro. ¶ **Quarto no.** in ver. donec. quod postquæ certificata fuerint mulieres de morte virorù, possunt contrahere. ¶ & certificata dicuntur, si certum nuncium receperint, vt in tex. vel per famam: quæ et si sit falsa, excusat a penæ adulterij: sicut receptio nuncij: dū tū talem famam, vel nuncium, qui falsa retulerit, ipsa non submiserit, vt ff. de adul. l. miles. §. mulier. & l. 1. C. de ser. fu. nuncius aut, qui falsum nunciat, punitur in 10. libris auri. in Auth. vt li. ma. & auiz. §. quod aut. col. 8. & forte de adulterio, cui præstitit cam, arg. j. de test. c. sicut nobis. nisi dicas hic non cõmitti adulteriu per principales, propter iustam credulitatem. ergo nec iste, qui opem præstitit, potest dici præstitisse opem adulterio; arg. l. is qui. §. sicuti tatum. ff. de furt. ¶ **Quærit gl.** pone quod ve rosimile præsumitur de morte viri: an si mulier tunc nupsit, excusetur: si reperitur postea, quod maritus viuat? dicit glo. quod excusatur: dum tamen, postquam sibi innotuit, statim redeat: & ab illo recedat. alias ex tunc notatur. 34. q. 2. c. cum per bellicam. potest ergo mulier petere separationem a secundo: si offerat se pararam probare, quod primus vir eius superuiuat, etiam antequam redeat: licet Guil. no. contra. & malè, secundum Ioan. And. & glo. 2. in si. probat contrariu. Sed dices. videtur, quod ista verosimilis præsumptio ad nubendum mulieri non sufficiat: nec excuset eam ab adulterio: nisi obseruet solemnitate Auth. hodie. C. de repu. & l. vxor. in quibus traditur primo casu certa solemnitas. solu. dicit Ioan. And. illa solemnitas non seruatur ab Ecclesia: sed sufficit, qualitercunque constet verè, vel verosimiliter: puta quia nauis passa est naufragium, in qua sponsus, vel maritus erat, secundum eum. ¶ **Sed** nunquid est sufficiens mortis præsumptio: si quis fuit in bello Sarracenorum, vel in alijs, nec est reuersus, glo. dicit, quod sic: de quo etiam no. in dicto. c. quoniam frequenter. §. si autem de carnali. alibi tamen innuit lex, quod si ille, qui ingressus est bellum, post conflictum non deprehenditur, præsumitur mortuus, vt l. penult. ff. de his, qui not. infam. & maximè esset hoc verum in conflictu galearum: de quibus aliqua cum hominibus sunt submersa. si enim inter captos aliquis non deprehenditur: non videtur dubium, quod mortuus præsumatur: quia multum ista probatio ad locum, & numerum hominum coarctata, videtur necessario concludere ex sus-

ficienti numeratione viuorum, & captiuorum, vt l. obli-
gationum fere. §. placet. ff. de ac. & ob. & paria sunt non
esse, & non apparere, vt l. Rutilia Polla. ff. de his. quæ vt in-
dig. & quia ista est bona materia. quæ aut ad proba-
tio sufficiat ad probandum aliquem esse mortuum, di-
stingue plenius, quam Doc. sic. quandoque requiritur pro-
batio mortis circa ea, quæ sunt maximi præiudicij, vt quæ-
do aliquis accusatur de homicidio: tunc mors debet proba-
ri verè, vt l. idem verè. in fi. ff. ad leg. Aquil. quod probatur
per eos, qui viderunt eum mortuum, tetigerunt eum frigi-
dum, non habentem pulsus. Idem si simpliciter dicit, eum
habere omnia signa mortui: vel vidi eum sepeliri. ff. de re-
li. l. 2. vel vidi eum examinari: vel decapitari. ad leg. Aquil.
l. ita vulneratus. quædã sunt, quæ non sunt tanti præiudi-
cij, sed magni. puta famæ, vel status alicuius: tunc requiritur
probatio: quæ ponitur in Auth. hodie. C. de diuor. esset
enim magni præiudicij, & infamæ, si mulier viuente mari-
to, alij nuberet. sufficit etiam probatio verosimilis, vt s. di-
xi. quædam sunt, quæ sunt magni præiudicij: sed non tanti;
vt quia est quæstio de aliquo comodo pecuniario: de quo
quidquid fiat, potest postea reponi in pristinum statum: &
tunc sufficeret probatio publicæ famæ: vel per alias præ-
sumptiones idoneas; ut quia consanguinei sui fecerunt lu-
ctum, uel eum pro mortuo habebant, argu. de condi. inde.
l. 2. de hered. insti. l. fin. & l. sed si sua. & quod ibi no. de ac-
qui. hered. puto, sicut in alijs casibus, in quibus debet pro-
bari aliquid non esse: vel non reperiri. ad probationem hu-
ius ex officio iudicis debet fieri discussio: & diligens in-
quisitio, ut l. magis. §. ne pascim. ff. de rebus eorum. & C. de pi-
gno. Auth. hoc si debitor. de his, quæ in frau. credi. l. 3. ita
hic posset peti à iudice, vt mittat nuncios, & diligenter in-
quirat, an iste sit viuus, uel mortuus. de uerb. ob. l. hoc iure.
de leg. 2. l. cum quidam. quædam sunt modici præiudicij:
& tunc sufficit probare per vnum testem: uel aliam leuem
præsumptionem, ut l. 2. §. si dubitetur. ff. quemad. te. ap.
ubi istam distinctionem ponit Barto. & subiungit, quod
contra istas probationes factas ad probandum ista præsum-
ptionem, mortis si quis vult admitti ad probandum cõtra-
rium, admittetur.

ADDITIO.

¶ Peregrinatio. Peregrinus non præsumitur mortuus. in
Auth. hodie. & ibi Ang. C. de repu. nisi inter suos, uideli-
cet quando agitur de modico præiudicio recuperabili.

S V M M A E.

- 1 Cum meretrice contrahere licitum opus est, & pium.
- 2 Opera charitatis sunt plura, & quæ. nu. 3.
- 3 Meretrices debent habere habitum differentem ab ha-
bitu matronarum: vt cognoscantur.
- 4 Meretrix quæ dicatur.
- 5 Meretricem accipiens in uxorem, an efficiatur irregu-
laris, quod sic.

Inter opera ¶ Licitum, & pium opus
est cum meretrice contra-
here. duo facit. primò ponit causam statuti. secundò
statutum, ibi [statuimus.] ¶ Not. primò, ¶ quod plura
videntur esse opera charitatis. gloss. prima dicit, quod sunt
tria. Ioan. And. dicit ¶ quod una ipsarum est corporalis,
egenti dare quod poteris. secunda spiritalis, dimittere ei,
a quo laesus fueris. tertia delinquentes corrigere, & in uia
ueritatis reducere, charitatem autem super cuncta laudat
Apost. 1. ad Corin. 13. ¶ Secundò not. quod quia dicit [de
lupanari] & c. uidetur enim ius canonicum tolerare lupanari-
peraga-

nar. & glo. dicit, quod hoc peccatum tolerat Ecclesia, &
sub dissimulatione pertranfit: sicut & lex, quæ non uult ip-
fas, propter earum utilitatem, legum laqueis innodari,
ut l. quæ adulterium. C. de adult. & istas meretrices appel-
lat lex turpes personas, ut l. Pantonius. ff. si à pa. quis fue-
rit. ma. & l. 2. ff. de obse. à lib. ¶ & debent portare habitum dif-
ferentem ab habitu matronarum, ut cognoscantur, ut l. ite
apud. §. si quis uirginem. ff. de iniu. an autem possit repeti
quod sibi traditur causa explendæ libidinis: uel de eo te-
neatur soluere decimam: uel facere inde elemosinam? dic
ut not. supra de deci. c. ex transmissa. ¶ Opponit gloss. de c.
1. 3. 2. quæst. prima. fol. ut in ea. Sed iterum opp. & uidetur,
quod istud sit peccatum: quia ex hoc iste, qui ducit talem,
lædit uerecundiam, & estimationem suam apud bonos, &
graues: ergo non est licitum, ut l. si filius. ff. de condi. insti.
& l. pecunia. de ali. & cib. leg. nam crudelis est, qui negligit
famam suam: nec est permittum committere minus ma-
lum: ut alium liberem à maiori malo. 13. dist. c. duo mala.
sol. lætio famæ, & estimationis apud homines non est cu-
randa, ubi de actu meritorio agitur Deo grato, ut libera-
re alium à peccato. ¶ Quærit glo. ¶ quæ dicatur meretrix.
dicit, quod illa, quæ multorum libidini patet: uel quarum
pu. & c. ut in ea, quam no. ¶ Quærit etiam Ioan. And. ¶ an
iste, qui ducit meretricem, efficiatur irregularis? dicit, quod
sic: licet enim nõ sit hic culpa: tamen irregularitas etiã sine
culpa contrahitur: vt in iudice iustè occidente. 5. 1. di. c. ali-
quantos. 33. di. c. maritum.

S V M M A E.

- 1 Matrimonium per uim contractum sequenti cohabitatio-
ne spontanea conualescit.
- 2 Probatio in contrarium non admittitur contra uiolen-
tam præsumptionem.
- 3 Ecclesia debet ex suo officio reconciliare matrimonialiter
coniunctos, qui rancore, vel odio à cohabitatione
auctoritate propria recesserunt.
- 4 Probatio, quæ non releuat probantem, non debet recipi
per iudicem.
- 5 Coniugati possunt ad religionem transire.

Adid. ¶ Matrimonium per uim con-
tractum sequenti cohabitatione
spontanea conualescit. sunt due partes. prima
miserit factum, & responsum. secunda concludit, ibi [mo-
dus.] ¶ Not. primò, quod hic concurrebat duplex impe-
dimentum, scilicet ætas, & coactio: & vtrunque tollitur per
sequentem consensum. concor. s. quod me. cau. c. 1. ¶ Se-
cundò no. ¶ quod contra uolentiam præsumptionem, non
admittitur probatio in contrarium. cohabitatio enim tan-
ti temporis purgat metum. quod intellige, nisi offer metus
continuat: uel vis interuenisset in detinendo. Effuge, er-
go cum poteris: ne consensisse puteris. secundum glo. facit
l. 2. C. quod metus cau. & quod no. in c. super hoc. de renun-
per Inno. ¶ Tertiò no. secundum. Gof. ¶ quod Ecclesia debet
ex suo officio reconciliare matrimonialiter cõiunctos:
qui rancore, vel odio à cohabitatione auctoritate propria
recesserunt, super quo uide, quod no. s. de iureiu. c. tua nos.
¶ Quartò no. quod mandat vtrunque compelli, vt se tra-
ctent maritali affectu, & illud maritali, intelligitur proprie
quò ad virum. quò ad uxorem improprie. & ualet hoc ad
formandú libellos in tali casu, sicut Hosti. ¶ Quintò not. ¶ quod
probatio, quæ nõ releuat probantem, nõ debet recipi per iu-
dicem. C. de proba. l. ad probationem. & de offi. dele. c. cõ con-
tingat. ¶ Sextò no. ¶ quod coniugati possunt ad religionem trá-
sire: nõ tñ p. talé transitu peccatū remittitur: nisi penitentiã
peraga-

pagatur. facit quod not. in c. 2. j. de apost. & aduerte per
id, quod dicit tex. [pariter conualerent.] & c. per hoc enim
patet, quod erat matrimonium consummatum: nam aliàs alte-
rum tantum sufficeret. s. de conuer. coniu. c. ex publico. &
facit pro Inno. quod hic dicit, quod nisi internenisset co-
pula: lapsus anni cum dimidio non firmaret sponsalia cum
minore per metum contracta. Hosti. contra: si constet de
consensu aliter, quam per copulam post maiorem ætatē.
& probat per tex. ibi [cum mora tanti temporis.]

S V M M A E.

- 1 Sponsalia prima de futuro, etiam iurata, soluuntur etiam
per sponsalia de presenti. Et quid si sponsalia
de presenti contracta postea sunt sublata per ingres-
sum religionis: an prima sponsalia de futuro recon-
ualecant. nu. 6.
- 2 Iuramentum non est tante potentia, ut rescindat, quod
geritur contra ipsum.
- 3 Obligatio prima iuramento firmata, est validior, quàm
secunda sine iuramento.
- 4 Index non debet ferre sententiam super re dubia.
- 5 Tempus in contractu apponitur diuersis respectibus,
quos uide.
- 6 Pater an acquirat in omni promissione, quam facit pro
filijs.

Sicut ex literis. ¶ Prima sponsalia de
futuro, etiam iurata, so-
luuntur per sponsalia de presenti: sed non per spõ-
salia secunda de futuro. communis diuisio. secunda ibi [per
postulationem.] ¶ No. primò, quod iste L. iurauit in manibus
patris. P. ad esse: tiam igitur iuramenti non expedit, quod
iuret super euangelij, vel scriptura. circa quod uide no.
in cle. 1. de here. §. porro. super uerbo tacta. ¶ Secundò no.
quod pater iurauit tradere filiam, & per eam stetit: & sic
non cogitur habere ratum patris: quia illud nõ est
in administratione, vt dixi. s. e. c. ex literis. ¶ Tertiò no. quod p-
istum. L. non stabat, quominus contraheret: & ex hoc po-
test dici, quod non sit periurus: quia difficultas excusat à
periurio. de quo dic. vt s. de iu. iur. c. querelam. & facit quod
etiam de hoc no. s. de testi. co. c. 2. facit l. Labeo. ff. de con-
trah. omp. ¶ Quartò no. quid iuris, cum quis contrahit spõ-
salia cum duabus: si eorum sunt paris potentia: præfertur pri-
mum. si disparis præfertur, quod maiori nexu, & vinculo
reperitur contractum. fortius enim vinculum superueniens
tollit primum, quod non compatitur se cum primo, vt l. ge-
neraliter. de fideiuss. ¶ Quintò no. quod iuramentum nõ
est tantæ potentia, vt rescindat quod geritur cõtra ipsum.
vnde si quis iurauit non mutare testamentum: non contra-
here: uel aliquid non facere. si contrauerit, ualet contra-
ctus, & de periurio puniatur. quod dic. vt no. Doc. & ibi di-
xi. s. de præben. c. dilecto. & in regula scienti. in merc. s. ibi
per Dynum. ¶ Sextò no. in uerfi. quod si forte. ¶ quod obli-
gatio prima iuramento firmata est validior, quàm secunda
sine iuramento. quid econuerso, si prima sponsalia sunt cõ-
tracta, secundum Inno. & Ab. & Hostien. præfertur primũ.
¶ s. de iureiu. c. intellecto. ¶ Septimò no. in uerfi. si de his. ¶ quod
super re dubia non debet iudex ferre sententiam. concor.
1. 1. q. 1. c. graue. & s. eodem. c. de muliere. & collige etiam,
quod ad. q. in facto dubiam Papa non respondet. concor.
s. eo. c. de muliere. & quod no. in l. eum quem temere. de iu-
di. ¶ Opponitur dicitur hic, quod si terminus fuit pfixus
sponsalibus, & post tempus contraxit cum alia: quod con-
trahens non censetur periurus. Sed contra: quia uidetur et

post terminum obligatus, vt l. Celfus. & c. cum dilecti. alle.
in gl. sed uidetur, & c. Sol. quandoque dies apponitur obliga-
tioni contrahendæ: & ille, per quem non stetit, quominus
in termino contraheret: & post terminum non tenetur, vt
hic. quandoque obligatio est pura: & dies apponitur solu-
tioni, & executioni: & tunc si executio, uel solutio non po-
test fieri in termino: propter hoc obiectio non perimitur,
sed durat: & ideò post terminum debet fieri solutio, vt in
contrario. Host. dicit, quod hæc sol. quod hic loquatur de
termino statuto ad obligationem contrahendam, non uide-
tur bona, per l. 2. ff. de in diem adie. aliàs de l. commisi. Sed
dicit Io. An. q. illa non facit: quia ibi dies erat appositus
ad obligationem tollendam per solutionem pretij, de quo
conuenerat: & appositus erat fauore uenditionis. Itẽ aliud
est promittere vendere: uel contrahere infra diem, vt hic.
aliud vendere sub conditione: uel purè, sub conditione re-
solutionis, vt d. l. 2. Io. An. dat alias solu. quæ sunt diuiniatio-
nes. Ideò aduertendum ¶ quod tempus in contractu apponitur
diuersis respectibus. & ideò sic distingue. quandoque
dies apponitur conditioni: & tunc, aut dies apponitur con-
ditioni affirmatiuæ: & uidetur apponi causa limitandæ ob-
ligationis: & conditio ueniens infra tempus facit com-
mitti obligationem. secus si ueniret ante tempus, vt l. dam-
ni. §. Sabini. ff. de dam. infec. quandoque apponitur condi-
tioni negatiuæ: & tunc uerum uideatur apposita causa limi-
tandæ obligationis, uel differendæ. dic. vt l. in illa. & l. hoc
iure. ff. de uerbo. obliga. quandoque dies apponitur disposi-
tioni: & tunc, aut dies apponitur dispositioni per hanc di-
ctionem, ex, vt ex die literarum. & tunc uidetur apposita
causa differendi solutionem, vt l. obligationum fere. §. 1. ff.
de ac. & oblig. quandoque apponitur per dictionem, ad,
¶ uel, quousque, uel quoad. & tunc aut præcedit obligatio,
in qua adiectum est tempus causa limitandi: & tunc causa
limitandæ obligationis uel facta: vt promittis mihi dare
10. annua, quoad uiuã, vt l. eum qui. §. qui ita. de uerb. obli.
aut præcedit obligatio simpliciter: & tunc aut obligatio
continet aliquid, quod habet causam successiuam, vt peti.
& tunc uidetur appositum tempus causa limitandi obliga-
tionem, vt l. 4. ff. de ser. aut cõtinet aliquid, quod habet cau-
sam momentaneam: & causa differendæ solutionis uide-
tur facta: nisi contrarium agant tunc contrahentes, quod
causa limitandi fiat, vt d. l. obligationum fere. §. 1. 2. respon-
so. & ibi no. & l. si mandato Titij. §. Paulus. ff. mandati. & d.
l. eum qui. §. qui ita. ubi ita distinguit Bar. vt dixi. cuius di-
ctã ad propositum applicandam, uidetur in casu huius cap. quod
iste L. qui iurauit contrahere usque ad pascha (licet steterit
per alteram partem, quominus contraheret infra termi-
num) non per hoc obligatio sit dissoluta: sed etiam post ter-
minum cogi possit: quia iste contractus habet causam mo-
mentaneam. ergo causa differendi solutionem, & implemẽ-
tum dies uidetur apposita, non causa limitandi obligatio-
nem: dissolutio ergo obligationis in casu huius c. operatur
fortius vinculum superueniens: non diei lapsus. ¶ Quærit
Io. An. pone ¶ quod sponsalia de presenti contracta po-
stea sunt sublata per ingressum religionis: an prima sponsa-
lia de futuro reconualecant. uidetur, quod sic, quia subla-
tum est obstaculum, ar. l. qui soluendo non erat. ff. de her.
insti. contra tenet ipse, per cap. quidam. de conuer. coniuga.
extincta enim fuerunt illa prima spõsalia per secunda de
presenti: ergo non reuiuiscunt, postquam semel obligatio
est extincta, vt l. qui res. §. aream. de sol. & de conse. dist. 1.
c. queris. secus si ista secunda de presenti fuissent soluta
propter impedimentum post detectum: tunc enim tenetur
adire primam, ar. s. eod. c. cum in apostolica: de quo uide
in reg. non præstat. in mer. in 2. q. ¶ Extra quod. dicitur
hic, quod iste L. promisit patri istius. P. quod eam duceret
Pet. de Anch. sup. 4. Decre. b 4 in

in vxorem. quæro, an ex ista promissione facta patri filia
7 agere possit. † & e. q. fieri potest in omni alia promissione,
 quæ pater pro filijs suis recipit: an eis acquirat. in alio, quã
 in patre certum est, quod alteri stipulari, vel pacisci, vt illi
 quærat actio, nemo potest, vt l. stipulatio ista. §. alteri.
 de verbo. ob. sed in patre, & filio (quia censentur vna per-
 sona) an vnus possit alteri stipulari: vel pacisci. Bar. ita di-
 cit. quandoque pater stipulatur filio illud, quod per filium
 patri acquiritur: & valet stipulatio: & quæritur ipsi patri, vt
 l. quod dicitur. & l. dominus. ff. de verbo. ob. quandoque sti-
 pulatur istud, quod ipsi filio potest acquiri: & tunc, aut sti-
 pulatur ipsi filio aliquid dari: aut aliquid fieri. si aliquid da-
 ri: & tunc aut stipulatur filio, vt filio. & valet stipulatio, &
 quæritur sibi utilis, vt l. vxorem. §. testamento. de leg. 3. con-
 iuncta l. Pomponius Philadelphus. fami. ercif. & l. hæredi.
 §. nos autem. ff. de pac. aut pater stipulatur filio, vt legiti-
 mus administrator. & idem, quia quærit filio vtilem, vt no.
 ff. de pigno. l. si legati. aut stipulatur, vel paciscitur filio vt
 extraneo: & stipulatio est nulla ipso iure, vt l. si tibi. §. si pa-
 ctus. ff. de pac. & ibi no. si verò stipulatur aliquid fieri: &
 tunc aut est tale factum, quod personæ filij non cohæret
 (puta scribere librum) & tunc idem, quod in obligatione
 dandi, vt dicta l. quod dicitur. Aut est tale factum, quod
 personæ filij cohæret: & tunc aut quæris, an valeat quod ad
 filium: & sibi quæritur, vt l. si quis operas. de op. lib. & l. cū
 patronus. eo. tit. aut quæris, an valeat quod ad patrem: & nō
 valet, vt dicta l. qd dicitur. nisi sua pecuniariter interfit: si-
 cut si vt extraneo stipularetur, vt l. stipulatio ista. §. si qs sti-
 puletur. & §. si quis insulam. de ver. ob. Et p̄dicta d̄functio
 locū habet, quando effectus stipulationis confertur in vita
 filij, & patris. Si verò pater stipulatur filio existenti in pote-
 state: confertur stipulatio in tempus existentiæ sui iuris. & in
 hoc die, quod aut stipulatur filio, vt filio: & tunc sibi filio
 quæritur utilis, siue ad agendum, siue ad excipiendum, vt l.
 quodcunq;. §. i. de ver. ob. & l. vt iurifur. §. si liberi. de ope.
 libe. & l. hæredi. §. nos autem. de pac. si stipulatur vt extra-
 neo. & non valet, vt l. si tibi. §. si pactus. de pact. quandoque
 est dubium, vt extraneo, vel vt filio (puta stipulatur simpli-
 citer dari filio post mortem suam) & tunc glo. in d. §. si pa-
 ctus. dicit, quod pater in dubio præsumitur stipulatus filio
 vt hæredi. Barto. dicit, quod aut illud, quod deducitur in sti-
 pulatione, non potest pertinere ad filium, nisi vt hæredem:
 & tūc vt hæredi videtur stipulatus, vt l. auus. ff. de pac. quã-
 doque non potest pertinere ad hæredem extraneum. vt
 hæredem: quæ non transeunt ad hæredem extraneum. vt
 operę libertorum. & videtur stipulatus filio, vt filio, vt d. l.
 vt iurifur. §. si liberi. quandoq; potest pertinere ad filiū, vt
 filium, & vt hæredem. & tunc in dubio, vt hæredi. & ita lo-
 quitur glo. in d. §. si pactus. & est casus in l. auus. de pac. &
 ideò si pater recipit emphiteusim ab ecclesia pro se, & filiis
 suis: & venient filij, non vt hæredes: quia talis emphiteusis
 non consuevit transire ad hæredes extraneos, vt in Auth.
 de non alien. §. emphi. coll. 2. ista tamen verba [pro se, & fi-
 lijs] intelliguntur ordinatę, vt primò pro se. & eo mortuo,
 filij admittantur, vt not. Doct. in l. Gallus. §. i. cum sua glo.
 de lib. & posthum. & in Spec. de loca. §. nūc aliqua. ver. 58.
 prædicta dicit Bar. in d. l. quod dicitur. vbi prosequit, an pa-
 ter possit stipulari filio emancipato, an monacho, an filijs
 nascituris, & an mater filijs, & an per filium emancipatum
 quærat patri. de istis omnibus ibi vide per eum. & illa ma-
 teria meris canonistis est incognita.

ADDITIO

a ¶ Per dictionem, ad. De dictione, ad, vide Bal. in l. ex ar-
 rnali. C. de act. emp. Doct. in l. contesimis. de verborum
 obligatio. in l. si quis ita. de condi. & demonst. in l. eum

qui ita. de verborum obligat. & in l. decem. eodem tit.
 per Doc.

S V M M A E.

- 1 Mutus, & surdus possunt matrimonium contrahere.
 - 2 Mutus dicitur, qui non loquitur: & dicitur à mugitu. surdus dicitur, qui non audit: & dicitur à sordibus humorum opillantium aures.
 - 3 Edictum de matrimonio contrahendo dicitur prohibitorium.
 - 4 Consensus illorum, de quorum coniunctione agitur, sufficit in matrimonio.
 - 5 Matrimonium potest contrahi signis, & nutu similiter, & in testamento legari.
 - 6 Mutus an possit conferre, vel recipere baptismum, & confirmationem.
- An sacramentum pœnitentię. nu. 7.
 Quid de extrema vnctione. nu. 8.
 Quid de sacramento ordinis. nu. 9. 10.
- 11 Mutus an possit testificari
 - 12 Surdus, & mutus an possint testari, vel hæredes instituere, vel adire.
 - 13 Notarius rogatus de contractu matrimonij, aditionis hereditatis, vel similis actus celebrati à mutis: quomodo exprimit signa in instrumento, indicantia eius velle, vel nolle.

C Vm apud. † Mutus, & surdus, & omnes, qui non prohi-
 bentur, matrimonij cōtrahere possunt. & sunt
 tres partes. In prima decisum exordium. In secunda con-
 sultatio. ibi [sane.] In tertia responsio. ibi [ad quod] que
 tria facit. primò ponit duas rationes. secūdò reiponder, ibi
 [videtur] tertio soluit obstaculum ibi [cum quod] dicit
 Ioan. And. quod illa fuit prima Decre. quam didicit non-
 dum atatis. 10. ann. ante principium studij: & ideò per mo-
 dum cōmenti ipsam honoratę disponit. ¶ No. primò par-
 tem decisam, in qua deciditur, quod apud sedem Apost. cō-
 sistit principatus, & magistratus Ecclesiasticę disciplinę:
 vnde in dubijs est ipsius iudicium requirendum. concor. j.
 qui filij sint legi. c. per venerabilem. §. rationibus. ¶ Secun-
 dò no. † quod mutus dicitur, qui non loquitur: surdus est,
 qui non audit. & dicitur mutus à mugitu: quia vox eius nō
 est fermo, sed mugitus. surdus à sordibus humo-
 rum opillantium aures. Circa mutum refert Ioan. And.
 duo miracula, quæ ponit Valerius. primum, li. 1. de mira-
 c. 1. [Est ædes, inquit, vbi athleta mutus, cum ei victorię,
 quam adeptus erat, titulus & præmium eriperetur: indi-
 gnatione succensus vocalis euasit.] libro autem quinto de
 pietate erga parentes. ponit [quod filius Cresi mutus vi-
 dens Persam paratum ad occisionem patris clamauit, ut
 Cræsum regem occideret: propter quam vocem ille mucro-
 nem reuocauit.] concludit ibi pulchrè Valerius, quod qui
 vsque ad id tempus mutus sibi vixerat, salutis patris voca-
 lis factus est. prouer. 10. in fin. [Sapientia aperuit os muti
 rum.] & Math. 7. in fin. [Surdos fecit audire: & mutos lo-
 qui.] dico, quod ista accidentia in homine sunt contra na-
 turam: non ergo mirum, si natura superantur quandoque:
 quia quælibet res de facili reuertitur ad naturam suã, vt
 l. si vnus. §. pactus ne peteret. ff. de pac. & vbi in eodẽ subie-
 cto concurrunt accidens, & natura, quib. diuersimodè pui-
 dendū est: prouiso adhiberi debet, non vt exigit accidens:
 sed natura, vt l. 3. in prin. ff. de tute. quandoque tamen acci-
 dens vincit naturam, vt in animalibus feris, quæ hominum
 indu-

industria mansueti fiunt, vt Insti. de re. diui. §. ferē. facit l. r.
 §. bestias. ff. de postu. dicit tamē Seneca epistola. 8. ad Lucil-
 lum. [Quicquid infixum, & ingenitum est, lenitur arte, nō
 vincitur.] ¶ Tertiò no. quod tex. dicit [an possint matrimo-
 nialiter copulari.] nam de copula, & coniunctione non ma-
 trimonialiter non est dubium, quod hoc possunt: est enim ta-
 lis coniunctio maris, & fœminæ iuris naturalis: & compe-
 tit omnibus animantibus. Nam etiam ratione carentia co-
 eunt, & generant. 1. dist. c. ius naturale. & c. ius gentium. &
 Insti. de iu. na. gen. & ciui. in princi. vnde & furiosi ad hoc
 sunt apti. facit l. humanitatis. C. de imp. & alijs sub. & tamē
 matrimonium non possunt contrahere, vt. j. cap. proxi. &
 per hoc dicebant hic Ioan. & Phi. per cōsensum perpetuę
 cohabitationis ad carnalem copulam inuicem per duos
 factum non est matrimonium: nisi hoc esset actum. 22. q.
 2. c. sufficiat. & sic loquitur de spon. duo. c. 1. ¶ Quarta no.
 † quod edictum de matrimonio contrahendo, dicitur pro-
 hibitorium. scilicet certarum personarū, vt statim subdit:
 aliās videretur permissorium: quia quilibet admittitur, qui
 non prohibetur. quandoque enim edicta sunt regulariter
 permissiua: & tunc omnes admittuntur, qui non reperiuntur
 prohibiti: & ita est illud de matrimonijs: ita est illud de
 procuratoribus, vt ff. de procur. l. mutus. §. 1. quandoque
 edicta sunt prohibitoria: & in illis omnia sunt prohibita:
 nisi sint expresse concessa. & ita est de illicitis. & quod de
 hoc no. §. de transla. c. inter corporalia. §. sed nec. ¶ Quin-
 tò no. in versic. & sufficiat. † quod in matrimonijs sufficit
 consensus illorum, de quorum coniunctione agitur. & per
 hoc, quod dicit [solus consensus.] & c. non excludit verba in
 eis, qui loqui possunt, vt j. c. tux. sed excludit solemnitates,
 de quibus. §. c. 1. & consensum dominorum. j. de coniu. fer.
 c. 1. & parentum. licet contrarium videatur secundum l. su-
 per quo vide, & solve, vt no. 27. q. 2. c. sufficiat. ¶ Sextò no.
 † quod matrimonium potest contrahi signis, & nutu: simili-
 ter & in testamento legari: non tamen heredis institutio
 nutu fit, vt l. iubemus. de testamento. & de legat. 3. l. nutu. si
 militer reconciliari petimus nutu. l. 6. quæstione. 6. c. qui re-
 cedūt. & c. sequenti. ¶ Expeditis notabi. venio ad rationes.
 Et primò quæro. hic quæritur in text. vtrum surdus, & mu-
 tus contrahere possint. an ista q. intelligi debeat in illo, in
 quo cōcurrat ista duo accidentia: quia sit surdus. & mutus an
 de eo, qui laborat altero morbo tantum, scilicet quia sit
 mutus tantum: vel surdus tantum, glo. intelligit tex. de illo,
 qui laborat altero morbo tantum, dum dicit [quod tales
 possunt] & c. quasi ista duo accidentia referantur ad diuer-
 sas personas, non concurrentia in eadem. ista ergo copula,
 & ponitur pro, vel. sicut quandoque econuerso, vel, pro, &
 vt l. cum quidam. de verbo. sig. Io. An. intelligit de illo, qui
 laborat vtroque morbo, quia scilicet sit surdus, & mutus.
 da isto enim dubitabatur: quia regulariter testari non po-
 test, vt l. discretis. C. de testamentis. & hoc probat istext.
 dum dicit [possit.] & sic in singulari, vt sic surdus, & mutus
 ad eundem hominem referantur: quia si ad plures, dixisset
 [possint.] Sed hic occurrit dubium. si à natura fuit surdus,
 & mutus. & sic nunquam audiuit: vel ore expressit, quid est
 matrimonium: quomodo dicemus eum posse signis matri-
 monialiter assentire illum, qui ignorat penitus, quid sit ma-
 trimonium: ex signis enim bene potest comprehendere fa-
 stiuitates matrimonij. item & honorem, qui vxoribus exhi-
 betur. & præminetiam in domo, & similia. vnde mutus &
 surdus simul. (quia ista sensu percipit) bene potest consen-
 tire, vt ynam cum prædictis fastiuitatibus, & in domo re-
 tineat: sed quod vxor sit sua, non intelligit: & cōsensus in
 perpetua cohabitatione necdum tacitus, sed expressus nō
 inter, nec includit matrimonium, vt. §. dixi in. 3. no. & ideò
 fortè, quia in isto deficit matrimonialis consensus: dicen-

dum est, quod sicut talis, qui antea, idest ab origine, vtrum-
 que morbum patitur, non potest testari: codicillari: vel li-
 berrates relinquere, vt d. l. discretis. C. de testamen. is. ita
 nec possit in matrimoniale copulam consentire. secus si
 ex accidenti superueniant isti morbi: quia tunc, cum intel-
 lexerit, quid est matrimonialis copula, signis, & ad interro-
 gationem alterius potest in matrimonium consentire: sicut
 testari. & similia facere, vt d. l. discretis. per signa enim be-
 ne exprimitur, quod consistit in facto: vt velle comedere,
 bibere, dormire, fornicari, & similia. sed effectus iuris, qui
 ex facto oritur (quia ius non intelligit non comprehendit.
 vnde puto (vt dixi) quod talis non possit contrahere: &
 multò minus ille, qui ab origine est surdus, cæcus, & mu-
 tus. in quo dicit Hosti. quod si potest per aliqua signa de
 consensu matrimoniali patere: ipsum admitti, vt hic alius
 eum comparat furioso, & discretionem carenti, vt animal,
 vt l. r. si qua. pau. fe. di. ego (vt dixi in surdo, & mutis) mul-
 tò minus in isto cæco, surdo, & mutis video, quod fundari
 possit matrimonialis consensus: cum in corpus certum nō
 valeat consentire: imò in isto, si ex accidenti ista tria su-
 peruenissent, non video, quomodo per signa posset in cer-
 tam personam matrimonialiter consentire, nisi literis clau-
 sis exprimeret velle suum. quidam enim clausis oculis scri-
 bunt animi sui motum. in isto saluari posset opi. Ho. & hoc
 contingeret, quando ista tria accidentia superuenissent po-
 stea: quia si à principio ignoraret scribere, & exprimere
 mentis conceptum: & hæc dicta sint de sacramento matri-
 monij circa mutum, & surdum. ¶ Secundò quæro. quid
 de alijs sacramentis, an cadant in mutum, & surdum. Ioan.
 An. de omnibus sex sacramentis profertur. de quibus. §.
 de sacra. non rei. super rub. tractat ergo de baptismo, &
 confirmatione: de eucharistia: de pœnitentia: de extrema
 vnctione: & de sacramento ordinis. ¶ Circa baptismum, &
 confirmationem quærit de mutis: an conferre, vel recipe-
 re possit baptismum. dicit, quod surdus conferre potest,
 & elementum. cum ergo mutus non loquatur: deficiente ver-
 bo, deficit sacramentum. §. de bapti. c. maior. & 1. q. 1. c. de
 trahe. surdus autem conferre potest. facit l. 1. ff. de verbor.
 obliga. vbi stipulatio non potest contrahi, nisi vtroque lo-
 quente. recipi autem potest baptismus ab eo, qui vtroque
 morbo laborat: ex quo per signa ipsius apparet: sicut di-
 ctum est in matrimo. secundum Io. An. qui per omnia di-
 cit in confirmatione. vbi & verba, & liquor christifatis sunt
 necessaria. & altero deficiente, necesse est vtrunque suppleri.
 super quo remittit ad not. per eum de sacra. non rei. c. 1.
 super verbo. supplendū. Ego non percipio, quomodo sur-
 dus, & mutus ab origine per signa sit capax huius sacra-
 menti baptismi: cum licet actu percipiat, & facto quod agi-
 tur, cum confertur: tamen effectum actus nunquam intelle-
 xit. Vnde saluo semper saniori iudicio, idem dico, quod in
 matrimonio supra dixi. Quid de sacramento eucharistia.
 dicit idem scilicet, quod mutus non potest conficere: sed
 ab alio confectū potest per signa recipere: & etiã alijs da-
 re, si sit sacerdos: puta eucharistiam reseruata ad opus in-
 firmorum: nullo enim iure cauetur, quod idem debeat esse
 conficiens, & concedens, & contrarium patet. 93. dist. c.
 diaconus. Item certum est, quod verba, quæ dicuntur in re-
 ceptione scilicet [Domine nō sum dignus.] & c. nō sunt sub-
 stantia ia: sed ex deuotione dicuntur. quod patet: quia non
 Christi, sed centurionis fuerunt illa verba, quæ habentur
 Matth. 8. ¶ Vltoriū quærit. † quid de sacro pœnitentię. di-
 cit, quod obmutescencia, vel surditas impedit confessorē:
 & confitentem: si enim sacerdos est surdus, peccatum non
 audiet: sed mutus nec pœnitentiam imponet. idem in pœ-
 nitente, siue confitente: quia mutus peccata non expri-
 met

met: surdus pœnitentiæ impositionem non audiet. videtur tamen, quod si talis sciat scribere. possit per literas scribere peccata sua. & sibi pœnitentiam describi faciet. de Zacharia legitur Luc. 1. ¶ Sed contra hoc op. de c. quem pœnitet. de pœni. dist. 1. vbi dicit, quod hoc fieri nõ debet per nuncium, vel scripturam: sed dic, quod istud in absente: pœnitens autem hoc possit: vel istud sine causa: illud ex causa. & sic loquitur. 3. q. 5. c. qualis. in fi. quod placet hic Vin. & quod no. Ioan. And. de pœni. c. omnis. post princip. super ver. confiteatur. vbi hoc tenet Innoc. de surdo, & muto loquendo. Si autem confessio nullo modo ab illo possit haberi, dicit Hosti. pro eo orandum. quod vide in summa de pœni. ver. pe. certum est etiam, quod reconciliationem talium pœnitentium, quorum contritio apparet per signa (licet obmutuerint) pmittunt canones. 3. q. 6. c. is qui. 1. & 2. & c. qui recedunt. facit de sen. exc. c. nobis. 2. constat autem, qd necessitas plus vrget confitentem, qui non potest morbum deponere, quam in confessore, qui potest omiti: & alius dari. de quo vide de offi. archi. c. fi. ¶ Quid de extrema vnctio. dicit Io. An. qd hæc sepissimè datur mutis, & surdis, qui. f. propter mortalem infirmitatem, nec loquuntur, nec intelligunt. facit de hæret. c. filij. lib. 6. surditas etiam nõ impedit dantes: sed obmutescencia sic, debet enim interuenire vnctio, & oratio, quam dicere non potest mutus primum patet Ia. vlti. & habetur. 85. di. §. sed istud. & de sacra vnct. c. vno. post prin. ¶ Deinde querit de sacro ordinis, & de collatorum. dicendum est, vt s. ¶ videlicet, qd surdus possit conferre: mutus non. de volente ordinari videtur, qd surditas, & obmutescencia non repellat: quia inter personas prohibitas in Levitico non numerantur, vt patet. 49. dist. c. 1. Item alibi dicitur. [non maledices surdo.] 18. dist. [Male dicere autem videtur, qui eum a promotione repellit.] Itè in materijs proprijs lex canonica non repellit tales. 55. di. per totum. s. de cor. vi. c. 1. & potest esse ratio, quia isti defectus non sunt sic patentes: sicut de cæcis, claudis, gibbis, & similibus. & hoc fortè respectu lex Levitici illos expressit: istos omisit ¶ Contrarium tenet Ioan. And. scilicet quod tales non sint ordinandi. & qd tales sint prohibiti, probatur per c. 1. 55. di. quod generaliter prohibet corpore vitiatos. & c. pœnitentes. eadem di. prohibet passos aliqua membrorum damna. vnde facit. 1. q. 1. §. ecce si clericus. in fi. Item tales prohibentur iudicare, & postulare. ff. de iudi. l. cum prator. & de postu. l. 1. §. casum. pate vtrunque in q. 7. c. tria. bene facit de cle. agro. c. 1. vbi ei, qui post promotionem obmutuit, datur coadiutor: ergo prius mutus promoueri non debuisset. Nõ ob. l. Levitici. quia non descripsit omnes: sed aliquos. Non ob. quod alia sacramenta, de quibus. 5. di. xi. talibus conceduntur: quia istud sacramentum ordinis est sacramentum dignitatis, supraddicta non. sed tantum recipientis gratia conferunt. 1. q. 1. §. signo. & §. ecce. & not. de coniu. ser. c. 1. in gl. 2. Non ob. quod nõ debet surdo maledici: quia ibi prohibetur conuiuium sibi fieri: quia in hoc non peccauit, vt l. eum qui nocentem. de iniur. tales eũ sunt morbofi. & hac de causa habet locum in eis redhibitoria. ff. de edi. edic. l. 3. & l. mutum. lex autem Levitici prohibet generaliter omnes habentes maculam, siue morbum. habens ergo plene, qualiter singulorum sacramentorum muti, & surdi sint capaces actiue, & passiuè. ¶ Expedito igitur articulo de sacramentis, tertio quero: ¶ an mutus possit testificari. ¶ & in testamentis certum est, quod, non Insti. de testamentis. §. testes. in alijs causis Vin. hic dicit, quod potest, si est literatus: iurabit enim, & postea scribet testimonium suum. sed contra. 3. q. 9. c. testes. dic in Spe. de teste. §. nunc tractandum. ver. quid de muto. ¶ Quarto quero. ¶ an possint surdus, & mutus testari: vel possint hæredes institui, vel adire. Ad primum dic, quod legitè habent ius Digesto. &

ius Codicis, secundum ius Digesto. laborans etiam altero morbo tantum (nisi hoc impetraret a principe) testari non poterat. ff. de testamentis. l. mutus. Sed. C. de testamentis. l. discretis. distinguitur: aut laborat vtroq; morbo: aut altero tñ. si vtroq; aut ab origine: aut a casu accidenti. si ab origine regulariter est intetabilis. fallit in milite, qd in militat: & in castris degit. ff. de testamentis. l. iure militari. sed a casu subdistinguit: aut nouit literas: & tunc testari potest: aut non nouit: & tunc testari non potest. ¶ Secundo casu principali, quando laborat altero morbo tantum: & tunc aut solum surdus. & hoc casu siue ab origine, siue ex accidenti, testari potest. aut mutus tantum: aut nouit scribere. & hoc casu, siue ab origine, siue a casu sit morbo. scribendo, testari potest. & ista intelligas de furdo, qui oĩo nõ audit: nõ de eo, qui tardè audit. Item & de muto, qui omnino non loquitur: non de illo, qui tardè loquitur, vt Insti. qui te. fa. pos. §. item surdus, & mutus. Aduerte etiam, quia ea, quæ dicta sunt, habent locum, cum tempore testamenti, vel actus, qui geritur, isti morbi adfuerint: si autem post testamentum celebratum superueniunt, non vitiant testamentum, quod legitime factum est. 3. 2. q. 5. c. si vxorem. & in regu. actum legitime de reg. iur. li. 6. Si autem, dum testamentum est in fieri, superuenit amissio loquelæ, furor, vel dementia, istorum vitiat. quod dic, vt no. in l. furiosum. C. de testamen. & de leg. 3. l. 1. in prin. & ff. de testamentis. l. ex ea. facit quod de istis inhabilibus nõ. s. de bapt. c. maiores. Ad illud, quod in hac. q. subiuuaxi: an muti, & surdi possint heredes institui, vel adire. dicit Io. An. qd sic. Insti. de hæred. qua. & disse. §. vt ti. & ff. de bon. pos. l. furioso. facit de leg. 2. l. cum pater. §. surdo. & de acqui. hæred. l. mutum. & ista omnia iura loquuntur: si mutus, & surdus intelligant. ¶ Sed pro declaratione omnium prædictorum, in quibus dictum est, quod voluntas surdi, & muti per signa ostenditur. ¶ Quæro quomodo notarius rogatus, de contractu matrimonij, aditionis hereditatis, vel similibus actus celebrati a muto exprimat signa in instrumento, indicantia eius velle, vel nolle. Ioan. And. non tangit Bar. ita dicit: siquidem notarius intelligit per se nutum muti: se carè potest scribere, quomodo talis mutus hereditatem adiuit. ff. de leg. 3. l. nutu. non enim habet necessè notarius scribere omnia verba, & omnes actus contrahentium: sed sufficit, quod scribat effectum iuris: puta, talis fideiusit pro tali. ff. de verb. oblig. l. sciendum. licet ad fideiusionem multa verba requirantur. si vero per se non intelligeret: adhibeat aliquem consanguineum muti, qui intelligat, & scribat in instrumento, quomodo ipse notarius certificatus per talem consanguineum, tanquam interpretem, vidit talem facientem signa, & mutus: per quæ volebat adire hereditatem, arg. l. 1. in fi. de verb. ob. Sed qualiter hoc probaretur per testes: illud est magis dubium: cum debeant deponere de hoc, quod viderunt, non de effectu eius, quod ipse indicant, vt l. qui testamentum. in fin. de testamentis. dicit Bar. quod siquidem testes essent consanguinei, vel alijs domesticis: sufficeret, quod deponerent simpliciter se vidisse talem mutum facientem actus, & signa: per quæ significabat se velle adire hereditatem: tales enim personæ præsumuntur scire actus, & consuetudines muti: vt ipsum intelligant, vt l. octau. j. vnde cognat. & C. de testi. in integ. l. de tutela. Si autem essent extranei: tunc deberent deponere nominatim de signis hoc modo. forsitan, vidi talem mutum digito ostendere domum, vel res hereditarias: & postea stringere brachia ad se: propter quæ nos intelligebamus, ipsum velle dicere ipsas res pertinere ad se. esset etiam vtile, & necessariu, quod quandoque circa hoc adhiberetur alij testes, consanguinei, & domestici muti dicerent, qd qui consuetudo erat muti per talla signa hoc uelie significare. ista sunt verba Bar. to. in l. mutum. ii. de acqui. hæred. quæ pro complemento prædi-

prædictorum fuerunt summè necessaria.

ADDITIONES.

- a ¶ Surdus. Surdus etiam si intelligat ad motum labiorum, non potest stipulari. gl. Bar. & Alex. in prin. de verborum obli. Bar. & Pau. in l. 1. ad fi. de tute. Anto. de But. hic.
- b ¶ Testificari. Vide Spec. de teste. §. nunc tractandum. vers. quid de muto. Rom. in sing. suis. ver. testis 3. q. 9. c. testes. Alex. in l. qui iurasse. in prin. ff. de iureiur. & in l. r. de verbo. ob. Doct. in c. testibus. de teste. Io. Fab. Inst. de inuti. stipu. §. mutum.

S V M M A E.

- 1 Furiosus matrimonium contrahere non potest.
- 2 Matrimonium contractum cum furioso, quare non teneat.
- 3 Mulier aliqua contraxit cum furioso: postquam reuersus est ad sanam mentem, consentis in ipsam: an erit matrimonium.
- 4 Furiosus si eligitur in prelatum, non tenet electio.

Dilectus. ¶ Furiosus matrimonium contrahere nõ potest. prima pars cum decisa ponit factum. secunda causas inferendo, respondet, ibi [cum autem.] ¶ Not. primò ¶ quia non tenet matrimonium cum furioso contractum. ratio est: quæ caret consensu: & per omnia, & in omnibus habetur loco absentis, & quiescentis, vt l. 2. ff. de iure co. & l. patre furioso. de his qui sunt sui, vel ali. iuris. & l. furioso. de re iudi. que rere tamen sibi potest ex vltima voluntate, vt l. filius. ff. de testamentis. & vide bonam glo. in l. in negotijs. ff. de reg. iur. tales autem furiosi debent habere curatorem, qui eorum bona administret, vt ff. de cur. fu. l. 1. & per totum. & C. de cura. fu. l. fi. & l. pe. & in dicta l. fi. videas de acquisitione hereditatis furioso delatæ. delinquere verò vtrum possit. dic vt l. diuus. ff. de offi. præsi. & 3. q. 9. c. iudicis. vbi de illo, qui habet dilucida interualla, & in dicta l. fi. ¶ Opp. & videtur, quod ista cum furioso non contraxerit; quia hoc non est verosimile: nec admittenda videtur non verosimilis excommunicatio contra matrimonium, vt supra eodem. c. ad id. fo. dicit glo. iste in conspectu apparuit sanæ mentis: & multi ita videntur prima facie, qui non sunt, vt l. quod meo. §. si furioso. ff. de acqui. hære. & ego vidi vnum de nobilissima domo de Bisentio. qui interfecit patrem nomine Catalucium: & cum fuisset captus, ita dolebat, & plorabat de tanto excessu, quod omnibus apparebat sanæ mentis: & tandem illico vertebatur in furiam; & proferebat verba dementia. ¶ Querit glo. pone ¶ quod aliqua contraxit cum furioso: postquam reuersus est ad sanam mentem, consentit in ipsam: an erit matrimonium? Ioan. tenet, quod non sit matrimonium. Tan. dicit hoc dictum Io. verum, si quis referat se ad primum consensum: sed vt ex nunc valet. & idem tunc Vin. & Goff. ar. ad hoc l. obseruare. in fi. de offi. procon. Host. dicit hoc verum, si mulier consentit tacite: vel expressè, postquam redijt ad sanam mentem. secus, si, antequam rediret, apparuit de eius dissensu per fugam, vel alio modo: licet enim furiosus postea reuersus ad sanam mentem velit consentire: ipsa ad hoc cogi non debet. infra tit. 1. c. de illis. 1. & 2. & c. duo pueri. ¶ Sed contra hoc opp. furiosus, & absens æquiparantur. ff. de iure. cod. l. 2. Sed si consensio in absentem: & illa de meo consensu certificata, ratificat: non possum postea dissentire, ar. infra de procu. c. fi. li. 6. & ratihabitio subsequens trahitur ad diè celebrati contractus, vt in regula rati. de regu. iur. li. 6. Sed dic, quod

illud verum, quando absens erat talis persona, quæ poterat a principio consentire: & vsque ad suum consensum alterius consensus continuatur: & sic concurrunt illi duo consensus in eodem tempore: alijs, si in idem tempus consensus duorum contrahentium non concurrunt, non erit matrimonium, secundum Host. & Ioa. And. ratio est: quia isti consensus adhibiti diuersi temporis, iuris fictione videtur in idem tempus concurrere, postquam voluntas contraria nõ apparet, vt c. maiores. in fi. s. de bapti. In fictionibus autem debent extrema coniungi, extremum a quo, & extremum ad quod. & altero deficiente, fictio cessat, iuxta illa, quæ dicam. j. eodem. c. is, qui fidem. Aduerte tamen, quia illud non esset verum in quolibet contractu: vt exigatur iste consensus eodem tempore vtriusque consensus. pone, mitto nuncium, vel epistolam, vt contraham cum absente: postquam me pœnituit, absens epistolam, & nuncium recipit: & consentit. an orietur obligatio: videtur, quod non, p rationem prædictam: quia non concurrunt in eodem tempore. Sed contrarium nõ. in l. 1. in fi. ff. de contrahen. emp. de hac ergo materia dic, vt no. in cle. 1. de renun. vbi gloss. magistra. facit c. vlti. de procura. lib. 6. obstat etiam prædicta opi. Io. And. c. 1. j. de eo qui duxit vxor. quam pol. per adul. Sed respondeo ad c. 1. dicit ipse, ibi speciale in eo, qd deliquerat: quia cogitur consentire. ¶ Querit Io. And. ¶ si furiosus eligitur in prelatum: vtrum teneat electio. dicit, qd non: & eligentes sunt priuati potestate eligendi; quia malè fecerunt. 3. di. c. maritum. argui tamen possent eum tuic esse prelatum, cum ad sanam mentem peruenerit: sicut tutor. Insti. qui dari tu. pos. §. furioso. & furioso potest committi causa. ff. de iudic. l. cum furiosus. sed illud ideo, quia mutus iudex dari potest. ergo absens, & furiosus. de regu. iur. l. potest.

S V M M A E.

- 1 Matrimonium non contrahitur solis verbis sine consensu.
- 2 Verba necessaria sunt in matrimonio, quantum ad Ecclesiam.
- 3 Ecclesia non iudicat de occultis.
- 4 Matrimonium spirituale, & carnale in quibus differant.

TVæ. Per sola verba non contrahitur matrimonium: sed per coniungendorum consensus verbis expressum, si loqui possunt. ponit q. secundò. ipsius solutio. quæ probat exëplis. ¶ No. primò ¶ qd solis verbis sine consensu matrimonium non contrahitur: sed econuerso sine verbis ex consensu legitimo contrahitur. & hoc probatur in mutis. & quod solis verbis sine consensu non contrahatur, probat in impuberibus. Secundò nõ. ¶ quod quantum ad Ecclesiam sunt necessaria verba: sic & matrimonium spirituale contrahitur consensu eligentium, & electi: & tamen necessaria sunt verba. primum patet. s. de transla. c. inter secundum. s. de elect. c. cum inter canonicos. & c. quia propter. & expone quod dicit, quantum ad Ecclesiam. idest quò ad forum contentiosum. ¶ in quo Ecclesia non iudicat de occultis. 3. 2. quæst. 5. cap. Christiana. & sequitur ea, quæ apparent, licet non sint. vnde eius iudicium sæpè fallit, & fallitur. j. de sen. excom. cap. a nobis. 2. ¶ Opponitur de isto tex. ad seipsum. dicit enim primò, quod quantum ad Ecclesiam sunt verba necessaria: & deinde subdit, quod muti possunt contrahere: sed cum muti verba non proferant, vt supra cap. cum appel. ergo malè dicit, quod verba sint necessaria: quia sine verbis valet matrimonium: quia muti contrahunt, etiam quò ad

ad ecclesiam, vt dicto. c. cum apud. fo. dicit glo. in illis, qui loqui possunt, sunt verba necessaria: & in eis non contrahitur sine verbis, vt hic: in illis verò, qui loqui nequeunt: sicut fit, quòd per signa contrahant: quia idem faciunt signa in mutis, quòd verba in loquentibus. Sed hoc non videtur bñ dictum, imò etiam hi, qui loqui possunt, videntur posse cōtrahere sine verbis: puta nutu, vel subarrhatione. 3. 2. q. 2. c. honorantur. fo. dicit gl. ibi loquitur, cum parentes contrahunt nomine filiorum: quo casu sufficit filios tacite consentire. & idem si per alios contrahatur, secundum gloss. quæ bene loquitur: quia text. iste dicit, quòd sunt necessaria verba: nec dicit, cum intelligantur à quocunque prolata: quia quando verba sunt concepta impersonaliter, siue in rem: non sunt magis ad vnum, quam ad alium referenda. facit l. hæc verba. & quod ibi no. per Bar. ff. de adul. ¶ Iterū opp. & videtur, quòd etiam in illis, qui loqui possunt, non sint necessaria verba de præsentī, vt infra eodem. c. is qui fidē, So. ibi loquitur in matrimonio præsumpto: quod interdū etiam sine consensu, quò ad Ecclesiam, est efficax: præsumit enim interdum ita pro matrimonio, quod non admittit probationem in contrarium, vt ibi. in foro tamen pœnitentiāli tempore inspiciunt veritas. tenet ergo Ber. quòd in his, qui possunt loqui, in matrimonio vero, non præsumpto requiruntur necessariò verba, vel signa, & consensus. Idē Io. Go. Inno. & Bar. Brixien. 4. 3. di. c. sit rector. arg. j. eod. o. si inter. & de spon. du. c. licet ibi [vtrouque dicente] & c. vbi idē tenet Tan. plus dicit Innocen. q. etiam si constaret de consensu (quia vterque confitetur) non tamen esset matrimonium sine verbis: quia Ecclesia hoc statuit: ne tantum sacramentum sit in incerto: & ex contrario sequeretur absurditas, quòd euntes per viam contraherent: quòd periculo sum esset. Alij, vt Hosti. Vin. & Ala. dicunt solo facto matrimonium contrahi sine verbis: nam si ille, qui non potest loqui, potest contrahere per nutum: fortius is, qui loqui potest. nec enim querimus, an verba sint apta: sed consensu. ff. de verbo. oblig. l. si stipuler. §. si in locando. vnde & sine verbis dicitur mulier tacite consentire. ff. de sponsa. l. spon. l. 1. & l. in sponsalibus. & de ritu nupt. l. 2. vnde quamuis verborum forma omnino deficiat: si de violenta præsumptione constat euidenter in foro contentioso, pro matrimonio iudicatur, quicquid sit de pœnitentiāli. j. c. prox. Non obstat ratio Inno. de euntibus per viā: quia Ecclesia nō iudicabit p. matrimonio: nisi constet de consensu, vel per verba, vel per alia æquipollentia. sed in exemplo prædicto Inno. non posset fieri fides Ecclesie de consensu. Io. An. distinguit, quòd aut præcessit tractatus: & sic vera opi. Hostien. quasi tunc verba in tractatu habita referantur ad signa, quæ postea subsequantur, ar. l. Titia. ff. de verb. obli. aut nullus præcessit tractatus: & sic vera opi. Inno. ex qua sequitur, quòd si quis retinuerit in domo vnam vt vxorem in lecto, mensa, indumentis, annulis, & si. si alter eorum negat vigere matrimonium inter eos: ex illis actibus, quantuncunque probatis, non iudicabitur pro matrimonio. quòd potest esse verum de iure canonico, per no. per Inno. in c. ex parte. de resti. spo. fecus de iure ciuili, vt l. in libera. ff. de ritu nupt. Item esset verum quòd ad ipsos: fecus quòd ad filios, q. eo ipso sunt legitimi reputandi: quòd pater, & mater tractauerunt se inuicem, vt maritus & vxor, vt no. Inno. j. de verbo. signi. e. veniens. & s. de proba. c. illud. videtur mihi tamen opi. Hosti. multum æqua: quòd probatis actibus communitè conuenientibus marito, & vxori: sit probatum matrimonium. & satis est durum dicere, quòd si ego, qui huc Venetias dominam meam duxi, & cum omni honore retineo; quia testes hic non habeo, quòd contraxi cum ea, sit contra matrimonium pronuntiandum. ad hoc dicta l. in libera. de ritu nupt. ex actibus enim deputatis certæ rei de

bemus præsumere, & iudicare, vt sup. de reg. c. vidua. & de elec. c. quòd sicut. Nec obstat, quòd quandoque volentes tegere peccatum, & verecundiam suam fingunt matrimonium, vbi non est, vt dicit Inno. supra de præsump. c. illud. Nam illud rarò contingit: & iura ad ea, quæ communiter accidunt, adaptantur, vt l. nam ad ea. de legi. facit quòd no. Io. An. de matrimonio spirituali, & sacerdote, qui lōgo tēpore se pro tali gessit. j. de eo, qui fur. or. su. c. innotuit. Itē facit, q. in aditione, quam facit filius, est necessarius iustus patris, vt l. si quis mihi bona. §. iustum. de acqui. hære. & tamen si filius diu hereditatem possedit: & omnia gessit, vt hæres, patre sciēte, præsumitur præcessisse iustus, vt l. 5. post prin. de acqui. hære. & vide quòd dicam. j. c. consulta tioni. in tertio no. ¶ Quartus Io. An. j. quia sæpe arguimus de matrimonio carnali ad spirituale: & econuerso: an in omnibus conueniant. dicit, quòd non: sed in multis differunt: vnde ponit Hosti. versus.

Vnus consensus, cupiensque pecunia pura.

Mens concors distans spiritus, atq; caro.

Io. An. subdit versus tales.

Mens concors sacramentas perficit item simul.

Illa, etas, & qualitas tempus, & causa, prolesq;.

Prima dñia notatur per id, quòd dicit [vnius] q. a requirit in carnali, q. q. s. fit vnus, & econuerso. de diuor. c. gaudemus. in spirituali vna ecclesia. s. generalis, hēt plures spōsos: vt not. de transla. c. inter corporalia. & vnus plures sponfas particulares ex dispensatione, vt no. de præben. cap. de multa. ¶ Secunda differentia in eo, quòd dicit [consensus.] quia carnale solo consensu contrahitur, vt est dictum. spirituale nunquam contrahitur sine consensu eligentium, & electi, vt probatum est supra. Conueniunt autem, quia neutrum coniungendum est, vel dissoluendum sine licentia Ecclesie. de hoc. j. tit. 1. c. 2. ¶ Tertia differentia est, dum dicit [cupiens.] quia ab initio non debet quis contrahere matrimonium carnale: nisi merè voluntarius, & appetens, & impotuntē petens. 2. 7. q. 1. c. institutum. Sed in spirituali debet ab initio reperiri nolens, & sō non ingerens: sed etiam inuitatus effugiens. s. de elec. c. qualiter. & C. de epi. & cle. cap. si quamquam. ¶ Quarta differentia denotatur, dum dicit [pecunia] quia in spirituali nunquam debet intervenire pecunia, quæ sit causa contrahendi. s. de elec. c. si alicuius. Sed in carnali potest, & debet intervenire. 30. q. 5. c. nullum. 4. q. iiii. c. consanguineorum. ¶ Quinta differentia ibi [pura] quia carnale admittit conditionem: spirituale non. de condi. appel. c. super eo. de elec. cap. 2. lib. 6. ¶ Sexta differentia no. ibi, dum dicitur [mens.] quia in carnali debet venire cum proposito aliam non ducendi. de condi. ap. c. si in spirituali potest in mente gerere, q. ab vna administratione ad aliam transferatur, non tamen ambiēdo: sed magis proficere desiderando, vt pater de transla. episcopi. c. fi. 8. q. 1. c. qui episcopatu. ¶ Septima differentia ibi [concors] quia carnale nec transactionē, nec amicabilē compositionem admittit. de transla. c. fin. fecus in spirituali de præb. c. nisi essent. ¶ Octaua differentia ibi [sacrans] quia per matrimoniale consensum in carnali itatim est sacramentum: in spirituali non. facit. s. de elec. cap. cum inter canonicos. vbi argum. contra. ¶ Nona differentia, ibi [perficit] quia carnale perfectum, & ratum, perfectō consensu: spirituale nō. de hoc supra de transla. c. vlti. & quòd no. in c. si electio. de elec. lib. 6. ¶ Decima differentia, ibi [item simul.] quia carnale simul, & vno momēto perficitur: illud ex intervallo. ¶ Vndecima differentia, ibi [etas.] quia alia etas requirit in carnali, quam in spirituali, vt patet supra de elec. cap. cum in cunctis. & infra titu. 1. per totum. ¶ Duodecima differentia, ibi [qualitas] quia talis ad vnum admittitur, qui spiri-

spirituali, non à carnali. de si. presby. c. per tuas. Item frigidus, & castratus admittitur ad spirituale, non ad carnale. vt no. j. de frigi. c. 1. ¶ Decimatercia differentia ibi [tempus.] & hoc dupliciter: quia scilicet carnale præcessit institutione. de voto. c. 1. lib. 6. Item quia ad spirituale præfixū est certū tps. de elect. c. ne pro defectu. de concess. præben. c. 2. ad carnale non. ¶ Decimaquarta differentia ibi [ca.] alia causa institutionis, primi. s. ad prolem, vel ad vitandam fornicationem. 3. 2. q. 2. §. his ita. ista ad regimen fidelium, & aiarum curam. ¶ Decimaquinta differentia, ibi [proles] quia ex carnali proles carnalis: ex spirituali spiritualis proles producit. 8. q. 1. c. olim. Has differentias ponit Io. An. quem quasi ad literam mutuatus sum: quòd fuit potius laboriosum, quam subtile.

S V M M A E.

- 1 Obligatio non impeditur in foro iudiciali: si alter contrahentium mutat nomen. & nu. 2.
- 2 Impersonalitas verbi, an vitiet contractum.
- 3 Impersonalitas in ultimis voluntatibus nunquam vitiat.
- 4 Mutatio nominis non prodest ei, qui causa decipiendū alterum mutat sibi nomen.
- 5 Contractus inuitus per dolum valet in præiudicium committentis dolum.
- 6 Substantia in contractu dicitur consensus. Forma, verba.
- 7 Protestatio quando valeat, & quando non.

TVa nos. Non est matrimonium, vbi alter contrahentium non consentit. & duo facit. primò ponit consultationem. secundò ipsius solutionem. Secūda ibi [super quo.] solutio duplex est: primò quò ad forum iudiciale. secundò quò ad forum pœnitentiāle ibi [nos autem.] ¶ Not. primò, j. q. in foro iudiciali non impeditur obligatio, si alter cōtrahentiū mutat nomen. cōtrarium videbatur: quia cū in nomine proprio testatoris erratur, institutio est nulla. ff. de hære. insti. l. si. Sed non obstat: quia hic loquitur in contractu, vbi persona ad oculos demonstratur: quòd idem est, si proprio nomine appelletur, vt l. certum. ff. si co. pet. facit quòd no. in l. si quis in fundi vocabulo. ff. de le. 1. vbi in noibus appellatiuis à natura non est error probabilis: nisi partes conuenissent, q. si dixerim de boue, intelligat de asino. valet enim tale pactum, vt ibi no. facit etiam quòd no. in l. pacta nouissima. C. de pac. Io. An. tamen respōdendo ad dicta l. si dicit, q. hoc ratificat subsequens copula: quæ est tati effectus, q. verba futuri tēporis retorquet ad præsens. j. e. c. is qui fidē. Item de expreso dissenso facit consensum. s. eo. c. veniens. & j. e. c. consultationi. Itē conditionale promissionē reddit puram. de condi. ap. c. de illis. & c. per tuas. non ergo mirū, si verba tertie persone trahit ad primam personam, vt hic: quia ex quò sponsalia, vel aliquid mīmionale p̄cessit, oia rati ficat, & oia supplet. s. e. c. de illis. & c. cōmissū. tractatus em̄ præcedens, qui hic intercessit, ibi [aliter inducere nequiuisset, nisi.] & c. & subsequens copula inducit matrimonium, vt j. de condi. ap. c. de illis. Item & doli viri, qui hic intercessit, etiam si non sit matrimonium, cogi deberet matrimonialiter consentire. j. de eo, qui dux. in ma. c. 1. tria autē, q. nō sit hic matrimonium, faciūt pro viro. s. q. nō proposuit illā ducere. Itē q. nunquā in coniugii cōsensit. Itē q. deficit hic forma, & substantia matrimonij. nec credit Goff. q. doli viri sufficiat ad cogendum eum, vt cōtrahat. Nō ob. c. 1. præalle. quia ibi fuit consensus, licet illegitimus, & verba apta: hic neutrum. & pro tanto Papa hic, scilicet de spō

salib. in prædicta forma, & copula, & tractatu præambulo esset pro matrimonio iudicandum, secundum Ioan. An. ¶ Secundò no. j. q. si ille, qui contrahit, profert de seipso verba in tertia pōna, obligat in foro iudiciali. de notario non est vis, proferat verba in instrumento in prima, vel tertia persona. de cōuer. coniu. c. dudum. quandoque verò ex presso nomine alicuius, proferuntur verba impersonaliter. ex parte loquentis: vt si dico [satisfaciet tibi.] an talis impersonalitas vitiet. j. distinguūt sic legit. aut est impersonale verbū executiuū: aut verbū obligatiuū. si executiuū: valet cōtractus, vt l. si. ff. si cer. pe. & l. stiplo ista. 2. de verb. ob. si obligatiuū, tūc refert. aut est impersonalitas ex parte debitoris: & nō valet cōtractus. aut ex pte creditoris: & tūc valet. & est ratio; quia in generali fermone odij non continetur persona loquentis: sed in generali fermone fauoris, sic. & ita sentit glo. in Auth. si quando. C. de consti. pec. j. In ultimis verò voluntatibus nunquam impersonalitas vitiat, quia in eis non refert. cum quis loquatur: sed in quem voluntatis intentio dirigatur, vt l. cum pater. §. de nouis. ff. de le. 2. ¶ Tertiò no. j. q. mutatio nominis non prodest ei, qui causa decipiendū alterū, mutat sibi nomē: imò tenetur pena falsi, vt l. 1. C. de mu. no. facit l. Titio cum esset. ad muni. de nomine tñ non curamus, cum de corpore constat, vt l. quoti. ff. de hære. insti. facit. c. quāto. §. de his. quæ fi. à præl. ¶ Quartò no. j. q. contractus inuitus per dolum, valet in præiudicium committentis dolum: non enim licet ei allegare, q. dolosè nomen suū mutauerit. s. de dona. c. inter dilectos. facit quòd no. in l. elegāter. in princi. ff. de dolo. ¶ Quintò no. j. q. in contractu debet esse substantia, & forma. j. pro substantia intellige consensum: pro forma accipe verba, vt s. e. c. tue. omisio enim forme, vel modi vitiat dispositionem, vt l. qui Romæ. §. Flauius. ff. de ver. ob. & s. de resti. spol. c. Pi sanis. & vide quòd dixi. s. c. 1. ¶ Quartus gl. pone j. q. aliquis protestatur coram pluribus, q. oia, quæ dicit, vel facit, nō facit aīo cōtrahendi matrimonium: & postea publicè dicat [consentio in te.] an erit matrimonium, vel non. glo. dicit, q. sic, & bene, secundum Io. An. nam econtrario daretur materia omnibus matrimonium cantrahentibus sic protestatibus, vt postea diuerterent à coniugibus, si displicerent. Hostien. dicit hanc opi. veram, quando protestatio fit sine iusto metu: vel alia causa, quæ protestationē corroboret: quia tunc, quādo ex causa fieret, valeret: nec per contrariū videretur ab ea recessum. s. quòd me. causa. c. 1. 3. 1. q. 2. Lotharius. sed p copulam, si sequatur, indistinctè dicit recessum à protestatione, etiam facta ex iusta causa, secundum Hosti. Sed contra istam determinationem glo. op. ponit de l. qui in aliena. §. Celsus. ff. de acqui. hære. vbi protestatio præcedēs actui sequenti contraria facit præcisè, vt subsequens actus non valeat. So. quandoque actus, qui geritur, pendet ex potestate protestatis tantum, vt aditio hæreditatis: & tunc protestatio præcedens impedit actum sequentem. & ita loquitur ille. §. quandoque actus, qui geritur, pendet ex voluntate mea, & alterius: & tunc protestatio debet innotescere parti: aliās protestatio nil valeret, vt l. 1. §. item si prædixerit. ff. nau. cau. sta. tangitur per Doc. in l. pacta nouissima. C. de pac. facit c. solitudinem. de ap. & l. cum in plures. §. locator. sicut enim propositum meum in mente retentum non nocet alteri contrahenti mecum, vt l. si repetendi. C. de condi. ob. cām. ita talis protestatio facta clam non nocet cōtrahenti mecum. quòd intelligo, s̄m Hosti. nisi per iustū metū nō auderet in sua præsentia protestari. & sic loquitur, quòd no. in d. §. Celsus. vbi dicit, q. si aliquis timet, ne cogatur ab aliquo ad aliquem contractum: consiliū est, q. protestetur clam, q. si illū cōtractum facit, facit metu: vt sic sequens actus nihil operetur. & de ista materia protestationis vide per Bar. in l. non solum. Pet. de Anch. sup. 4. Decr. c. S. fi.

§. fido op. no. nun. & per Doc. nostros. §. de cōsti. c. cum. M. Ferrar. possēt etiam huic c. applicari materia: cum quis po- test gerere actum nomine suo, & nomine alieno: & simpli- citer ipsum gerit: puta tutor: praelatus: procurator: & alij, qui iure suo, & eorum, quorum gerunt negotia, possunt in re contractus: cuius nomine in dubio praelumemus contra- ctus, & alia gessisse: dic vt no. Bar. in l. post mortem. ff. quan- do ex fac. tu. & l. si ita stipulatio. §. Chrisogonus. de ver. obl. vbi persona extrinseca non intelligitur in contractu. & cir- ca hoc vnum not. quod quando praeedit mandatum alicuius de aliquo faciendo: & tu facis postea, licet non ex- primas te facere nomine illius: tamen praelumitur, q̄ nomi- ne illius, & pro ipso feceris, vt l. qui seruum. de inter. ac. & quod no. in l. si pupilli. §. 1. in glo. mag. de neg. gest. quod est verum, quantum ad mandantem: quia ipse habet actus mā- dati contra facientem: & faciens contra eum non, quantum ad illum, cum quo contrahitur: nisi hoc sciuerit, vt l. sed Iul. §. 1. ff. ad Mace. & ita no. Bar. in l. qui in aliena. §. si is qui. de acqui. hare.

ADDITIO.

2 ¶ Imperpersonalitas. dic quod imperpersonalitas non vitiat legatū, l. si seruus. §. qui margaritam. de le. 1. tex. & Bal. in Auth. si quando. C. de confi. pec. Alex. in l. stip. §. si quis ita. de verb. obl.

SVMMAE.

- 1 Bannimenta per edicta sunt in carnali matrimonio.
- 2 Verba aliquando sunt intelligenda contra propriam si- gnificationem ex communi vsu loquendi.
- 3 Fama probatur per vnum testem, qui sit notabilis, ac grauis persona.
- 4 Fama si est contra aliquem, potest testes producere ad probandum contrariam famam.
- 5 Iudex super fama potest se informare de plano, & ex officio.
- 6 Inquisitio veritatis committitur arbitrio iudicis.

CVm in tua. Ad denunciationem vnus honesti viri, vel scandalo docet, impeditur matrimonium contrahendum. & ponitur consultatio. Secundo ipsius responsio. ibi [ad quod.] ¶ Not. 1. quod sicut in matrimonio spirituali debent poni edicta, si quis velit se opponere, infra de elect. c. fina. lib. 6. Ita & in carnali matrimonio fiunt bannimen- ta per edicta, vt hic. per edicta autem melius, quam per vocem praeconis, talia innotescunt, vt Authen. qui semel. C. quomodo, & quando iud. ¶ Secundo not. quod Papa deseruit vulgari vsui loquendi vigenti in loco. simile infra de hare. c. accusatus. §. scdo. lib. 6. & iuris peritus vititur ver- bis rusticorum. ff. de le. 3. l. si chorus. ¶ tex cōmuni enim vsu lo- quendi. quandoque sunt verba intelligenda contra pro- priam significationem. facit l. Labeo. ff. de sup. leg. & supra c. ex literis. ¶ Tertiū not. quod quandoque fama dicitur de eo, quod priuatim ad iudicem fama defert. quo casu iudex debet de ista fama inquirere, etiam nemine nū- ciantē. In istis enim spiritualibus iudicis officium est latif- simum, vt supra de ele. c. c. cum nobis olim. & hoc ideo, quia versatur in eis animarum periculum: de quibus prae- lati debent reddere rationem Deo. vt supra de offic. or. c. irrefragabili. ¶ Quarto not. quod per vnum testem, qui sit notabilis, ac grauis persona, probatur fama: & hoc verum quod ad impediendum matrimonium contrahendum. quod facilius impeditur, quam contractum dirima-

ADDITIO.

a ¶ Bonę fame. An semper sit curādū de bona fama apud omnes. vide Io. de Tur. cre. in ca. sen. 1. 1. q. 1.

SVMMAE.

- 1 Sponsus, & sponsa recipiunt benedictionem à presbyte- ro: & quid debeat monere.

- 2 Affueratio simplex partis nō praeiudicat legitimā pro- bationi testium.
- 3 Matrimonium debet probari legitimis testibus.
- 4 Mulier admittitur ad probandum, quod in virum ve- raciter non consensit: & sic negatiuam.

Consultationi. Mulieri, quae se negat in matri- monium consensisse, non creditur, marito pro- bante contrarium: sed si probat se consensisse per metum, qui potuit cadere in constantem: non tenet matrimonium. duos casus determinat. secunda. ibi [sane.] No. primò ¶ q̄ sponsus, & sponsa recipiunt benedictionem à presbytero: qui debet eos monere, vt biduo, vel triduo, vel saltem prima nocte in virginitate permaneant. 23. dif. c. vlti. 30. q. 5. c. aliter. Thobiaz. 6. & 8. ¶ Secundo not. quod sim- plex partis affueratio non praeiudicat legitimae probatio- ni testium. non enim partibus: sed testibus est credendum. similiter non creditur iudici asserenti aliquid, quod per acta nō appareat. §. de proba. c. quoniam. & de testi. c. a no bis. facit l. qui accusare. C. de eden. ¶ Tertiū no. quod ma- trimonium debet probari legitimis testibus: quia nisi appa- reant probationes: matrimonium non praelumitur: sed stu- prum, vel adulterium. 30. q. 5. c. aliter. quod intelligas in fa- cto recenti: si enim longum tempus lapsum esset (pono. 40. anni à tempore contractus) sufficerent praesumptiones probabiles. scilicet quod ipsam semper tenuit in vxorem. scilicet ad mensam: & ad lectum. & extra praedicta. C. de nup. l. si vicinus. ff. de ritu nup. l. in libera. Idem in clande- stinis. nec mirum: quia per tales praesumptiones nedum im- peditur matrimonium: sed etiam separatur. §. de praesup. c. 3. & c. praecedenti. & ibi de hoc, secundum Hosti. & hoc facit ad illa, quae dixi. §. eo. c. tua. ¶ Quarto not. quod post benedictionem admittitur ad probandum, quod in dicto matrimonio verosimiliter non consensit. & hoc verum, si statim fugit: secus si remaneret, etiā si diceret sibi displice- re. de ap. c. solitudinem. ¶ Quinto no. quod mulier ad- mittitur ad probandum, quod in virum veraciter non con- sensit: & sic negatiuam. & hoc ideo, quia praegnans, vt §. de renun. c. super hoc. secus in pure negatiuis. facit quod not. plenē Ioan. And. §. de elect. c. bona me. mag. ¶ Sexto no. quod si quis nititur contractum rescindere ratione metus: debet probare, talem metum, qui potuerit cadere in con- stantem. facit l. interpositas. C. de transac. & quod no. §. c. de muliere. ¶ Quarto, in primo responso huius. c. simplici- ter denegatur audientia istis mulieribus asserentibus con- trarium, dum dicit [audiri non oportet.] In 2. responso vult eas audiri. quare ergo magis in isto, quam in primo? dicit Ioan. An. quod in primo apparebant parentes, & alij testes pro matrimonio: mulier autem simpliciter asser- bat se non consensisse, vt patet ibi, dum dicit [illarum sim- plex assertio] & c. Sed in secundo responso non orat sim- plex assertio, sed colorata, dicendo se non veraciter con- sensisse: quando enim contra aliquem est fortis praesump- tio, non debet iudex de facili contra fortem praesumptio- nem praebere audientiam, vt c. sollicitē. & se. §. de testi. spo. & c. quia verosimile. de praesump. oportet ergo, q̄ colorate, & modo contrario verosimili factum coram iudice dedu- cat: vt sic ad suspicionem iudicem adducat, vt l. in le. A qui lia si deletum. ff. ad le. A qui. & quod no. Bar. in l. admonen- di. ff. de iur. iu. & ista est differentia inter primum casum, & secundum.

SVMMAE.

- 1 Factum alium quis potest promittere, adijciendo pe- nam.

- 2 Notarij varijs modis loquendi vsuntur in contractibus.
- 3 Matrimonia debent esse libera.
- 4 Debitor potest agere, ne vexetur occasione indebita ob- ligationis.
- 5 Cognoscens de principali, cognoscit & de accessorio: etiā si de principali questio non emergat.
- 6 Arrha, & pœna qualiter differant.
- 7 Promisi me curaturum, quod talis ingrediatur monaste- rium: vel quod talis abbas recipiet: & tradita sunt arrha, quod non valet talis promissio.
- 8 Testator legauit monasterio centum, si abbatissa recepe- rit in monialem Bertam: an monasterium possit pete- re centum, licet nolit eam recipere.
- 9 Testator reliquit filiae mille: ita quod non nubat merca- tori: alia ipsa perdat. nupsit milui. an perdat ea.
- 10 Pignus an possit interuenire in sponsalibus.
- 11 Confessio, quae fit in instrumento, non habetur pro veri- tate: vbi posset fieri fraus legi.
- 12 Promittens contrahere sponsalia: si recusat, an teneatur ad interesse.
- 13 Extraneus promisit se facturum, & curaturum, quod Berta, cum erit etatis legitima, contrahet cum Mar- tino sub certa pœna: deinde iste extraneus, aduenien- te etate legitima, fecit quicquid potuit, vt Berta con- traheret: sed noluit consentire: an iste incidit in pe- nam.

Gemma. In matrimonijs, & sponsalibus debet esse libertas: vnde in eis pœna promissio non obligat. h. d. & duo facit. in prima parte ponit mulieris querelam. In secunda dat sibi iudicē. ibi [cum itaque.] ¶ No. primò, q̄ ista Gēma permi- sit, quod filiam infantem traderet huic B. sub pœna ¶ & sic promisit factū alienū; q̄ regulariter esse potest, adijcien- do pœnam, vt l. stipulatio ista. §. alteri. de verb. obl. sine pe- na verò regulariter nō potest quis promittere factum alie- num: nisi in casibus, de quibus ibi, & Insti. de inuti. stipu. §. si alij. hic verò non tenuit promissio, etiā cum pœna: quia matrimonia debent esse libera, vt hic. ver. cum itaque. ¶ Se- cundo no. q̄ parentes nomine filiorum infantium contra- xerunt sponsalia: & loquitur in matre. & sic in tali contra- ctu parem potestatem videtur habere mater: quam habet pater. sicut dicimus in vouendo tales impubes religio- ni: habet enim eandem potestatem mater, sicut pater. quod dic, vt §. de reg. c. 2. regulariter verò maior est potestas patris: quia habet filium in potestate: non mater, vt Insti. de adop. §. femina. ex qua patria potestate multa comoda habet pater, vt patet. C. de bo. quae lib. l. cum non solū. c. si. ¶ Ter- tiū no. q̄ pœna hic fuit promissa p̄ stipulationē: nudo enim pacto nō v̄ valere pœnae promissio: sicut et nec vsurarium. vt ff. de seruis expor. l. seruus ea lege. Si autem nudo pacto adijciatur pœna cōtractibus bonae fidei, vel alijs. dic, vt no. in l. si pacto quo pœna. C. de pac. & l. petens. ¶ Quarto no. q̄ pœna fuit apposta per hęc verba pro parte, quae contra- ueniret. quādo autem dicatur quis contrahenire: dic, vt no. in l. si quis maior. C. de transac. & dixi. §. de foro. compe. c. si diligenti. ¶ varijs enim modis loquendi vtuntur notarij in cōtractu. quādoque dicūt [promissit. non cōtrauenire.] quāque [nō cōtrafacere] quāque [nō petere.] quāque [nō mo- lestare.] quāque [q̄ nō, vel cōtrouersia nō mouere.] dic, vt dixi. & per Bar. in l. amplius non peti. ff. de ra. ha. ¶ Quinto no. q̄ matrimonia debent esse libera: & metu pœna non debet quis cogi ad matrimonij cōtrahendū, vt hic. & l. Ti- tia. ff. de ver. ob. vtrum autē spe praemij possit quis ad ma- trimonium

trimonium inuitari cum persona certa, alijs pramio ca-
reat: dicam infra. ¶ Sexto no. ¶ quod debitor potest age-
re, ne vexetur occasione indebitae obligationis: licet ergo
dico non possit cogere creditorem: vt contra ipsum
agat, vt C. vt nemo inuitus. l. i. tamen quando obligatio est
inefficax, potest agere, ne molestetur. sed hoc ideo contin-
git: quia creditor molestabat illam dominam. quod patet
ex tex. ibi [nuitur extorquere] & c. idem credo, si non ni-
teretur: sed silet, vt hoc casu debitor tutus exceptio. pos-
sit agere, vt ab illa promissione inualida liberetur, saltem
de facto, ar. l. si contendat. de fideiuf. vbi agi potest, vt ali-
cui silentium imponatur. ad hoc l. Aurelius. §. si centum. de
lib. leg. & plenè per Barto. in l. si finita. §. elegantè. de dam-
no infe. ¶ Septimò not. quod hic erat quæstio inter
laicos: & tamen aditus fuit iudex ecclesiasticus: & hoc
ideo, quia ista pœna erat de appendicijs, & accessoria ma-
trimonio: ¶ ideo qui cognoscit de principali: & de ac-
cessorio, etiam si de principali quæstio non emerget, vt
hic. & j. de do. inter vi. & vxor. c. de prudentia. ¶ Oppo-
ditur hic, quod matrimonia debent esse libera à metu pœ-
næ. Sed contra de l. vlti. C. de spon. fo. dicit gloss. quod illa
l. loquitur in arrhis: in quibus statutum est, quod si stetit
per dantem, perdit arrhas. si verò per recipientem, reddit
duplicatas: nisi expressè dictum sit, quod quadruplicatas,
vel triplicatas reddat. C. de spon. l. mulier. i. responso. &
§. quadrupli. Iste verò. text. loquitur in pœna. ¶ Sed inci-
denter quæro. ¶ quæ est ratio differentie inter arrham,
& pœnam: videtur dicere, quod nulla sit ratio diuersitatis:
imò eadem est ratio utrobique. & debuisset esse idem ius:
licet aliud sit, secundum leges, vt d. l. si. & sic videtur senti-
re. Bart. quod illud sit secundum canones: & quod arrhæ
non possint interuenire. Hosti. reprobat in gloss. & dicit,
quod in hoc non debet poni, siue statui ius diuersum à le-
gibus, imò idem ius: erit ergo ratio, secundum eum: quia
pœna solù promittit: arrha verò dat. & sic facilius promit-
teret q̄ mille noie pœnæ, q̄ solueret cētū noie arrharū. ad
hac rōne vido qd̄ no. in c. statutū. ad fi. sup. verbo remissio
ne. j. de rescrip. li. 6. Itē quia arrhæ dari solēt in parua quā-
titate: pœnæ verò solent esse magnæ. ideo plus concutit, &
timorem infert magna pœna, quam parua arrha. facit pro
hac ratione. c. & si quæstio. de fi. & omnia iura, quæ di-
cunt, de modicis non curandum. §. de rescrip. c. si proponē-
to. in glo. Hostien. reddit aliam rationem: quia arrha da-
tur: & in traditione rei suæ quilibet potest apponere omne
pactum, quod vult, vt l. in traditionibus. ff. de pac. Item re-
tinetur, & saluatur, si sequatur matrimonium. In stipu. pœ-
næ nil datur: & si contrahatur matrimonium, nulla reten-
tio speratur. vnde in arrha præsumpsit lex, quod contra-
hens amicabiliter inducatur propter lucrum retentionis
arrharum ad matrimonium. In pœna verò non est liber cō-
sensus propter timorem incussum ex stipulatione pœnali.
repellatur ergo, vt odiosa: & arrha, vt fauorabilis, admittat-
ur. remittit ad summam eo. tit. §. & vendicatur. Io. An. hic
non facit differentiam inter arrham, & pœnā: sed in vtriuf-
que, vtrum valeat, vel non: debemus hoc ex quantitate me-
turi: vt si arrha fuerit excessiua nimis, vt de facto se vidisse
refert: ita reprobetur, sicut appositio magnæ pœnæ. pone-
nim, pauper nomine arrhæ recepit mille: si reddiderit du-
plicatas, vel quadruplicatas, nil sibi remanebit: non videtur
dubium timore huiusmodi matrimonij contracturū. & ecō-
uerfo, si arrha data fuerit in modica quātitate debet valere:
similiter & appositio parue pœnæ: si fortè erāt diuites pro-
missores. & sic excessus vitiet arrhā, sicut pœnam: & mode-
ramen vtriufque debet recipi. Non ob. secundum eum, l. si.
C. de spon. quia considerauit frequentiam, vel quod com-
muniter fieri solet. ista est opi. Ioan. And. & videtur sibi

æqua: quam sequuntur Iaco. de Ra. Pet. & Cyn. in d. l. fin.
Barto. dicit, quod non intendit recedere ab opi. gloss. &
Innoc. scilicet quod est faciendā differentia inter pœnam,
& arrhas: nā omnis pœna conuentionalis, quantuncun-
que modica, secundum eum, non valet, primò per dictam
l. si. in fi. de spon. quæ simpliciter loquitur, neque per alium
distinguitur. item per l. neque. C. de nup. cum glo. quæ dicit
quod etiam si 10. promittuntur, non valet: & illa est modi-
ca quantitas. Item per l. ea, quæ. de dona. inter vi. & vxor.
vbi dicit tex. de 20. quæ est modica quantitas: & tamen
non valet, nisi à donatore procederet. Item per l. si stipula-
tio ita facta. de ver. obli. vbi contenti esse debemus pœnis le-
galibus. & si per vnum denarium esset vltra, non valeret.
Item per l. Titia. eo. tit. Non ob. l. fi. C. de spon. in quantum
promittit pacifici vsque ad quadruplum: quia illa est pœna
legalis, ex eo, quod de mente legis interponit, vt in simili dicit
Bar. in l. in conuentionalibus. de ver. obli. & ita dicit Bar. in
l. Titia. ff. de ver. ob. vide consilium Do. Fede. 164. conor.
cum Bar. ¶ Secundò op. in isto c. mater pro filia promittit,
& si contraueniret, promittit pœnam: sed mater quò ad fi-
liam est persona extranea, vt l. i. §. extraneū. ff. de rei vxor.
ac. & sic videtur, quod teneat pœnæ appositio: quæ non cō-
trahentes, sed extraneos concernit: nec per hoc possunt di-
ci matrimonia minus libera, vt l. si mulieri, & Titio. ff. de cō-
di. & demon. ad hoc allegat Io. An. l. i. C. de indic. vi. & l.
hæres meus. §. i. de condi. & demon. So. dicunt quidam, quod
quandoque stipulatio pœnalis concernit contrahentes ma-
trimonium: vel habentes potestatem in cōtrahentes, & nō va-
let, vt hic. aut personas extraneas, quæ nullam habent coer-
ctionem in cōtrahentes: & tunc valet, vt in cōtrarijs. & ista
est distinctio Vin. quam approbat Hosti. qn̄ extranei pro-
mittunt inter se aliquid dari: vel fieri, si tales non contra-
xerint: secus autem, secundum eum, si promittantur spon-
salia nomine mulieris, adiecta pœna nomine suo, si nō fiat:
quia tunc non tēnet pœnæ promissio accessoria in princi-
pali, quod debet esse liberum. Ista subdistinctio non habet
rationē respectu extraneorū stipulatiū sibi iuricē pœnam:
quia contractus matrimonij nō magis hoc secundo casu,
quā primo potest dici principale: nec magis obligatio de-
bentium contrahere matrimonium, glo. in d. l. Titia. dicit
simpliciter tenere promissionem extranei. Alij sic distin-
gunt: aut vnus coniugum promittit extraneo: & tunc pro-
missio infirma. aut promittit extraneus extraneo: tunc re-
fert, an contrahere debentes sint subiecti promittentibus
pœnas: & tunc eadem ratione nō valet. ff. de in ius vocan.
l. i. & 2. Aut non sunt subiecti: & tunc, aut est tanta coniū-
ctio inter ipsos, quod non est verosimile illos resilire à con-
tractu: & tunc idem, vt l. hæres meus. ad fin. de hære. insti.
& d. l. Titia. aut sunt omnino extranei: & tunc teneat pœ-
næ promissio. ff. de condi. & dem. l. cum ita. & l. i. de indic.
vid. ita dicit Io. An. qui subdit post Abb. quod sæpe experi-
mur, vbi obligatur de obligatione compromittētium pro-
mittunt extranei. remittit ad no. per eum in Spec. de arbi.
§. i. ver. quid si compromissum. in suppletionē, quæ inci-
pit. Dyn. verò tenuit etiam ibi. & istam distinctionem su-
pra prox. approbat Barto. in d. l. Titia. & hoc in matri-
monio carnali. ¶ quid in spirituali: promissi me cura-
turum, quod talis ingredietur monasterium, vel quod talis
abbas recipiet: & traditæ sunt arrhæ. dicit Barto.
quod indistinctè non valet: quia siue metu pœnæ: siue
spe arrhæ: siue alio quocunque modo aliquid interueniat,
simonia est. j. de simo. c. non satis. remittit ad ea, quæ
not. in d. l. Titio cētum. §. i. ¶ Tertio opp. & videtur, quod
in matrimonijs possit adijci pœna, vt l. Titio cētum. §. i. de
cōdi. & demō. fo. pœna adiecta matrimonio cōtrahēdo re-
mittitur, vt hic: sed cōditio, per quā quis ab extraneo inuitat
ad matri-

ad matrimonium, non spernitur, vt ibi aliud est enim li-
bertatem matrimonij metu pœnæ auferri. aliud certa lege
ad pramium inuitari, vt ibi. ¶ Et hoc facit ad q. testator le-
gauit monasterio centum, si abbatissa receperit in monialē
Bertam: an monasterium possit petere centum, licet nolit
eam recipere? quod non videtur: quia conditio videtur simo-
niaca: ergo rejicienda, vt l. obtinuit. de condi. & demon. con-
iuncto. c. non satis. de simo. & l. ab administratione. C. de le-
cōtrariū fuit consultū per illū. §. quia inuitari ad matrimo-
nium ab extraneo, non est prohibitū: ab altero verò ex con-
trahentibus vī reprobatur, vt l. si stipulatus fuero ta sisti.
§. si. ff. de ver. ob. & eo. ti. l. Titia. vbi per Bar. circa princ. ap-
paratus sui. ¶ Dominus Oldra. consuluit in qōne si. ¶ testa-
tor reliquit filia mille, ita quod non nubat mercatori: alijs ipsa
perdat: quare si nupsit milti, pdat ea. dicit ita vī dēdū,
quod non: quia licet matrimonia tam in contrahendo, quā
in dissoluendo debeant esse libera ab omni obligatione pœ-
narum, vt l. Titia. de ver. ob. & isto. c. & hoc tam inter ipsos,
quā inter alios: quorum interpositio potest ad fraudem
dictæ l. accedere, vt ff. de condi. & demon. l. hæres meus. §.
vlt. tamen aliquid sub huiusmodi lege relinqui, non est pro-
hibitum: quasi sub spe cuiusdā lucri ad certas honestas nup-
tias inuitari. ff. de condi. insti. l. vter ex fratribus. C. de insti.
& substi. l. 2. & l. Titio centum. §. i. de condi. & demon. & li-
cēt tale præceptum videatur pœnā continere. C. de his, quæ
pœ. no. l. vnica. & ff. de his, quæ pœ. no. l. 2. tamen secun-
dum eum, rei veritate attenda, pœna non infligitur, per
quam aliquod propriū absit: vel abfuturum sit: vnde pro-
prie pœna nō est, ar. ff. de dam. infec. l. damnum. & l. Procu-
lus. sed est certa lex, & conditio apposita rei, quæ datur: qd̄
est licitū. ff. de pac. do. l. ob res. & ff. de sol. l. i. nec refert, vtrū
à principio huiusmodi conditionis relinquatur: an purè re-
lictū sub conditione huiusmodi adimatur. ff. de adi. leg. l. si
legatum purè. & ita dicit Oldra. consi. 16. ¶ Venio ad q. &
primò quæro. dictum est. §. quod in sponsalibus potest in-
teruenire arrha: a sed non pœna. ¶ sed an possit interuenire
pignus: videtur quod sic; quia pignora dicuntur arrhæ.
vt C. de remis. pig. l. i. ad hoc. j. de dona. inter vi. & vxor. c. &
si necesse. & de arbi. c. exposita. Host. dicit pignora hac oc-
casione data retineri non posse. ita no. j. de eo, qui cog. con.
vxor. sua. c. veniens. 2. Gui. in Spec. de spon. §. i. in fi. dicit pi-
gnora interuenire posse. ratio est, secundum eum: quia ille,
qui tradit pignora, non se obligat: sed illa perdit, si recusa-
uerit. sed pœnam promittens se obligat: & plerunque con-
sultur alicui per retentionē, cui non datur actio, vt ff. de do
li excep. l. Paulus. & eadē ratio in arrhis, quæ in pignoribus.
ad hoc. l. i. C. si roc. prouin. Accur. in d. l. Titia. distinguit, quod
aut pignus datur pro arrha: & tenet. aut pro pœna: & nō te-
net. & eam tenet ibi Bar. quicquid dicat Cy. in l. i. C. si rec.
prouin. aduertendum tamen, quod quandoque pignus tradi-
tur simpliciter, non expressò, pro arrha, vel pro pœna. sed
pro ipso matrimonio: & tunc est loco arrhæ, vt d. l. i. quod
est verum, si pignora tradantur realiter, & consistant in quā-
titate. si enim pro arrhis do tibi fundum: & constituo me
nomine tuo possidere, nō sufficit: quia de essentia arrhæ est
traditio, vt patet in d. l. Titia. ibi [accepti.] & no. Insti. de re.
di. §. item lapilli. plus dicit. Bar. quod si fundus, vel species de-
tur pro arrha, etiam si tradatur, non habet locum dicta l.
fin. C. de spon. quia tex. loquitur ibi in re, quæ potest dupla-
ri, vel quadruplari: sed in specie non cadit ista duplicatio,
vt l. Lucius. §. impuberem. de leg. 2. & per hoc, quod dixi,
quod in arrhis requiritur traditio corporalis: tenet ibi
Bar. quod si arrhæ verbo tenus promittuntur, non valet: si
tū altera partiū cōfiteret in instro se recepisse arrhas: vel tā-
tū nomine arrharū (nec aliter cōstat de numeratione) Ita
reitur cōfessionis: nisi aliter probaretur fraus, per l. Publia. ff.

depo. Dominus Fede. dicto consilio. 2. & consi. 189. videtur
sentire contrarium, & melius videre meo. ¶ cōfessio. n. quæ
fit in instrumento, non habetur pro veritate, vbi posset fie-
ri fraus legi, vt l. cū quis. §. si. ff. de leg. 3. & nō eundem effe-
ctum importat confessio, quem numeratio pecuniæ, vt l. si
ex cautione. & per totum. C. de nō nu. pec. quia igitur pro-
prium, & substantia arrhæ est numeratio: confessio sola nu-
merationem non probat. facit l. si quis posthac. C. de bo. dā.
Item eadē pronitate, siue facilitate, qua quis promitteret
mille nomine pœnæ: eadē facilitate confiteretur, se recepisse
mille pro arrhis. vbi ergo par, & similis deceptio, eadem
debet esse iuris prouisio in obuiando fraudibus, vt l. doli. §.
diuersum. ff. de doli. excep. ¶ Secundò quæro. ¶ si quis pro-
mittit contrahere sponsalia, & recusat: an teneatur ad inter-
esse? glo. in dicta l. Titia. dicit quod sic. alibi dicit contrariū. ff.
de ver. obli. l. si stipuler. & hoc cōiter tenet: & dicendo con-
trarium, sequeretur, quod ageretur ad pœnam, quanti interest,
cōtra hæc iura. ff. de ser. exp. l. Titius. Dyn. distinguit, quod aut
agitur ad interesse rōne damni: & tunc in eo, quod abest,
pōt agi. quia non est pœna respectu agentis: sed rei perfectio.
Aut agitur ratione lucris, quod futurū erat matrimonio:
quod ei non obuenit, propter matrimonij nō contractū: &
tunc non agitur: cū hic sit species pœnæ, arg. ff. de fur. l. si is
cui. & de dam. infec. l. Proculus. sed cū per hoc impediatur
libertas matrimonij, dicunt quidā, quod sibi debet imputa-
re, qui damnum sustinet sciens, vel scire debens stipula-
tionem non tenere, secundum Ioan. And. Bart. etiam hoc
tenet. scilicet quod nullo modo possit agi ex illa stipu-
l. nisi ille, qui recusat implere, commississet dolum: tunc enim
si ego feci expensas, tenetur mihi actione de dolo ad inter-
esse. & ita no. in d. l. Titia. ¶ Vltimò quæro. ¶ quidam ex-
traneus promittit se facturum, & curaturum, quod Berta,
cum erit ætatis legitimæ, contrahet cum Martino sub cer-
ta pœna: deinde iste extraneus, adueniente ætate legitima,
fecit quicquid potuit, vt Berta contraheret: sed noluit con-
sentire. an iste incidit in pœnam? videtur quod sic: quia
difficultas præstationis non liberat quem à pœna conuen-
tionali, vt l. continuus. §. illud. de ver. obli. sed ibi loquitur
de commissione principalis stipu. à pœnali verò videtur
difficultas excusare, vt l. si vehenda. §. pe. & si. ff. ad le. Rho.
de iac. & in hanc partem videtur inclinare dom. Fede. con-
silio. 117. & per Bar. de materia in dicto. §. illud.

ADDITIO.

2 ¶ Interuenire arrha. Vide gloss. in c. femine. in verbo
annulus. 30. quæst. 5. Et qua actione reperatur. Bald. in l.
contractus. ver. deinde venio. C. de fid. instru. Spec.
de solu. §. 5. & l. fin. C. quando lice. ab empt. di-
scedere.

S V M M A E.

- 1 Copula carnalis operatur, vt sponsalia de futuro tran-
seant in matrimonium de presenti. & nu. 2.
- 3 Probatio non est in contrarium admittenda contra præ-
sumptionem, quæ à iure inducitur.
- 4 Pronunciatio pro vno est exclusio aliorum in rebus,
siue iuribus, in quibus concursus plurimum non admit-
titur.
- 5 Constitutio expressa prouidens, quod quicunque sponsam
suam cognoscit, hoc ipso sit eius, quod esset bona.
- 6 Duo dederunt sibi fidem de contrahendo, & se inuicem
absoluerunt, & vnus alterum liberavit: & postea se
carnaliter miscuerunt, an sit matrimonium.

IS qui fidem. Sponsalia de futuro transeunt in matrimonium de presenti per carnis copulam subsecutam: sed non per nimum carnalis copulæ tantum. h. d. cum. c. fi. j. e. primò ponit dictum. secundò soluit obstaculum, ex quo concludit secunda, ibi [quia licet] tertia ibi [ex quo.] ¶ No. i. ¶ carnalis copula operatur, vt sponsalia de futuro transeant in matrimonium de presenti, quod est verum, secundum Io. And. quando illa mulier sic cognita poterat esse vxor: secus si non poterat (puta, quia eius confanguinea: vel alteri nupta, nam cum in talibus casibus & similibus matrimonium etiam contractum in facie ecclesiæ dirimatur, vt s. c. c. veniens, & c. i. multò magis istud matrimonium presumptum dictis casibus non valebit: quia non plus debet operari fictio: quam veritas: imò in illis casibus tantum debet habere locum fictio, in quibus posset habere locum veritas, vt l. qui ad certum. ff. loca. ¶ Secundò no. ad hoc, vt illa simplex fidei datio transeat in matrimonium de presenti, requiritur carnalis copula: qua cessante, non videtur, quòd cohabitatio donatoria: vel dotis constitutio hunc effectum producat: vt duo scilicet actus inducant matrimonium presumptum. ad hoc. j. eo. c. fin. & c. i. de ma. contracto contra interdi. Ecc. Non ob. j. de despon. impu. c. i. lib. 6. vbi sponsalia de futuro transeunt in matrimonium per cohabitationem: ibi enim loquitur de sponsalibus, quæ secundum mentem, & verba contrahentium erant de presenti: licet iuris interpretatione intelligantur de futuro. ¶ Tertiò no. ¶ carnalis copula a subsequens post fidem datam de contrahendo operatur matrimonium. ex duobus igitur, quorum neutrum per se ipsum sufficeret, faciunt matrimonium. fidei enim datio hoc non facit, vt j. c. proxi. Item nec coitus: sed ex istorum coniunctione resultat matrimonium: sicut ex titulo, & traditione coniunctis transfertur dominium: & tamen neutrum per se tantum sufficit, vt l. traditio nibus. C. de pac. & l. traditio. ff. de acqui. re. do. refertur enim coitus subsequens ad præcedentem titulum. id est fidei dationem: & ex ea causa videtur simul coniungi: sicut visus possessionis refertur ad titulum præcedentem, vt l. quædam mulier. & ibi no. ff. de rei ven. & l. quidam. de condi. insti. sicut etiam institutus hæres, administrando postea bona hæreditaria, videtur se gerere pro hærede, vt l. pro hærede. & l. gerit. de acqui. hære. cum si. ¶ Quartò no. quòd ¶ contra presumptionem, quæ a iure inducitur, non est probatio in contrarium admittenda. est ergo ista præsumptio iuris, & de iure. quæ non recipit probationem in contrarium, vt l. vnica. in priu. C. de rei vxo. ac. hoc verum, nisi per confessionem partis, vt no. in Auth. de æqua. do. post prin. vnde in casu huius, c. si vir & mulier faterent copulam sequutam post dationem intercessisse animo fornicario, nõ ratione præcedentis fidei: videtur ista confessio contra presumptionem, de qua in i. c. admittenda per illam. G. licet in contrarium faciat quod hic no. Ioan. An. vbi dicit, ¶ contra secundum matrimonium, siue sponsalia de presenti secundò contracta non sufficeret sola confessio ipsius viri, & etiam mulieris, cui fidem dedit, ¶ quæ post fidei dationem, & ante contractum cū hac secunda, cognouit: non enim crederetur eis in præiudicium secundi matrimonij, vt j. de eo, qui cog. confan. vxo. fuz. c. super eo. In hoc ergo c. constitit de carnali copula cū prima: cui fidem dedit, aliter quam per ipsorum confessionem: aliter nõ crederetur eis in præiudicium huius secundi matrimonij. de quo hic. ¶ Quintò no. ¶ edipso, ¶ constat aliquè prius legitime contraxisse cū vna: nec factio sequitur, quòd contractum ab eo matrimonium cum alia est nullum: quia non potest quis habere duas vxores eodem tempore, vt Insti. de nup. §. item si adhuc. ¶ In rebus enim, siue iuribus, in quibus concursus plurium non

admittitur, pronuntiatio pro vno est exclusio aliorum. vt in c. ad petitionem. j. de accu. & ff. de procura. l. Pompo. §. i. ¶ Op. & videtur, ¶ Papa non possit inducere matrimonium presumptum: quia matrimonium consensu contrahitur: & est de substantia, vt s. c. tua. & c. tua nos. Si ergo iste vir cognouit istam mulierem coitu fornicario: & non animo contrahendi: non videtur, ¶ canonica constitutio possit inducere matrimonium, vbi deficit consensus: quia contra conscientiam hominè vrgerè nõ potest: & consensus valere. & licet sit. s. ius, tñ consensus, & dissensus, qui sentit de iure naturali, corrumpere non potest, vt Insti. de iure na. gen. & ci. §. sed naturalia. Io. dicit Io. An. post Hostien. ista constitutio propter hoc videtur periculosa. & secundum Vin. si vir fornicario affectu mulierem cognouit, non est in veritate matrimonium: nec deberet remanere cum illa: sed potius excommunicacionem pati: quam ecclesia ferre debet: quæ stat pro matrimonio presumpto, & filij censentur legitimi: & si ipso contraheret cū alia, cõfessio bigamus. licet nõ sit in veritate: nec audietur probatio contra bigamiam: sicut nec contractale matrimonium presumptum, vt hic. Host. dicit, ¶ in vtroque foro penitentiali, & contentioso obediendum est Papæ: quia circa matrimonium consummatum sine offensione Dei ita tuere potest, quod sibi placet, vt no. s. de conuer. coniu. c. ex publico. fatetur tñ, ¶ q. bona esset expressa constitutio prouidens, ¶ quicunque sponsam suam cognoscit: hoc ipso fit eius: nec audiretur, qui post constitutionem illam cognoscens vellet dicere, quòd non consensit. sicut nec audiretur, si per verba de presenti consensit: nisi violentiam probaret, vel aliud rōnabile. Ego credo, ¶ quæ ista sit illa constitutio, quam Host. vellet Papam condere: quæ aliud non dicit, nisi ¶ post sponsalia de futuro, qui desponsatam cognoscit, cogitur eam recipere in vxorem, repulsa probatione, ¶ quæ eam alia intentione cognouerit. si enim verba de presenti accipiant iura pro vero matrimonio, et sine copula, vt j. c. prox. multò magis sponsalia de futuro cum copula subsecuta debent inducere matrimonium de presenti: quia clarior, & euidentior est declaratio voluntatis per actum facti, quam per actum verbi, ar. l. de quibus. de legi. & l. certū. si cer. pe. & presumitur semper perseverantia voluntatis: nisi mutata probetur, vt c. maiores. ad fi. de bap. & l. fancimus. C. de testamen. ¶ Quæro. pone ¶ q. isti, qui dederunt sibi fidem de contrahendo, se iniucem absoluerunt: & vnus alterum liberauit, & postea se carnaliter miscuerunt: an habeat locum, quod hic dicitur. videtur, ¶ quod idem. quia textus dicit, ¶ contra istud matrimonium presumptum est probatio in contrarium admittenda. contrarium sentit Io. And. & beue. per talē. n. absolutionem fuerunt sponsalia prima ipso iure sublata, vt in regula. nihil tam naturale. de regu. iur. ille ergo coitus tecurus post nõ reperit titulum aliquem matrimoniale, super quo fundare se possit: & sic cum sit nudus, & simplex, matrimonium non inducit: postquam enim est a contractu recessum, non potest reuiuiscere: nisi interueniat actus retro similis, vt l. ab emptione. ff. de pac. oportet ergo ad hoc, vt iste coitus trahatur ad illam fidei dationem: ¶ quæ nõ interueniat aliqua inhabilitas in extremis, nec in medio. vnde si deficit extremum a quo, scilicet quia consensus primus sit extinctus: extremum ad quod, scilicet coitus, nihil prodest, vt dixi. idem econuerso, si ad sit extremum ad quod: sed deficiat extremum a quo: puta quia tpe, quo eam cognoscit, effectus est furiosus: similiter nõ credo, ¶ sit matrimonium presumptum. vnde si mulier, quæ sponte fidem dedit de contrahendo, postea inuita, vel coacta cognoscitur, non inducitur ex isto coacto coitu matrimonium presumptum, secundum Io. And. ratio est, quam dixi: quæ debet esse habitas extremorum. item & medij. vnde si post fidem datam de contrahendo alter ipsorum acciperet aliam per verba

verba de presenti: rupta est illa datio fidei, vt s. eodem. c. sicut ex literis. in materia enim huius c. quod fundatur in quadam iuris fictione, debemus accipere regulam, quam tradit Bar. in materia fictionis: quæ est, vt extrema sint semper habilia. Item fictio ista locum habeat, vbi secundum ius posset habere locum veritas. In casibus enim, vbi verum matrimonium esse non posset, vel rescindi posset: poterit tamen rescindi istud presumptum: vt ratione metus: ratione consanguinitatis: affinitatis: frigiditatis: & cuiuslibet alterius impedimenti. ad proxime dicta vide no. per Bart. de illa materia fictionum in l. si is, qui pro emptore. ff. de vsuca. facit l. bonorum. ff. rem ra. ha. cum similibus. Item quod dixi. s. de coactione in copula. dicit Io. An. quòd habet locum in coactione absoluta, quæ cadit in muliere, non in viro, vt ipse no. s. quod met. causa. c. sacris. conditionalis autem coactio intercedens, tenet ipse, ¶ quod non excuset in foro contentioso propter spontaneum consensum, qui præcessit: & non admitteretur probatio, ¶ quod coactè contraxerit. Glo. hic ponit materiam presumptionum. de qua etiam p. Hosti. in summa de presump. §. 2. in Spe. de presump. §. 2. & 54. di. c. fraternitatem. & 50. di. c. ferrum. & ff. quod metus causa. l. non est verosimile. vbi de hoc. & 44. distin. cap. multis. s. de presump. c. quia verosimile. & de renun. c. super hoc.

ADDITIONES.

- a ¶ Carnalis copula. Quæ in dubio presumitur interuenisse. Bal. in l. huc possidetis. vers. deinde restat videre. C. de probat. Doct. in c. ex literis. de presump.
- b ¶ Matrimonium. Matrimonium an sit de iure naturali. vide Io. de Tur. ore. in c. ius naturale. i. dist. & 27. q. i. c. i. & ibi an fuerit institutum a Deo.

S V M M A E.

- 1 Matrimonium contrahitur per verba de presenti, utroque loquente.
- 2 Matrimonium quando contrahitur de presenti, quæ sit forma verborum.
- 3 Matrimonium secundum, etiam confirmatum carnali copula, non rumpit sponsalia de presenti, prius contracta.
- 4 Sponsalia de futuro contracta primò, etiam cum iuramento, rumpuntur per sponsalia de presenti contracta postea.
- 5 Actus attentatus contra proprium iuramentum valet.
- 6 Plures si vendicant sibi vnã in vxorem, si veniant diuerso iure, ille præfertur, qui habet titulum magis validum.

SI inter. Sponsalia de presenti non soluuntur per sequens matrimonium. etiam carnali copula consummatum: sed sponsalia de futuro, & iurata, soluuntur per secuta sponsalia de presenti. duo sunt dicta. secundum ibi [verum.] No. i. ¶ q. per verba de presenti, utroque loquente, contrahitur matrimonium. & p. hoc, ¶ quod dicit [utroque loquente] & c. colligit glo. ¶ quod loquente altero tantum, non contrahitur. de quo dic, vt s. c. tua. & j. de coniu. ser. c. fi. in glo. fi. & aduerte, ¶ quod dicit [utroque loquente] & c. Non enim declarat, an vno cõtextu loqui debeant, nullo actu intermedio extraneo, sed sufficit, quandoquo alter respondeat. Io. An. tenet, ¶ quod ad hoc vt matrimonium contrahatur, requiritur, quòd incontinenti respondeat: alia si responderet ex interuallo, non valeret contractus: quia extraneus actus inter interrogationem, & respon-

sionem vitiat stipu. vt l. continuus. de verbo. oblig. Item vitiat testam, vt l. ad testium. §. vno contextu. ff. de testamētis. & C. de testa. l. antiquas. & dixi de hoc. s. c. ex literis. ¶ Secundo no. Io. An. ¶ in matrimonio contrahendo prius profert verba vir, quam mulier: tamen non est de substantia, & Par. duæ seruatur contrarium, secundum eum. ¶ Tertiò not. ¶ formam verborum, quando contrahitur matrimonium de presenti: debent enim verba vnius verbis alterius correspondere: similiter & hoc non est de substantia, vt omnino correspondeat: sed sufficit qualitercunque constet de intentione per verba, puta viro dicenti [ego te accipio in meam vxorem] si illa respondeat [contentor] vel [placet] vel dicat [& ego te.] satis est ad interrogata responsum: quia simplex, & absoluta responsio semper est in dubio referenda ad præcedentia verba, vt Insti. de inuti. stip. §. præterea. & ff. de inter. ac. l. si defensor. non enim debemus facere vim in verbis: sed mentem considerare. j. de verb. sign. c. intelligentia. & C. de li. præ. l. 3. ¶ Quartò no. in ver. quòd si fecerit. ¶ secundum matrimonium etiam confirmatum carnali copula non rumpit sponsalia de presenti prius contracta: solus enim consensus facit matrimonium: & copula nihil, quò ad eius efficaciam: nec ductio ad domum. secus esset in acquisitione rerum prophanarum, in quibus titulus posterior cum possessione, siue traditione coniunctus præfertur habenti titulum priorē in tempore. de quo dic, vt no. in c. si tibi absenti. de preben. l. 6. ¶ Quintò not. in ver. verum. ¶ sponsalia de futuro contracta primò, etiam cum iuramento, rumpuntur per sponsalia de presenti contracta postea: iuramentum igitur non est tanti roboris, vt sponsalia de futuro faciat transire in matrimonium de presenti: licet faciat actum valere omni modo, quo melius potest, vt l. cum pater. §. filiis matrem. ff. de leg. 2. Et collige et ¶ quod valet actus attentatus contra proprium iuramentum, de quo dic, vt dixi post Doc. s. de præben. c. dilecto. & in ti. de testamentis. s. ¶ Sextò no. ¶ cum plures vendicant sibi vnã in vxorem: si veniant diuerso iure: ille præfertur, qui habet titulum magis validum: vt est ille, qui desponsauit per verba de presenti. si autem veniant eodem iure: ille præfertur, qui potior est in tempore, vt hic. & s. eod. cap. si cut ex literis. si aut de prioritate, vel posterioritate temporis non appareat: erit potior, qui est in possessione, vt s. de proba. c. licet causam. in fi. si autem neuter est in possessione: sed ambo concurrunt: credo mulieris conscientiam relinquendum, cum quo primò se asserat contraxisse, si ille eam habeat. facit quod no. Host. j. de spon. du. super rubrica. vbi aut neutrum vellet: an sit cogenda eligere: credo, ¶ sic: postquam constat cum utroque contraxisse per verba de presenti. alterum enim eius esse maritum, quò ad Deum, certum est, & apud ipsam: licet apud iudicem incertum. facit. l. cum ad præsens. ff. si cer. pe. & Insti. de ver. ob. §. sed & si. ¶ Septimò no. ¶ quandoque quis peccat contrahendo; & tamen contractus non vitatur: sed aliter ille punitur de violatione fidei. & hoc est ideò: quia resciso non solum esset præiudicialis transgressorio. sed tertio, cum quo contraxit. si aut soli dolo pareret præiudicium, non valeret contractus: sed in eius odium rescinderetur, vt l. eleanter. ff. de dolo. cum si. Item & alibi contingit, quòd valet actus, qui geritur contra iuris formam: soluta tamen poena legalis propter transgressionem legis, vt l. ait prætor. & ibi per Bar. ff. de no. ope. nun.

S V M M A E.

- 1 Conatus circa aliquem actum, non eundem producit effectum, quem induceret, si actum illum perfecisset.
- 2 Forma contractus matrimonij de presenti si deficit, non Pet. de Anch. sup. 4. Decre. c. 4 sup.

- Suppletur per nifum carnalis copula: sed per copulã,
- 2 Desponsauit unam per verba de futuro: & postea simul mansimus in eadem domo: vel aliter cũ ea domesticè conuersatus; an non probata aliter copula, erit inter nos matrimonium presumptum.
- 3 Presumptio duplex, non debet cadere circa eandem rem.
- 4 Argumentum à communiter accidentibus est licitum,
- 5 Matrimonium verum, quod dicatur. Quod presump- tum. nu. 7.
- 6 Sponsus, cum tentasset cognoscere sponsam, aperta est ianua mulieris, & membrum viri intus missum: nõ tamẽ seminavit: an si postea contrahat cum alia per verba de presenti, erit matrimonium cum secunda: vel cum prima sic corrupta, vel tentata.
- 7 Quid si membrum viri non aperuit claustra pudoris: sed intus semen effudit: an erit matrimonium consummatum. nu. 9.

Adolescens. Summatum est. s. e. c. is qui. & ponit dictũ, causam inferens, ibi [cum qua.] ¶ No. primò q̄ iste textus loquitur in adolescente. qui nifus est cognoscere desponsatam à se: secus esset, secundum quosdam, in impubere desponsato. qui si nititur post pubertatem cognoscere à se desponsatam, fit ex illo nifu verum matrimo- niũ: quia sola cohabitatio hoc facit, sicut no. j. tit. i. c. at- testationes. Alij, s̄m Inno. contra Io. An. remittunt ad no. j. de despon. impu. c. i. li. 6. ¶ Secundo not. q̄ conatus cir- ca aliquẽ actũ, nõ eũdẽ p̄ducit effectum, quẽ induceret, si actũ illũ p̄fecisset. & hoc est, quod dicit tex. [quid enim ob- fuit conatus, cũ iniuria nullũ habuit effectũ.] in l. i. ff. quod- quilibet iuris. in fi. quandoque tamen conatus, & attentatio reputatur pro opere consummato: quia voluntas, & pro- positum attenditur plus, quã factum, vt in iuribus alle. in glo. quã allegat in illa materia pro & contra. de quo dic, vt dixi. s. de biga. c. nuper. ¶ Tertio not. q̄ forma contra- ctus matrimonij de presenti, si deficit, non suppletur per nifum carnalis copula: sed per copulam, vt s. eo. c. is qui. est enim illud matrimonium presumptum, vt ibi dicit tex. sed presumi non debet à iure illud: cuius contrarium ad ocu- lum demonstratur. s̄. virginitas per aspectum, arg. l. qui ad certum. ff. loc. & quod dixi in dicto c. is qui. & per illud, qd̄ hic dicitur, q̄ nifus non operatur istum transitum: multò minus donaria, oscula, & communis habitatio: per quam fortẽ, saltem per cohabitationẽ, presumeretur cognita: & haberet locum illud c. is qui. ¶ pone enim, desponsauit vnã per verba de futuro: & postea simul mansimus in eadem domo: vel aliter cum ea fui domesticè conuersatus. quãro, an, non probata aliter copula, erit inter nos matrimonium presumptum. videtur q̄ non: quia cohabitatio hoc non fa- cit, nec nifus, vt hic: sed carnalis copula. & si dicatur: car- nalis copula presumpenda est ex istis actibus: responderet, q̄ duplex presumptio, siue fictio nõ debet cadere circa eãdem rem, vt l. i. c. de dotis promi. esset autem hic duplex fictio iuris: vna, q̄ presumeretur cognita: alia, q̄ ex ista cog- nitione presumeretur matrimonium. In contrarium fa- cit, q̄ in dubijs debemus presumere, qd̄ est verosimilius: & quod minus continet captionis, & periculi animarum, vt s. eod. c. iuuenis. ¶ Item arguendo à communiter acciden- tibus, quod est licitum, vt no. in l. neque natales. C. de pro- ba. rarò contingit, q̄ vir, & mulier (maximè precedentib, sponfalibus de futuro) se inuicem non commisceant, vbi simul habitent: vel etiam conuersentur, & hoc credo tutius;

& tenendum. Non ob. quod no. Io. An. s. eo. c. is qui. vbi ex cohabitatione non inducitur matrimonium presumptum. dico enim illud verum, cum contraxit cum virgine: & quã virgo nunc deprehenditur. vel si contraxit cum corrupta, probatur per domesticos domus, q̄ nunquam eam cogno- uit. quẽ negatiua est p̄babilis, vt pote coarctata loco, & tẽ- pore, iuxta materiã c. bonã me. i. de elec. s. per Ioan. And. aliã hoc non probato ex cohabitatione: vel frequenti cõ- uersatione cum vidua, vel corrupta desponsata presumo carnalem copulam: quam probare sufficit per coniectu- ras in omni casu, vt s. de presump. c. literis. & c. tertio lo- co. eo. tit. & s. de testi. c. praterea. & hoc tenet hic Ioan. An. ad literam sic dicens. ¶ verum matrimonium appellatur il- lud, in quo verus consensus, & expressus intercedit hincin- de: ¶ presumptum illud, in quo (& si in veritate non con- sentiant contrahentes) Ecclesia tamen eos interpretatur consensisse ex aliquibus probabilibus coniecturis: & ipsos distringit simul morari, ac si cõsensissent. in quo plerumque Ecclesia fallit, & fallitur. j. de s̄n. ex. c. à nobis. 2. accidit au- tem hæc presumptio quandoque ex carnali copula. & de hoc. s. eod. c. tua. aliquando ex transductione, si. de spon. l. quãstus. vnde sicut carnalis copula in virgine, & corru- pta cognita à viro hanc presumptionem inducit: sic in ea, quã corrupta est, sola transductio. ar. s. eo. c. veniens. de cõ- iu. le. c. fi. de proba. c. iuravit. de rest. spo. c. ex parte. nisi trã- duceretur inuita, & statim fugeret. s. eo. c. ad id. aliquando ex subarrhatione, vt no. j. tit. i. c. fi. aliquando ex tẽtatione, vt j. tit. i. c. attestations. Aliquando ex conditione existen- te. j. de condi. ap. c. super eo. s. i. aliquando ex temporis diuturnitate, secundum quosdam. j. tit. i. c. de illis. vbi de hoc. & s. eo. c. consultationi. ista sunt verba Io. An. post Ho- sti. ¶ Quãro. dicitur hic [carnaliter non cognoscens] & c. quomodo poterit de hoc constare, cum sit negatiua? dicit Io. An. q̄ per confessionẽ: secus si dubitaretur: quia tũc p̄- sumitur pro carnali copula, vt s. eo. c. iuuenis. & j. tit. i. c. continebatur. ¶ Sed pone, q̄ cum eam tentasset cognosce- re: aperta est ianua mulieris, & mẽbrum viri intus missum: non tamen seminavit: nunquid si postea contrahat cum alia per verba de presenti, erit matrimonium cum secun- da: vel cum prima sic corrupta, vel tentata, vt dixi? dicit Io. And. quod cum per feminis effusionem matrimonium con- summati dicatur: cum nõ sit semen effusum cum prima, re- manere cogitur cum secunda, dicit tamen Ioan. And. quod illud esset difficillimũ probari, an emisit semen, necne. & ideo concludit, quod si sic mulier deprehenderetur corru- pta: erit pro primo matrimonio iudicandum. facit contra hoc, quod not. 3 5. q. 3. c. extraordinaria. vbi dicitur, quod talis commissio non inducit affinitatem. quid econuerso, ¶ si membrum viri non aperuit claustra pudoris, sed intus semen effudit: an erit matrimonium consummatum? Vin- quod sic. Ecclesia tamen, quẽ non iudicat de occultis, si de- prehendat eam virginem, iudicabit contra tale matrimo- niũ: nisi de conceptione, & impregnatione cõstaret, lectũ- dum Ab. qui hoc no. s. eo. c. is qui. & quod no. Ioan. And. j. de eo, qui cog. conf. vxo. s̄. c. fraternitati. Io. An. ista tan- gens, non meminit de eo, quod scribitur lib. declamationũ Senecę. vbi dicit. [Sanctius est causẽ detrimẽta tacere, quã verecundẽ dicere.] & alibi [Vbi turpis est medicina, sanari piget.] est tamen vtilis ista inuestigatio in foro conscientię, vtrũ. s̄. ille, qui tentauit, & immisit, sed nõ seminavit: vel eõ- uerso seminavit, & nõ immisit, possit ducere aliam in vxo- rem: si cum prima de futuro ad aliud nõ processit. respon- deat theologus, & subtiliter inuestiget, & conscientiam in- struat, prout. s. patet.

De despo-

De desponsat. impuberũ.

Isso de sponfalibus in genere: submittit de sponfalibus, quã ab impuberibus cõtra- huntur. Vel aliter. Quia in sponfalibus, de quibus p̄misit, certa ætas determinata est ad sponfalia contrahenda: ideo de ip- sa submittit. Itaque dici potest, q̄ nunc incipiat tractare de impedimentis matrimonij. habetur de materia. 20. q. 1. c. 1. repetitur in 6.

S V M M A E.

- 1 Pater non potest pro filio adulto contrahere matrimo- niũ.
- 2 Pater pro filio minore contrahit sponfalia.
- 3 Sponfalia contracta per patrem filium impuberem non obligant precise.
- 4 Filius debet habere rata sponfalia, quã contraxit pater pro eo. Et sufficit, q̄ solum consentiat. nu. 4.
- 5 Filia an cogatur sponfalibus patris consentire.
- 6 Pater an possit exheredare filiam, si, eo inuito, cum ali- quo contraxit.

TVa. Pater pro filio impubere sponfalia con- trahit: pro pubere non, si non cõsentiat. ponit quãstionẽ. secundò responsonẽ ibi [ad qd̄ di- cimus.] ¶ No. primò, q̄ pater pro filio adulto nõ p̄t cõ- trahere matrimonium: licet. n. sit legitimus administrator bo- norũ filij, vt l. i. c. de bo. ma. & l. cũ non solũ. de bon. quã li- tũ ista administratio nõ extẽdit ad cõtractũ m̄rimonij: quã nõ ẽ i administratione p̄rimonij, vt l. i. c. copulãdis. C. de nup. & l. fi. de cura. fu. ¶ Scdò not. q̄ quod pater pro filio mino- re contrahit sponfalia: ista tamen sponfalia filium impube- rem non precise obligant: quia factus maior potest con- tradicere, sicut in matrimonio spiritali. s. de regu. c. cum- 3 virum. & c. cum scimus. ¶ Tertio no. q̄ quod filius debet ha- bere rata sponfalia, quã contraxit pater pro eo. idem dici- mus, si pater rem filij alienauit in casu, quo non potuit: non potest filius venire contra, si pater hæres extiterit. de- quo dic, vt l. cum à matre. C. de rei ven. contra sponfalia ve- rò à patre contracta potest venire, etiam si sit hæres: quia ex illa cõtrauentione non datur alteri parti actio, vel excõ- municatio. ar. eius, quod no. in l. Lucius. ff. solu. ma. ¶ Quar- to no. q̄ quod sponfalibus contractis à patre sufficit, quod filius aliquo modo consentiat: & sic videtur, quod sufficit tacitus consensus. Sed contra hoc oppo. de. c. tur. vbi in va- lentibus loqui est necessarius consensus expressus. sol. illud verum, cum contrahuntur ab ipsis principalibus: secus si à patre, vt ff. de spon. l. in sponfa. s. vt. & s. licet. si autem con- trahantur pro filio ab alio, quã à patre, etiam sufficit ta- cita ratihabitio. s. de resti. spo. c. ex parte. & de hoc. j. eodẽ. c. vno. in fi. li. 6. & vide glo. j. de coniu. seruo. c. fi. & s. ti. i. c. penul. ¶ Op. dicitur hic [quod filius omnino debet] & c. cõ- tra hoc op. & videtur, quod filius non cogatur consentire sponfalibus à patre contractis. ff. de spon. l. filius. sic etiã non cogit pater inuitum filium ad matrimonium spiritua. le. s. de reg. c. cum virum. & c. cum scimus. so. dicit glo. fina. iste tex. loquitur ex debito honestatis, non necessitatis: si enim vult expressẽ dissentire, potest. quid ergo si coactio- ne paterna consentit in aliquam: vel ductus verecundia for- tẽ consentit? dic, quod erit matrimonium, vt in glo. i. con- tra quam opp. de l. velle. ff. de reg. iur. vbi non creditur vel- le, qui obteperat imperio patris, vel domini: sed illud quod ad penam irrogandam, secundum Io. An. nimia ergo reue- rentia filij erga patrem non rescindit contractum matri- monij. & hoc ideo: quia assentire debet sibi ex debito ho-

nestatis, vt dicit glo. quid ergo in alijs actibus, in quibus ex debito honestatis non precipitur filio condescendere vo- tis patris? fortẽ in illis nimia verecundia in contradicendo: vel nimia reuerentia vitietur filij consensum. ad hoc. l. i. s. quã onerandã. ff. quã. re. ac. non datur. & l. si cum dotem. 5 s. sed si latitet. ff. lo. ma. ¶ Querit glo. q̄ quid in filia fœ- mina: an cogatur sponfalibus patris consentire? sentit glo. quod sic, secundum l. nisi indignum, & moribus suis tur- pem elegerit. sed secundum canones nullo modo cogi- tur. Ita dicit glo. ¶ Sed hic incidenter queritur. q̄ si filia inuito patre, cum aliquo contraxerit: an possit eam exhe- rodare? videtur, quod sic, in Auten. vt cum de appel. cog. s. si aliter. colla. 8. Hostien. tenet contrarium: nisi in casu, quo mulier turpem vitam elegerit, vt in eadem Authen. est expressum. ego dico, quod non solum, si vitam turpem elegerit: sed etiam, si contraheret cum infami, vel vili per- sona contra voluntatem patris, poterit eam exheredare, vt l. non tantum. s. si emancipatus. ff. de contrabu.

A D D I T I O

- 1 ¶ Contradicere. Adde not. in l. dissentientis. cum Authẽ. ibi posita C. de repu. Bar. & Ang. in l. qui super. ff. de ac- qui. hære.

S V M M A E.

- 1 Matrimonium non est, vbi non est consensus.
- 2 Statutum si defert aliquid lucrum viro de dote, uxore premortua: non habebit locum illud lucrum, si quis duxerit puellam non aptam matrimonio.
- 3 Prohibita aliã conceduntur pro urgenti necessitate.

VBi non est. Impuberes ambo, vel- cis, coniungi non debent. & intellige de hone- state dictum. ponit inhibitionem, à qua necessitatem exci- pit. ibi [nisi fortẽ.] ¶ No. primò q̄ quod vbi non est con- sensus, non est matrimonium. 30. q. 2. c. vbi. ¶ Secundo no. quod non debent coniungi, nisi qui sunt in ætate legitima. 2 ex hoc argue q̄ quod si statutum defert aliquid lucrum vi- ro de dote, uxore premortua: non habebit locum illud lu- crum, si quis duxerit puellã non aptã matrimonio, ar. l. an in patrem. ff. quod fal. tu. au. c. similitur non lucrabitur fru- ctus dotis, qui talem non aptam ad viriles amplexus ad domum vxoris nomine duxit. de quo dic, vt no. in l. si ante. ff. lo. matri. ¶ Tertio no. quod prohibet illos coniungi, qui nondum venerunt ad ætatem determinatam. quã autem sit ista ætas, no. hic glo. & dicam infra c. prox. ¶ Quarto no. q̄ quod pro vrgenti necessitate aliã prohibita conce- duntur. facit c. licet. & quod ibi dixi, supra de fer. ¶ Querit glo. quare prohibetur istorum coniunctio. dicit glo. quia. sæpe resiliunt: & penitentia ducti à sponfalibus illis rece- dunt (quod possunt) & tamen remanet quoddam vincu- lum, siue nexus: ex quo inducitur iniustitia publicã honesta- tis, propter quam neuter de consanguinitate illius sponfi poterit illam sic repudiatam ducere: nec similitur iste spon- sus poterit aliquam ducere de consanguinitate sponfa, vt patet supra ti. i. c. sponfa. & c. iuuenis. & quia damnosum est reipublicã tot personas impediri per ista sponfalia, sic ad libitum dissoluenda: facta fuit illa constitutio, prohi- bens ista sponfalia: nisi ex causa necessitatis. nunquid ergo contracta contra istam prohibitionem tenebunt? & ex eis sic contra prohibitionem oriatur publicã honestatis iniustitia? videtur, quod non teneant attentata contra. vt l. non dubium. C. de legi. sicut non teneret matrimonium, contractum in gradu prohibito. infra de consanguini. & affi.

& affi. c. non debet. & verè æquum effiet sic sentire: quòd nõ teneant contra prohibitionem huius constitutionis: vt sic per ipsa talis publica honestas, dirimens matrimonia post contracta, contrahatur: & oriatur ex sponsalibus talium impuberum: quando fiunt de iuris conscientia, non contra iuris prohibitionem, vt te excitem: sed non firmo. ¶ Quærit Io. An. dicitur hic, quòd ista sponsalia sunt quandoq; pmissa pro vrgenti ssima necessitate. sed quis cognosceret, vtrum subsit illa necessitas, nec ne. dicit Ioa. An. post Hostien. quòd dicebat, sine cuius licentia non debent cõtrahere, vt hic. & infra e. c. continebatur. & c. duo pueri. si militer contracta non debent sine eius autoritate dissolui. infra c. accessit. c. de illis. cum tribus. ca. se. Et hoc quidè si de licentia obtinenda in contrahendo, & dissoluedo esset obseruandum etiam in maioribus, propter multa pericula animarum, vt supra c. i. cù in tua. & de clã. dosp. c. fi. & in hoc fit simile matrimonium carnale matrimonio spiritali, vt supra de insti. c. 3. & de renũ. c. ammonet. & c. quod in dubiis. Et ista multò magis habent locum, quando extraneus ignotus venit ad aliquam ciuitatem. dicit enim Io. An. quòd ratione sacramentorum intantum subiacet laicus prelaro suo: quòd sicut clericus non est recipiendus sine literis ab extraneo, supra de cle. non refi. c. fraternitati. sic nec laicus. de po. c. nullus. & de pœni. & re. ca. omnis. & expressè dicitur de laico. de conse. di. 5. c. nõ oportet. cauere ergo debet sacerdos, ne parochianam suam desponsat extraneo, inconsulto curato ipsius, vel ecclesia: quilibet. n. pastor debet cognoscere ouem suam: & propriam, non extraneam curam habere, prouer. 27. & Ioan. 10. [Cognosco oues meas, & cognoscut me meas.] hoc tamen, dicit Hostien. malè practicitur: & peius seruat. sed quomodo practicitur, vel custodiet qui ignorat? certè malè expedit hoc practitari Venetiis: vbi vidi vnum, qui duxit vnam in Rhodò. aliam in insula Crètæ. tertiam in Pirano. quartam hic Venetiis. & quia prima legitima probatur mortua, de proximo volebat remanere cù ista. illa autem recufabat. & aufugit ab eo, cum hoc sciuit. pro ea facit. 7. de eo, qui dux. vxo. c. i. & ibi dicam.

S V M M A E.

- 1 Puberes sunt, qui ex habitu corporis generare, & concipere possunt. & nu. 3.
- 2 Pubes dicitur, qui impleuit. 14. annum.
- 4 Testator reliquit mille cuidam pupillæ, cù nupsit: ipsa nupsit in decimo anno: & apparet viripotens: quod consequetur relictum.
- 5 Matrimonium contractum cum eo, qui compleuit. 14. annu: & apparet, quod nullo modo possit generare: an valebit, quod non.
- 6 Quod si mulier instat, vt à tali separetur: quia mater nunciat.

Puberes. Puberes sunt, q ex habitu corporis generare, & concipere possunt. Hostien. ita summat. Vnde pubes dicitur: & antiquus modus probandi pubertatem tacitè reprobat: quomodo per testes pubertatem probatur: qualiter ipso facto ante tempus, viripotencia ostendatur. ¶ No. primò, vnde dicantur puberes. arguant enim iura, quandoque ab etimologia vocabuli. 12. q. c. 1. si cupis. & c. non dicatis. & supra de præben. c. cum secundum Apostolum. & ff. de testamen. l. 1. & l. 2. §. appellata. si cer. peta. ¶ Secundò not. quòd pubes dicitur, qui impleuit. 14. annum: & sic requiritur annus completus, quandoque verò sufficit attingisse. de quo dic. vt l. 3. §. minorem. de testa. mino. & de testamē-

3 tis. l. qua etate. ¶ Tertiò. not. in ver. ceterum. quòd ille dicitur pubes, qui generare iam potest. quòd intelligit, & si sit nouem annorum: sicut narrat Gregorius in dialogo de impubere. 9. annorũ, qui imprægnauit nutricem, vt not. 20. q. 1. in summa. Idem dicit de puella, etiam si esset. 7. annorũ, dumodo discerneret, ar. 5. ti. 1. c. iuuenis. sed si esset triũ annorũ, non credit Hosti. matrimoniu: cum talis non consentiat: nec potest præsumi consentire, sicut nec furiosus. supra ti. 1. c. dilectus. & breuiter dicit, quòd ex quò esset doli capax, semper diceretur matrimonium consummatum: cum & talis consentire possit. Insti. de ob. quæ ex delic. na. §. in summa. ¶ Op. de isto c. ad se ipsum. quia aliter in primo responso. aliter in secundo. aliter in tertio existimat pubertatem. primò enim iudicat per aspectum. secundò per annorum numerum. tertio per potentiam coeundi. & sic dimittit nos in dubio. contra cap. erit autem lex. 4. di. fo. ex dictis Io. An. dic. quòd primum responsum corrigitur per ver. quidam tamen. quia enim talis probatio per pilositate est pudibunda, & quandoque falsa: ideò reprobaui eam Imperator, vt l. indecorum. C. quando tu. vel. cu. & Insti. qui. mo. tu. fi. in prin. vnde si Imperatori hoc visum est pudibundum: non est credendum, quòd velit hic Papa approbare. quod ergo dicit tex. [quidam tamen] & c. l. Iustinianus, Iurisperi, & Romani pontifices ex annis. 1. annorum numero pubertatem existimant. i. potentiam naturæ conuenientem, communem, & rationabilem. verũ quia iste annorum numerus quandoque præuenitur: ideò submittit ver. [certũ est autem] & c. vnde dicebat Inno. de habente. 14. annos, & non valente coire, fuit dubitatu, an matrimonium contrahere possit: sed de potente coire, licet sit minor. 14. certum est, quòd contrahere potest. ita dicit ipse. ¶ Secundò opp. & videtur, quòd probatio per aspectũ corporis de iure canonico sit concessa, & necessaria. 23. q. 1. c. nec aliqua. de prob. c. proposuisti. & c. causam matrimonio. Sed ego dixi in precedenti solutione contrarium, ergo malè. fo. quò ad virginitatis, & membri probationem fit hoc die hæc inspectio: & sic loquuntur iura proximè allegata. & hoc contingit propter nimiam necessitatem, quæ non habet legem, vt supra de consue. c. quanto. ¶ Tertiò opp. & videtur, quòd omnino iudicetur pubertas ex annorum numero, non ex potentia generandi: vel aliter, vt Insti. qui. mo. tu. fi. in prin. fo. dicit glo. contrarium loquitur quò ad tunc lam, & curam. text. noster loquitur quò ad matrimonium: in quo etiã. 9. annorum est aliquis aptus, & idoneus, vt dictum est supra in tertio not. vbi etiam de quolibet doli capace. In matrimonio ergo, tutelis, & curis qualiter consideretur pubertas: ex prædictis apparet. Sed in aliis materiis potest esse dubium in prædictis: pone enim, testator reliquit mille cuidam pupillæ, cum nupsit: ista nupsit in 10. anno, & apparet viripotens: credo, consequetur relictum; quia illud relictum debetur in cõsequentiã matrimonij: in eo ergo, vt in matrimonio metiamur etatè. & intelligo hoc, cum constat per aspectum: vel aliter, qd sit apta: alias præueniendo in nuptiis tempus à iure præfixum, non præsumerem eam aptam: & in hoc etatis taxatio, de qua hic, est utilis, & necessaria: vt nisi contrarium appareat, semper ei stetur. quid dices in pupillari substitutione, quæ durat in masculo vsq; ad annos. 14. in femina vsq; ad 12. si prius pubescant, an expiret: dico, quòd si prius procrearent filios, expiraret; ar. l. ex facto. ff. de vulg. & pupilla. cessat. n. vna de causis, propter quas inducta est substitutio pupillaris. l. carètia nepotum ex filio pupillo. de quibus si testator cogitasset: omnibus eos prætulisset, vt l. cum acutissimi. C. de fideicom. si autem de potentia generandi ante pubertatè consistaret filij, vel filia impuberis (& sic decederet) an tunc expirasset substitutio, propter solam illam potentiam: vide

tur quòd non; quia remanet alia causa substitutionis pupillaris. l. quia non potest impubes facere testamentum sibi. vt Insti. de pu. substi. in prin. nec malitia supplet defectum etatis in factioe testamenti, sicut in matrimonio, & restitutionis beneficio. & no. hoc arg. quod nullus tangit. ¶ Quærit glo. 1. quod compleuit quis 14. annum: & apparet, quòd nullo modo potest generare: an valebit matrimoniu cum eo contractum? glo. tenet, quòd nõ. quia non reperitur in eo tria bona matrimonij. Idem tenet Ala. alij, vt refert glo. tenet contrarium: & quòd cum tali sit verum matrimonium. & hæc opi. tenent Inn. & Hostien. nisi totaliter esset frigidus, & maleficiatus. & sic intelligitur infra de frigi. c. quod sedes. ¶ Sed quid dices, si instat mulier, vt à tali separetur: quia vult fieri mater. consuluit Hosti. quòd iudex expectet, donec masculus ille compleuerit. 14. annum: & postea per mensem, vel duos, si duret talis impotentia, separetur, seruata solenitate, de qua infra de frigi. ca. 1. mouetur Hosti. ex eo, quòd etas. 14. annorum, licet regulariter apta sit ad matrimonium: tamen quandoque prorogatur. in Aut. de nup. §. per occasionem. col. 4. etas enim 18. annorum est plena pubertas. & hac ratione, quia lex de tali etate confidit, quòd possit generare in illa etate: non ante permittit adoptare: quia adoptio in hoc imitatur naturam. & ita intellige Insti. de adop. §. minorem. ff. de ado. l. arrogato. §. pe. & de ali. & cib. leg. l. Mela. vbi etiã dicit in muliere spectandos. 14. annos, quantum ad plenam pubertatem, ar. supra de reg. c. quia in infulis. per quæ iura dixit Host. quòd sicut constitutio reddit minores 14. annis inhabiles ad vouendũ, & contrahendum (nisi per operis effectũ contrarium appareat, vt hic) sic posset facere de minoribus 18. annis. quicquid præca hoc no. Hug. remittens ad not. in d. c. quia in infulis. In prædicta ergo questione glos. teneas d. c. Host. & Inn. vt in 14. anno quis sit aptus ad matrimonium contrahendum. licet constet, quòd in dicta etate vniuersaliter generare non possit: quod tenet etiam Ioa. An. si enim in naturaliter frigido, & maleficiato expectamus triennium (quod dic vt infra de frigi. c. laudabilem.) multò magis in isto, in quo non apparet per aspectum ariditas, vel defectus in membro: sed solum temporale vitium ob debilitatem fortè naturæ infirmatæ: vel ob aliam causam: quæ non est consideranda in matrimonio, vt l. sed est quæsitum. & l. si quis posthumus. de lib. & posthu. quæ ll. sunt no. ad prædicta ibi natura magis in homine generandi, & cõsuetudo spectanda est, quam temporale vitium: aut valetudo, propter quam abducatur homo à generandi facultate. & per illa dico, quòd cum hic sit verum matrimonium, lucrabitur fructus dotis: & lucrum vxore præmoriente. & consequetur relictum factum in tempus nuptiarum, vt dixi in simili. supra eo. c. 1.

S V M M A E.

- 1 Vinculum nullum oritur ex sponsalibus cum infante contractis.
- 2 Iniuria publicæ honestatis nõ oritur ex spõsalibus, quæ sunt nulla, ratione etatis. Sed bene ex postea confirmatis. nu. 4.
- 3 Actas superueniens firmat sponsalia, quæ erant nulla à principio.
- 5 Copula carnalis cum matre rumpit sponsalia cum eius filia infante contracta.
- 6 Infantia durat vsque ad septimum annum completũ.
- 7 Mulier quare citius pubescit, quàm masculus.
- 8 Contrahunt duo ante septennium: postea facti maiores non aliter contradicunt, vel consentiunt: an ex ista taciturnitate præsumatur consensus, vel dissensus.

Literas. Si desponsau minorem septennio: cù eius matre contrahere potero. secus si tempore sponsaliorum maior erat: vel postea maior facta sit, eadem voluntate manente: quia si cum matre postea cõtraham, & cognoscam: nec matrem habebò: nec filiam. h. d. cum c. fe. communis diuisio. secunda ibi [consultationi. ¶ Not. primò, quòd nullum vinculum oritur ex sponsalibus cum infante contractis. infantis enim nullum est iudicium, siue consensus, vt l. quæuis. §. infans. de acqui. pos. & C. e. l. donatarum. & ff. de reg. iur. l. in negotiis. ¶ Secundò no. quòd ex sponsalibus, quæ sunt nulla rōne etatis, non oritur publicæ honestatis iniuria: secus autè si sint nulla, ratione consanguinitatis: vbi nullitas non caufatur à consensu, sed ab accidente extrinseco: hic verò à consensu: ergo magis nocet. supra de spon. c. ad audientia. ¶ Tertiò no. quòd etas superueniens firmat sponsalia, quæ erant nulla à principio. sicut confirmat quandoque contractum nullũ celebratum à minore, vt C. si maior fac. ra. habue. l. 1. & 2. & in aliis casibus hoc contingit: vt actus inutiliter gestus à principio, superueniente aliquo extrinseco, confirmetur, vt l. si quis aliena. ff. de ac. emp. & l. cum vir prædium. de vsuc. & l. 1. de pigno. cum si. & aduerte quia etas superueniens in infante non operatur istam confirmationem: nisi alia interueniant, per quæ appareat, saltem tacitè, quòd habere velit rata, quæ gesta sunt, vt in glo. magna, & c. ¶ Quartò no. quod ex sponsalibus cum infante contractis postea confirmatis oritur publica honestas efficax ad matrimonium dirimendum postea cum matre contractum: & etiam cum quibuscunque de cõsanguinitate infantis. & idem si cõtracta fuerint cum maiore infante: & istud impedimentum dirimès est merè iure positio inductum, quod modicã habet æquitatem. maiorem haberet nifus infantia quodalis copulæ cum sponsalibus de futuro: sed certè & illud inducit publicam honestatem. supra c. 1. iuuenis. sed non facit trãfire sponsalia de futuro in sponsalia de præsentis. supra ti. 1. c. fi. ¶ Quintò no. quòd carnalis copula cum matre rumpit sponsalia cum eius filia infante contracta. & hoc operatur affinitas: quæ quandoque contrahitur ex fornicario coitu illicito, vt hic erat. ¶ Sextò no. quòd infantia durat vsque ad 7. annum cõpletum: & hæc est communis mari, & femina, vt hic. & ff. de spon. l. in sponsalibus. etas autem puerilis quò ad principium similiter est communis mari, & femina: sed quò ad finem differunt: quia in femina citius completur. l. in duodecimo. In masculo in 14. & tunc incipiat adolescentia: quæ quò ad principium est difformis in mare, & femina: quò ad finem est idem; quia in vtroque finit in 25. anno. de istis etatibus dic. vt no. in l. 1. §. pueritiam. ff. de postu. & in proemio cle. ¶ Querunt Doc. quare mulier citius pubescit, quàm masculus. quidam dicunt ex eo; quia est calidior: ideò citius impetrat veniam etatis, quàm masculus, vt l. 2. C. de his, qui ve. eta. impe. Alij dicunt hoc ex eo; quia facilius est agere: quàm pati. Pla. dicit ex eo, quòd mala herba citò crescit, vt no. in d. l. fi. ¶ Quærit glo. si duo contrahunt ante septennium: vt postea facti maiores non aliter contradicant, vel consentiant: an ex ista taciturnitate præsumatur consensus, vel dissensus. aduerte, quia intelligo questionè, si infantes habent notitiã de sponsalibus contractis in infantia. aliàs de consensu tacito, vel expresso nõ esset disputandum super actu infanti incognito. G. in ista q. tenet ex communi cohabitatione præsumi consensum. secus si seorsum habitent: nisi etiam hoc casu inuicem cõuerfentur: puta eundo sæpe de domo vnus ad domum alterius ex donatariis, & similibus. ex istis enim colligitur tacitus consensus. facit l. si filius. C. de peti. hæred. & l. qui in aliena. post prin. de acqui. hære. facit. c. 1. infra de procura. & quod nõ. in l. quo enim. ff. rem. ra. ha.

ADDITIO.

¶ Infantis. Infans dicitur vsque ad septem annos. l. si infans. & ibi Bar. & Bald. C. de iur. delib. & Bart. in l. inter illa. de ver. sig. Panor. in rubri. de deli. puero. Cardi. in cle. 1. de homi. gl. in c. si eo tempore. de rescrip. in 6.

S V M M A E.

- 1 *Ætatem debet limitatè probare, quando quis ex ea nititur, siue agendo, siue excipiendo.*
- 2 *Reus aliquando debet multum limitatè probare defensionem suam: aliàs succumberet: nisi limitatè probaret.*
- 3 *Matrimonium si declaratur legitimum: & per consequens filij, qui ex eo nascuntur.*
- 4 *Iustitia publicæ honestatis remanet ex sponsalibus contractis cum maiore infante, etiam si fuerint dissoluta per dissensum puella.*
- 5 *Honestum sequendum est in matrimonijs.*

Accessit. Nota primò, qd mater excepit, sponsalia cum filia eius contracta non tenuisse, ratione infantilis ætatis: debuit ergo de illa ætate infantie limitatè probare: vt matrimonium ab ea contractum cum sponso suæ filie pronuncietur legitimum. & hoc ideò: quia in ætate robusta traditur: vt siue agendo, siue excipiendo nitatur quis ex ætate: debet eam limitatè probare, vt l. de ætate. ff. de minori. facit supra de elect. c. cum nobis olim. ¶ Secundò nota, quòd debet probari, quòd etiam post infantiam sponsalibus contractis prius non consenserit: nam si consensum postea accommodatum probauit, prius contracta inutiliter confirmantur, vt dixi supra c. proximi. in tertio no. ¶ Col ligo igitur, qd quòd quandoque multum limitatè debet reus probare defensionem suam: aliàs succumberet: nisi limitatè probaret: sicut in actore contingit, vt l. non solùm. §. sed vt probati. ff. de no. oper. nun. ¶ Tertio no. quòd à sponsalibus cum infante contractis debet ille, qui contraxit, per iudicem absolui: sine absolutione tamen, vbi infans completo septennio, protestaretur se nolle consentire, sufficeret, secundum Inno. ¶ Quarto no. qd quòd si matrimonium declaratur legitimum: per consequens filij, qui ex eo nascuntur, facit quod not in l. matrem. C. de proba. & j. qui si sint legi. c. causam. ¶ Quintò not. in versi. sanè. qd quòd ex sponsalibus contractis cum maiore infante remanet publica honestas, etiam si fuerint dissoluta per dissensum puellæ. In honestum enim videtur ducere matrem eius, quam desponsauit post infantiam. & est istud efficacis impedimentum ad dirimendum matrimonium post contractum cum matre, periculosum est ergo cum istis immaturæ ætatis contrahere: quia ipsi possunt retrocedere, & per consequens annullare sponsalia: & tamè remanet hinc inde quædam affinitas impediens vtriusque consanguineos cū eisdem contrahere, vsque ad quartum gradum: ideò bene fecit Papa talia sponsalia prohibere. §. eod. c. 2. optat enim esse plenius prouisum: vt contracta sine iudicio Ecclesiæ non valerent: nec aliquam honestatem afferrent, siue impedimentum, vt ibi dixi. ¶ Sextò no. qd quòd in matrimonijs debemus sequi, quòd honestum est, vt l. in cōiunctionibus. ff. de ritu nup. & matrimonium contractum contra illud, quòd Ecclesia iudicat inhonestum, venit dirimendum, vt patet hic; & in omnibus iuribus loquentibus de impedimento publicæ honestatis, facit l. si filius. de condi. insti. & l. pecuniæ. & quòd ibi Barto. de ali. & ci. leg. ¶ Tetigi post gloss. §. c. proximi. vtrum sponsalia in infantia contracta intelligantur haberi rata eo ipso, quòd post infantiam non con-

tradidit. dixit ibi gloss. quòd sic, si cohabitant, vel inuicem conuerfantur. gloss. in l. quo enim. ff. rem ra. ha. dicit, quòd non improbare rati habitatione par est. ex qua patet, quòd solummodo non improbare habetur pro rati habitatione. hic verò gloss. exigit actus interuentionem. quid ergo dicat? Respon. Barto. ibi distinguit: nam quandoq; aliquis gerit actum, me præsentem: & in hoc vtrum præsentem videatur consentire: vel dissentire, est materia l. filius. §. inuitus. de procura. & l. quæ dotis. fo. ma. per Barto. quandoque geritur aliquis actus, me absente: tunc si hoc sciui, & taceo: an videar approbare, vel improbare: distingue. aut geritur aliquis actus pertinens ad acquisitionem, & ad mei commodum: & tunc non improbare est probare, vt l. si ab sentis. C. si cer. pe. & ibi per gl. & Doc. quandoque geritur actus, qui respicit meum præiudicium: & tunc quandoque superuenit simplex scientia: & eo casu non approbare est improbare, vt l. procurator. in fi. ff. rem ra. ha. quòdque superuenit scientia cum aliquo actu: vt cum præsentatione literarum, vel instrumenti: & dominus recipit: & tunc noui improbare est approbare, vt l. filius. ad Mace. & c. 1. de procura. lib. 6. prædicta fallunt in l. in sponsalibus. in fi. ff. de spo. & l. matrimonij. §. si. ff. qui & à qui. ista est eius distinctio ind. l. quo enim. quæ tū nō rectè applicat ad quæstionem glo. hoc enim tempore non habili aliquid est gestum ab illis, de quibus quæritur: an superueniente ætate legitima, videantur tacitè approbare. & dicit glo. qd sic, si aliquid egerunt: fecus si sic simpliciter seorsum permanserunt. arg. ad hoc optimum in l. tribunus. de testa. mi. vbi videas bonum tex. ad hoc.

S V M M A E.

- 1 *Impubes desponsata, & transducta facta pubes, si petat licentiam alteri nubendi: non auditur si maritus iurat, quòd eam cognouit.*
- 2 *Impubes verò tradita: & penes eum maior facta presumitur ab eo cognita.*
- 3 *Mulier si vult probare, quòd sponsus per violentiam eam cognouit: an admittetur ad hoc probandum.*
- 4 *Proximus pubertati quis dicatur. & nu. 6.*
- 5 *Pupillus se alteri obligando naturaliter: an obligetur.*
- 7 *Proximus infantie quare non obligetur ciuilitè, nec naturaliter.*

Continebatur. ¶ Si impubes desponsata, & transducta petit facta pubes licentiam alteri nubendi, non auditur: si maritus iurat, quòd eam cognouit. solu. dic t, quòd ex sponsalibus contractis cum impubere maiore septennio oritur publica honestas. & ponit consultationem. secundò responsonem, ibi [consultationem.] ¶ Not. primò, quòd ista, quæ contraxit in minori ætate, facta maior petijt licentiam cum alio contrahendi: ergo sine auctoritate Ecclesiæ nō sunt sponsalia. dixit tamen Inno. quòd vbi sponsalia sunt nulla (puta contracta in infantia) non est necessarium iudicium Ecclesiæ: licet sit honestum. hoc ipse no. infra c. proximi. vbi etiam idem dicit in matrimonio, quòd est nullum, nisi matrimonialiter sint coniuncti: quia tūc si recederet alter ab altero sine iudicio Ecclesiæ, daretur restitutio. j. de diuor. c. porrò. ¶ Secundò no. qd quòd impubes viro tradita, & penes eum maior facta, presumitur ab eo cognita. ante verò cognita non presumitur, nisi probetur, vt in ver. si autem. vbi patet, qd si ante completum annū. 12. sit cognita: cōsummatū est matrimonium. qd ergo dicitur. j. c. proximi. qd adueniente pubertate poterit reclamare: debet intelligi, nisi ætas carnali copula sit præ-

uent: nam expectando vsque ad illud tempus limitatum, hēt locum, vbi contrahentes steterunt in solis verbis matrimonij: quo casu quantuncunq; malitia suppleret ætate: non erit matrimonium, nisi completo 12. anno. vel appareat ex aspectu eam pubescere: nam si aliud dicereimus, frustra iura, quæ loquuntur de 12. anno, essent posita: quæ tunc tū non hēt locum, cū dicitur cognita. quo casu habet locū hæc Decre. l. qd sufficit, qd sit in. 1. r. vel amplius circa 12. si enim exigens ita proxima pubertati appareat cognita (quia aperta sunt claustra pudoris) presumitur à viro cognita. Sed dices: certè si esset in. 10. vel. 1. 1. anno, & apparent ita claustra pudoris aperta: esset idem presumendum, vt §. de spon. c. iuuenis. sol. dicit Io. An. ibi non dicitur presumi carnalem copulam: sed consensum: vel aliquam cognitionem sponsalium. ante enim. 12. annum non presumitur de facili interuenisse carnalis copula: licet aperta sint claustra pudoris: nisi illi apertioni alia adminiculentur indicia: puta magnitudo personæ: vel alia, quæ mulieres melius nouere: nec expedit dicere: vel literis annotare, secundum Io. An. post Hostien. de quorum mente est, quòd ante. 12. annum vir non presumatur cognouisse sponsam: nisi ad domum duxerit: vel licet appareant claustra pudoris aperta: nisi hoc contingat in ætate, de qua in isto versi. si autem. & hoc vltimum dictum potest tolerari. quando negat puella se cognitam: vel vir negat ipsam cognouisse: vtroq; autem consistente carnalem copulam: & hoc ipso ex aspectu apparente, dicunt quidam matrimonium consummari, completo septennio. infra eodem. c. nobis. & c. de illis. & hoc tenet Io. de Deo. & pbatur. infra de eo, qui cog. con. vxo. suæ. c. vltimo. ¶ Quæro. dicitur hic, quòd si fuit desponsata, & cognita de assensu suo: non debent separari. pone ergo, qd quòd mulier vult probare, quòd per violentiam ipsam cognouit: an admittetur ad hoc probandum? videtur quòd non. supra eodem. c. is qui fidem. contrarium dicit Ioan. An. licet enim contra matrimonium presumptum dicatur nil posse probari, vt ibi: tamen poterit probari oppressio. & intellige, quòd oppressio fuerit absoluta: puta ligatis pedibus, & manibus. de bapti. cap. maiores. §. item quæritur. coactio ergo, siue metus conditionalis non impeditur matrimonium presumptum. quòd intelligo in ea: vel eo, qui est ætatis legitima, vt dixi in d. c. is qui fidem. aliàs conditionalis oppressio impuberis in extorsione carnalis copulæ non induceret matrimonium presumptum, etiam si sit proxima pubertati. & hoc vult iste tex. hic, ibi [cum suo assensu desponsata, & cognita.] ¶ Secundo quæro: qd quis dicatur proximus pubertati. adicit gloss. ille, qui distat à pubertate per. 6. menses, vel minus: ita quòd est 11. annorum, & dimidij, vt dicit Ioan. And. quando pubertas apparet per aspectum, vel alia intersignia. Hostien. dicit illum esse proximum pubertati, qui est circa finem pupillaris ætatis: vel illam excessit per tres dies. de regu. cap. ad nostram. de elect. c. in causis. primo responso. & quantum ad materiam, in qua sumus, illud dictum est tolerabile, & æquum: quia tractamus de aptitudine ad copulam carnalem: sed in alia materia, in qua quæritur, tan pupillus se alteri obligando naturaliter obligetur. gloss. distinguit, aut proximus infantie: & non obligatur. aut proximus pubertati: & obligatur, vt ff. de noua. l. 1. vbi gl. quærit, quis dicatur proximus pubertati. qd dicit, quòd ille dicitur proximus pubertati, qui habet. 10. annum, & dimidium. quòd intellige in masculo. In femina verò in. 9. annis cum dimidio videtur proxima pubertati, vsque ad. 12. annos, vt l. si infans. C. de iure deli. illud, quòd est supra vsque ad pubertatem, diuiditur per medium: & sic apparebit, an sit proximus infantie: vel sit proximus pubertati. Ita dicit glo. ff. de regu. iur. l. pupillus. in prin. & Instit. de inuti. stipu. §. sed quòd diximus. alibi videtur dici aliter. l. non tantum. de excu. tuto. quòd proximus pubertati est proximus per sex menses: sed in alio casu loquitur, secundum Bar. qui approbat quòd prædixi, in d. l. 1. de noua. vbi plenè sic distinguit: an pupillus ex contractibus obligetur. aut pupillus est infans: & non obligatur ciuilitè, vel naturaliter, etiam si aliquid ad eum peruenit, vt l. pupillus. de ac. & oblig. & no. in dicta l. 1. & intellige, quòd non tenetur actione ex eo contractu, sed conditione sine causa, vel ad exhiben. vt l. 3. ff. commoda. Item quòd dico de infante, intellige de proximo infantie. Instit. de inuti. stipu. §. sed quòd diximus. & not. in l. pupillus nec velle. ff. de regu. iuris. si verò est maior infans, & proximus pubertati: tunc si promittit suo tutori: nec ciuilitè, nec naturaliter obligatur, vt l. pupillus. de auct. tu. secundum gloss. quòd intellige, nisi sit locupletior, vt ibi patet. aut promittitur alij sine tutoris auctoritate: & tunc obligatur naturaliter, vt d. l. 1. de noua. & Instit. de noua. §. præterea. quòd intelligo indistinctè: siue sit locupletior: siue habeat tutorem, vel non. de iuris & fa. ignora. l. fina. ad l. fal. l. si pupillus. ff. ad Trebellia. l. si eius. & si esset locupletior, obligaretur ciuilitè, vt no. glo. in dicta l. prima. de noua. Aut promittit cum tutoris auctoritate: tunc obligatur ciuilitè, & naturaliter: sed potest restitui, secundum glo. vt l. impuberes. de aucto. tuto. prædicta, quæ dixi pupillum teneri ciuilitè, & naturaliter, intellige, nisi promissio sit facta de re, cuius alienatio sit interdicta: quia tunc nec ciuilitè, nec naturaliter obligatur sine decreto, vt l. si ad resoluendam. C. de prædi. mi. ¶ Sed quæro de ratione prædictorum. qd quare proximus infantie non obligatur ciuilitè, nec naturaliter. Respon. infans, & infantie proximus nō obligatur naturaliter: quia deficit consensus. si aut sit proximus pubertati, ideò non obligatur suo tutori naturaliter: quia prohibitus est tutor talem promissionem recipere: imò punitur, vt l. non licet. de contrah. emp. vnde cum lex resistit contractu: non nascitur neq; ciuilitis, nec naturalis obligatio, vt l. si non fortem. de condic. inde. & ista est ratio, quare ille, cui est interdictum bonis, non obligatur naturaliter: quia eis est interdictum, & lex resistit contractui, seu præcepto iudicis facti legis auctoritate: sed pupillis non est interdictum contrahere per l. vel per iudicem: sed lex eorum contractibus non assistit. Item iudex dando eis tutorem, non interdicit eis administrationem: sed supplet defectum ætatis: & hoc principaliter agit: vt suppleat defectum, qui est à natura: non vt ei interdica tid, quòd naturaliter potest, vt l. 1. ff. de tute. & d. l. pupillus nec velle. de reg. iur. & ideò in casibus, in quibus lex resistit eorum contractibus (vt in alienatione, & promissione rerum immobilium) dico, quòd naturaliter non obligantur: quia etià hoc eis interdicitur, vt d. l. si ad resoluendam. de prædi. mi. & hæc dicta sunt in pupillo, & infante, qualiter ex contractibus obligatur: vel nō. In delictis dic, vt l. 1. & 2. C. si aduer. delict. & quòd no. in l. si quis in tantā. C. vnde vi. quid in culpa. dic, vt no. in d. l. 1. de noua. vbi ista dicit Bar. & subiugit, qualiter obligetur adultus. & dic vt ibi. Et ex prædictis in materia sponsaliorum, in qua sumus, oritur mihi vnū dubiū. quia iura huius c. & omnia, quæ loquuntur de hac materia, volunt, qd ex sponsalibus contractis post infantiam, oritur publicæ honestatis iniustitia. Nam secundum prædicta (quia donec pupillus est proximus infantie, non obligatur naturaliter propter caritatem pleni consensus, vt d. l. pupillus. nec velle, nec nolle creditur. ff. de reg. iur.) nescio bene videre, vnde ista publica iniustitia causetur: si. n. in alijs obligationibus contrahendis proximus infantie obligatur naturaliter. quare in ista maioris præiudicij, & vinculi pluriū obligatio publicæ honestatis contrahatur: nō video rationem.

Pet. de Ancha. sup. 4. Decre. d A D.

ADDITIO.

¶ Proximus pubertati. Adde videndos Bart. Alex. & Doc. in l. i. ff. de noua. Bal. in l. i. quis in tantam. vers. 3. quærit. C. vnde vi. l. non tantum. §. pupillorum. in lec. Ni co. de Neapo. ff. de excu. tu. & in l. pupillu. de reg. iur.

S V M M A E.

- 1 Pubertas probatur per numerum annorum.
- 2 Impuberes possunt sponsalia contrahere: sed contracta non possunt mutuo consensu dissolueri.
- 3 Pubes factus, nisi contradixerit, remanet efficaciter obligatus.
- 4 Impubes pubes factus, si petit absolutionem à sponsalibus cum altero contractis: absoluitur etiam ille alius.

DE illis. Si duo impuberes maiores septennio sponsalia contrahunt ante pubertatem, resiliere non possunt: & primò ille, qui fiet pubes, alium expectabit: & si à prin. alter erat pubes, pubertatem alterius expectabit. tria sunt dicta. secundum ibi si verò. Tertium ibi si autem. ¶ No. primò text. dum dicit [intra annos.] & c. ex hoc enim patet, quòd per numerum annorum probatur pubertas. de hoc. §. e. c. puberes. ¶ Secundò no. quòd impuberes possunt sponsalia contrahere. sed contracta non pnt mutuo consensu dissolueri, vt hic. & j. c. proxi. & est mirum, quòd ille, qui est habilis ad contractu, non sit habilis ad distractu, cõtra regulam. nihil tam naturale. de reg. iur. lib. 6. ¶ Tertio no. in ver. si verò. quid iuris, cum alter ex duobus impuberibus contrahentibus spõsalia peruenit ad annos pubertatis: ille, qui remansit minor, remanet obligatus vsque ad pubertatem: similiter & ille, qui factus est pubes: nisi in ipso ingressu pubertatis per tres dies contradixerit prius, vt no. §. c. proxi. in Hosti. ¶ Quarto no. quòd factus pubes, nisi contradixerit, remanet efficaciter obligatus: sed alterius obligatio potest dissolui, si adueniente pubertate, noluerit consentire: & sic contractus claudicat, contra iura, de quibus in glo. ¶ Quintò no. quòd si impubes factus pubes petit absolutionem à sponsalibus cum altero contractis: etiam ille alius absoluetur: & sic alterius beneficio consequitur, quod ex sui persona consequi non posset. facit l. i. & 2. C. si aduer. transf. & l. i. C. de repu. quæ fi. in iu. Et collige tres casus ex tex. quique contrahunt duo impuberes: quique pubes, & impubes. primo casu aut quæris, an possint mutuo consensu absolui, dum durant impuberes: & non possunt, vt in primo responso. aut vnus ex ipsis effectus est primò pubes: & potest intra triduum ante, & post pubertatem petere se absolui. & iste casus non est in tex. postea verò non separabuntur ad eius petitionem: sed si alius, qui remansit, minor factus voluerit resiliere: audietur, vt in ver. si verò. Io. An. sic plenius distinguunt. aut iurauit quis sponsalia: aut non, si iurauit, & non vult complere, subdistingue: aut vterq; vult à sponsalibus resiliere: quo casu cogendi non sunt, supra eodem. c. 2. aut alter tantum dissentit: & tunc subdistingue: aut allegat iustam causam contra sponsalia: & auditur. de iureiuran. c. quemadmodum. Aut non allegat: quo casu, si timetur scãdalum de eius compulsionem, Ecclesia non cogit eum. supra cap. proxi. cap. requisit. si non timetur: cogitur indistincte. supra cap. proxi. ex literis. secundo. vbi de hoc. Si verò in sponsalibus non interuenit iuramentum: tunc aut contrahunt per se: aut per parentes. si per se, tene quod hic dicitur, quia si vterque est impubes, non admittitur anteatatem legitimam. si alter pubes, alter impubes. si impu-

bes reclamat: & non auditur ante atatem legitimam, vt hic. si autem pubes reclamat, non auditur, ex quòd semel consensit, vt hic. Si per parentes, distinguere: aut hi, pro quibus contrahunt, sunt maiores: & tunc non compelluntur: nisi velint habere rata sponsalia. j. eodem. cap. ex literis. Aut sunt minores: & tunc valent, vt. §. eodem. c. 1. quod intellige, si verbo, vel facto consenserint. j. eodem. c. vno. li. 5. & ex quo venerint ad atatem legitimam, poterunt resiliere, vt hic. Hosti. aliter loquitur, distinguendo in effectu, vt. §. ideò non pono. & per prædictam distinctionem patet, qualiter intelligantur iura, quæ allegat contra istud c. prima glo. magna.

S V M M A E.

- 1 Matrimonium, quod non potest valere, vel obligare, vt matrimonium, obligat vt sponsalia.
- 2 Consensum coniugalem nõ dicitur quis habere ante nubilem atatem.
- 3 Aetas à iure præfixa ad carnalem copulam, potest præueniri.

ANobis. Impuberes sponsalia contrahentes ante pubertatem separari non debent. primò ponit quæstionem. secundò respondet, ibi [ad quod.] vel aliter. ¶ Matrimonium, quod non potest valere, vel obligare, vt matrimonium, obligat vt sponsalia. & illa est magis propria summatio: quia hic non fuerunt sponsalia: sed matrimonij nomine fuerunt coniuncti, vt dicit litera. ¶ No. primò, quòd ante nubilem atatem non dicitur quis habere coniugalem consensum: plures enim sunt sensus corporis, de quibus per Innocent. supra de test. c. cum causam. Illius ergo consensus, quem quis non potest habere, non requiritur: vnde licet impubes doli capax possit regulariter delinquere: tamen delictum carnis non cadit in eo, vt in l. auxilium. §. in delictis. ff. de mino. ¶ Secundò no. quòd quandoque efficacia alicuius actus est in pendenti, siue in suspensio vsque ad certum tempus. facit l. ordinata. de li. cã. & l. si quis libertatẽ. de peti. hære. ¶ Tertio not. quòd atas à iure præfixa ad carnalem copulam potest præueniri: licet ergo regulariter pubertatem ex tempore metiamur, vt. §. eodem. cap. puberes. si tamen aliter per aspectum apparet: recedimus à prouisione iuris, & statum certo. hinc dicitur, quòd i incertis, non certis, locus est coniecturis, vt l. cõtinuus. §. cũ ita. de verbo. obli. ¶ Opp. istud c. innuit, quòd isti habuerunt animi contrahendi matrimonium: sed illud contrahere non potuerint, prohibente atate. ergo non videtur, quòd debeant expectare: quia quod nullum est, non potuit obligare: nec etiam tractu temporis confirmari, vt in reg. non firmatur. de reg. iur. lib. 6. Rursus vt sponsalia non videntur valere: quia si actus, qui geritur, non valet eo modo, quo geritur: non debet valere alio modo, quando est defectus in forma: sicut stipulatio, quæ non valet vt stipulatio; nec vt pactum nudum, vt l. i. ff. de consti. pec. & quod potui nolui. & c. vt in glof. quousque. & c. quæ firmat, quòd in hoc casu contrahuntur sponsalia: licet ea contrahere non intendat. & hæc opi. glo. est hodie approbata in c. vno. §. i. j. c. lib. 6.

S V M M A E.

- 1 Minores apti ad matrimonium ex contractu obligantur: nisi violentia intercedat.
- 2 Proximi pubertati pro puberibus reputantur.
- 3 Malitia aliquando supplet atatem: & quæ sit ista malitia.

- 4 Copula violenter extorta, non facit sponsalia transire in matrimonium de presenti.
- 5 Puella habens. i. i. an. & dimidium desponsatur, et traducitur: antequam perueniat ad complementum duo decim annorum, si reclamat: an erit iudicandum matrimonium.

DE illis. ¶ Minores apti ad matrimonium, ex contractu obligantur: nisi violentia intercedat. in prima decisa consultatio. ¶ In secunda responsio ibi [respondemus.] ¶ No. primò quòd proximi pubertati pro puberibus reputantur: sicut habetur pro cincto, qui de proximo est cingendus, vt l. pe. ff. de testamento mi. arg. contra. ff. de mino. l. 3. §. minorem. ¶ Secundo no. quòd quandoque malitia supplet atatem. & accipe malitiam in ista materia pro vigore naturali: vel potentia coeundi, quæ apparet ex lanugine, vel facti experientia, secundum Inno. & Pe. ¶ Tertio no. quòd copula violenter extorta non facit sponsalia transire in matrimonium de presenti. vnde sponsa de presenti violenter cognita potest ingredi religionem, ac si cognita non fuisset. de quo dic, vt supra de conuer. coniu. c. ex publico. Item ex tali copula violenta non resultat matrimonium præsumptum. de quo. §. c. i. is qui fidem. ¶ Quærit Io. An. quærit puella habens. i. i. annum, & dimidium desponsatur, & traducitur: antequam perueniat ad complementum 12. annorum, reclamat: nõ quid iudicandum erit matrimonium? dicit T. an. quòd sic, si interuenit copula: aliàs fecus. & hoc tenet Hostien. nec sufficit secundum eum possibilitas coniungendi: nisi coniuncti probentur: nec aliter de hoc constare, vel præsumi potest, secundum eum. Goff. contra. dicit enim cum tali ita proxima pubertati esse verum matrimonium, siue interuenit copula, siue nõ: ex quo cõtrahentes sunt ita proximi atati, quòd interuenire potuerit. ista opi. Goff. tenet Inn. & Abb. qui bus cõcor. Io. An. j. eo. c. vno. li. 6. vbi reddit istam rationem. pone, quòd proxima pubertati cognita est à pluribus: similiter proximus pubertati plures cognouerit: & deinde ista ab isto desponsatur, & ducitur. quis hebes dixerit istos posse resiliere: certe nullus, secundum eum. Ego credo opi. T. a. & Hosti. veriolem in casu, quo ista sic ducta apparet virgo: & quantuncunq; enim pilositas, & alia signa pubertatis appareant: si nondum compleuit annum 12. resiliere potest, vt probatur §. e. c. cõtinebatur. §. si aut. Si aut apparet ante fuisse ab alio cognitam, & deinde ductam ab adolescente: præsumo ipsam cognitam ab eo: sicut si quamlibet aliam duxisset maiorem atate. si autem apparet aperta ianua: nec apparet, an naturaliter à seipsa: an lancea viri talem impubere pubertati proximam à viro transductam: non malum esset dicere, quòd præsumatur ab eo aperta. & sic intelligatur opi. Goff. Inno. Abb. & Io. An. qui aliter loquitur: vt post eum dixi. §. eo. c. continebatur. dic vt ibi.

S V M M A E.

- 1 Contractus ante pubertatem etiam cum nisu carnalis copula non facit matrimonium.
- 2 Aetas sola superueniens non confirmat sponsalia inualida ratione etatis, nisi ex aduerso probetur consensus interuenisse post maiorem atatem.
- 3 Iuramentum deferendum est reo in causa civili, etiam actore non probante.
- 4 Impuberes non debent resiliere à sponsalibus per eos contractis sine consensu episcopi: & ad alia vota migrare.

- 5 Propinquitas termini idem operatur, ac si terminus venisset.
- 6 Circa, dictio, refertur ad modicum tempus minus.
- 7 Liberi homines vendicantur adiecta causa.
- 8 Iuuenis si recusat iurare, quòd non consenserit: quid iuris. Quid si, antequam à muliere impeteretur, ad secunda vota transiisset. & modò non vult iurare: vel iuravit, quòd circa 24. annum in primam consensit. nu. 9.
- 10 Mulier, quæ stabat pro matrimonio, confessæ est se virginem euasisse. si modo vellet mutare sermonem, & dicere se corruptam: an possit. Et quid si fecit se ab alio latenter corrumpi. nu. 11.

ATtestationes. ¶ Contractus ante pubertatem, etiam cum nisu carnalis copulæ, non facit matrimonium. communis diuisio. secunda ibi [consultatio ni.] ¶ No. primò, quòd sicut consensu infirmo, & instabili ratione minoris atatis ius non adfitit: ita nec actui celebrato in eadem atate: eodem defectu, quo iura non approbant consensum: ita nec actum, nec factum impuberis validius est, quàm verbum. ¶ Secundò no. quòd sola atas superueniens non confirmat sponsalia inualida ratione etatis: nisi ex aduerso probetur consensum interuenisse post maiorem atatem. quandoque tamen solus cursus temporis, si non interuenit contradictio, firmat actum inualidum à principio ratione atatis. C. si maior fac. l. i. arg. contra. in l. i. de le. 3. & l. filius. de testamētis. ¶ Tertio not. quòd mulier ista asseruit, quòd credebatur se virginem euasisse: & sic de facto proprio deponere de credulitate: nõ de veritate. & hoc ideò, secundum Pet. & Abb. quia non semper puellæ hoc cognoscunt, an sint cognitæ cum effectu, secundum eos. quòd iò dicunt: quia ad perfectionem matrimonij requiritur emissio seminis: non sola immisio membri virilis in claustra pudoris. de quo dic, vt. §. ti. i. c. si vbi si apparet apertura, quòd ad Ecclesiã oia præsumuntur solemniter acta: intantum quòd sola viri, & mulieris confessio contraria contra matrimonium istud non sufficeret. quòd dic, vt. §. ti. i. cap. is qui fidem. ¶ Quarto no. quòd in causa civili, etiam actore non probante, deferendum est iuramentum reo. actore autem plene probante non est iuramentum deferendum, vt §. de proba. c. 2. postquam enim est plene probatum, constat de iustitia petitoris: ideò non est iurans vrgendus. sed vbi reus venit absolendus (ex eo, quòd actor non probauit) non per hoc constat reum habere iustam causam: quia quandoque actori deficit probatio, sed non ius, vt l. duo sunt Titij. de testa. tu. non mirum ergo, si reus, qui venit absolendus, astringatur iuramento, vt hic: quòd tamen non intelligas omni casu: imò regulariter contra, vt dicam post glo. ¶ Quintò nota quòd à sponsalibus contractis inter impuberes non est licitum resiliere sine consensu episcopi: & ad alia vota migrare, vt dixi. §. eod. c. de illis. facit cõtra l. si quis sub conditione. §. si ff. de condi. insti. ¶ Sextò no. quòd iste iuuenis ante completum annum 14. ab ea recessit. à contrario igitur, si cum ea permansisset vsque ad dictam atatem, videretur consensisse: & esset matrimonium firmum, tanquam ipso facto consenserit, sic morando. supra eodem. cap. literas. ¶ Septimò not. ibi [vel circa] & c. quòd idem operatur propinquitas termini, ac si terminus venisset. & istud [circa] refert Ioan. And. ad tres dies propè legitimam atatem. Item intelligit, quòd ante tempus potentie coeundi: aliàs non præsumit potentiam, nisi facto pateat, & probetur, vt. §. e. c. continebat. & c. de illis. 2. & bene no. quòd ista dictio [circa] refertur Pe. de Anch. sup. 4. Decr. d 2 ad

ad modicum tempus minus. unde si testis inductus ad probandum prescriptionem dixit possedit 10. annis, vel circa non videtur probare prescrip. 10. annorum: quia dictio, circa, refertur ad diminutionem modici temporis, ar. contra quia si dixit quod possedit 10. annis, & plus ad nihil refertur, ut l. cum furti. de in lit. iura. dic. ut ibi. ¶ Opponit, inuit tex. quod mulieri asserenti se virginem euasisse, credit. sed contra, ista confessio tendit ad dissolutionem matrimonij inter eos: ergo suae confessioni, & etiam viri non est credendum, in praedictum matrimonij, vt c. super eo. de eo, qui cog. co. vxor. suae. & c. ex literis. de diuor. fo. dicit, ideo creditur mulieri; quia confitebatur contra se. nam mulier hic stabat pro matrimonio, vendicando iuuenem in virum. Hosti. dicit, quod vtrum instanti pro matrimonio sit credendum, si aliquid fateatur contra matrimonium, relinquitur officio iudicis: posset enim esse, quod mulier fingeret matrimonium sibi placere: & pro eo instaret corpore, & labijs: sed non corde: sunt enim hominibus multae viae ad malum. in Authen. de nup. §. minores. & fingi lites potuerunt. de transac. l. cum hi. §. transactis. Inuestigare ergo debet iudex modis omnibus, si verum est, quod mulier (vt ostendit) matrimonium affectet. & tunc sibi credere debet cum alijs sufficientibus coniecturis, argu. hic, & 35. quaestio. 6. c. si duo. Item debet facere inspicere mulierem: & de omnibus circumstantijs, etiam partibus inuitis, inquirat. §. c. i. sicur. ad fin. ¶ Oppo. secundum dicitur hic, quod mulier istum virum vendicare contendit. Sed contra; quia vendicatio competit pro rebus, in quibus quis habet dominiuum, vt l. in rem actio. ff. de rei vendi. sed mulier in virum: vel vir in vxorem non habet dominium: ergo vendicatio cessat. fol. dicit, quod liberi homines vendicantur adiecta causa; vt pater filium; maritus vxor. & econuerso. de quo dic. plenè, vt l. i. ff. de rei vendi. & supra de conuer. in fi. cap. si. facit supra tit. i. cap. non est nobis. & c. veniens. ¶ Tertio oppo. Papa mandat, quod si isto poterit probare per testes, & c. Sed contra, quia antea testes fuerunt publicati: ergo alij non sunt recipiendi. supra de testi. cap. fraternitati. fo. dicit gloss. in causa matrimonialia non obstat publicatio. ad hoc vide quod not. supra de proba. cap. iurauit. Vel dic, quod in principio c. fuit probatus consensus, qui interuenit in principio matrimonij: hic uero mandantur recipi super consensu postea subsequuto. & hoc sentit gloss. quae incipit. quod facere poterit. & c. Sed uidetur, quod iste intellectus non sit bonus; quia si hic agebatur ex primo consensu: non uidetur prodesse probatio consensus subsequentis, ut l. non potest uideri. ff. de iudi. fol. dicit Ioan. An. quod illa subtilitas non est obseruanda in causa matrimoniali propter periculum animarum. & hoc tene menti; quia si probatur aliter matrimonium, quam deductum fuerit in iudicium: debet quis obtinere in causa. & est speciale, ut ex matrimonio non deducto in iudicio (dummodo matrimonium probetur subsistere) debeat ferri sententia. quod est not. & speciale. secus in alijs causis, ut d. l. non potest. Vel dic, quod subsequens consensus refertur ad priorem consensum inutilem: & eum roborat, & confirmat, ut cap. i. infra eodem lib. 6. quando autem ius superuenit de nouo ex causa de praeterito, bene uenit in eodem iudicio, ut l. si rem. §. si. ff. de pig. ac. & si ita intelligimus, nihil speciale; quia idem in omni causa; ut ibi. ¶ Quarto oppo. dicitur hic, quod si circa fi. 14. anni & c. Sed contra hoc oppo. & uidetur, quod ante dictum tempus matrimonium non sit perfectum. 21. quaestio. 1. cap. illud. fo. dicit gloss. ad perfectionem matrimonij non debemus principaliter considerare aetatem: sed potentiam coeundi. unde potentia quandoque tempus praefixum anticipat: sicut & impotentia ultra tempus prorogat, secundum gloss. de anticipatione bene dicit, vt hic. & supra titu.

1. cap. a nobis. sed quod impotentia proroget matrimonium, male dicit, sequens errorem suum. de quo. §. eodem. cap. puberes. vbi de hoc. & vide quod no. supra de reg. cap. ad nostram. quare in professione inspicimus tempus limitatum, & non in matrimonio? dic, quod in professione requiritur professio aetatis: & discretionis, quae praesumitur per aduentum pubertatis. sed in matrimonio requiritur, & expectatur pubertas: quia tunc praesumitur potentia coeundi, non ante, quando constat de potentia: cessat enim causa legalis dilationis: ergo & dilatio, vt l. a filia. §. alumna. ff. ad Treb. frustra enim expectatur tempus, cuius nihil operatur euentus, vt l. aliqui. ff. ad Velle. & circa hoc vide quod no. in l. cum stipulatus sim mihi a Proculo. de verbo. obli. Aduerte tamen, quod tex. iste solum videtur requirere, quod consenserit circa finem anni. 14. ego uero dixi, quod cum consensu sequitur potentia coeundi: vel quod de nouo consenserit circa finem 14. anni: secus si osculatus esset eam: vel cohabitaret cum ea circa finem dicti anni. 14. quia non praesumeretur matrimonium. Hostien. contra. infra eodem. cap. vno. lib. 6. dicebat, quod etiam tentando prope finem 14. anni, per tres dies tacite ratificare videtur: & hoc in fauorem matrimonij: & ob vitandum periculum animarum. supra cap. proxi. videtur Hostien. sentire, quod adsit potentia coeundi. dic. ut ibi. ¶ Quinto oppo. dicitur hic, quod ista debet iurare, quod in ea non consenserit. sed contra; quia actor non probante, etiam si reus nil praestiterit, obtinebit, vt supra vt ec. bene. sine di. confe. c. i. fol. vt in gloss. fi. Hostien. dicit, quod ratio defertur; quia de tanta re non est segnus agendum. 42. distinct. cap. quiescamus. Ego dico, quod ratio defertur: quia licet mulier non probauerit consensum viri per actum extrinsecum: tamen in animo potuit consentire: & quia animus, qui non potest probari extrinsecus, debet probari per iuramentum: quia aliter, quam per iuramentum, non potest probari conscientia alii cuius, vt no. in cap. statutus. §. assessorem. de rescrip. lib. 6. & infra de homi. cap. significasti. & Insti. de act. §. alia autem. ¶ Quero succincte de quibusdam quaestio. & primo quid si iste iuuenis recusat iurare, quod non consenserit. dicit Ioannes An. quod adiudicabitur: sicut quando quis non vult subire iuramentum calumniae, perdit causam. supra de iureiuran. cap. si. & in tantum propter eius denegationem est praesumendum pro matrimonio: quod si postea transeat ad secunda vota: cogetur, vt reuertatur ad primam. supra tit. i. c. si inter. & cap. is qui. ¶ Querit etiam circa hoc. ¶ si antequam ab hac muliere impeteretur, ad secunda vota transiisset: & modo non vult iurare. vel iurat, quod circa 14. annum in primam consensit. dicit Hosti. quod quas, & consulas talem, qui tibi sciat, & valeat respondere: quia secundum eum dicere contra hanc Decre. esset praesumptuosum: velle uero praedictare secundo matrimonio publice contracto occasione primi per testes non est tutum. Ego dico, quod sentire pro isto secundo matrimonio, est rationale. Non ob. iste tex. quia loquitur, cum res est integra ab vtraque parte: ita quod cum eis propter sponsalia propter nifum, & alia tutum est, quod pro matrimonio pronuncietur, si vir confitetur se consensisse post legitimam aetatem: sed si re non integra: sed contracto ab eo secundo matrimonio, fatetur se consensisse in primam post aetatem legitimam: vel circa finem anni. 14. nifum esse & c. huic suae confessioni asserenti praedictum secundo matrimonio, sine alijs probationibus non est standum. nec contradicit ista Decre. quae loquitur, cum re integra confitetur, & de sua obligatione tantum agitur. secus ergo cum res non est integra: & per eius confessionem alteri praedictatur, arg. infra de praeben. cap. si tibi absentis. lib. 6. & l. fina. C. de repu. hære. ¶ Vltimus quæro. dicitur hic,

10 hic, quod ista mulier, quae stabat pro matrimonio, est confesssa se virginem euasisse: quid si modo velit mutare sermonem: & dicere se fuisse corruptam? dicit quod potest: nam ante sententiam probando rem aliter se habere, semper posset confessio reuocari. C. de iur. & fac. igno. l. error. & j. de confessis. c. si. quinimo etiam post sententiam posset: cum talis sententia non transeat in rem iudicatam. §. de re iud. ¶ c. lator. ¶ Quod si ista mulier, vt possit illum habere, faciat se ab alio latenter corrumpi? dicit Host. quod propter hoc, & alia episcopus debet per bonas matronas mulierem facere custodiri, & poni in loco tuto, & honesto. §. ti. i. c. cum locu. ex hoc innuit Host. quod si femina virgo tradita sit iuueni. 12. annorum, & appareat corrupta: praesumetur corrupta ab eo. sed certe licet probabilis fuerit immisio, non tamen feminis emissio: quam iura, & Doc. videntur exigere ad summationem matrimonij. istas quaestiones nunquam vidi, vel audiui: & nisi inter viles personas, non possent continere: aliquid tamen possent occurrere: de quibus. §. eo. cap. puberes. & in alijs c. non sunt hic alia.

S V M M A E.

- 1 Aetas maior superueniens cum cohabitatione coniuncta non inducit praesumptionem consensu, ubi metus etiam minus iustus intercessit.
- 2 Metus patris, & matris non est metus inferens periculum mortis: vel corporis cruciatum.
- 3 Metus iustus, & coactio durat per annum, & ultra.
- 4 Metus purgatur per tacitum consensum, si illa, quae ad actum cogitur, quam cito potest, non discedit.

EX literis. Si maior inuitus contrahit sponsalia cum minore: non tenetur illum expectare: donec veniat ad aetatem adultam. communis diuisio. secunda ibi cum autè. ¶ No. 1 primò. quod maior aetas superueniens cum cohabitatione coniuncta non inducit praesumptionem consensu: vbi metus etiam minus iustus intercessit. & 10 dico, minus iustus. quia metus patris, & matris non est metus inferens mortis periculum: vel corporis cruciatum. qui metus censetur iustus, vt l. interpositas. C. de transac. & tñ, licet non sit iustus, est sufficiens ad tollendam iuris praesumptionem: vt praesumatur consensus ex cohabitatione superueniente, vt j. eo. c. i. lib. 6. quod c. limitatur per istud. metus enim paternus licet non tedar ad corporis cruciatum, vel mortem: censetur tamen iustus, propter nimiam reuerentiam, quae idem operatur, quod iustus metus, vt l. i. §. quae oneranda. ff. qua. ro. ac. non da. 22. 3 qd. 4. cap. vnusquisque. ¶ Secundò no. quod iustus metus, & coactio durat per annum, & ultra: & tunc dicitur metus continuatus. concord. §. quod metus causa. c. i. vbi est ergo metus continuatus ex diuturnitate temporis: non inducitur consensus. facit quod not. in l. eum qui. §. in popularibus. ff. de iureiuran. & l. 3. §. cum igitur. ff. de vi, & vi ar. l. quod ait. de adulte. ¶ Tertio no. quod illa, quae ad actum cogitur, debet, quam cito potest, discedere: alias metus purgaretur per tacitum consensum: quia vltima praesumptio tollit primam, vt l. diuus. ff. de testi. in integ. & l. illud. de praesum. ¶ Oppo. de c. a nobis. & c. de illis. §. eo. vbi maior factus cogitur expectare: nec auditur petens contrarium. fol. vt in gloss. quae est vera, secundum Io. An. ¶ Secundò op. dicitur hic, quod si ad eam carnale accessum habuit: cogitur consummare. Sed contra de c. vlt. §. de spon. vbi non sufficit accessus sine effectu. solu. ibi loquitur in sponsalibus de futuro: in quibus non sufficit conatus sine effectu: hic loquitur in sponsa de praesenti: quam si circa pubertatem tentauit, muliere consentiente, esset forsitan matrimonium praesumptum: nisi iu-

raret, quod non fecit hoc animo consentiendi, vt. §. c. proximo. ad fi. Illud autem certum est, quod si eam cum effectu traxisset: quaecunque verba interuenissent, esset matrimonium, nisi inuita fuisset cognita, vt. §. eo. c. a nobis. & c. sequenti.

S V M M A E.

- 1 Sponsalia nulla a principio propter defectum aetatis conualescunt per excessum infantiae.
- 2 Sponsalia infra infantiam contracta, & per excessum infantiae confirmata inducunt publicam honestatem: quae est efficax ad matrimonium dirimendum, contractum cum aliqua ex consanguineis talis sponsae.
- 3 Licentia simplex iudicis non extenditur ad personas prohibitas.
- 4 Separato matrimonio propter impedimentum, datur viro licentia cum alia contrahendi.
- 5 Copula carnalis suspenditur aliquando propter scandalum vitandum.
- 6 Vxorem suam nemo debet dimittere sine iudicio Ecclesiae.

DVo pueri. Sponsalia contracta cum minore septennio, propter cohabitationem mutua post septennium conualescunt: & inducunt publicae honestatis iustitiam: soluuntur tamen per matrimonium de praesenti. communis diuisio. secunda ibi quia igitur. ¶ No. primò, quod ista Guli. 7. annorum post sponsalia contracta stetit cum puero per tres annos. & sic duobus annis ultra pueri infantiam. ex quo sequitur, quod sponsalia nulla a principio propter defectum aetatis conualescunt per excessum infantiae dicti pueri. quae do enim res venit ad eum casum, a quo posset habere principium, confirmatur, vt. c. placet. §. de conuer. coniu. quod intellige, non solo cursu temporis: sed cohabitatione mutua. & sic rati habitione sequenti, vt dicit gloss. secunda. & probatur. j. eodem. c. vno. in prin. lib. 6. ¶ Secundò not. quod sponsalia intra infantiam contracta: & per excessum infantiae confirmata inducunt publicam honestatem: quae est efficax ad matrimonium dirimendum contractum cum aliqua ex consanguineis talis sponsae: licet prius fuerint per consensum contrahentium dissoluta: vt hic. quod est mirandum, vt ex sponsalibus dissolutis remaneat aliquod impedimentum contrahendum cum eis eorundem consanguineis: liberatio enim ab obligatione operatur absolutionem: & videtur nunquam extitisse. sed dic, quod hoc operantur reliquiae, quae quandoque remanent ex obligatione extincta, vt l. si quis sub conditione. ff. de te. tu. facta enim infecta fieri non possunt, vt l. in bello. §. facta. ff. de cap. nam & in honorem pristinae dignitatis aliqua prohibita conceduntur, vt ff. de sena. ¶ Tertio not. quod iste Guli. post annos discretionis nubendi alij licentiam postulauit: & supra consobrinam Gulielmam sponsa iam suae accepit: quod non potuit propter publicam honestatem, vt infra. in versi. tamen quia. & si dicas licentia iudicis videtur eum excusare, vt l. furti. §. qui iussa. de his, qui not. infra. dicit, quod simplex iudicis licentia non extenditur ad personas prohibitas: sicut nec generale mandatum priuati extenditur ad delictum, vt l. si procurator. ff. de condic. inde. & de ele. c. cam quae. ¶ Quarto no. iste Gulielmus ista Gulielmam in infantia desponsauit: & post infantiam cum eam moram traxit: & post pubertatem cum ipsa cohabitauit. & tamen dicit tex. quod siue eam cognouerit, siue non, debet ab ea separari: sed imò videtur, quod debeat remanere, vt. c. i. j. eod. lib. 6. & §. tit. i. cap. is qui fidem. & c. fina. Pet. de Anch. sup. 4. Decre. d 3 dic

dic, q̄ contraria loquuntur: cum illa, quæ contraxit sponsalia ante copulam, non transfuit ad alia vota. quo casu subsequens copula: & etiam tentatio facta circa pubertatem facit illa sponsalia transfire in matrimonium de presenti: si copula cum sponsa tali subsequitur: postquam ipsa ad alia vota migravit: & matrimonium consummauit: tunc enim copula illa non potest se referre ad sponsalia prima iam extincta per transfuit ad secunda vota. facit quod dixi. s. c. r. is qui fidem. ¶ Quinto no. q̄ quod separato matrimonio, propter impedimentum, datur viro licentia cū alia contrahendi: quia ex solis sponsalibus contractis cum persona prohibita non efficitur inhabilis ad matrimonium contrahendum. sed per copulam, de qua constat, ut in ver. si uerò. plus ergo punitur, qui nuptias prohibitas per copulam perficit, quam ille, qui tantummodo sponsalia contrahit. facit quod no. in cle. r. j. de confang. & affi. & l. oratio. ff. de spon. Sed dices. iste tex. videtur sibi contrariari: quia in ver. cum uerò. datur mulieri licentia contrahendi: & tamen confessio fuit copulam. in ver. si uerò. sibi interdicitur. sol. dic q̄ in ver. si uerò. tex. sequitur confessionem viri, qui est caput mulieris: unde cum per assertionem viri reprobet Papa confessionem mulieris: potest illa à sua confessione à iudice reprobata recedere: & sententiam iudicis sequi, vt c. mulier. s. de iureiur. Sed in ver. si uerò. utriusque assertio concurrat in vnum. Ideo iudex ipsam sequitur, utriusque pœnam imponendo. ar. tamen contra. l. denuncia. se. §. si. ff. de adul. vbi in criminibus connexis, vt adulterio, potest vnus tutus euadere: alius condemnari. & ita hic debuit mulieri contenti copulam matrimonium interdici: viro autem neganti licentia dari. sed ibi loquitur in diuersis processibus: hic in vno contra vtrumque formato. in quo de eodem delicto absurdum videretur vnum absolueret: alium condemnare. ¶ Sexto no. q̄ quod propter vitandam scandalum suspenditur quandoque copula: & indicitur pœnitentia. non est ergo rumor populi contemnendus: si spernendus, quando iustis rationibus moueretur ad scandalum, siue rumorem. aliàs contra, vt s. de elec. c. Osius. & de voto. c. magna. & l. decurionum. de pœnis. vbi vtriusque voces populi non sunt exaudiendæ. ¶ Septimo no. q̄ sine iudicio Ecclesiæ nullus debet dimittere vxorem suam. ratio optima redditur in glo. si. In his enim, quæ cum alio sunt agenda: & non dependent ex vnus arbitrio, nulli permittitur dicere sibi ius. quod esset, si pro libito esset concessum dicere non possum esse vir tuus, vel vxor tua: ideo te dimitto. ¶ vt. C. ne quis in sua causa. l. r.

A D D I T I O.

¶ Cum minore septennio. An ante septennium possint contrahi sponsalia, vide Ioan. de Turre cremata in cap. vbi non est consensus. 3. o. q. 2.

S V M M A E.

- 1 Exceptiones possunt opponi contra denunciante impedimenta matrimonij, vt à denunciatione repellantur.
- 2 Accusatio non potest proponi contra matrimonium, vbi non est matrimonium.
- 3 Matrimonium non potest accusari, vbi non est.
- 4 Succumbens super sua intentione, (quia deduxit eam ineptè) potest illud idem deducere in iudicium alio modo.
- 5 Admittitur quis ad denunciandum impedimentum illorum, de quibus speratur, quod sint matrimonium contracturi.
- 6 Exceptiones in iudicio propositæ possunt iterum replicari.

cari, irritato iudicio propter ineptum modum agendi.

- 7 Pendente questione præiudiciali, non debet aliquid assentiri in causa: sed omnia in suspensio stare: donec si nem accipiat questio præiudicialis.
- 8 Papa interdixit, ne aliqui contraherent, decreto interposito: an matrimonium contractum contra tale decretum teneat.
- 9 Episcopus vult aliquem ordinare, vel ipsi de beneficio providere: comparet aliquis, qui opponit contra illum talem crimina, & defectus, offerens se paratum probare: an propter talem contradictionem debeat episcopus cessare.
- 10 Prouisor deputatus, vt alicui provideat de beneficio: an teneatur admittere exceptionem.

A D D I T I O.

Accusari non potest matrimonium, quod non est: vt si cū minore septennio sit contractum: denunciant tamen potest impedimentum, ne contrahatur in posterum. tria facit. primò narrat factum. secundò interloquitur super illo. tertio inhibet, & decernit. secunda ibi interloquendo. ¶ Tertia ibi [ne verò] pone casum, vt in gl. confanguinei enim huius puellæ, quibus illud matrimonium displicebat, accusabant matrimonium propter consanguinitatē. ille verò, qui volebat puellam ducere in vxorem: nitebatur istos repellere ab accusatione. ¶ No. primò, quod contra denunciante impedimenta matrimonij possunt opponi exceptiones, vt à denunciatione repellantur. sed dices, quæ exceptiones possunt opponi, cum velit impedire, ne frater delinquat contra Deum, & peccet. vt s. de iudi. c. nouit. dic vt in glo. quæ incipit. sic patet. et plenius s. in d. c. nouit. ¶ Secundò not. q̄ vbi non est matrimonium, nec sponsalia, non potest contra matrimonium, quod non est, accusatio proponi. in si. dicit tex. [non prius iuris ratio, quam persona querenda est] vt. l. quidam referunt. ff. de iu. cod. vbi enim matrimonium esse non potest: non potest matrimonium accusari. sicut nec de seruo, qui non tulit opem domino occiso, non sumitur questio: nisi prius constet dominum fore occisum, vt l. r. §. item illud. ff. ad Sille. facit l. 4. §. condemnati. ff. de re iudi. ¶ Tertiò no. q̄ quod si quis succubuit sup sua intentione (quia deduxit eam ineptè) potest illud idem deducere in iudicium alio modo. hic enim accusatum fuit matrimonium, vt contractum: quod contrahi non poterat: sed quia poterat contrahi in futurum. ei igitur, qui succubuit, præfigitur terminus, vt deducat aptè: & hoc ideo; quia iam per illam accusationem ineptè propositam orta erat fortè infamia de parentela. unde potest statui terminus infamantibus, vt agant: & post terminum non audiantur, vt l. Titia. de accu. & l. si ea. C. qui ac. non pos. & l. diffamari. de ingema. & hac ratione credo Papam hic præfixisse terminum. ¶ Quarto no. q̄ quod admittitur quis ad denunciandum impedimentum illorum, de quibus speratur, quod sint matrimonium contracturi. & hinc sumpta occasione, tractat hic Inno. an si est spes de electione, vel de alicuius prouisione: an ante electionem, vel prouisionem celebratam possit quis objicere contra talem crimina, vel defectus, plenè profequitur. dicam statim. ¶ Quintò no. in ver. si. saluis. q̄ irritato iudicio, propter ineptum modum agendi, exceptiones in dicto iudicio propositæ, possunt in iudicio aptè formato iterum replicari. facit s. de testi. c. veniens. tempus tamen consumptum inutiliter in illo iudicio inepto bene computatur in cursu præscriptionis, si illi exceptioni præcludatur via opponendi intra certum tempus, vt ff. de adul. l. accu-

accusaturus. facit quod no. in c. cū causam. s. de testi. ¶ Sextò not. q̄ pendente questione præiudiciali, non debet aliquid attentari in causa: sed omnia in suspensio stare: donec finem accipiat questio præiudicialis. concor. s. de or. cog. c. r. & l. si quis libertatem. ff. de peti. hære. & c. si fortè. de elec. lib. 6. ¶ Septimò no. quod iudex potest decernere irritum, & inane, quod contra eius interdictum fuerit attentatum. de effectu autem huius interdicti dicam post glo. ¶ Op. dicitur hic, quod matrimonium, quod nondum est, non potest accusari. Sed contra: quia contra iura nondum in esse producta præscribitur. ff. de serui. vr. prædi. l. Labeo. cum si. sol. dicit gl. que incipit. bene dicit. regulariter primò debet consistere id, de quo disputatur. unde super futuris non potest fieri prouisio in præsentem: nec dici mortuum, quod non vixit; quia priuatio præsupponit habitum. unde dignitas, que non est, vacare non potest. de consti. c. cum accessissent, nec committi iurisdictioni, quæ non est. de rescrip. c. pastoralis. nec potest capite minui carens eo. ff. de capi. di. l. liberos. in si. nec vfusfructus perdi, anteq̄ cœperit. ff. qui. mo. vfusfru. amit. l. r. in si. ista sunt si. dictis Ioan. An. quæ addidit ad istam glo. que etiã plura ponit. per quæ potest dici, quod ille, qui ponit vnum, quod esse non potest, nisi aliud primò fuerit: videtur etiam illud confiteri. unde si objicitur mihi excommunicationis: & dico me absolutum: videor excommunicationem fateri. Item si petis à me. r. o. & dico, q̄ solui: videor debitum confiteri. tamè dic vt per Bar. in l. r. o. ff. de ver. obl. & vide ad illam gloss. si. s. de ec. edi. c. ad audientiam. & quod ibi dixi. & 3. q. 2. c. quod verò. vbi etiam de materia huius glo. no. ¶ Querit glo. & ita, & c. de effectu huius denunciationis. dicit, quod denunciatio constituit illos, qui contra denunciationem contraherent, in mala fide, vt C. de rei. ven. l. si fundum. de quo plenius per Bar. in l. non solum. §. si. ff. de ope. no. nun. non enim est simpliciter verum, quod denunciatio constituat quem in mala fide. dic, vt ibi. ¶ Secundo quero. ¶ Papa interdixit, ne isti contraherent decreto interposito: an matrimonium contractum contra tale decretum teneat. dicit, quod tenet: licet ad tempus debeatur separari. Hosti. dicit, quod si Papa interdixit: & decreuit (dato, quod non subsit aliud impedimentum) q̄ matrimonium non teneat: & in hoc sit priuilegiata vox principis. & probatur ratione. multa sunt impedimenta matrimonij inducta iure inere positio, id est constitutionibus Papæ: vt iustitia publicæ honestatis, de qua. s. eo. c. duo pueri. Itē vsque ad quartum gradum, vt j. de confan. & affi. c. non debet. si ergo Papa potest facere constitutionem generalem impedientem, & dirimentem: ergo & localem, & personalem. nec mirum; quia ipse est lex animata in terris. in Aut. de consuli. ante si. coll. 4. & vox viua dignior est, q̄ mortua, in Aut. de instrumen. caute. & fide. §. si uerò tale. coll. 6. hæc dubitatio tamen placuit Ala. j. de ma. contract. c. r. in prima compilatione. motus per hanc decisionem. Ita dicit Io. An. & no. hunc passum. audiui enim, quod Ecclesia Romana (cuius est regnum Apuliæ, vt cle. pastoralis. de re iu.) cum dat ipsum in feudum: vel confirmat femina: prohibet, ne nubat alicui sine licentia, & consensu Papæ: an ergo si contrahit, tenebit matrimonium contra interdictum Papæ, fortè decreto firmatum? glo. hic quod sic. Ala. contra, vt videtis. dominus Ioan. An. post Inno. & Doc. ponit hic quandam glo. quam succinctè recitat per vnam questionem. ¶ episcopus vult aliquem ordinare: vel ipsi de beneficio providere: vel archiepiscopus vult aliquem consecrare: vel electores, vacante ecclesia, volunt vnum eligere: vel superior electum confirmare: vel executor ad prouidendum de beneficio, comparet vnus, & contra ordinandum, consecrandum, eligendum: vel illum, cui debet per executores, vel episcopum prouideri de beneficio compa-

ret, & opponit contra illum talem crimina, vel defectus: offerens se probare paratum. an propter talem contradictionem isti debent superfedere. vel ea spreta, ad electionem: prouisionem: consecrationem: ordinationem: & confirmationem procedere? dicit primò, q̄ talis denunciatio non est omnino contemnenda. primò est diligenter considerandū, vtrum bona, vel mala intentione fiat: & an sit vera, vel falsa. s. de elec. c. cum terra. 2. 4. di. c. quado. 6. r. di. c. miramur. & hoc discussio, potest procedi, vel non, ad actum, da quo agitur. ¶ Sed quid si ea reiecta, vel spreta, processum fuerit ad consecrationem: ordinationem: confirmationem: electionem: vel prouisionem imminentem post appellationem interpositam à denunciante? Respondeo ex his, quæ hic dicit Ioan. An. collige differentiam inter confirmationem ex vna parte: & alia supradicta ex alia: si enim quis contra confirmationem petitam opponat crimina: vel defectus: & se offert probaturum. si à repulsiōe dicit exceptionis. appellet: irritabitur quicquid sit contra talem app. etiã non probata ipsius veritate, vt c. interposita. de app. secus est in consecratione: ordinatione: electione: & prouisione ordinarij: ista enim non impedit appellatio interposita à repulsiōe talium exceptionum: nisi probetur veritas earundem coram iudice ad quem ratio differentiarum inter confirmationem ex vna parte: & electionem ex alia supradicta est: quia confirmatio est actus iudicialis, & explicatur in figura iudicij. sed electio: consecratio: ordinatio: & prouisio, licet fiat à iudice: tamen non in figura iudicij explicantur: & ideo valet, quod fit post appellationem, quantumcunque ex iustis causis interpositam, iuxta no. plenè per Inno. s. de elec. c. cum inter canonicos. & c. cum nobis olim. & c. cum in cūctis. de his, quæ fi. à ma. par. Cap. operabitur tamè appellatio; quia si probetur veritas criminis, totum retractabitur. de electio. c. primo. lib. 6. & de accusatio. c. super his. vbi de hoc. facit de electio. cap. cum inter canonicos. de elect. c. constitutis. ¶ Quid dicas de prouisore deputato, vt alicui provideat de beneficio, dicit, q̄ aut est sibi commissio mera executio: & prouidere potest, & rejicere tales exceptiones. aut habet causam cognitionem: vt si mandetur, q̄ provideat, si est idoneus: vel q̄ aliàs compellat: tunc oppositam exceptionem audiet: & appellari potest. & quicquid sit post talem appellationem, si offerret probationem causarum, cassaretur. de app. c. interposita. prouider tamen faciet talis executor, si audierit quod eum mouet: & si consulerit superiorem, secundum Inn. prædicta, quæ dixi de electione: consecratione: prouisione: & alijs non retardandis propter obiectionem criminum, habent locum, quando crimina per viam exceptionis opponuntur: si autem prius de criminibus contra aliquem accusatio: inquisitio: vel denunciatio esset iam formata: an possit eligi sibi prouideri: vel ordinari. dic, vt no. j. de simo. c. accusatum.

A D D I T I O.

¶ De beneficio. Vide in simili etiam Ancha. in c. accepimus. 9. notabili. de eta. & quali.

S V M M A E.

- 1 Papa, quum questio ad eum consulenda remittitur: sed non clarè sibi factum proponitur: non determinat: sed remittit ad iudicē, instruendo quid agere debeat.
- 2 Coniugium est cum illa, qua est duodecim annorum: non attento sit cognoscibilis, necne.
- 3 Subarrhatio non facit presumi matrimonium, si fiat à persona etatis non legitima ad matrimonium.
- 4 Sponsalia de futuro non contrahuntur per subarrhationem.

Pet. de Anch. sup. 4. Decre. d 4 Spon-

5 *Sponsalia an contrahantur hoc modo. vnus protulit verba apta ad matrimonium contrahendum: vir respondit: placet: & misit anulum in digitum puella extendentis manum: illa verò non protulit verbum, quod fuerit auditum.*

6 *Actus perfectus duodecim annorum an requiratur ad effectum matrimonij.*

TVæ. Si quis per verba de presenti contrahit cum impubere, in qua malitia non supplet, non matrimonium, sed sponsalia intelligitur contraxisse. & sunt duæ partes. In prima ponitur dubia consultatio. In secunda ibi [quia verò.] distinguens responsio. ¶ No. primò, q̄ Papa, cum quæstio ad eum consulenda remittitur: si non clarè sibi factum proponitur: nõ determinat: sed remittit, iudicem instruendo, quid agere debeat: alibi verò nihil respondet, vt s̄. de spon. de muliere. ¶ Secundò not. q̄ quòd cum illa, quæ est. 12. annorum, est coniugium, non attentio, vtrum sit cognoscibilis, necne. si verò sit prope finem. 12. an. ad hoc vt sit matrimonium, requiritur, quòd sit apta viro. non ergo sufficit aliquem esse ætati proximi. nisi malitia suppleat: quæ si adsit, minor ætas non officit matrimonio cum tali contracto, vt hic, & s̄. e. c. puberes. ¶ Tertio not. q̄ subarrhatio nõ facit præsumi matrimonium: si fiat à persona ætatis non legitimæ ad matrimonium: aliàs per subarrhationem præsumitur matrimonium, secundum glo. Io. And. aliter, vt dicam. j. ¶ Quærit glo. q̄ nunquid per subarrhationem contrahantur sponsalia de futuro: vel matrimonium. dicit, quòd matrimonium, si fiat à principaliter contrahentibus: si à patre presumentur sponsalia. hæc distinctio nõ placet Goff. secundum quæ dic, quòd aut ista subarrhatio fit in ecclesia, interueniente benedictione: sicut fieri consuevit, si mulier se patitur subarrhari, iudicabitur matrimonium. s̄. c. 1. ex literis. & sic intelligitur. 2. 5. q. 2. c. si quis vxorem. & c. si quis desponsauerit. Interuenit enim annulus: vt eodem pignore corda iungantur: vnde quarto digito, qui medicus appellatur, annulus immittitur: quia (vt fertur) in eo est quædam vena sanguinis, quæ ad cor peruenit. 3. 0. q. 5. c. peruenit. & sic potest intelligi de spon. du. c. 1. ante fi. quãdoque ista subarrhatio fit extra ecclesiam, & sine benedictione: & tunc aut in subarrhatione interueniunt verba apta ad matrimonium contrahendum, scilicet [accipio te] & c. & erit matrimonium, nõ tam ex virtute annuli, quàm verborum: aut cum immisione interueniunt verba, quæ sapiunt sponsalia de futuro, vt [accipiam te.] vel [promitto te accipere in vxorem.] & non erit matrimonium: sed sponsalia de futuro: quia subarrhatio ei, quod agitur, coaptatur: aut fit subarrhatio, nullis verbis interuenientibus: & tunc non inducit matrimonium: secundum Goff. Ego dico, quòd hominibus ad hoc solemner congregatis, & præcedente tractatu de matrimonio contrahendo, si fiat ista subarrhatio sine verbis, erit matrimonium: vt sic talia sint subiecta, qualia prædicata demonstrant. facit quod no. j. de coi. ser. c. fin. ¶ Ego semel habui quæstio. hic Venetij de quodam matrimonio: probabatur enim, quòd vnus protulit verba apta ad matrimonium contrahendum: & quòd vir respondit [placet] & misit anulum in digitum puellæ extendentis manum: illa verò non protulit verbum, quod fuerit auditum: credo enim, quòd ex hoc satis sunt probata sponsalia de presenti. Et prædicta sunt vera: nisi subarrhatio fiat causa ludi: sicut tota die fit in ludo beati Siluestri: & beati Nicolai: non. n. matrimonium, vel sponsalia isto casu contrahuntur. ff. de act. & ob. l. obligationu fere. §. placet. 16. q. 1. c. illud. 22. q. 2. c. qd ait. de bapti. c. quia verosimile. & hoc verum, cū est certum de ludo. si verò sit dubium, iudicandum erit pro matrimonio, ar. qui ma.

ac. pos. c. v. de re iu. c. fi. vel, s̄m eū, consulatur princeps, vt in si. consultat Augustinus. de colē. di. 4. c. solet quæri. de hoc no. in summa de spon. sub rub. de matrimonijs. §. cōtrahitur. ver. quid si alter. & seq. ¶ Secundo quæro. dicitur in tex. [si ista non erat nubilis ætatis.] & c. q̄ quæro, an ad essentiam matrimonij requiratur ætas perfecta. 12. annorum. dicit Vin. q̄ aliqui dicunt sufficere annum inchoatum. alij finitum. ipse verò tenet, q̄ cessantibus præsumptionib. alijs, legitima ætas in viro est. 14. annorum. In femina. 12. Quid ergo si deficiunt ad ætatem legitimam tres dies: vñ non nocere, vt hic. & s̄. eod. c. attestations. Respon. dicit Host. q̄ in matrimonio, vt perfectum sit, sufficit, q̄ per tres dies ante finem anni. 12. cum perseverantia tridui post finem durauerint in eadem voluntate: sic. n. de perseverantia tridui post finem ætatem solemus dicere in professione, vt c. ad nostrā. de reg. Io. And. istud dictū de tridui perseverantia post finem legitimæ ætatis reprobatur in matrimonio carnali: & speciale dicit in professione religionis: nec etiam illud habet locum in expressa professione: nec in omni tacita: sed in illa sola, de qua loquitur illa Decre. & c. constitutionē. eo. ti. lib. 6. de triduo verò ante finem ætatis legitimæ, q̄ cōtrahi possit, malitia non suppleat ætatem: vel aliter nõ constet de potentia coeundi: est maior dubitatio, an teneat matrimonium. & vñ, q̄ non: quia testamentum est actus fauorabilis: & tñ debemus expectare prope finem ætatis, saltē per sex horas, vt l. qua ætate. de testamentis. & hoc determinauit Iac. de Bel. f. testamentum factum ab impubere sagace, & valde prudente, qui distabat à pubertate per triduum, non valere, per dictam l. qua ætate. facit quod de tutela no. s̄. eo. c. pubes. in vltima gl. & quod no. in c. ex eo quod. de ele. li. 6. in tertia gl. de matrimonio spūali. ad hoc et l. 2. C. de his, qui ve. ata. impe. vbi minor in alienatione rerū, quantumcun que sagacissimus, non censetur maior, nisi impetrata venia ætatis. facit de elect. c. commissā. 1. respon. lib. 6. & hæc vera in testō. In matrimonio verò dicit Io. And. q̄ de triduo, & pluri veniet in arbitrio, & cognitione prouidi iudicis, vtrū censendus pubes, vel nõ. Rō differentia est: quia in matrimonio est determinata certa ætas: sed in matrimonio determinatur non ætas simpliciter: sed prudentia, & prudentia, vt in text. ¶ Tertio, & vltimo Io. And. post Pe. & Abb. tangit q̄nem de illo, qui contrahit sponsalia cum minore: & postea perfecta illius pubertate, itur ad domum illius, & dat munuscula: an sit matrimonium. & dicunt, q̄ nõ: quod posset esse verum, quando à principio interuenit cōsensu de futuro tantum: vel tempore contractus erat minor septennio. quod dic, vt j. c. vno. lib. 6.

De clandestina desponsa.

VIA sponsalia interdum palam: interdum clam contrahuntur. Ideo de clandestina desponsatione submittit, s̄m Goff. s̄pe. n. clandestinè contrahuntur, teste Salomone. puer. 9. [Aquæ furtiue dulciores sunt, & cibus absconditus suauior.] Hostien. continuat sic. quia s̄pe puellæ diuites seducuntur: & clandestinè desponsantur: ideo de tali desponsatione submittit. habetur de materia. 3. 0. quæstio. 5. facit 3. quæstio. 4. consanguineorum. & c. conuenit. qui si. sint legit. c. quod nobis. & simile in coniugio spiritali. de elec. c. quia propter. in fine.

S V M M A E.

1 Vir si negat cognouisse sibi incumbit probatio.

SI quis. Istud. cap. secundum Hostiē. de clandestina desponsatione, quæ fit testibus, probari non potest: intelligens, quòd carnalis copula dicebatur interuenisse: & sic defertur iuramentum viro. s̄. eo. c. continebatur. siue dicat pro matrimonio, vt ibi: siue contra. s̄. tit. 1. c. attestations. ¶ Sed contra istud opp. quia actore non probante, reus absoluitur. 6. q. vlt. c. actor. so. speciale est, vt iuramentum exigatur à reo, vt d. c. attestations. vbi etiam de isto quæro. ¶ Secundò opp. dicitur hic, q̄ si vir negat cognouisse: sibi incumbit probatio. Sed contra: quia negantis factum & c. vt. s̄. de proba. c. quoniã contra. sol. illud verum quòd ad probationem testium: sed ex quò negatiua aliter non potest probari, cogitur respondere. de confes. c. 1. lib. 6. vel solue aliter, vt in glo. magna. Vin. dicit, quòd si mulier agit: & deficit in probando: absoluitur vir cum iuramento. de quo. s̄. Si verò agit vir, & non probat: absoluitur mulier, etiam non iurando: quia non sic de facili præsumitur, quòd mulier neget: sicut vir. non habet rationem hoc dictum. dic ergo, vt. sup. vel vt in glo. dicitur.

S V M M A E.

- 1 *Matrimonium si dicatur clam fore contractum: nõ credet hoc Ecclesia: nisi fides sibi fiat.*
- 2 *Solemnitas, quæ ommissa est à principio: potest postea suppleri in matrimonijs.*
- 3 *Publicatio matrimonij à principio ommissa: & postea interueniens habetur perinde, ac si interuenisset à principio.*
- 4 *Ecclesia non obseruat tale coniugium: si qui consentitur se clandestinè contraxisse: vir tamen dicit, quòd prius consanguineam vxoris cognouerit. & mulier id fatetur.*

Quod nobis. Duæ sunt partes: & breues. secunda ibi [verum.] ¶ No. primò q̄ quòd si dicatur matrimonium clā fore contractum: nõ credet hoc Ecclesia: nisi fides sibi fiat. Ecclesia enim non iudicat de occultis, vt in glo. & paria sunt non esse, & non apparere, vt l. Rutilia Polla. de contrahen. emp. & deficit hoc casu probatio: sed non ius. ff. de testa. tu. l. duo sunt Titij. ¶ Secundò not. q̄ de contractu matrimonij credendū est viro, & mulieri affirmantibus se contraxisse. quod est verum, nisi si subfit rationabilis causa non credendi eis: puta consanguinitas: affinitas: vel aliud matrimonium. ita dicit gloss. & hoc, quod dicit de alio matrimonio, probatur. j. de eo, qui cog. consan. vxo. suæ. c. super eo. semper enim manifestum matrimonium præiudicat clandestino, etiam si ambo confiteantur, & habeant pro se vnum testem, & famam, secundum Vin. quod dictum no. ¶ Tertio no. q̄ quòd solēntas, quæ ommissa est à principio, potest postea suppleri: non q̄ omnia ex integro faciendā sint: sed tantum illud suppleatur, quod fuerat prætermissum, arg. contra. l. hæres palā. ff. de testamentis. Sed dic, quòd publicatio non est de substantia matrimonij. quod patet: quia valet etiam sine ea: sed solemnitas, de qua loquitur contrarium, est de substantia. & non potest pro parte omitti: quin totum vitietur, vt l. si vnus. C. de testamentis. & debet interuenire vno contextu, vt d. l. hæres palam. §. vlti. ¶ Quarto no. q̄ quòd publicatio à principio ommissa, & postea interueniens, habetur perinde, ac si interuenisset à principio. Vnde filij nati medio tempore inter matrimonium, & publicationem sunt censendi legitimi. vt qui fi. sint legit. c. quod à nobis. vbi de

hoc per Ioan. An. ¶ Vltimò per huc tex. dicunt Pe. & Abb. q̄ quòd si qui consententur se clandestinè contraxisse: vir tamen dicit, quòd prius consanguineam vxoris cognouerit: & mulier id fatetur: quòd Ecclesia tale coniugium non approbabit: nec illud faciet obseruari. Nec obs̄. cap. super eo. præalle. quia illud loquitur in contractu dirimendo. dicit multos dixisse contrarium. & nos in hoc nostræ volū tati relinquunt, secundum Ioan. An. Ego dico, quòd si non constat de dicto matrimonio aliter, quàm per eorum confessionem: eorum confessionem sequi debet iudex qualificatam, vt iacet: nec pro parte approbare: & pro parte reprobare, vt alibi dixi, remittendo ad Bart. in l. Aurelii u de li. le.

A D D I T I O

2 ¶ Clam fore contractum. Matrimonium dicitur clandestinum tribus modis. vide. 30. quæstio. 5. c. aliter. & quæstio. 8. cap. 2. per Ho. in cap. ex tenore. qui filij sint legi.

S V M M A E.

- 1 *Statuta reliqua videntur confirmata, quando aliquis renocat aliqua de antiquis.*
- 2 *Decretum rescissorium nedum Papæ, sed iudicis cuiuscunque ex causa interpositum est magni effectus.*
- 3 *Forma quæ sit seruanda in matrimonijs contrahendis.*
- 4 *Sacerdos non debet interesse actui, qui geritur contra iura: nec similiter testis in testamento usurarij manifesti.*
- 5 *Præsumptio leuis suspendit matrimonium contrahendum.*
- 6 *Actus quando dicatur clandestinus.*
- 7 *Bona fides non præsumitur in illo, qui contrahit contra iura.*
- 8 *Ignorantia affectata idem, quod scientia, operatur.*
- 9 *Solemnitas iuris obseruata per contrahentem, qui est in mala fide, sibi non prodest.*
- 10 *Sacerdos parochialis ecclesie debet prohibere coniugium inter eos, qui contrahere non possunt, ratione consanguinitatis.*
- 11 *Regulares matrimonijs contractis contra interdictum Ecclesie interesse non debent.*
- 12 *Contrahentes etiam licitè puniuntur, si contempserint statutum Ecclesie.*
- 13 *Exceptionem calumniosam obijciens, punitur pœna iudicis arbitraria.*
- 14 *Matrimonium quot modis dicatur clandestinum.*
- 15 *Matrimonium an sufficiat, quod proponatur tantum in vna ecclesia.*
- 16 *Matrimonium contracturi, si habitent in vno loco: & sint de alio oriundi, & parentes eorum: vbi fiet, ista publicatio.*
- 17 *Mulier publicè contraxit cum Titio: deinae Titius duxit aliam cum solemnitate: de qua in isto capi. vtrū ista secunda licitè contraxerit, & sit excusata: & filij censeantur legitimi.*
- 18 *Denunciationi contra matrimonium an quilibet admittatur.*

Cum inhibito. Istud. c. propter multa dicta breuem summam non recipit: potest tamen diuidi in duas partes. In prima constitutio. in secunda pœna, ibi si quis verò. In prima duo facit. primò prohibet clandestina coniugia: & sacerdotem adesse. secundò præcipit per ipsos edicta præmitti: & de impedimentis inquiri: & ex coniecturis probabilibus contractus interdici. secunda principalis duo facit. primò punit sic contrahentes in prole. & ad alium casum pœnâ extendit. secundò puniri iubet presbyteros non prohibentes: & clericos interessentes. Item ipsos contrahentes, & malitiosè oppositantes. ¶ Not. primò quòd qui reuocat aliqua de antiquis statutis: videtur reliqua confirmare. quòd enim non mutatur, stat: siue stare debet, vt l. sancimus. C. de testamentis. & l. tribunus. de testamento mi. ¶ Secundò no. quòd Papa interdicit hoc clandestinum matrimonium. & tamèn contracta matrimonia contra istam prohibitionem tenent, vt dicit gloss. contra. l. non dubium. C. de legi. & s. c. i. ad dissoluendum. in fi. potest dici, quòd pœna hic apposta actui prohibito, facit actum valere: vt alibi contingit. quia ibi annullatione matrimonij operatur decretum Papæ. quòd hic non apponitur. ¶ decretum enim rescissorium nedum Papæ, sed iudicis cuiuscunque ex causa interpositum, est magni effectus, vt l. is cui bonis. d. q. ver. ob. & quòd dixi. s. de testamentis. c. Raynaldus. facit quòd no. Inno. in cap. quia cunctis. de concess. præb. hodie li. 6. ¶ Tertiò no. quòd formâ, quæ seruanda est in matrimonijs contrahendis: quia debent in ecclesijs proponi publicè bannimenta. similiter cum contrahitur matrimonium spirituale, vt j. de elec. c. fi. li. 6. sed in hoc est differentia: quia ibi confirmatio, non præmissis edictis, non tenet: hic verò tenet: quia non est tanta potestas Papæ in dissoluendo carnale matrimonium, sicut spirituale. facit quòd no. de conuer. c. i. ex publico. & quòd dixi. s. ti. 2. is qui fidem. ¶ Quartò no. quòd sacerdos non debet interesse actui, qui geritur contra iura: similiter nec testis testamenti usurarij manifesti. j. de usuris. c. quamquam. li. 6. ad hoc l. iubemus. s. his tabellionibus. de epi. & cle. facit quòd no. s. de re. ec. non alie. c. si quis presbyterorum. dicit etiâ Io. quòd non solum sacerdos non debet interesse: sed laici etiam prohibentur, ex mente huius constitutionis. arg. C. de fals. mo. l. i. & de sen. excom. c. quantæ. ¶ Quintò not. in ver. & ipsi presbyteri. quòd ultra generalia bannimenta potest ille, qui tenet locum iudicis: vt sacerdos in casu matrimonij contrahendi inuestigare de impedimentis matrimonij carnalis: idem potest iudex, cum tractatur de spirituali coniugio, vt s. de elect. c. c. nobis olim. & de postu. c. bonæ me. vbi enim agitur de præiudicio animarum, iudex inquit ex officio: sicut in maleficijs puniendis. quòd dic vt. s. de testi. c. cum clauor. & in illa disputatione Bar. Iudex maleficiorum. ¶ Sextò no. in ver. cum autem. quòd leuis præsumptio, siue probabilis coniectura suspendit matrimonium contrahendum. ratio est: quia talis suspensio est modi præiudicij: in quo casu sufficit probatio semiplena. & quæ iuramentum, vt l. thesaurus. ad exhiben. c. ex literis. de resti. in inte. c. literæ. & c. c. Bertoldus. de re. iu. ¶ Septimò no. quòd quando dicatur actus clandestinus: dicitur enim, quòd non publicè denunciatur: & hoc verum quòd ad casum huius c. aliàs non posset dici clandestinè factum, quòd fit coram multis. primò diceretur publicum: & bona fide præsumetur gestum, quòd coram pluribus actum est. ad hoc l. fi. de ritu nup. & quòd no. in cle. i. de sepul. ¶ Octauò not. in ver. si quis pœnam, cum quis contrahit contra prohibitionem canonis. detecto enim impedimento, proles illegitima iudicatur. & hoc verum, antequam tale matrimonium per Ecclesiam comprobetur: postea verò secus. j. qui

7. si sint legi. c. quod nobis. ¶ Nonò no. quòd in illo, qui contra hit contra iura, non præsumitur bona fides, sed scientia actus à iure prohibiti, quem attentat. concor. c. qui contra iura. de reg. iur. li. 6. Collige etiam, quòd affectata ignorantia idem, quòd scientia operatur. concor. j. de tempo. or. c. eos qui. in fi. li. 6. paria enim sunt scire, & scire debere, vt l. quòd te. ff. si cer. pe. ¶ Decimò no. in ver. pari mō. quòd iuris solemnitas obseruata per contrahentem, qui est in mala fide, sibi non prodest. auctoritas ergo iuris non purgat malam fidem: nec effectum malæ fidei, qui est, vt proles illegitima censetur. arg. contra. l. generaliter. ff. de noxa. & l. iustè possidet. de acqui. pos. sed non obstat: quia loquuntur in actis decisiujs: super quibus emanat auctoritas iudicis imponens finem controuersie: hic verò nihil agit iudex in actu: nec auctoritatem interponit: sed impedimento aliquo non apparente, non impedit actum gerendi. facit quòd no. Inno. s. de dila. c. 2. ¶ Undecimò no. quòd sacerdos parochialis ecclesiæ debet prohibere coniugium inter eos, qui contrahere nõ pnt rōne cōsanguinitatis: & sic punit q̄s, qui non impedit, ne delictum committatur. quòd est verum in personis, quæ tenentur ex officio prohibere. vt iudex: sacerdos: & si priuatus verò, cum videt aliquem delinquere paratum: an debeat prohibere. dic. vt no. in c. quanto. j. de se. excom. & in reg. culpa caret. de re. iur. li. 6. per Dy. ¶ Duo decimò no. quòd regulares matrimonijs contractis contra interdicitum Ecclesiæ interesse non debent. facit quòd dixi. s. in 4. no. & religiosi, præcipuè mendicantes, consueuerunt interesse istis matrimonijs: quæ tamen exemptio non debet in delictis præbere eis immunitatem. facit. j. de priuile. c. i. li. 6. ¶ Decimotertiò no. pœnam suspensionis ab officio: & per consequens à beneficio, quòd sine officio non consistit. 8. i. distin. c. si quis omnino. & c. si quis sacerdotum. & i. q. i. c. si quis obiecerit. quid autem si prima suspensione durante, intersit alijs matrimonijs prohibitis: an secunda suspensionis triennium incipiat, finito primo triennio. & tertium, finito secundo: & sic de singulis. vel vna in reliqua confundatur, quatenus cōcurrunt? dic vt no. in cle. i. de magi. & quòd no. s. de elec. c. cum in cunctis. & ff. ad Turp. l. in senatus. ¶ Decimoquartò no. in ver. sed his. quòd contrahentes etiam licet, puniuntur, si contempserint hoc statutum: sicut miles inobediens magistro punitur: etiam si culpa felicem habuit exitum: puta quia vicit hostes. ff. de re. mi. l. in militis. est enim magna præsumptio transgredi canones, vt hic. & s. de ma. & obe. c. illud. ¶ Decimoquintò no. in fi. quòd ille, qui obijcit calumniosam exceptionem, punitur. quòd intellige, pœna arbitraria: postquam ius non exprimit, vt. c. de causis. s. de offi. dele. ¶ Venio ad aliquas q̄. & primò quæro quòd modis matrimonium dicatur clandestinum. dicit glo. quòd tribus modis, vt in ea patet. Host. addit alios modos, scilicet cum pubes alteri ligatus sine licentia Ecclesiæ contrahit. s. ti. i. c. 2. Item cū quis, etiam pubes, contrahit: quamuis de primis sponsalibus agatur, vt dicto. c. 2. Item si contra interdicitum Ecclesiæ factum specialiter. j. c. i. tua. vel factum generaliter. de ma. contra. contra man. ec. per totū. siue interdicitum sit expressum, vt ibi. siue tacitum; vt quia lis pendet. de spons. c. veniens. & c. cum in apostolica. in omnibus tamen his casibus tenet matrimonium quòd ad Deum: ne perpetuum subsit impedimentum. de hoc. j. ti. i. c. pe. Ita dicit Io. And. post Host. ¶ Secundò quæro. dicitur hic, quòd debet per presbyteros proponi publicè per ecclesijs. quæro: an sufficiat hoc proponi in vna ecclesia. dicit Inno. quòd debet proponi in omnibus ecclesijs: vbi habitant: vel saltem in pluribus. quòd maxime seruari deberet, quando sunt diuersarum parochiarum. tamen secundum Host. hoc non seruatur: imò fit in vna ecclesia tantum, vt plurimum: & sicut

ficat, quòd fiat publicè, secundum eum: ita quòd ad omnes peruenire possit. s. de postu. c. i. Et aduerte: quia licet iste tex. dicat in ecclesijs. Idem si extra ecclesiam in locis comperentibus, puta prædicationibus, proponatur. de sen. exc. c. responso. sed idèò dictum est de ecclesijs: quia ibi vt plurimum homines conueniunt. sic s. titu. i. c. tua. facit quòd no. in clem. causam. de elect. & not. illud dictum: in paucis namque partibus seruatur forma huius c. prout iacet: sed æquipollens: ita quòd quibus posset se opponere, antequam deueniatur ad actum contrahendi: & omnibus eos quasi in loco cognoscentibus innoscit, vtrum hoc sufficiat. videatur, quòd sic: postquam habebimus effectum, & mentem huius iuris intendentis promouere: ne matrimonia clandestinè contrahantur. quòd cum contingat, siue contingere posset per alios modos, quàm per publicationem, in ecclesia: videtur satisfactum iuri: & taliter publicè contrahentes habeat quòd ad prolem beneficium iuris: vt filij sint legitimi: licet detegatur postea impedimentum. ad hoc facit quòd no. j. de temp. ord. c. i. lib. 6. satis hoc videtur æquum: licet aliud sentiat Ioan. And. in c. ex tenore. j. qui fi. sint legi. ¶ Circa prædicta subiungit Io. And. post Inno. quòd si illi, qui contracturi sunt, habitent in vno loco: & sint de alio oriundi, & parentes eorum: vbi fiet ista publicatio: videtur, quòd in ecclesijs habitationis parentum: quia ibi melius sciatur veritas parentelæ, si viget: & ibi debet fieri inuestigatio, vbi melius sciri potest. de elec. c. scriptum. de pur. ca. cum P. tutius tamen est, quòd fiat in vtroque loco: nam expedit in loco habitationis parentum: quia ibi de parentela, si qua viget, habebitur plenior noticia: in loco verò habitationis habebit certitudo, an cum alijs ibi contraxerunt. Ad aliud verbum tamen attende: quia per hoc sentit Inno. quòd ista constitutio in illegitimitate prolis punit non solum eos, qui contra istam constitutionem deteguntur contraxisse in gradu prohibito: sed etiam quocunque alio impedimento canonico matrimonium appareat postea non tenere: vt filij inde nati reputentur illegitimi: quantumcunque parentes contraxerint bona fide: si non seruauerunt istam constitutionem. licet ergo ista constitutio tractet de impedimento, ratione consanguinitatis: habet tamen locum in quocunque alio impedimento canonico: vt eo detecto, filij censentur illegitimi: si non fuerit hæc forma seruata. & hoc tenet Ioan. And. j. qui filij sint leg. c. ex tenore. vbi dicat. ¶ Tertiò principaliter quæro. quòd quædam publicè contraxit cum Titio: deinde iste Titius duxit aliam cum solemnitate, de qua in i. c. vtrum ista secunda licetè contraxerit: & sit excusata: & filij censentur legitimi? Respon. quòd ad Titium, certum est, quòd notatur infamia, qui duxit duas uxores, vt l. eum qui duas. C. de adul. quòd ad istam secundam, vtrum licetè cum eo contraxerit. distinguit: aut sciebat istum Titium habere aliam: & publicatio, siue contractus in forma contractus sibi non prodest: nec excusatur à peccato: nec filij erunt legitimi: si appareat primum matrimonium fuisse legitimum: & nunquam per Ecclesiam separatum. debuit enim diligenter, quàm per solam publicationem inquirere, arg. s. de spons. ca. in præsentia. publicatio enim, de qua in isto c. facit præsumi bonam fidem: & ignorantiam impedimenti in contrahentibus: sed hanc præsumptionem tollit scientia contrahentis: & etiam si publicè sciebatur Titium cum alia contraxisse. ff. de iur. & fac. igno. l. regula. Aut illud matrimonium non erat publicè notum: vel ista, quæ secundò contraxit, erat de alia ciuitate: ita quòd matrimonium cum prima contractum poterat probabiliter ignorare: & tunc ista secunda excusatur, si contraxit publicè in conspectu Ecclesiæ: ad hoc facit quòd no. Inno. s. de iureiur. c. ad nostram. 3. erant ergo filij legitimi ex ista secunda geniti propter eius probabilem ignorantiam, vt in c. ex

tenore. j. qui filij sint legi. Idem dicit, si esset lata sententia diuortii cum prima: & ab ea non fuerit appellatum: nam illa, quæ contraxit secundò, post talem sententiam excusatur: & filij erunt legitimi, si contraxit in facie Ecclesiæ: licet postea appareat de iniustitia sententiæ, secundum Inno. ¶ Quæro: quæro. iste tex. prohibet matrimonia contrahi non in facie Ecclesiæ: quid de sponsalibus? Dicit Host. idem de illis, saltem ex mente. facit quòd no. secundum eum. s. titu. i. c. 2. nam multis modis talia sponsalia tacitè confirmantur: & transeunt in matrimonium præsumptum. s. de spons. c. adolefcens. & sic eadem ratione prohibitionis: remanet ergo idem ius. s. de transla. c. inter corporalia. ¶ Quintò quæro: vtrum ad istam denunciationem quilibet admittatur. dicit glo. quòd sic, tanquam ad crimen publicum. Vin. dicit, quòd vno accusante, & deficiente, alius non audit: quia perit, & consumitur popularis actio, etiam vno agente: nisi alius velit docere de collusionem. ff. de procura. l. non cogendum. s. c. qui ita. & consumitur etiam per delationem iuramenti. ff. de iureiur. l. eum qui. s. in popularibus. dicit etiam hanc causam agi posse per procuratorem. s. de procur. c. tua. ¶ Sextò quæro: quid si matrimonio in facie Ecclesiæ contracto vnus scit: alter ignorat impedimentum. Hu. & Lau. tenent, quòd quantum ad scientem, filij sint censendi illegitimi: quòd ad ignorantem legitimi. Idem Accur. tenet in l. qui contra. gl. hic tenet, quòd ad ambo legitimi censentur. Idem Io. 3. q. i. c. 2.

ADDITIO.

2. ¶ In vna ecclesia. Adde hic Host. qui ponit quoties, & in quibus locis fieri debeant. & hic collig.

De sponsa. duorum.

SVMMAE.

1. Vir petit aliquam in coniugem: & probat, quòd cum ea contraxit per verba de presenti: ipsa probat, quòd cum alio contraxit de presenti: nec probat de anteriori tempore, quia debet in causa obtinere.
2. Exceptio rei obscure probata: licet per ipsam reddatur dubia intentio actoris plenè probata: non minus per hoc condemnabitur.
3. Et quid si plenè probauit: sed propter probationem exceptionis oppositæ a reo redditur intentio actoris dubia. nume. 3.

VIA quandoque post matrimonium clandestinum vxoratus secundam duxit vxorem: & vxorata secundum virum. Idèò vt sciamus, quid iuris: ponitur sub hac rubrica. habetur de materia. 25. q. 2. in prin. & in fi. ¶ Quarit Ioan. And. post Inno. & Ho. de tali q. j. pone, quòd vnus petit eam in coniugem: & probat, quòd eam cōtraxit per verba de presenti. ipsa probat, quòd cum alio cōtraxit de presenti: nec probat de anteriori tempore: quis debet in causa obtinere? dicit quòd dicit, quæ defendet se. per probationem. n. aliter matrimonij redditur dubia actoris probatio: vtrum ante, vel postea cum ea contraxerit. sed regula est, quòd dubia sunt iura actoris, & rei: est ferenda sententia pro reo, vt s. de fide instru. c. inter dilectos. ad fi. & de proba. c. ex literis. & idè dicit, si duo vendicant sibi vnam in vxorè: & quilibet probat se contraxisse cum ea per verba de presenti: nec apparet, quis primò: absoluetur enim ab vtroque: vel potius differenda erit sententia, donec constet de prioritate alterius eorumdem. & idem dicit, si de vnus sponsalibus prius liquet

queat: donec enim de alterius sponsalibus cognoscitur, retardabitur sententia, ar. j. de fri. & ma. c. i. vbi de hoc. secus dicit esse in præbendis: in quibus si duo litigant contra tertium possessorem. & de iure vnus prius liqueat: pro eo est ferenda sententia: & cauebit condemnato, quod seruabit eum indemnem, iuxta formam l. is à quo. ff. de rei vend. & quod no. Inno. s. de rei u. cum super. In conuentione, & reconuentione si prius liqueat de vna causa, quam de alia, quid sciendum. no. s. de ordin. cog. c. 2. Ista sunt, quæ tangit Io. And. & ita dicit, vt. s. Aduerte, primum dictum est mihi dubium propter regulam, quam tradit Bart. in l. non solū. §. sed vt probari. ff. de oper. no. nunc. vbi dicit, quod quādo exceptio rei est obscure probata (licet per ipsam reddatur dubia intentio actoris probata plenē) non minus p hoc condemnabitur: nisi in delictis, de quibus exemplifica ibi per eum: nam sicut actor debet probare intentionem suam clarē, vt obtineat: ita reus suam exceptionem, vt absoluitur, vt l. matrem. C. de proba. nec mirum: quia in exceptionibus reus est actor, vt l. 2. de excep. & videtur p hoc casus. s. de proba. c. in præsentia. vbi exceptio monachi de ingressu religionis per replicationem rei (quod ille erat minor annis) effecta est dubia: & tamen monasterium obtinet, & in eo, in quo petebat vt actor: & tamen exceptio rei probata (vt dixi) reddebat dubiam monasterij intentionē. facit c. literas. & quod ibi nota. s. de rescrip. in cle. facit qđ no. in l. in bonæ fidei. de iureiur. per Cy. & quod dixi in d. c. in præsentia. In delictis verò secus est. pone exemplum. cauetur statuto, quod in certis pratis non possint homines tenere bestias ad pascendum, aliās pasturandum, infra certos terminos. & sic in certa parte poterant pasturare. & in certa non: fuit accusatus quidam, quod tenuerat bestias in prædictis pratis. & sic fuit simpliciter probatum, quod tenuit. dicit Barto. quod per hoc non poterat sequi condemnatio, per glo. quæ est in d. §. sed vt probari. & per tex. in l. de pupillo. §. qui nunciat. eo. tit. pro hoc. ff. de incen. ru. & nau. l. i. cum l. seq. facit quod no. in l. cum actum. in fi. de ne go. gest. & hoc verum in delictis, vt dixi: & quando actor non clarē probauit accusationem suam. ¶ Quid ergo si plenē probauit: sed propter probationem exceptionis oppositæ a reo redditur actoris intentio dubia: verbi gratia. accusatur Titius, quod vulnerauit Sempronium de mense Martio: & probatum est. Titius objicit, quod Sempronius de illo mense non potuit offendi: quia fuit exbannitus. & probauit, quod in medio Martio exbannitus fuit: ita quod ex hoc redditur dubia probatio accusatoris, vtrum tempore prohibito, vel concessio fuerit vulneratus. dicit Bar. qđ in delictis debemus præsumere in dubio factum esse tempore, quo licet: & sic à delicto excusetur, vt l. meritò. ff. pro socio. & l. interpretatione. de pæ. facit quod dicimus in testibus reducendis ad concordiam: ne incidant in falsum. supra de testi. c. cum tu. pro hoc expresse. C. de peti. hære. l. 2. vbi quis, fundata intentione aduersarij, excipiebat de capitulo suæ emptionis: certè dubitabatur, vtrum ante litem motam: vel post emerit. debemus præsumere, quod ante: quia præsumendo, quod postea esset: præsumeretur delictum, scilicet litigiosi contractus. supra vt lit. pen. c. 2. In alijs ergo casibus, quàm in delictis, si excipiens non probat exceptionem suam clarē, & limitatē, debet succumbere: sicut actor non probans clarē suam intentionem, vt c. auditis. s. de præscrip. & quod not. in d. cle. literas. fallit in causa libertatis: in qua si exceptio in fauorem libertatis opposita probatur taliter, quod reddat dubiam intentionem actoris: feretur sententia pro libertate: secus si ageret quæ sibi vendicat in libertatem, vt d. l. matrem. Ita no. Bar. in d. §. sed vt probari. ex cuius dictis patet, quod in primo casu, de quo. s. vir probauit de sponsalibus de præsentia plenē:

licet illa simpliciter probet se cum alio contraxisse. & non probauit, quod ante debet ferri sententia pro actore, qui plenē probauit: & dubia exceptionis probatio non elidit ipsam. In secundo membro, quando duo agunt: & probant pariter, quod cum ea de præsentia contraxerunt: tunc credo bene dictum, quod superfedatur. de quo dic, vt not. in simi. de proba. c. licet causam. in gl. magna. facit quod not. in c. venerabilibus. de sen. excom. lib. 6.

S V M M A E.

- 1 Promittens aliquam ducere in uxorem tenetur seruare promissa. & cogi potest.
- 2 Matrimonium est magnum sacramentum: quod ostenditur.
- 3 Sponsalia de futuro per quæ verba contrahantur.
- 4 Sponsalia possunt contrahi sub conditione, si promiserit.
- 5 Sponsalia de presenti qualiter contrahantur.

DVobus. Habetur pro palea. 27. quæstio. 2. c. duobus. & hoc dicit. Sponsus duarum adhærebit primæ, si fuit sponsa de præsentia: sed si de futuro, & secunda de præsentia: adhærebit secundæ. & sunt duæ partes. secunda ibi [est autē.]

- 1 ¶ No. primò, quod ille, qui promittit aliquam ducere in uxorem, tenetur seruare promissa: & cogi potest, vt supra de spon. c. ex literis. 2. si tamen cum alia contrahat per verba de præsentia: decetero nõ cogetur, vt hic: quia fortius vinculum superuenit. vtrum autem teneat ad interesse propter fidem non seruata, dixi. s. de spon. c. gemma. ¶ Secundo nõ. quod matrimonium est magnum sacramentum. quod quantum sit, ostendit eius actor: tempus: & locus, in quibus fuit institutum: & eius firmitas, vt hic. & j. de tri. c. i. & ipsius significatio. quæ traditur. s. de biga. c. debitum. ¶ Tertio nõ. formam verborum, per quæ contrahuntur sponsalia de futuro. scilicet quando quis promittit, quod ducet. idem dicas, si verba proferantur in tempore præsentia: si coherentes non sunt atatis legitimæ. de despon. impu. c. fin. similiiter per dationem arrharum. C. de spon. l. arrhis. Itē per annuli subarrhationem. 25. q. 1. c. si quis desponsauerit. multò fortius, si iuramentum interuenit. s. de spon. c. de illis. secundum Inno. & Host. ¶ Quarto nõ. in ver. est autem. ¶ Quod sponsalia contrahuntur sub conditione, si promiserit, & c. quod qualiter debeat intelligi, glo. tangit. dicam. j. & quod subijcit [vel etiam pro consensu.] supple. i. obtinendo. secundum Ala. puta [consentiam in te si consenseris in me.] Host. exponit, vel, pro, & ff. de ver. sign. l. sape. & si promiserit mulier, eum, scilicet sponsum de futuro rem, idest carnalem copulam secum habere. super hoc carnalis copula habetur & pro consensu, idest pro fide consensus: quam vis alia verba non interuenerint. q. d. tale est matrimonium præsumptum: & æquiparatur fidei consensus, vt probatur. s. de spon. c. is qui fidem. & c. si inter. & satis gl. hic ponit istum intellectum. ¶ Quintò not. in ver. fides. quod qualiter contrahantur sponsalia de præsentia. quando scilicet corde, & ore mutuo se cõcedit, & c. per hoc, quod dicit [& ore.] colloquio, quod matrimonium non contrahitur sine verbis. Hostien. dicit, quod quod ad rem, & substantiam matrimonij sufficit consensus, sine quo omnia frustrantur effectu. infra eod. cap. fina. & quod dicit [ore.] subaudi, vel alio modo: vel signo: quod sit æquipollens, vt no. supra de spon. c. tuæ. & cap. penul. secundum Hostien. vel aliter, secundum eum, si vnus dicit alteri. [ego volo te ducere in uxorem, si vis me in virum. & si cõsentis, quod verum sit matrimonium, osculeris me.] & illa postea osculatur, non videt, Hosti. quæ

re hoc non sit matrimonium contractum verbo. & ore, siue alijs. ad hoc. j. de ma. cõtrac. c. 1. & C. de dona. ante nup. l. si à sponso. de istis formis contrahendi vide. s. de spon. c. ex parte. ¶ Opp. iste text. videtur approbare istam conditionē [si promiseris] & c. sed contra: imò videtur, quod debeat respici, tanquā turpis: vel saltem statim, cum cognouerit, sit matrimonium. Sol. vt in glo. & placet mihi opi. Tan. quod ista dictio, si, non sumatur conditionaliter, sed causatiue. alij aliter dicunt. sed non curo recitare: quia inutilia.

A D D I T I O.

- 1 ¶ Est magnum sacramentum. matrimonij institutio à Deo an fuerit per modum præcepti, vide Io. de Tur. cre. in c. 1. 27. q. 1. & gratiam cõferat: & an in eo sint aliqua bona, vide de alijs pluribus quõibus ibidem.
- 2 Desponsatam alteri per verba de præsentia nullus alius potest ducere in uxorem.
- 3 Matrimonium non præscribitur, quantumcunque quis possideat uxorem alterius bona fide.
- 4 Uxorem ducens cum alio desponsatam, debet agere pœnitentiam: de qua hic.

S V M M A E.

- 1 Desponsatam alteri per verba de præsentia nullus alius potest ducere in uxorem.
 - 2 Matrimonium non præscribitur, quantumcunque quis possideat uxorem alterius bona fide.
 - 3 Uxorem ducens cum alio desponsatam, debet agere pœnitentiam: de qua hic.
- A**Ccepisti. Alteri desponsatam nullus potest ducere in uxorem. ¶ Nota primò, quod debet quis dimittere desponsatam alteri: si ipsam duxerit in uxorem. & intellige desponsatam alteri per verba de præsentia: secus si per verba de futuro, vt s. c. proxi. ver. non. n. ¶ Secundo. nõ. in ver. quia nõ quæ. ¶ Contra matrimonium non præscribitur: quantumcunque. n. quis possideret uxorem alterius bona fide, nunquā præscriberet: quia matrimonium nõ soluitur, nisi morte: & præscriptio est iudicia iure positio: quod nõ potest tollere dñicū illud [quos Deus cõiunxit] & c. Collige et, quod si ille, qui ista primitus desponsauit, decesserit: istud tñ matrimonium non confirmat: tñ cum isto contractū. facit. j. de eo, qui du. vx. c. 1. & in reg. non firmatur. ¶ Tertio nõ. quod ille, qui duxit uxorem ab alio desponsatam, debet agere pœnitentiam. de qua hic. quod intellige, si scienter: nam probabilis ignorantia excuset eum. 2. q. 2. c. in lectum. j. de secun. nup. c. dominus. per istam tamen pœnitentiam non tolleretur pœna fori tēporalis, vt dixi. j. de accu. c. de his. ista enim est pœna, quæ imponitur in foro pœnitentiæ, vt ex tex. patet.

S V M M A E.

- 1 Sponsalia de presenti non soluuntur per sequens matrimonium, etiam carnali copula consummatum.
- 2 Verba sunt necessaria in sponsalibus.
- 3 Consensus solus an faciat matrimonium.
- 1 Licet. ¶ Sponsalia de presenti non soluuntur per sequens matrimonium, etiam carnali copula consummatum. & idem dicit, quod Decr. 1. s. eo. ¶ No. primò, quod licet per ingressum religionis vnus ex sponsis soluatur sponsalia de pñti, vt s. de conuer. cõiung. c. ex publico. tamen habes titulum, & possessionem rei, de qua contenditur, præfertur primo hñti tñ titulum in eadē re. vt l. quoties. de rei vend. sed illud in rebus prophanis: in quibus dominium non titulo tantum, sed traditione quaeritur: secus in spūalibus, vt matrimonio carnali, vt hic, & spūa li, vt. j. de præb. c. si tibi absenti. li. 6. glo. de hoc no. j. cap. fin. ¶ Secundò nõ. quæ verba sint apta ad sponsalia de præsentia. circa quæ de aliquibus dubitatur: de quibus dic, vt supra de spon. c. ex parte. ¶ collige etiam, quod sunt necessaria verba, secundum Goff. Ala. hic contra. dixi. s. de spon. c.

tua. ¶ Tertio nõ. quod in casu huius. c. aliqui aliter iudicatum est, quod hic Papa statuat. Item et quandoque contraria serua ta fuit consuetudo, vt. j. c. fi. & certè sic tentando interroga ui magnæ conscientie viros: qui secundum conscientiam iudicantes errant in casu huius. c. & si. credunt. n. secundum matrimonium carnali copula consummatum præferendū primis sponsalibus de præsentia, carnali copula non firmatis. sed contrarium de iure: quia solus consensus facit matrimonium. & nuptias non concubitus, sed consensus facit, vt l. nuptias. ff. de reg. iur.

S V M M A E.

- 1 Appellatione interposita, non solum attentata à iudice reuocantur: sed etiam attentata à parte.
- 2 Matrimonium contractum contra prohibitionem iudicis, potest per iudicem irritari.

TVa. Ei, qui appellat in causa matrimoniali in terdici debet, ne interim aliud matrimonium contrahat. & si contraxerit, separetur primò ponit thema. secundò ibi [hoc arbitramur.] præcipit fieri in terdictum. tertio dicit, quid iuris, si violetur. ¶ No. primò, quod appellatio interposita, non solum innouata à iudice reuocantur. j. de app. c. non solum. lib. 6. sed etiam attentata à parte, vt hic, & ibi not. vide ad hoc, quod no. in l. creditor. in prin. ff. man. & aduerte, quia non solum appellatio est causa rescindendi secundum matrimonium: sed etiam litis pendencia, quæ producit effectum reuocationis attentatorum, ea pendente. s. vt li. pen. c. 1. & vide quod ibi no. & eo. ti. c. 1. li. 6. ¶ Secundò nõ. quod matrimonium contractum contra prohibitionem iudicis potest per iudicem irritari: quod quõ intelligatur, dic vt in ea. & dixi. s. de spõ. im pub. c. ad dissoluendum. & intellige, quod iudicis officio reuocantur attentata, pendente appellatio, & sine iuris ordinē. vt no. in d. c. 1. & c. bonæ. de app. & l. chirographis. de ad ministr. tuto.

S V M M A E.

- 1 Consuetudo, quæ disponit super substantia matrimonij non est seruanda.
- 2 Pars dicitur turpis, quæ suo non congruit vniuerso.
- 3 Papa nõ potest aliquid statuere circa matrimonij cõsummatum.
- 4 Consuetudo potest disponere super matrimonij nõ consummatum carnali copula.

DVas. Qui duas per verba de presenti desponsauit: primò desponsatam habebit uxorem: etiã si prius secundam non cognouerit: nec valet contraria consuetudo. h. d. ¶ No. primò, quod consuetudo, quæ disponit super substantia matrimonij, non est seruanda. de quo. s. de spon. c. 1. non enim primò cognita, sed prius desponsata pro uxore legitima est habenda: quia consensus facit matrimonium [sine quo] & c. vt in fine cap. ¶ Secundò nõ. quod turpis est pars, quæ suo non congruit vniuerso. tenetur enim vna ecclesia sequi consuetudinem suæ ecclesiæ metropolitana. de cognat. spi. c. super eo. dumtamen non sit irrationabilis: nam si in sacramentis mi nistrandis discrepet consuetudo metropolitana à consuetudine Romanæ Ecclesiæ: nõ sua, sed Romanæ Ecclesiæ consuetudo seruanda erit. de hæreti. c. ad abolendam. de cele. mis. c. perniciosus. ¶ Tertio nõ. tex. dum dicit [in matrimonij decreto contrahendis] & c. quod ista constitutio non respicit matrimonia præterita iam contracta, prætextu illius consuetudinis. vtrum ergo illa tolerentur: & filij ex talibus nati erunt legitimi. dicit Hosti. quod ex hoc verbo de cetero. Pe. de Anch. sup. 4. Decr. c. vide-

videtur Papa praterita matrimonia contracta preteritu co
 luetudinis tolerare. si. s. de co. se. ec. vel al. c. a qua. Sed con-
 tra. quia per talem consuetudinem ostenditur euangelium
 [quos Deus coniunxit.] &c. quod mandatum Papa no pot
 3 tollere. 25. q. 1. c. sunt quida. fo. dicit Host. circa matrimo-
 niu consummatu Papa no pot aliquid statuere cōtra. & ita
 intelligitur illa Aut. Quos Deus coniunxit. &c. sed circa ma-
 trimoniū nōdū carnali copula consummatu, pōt Papa sta-
 tuere, vt. s. de conuer. coniu. c. ex publico. nam circa matri-
 monia contrahenda pōt Papa noua impedimenta induce-
 re: & antiqua impedimēta canonica remouere: & tunc, sci-
 licet si inducat impedimenta: consensus contrahentium
 constitutione canonica reprobatus non habetur pro con-
 sensu. similiter si remouet impedimentum: habebitur pro
 consensu consensus contrahentium: & valebit, secundum
 Deum, matrimonium sic contractum. 7. de conse. c. super
 eo. & de conse. c. quod dilectio. vnum tamen pōdera, quod
 dicit Host. scilicet quod matrimonia contracta retro prae-
 textu consuetudinis, de qua in text. tolerantur. ex quo dī-
 cto sequitur, quod non solum Papa sed consuetudo sup
 4 matrimonijs non cōsummatis carnali copula, potest dispo-
 nere, vt censeatur legitima: & talia videntur in futurum
 potius per istam constitutionem infirmari, quam iure di-
 uino. Nam si Deus, dum ait. [quos Deus coniunxit] &c. in-
 tellexisset de sola coniunctione animorum, nō corporum;
 non esset maior ratio, quare Papa contra illud Dei prae-
 ceptum posset dispensare, & illud tollere: quam posset illud
 carnali copula consummatum: nam si non consummatum
 esset firmum constitutione diuina. quomodo diceret Host.
 qd matrimonia contracta, vigente ista constitutione, essent
 rara. Item quo summi Pontifices aliter iudicassent, vt fece-
 runt. s. eod. c. licet. Item quo Papa dissolueret istud vincu-
 lum per ingressum religionis. s. de conuer. cōiu. c. ex publi-
 co. vnde forte non esset male dictum, qd sponsalia de pñci
 non tñ firmentur illa Aut. Quos Deus coniunxit, &c. quan-
 tum canonica institutione, vt hic. dum dicit, qd Ecclesia Ro-
 mana hoc sequitur: & quia Ecclesia statuit hoc ligamen so-
 lo consensu de præsenti firmatum, non posse dissolui, nisi
 per ingressum: idē cum alia similis subiequens etiam cum
 copula reprobatur: quasi primum canonica constitutione
 confirmatum esse aliud impediat: & qd constitutio canoni-
 ca posset reprobare in matrimonijs consensum, & etiam
 dare viam consensui, dixi. s. & patet supra de despon. im-
 pu. c. ad dissoluēdū. & vide quod no. 10. An. in d. c. ex publi-
 co. & c. cum ad motū. de sta. mo. ¶ Opp. dicitur in gl. quod
 qui primō contraxit, obtinet: & non ille, qui carnaliter co-
 gnouit, contra imō videtur, quod ille, qui nititur ex titu-
 lo, & traditione, licet sit posterior, praeferatur primō habē-
 ti solum titulū: vt patet in cōtractu emptōnis, & venditio-
 nis: patet in matrimonio spūali: in cōtractu pignoris, & si-
 milibus. vt in gl. quae soluit, qd aliud est in cōtractu matri-
 monij, quā in alijs: quia ille solo cōsensu perficitur: sed ista
 ratione gl. impugnat Io. An. quia emptio, & venditio perfici-
 tur consensu, vt ff. de contrah. emp. l. 1. in fin. & tñ trad. tio
 post talem consensum praefert posteriorē priori, vt l. quoti-
 ties. C. de rei vē. dicit gl. post Io. An. & Host. qd ratio differē-
 tia inter matrimonium, & ceteros contractus est illa: quia
 illi iure gentium, & positio regulantur: matrimonium ve-
 rō, & eius obligatio diuina auctoritate firmatur. vnde con-
 sensus in eo fortius operatur, quam in alijs contractibus,
 qui reguntur iure fori, potius, quam iure poli. Ita tamē
 ratio non est vniuersalis vera: nam etiam ex multis contra-
 ctibus quaeritur dominium sine traditione ex solo titulo.
 vt patet in l. fina. C. de sacrosan. eccle. & cap. 2. supra de cō-
 sue. in matrimonio spūali etiam sine traditione incom-
 mutabiliter titulus confert ius: vt cap. si tibi absent. de pre-

ben. lib. 6. tetigi supra eodem. cap. licet. sit ergo ratio,
 magnus fauor, & reuerentia huius contractus matri-
 monij: vt solo titulo quaeratur (vt sic dixerim) ius in re inter
 copulatos etiam sine traditione, siue copula: sicut in alijs
 contractibus fauorabilibus idem contingit, vt d. l. fina. &
 d. cap. 2. de consue. & fatendum est, quod Papa potuisset
 approbare consuetudinem, quam hic reprobat: quia (vt
 dixi) circa matrimonia non consummata habet largam po-
 restatem. quo casu ista consuetudo transiret in legem: sicut
 illa, de qua. s. ti. 1. c. fi. & 35. q. 3. c. quaedam lex. & c. seq. qd
 tenet hic Io. And.

De cōditionib. appositis.

S V M M A E.

- 1 *Conditio quid sit. Per quae verba inducatur nu. 2.*
- 2 *Si, dictio cuius sit naturae: & qualiter faciat conditio-
nem. & nu. 4.*
- 3 *Cum, dictio, an faciat conditionem.*
- 4 *Nisi, dictio an faciat conditionem.*
- 5 *Alioqui, dictio an faciat conditionem.*
- 6 *Aduerbia an faciant conditionem. Quoad, Donec, &
Quandiu.*
- 7 *Dum, dictio, an faciat conditionem.*
- 8 *Quousque, dictio, an faciat conditionem.*
- 9 *Quoniam, dictio, an faciat conditionem.*
- 10 *Postquam, aduerbium, an faciat conditionem, remissiuē.*
- 11 *Vbi, aduerbium, an faciat conditionem, remissiuē.*
- 12 *Quatenus, aduerbium, an faciat conditionem.*
- 13 *Conditio, an inducatur ex vi nominis. qd non.*
- 14 *Pronomen an inducat conditionem.*
- 15 *Relativa an inducat obligationem.*

Continuatur hęc rubrica ad praecedentia in
 hunc modum. dictum est. s. de spon. quae
 purē contrahuntur: videndum est de his,
 quae contrahuntur sub conditione. Item
 ex quō de matrimonijs conditionalibus
 erat dicturus: ne aliam specialem rubri-
 cam fieri oporteret, submisit etiam de conditionibus in
 alijs contractibus apposis. habetur de prima parte. 32.
 quaestio. 2. cap. solet. & c. aliquando. & quare. vlti. cap. vno,
 secunde parti conuenit de ser. non or. c. libentius. de re-
 stitu. spo. c. olim. 1. de confir. vti. vel inuti. c. pe. trahi potest
 ad rubricam lib. 5. de rescrip. c. si propter. de elec. cap. 2. de
 re iudi. cap. abbate. post prim. de spon. c. vno. in fi. & cle. de
 concess. praebe. c. vno. in fine. Ita dicit Io. An. vtile arbitror
 aliquid de conditione super rubrica tractare, scilicet quid
 sit conditio: & per quae verba conditio inducatur: quia in
 omnib. c. huius ti. habemus, qd inducitur per istam coniun-
 ctionem, si. ¶ Ad primū ergo quid est condō. dicit Barto.
 conditio est quidam futurus euentus: in quem dispositio
 confertur. [euctus.] dico generaliter: siue cōsistat in facto:
 siue in iure, vt l. multum. de condi. & demonstr. Item siue
 affirmatiuē: siue negatiuē. e. ti. c. in facto [futurus] dico ad
 differentiam conditionis de praeterito, vel praesenti: quae
 propriē non sunt conditiones. de condi. in fi. l. institutio ta-
 lis. & l. sic itaq;. & l. cum ad praesens. ff. si cer. per. [In quem
 dispositio suspenditur.] dico ad differentiam diei certae:
 quae dispositionem non suspendit. de verbo. signifi. l. cedere
 diem. & quod not. supra de plus peri. c. 1. Item ad differē-
 tiam conditionis necessariae, quae non est conditio. de
 noua. l. si pupil. §. sub. conditione. Item ad differentiam con-
 ditionis impossibilis, quae non suspendit: idē non est

est conditio. 7. eod. c. ff. & l. 1. de condi. in fi. ¶ Viso ergo.
 2 quid est conditio. videamus per quae verba inducatur. do-
 minus. Bar. cuius fuit definitio: & quae sequuntur in effectu
 ponit in l. 1. ff. de condi. & demon. a. & prosequitur de con-
 iunctionibus: de praepositionibus: aduerbijs: & ceteris
 3 partibus orationis. ¶ Primō igitur quaerit de natura dictio-
 nis, si. de qua dic breuiter, quod iuncta verbo praeteriti,
 vel praesentis temporis non facit conditionem, vt l. si stipu-
 latus fuero hanc summam. de verborum oblig. Aliquan-
 do respicit verbum futuri temporis: & tunc aduerte, quia
 quandoque ille futurus euentus est certus omni certitudi-
 ne. quandoque est certus, an. sed incertus, quando, vt mors.
 quandoque est omnino incertus, vt sunt omnes conditiones
 communiter. primo casu non facit conditionem, vt dictū
 est in conditione necessaria. secundo casu sunt glo. contra-
 riae. quaedam dicunt, qd haec conditio [si moriar.] non facit
 conditionem, vt l. si pupillus. §. si sub condōne. de noua. &
 C. de fideiuf. l. post mortē. & vtrōq; no. cōtrariū tenet gl.
 in l. in omnibus. de reg. iur. & illa verior: quia casus est in l.
 quibus diebus. §. quidam Titio. de condi. & demon. & C. de
 his, quae sub modo. l. 1. fallit in casibus. primō in l. mato. §.
 si sub condi. ff. de tute. nam illa expressio, quam fecit ibi iu-
 dex, intelligitur facta, secundum qd tacite inerat: vt non sus-
 pendat tutoris dationem: sed administrationem. facit qd
 no. Inno. in c. fi. de praesump. & de offic. dele. c. 1. in cle. Item
 fallit in l. 1. §. sed apud. & ibi no. ff. de aqua plu. arcen. ratio
 est, quia si acciperetur pro conditione: resularet prauus
 intellectus, contra naturam conditionis: quae est, vt resul-
 tet ex ea validum arg. a contrario sensu, vt l. 1. de offi. eius,
 cui mā. est iuris. & no. Doc. in l. cōuēticia. C. de epi. & cle.
 vbi igit resultat sensus a cōtrario prauus, exponit, si, pro, q
 uis. vt l. sed & si. sed apud. & de verborum obligat. l. inter
 stipu. §. sacram. & C. de li. & eorum lib. l. si. Item fallit in l.
 videamus. de in litem iuran. §. l. Titium, & Meuium. §. a ma-
 tre. de administ. tuto. & de dam. infecto. l. a quo. in quibus
 sumitur, si, pro, quia. & hoc idē: quia adicitur orationi,
 quae est certa: vel certa dicitur: vel debet poni, quod est cō-
 tra naturā conditionis. quae est, vt sit dubia: & se habeat ad
 esse, & non esse, vt dictum est. Item fallit in l. 1. §. nūciatio.
 de ope. no. nunc. de aqua plu. arcen. l. in diem. cum infinitis
 si. & hoc idē: quia dictio, si, coniungitur cum copula: &
 tunc enim exponitur, etsi, pro, quamuis. b. quandoque verō
 4 stat propriē, vt dicit Bar. in d. l. 1. ¶ ¶ Secundō quaerit de di-
 ctione, cum: an faciat conditionem. dicit ipse, quandoq; est
 praepositio: & tunc habet vim copulatiuā, vt l. ille aut ille.
 de vstruc. le. & l. Titia. §. nihil distat. de leg. 1. & tunc con-
 ditionem non facit: nisi alia sit voluntas testatoris, vt l. si
 fuerit. §. fina. de ma. te. quandoque dictio, cum est coniun-
 ctio: quod est semper, cum apponitur verbo praesentis, vel
 praeteriti temporis. & tunc non facit conditionem, quae nō
 est de praeterito: sed ponitur caufatiuē: vel aduersatiuē pro,
 quamuis: vel pro, quia vt l. demonstratio. §. 1. quandoq; ad-
 iungitur cum aduerbio, quod est, quando ponitur cum ver-
 bo futuri temporis: tunc lex videtur ponere regulam, quod
 inter, si, & cum, non sit differentia, vtrum conditionem in-
 ducat, vt l. qui promisit. de condi. inde. de ver. obli. l. quod-
 cumque. §. pe. dominus Bar. dicit, quod plures sunt differē-
 tiae: quia dictio, si, notat principaliter conditionem: secun-
 dario tempus. sed dictio, cum, facit principaliter tempus;
 secundario conditionem, probatur in l. si Titio. ff. quando
 dies le. ce. & aliae sunt differentiae. prima est: quia cum ista
 verba apponuntur circa substantiam obligationis: vt circa
 voluntatem: quae exprimitur per futurum subiunctiuū: nā
 hęc stipulatio [promittis si voluero.] non valet: secus si [cū
 voluero.] vt l. centesimis. §. fina. de verborum obligatio.
 ratio est: quia in prima est conditio expressa per, si. in se-

cunda tacita per, cum. expressa nocent. ff. de conditio. &
 demon. l. nonnunquam. secunda differentia est: quia si pro-
 mittis, vel legas 10. cum petiero, non facit conditionem, vt
 l. si decem cum petiero. de verborum obligat. secus si pro-
 mittis, vel legas, si petiero, vt ibi no. Ratio est iam dicta: quae
 per [si] denotatur conditio principaliter, & expressa. sed p
 [cum] denotatur principaliter tempus: & est conditio taci-
 ta. & idē cum talis temporis expressio sapiat exactionē
 de praesenti, nullam suspensionem inducit. vt l. liber homo.
 de verborum obliga. tertia differentia est: quia dictio, si, si-
 ue ponatur circa dispositionem: siue circa executionē di-
 spositionis facit conditionem, vt ff. de condit. & demonst.
 l. quibus. §. quidam Titio. sed dictio [cum] facit conditio-
 nem, si apponatur circa dispositionem. secus si circa execu-
 tionem. ff. de leg. 1. l. si cui. & C. quando dies leg. ce. l. ex his.
 & hoc secundum Doc. ibi. Barto. tamen dicit, quod in di-
 ctione [si] verum est, quod dictum est in vltimis voluntati-
 bus, vt no. in d. §. quidam Titio. secus in contractibus: quia
 si apponatur circa executionem, dictio [si] non facit condi-
 tionalē dispositionem: sed resoluendam sub conditione,
 vt l. 2. de in diem adie. & ibi glo. bona. & dic etiam de ista
 5 dictione [cum] vt d. l. si cui. de le. 1. per Bar. ¶ ¶ Tertiō qua-
 ro de dictione [nisi] an faciat conditionem & dic, qd quan-
 doque dictio [nisi] adicitur verbo praesentis, vel praeteriti
 temporis: & tunc est dictio merē exceptiua: de cuius natu-
 ra solet dici pactum, de re iur. lib. 6. per Dy. in l. actione. de
 transac. per Cy. & per alios in l. si eum. §. qui iniuriarum.
 si quis cau. quandoque adicitur verbo futuri temporis. &
 tunc est quaedam gl. quae videtur dicere: aut dictio, nisi, pra-
 cedit dispositionem: aut sequitur, vt no. de ac. & obligatio.
 l. obligationum fere. §. conditio. sed illud est falsum: quia qd
 quid praecedit in ordine locutionis: tamen in ordine intel-
 lectus semper praecedit dispositio. & sequitur illa exceptio
 [nisi] dic ergo, quod aut loquimur in vltima voluntate: &
 totam dispositionem facit conditionalem. de condi. & de-
 monstr. l. quibus diebus. §. quidam Titio. & de le. 3. l. fidei cō-
 miffaria. §. quamquam. aut loquimur in contractibus: &
 tunc aut dispositio fuit contracta per verba futuri tempo-
 ris: & tunc idem aut per verba temporis praeteriti, vel pra-
 sentis. & tunc dictio [nisi] facit resolutionem conditiona-
 lem: licet dispositio sit pura, vt no. in l. 2. de in diem adiec.
 6 licet glo. in l. 3. eodem. tit. aliter sentiat. ¶ ¶ Quartō quaerit
 de dictione [alioqui]. Ista dictio mirabilis est: & non solum
 facit conditionem: sed in seipsa orationem continet, & in-
 ducit contrariam praecedenti dispositioni. exponitur enim
 [alioqui] id est si non fecerit, vt l. si finita. §. ex hoc edicto.
 de dam. infect. & ibi no. & de verborum obligatio. l. elegan-
 ter. §. penul. & no. Spe. in ti. de cita. §. 1. ver. sed pone Papa.
 & vide de ista dictione. s. de praeb. c. extirpanda. ¶ ¶ Querit
 etiam Bar. de dictione [alioqui]. de dictione [siue] dic, vt ibi.
 & ista sufficiant de coniunctionibus. ¶ ¶ Secundō principali-
 7 ter tractat de aduerbijs. ¶ primō de aduerbijs temporis,
 quae futurum tempus respiciunt: aliae non esset conditio,
 vt dictum est. tangit ergo de aduerbio [quoad: donec:
 quandiu.] quae quasi idem significant. vt ecce lego, vel
 promitto tibi centum, quoad in studio fueris: vel quan-
 diu in studio fueris. vel donec fueris in studio. idem e-
 nim importat communis modus loquendi: idē pro-
 missuē allegat in praedictis: & videtur, quod illa verba
 faciunt conditionem, vt eodem tit. l. pater Seuerinam. §.
 fina. de an. leg. l. legatum. de ali. & ci. leg. l. Gaio. §. Impe-
 rator. & de serui. l. 4. alibi videtur dicere, quod solum
 tempus, siue dilationem quandam ista verba inducant. ff.
 de excu. tu. l. pe. in princi. & multa alia iura diuersimodē
 de illa materia loquuntur. Ideo ad ipsorum declara-
 tionem dic, quod quandoque istae dictiones apponuntur
 Pet. de Ancha. sup. 4. Decre. e 2 ad

ad inchoationem alicuius beneficii, & tunc faciunt conditionem. J. eo. l. pater. §. fi. da an. leg. l. legatum. & d. §. Imp. & l. 1. C. de leg. nam in omnibus illis legibus inducitur legatum annuum: menstruum: vel diurnum: vt in alimētis: & ideo ad inchoationē cuiuslibet legati apponitur. hoc ē sentit Cy. in l. fi. C. de indic. vid. aliquando ista dictiones ponuntur ad suspensionem alicuius beneficii: vel dispositionis præambula: vt illa dispositio differatur in euentum alicuius casus, vel conditionis: & tunc, aut suspenditur in euentu certo tempore limitatum. & dic vt l. sancimus. §. donec. C. de iure delibe. aut suspenditur in aliquem euentum incertu: & facit conditionem. vt l. sufficit. de condi. inde. Aliquando dictiones ponuntur ad limitationem beneficii iam concessi, seu dispositionis præambula. videlicet vt illud duret vsque in euentum alicuius casus: tunc inducitur existētia conditionis præcedentis: nisi in casu, qui habetur in l. 4. de fer. Aduertendum tamen, qd illa conditiones, quæ inducuntur per illas dictiones, quandoque extinguuntur ipso iure: quandoque ope exceptionis. in quo dic, qd quandoque apponuntur a lege: & extinguuntur ipso iure earum euentus. de condi. fur. l. suo. §. tandiu. de noxa. l. in delictis. §. si detracta. ratio, quia lex potest hoc facere. aut apponuntur ab homine: & tunc aut circa obligationes merè personales: aut circa iura realia. primo casu extinguuntur ipso iure, siue in contractibus, siue in vltimis voluntatibus. ff. de ver. ob. l. eū qui ita. & ibi de dictione [donec] & de l. 1. nemo potest. & ibi patet ratio. aut circa realia: & tunc aut circa ius dominij: aut circa alias seruitutes. primo casu aut in vltimis voluntatibus: & extinguuntur ipso iure. C. de leg. l. fi. secundum primam solu. quæ est vera: quia testator potest transferre dominium ipso iure: aut loquimur in contractibus: & tunc non ipso iure. ratio, quia hoc non potest fieri regulariter per contractum, vt no. C. de condi. ob causam. l. ea lege. & l. fi. de noxa. cum simi. secundo casu quando circa alias seruitutes personales, vt vsusfru. tunc extinguuntur ipso iure, vt l. ambiguitatis. C. de vsufu. & ibi de dictione do nec. ratio: quia vsusfru. potest finire tempore, ff. de vsufu. l. 4. aut circa alias seruitutes reales: & tunc non extinguuntur ipso iure, vt d. l. 4. de ferui. vbi expressè de dictione [quandiu] ratio: quia seruitutes non possunt constitui ad tempus & licet hoc sit de materia l. nemo potest. de l. 1. tamen hic incidenter dicta sint: quia faciunt ad intellectum istarum dictionum. vnum tamen no. qd de natura istarum dictionū est, qd licet quandoq; extinguant ipso iure: qnque ope exceptionis. quandoq; differant, vt s. dictum est. tamen dictæ dictiones habent quandam virtutem repetitiuam: vt dispositio suam reassumat effectum, impedimento cessante, vt l. 1. de excu. tut. & l. 3. §. si quis de susp. tu. & l. si cum in annos. in prin. qui. mo. vsuf. amit. & ista sunt etiam vtilia canonistis: sæpissimè enim ab homine, & iure proferuntur sententiæ suspensionis, excommunicationis, & si. quousq; donec, quandiu, & si. facit quod no. J. de deci. c. 1. in cle. & s. de spon. c. non est nobis. ¶ Quæro de dictione [dum] dicit, quod idem, quod in prædictis, vt l. qui concubinam. §. vxori. de l. 3. facit quod no. in l. 4. ff. de fer. & l. si quis ita le gauerit. de condi. & demonst. ¶ Quæro de dictione [quousque] dicit, qd illud, quod in dictis: quia eadem est ratio. & probatur de ma. rest. l. Imperatores. & d. l. si cum in annos. ¶ Quæro de dictione [quoniam] dicit, quod idem: & similiter de dictione [quandocumque] vt l. quod pupillo. quando dies le. ce. Et aduerte, quia omnia ista aduerbia, de quibus dixi supra, requirunt duo verba. scilicet vnum conditionis: & vnum disponis. Idem in alijs aduerbijs temporis. Item dicit, quod vbi cunq; dictum est supra, dicta aduerbia facere conditionem: intelligit secundario: principaliter tempus, vt dictum est supra de dictione [eum].

¶ Quæro de aduerbio [postquam] dic per eum in l. quibus diebus. de condi. & demonst. §. fi. ¶ Quæro de aduerbio loci, puta de dictione [vbi] dic, quod quandoque improprie ponitur, & facit conditionem, vt l. si ita scriptum. §. fi. de lega. 2. ¶ Quæro de aduerbio quantitatibus, vt [quatenus]. c. edic. quod facit conditionem, vt l. Stichum, qui meus erit. ¶ Vterius quæro de aduerbijs negandi: vel de dictione [ne] est dubium an faciat conditionem, vel modum. de hoc ipse not. in d. l. quibus diebus. §. fina. ¶ Tertio principaliter quæro de nominibus. ¶ an ex vi nominis inducatur conditio. dic, quod non; quia sunt significatiua dispositionis: & aliud est conditio, quam dispositio: & hoc verum, quando nomina sunt significatiua alicuius substantiæ existētis: sed si sunt significatiua substantiæ futuræ: quæ tamen esse speratur, vt lego partum, vel ancillam, vel fructus talis fundi: tunc videntur facere conditionem, vt l. interdum. de verborum obligatio. & l. 1. de conditio. & demonstratio. item quandoq; in dispositione apponuntur quædam, quæ nõ sunt de substantia dispositionis: sed ponuntur vt causa de futuro, vt promitto centum nomine dotis. & facit quandam tacitam conditionem, si matrimonium sequatur, vt l. stipul. cum simi. de iure do. ¶ Quarto principaliter quæro de pronomine: an conditionem inducat. circa quod est sciendum, quod quædam sunt pronomina, quæ requirunt vnum verbum tantum. quædam sunt, quæ de sui natura requirunt duo. de primis dicit, qd quædam sunt significatiua substantiæ, vt [ego: tu: omnis: nullus: quilibet: & vterque.] & ista non faciunt conditionem per se, de sui natura: nisi ex natura coniunctionis: vel aduerbijs: vel alterius dictionis, vt s. dixi de nomine. quia eadem est ratio. quædam significant qualitatem. vt [meum: tuum: suum.] & ista, si adiungantur verbo futuri temporis, faciunt conditionem, vel demonstrationem, vt l. nuper. de leg. 3. ¶ De alijs verò pronomibus, quæ requirunt duo verba: dico, quod quædam sunt distributiua: quædam relatiua. distributiua, si adiungantur verbo futuri temporis, semper faciunt conditionem. hoc probatur in distributiuo in l. qui filiabus de leg. 1. & l. si necessarias. §. si annua. de pig. ac. Item in distributiuo [quisquis] cum suis obliquis. vt l. q. liberis. §. hæc verba. de vulga. & pupil. & l. 4. §. fi. de leg. 1. Item in distributiuo [quicumque] vt l. edicto. in prin. de iure fi. Item in distributiuo [vter.] l. vter. de condit. institu. Idem in omnibus similibus, quæ requirunt duo verba de sui natura. Sed si adijcerentur verbo præteriti, vel præsentis temporis, esset demonstratio. de conditio. & demonstratio. l. demonstratio. ¶ De relatiuis videamus. ¶ primò de relatiuo substantiæ, vel de relatiuo [quis, vel qui.] quod est relatiuum substantiæ, vt no. in l. 1. C. de sen. quæ pro eo, quod interest. & Insti. de iuti. stipul. §. alteri. & de hoc dico, quod quandoque ponitur distributiue: & non relatiue. quod est, quando cunq; refertur ad aliquam generalitatem, vel terminum communem: tunc faciunt conditionem: sicut alia distributiua. ff. de re. du. l. si fuerit. quandoque ponitur relatiue: quod est, quando cunq; refertur ad aliquod certum, & limitatum: tunc siquidem iungitur verbo præteriti, vel præsentis temporis: & nunquam facit conditionem, sed demonstrationem: licet quædam iura videantur contradicere: quibus ipse respondet in l. demonstratio. de conditio. & demonstratio. quandoque iungitur verbo futuri temporis: tunc facit conditionem, vt l. Stichum, qui meus erit. de lega. 1. & l. nuper. de leg. 3. vtrum autem faciat conditionem tacitam, vel expressam: & quæ sint differentiæ inter tacitam, & expressam, dic vt no. Bar. in d. l. 1. de condi. & demon. qui vltimò tractat de verbo: participio: gerundio: supino: & præpositionibus, an faciant conditionem. dic, vt ibi per eum.

eum. quæ sufficiant ad notitiam conditionis, qualiter inducatur.

ADDITIONES.

- a ¶ De condi. & demon. Adde Bald. in rub. C. de insti. & substitutio. sub condit. fac. ver. redeo ad materiam. idē Bar. in l. muto. §. 1. in vlt. oppo. ff. de tute. Bald. in l. cum mota. nu. 3. ver. per se. de insti. & substi. glo. fi. in ver. facit conditionem. in l. mater ita. de testa. tutel.
- b ¶ Et si, pro, quamuis. Adde Car. in clem. 2. in prin. de re scrip.
- c ¶ Quatenus. Adde Bal. in l. antiquitas. in primo not. C. de vsufu. eundem Bar. in l. 1. in ver. quæro de aduerbijs. ff. de cond. & de. & in Aut. de hære. & fal. in prin. c. nu. 1. in ver. dictio, quatenus.

S V M M A E.

- 1 Conditio turpis reijcitur de contractu, & habetur pro non apposita.
- 2 Conditio alium non producit effectum: nisi quia purificat dispositionem.
- 3 Matrimonia, postquam contracta sunt, non possunt resolui per euentum alicuius conditionis.

Quicumq; Non summat, nec diuidit: quia braue. Doc. intelligunt cõiter istu tex. qn cõdõ fuit turpis: quia tuc hñ pro non apposita: sicut in testamentis, vt l. obtinuit. de cõd. & de. dic. j. c. fi. vel põt intelligi, qn non impleta cõdõne intercessit copula: quia tunc vñ recessum a condõne. j. e. c. de illis. & pro illo intellectu facit verbum [relinquere.] & verbu teneatur. [quasi per ista verba matrimonium fuerit consummatum. ¶ No. sñ primu intellectu, ¶ qd cõditio turpis reijcitur de contractu: & hñ pro non apposita. de quo plenè in l. 1. de condi. insti. vbi aut nõ eēt apposita in contractu matrimonij turpis conditio, sed honesta: an statim impleta cõdõne, sit matrimoniu. dicit Ioa. An. qd dēt attēdi cõceptio verboru: qnq; n. d[is] si centu dederis, contrahā tecu.] tuc cētū datis, non erit matrimoniu statim: vnde isto casu valeret matrimonium medio tēpore cū alia cõtractū. qnq; d[is] si centum dederis, accipio te in meā vxorē: vel tunc eris vxor: vel sponsa mea.] vel alia verba consensum exprimentia de pñti: & erit vxor statim, cõdõne impleta. rō dñe per se patet: quia non plus operat euentus condõnis, quā obligatio purè ab initio cõtracta: ¶ nã condõ alium non producit effectū: nisi quia purificat dispoñem. sicut ergo a principio ponderamus verba, an sapiant sponsalia de præsentī, vel de futuro: ita eēt purificata conditio, debemus inspicere, an sonent in matrimonium de futuro, vel de præsentī. ¶ Vltimò refert hic Io. An. qd vbi est cõditio, nunquā est ibi marrimoniu: quia non est liber consensus, vel absolutus. & istā Decr. & alias intelligūt, qm matrimoniu a principio purè contrahitur: sed resoluitur i conditionis euentu, vt in pacto adiectionis in diē. de quo in l. 2. de in diē adiec. & s. de pigno. c. illo vos. sed hoc non placet in matrimonijs, ¶ quæ, postquā contracta sunt, nõ possunt resolui per euentum alicuius conditionis: quia solutio matrimonij non dependet ab homine: sed a Deo, per illud dictum. [quos Deus coniunxit.] &c.

S V M M A E.

- 1 Pactum inter dominum, & seruum valet in casu, in quo deserit esse seruus.

- 2 Pactum [libero te a seruitute, si efficiaris monachus] valet.
- 3 Pactum, vt quis moram faciat in certo loco, valet.
- 4 Monachari promittens, non implet promissionem, morando cum clericis.
- 5 Conditio si apponitur duobus: quod sint liberi, si aliquid fecerint: si vnus facit, alter non contra non adimpletem est agendum: non contra reliquum, qui impleuit.
- 6 Monasterio queritur ius ex conuentione inita cum domino serui manumissi.
- 7 Dispositio in dubio an videatur concepta sub modo, vel conditione.
- 8 Dedi tibi librum: vel scripsi, vt dares: vel ires pro me Romam: an penitētia ductus possim quod dedi, vel scripsi, repetere: etiam si tu velis implere ex parte tua.
- 9 Penitētia quare habeat magis locum in contractibus innominatis, quam in contractibus nominatis.
- 10 Conditio ob causam, an habeat locum solummodo in contractibus innominatis.

Cum sit propriu. Seruus manumissus ea cõditiõne, qd fiat monachus, & monasterio seruiat: aliàs in seruitutē redigatur: si hoc acceptato, monachus factus sit, manumittentis voluntatē seruare cogetur. duo facit. ponit thema. deide ibi [tu ergo.] rñt. ¶ No. primò ¶ qd valet pactu inter dñm, & seruū in casu, quo deserit esse seruus. In manumissione. n. pacta apposita sunt seruanda: quia conferuntur in tempus, quo definit esse seruus. quod dic, vt l. 1. §. quæ onerandæ. ff. qua. re. ac. non da. ¶ Secundò nota, ¶ quod valet pactu [libero te a seruitute, si efficiaris monachus.] cõtra quod gl. opp. vt dicā statim. ¶ Tertio no. ¶ qd valet pactum, vt quis moram faciat in certo loco: & hoc in clericis, & monachis, qui ad residentiam obligantur, vt s. de cle. non resi. per totum. & c. fi. s. de stat. mo. in alijs verò, vtrum possit quis se obligare ad perpetuum seruitiu, siue moram in certo loco: videtur, qd non: quia est spēs seruitutis. dic vt no. in l. Titio centum. de condi. & demonst. & c. 2. s. de pign. facit l. seruus ad custodiā. de ali. & ci. le. ¶ Quarto no. qd in manumissione apponitur pactum, vt liceat reuocare in seruitutem, si conuentio non seruatur. si autem hoc pactum non esset appositum in manumissione: ad qd agi debeat. dic vt l. cum proponas. C. de dolo. & in alijs contractibus an ad id, quod traditum est: vel ad interesse: siue ad id, quod in conuentione deuenit, agendum sit. dic vt no. in l. cum mota. & l. cum proponas. de tranfac. & l. re scriptum. §. si pacto. de pac. ¶ Quintò not. ¶ quod qui promisit monachari, non implet promissionem, morādo cum clericis: quia alius est status monachorum, facit cap. intra quatuor. de reli. do. ¶ Sextò no. ¶ quod si duobus apponitur conditio, quod sint liberi, si aliquid fecerint: si vnus facit, alter non, contra non adimpletem est agendum, non contra reliquum, qui impleuit: scinditur enim conditio apposita in personas plurium: vt vnusquisque pro se implendo consequatur emolumenta: vt pluralis locutio resoluatur in plures singularitates, vt l. demonstratio. §. fi. ff. de conditio. & demonstratio. & C. de condi. infer. l. si plures. ¶ Septimò not. ¶ quod ex conuentione inita cum domino serui manumissi queritur ius monasterio. potest ergo quis, cum rem propriam tradit, stipulari. Pet. de Anch. sup. 4. Decr. 3 lari

lari tertio, vt aliquid illi fiat: vel detur. vtrum autem illi tertio quæretur ius: & vtrum qui pactum illud apposuit in fauorem tertij, possit ipsum reuocare. dicit vt no. Bart. in l. qui Romæ. ff. de ver. obli. ¶ Opp. dicitur hic, quod iste consecutus est libertatem cum pacto, vt fieret monachus. & sic pro monachatu recepit præmium, videlicet libertatem. Sed contra. j. q. 2. c. quam pio. Sol. gloss. soluit duobus modis. scilicet da fo. est no. nam aliud est aliquid pro ingressu monasterio dari (quod est prohibendum): aliud ad monachatum præmio inuitari, vt l. Titio centum. de conditio. & demonstra. non est ergo simonia, si promitto, vel relinquo Titio mille, si ingredietur religionem. Hostien. dicit, quod hic non fuit conditio: sed modus. & exponit text. sub hac conditione. id est sub hoc modo. pro ista expositione allego casum in l. Meua. ff. de ma. re. vbi est casus similis ei, quod dicitur. similiter e contrario contingit, quod relictum factum his verbis relinquo sub hoc modo, si] & c. exponitur. i. sub hac conditione. vt c. Raynaldus. in prin. supra de testa. dictiones enim istæ sæpissimè assumuntur vna pro alia. vt l. has causas. de conditio. & demonstra. potius enim in casu huius cap. esset dispositio resoluenda sub conditione, quam conditionalis à principio: libertas enim fuit præstita cum pacto: si non obtemperarent ei, in seruitutem iterum eubderentur: & sic resoluenda libertas in conditionis euentum: sicut in si. supra de pigno. cap. illo vos. Et si dicas: cū vnus ex istis recusauerit adimplere modum: quare non reuocaretur in seruitutem? videtur enim, quod datum sub modo, eo impleto posset repeti, vt no. in l. cū mota. C. de trā fac. fo. quædam sunt, quæ facilius conceduntur, quam reuocentur, ar. not. in l. i. ff. de pig. sicut ergo solo pacto non potest dominium transferri, postquam concessum est, vt dixi supra in rubri. ita nec libertas data. ¶ Sed incidenter quæro, cum supra dixerim, quod quandoque vna dicitio exponitur pro alia: quid in dubio, vtrum dispositio videatur concepta sub modo, vel conditione: verbi gratia. remitto tibi actionem iniuriarum pro 100. vtrum si non soluas, possim agere actione iniuriarum: si dicimus, quod sub modo, non possum: quia extincta est. si dicimus, quod sub conditione, possum: quia non est remissa, nisi in euentum conditionis. dicit Pe. de Bellaperti. Aut ille actus, cui apponitur causa illa, potest sine impleione causæ secundum mentem contrahentium procedere: & tunc præsumitur per modum modi causam adiectam. vnde cum dico [remitto tibi actionem iniuriarum: vt des. 100.] nec constat, qualiter sit adiecta causa: videtur esse apposita per modum modi: quia sine aliqua cā potest remitti actio iniuriarum simpliciter. ad hoc l. quæro. §. inter locatore. ff. loca. Aut ille actus, cui causa adiicitur sine eo, qd cā impleatur, non potest procedere secundum mentem contrahentium. & tunc præsumitur cā adiecta per modum conditionis, vt patet in dote, quæ non potest esse sine matrimonio. C. de do. ante nup. l. si. vnde ante matrimonium non est obligatio. ff. de iure do. l. doctis fructus. §. si. & l. stip. Ista sunt verba Pet. quæ refert Cy. in d. l. cum mota. ¶ Secundò op. dicitur hic, quod vnus ex istis manumissis recusabat esse in monasterio: & quod ad hoc debet cogi. Sed contra, imò videtur, quod sit pactum, si modus appositus non seruetur: possit repeti, quod datum est: & sic libertas reuocari, vt infra cap. verum. & in libertate, quod debeat reuocari, si à manumisso conuentio non seruetur, est expressum in iuribus allegatis in tertia gloss. quæ soluit duobus modis, vt in ea patet. Ad vnum tamen aduerte, quod sentit. scilicet quod eo ipso, quod iste accepit conditionem, fuit liber, & monachus. quod non est verum, secundum Hostien. qui dicit, quod sola acceptatio sine professione non facit illum monachum. dicit ergo, quod si non est professus: nec vult profiteri, redigitur in

monasterij perpetuā seruitutē: nec ad profitendū præcise coget, vt dicit finis primæ glo. Si verò professus est tanquā monachus: seruire cogat monasterio: & nō redigat in seruitutē. de stat. mo. cū ad mo. talis. n. præsumit fuisse testatoris voluntas: nec aliās valuisse, si voluisset professum in seruitutē redigi: nec potest facere testator, quin leges, & c. de le. 1. l. nemo potest. & secundum hoc dicit plenā Decre. & probatur in d. l. Mæua. præal. quā et gl. allegat. Tu dic clarius, qd regulariter si do tibi Stichū: vt des librū. vel facio domū tibi: vt mihi des librum. vel facio domum tibi: vt mihi des bonum: si impleo ex parte mea: tu verò implere recusas: datur conditio ob causam ad repetendum, quod datum est, vt ff. de condic. ob causam. l. 3. & per totum. & hoc verum, quando illud, quod datum est, potest repeti. si verò non est repetibile, puta libertas: tunc agitur de dolo, vt impleatur, vt l. cum proponas. C. de dolo. & iste est casus hic: si dicamus, istum voluisse monachi. sed ex text. colligitur, quod monachus factus fuit: cum dicit [monasterium deseruisse.] & ibi [deserendi monasterium.] non enim potest deserere, si ingressus non fuit, arg. not. de despon. impu. c. ad dissoluendum. & quia super isto cap. bene cadit materia conditionis ob causam. pro aliquali instructione simplicium Canonistarum ¶ quæro si dedi tibi librum: vel scripsi, vt dares: vel ires pro me Romā: vtrum pœnitentia ductus possim, quod dedi, vel scripsi, repetere: etiam si tu velis implere ex parte tua. & quid iuris, si ex parte tua implere recusas? do. Cy. istam materiam tractat in l. sicut. de act. & ob. & Bar. in l. si pecuniam. de condi. ob cau. vbi Barto. distinguit. & Cy. in d. l. sicut. clarius hoc modo. nunquid liceat resiliere ab obligatione, inuita altera parte. refert: aut quæritur de obligatione ex contractibus nominatis: aut innominatis. primo casu non licet, vt d. l. sicut. secundo casu, scilicet in contractibus innominatis distinguunt quidam. aut res est integra: aut non. primo casu cuiuslibet pœnitere licet. de re. permu. cap. ex placito. fallit in transactione. C. de tranfact. l. quamuis. & est ratio, vt sit litium finis. eod. titu. l. fratris. & ff. pro suo. l. fina. Ia. tamen de Ra. in hoc membro non absurdè subdistinguit. aut pœnitere vult actor: aut vult pœnitere reus. si actor vult pœnitere, non potest: siue sit res integra ex parte vtriusque: siue ex parte rei: dum tamen reus paratus sit adimplere. & ita intelligitur secundum eum d. l. quamuis. & eod. titu. l. siue apud acta. si reus vult pœnitere: aut res integra: vel non, ex parte sua tantum. & potest, etiam si actor paratus sit adimplere. Ratio diuersitatis colligitur ex regu. fauorabiliores. de regu. iu. In pactis obligatorijs subdistingue. aut res est integra: aut non. si res est integra, pœnitere licet. si non est res integra, non potest, cum sit iam constrictus, vt l. naturalis. per totam. l. ff. de præscrip. ver. & not. in l. si pecuniam. de conditio. ob causam. faciens similiter non potest pœnitere: quia facta repeti non possunt. ff. de præscrip. ver. l. pen. & de cap. l. in bello. §. factæ. agitur ergo, non conditio. ob causam ad repetendum: sed actio. de dolo: vel præscriptis verbis: si natura negotij patiat, vt l. cum proponas. & ibi Cy. de dolo. si verò desijt esse integra datione: refert. aut pœnitent accipientem: aut dantem. si accipientem, non potest eius pœnitentia resoluere hunc contractum: vt pote cum iam sit obstrictus præscriptis verbis iudicio, vt d. l. ex placito. si verò pœniteat dantem: tunc subdistinguo. aut iam ceptum erat aliquid ab aduersario de eo, propter quod accepit: aut nō. primo casu subdistingue: aut fiebat gratia vtriusque talis contractus: aut gratia pœnitentis. si gratia vtriusque, pœnitentia locum non habet. Pone exemplum. mulier dotis causa, & futuri matrimonij dedit centum: vir ita credens desponsauit: si ista pœnitet, non repetit,

repetit, vt l. quod seruus. de conditio. ob causam. si verò gratia pœnitentis: tunc pœnitere poterit, vt eod. titu. l. si pecuniam. §. item si quis. si autem nihil ceptum est: aut superest facultas faciendi: aut non. primo casu potest repetere, qui dedit pecuniam ductus pœnitentia: dummodo persona, à qua erat faciendum (si propterea impedit) conseruetur indemnis, vt l. dedi. §. 1. & d. l. si pecuniam. §. sed & si quis. de condi. ob causam. & de reg. iur. l. nemo potest. si aut nō superest facultas faciendi: tunc aut pp moram: aut pp culpā eius, qui facere debuit. & tunc repetere potest, aut non: & tunc aut rē, in quā facturus erat, fuisset distracturus: si nō accepisset: aut nō. si erat distracturus, nō repetit. si verò non erat: tunc sic, vt d. l. si pecuniam. §. si. & d. l. dedi. §. 1. vel dic breuius, repetit ex pœnitentia: nisi aduersarij interfit nō accepisse: vt quia ad hanc rē impendit: vel rem perdit, non perditur alijs: nisi sua mora possit sibi imputari. ¶ Quæro quæ est ratio diuersitatis, quare magis in contractibus innominatis, quam in contractibus nominatis habet locum pœnitentia. respon. dicit glo. in d. l. si pecuniam. quia contractus innominati, sicut sunt debiles in contrahenda obligatione: quia consensu non contrahuntur, vt l. iurifigen. §. 1. ff. de pac. ita sunt debiles in retinendo: idèo habet locū pœnitentia. hoc etiam no. Dy. in l. stipu. non diuiditur. de ver. ob. Bar. dicit in d. l. si pecuniam. quod contractus innominati, antequam impleantur, non inducunt obligationem ciuilem, vt l. ex placito. de rerum permu. idèo cum nullus contractus sit ciuilitè obligatus, meritò potest pœnitere: & eodem modo implere ex parte sua: quia implendo obligauit alium sibi, non se alij, vt no. in d. l. ex placito. & ista est ratio. sed contractus nominati statim ab ipso initio sunt perfecti: & est nata ciuilis, & naturalis obligatio, vt d. l. iurifigen. meritò non licet pœnitere, vt d. l. sicut. de ac. & oblig. vbi etiam ad hoc per Cy. Ad vnum tamen aduertendum, quod dicit glo. in d. l. si pecuniam. quod illa, quæ dicta sunt de pecunia, locum habent in do, vt des. & in do, vt facias. & in permutatione: quasi sentiat glo. quod in facio vt des: & in facio vt facias. non habet locum: quia postquam est factu, cessat pœnitentia: & hoc tenet Cyn. in supradicta distinctione, dum dicit, quod facta repeti non possunt: quod non approbat Bar. sic simpliciter: imò dicit, quod in facio, vt des, & in facio, vt facias. potest habere locum pœnitentia, quando ex aliqua parte nihil est impletum. Item quando ex vna partium esset impletum: vel si esset tale factum, quod possit repeti, vt vacuum possessionē tradi, & similia, habet locum repetitio: vel si peto, vt te reponas in pristinā obligationem, vt l. si quis accepto. de condi. ob causam. & l. cum proponas. de dolo. præterea potest esse datio talis, quæ non potest repeti, vt datio libertatis, vt d. l. cum proponas. & sic non est faciendā distinctio inter contractus innominatos: quia in omnibus videtur idem, secundum Bar. ibi. ¶ Iuxta prædicta quæro. ¶ vtrum conditio ob causam habeat locum solummodo in contractibus innominatis. dicit ipse, quod habet locum in contractibus innominatis: vbiunque illud, quod est debitum, vel factum, potest repeti: alijs si repeti non possit, habet locum actio de dolo: vel in factum, vt l. cum proponas. C. de dol. & l. naturalis. §. sed si dedi. de condi. ob cau. Item habet locū in omni datione, quæ fit ob causam: licet contractus innominatus non resulet: vt si do tibi aliquid, vt aliquid ego faciam: vel do, vt aliquid faciat quidam tertius: nam in istis casibus, & si licet non resultet contractus innominatus: si causa cessat, habet locum conditio, vt l. senatus. §. 1. de dona. cau. mor. & prædicta procedunt, & locum habent, cum est causa finalis: vt ea cessante, competat repetitio: sicut si est causa impulsua, vt l. 2. §. sed & si quis. ff. de dona. plenè per Bar.

S V M M A E.

- 1 Periuurus non censetur, qui nō adimplet, quod promisit, si sibi ab aduersario non impletur. & nu. 3.
- 2 Inuitari potest quis ad matrimonium spe præmij.
- 4 Vxor an sit statim, impleta conditione, quæ promisit sub conditione.
- 5 Dispositio pura sequitur post promissionem conditionalem.
- 6 Copula carnalis subsequens post sponsalia de futuro, nō solūm illa purificat: sed facit, vt videatur à conditione recessum.
- 7 Sponsalia concepta per verba de presenti, tenent. & num. 9.
- 8 Verba [te excommunicatum, vel suspensum esse cognoscas.] sunt verba, quæ sonant in excommunicatione de presenti.

DE illis. Qui iurauit aliquam in vxore rem ducere, si ceterum daret: ea non dante, recipere non tenetur: nisi postea pu rē consenserit: vel eam cognouerit. ponit dictū, à quo duos casus excipit, ibi [nisi.] ¶ No. primò, ¶ quod non censetur periuurus, qui non adimplet, quod promisit, si sibi ab aduersario non impletur. Ista enim obligatio [si tantum mihi donaueris, accipiam te.] & c. est conditionalis: sed ante euentum, & implementum conditionis non propriè potest dici debitor, qui promisit, vt l. creditores. ff. de verbo. sign. nec ab eo potest peti, vt l. grege. §. qui sub conditione. ff. de pig. & vbi nulla petitio, ibi nulla mora, vt l. si pupillus. ff. de verb. ob. & hoc verum, quando adijcitur in conuentione conditio. si autem adijcitur modus: tunc obligatio censetur pura quod ad hoc: vt statim quis sit efficaciter obligatus: puta contraheo tecum, vt des centum: etiam si illi non dentur, statim est matrimonium: nam modus non suspendit natiuitatem obligationis: sicut suspendit conditio, vt l. si tibi. de leg. 2. coniuuncta l. quibus diebus. §. vlt. de condi. & demon. ¶ Secundò not. ¶ quod licet metu pœnæ non possit quis ad matrimonium inuitari, vt §. de spon. c. gēma. tamen spe præmij bene potest: puta [accipiam te in meam vxorem, si tantum mihi donaueris.] facit l. Titio ceterum. ff. de condi. & demonst. Sed dices. donatio inter virum & vxorem est prohibita, vt §. de dona. inter vi. & vxor. C. & ff. eod. tit. sed illud verum, post matrimonium contractū. & etiam ante, si in tempus matrimonij cōferatur, vt l. quod sponsa. de do. inter vir. & vxor. secus si donatio præcedat matrimonium, vt ibi. & ita est hic. vbi necesse est prius donari: & sic conditionem impleri, antequam ad contrahendum promissor compellatur, vt l. quoties in diem. de verb. oblig. ¶ Tertio no. à contrario sensu, ¶ quod si mulier fuerit parata dare centum: ille est periuurus, si non contrahit: nam quando stat per eam, cui debet impleri conditio, quominus impleatur: habetur conditio pro impleta, vt l. iuro ciuili. ff. de condi. & demonst. Ille autem, qui implere tenetur, ad hoc cogi non potest: quia quod est in conditione, non est in obligatione, vt l. si quis sub conditione. ff. si quis omif. cau. testa. ¶ Quarto no. ¶ quod non est statim, impleta conditione, vxor: imò debet eā accipere, vt patet in textu dicit [non accepit in vxorem.] euentus enim, siue existentia conditionis purificat, quod inuenit in conuentione deductum: vnde si inuenit sponsalia de presenti sub conditione contracta: erunt pura, & de presenti per euentum conditionis: si erant de futuro, existentia conditionis non facit: illa sponsalia de presenti: sed erunt pura de futuro: ita Pet. de Anch. sup. 4. Decre. c. 4 quod

quod poterit cogi, vt adimpleat: & ita hic, vbi fuerunt spon-
salia de futuro, puta [accipiam te] & c. purificata ergo con-
ditione, cogi poterit adimplere. §. de spō. c. ex literis. & hoc
tenet hic Io. And. post Inno. §. eod. c. 1. ¶ Quinto no. in ver-
nisi consensus. & c. † quod quando post promissionem cō-
ditionalem sequitur pura dispositio super eodem facto: vi-
detur à conditione recessum: & remanet dispositio pura:
nec videtur conditio repetita in sequenti dispositione. simi-
liter e contrario obligatio pura de consensu partium efficitur
conditionalis, vt l. quoties. ff. de noua. non tamē hęc in-
telligas in sponsalibus de presenti: à quibus non est licitū
contrahentibus resilire: nisi in casu c. ex publico. de con-
uer. coniu. In aliis ergo si obligatio est conditionalis, vel in
diem: & nouetur simpliciter: non videtur dies, vel conditio
repetita: quod non est simpliciter verum. sed dic, vt l. si Sti-
chum. de noua. & d. l. quoties. ¶ Sexto not. † quod carnalis
copula subsequens post sponsalia de futuro, non solum il-
la purificat: sed facit, vt videatur à cōditione recessum. mul-
tum ergo operatur copula carnalis: vt videatur recessum à
conditione: & transire spōsalia de futuro in matrimonium
de presenti. & aduerte, quia istud c. loquitur quod ad ipsū
matrimonium. nunquid ergo quæ nomine donationis mu-
lier ista promisit, pcti poterunt: cogita. ¶ Quartus Io. And.
dicitur in tex. quod fuerunt verba promissionis concepta
per verba de futuro: puta [accipiam te, si tantum mihi do-
naueris] & c. † quid ergo si fuerunt concepta per verba de
presenti? videtur quod sic. arg. à contrario huius c. & hęc
opi. tenent Vin. & Hosti. pro quibus facit c. super eo. quod
videtur intelligendum in sponsalibus de presenti sub con-
ditione contractis: in quibus statuitur ibi: vt si in alterius ar-
bitrio referuatur consensus: suspendatur eorum effectus.
Sed contrarium videbatur hic respondisse Alex. vbi dixit,
quod si consensus accesserit de presenti: statim valeant: &
recedi non possit. sed non ob. secundum eos: quia distingui
debet inter conditionem, quæ adijcitur consensui, referuā-
do illud in alterius arbitrio: & alias cōditiones. nec mirum:
quia in primo casu conditio ponitur circa substantialia con-
tractus, scilicet circa consensum. §. de spon. c. tua. In secun-
do verò casu ponitur circa non substantialia, puta dotem,
& si. & secundum eos ista distinctio colligitur ex d. c. super
eo. j. eo. & hoc recitat Spec. eod. ti. in princ. Inno. tenet cō-
trarium: dicit enim, quod per ista verba [contraho tecum;
si centum donaueris.] non fit matrimonium de presenti:
sed pendeat ex conditionis euentu, & dicit Inn. quod con-
trarietas istius Decre. ad responsonem Urbani sic proce-
debat: si post sponsalia de futuro conditionalia consensu
de presenti subsequens facit matrimonium: multo magis
videtur, si à principio interuenit consensus de presenti, li-
cēt suspensus per conditionem: quod statim fit matrimo-
nium. ad quod responderetur, quod non est verum, quod sit
consensus de presenti, qui suspensus est per conditionem.
Istam opin. sequitur Io. And. per c. vlt. in princ. j. eod. & de
spon. c. vno. lib. 6. nam in d. c. fin. fuerunt concepta verba de
presenti sub conditione turpi, quæ rejicitur: & remanet ma-
trimonium, tanquam purum. à contrario ergo sensu non
turpis conditio suspenderet tale matrimonium per verba
de presenti contractum. & hanc opin. credo veniorem. li-
cēt enim dicatur [contraho tecum.] tamen quia inconti-
nenti subiungitur [si centum dabis nomine donationis.]
rota promissio est in suspensio: sicut si conditio præmissa fuit
set; puta [si centum donabis, contraho.] siue enim præpo-
natur, siue postponatur cōditio: nihil refert, vt l. quibus die-
bus. §. fin. ff. de condi. & demon. & multa exempla reperiri
possunt in iure ciuili super his verbis [si centum dederis,
promitto: vel me obligo.] ista enim verba de presenti con-
cepta habent effectum de futuro propter annexam condi-
tionem de futuro, ad quam se referunt, etiam si diceretur

[ex nunc, prout ex tunc.] vt ele. 1. de concess. præben. & §.
8 de app. c. præterea. † ibi enim illa verba [te excommuni-
catum, vel suspensum esse cognoscas.] sunt verba, quæ son-
nant in excommunicatum de presenti: & tamen adiuncta
cum conditione [si non satisfeceris] & c. habent effectum
de futuro. nec est bona responsio prædictorum ad c. super
eo. j. eo. quod e. intelligunt, cum conditio apponitur circa
consensum, scilicet substantiam contractus: nam ibi loquitur
de consensu à tertio, scilicet à patre accomodando,
qui ita potest dici de accidentalibus: sicut conditio apposi-
ta circa dotem, donationem: vel aliquid aliud. ¶ Quarto di-
citur hic, quod illa non dante, quod promisit, iste non po-
test dici periurus: sed cum dixerim. §. in §. no. quod domi-
na non potest ad donationem compelli: cum sub conditio-
ne promiserit, vt l. si quis sub conditio. ff. si quis omis. cau.
test. nunquid iste erit illi perpetuo obligatus recipere: vt sci-
licet quodcumque illa offerat, committatur obligatio cō-
tra istum: dico, quod hic esset examinanda materia: quan-
do quis tenetur sub conditione aliquid dare, vel facere:
vtrum debeat sibi dari tempus, intra quod det, vel faciat.
dico, quod ad implendum conditiones potestatiuas tem-
pora sunt præfixa ad hoc, vt intra tempus adimplens com-
modum consequatur: & non aliās, vt l. hęc conditio. ff. de
condi. & demon. & hoc in conditionibus, quæ consistunt in
dando, vel faciundo. quædam verò consistunt in non faci-
do: puta [promitto, vel lego tibi centum: si non moueris
mihi, vel heredibus meis litem: vel si non ascenderis capi-
tolum.] in istis & simi. quæ vsque ad vltimum vitæ spiritū
adimpleri non possunt: deuenitur ad quoddam indirectū
implementum: vt tali modo ante obitum cōsequatur emo-
lumentum, vt l. mutianæ. ff. de condi. & demon. quæ cautio
vtrum habeat locum in contractibus. dic, vt ibi per glo. &
9 Doc. † ad vnum tamen aduerte, quod si iste, qui sub condi-
tione aliquid sibi dandi contraxit, siue per verba de præ-
senti, siue de futuro: si ante impletam conditionem aliam
dixerit per verba de presenti: rumpuntur illa spōsalia cō-
ditionalia primò contracta. Idem si superueniret affinitas:
quia enim per affinitatem, vel posterius matrimonium spō-
salia sunt rupta: etiam copula subsequens non firmaret. ad
hoc j. eod. c. per tuas. de prædicta autem materia, scilicet
qualiter obligationes committantur: tactum est de condi-
tionalibus, scilicet per euentum conditionis. quid de puris:
quid de obligationibus in diem: quid de obligatione pœna-
li: longa est materia, de qua per Barto. in l. ita stipulatus. la-
grande. de ver. ob.

A D D I T I O.

a ¶ Iuravit. Iurare an sit Deum in testem vocare. Vide Io-
de Tur. cre. in c. quidam episcopus. 2. 2. q. 1. & ibidem an
sit licitum iurare. & quot sint iuramenti species.

S V M M A E.

- 1 *Conditio potest apponi in donatione rei, quæ sit eccle-
sia.*
- 2 *Conditio si non seruetur, potest donatio reuocari.*
- 3 *Reuocatio, quæ fit propter obseruantiam promissorum,
non fit ipso iure.*
- 3 *Possessio data fuit ecclesie sub hoc pacto, ne liceret sibi
alienare: an imminente necessitate poterit alienari.*
- 4 *Donauit tibi rem meam, pacto apposito, si sic feceris, vel
non feceris: talis contractus, vel donatio sit irrita, &
nullius effectus: an eo ipso, quod est contrafactum: do-
minium ipso iure reuertatur ad auctorem (& sic
detur rei vendicatio) vel debeat agere cōditione ob-
causam: vel alio iure.*

Modus

- 6 *Modus quid sit, & per quæ verba inducatur. nume-
ro 7.*
- 7 *Vt, dictio an importet modum. Quid de dictione, dum-
modo.*
- 9 *Testator si dicat: [lego centum sub hac conditione, vt
aliquid fiat] hoc non obstante, erit.*
- 10 *Postquam, dictio facit modum.*
- 11 *Ne, dictio facit modum.*
- 12 *Ad, dictio facit modum.*
- 13 *Pro, dictio facit modum. Quid de in. nu. 14.*
- 15 *Modi effectus quis sit.*
- 16 *Conditio, quæ tacite inest ex legis dispositione, non im-
pediit transmissionem.*
- 17 *Cautio alia an sit præstanda, quàm de modo imple-
ndo.*
- 18 *Dedi vnum prædium ecclesie, pacto apposito, quod debe-
ret mihi dare alimenta: modo propter guerram, ster-
ilitatem, vel aliam causam ecclesia de prædio nihil
percipit: an tenebitur ad alimenta.*

V Erum. Breuis est: ponens dictum, &
casum exceptū. ibi in fi. ¶ No.
1 primò, † quod in donatione rei, quæ sit eccle-
sia, potest apponi conditio, & modus. quilibet enim potest
legem apponere in traditione rei suæ, vt l. traditionibus. ff.
de pac. ¶ Secundò no. † quod si conditio non seruetur: po-
test donatio reuocari. facit ad no. per Inno. & Hostien. §. de
fo. comp. c. verum. ¶ Tertiò no. quod dicit reuocari. ex hoc
enim collige, † quod ista reuocatio, quæ fit propter non
obseruantiam promissorum, nõ fit ipso iure. speciale enim
videtur, cum donator possessio: vt donator præter alimen-
ta: vt eis non præstitis, ipso iure dominium reuertatur ad
donatorem, vt l. 1. c. de don. quæ sub modo. ¶ Oppo. dicitur
hic, quod donatio fuit facta sub conditione. & subdit,
quod à donatore non possit donum reuocari: nisi & c. Sed
contra istud oppo. illud, quod nunquam fuit acquisitum,
non potest reuocari: sicut non possumus dicere vsumfru.
amitti: vbi nunquam quæsitus fuit, vt no. §. de despon. im-
pu. c. ad dissoluendum. sed donatio sub conditione facta nõ
est donatio, antequam existat conditio: nec ex ea ius quæ-
ritur. ff. de condi. & demon. l. qui heredi. §. fin. & l. qui sub
conditione. sicut in matrimonio ante conditionis euentum
non est matrimonium, vt §. c. proxi. malè videtur ergo di-
cere, quod possit reuocari, quod nunquam quæsitum fuit.
So. glo. 2. sentit illud contrarium: cuius timore ponit duos
intellectus ad hunc tex. primus est, quod hic fuerit donatio
pura, & soluenda in euentum alicuius conditionis: puta [do
no tibi fundum: & volo, quod si Titius erit consul, restitua-
tur sibi.] tenet enim statim illo casu donatio: licet possit p
conditionem resolui. si §. de pigno. c. illo vos. & ff. de in diē
adiec. l. 2. sed huic intellectui obstat text. dum dicit [qua
cessante.] si enim in euentum conditionis deberet resolui:
non diceret [qua cessante.] sed [qua existente.] & ideò
licet sit vera in se: non adaptatur ad text. nõ tamen ad eā,
per quam habes, quod est quædam conditio donationem
constituens: siue in esse producens: quædam adimens: & re-
soluens. transit glo. ad secundam sol. quæ est, vt exponatur
[imposta conditione.] & c. id est modo. sicut alibi in l. Me-
uia. ff. de ma. test. & dixi. §. c. 2. & tunc text. stat proprie, dū
dicit [qua cessante, debeat reuocari.] In hoc enim omnino
est differentia inter conditionem, & modum: quia emolu-
mentum debitum sub conditione, non debetur, nisi primò
conditio impleatur: sed quod debetur sub modo, statim
debetur: licet caueri debeat de implendo modum, vt hic.

& ita sentit glo. & probatur in l. si tibi. de leg. 3. & l. qui hæ-
redi. §. fin. de condi. & demon. quomodo autem modus dif-
ferat à conditione. glo. tangit. dicam. j. ¶ Secundò oppo. di-
citur hic, quod si ille, in quem donatio est collata, non im-
plet, quod promisit: potest donatio reuocari. contra, imò
videtur, quod debeat agi ad interesse, vt l. ea conditione. C.
de rescin. vend. sol. dic. quod hic fuit collata donatio ea cō-
ditione, id est non seruatis promissis, debeat reuocari: ibi
non fuit tale pactū. appositio ergo pacti de reuocādo opē
ratur istam reuocationem. & sic facit per Host. contra Inn.
in his, quæ no. in d. c. postulasti. de fo. compe. & ex hoc fe-
quitur, quod si quis donauit possessionem ecclesie, pacto
apposito, vt deberet sibi dare alimenta: licet ecclesia cessa-
uerit in præstando: non ideò debet perdere prædium, si
vult supplere. Non ob. ff. de fideicom. lib. l. rogo. vbi ex quo
semel extitit conditio: potest petere libertatem; quia ibi
speciale fauore libertatis. sed magis ob. l. 1. c. de dona. quæ
sub modo. vbi si alimenta non dantur: competit rei vendi-
catio, & actio personalis, vt ibi patet. & per illum tex. præ-
cedens opin. quod non debeat perdere prædium, non est
vera: quia imò debet, si tota ecclesia cessauit, vt dicam in
4 alienatione prohibita. ¶ Venio ad q. & primò quæro † do-
nata fuit possessio ecclesie sub hoc pacto, ne liceret sibi a-
lienare. quæritur, an imminente necessitate, poterit aliena-
ri? videtur q. non. in Auth. de ali. & emph. §. sanctissimas.
vbi prohibetur alienatio talis rei, etiam pro redemptione
captiuorum. cum ergo contrarium non sit iure nostro cau-
tum. videtur standum illi Authen. & hoc tenet hic Ber.
& olim Vin. qui tamen postea tenuit contrarium. Alij di-
cunt, quod in tali casu. scilicet necessitatis poterit alienari:
vt sic prohibitio hominis sit cōsona prohibitioni legis: quæ
prohibet alienationem rerum ecclesie: & tamen in neces-
sitate permittit. i. 1. q. 2. c. hoc ius. pacta enim apposita in
cōtractibus debent interpretari, & restringi secundum iu-
ris dispositionem, vt l. quæstio. §. inter locatorem. ff. loca. &
istam opin. tenet Hug. 1. o. q. 1. c. sic quidē. Io. & Lau. 1. o. q.
2. hoc ius. Io. Phi. & Inn. hic & Bar. Brix. in summa. 4. q. Et
aduerte, quæstio prædicta loquitur, cum prohibetur alicui
alienatio in contractu: quo casu an videatur prohibita aliena-
tio necessario: dictum est. §. & plenius in l. si quis ita promi-
serit. §. ea lege. de ver. ob. per Bar. vbi etiam quid iuris, quā
do prohibetur à testatore: à iudice: vel à iure, ibi plenè per
eum. facit l. pacto. §. fratre. de lega. secundo. & l. pater
filium. de lega. tertio. & C. de rebus alie. non ali. l. fin. ¶ Se-
cundò quæro. † pone donauit, vel alio ti. inter viuos tradidi
tibi rem meam, pacto apposito, si sic feceris, vel non fece-
ris, talis contractus, & donatio sit irrita, & nullius effectus:
an eo ipso, quod est contrafactum, dominium ipso iure re-
uertatur ad auctorem: & sic detur sibi rei vendicatio: vel de-
beat agere cōditione. ob causam: vel alio iure? respon-
text. in l. 1. c. de dona. quæ sub modo. concedit rei vend. &
actio. personalem: sed ibi fortè speciale propter fauorem
alimentorum. In aliis ergo casibus standum esset regulæ: vt
sicut dominium nudis pactis, vel nudis traditionibus C. de pac. Ita nec etiam tran-
fertur nisi in casibus no. in d. l. 1. de dona. quæ sub modo.
Quæ ergo est remedium, vt illo cōtrafaciente dominium re-
uertatur ad auctorem? dominus Bar. format istam q. in il-
lo, qui donat sub pacto de non alienando: & si contrafecerit,
reuertatur ad eum dominium. recitat enim opi. gl. quæ
distinguit sic. aut dicitur [dono tibi, quod non alienes. &
tunc re alienata, reuocabo per rei vendi.] aut dico [dono
ne alienes] tunc si vendis alij, nõ possum reuocare: sed agā
contra te cōditione ob causam. & ita not. gl. in l. qui ab-
senti. §. 1. de acqui. poss. vbi Bar. tradit duas formas. prima
est [dono, vel vendo hoc pacto, ne liceat tibi alienare: &
si ad

si ad aliquem actum alienationis perueneris : tunc dominium ad me reuertatur. & in eum casum ex nunc constituis te meo nomine possidere.] Item est, & secundum remedium ; ut dicamus [promittis mihi hanc rem specialiter.] tunc si obligas eam rem: impeditur alienatio. vt l. si creditor. de distra. pig. secundum vnam lect. ¶ Tertiò quæro. dixi. §. quòd hic fuit donatio sub modo, non sub conditione, vt §. in prima op. quia. §. in rub. dictum est de conditione: videamus de hoc modo, & quæro ante omnia quid est modus. a dicit Bar. modus est moderatio quædam in tempus perfectæ dispositionis adiecta. exponamus verba, dixi [moderatio quædam.] hoc dico ad differentiam demonstrationis: quæ principaliter adhibetur ad declarandum, & limitandum rem legatam, vel personam, vt l. demonstratio. de condi. & demonst. modus enim moderatur ipsum actum dispositionis. Item ad differentiam legati, & fideicom. quia illud non moderatur principaliter ipsam dispositionem: sed est quædam dispositio per se, eum, qui honoratur, aggrauans. dixi [in tempus dispositionis perfectæ.] hoc dico ad differentiam conditionis, quæ debet impleri, antequam conditio fortiatu effectum, vt l. qui hæredi. §. ultimo. de cond. & demonst. sed modus debet impleri post, vt l. quibus diebus. ¶ §. qui dotalem. de condi. & demon. ¶ Circa hoc quæritur, per quæ verba inducatur modus. prima glossa. hic dicit per dictionem, vt Idem no. C. de dona. quæ sub modo. l. 1. & l. cum ab eo. de contrahen. emp. Sed contra, quia conditio inducitur per, vt ff. de condi. & demonst. l. a testatore. Sed dic, quòd illud non operatur dictio, vt: sed natura ablatiuorum absolutorum. vnde dicit Bar. quòd dictio, vt, quan doque infinitat orationem: & facit eam dependentem esse ad actum verbi præcedentis: & tunc non facit modum: sed perficit orationem. & ponitur, vt, pro quòd. exemplum [rogo te, vt restituas hæreditatem.] & ita fuit in l. a testatore, ablatiuo ergo absoluti ibi positi faciunt conditionem. si. in l. Stich. in prin. de sta. li. quandoque dictio, vt, aliquid adiu git ad dispositionem perfectam: & tunc facit modum. & vide quòd de ista dictione no. l. lenatus. §. 1. ff. de dona. cau sa mor. & hæc procedunt cum dictio, vt, adijcitur actui explicando in futurum: aliàs non faceret modum: sed esset quædam demonstratio. ff. de fun. instruc. l. Stich. in prin. & §. 1. ¶ ¶ Quid de dictione, vt, dic, quòd idem, quòd in dictione, vt l. si tibi. de leg. 3. quid de dictione, dummodo, dic, & idem, vt d. l. cum ab eo. de contrahen. emp. ¶ ¶ Quid si testator dicat [lego centum hac conditione: vt aliquid fiat.] certè hoc non obstat, orit, vt l. Mæuia. de ma. test. & l. 2. in fi. de dona. ¶ ¶ Quid si testator expressè voluit ante impleri illud, quod per istas dictiones additum est: quod emolumentum consequatur? respon. siue expressè, siue tacitè hoc apparet, facit conditionem: cuius natura est, vt prius existat, de fideicom. lib. l. Thais. §. Stichus. ¶ ¶ Quid de dictione, postquam videtur, quòd faciat modum, vt not. in l. si filius. de dona. Bar. contra, quia de natura modi est, vt post emolumentum quæsitum impleatur, vt l. quibus diebus. §. fin. & l. demonstratio. in fin. de condi. & demonst. sed dictio, postquam, sonat, quòd effectus dispositionis sequatur. pro hoc quòd faciat conditionem, est casus in l. inter illam. de verb. sig. & de leg. 2. l. cum ita. §. fin. ¶ ¶ Quid de dictione, ne. glo. & Dyn. in d. l. qui absenti. de acqui. posses. dicit, quòd facit modum, per l. cum pater. §. Titius. de condi. & demonst. vbi Bar. dicit, quòd facit conditionem, quado illud, quod venit, adimpletur, antequam quis emolumentum consequatur: aliàs facit modum, vt ibi, & d. l. qui absenti. vbi per eum plenius. ¶ ¶ Quid de dictione, ad, videtur, quòd faciat modum, vt dicta l. quibus diebus. §. qui dotalem. de condi. & demonst. e contra, quòd facit conditionem. & si, modum,

dic, quòd aut per hanc dictionem, ad, adijcitur aliquid explicandum per honoratum: & facit modum, vt d. §. qui dotale. aut aliquid explicandum per alium, vel iuribus fortunæ. & facit conditionem, vt in contrario. ¶ ¶ Quid de dictione, pro: credit, quòd idem, scilicet quòd faciat modum: cum propter talem præpositionem a diijcitur aliquid futurum, vt l. amplius. de leg. 2. facit l. si quis pro redemptio. C. de dona. ¶ ¶ Quid de dictione, in: dic, quòd idem, quòd in dictione, ad, probatur de condi. & demonst. l. solemus. con iuncta l. pen. in prin. de ope. lib. ¶ ¶ Quartò quæro de effectu modi: & loquor primò, cum modus adijcitur in vltima voluntate: & quæro, an impediatur transmissionem legatario defuncto ante modum impletum: vel ante cautionem præstitam. & videtur, quòd impediatur: quia modus resoluitur in hanc conditionem: si fatidederit. & videtur casus in l. Titio centum. §. sed tamen ante nuptias. de condi. & demonst. secundum opin. illorum, qui dicunt, quòd illud legatum est sub modo. In contrarium videtur text. & gl. de condi. & demonst. l. a testatore. & quado d. leg. ce. l. post diem. §. eiusdem. & hæc est veritas. nisi modus esset talis, quòd non posset impleri per hominem: quia tunc hæres excluderetur, quia modum non implet: sicut defunctus. Non obstat prædicta resolutio in conditio, quia conditio, quæ tacitè inest ex legis dispositione, non impedit transmissionem, vt l. conditiones, quæ extrinsecus. de condi. & demon. ex hoc infert Bar. quòd isti duo modi legandi per omnia habent eundem effectum [lego tibi, vt aliquid facias.] vel [si fatidederis de hoc faciendo: hæres meus det tibi centum.] vtrumque dicitur legatum sub modo. casus est de le. 1. l. hu iusmodi. §. 2. licet gl. ibi aliter loquatur. ¶ ¶ Quæro: vtrum sit verum indistinctè, quòd de implendo debeat cauere, dic, & aut modus respicit solum fauorem hæredis, vel alterius: & tunc aut modus adijcitur libertati legatari: & tunc non debet cauere, vt l. Mæuius. & l. libertas. de ma. te. Aut loquitur de alijs relictis: & tunc aut modus fuit adiectus legatario: & tenetur cauere, vt d. §. qui dotale. & l. si tibi. de leg. 3. cum simi. aut fuit additus ministro: & non debet cauere, vt l. diuus. si cui plusquam per leg. falc. Item quæro, quid in contractibus. glo. in d. §. qui dotale. dicit, quòd non debet fatidare. alleg. l. dedi. de condi. ob causam. sed certè ibi dicitur, quòd postquam ille, qui debet implere modum, percepit illud, quod debet: non potest ab eo peti cautio, vt impleat modum: sed obstatulo excep. Bar. dicit, quod si verè contractus est celebratus sub modo: est idem, quòd in vltima voluntate. casus est in l. insulam. in fi. ff. loca. & intelligit, vt dixi, scilicet quod verè contractus sit celebratus sub modo: nã si esset aliquis contractus vltro citroque obligatorius: vt locatio, emptio, &c. tunc debet quis implere ex persona sua: aliàs repellitur exceptione, vt l. Iul. §. offerri. ff. de acq. emp. nec sufficeret præstare cautionem de modo implendo. fallit quandoque, vt l. 2. C. loca. per glo. & Docto. ¶ ¶ Vltimus quæro, quid an debeat præstari alia cautio, quam de modo implendo. dic, quòd sic, de re cum fructibus restituenda: si modus non fuerit impletus. C. de indi. vid. Authen. cui relictum. alias questiones, quæ restant, dic, vt not. Barto. in dicto. §. qui dotale. circa fin. de condi. & demonst. ¶ ¶ Quintò principaliter quæro. quid si vnum prædium ecclesie, pacto appositum, quòd deberet mihi dare alimenta, modò propter guerram: sterilitatem: vel aliam causam ecclesia de prædio nihil percipit: an tenebitur ad alimenta? quidam distinguunt, prout legitur, & no. in l. ex conducto. §. primo. ff. loca. & hoc tenet Vin. & non bene: quia ibi loquitur in conductore: hic in vero domino prædij. Ber. in 3. dñicali distinguit. aut tota res perit: & non tenetur ecclesia. aut pars tantum: & tunc tenetur, vt Insti. loca. §. adeo. secundò distinguit aliter: videlicet quòd si actum fuit simpliciter, quòd aleretur ex fru-

ex fructibus illius fundi: non teneatur. si simpliciter omni casu, teneatur. ff. de an. le. l. Titia. si bene memini, de ista questione latius dixi. §. de loca. c. si propter sterilitatem. & remisi ad Cy. in l. 2. de iure emphy. Ioa. And. dicit, vt §. dixi. qui etiam quærit, si donatio prædij facta est ecclesie cum pacto de non alienando: aliàs reuocetur, &c. vtrum alienatione facta indistinctè reuocabitur. dicit ipse, aut solus præ latus alienat: & non poterit reuocari: quia potuit ecclesia si bi præiudicium facere. est tamen arg. contra. ff. de ser. exp. l. seruus. secundum Ioan. And.

A D D I T I O.

¶ Modus. vide Bart. in l. quibus. §. Termilius. de condit. & demon. & in l. i. eo. ti. & in l. i. §. 1. ff. de tute. & ibi per quæ verba inducatur.

S V M M A E.

- 1 *Conditio apposta per filium contrahentem sponsalia, si consenserit pater, de iure canonico est voluntaria, & honesta.*
- 2 *Contractus matrimonij potest pendere ex arbitrio tertij.*
- 3 *Conditio quando immediatè post verba de presenti subiungitur: tota dispositio est conditionalis.*
- 4 *Iura licet aliquando videantur contraria: debent aliqua subiunctione iuuari.*
- 5 *Consensus de presenti subsequens, vel carnalis copula purificat conditionem præcedentem.*
- 6 *Patrem non habens contraxit sponsalia: si pater suus consenserit: an statim erunt sponsalia, reiecta conditione, que non potest consistere.*
- 7 *Contraxit aliquis cum persona prohibita sub conditione, si Papa dispensauerit, quòd non valeat.*
- 8 *Matrimonium contractum per filium fami. si pater consenserit: accedente postea consensu patris, erit incontinenti matrimonium.*

SVper eo. Qui per verba de presenti cum muliere contraxit ea conditio ne, si pater consentiret: nisi pater consentiat, ad matrimonium non tenetur. sunt tres partes. In prima ponitur coi. sultati. In secunda responsio. In tertia soluit quoddam obitaculum. ¶ No. primò, quòd si filius fami. contraxit spò salia, si consenserit pater: ista conditio de iure canonico est voluntaria, & honesta: non necessaria: quia potest filius, etiam inuito patre, contrahere. vt §. de despon. impube. c. 1. vbi de hoc. leges verò intantum consentum patris exigunt in matrimonijs filiorum: quòd matrimonium aliter contractum nullum faciunt. ff. de spon. l. sed quæ patris. In hac autem diuersitate legum, & canonum leges succumbunt canonibus: & tunc demum seruandæ sunt in talibus, vbi cano nibus non contradicunt. 1. o. di. c. si in adiutorium. de quo §. de solu. c. fin. & j. de no. ope. nun. c. 1. ¶ ¶ Secundò not. quod contractus matrimonij potest pendere ex arbitrio tertij. ¶ ¶ Quid de alijs contractibus: quid de vltimis voluntatibus. dic vt l. si. C. de contrahen. emp. per Cyn. & per Barto. in l. si quis arbitrato. de verbo. ob. & l. 1. de leg. 2. ¶ ¶ Tertiò no. quod istud, quòd tacitè inest ex honestate: vt consensus patris in matrimonio, si exprimat, facit contractum conditionalem. & vide no. §. de præsump. c. si. ¶ ¶ Quartò no. quod quòd quòd immediatè post verba de presenti subiungitur conditio: puta [contraho tecum, si patri meo placuerit.] tota dispositio est conditionalis: sicut si conditio præcessisset: nõ enim refert, in eadem dispositione incipiat a pactio: vel a conditione actus, qui geritur, vt l. quibus diebus. §. quidam Ti

rio. de condi. & demon. Si autem esset dispositio principalis, & pœnalis: tunc bene consideratur, an incipiat contractus a conditione: an a conuentione. de qua in lita stipulatus. ff. de verbo. ob. facit de ordine nõ curando, quòd habetur in c. causam quæ. §. de rescrip. ¶ ¶ Quintò no. in ver. nam licet. quòd iura videntur quandoque contraria, quæ nõ sunt: ideo semper debent aliqua subiunctione iuuari, & reduci ad concordiam: sicut & testes, vt in c. cum expediat. de elect. lib. 6. & c. cum tu fili. de testi. ¶ ¶ Sextò no. quòd consensus de presenti subsequens: vel carnalis copula purificat conditionem præcedentem. videntur enim partes a conditione recedere per sequentem copulam: vel talem cõsensum vi cuiusdam nominationis, vt l. si Stichum. de noua. & dixi. §. c. verum. simile in promissione dotis. cui tacita inest conditio, si sequatur matrimonium, vt l. stipu. de iure do. & tamen si ante matrimonium res promissa in dotem tradatur: transit dominium. & sic videtur ab illa conditione recessum, vt l. si ego. ff. de iure do. ¶ ¶ Querit Io. An. pone, quod ille, qui non habebat patrem, contraxit sponsalia, si pater suus consenserit: an itatim erunt sponsalia reiecta conditione, quæ non potest consistere? Vin. dicit, quòd non erit matrimonium: quia non consentit. Idem Specu. eodem tit. ver. quid si aliquis. quam opi. tenet Io. An. in casu, quo ignorabat patrem mortuum, dicit conditionem impossibilem, non contra substantiam matrimonij: & sic habendam pro non adiecta. ¶ eodem. c. si. saluo quòd dicitur. §. de spon. c. tua. ad primum facit de pœni. dist. 4. c. hoc vobis. ego pro hoc allego l. si Mæuia. de hæred. instit. vbi si testator adijcit conditionem: quam scit non posse existere: dicitur conditio nugatoria: & pro nulla habetur, & remanet dispositio pura. & in testamentis: quando testator apponit conditiones, quæ iam extiterunt: puta si Titius consul factus fuerit; qui iam erat factus. vel si nauis ex Asia venerit, quæ iam venit. an valeat legatum tanquam purum. dic vt l. 1. & l. si iã facta. de condi. & demon. ¶ ¶ Secundò quæro. quid si quis contrahit cum persona prohibita, sub condõne, si Papa dispensauerit. quid dicitur idem, quòd in quacunque alia conditione. Iuno. contra. & idem Io. An. ex quòd enim requiritur dispensatio: prohibita sunt contrahi etiam sub conditione. ff. de verbo. oblig. l. inter stipulantem. §. sacram. & l. continuus. §. pe. ego addo rationem: quia cum dispositio pœdeat ex potestate iolius Papæ: censetur conditio impossibilis, quæ in vniuers potestace consistit, vt l. apud Iulij. §. vlti. ff. de leg. 1. vnde remanent sponsalia pura: & sic nulla, inter personas prohibitas, vt dixi. ¶ ¶ Tertiò quæro. quid vtrum accedente postea consensu patris, erit incontinenti matrimonium: vel sponsalia. dicit Io. An. quia iste consensus non est de presenti, sed de futuro: videtur dicendum, quòd postea etiã interueniente consensu patris: consensus enim tunc interueniens est signum consensus de presenti: dummodo contrahentes ipsum consensus requirant. & idem si ipsum cõsensum non requirant, dummodo non contradicant; quia si contradicant: tunc sine consensu de presenti non posset esse matrimonium. sed si de contradictione non appareret: præsumeretur consensus; quia pro matrimonio præsumendum est, infra. cap. proxi. illa sunt verba Io. An. post Innoc. super quibus dubito de duobus. primò in hoc. scilicet quado sponsalia sunt contracta sub conditione per verba de presenti: puta [si placuerit patri meo, accipio te in meã uxorem.] vtrum itatim, patre consentiente, sit matrimonium: ita quòd contrahentes post talem consensus non valeant resiliere. ex prædictis verbis Innocen. videtur, quòd possint adhuc post patris consensus resiliere: licet si non dissentiant, videantur consentire. Sol. quia ex verbis prædictis innuitur, quòd ad hoc, vt sit matrimonium, requiritur non solù, quod pater cõsentiat: sed etiam, quod taliter con-

contrahentes sciant patrem consensisse: & sic conditionem extitisse. contra primum dictum, scilicet quod post purificatam conditionem non possint partes resilire, facit, quod statim, cum extitit conditio, obligatio conditionalis censetur pura: & perinde, ac si pure contraxissent: imò quandoque existens conditio retrahitur, vt l. qui potior. ff. qui po. in pigno. ha. ergo non videretur posse resilire: sicut dicimus in sponsalibus contractis in infantia, vel in minori etate: vt adueniente maiori etate, sine alia approbatione confirmantur, vt j. de despon. impu. c. 1. lib. 6. talia namque sponsalia sub conditione cõtracta purificatur multis modis: nullus autem propinquior modus videtur, quam ipsius conditionis existentia, vt l. cedere diem. ff. de verbo. signi. & Insti. de verbo. oblig. §. ex conditionali. de secundo virum, scilicet expediat, quod contrahentes sciant conditionem extitisse, id est patrem consensisse. innuunt Innoc. & Ioan. And. quod sic. pro quibus facit l. multum. ff. de condi. & demon. vbi non sufficit extitisse conditionem: nisi hæres hoc sciat. pro hoc etiam facit j. c. proxi. ibi enim requiritur, quod conditio facta sit in præsentia sponsi, & sponsæ. pro hoc etiam, quod no. in l. si quis arbitrato. de verb. ob. vbi ille, qui debet arbitrari inter partes, debet ipsis præsentibus hoc facere, vt ibi tenet Bar. Ego credo, quantum ad purificandam obligationem, etiam si pater consentiat, istis absentibus, satis sit: postquam enim quis semel consensit ante conditionis euentum: contraditio si non intercessit, matrimonium est purum, & certum: licet apud contrahentes incertum: sicut cum quis misit procuratorem ad contrahendum matrimonium: nam licet principalis ignoret eum contraxisse: tamen erit eius vxor, postquam ante contractum non reuocauit mandatum, vt c. viti. j. de procura. lib. 6. Non obstat l. multum. quia loquitur in actu, qui requirit certitudinem in agente ipsum: vt est conditio hæreditatis: aliàs ignorantia non curatur: sed veritas, postquam semel quis se obligauit: nam & decreta ligant ignorantes, vt j. de concess. præb. c. quia cunctis. lib. 6. per Iano. & facit dictus §. ex conditionali. vbi sufficit certum esse in rerum natura: licet apud nos sit incertum. ad hoc facit quod no. in l. Pomponius. de nego. gest. vbi glo. dicit, quod in declaratione animi non requiritur partis præsentia. Non ob. no. per Barto. in dicta l. si quis arbitrato. quia sibi tractatur de negotio, quod requirit partium præsentiam: vt est veritas quæstionis, vt l. fin. si per vim, vel alio modo. Cogitata, quæ sit verior opinio. vel ipsorum: vel mea in prædictis dubijs.

ADDITIONO.

- 1 ¶ Ex arbitrio tertij. Vide Bal. in rub. C. de contrah. emp. & l. in vendentis. 4. q. eo. ti. & in l. fin. §. pen. ver. item. not. quod. C. communia de leg. Bar. in l. hæc venditio. ff. de contrahen. emp. Ioan. de Imo. & Alex. in l. a Titio. §. fin. de verb. ob.

S V M M A E.

- 1 Matrimonium post purificatam conditionem reputatur de presenti contractum.
- 2 Condicio potest apponi in arbitrio cuiuscunque.
- 3 Condicio si deficit per dissensum patris, & patris: carnalis copula post dissensum subsequens, non facit matrimonium.
- 4 Reversum an videatur à conditione per copulam sequentem.
- 5 Reus quando nititur ex tempore certo: debet illud ita deducere, quod concludat clare.

- 6 Contraxit quis sponsalia sub conditione: & tempore coitus protestatur, quod non animo consummandi matrimonium: sed tantummodo causa extorquendi copulam carnalem: an ista protestatio sibi prosit.
- 7 Vir si dicat [contraho tecum, si te virginem inuenero.] an ista conditio impediat.
- 8 Contraxi cum vna sub conditione: deinde, conditione pendente, contraxi cum alia pure: tandem extitit conditio: an prima erit vxor.
- 9 Quid si quis contrahit matrimonium sub conditione, qua omnino est extitura.

PER tuas. Qui sub honesta conditione sponsalia contrahit: & ante conditionem sic desponsatam cognoscit: à conditione recedit. communis diuisio. secunda ibi [consultationi.] ¶ Not. primò formam libelli in causa matrimoniali. simile. §. de conuer. coniu. c. dudum. in princip. Et aduerte, ¶ quia post purificatam conditionem reputatur matrimonium de presenti contractum: nec expedit in libello facere mentionem de conditione iam extincta per carnalem copulam: sed satis est dicere matrimonium de presenti contractum. ¶ Secundò no. quòd fuit apposta conditio, si pater, & patruus consentirent: alterius ergo consensus nõ sufficeret. vt in c. inter ceteras. c. ubi not. §. de rescrip. & collige per hunc text. dum dicit [de patruo.] ar. contra quosdam ¶ qui dicunt, quòd conditio potest apponi in arbitrio illius tantum, qui habet alium in potestate. vide in Specu. eod. tit. ver. quid si dixerit. ¶ Tertio no. exceptionem viri, qui probauit dissensum patris, & patris statim cum sciuerunt: si ergo contractum scientes non contradixissent, viderentur tacite approbare. facit l. quo enim. ff. rem ra. ha. ¶ Quarto collige, ¶ quòd si deficit conditio per dissensum patris, & patris, carnalis copula post dissensum subsequens, non facit matrimonium. quia non reperit consensum aliquem matrimoniale, ad quem possit referri. quandoque tamè contrauentio extincta reuincit per tacitum, & expressum consensum. de quo dic. vt l. si vnus. §. pactus ne pereret, & l. ab emptione. de pac. & super illis. ¶ Est fundata subtilitas huius. c. quare. §. non reintegrat consensum extinctus, si copula secuta est. ¶ Quintò no. ¶ quod per copulam sequentem videtur à conditione recessum. & hoc fauore matrimonij in hoc magis priuilegiati, quam causa libertatis: vbi si pendente conditione manumisi statuliberum: tenetur tamen conditionem implere. ff. de condi. & demon. l. hæres statuliberum. ¶ Sextò aduerte, quod vir iste excepit post contraditio nem patris, & patris cognouisse eam. & hoc probauit: & tamen sibi non profuit ex eo, quòd non probauit se non cognouisse ante contraditio nem patris, & patris. Sed dices, cum ista sit negatiua [non cognoui ante contraditio nem.] quomodo poterit hoc probare? dicit Ioan. And. quòd poterit probare per testes, qui interfuerunt talibus sponsalibus: & viderunt sponsum à sponsa recedere, absq; eo, quòd eam cognouisset: & statim patrem adire: & sibi factò narrato, contraditio nem patris, & patris accessisse. his enim probatis, absoluetur vir: aliàs erit pro matrimonio præsumendum, vt hic patet. ¶ Sed contra illud opp. & videtur, quod postquam vir iste excepit de copula post dissensum patris, & patris, sibi sufficit: nisi mulier probet ecõtrario etiam ante illorum contraditio nem copulam interuenisse: quia facta non præsumuntur, quæ non apparent. vt l. Rutulia Pol. la. ff. de contrahen. emp. cum ergo non appareat iudici de alia copula, quam de illa, quæ sequuta est post contraditio nem. ergo debuit vir absolui. sol. glo. quæ incipit pluries. & glo. fin. sentiant istud contrarium. & intelligunt istud. c. quod constabat virum post illa sponsalia pluries cognouisse illa. Item

Item simpliciter sic confessus fuit: licet ergo probauerit se cognouisse post contraditio nem illorum: tamen potuit et se, quod & ante cognouit. Vnde quia potuit copula præcedere, & sequi: est pro matrimonio præsumendum, sicut præsumitur bis appellatum ante, & post sententiam, vt §. de testi. c. cum tu fili. & vide quod ibi dixi. ¶ Collige ergo, quòd cum reus nititur ex tempore certo, debet illud ita deducere, quod concludat clare: aliàs in exceptione succumbit, si eius probatio necessariò non concludit, vt hic. & §. de proba. c. in pntia. & dixi de sponsa. c. duo. super rub. ¶ Quarit gloss. ¶ si quis contrahit sponsalia sub conditione: & tempore coitus protestatur, quod non animo consummandi matrimonium: sed tantummodo causa extorquendi copulam carnalem. An ista protestatio sibi prosit. dicit glo. quòd non. idem hic Vin. & Gof. oportet ergo, quòd vtriusque consensu à sponsalibus discedatur prius: vt sic per sequentem copulam non transeat in matrimonium de presenti. de quo etiam vide quod not. Io. §. de sponsa. c. veniens. 2. & cap. tua. ¶ Secundò querit, ¶ quid si vir dicat [contraho tecum, si te virginem inuenero.] dicit, quod nec istud impedit. Idem hic Goff. & Inn. supra eod. c. de illis. quia turpis erat illa conditio, quæ primum coitum fornicarium fecerat. Idem de illa [si in primo coitu mihi placueris.] secundum Io. & Goff. Host. dicit in prima conditione, scilicet [si te virginem] & c. opi. Inno. & Goff. veram in foro iudiciali: sed quò ad Deum (si non intendebat consentire) non videtur matrimonium: maxime, quia conditio est honesta. quò ad bigamiam vitandam. ¶ hoc no. Innocen. infra cap. proxi. ¶ Tertio querit. ¶ contraxi cum vna sub conditione: deinde, conditione pendente, contraxi cum alia pure: tandem extitit conditio: an prima erit vxor. videtur, quòd sic: quia conditio existens postea trahitur retro, vt l. qui potior. & l. qui balneum. ff. qui po. in pig. ha. & ar. infra qui si. sint le. c. tanta. contrarium de terminat gloss. quia sponsalia prima fuerunt dissoluta per secunda sponsalia de presenti. conditio igitur existens nõ reperit aliquid in pendente, quòd purificare possit: nec extremum à quo habile, vt trahatur ad eum: vt dixi in cap. is qui fidem. de sponsa. ad hoc infra de rescrip. cap. si parte. lib. 6. vbi ius alteri quæsitum postea existens conditio absorbere non potest. ¶ Quarto querit. ¶ quid si quis contrahit matrimonium sub conditione, quæ est omnino extitura. dicit Io. And. quòd erit matrimonium, cum euenerit conditio. arg. ad hoc. j. de elect. cap. commissa. lib. 6. & hoc tenet Hostien. in summa. eod. titu. §. quæ conditio. ver. quid si contraho.

S V M M A E.

- 1 Matrimonij substantia consistit in tribus.
- 2 Conditio impossibilis, quæ est contra naturam, & substantiam actus, qui geritur, magis vitiat, quam alia conditio impossibilis extranea.
- 3 Conditiones turpes vitiant stipulationes: sed non matrimonia.
- 4 Impossibilitatis species sunt quatuor.
- 5 Impossibilitas iuris an vitiet. Quid de impossibilitate ratione perplexitatis. nu. 6.
- 7 Conditio impossibilis de facto an vitiet.
- 8 Conditio impossibilis in casu, in quo non potest impleri: an debeat impleri aliud loco eius.
- 9 Conditio si est pro parte possibilis: & pro parte impossibilis an valeat.
- 10 Religionem si quis proficitur, ita quòd possit retinere p.

primum, & uti matrimonio: an istorum reiectio vitiet professionem: vel teneat professio, his reiectis.

SI conditiones. Si in contractu matrimonij ponat conditio turpis: vel impossibilis, habetur pro non adiecta: nisi sit contra substantiam coniugij: quia tunc vitiat contractum. sunt duæ partes. In prima tractatur de conditione turpi, quæ est contra substantiam matrimonij. in secunda de alia turpi, vel impossibili. præmitte primò ad euiden tiam, quòd quædam dicuntur de substantia contractus. quædam naturalia. quædam accidentalialia. de quibus dixi. supra de sponsa. cap. 1. remittendo ad not. in l. pacta conuen ta. ff. de contrahen. emp. ¶ Secundò præmitte, quòd in matrimonio, contra tribus, testamentis, iudicijs, priuilegijs, & alijs dispositionibus quandoque adijcitur conditio. quæ doque modus. quandoque demonstratio. quædoque causa. de quibus singulis vide quod not. Bar. in l. 1. ff. de condi. & demonstra. & de conditione dixi super rubrica. de modo in c. uerum. de demonstratione, & de causa dicam alibi.

- 1 ¶ No. primò ¶ quæ dicantur conditiones contra substantiam matrimonij. substantia enim matrimonij consistit in tribus: a in prole: fide: & sacramento. hæc tria dixit Augu. tria bona matrimonij: & vide. 3. 2. quæst. 2. c. solet. & cap. aliquando. contra prolem est illa conditio [si generationem proles euites.] contra sacramentum est illa [donec inueniam digniorem] & c. contra fidem est illa [si pro qua stit adulterandam te tradideris.] & c. Et aduerte quia ista tria ponuntur in tex. gratia exempli: nam idem esset, ubi cunque esset eadem ratio: puta [consentio in te, si consentis in illa.] primum enim huius constitutionis est generale. ff. de iuris & fac. igno. l. regula. §. ulti. exempla autem non solent arctare regulam, ut l. scire oportet. §. de his autem. ff. de excu. tu. ¶ Secundò not. ¶ quòd magis vitiat conditio impossibilis contra naturam, & substantiam actus, qui geritur, quam alia conditio impossibilis extranea: illa enim vitiat, & non vitiat. & aduerte, quia iste tex. ponit vt diuersa conditionem turpem, & impossibilem. alibi dicit text. illa, quæ contra bonos mores sunt, nec facere nos posse, credendum est, vt l. si filius. de condi. institu. ¶ Oppo. dicitur hic, quòd si conditio apponatur contra substantiam actus: non valet quod geritur, contra. 2. 8. distin. c. diaconi. & 10. quæstio. 1. cap. 2. gloss. magna opponit, & non soluit. Ioan. And. primò remittit ad not. in d. cap. 2. & subdit, quòd illa conditio, de qua in d. cap. 2. & si sit contra substantiam regiminis, & ordinationis Ecclesie: non tamen contra substantiam consecrationis. sic & in cap. diaconi. licet conditio sit contra executionem ordinis: non tamen contra impressionem characteris. ¶ Secundò. opp. & videtur, quòd turpes, aut impossibiles conditiones vitient contractus. ff. de ac. & obliga. l. non solum. & de verborum obligat. l. generaliter. sol. gloss. pen. dicit, ¶ quòd tales conditiones turpes vitiant stipula. sed non matrimonia, vt hic. nec vltimas voluntates, vt C. de institu. & substitu. l. reprehendenda. & l. quidam. ff. de condi. institu. dominus Ioan. And. super dicta gloss. penul. imperfectè loquitur super illa materia, quam debuit plenius declarare: quia utilis, & quotidiana, vt dicit Iurifconsultus in l. legau. ff. de li. lega. dic ergo, quòd quando que dispositio, de qua principaliter agitur, dicitur nulla: quia concepta sub conditione impossibili, vel turpi. quandoque dicitur nulla ratione sui ipsius. quandoque illud, quòd deuenit in conditionem, est possibile: sed dispositio est impossibilis: vel concepta sub causa: vel modo impossibili. Reuertor ad primum, quando scilicet dispositio est concepta sub conditione impossibili. circa quòd dicit Bar. ¶ quod quatuor sunt spēs impossibilitatis. quæ de iure. Pet. de Ancha. sup. 4. Decre. f. quædam

quædam de natura: quædam ratione perplexitatis: quædã est impossibilitas de facto. primò igitur est dicendum de impossibilitate nature: circa quam format quædam contraria, ex quibus postea sic distinguit. aut impossibilitas adducitur in ultimis voluntatibus. aut in contractibus. si in ultimis voluntatibus: aut per modum dispositionis: aut per modum conditionis. si per modum dispositionis: aut est impossibilitas circa id, quod est substantiale in dispositione: & non valet ipso iure, vt l. si stipulationem. de verbo. obl. & l. apud Iul. §. 1. de leg. 1. aut est impossibilitas circa aliquod accidens, vt in die, vel dilacione: & non vitiat dispositionem, vt l. si mihi & tibi. §. si quis seruos. de le. 1. si per modum conditionis: tunc aut de præterito, aut de futuro. si de præterito: & tunc, aut est impossibilis modò, & fuit de præterito: & non vitiat: quia est nugatoria conditio, vt l. si mihi Meua. de hære. insti. aut fuit possibilis de præterito: sed nunc est impossibilis: & vitiat, vt l. cum in secundo. de iniur. te. & l. 2. de hære. insti. si de futuro: tunc in matrimonijs distinguit, vt in tex. In ultimis voluntatibus dic, quòd non vitiat, vt l. 1. ff. de condi. insti. saluo quod dicam infra de impossibilitate iuris. ¶ Secundo casu quando loquimur in contractibus: tunc aut per modum conditionis: & vitiat, aut per modum dispositionis: & tunc, aut circa id, quod est principale in dispositione: & vitiat, vt d. l. si stipuler. aut circa accidens: vt circa diem. & tunc subdistinguit. aut in contractibus bonæ fidei: & non vitiat, vt l. infulam. §. fin. ff. loca. aut stricti iuris: & vitiat, vt Insti. de verborum obligat. §. loca. Ista est eius distinctio in d. l. 1. de condi. insti. vbi Bal. sic etiam in hoc distinguit. aut ipsum dispositum est impossibile: & non valet contractus. de verbo. obl. l. inter stipu. §. sacram. aut non est impossibile dispositum: sed eius executio: & tunc aut est impossibilitas emergens post factum: & non vitiat, si est temporalis: secus si perpetua, vt l. Celsus. ff. de arbi. & l. 2. §. quod dicimus. ff. si quis cau. aut est impossibilitas ab ipso principio: & tunc refert. aut loquimur in iudicijs: vel arbitrijs: & tunc non vitiat: quia duo videntur præcepta. de dolo, & contu. c. dilecti. & d. l. Celsus, aut in contractibus bonæ fidei: & idem, vt l. infula. §. si. ff. loca. Aut in contractibus stricti iuris: & tunc impossibilitas vitiat, vt in §. loca. Insti. de verbo. obl. nisi ex partium præordinatione sit prouisum contra impossibilitatem. ff. de ver. obl. l. si. §. si inter eos. aut in vltima voluntate: & non vitiat, vt d. l. si mihi & tibi. §. si quis seruos. de leg. 1. Aut dispositum, & executio dispositi est possibilis. sed conditio est impossibilis: tunc in contractibus refert. Aut loquimur, quòd ad contractum perficiendum: & vitiat, vt l. non solum de act. & ob. aut quòd ad contractum resoluendum, quatenus est de facto processum quòd ad executionem: & tunc non vitiat. quia non agitur ex vi conditionis: sed ex eius defectu, vt l. 1. & l. si militem. de condi. ob. causam. In ultimis voluntatibus impossibilis conditio non vitiat, vt d. l. 1. de condi. insti. vbi istam distinctionem ponit doctor meus D. Bal. ¶ De secundo principali membro, scilicet. de impossibilitate iuris Barto. loquitur per contraria. & videtur, quòd non vitiet. quòd patet, quia institutio non potest de iure pendere ex alterius arbitrio, vt l. illa institutio. de hæredi. insti. & tamen si instituo Titium hæredem, si Sempronius ascenderit Capitolium, valet, vt l. si quis Sempronium. de hæredi. insti. Sed dic, quòd illa non potest dici conditio impossibilis de iure: sed ius sibi non assistit: sicut & in l. stipulatio ista. §. alteri. de verborum obligatio. ¶ Iterum op. quòd conditio impossibilis de iure debeat impleri, saltem de facto, vt l. mulier. de condi. insti. & l. Mæuius. de conditio. & demonstra. so. vbi implementum impossibilis conditionis de facto non fit contra bonos mores, debet impleri de facto, vt ibi. Sed si esset contra bonos mo-

res, non debet impleri de facto, vt l. reprehédãda. de cõdi. insti. simile dicit Dyn. in l. quidam cum filium. de verbo obligatio. ¶ Item oppo. de conditio. & demonstra. l. seruo manumisso. vbi impossibilis conditio de iure vitiat legatum. gloss. in l. 1. de condi. insti. dicit, quòd conditio impossibilis non vitiat, si testator sciebat ipsam impossibilem: sed si credebatur possibilem, & erat impossibilis: tunc vitiat, quòd no. arg. ad hoc de hæred. insti. l. quo loco. §. 1. hæc solu. videtur contra casum l. ab omnibus. §. 1. de lega. 1. vbi videtur, quòd licet testator putauerit possibile, quòd erat impossibile: tamen non vitiat. illa conditio de tabulis reddendis respicit vnum finalem effectum, scilicet libertatis: & ideò licet sit impossibilis per vnum modum: sufficit esse possibilem per alium modum æquipollentem. sicut dicimus in l. mulier. in princip. ad Trebel. & l. 2. C. de conditio. & demonstra. In alijs autem conditionibus, quæ ad eum effectum non proponuntur, esset secus. hoc probatur: quia conditiones debent impleri æquipollenter, vt l. Galus. §. & quid si tantum. de lib. & posthum. per Barto. ¶ Item oppo. de l. si filius. de condi. insti. soluit duobus modis. primò quòd ibi vitiat testamentum ad commodum instituti, qui erat successurus ab intestato: & vitiat institutio, vt succedat ab intestato: & legata non soluat. Alij solutio est, quòd ibi est speciale: quia illa institutio peccauit in forma, & per hoc apparet, quòd pcedens sol. non est vera: quia illa l. in alijs venientibus ab intestato non procederet, vt l. si libertas sub conditione. de bon. lib. Item non habet locum in filio emancipato, vel instituto à matre, vt d. l. reprehédãda. ¶ Ex prædictis circa impossibilitatem iuris quando vitiet, & quando non, per teipsum distinguit. ¶ Sequitur videre de impossibilitate ratione perplexitatis. & videtur, quòd non vitiet vltimas voluntates: sicut non vitiat regulariter impossibilitas nature: vel iuris, vt dictum est. Sed dic contra per l. si Titius. de condi. insti. ratio, quia est quid imputetur testatori, qui induxit perplexitatem, & conditio nem inseruit ipsemet. & hoc verum, quando perplexitas non potest dissolui, vt l. si quis ita. eodem titu. ¶ Sed op. & videtur, quòd perplexitas non vitiet: quia si non potest dissolui de iure: debet dissolui de facto, vt l. si Titius. de verborum obligatio. nisi litem contestando de facto quis dissoluit perplexitatem. sol. ille, qui implet conditionem de facto: & sic dissoluit perplexitatem: implet eam sibi, & ad sui vtilitatem: ideò talis dissolutio talis perplexitatis admittitur. simile in l. si mulier. ff. de condi. insti. Sed si impletio fieret de facto ad alterius commodum, non impleris: tunc tale implementum non admittitur, & hic est casus in l. si Titius. de condi. insti. in exemplo negatur. ¶ Iterum oppo. quòd ista perplexitas non vitiet dispositionem, vt l. qui quadringenta. in princip. ad l. fal. sol. ibi pplexitas ex verbis: vel ex dispositione defuncti non contingit: sed ex quodam accidenti, facta æstimatione patrimonij: & ideò non vitiat: sed dissoluitur perplexitas, prout possibile est secundum defuncti voluntatem. ¶ Item oppo. de l. vlti. §. Titius. ver. si. quid ergo. de vulga. & pup. vbi perplexitas non vitiat dispositionem. sol. l. Titius. loquitur, quando perplexitas cadit inter res dignas pari fauore: tunc dispositio vitiat: sed si cadit inter res, quarum vna est digna maiori fauore, quam altera, præfertur fauorabilior, ar. l. inter pares. ff. de re iudica. ¶ Ex prædictis igitur, vtrum perplexitas vitiet dispositionem, per teipsum distinguit. ¶ Venio ad quartum, scilicet ad conditionem impossibilem de facto: an vitiet. & videtur, quòd talis impossibilitas vitiet dispositionem, vel legatum, vt l. cum hæres. §. 1. de statu lib. gloss. quæ est ibi.

ibi. & Insti. de hære. insti. §. impossibilis. soluit, quòd ibi est impossibile de facto. & est magis difficultas, quam impossibilitas: & talis difficultas an impediat. dic vt l. continuus. §. cum ita. de verb. ob. facit supra de iura. cap. querelam. & de testi. cog. cap. peruenit. ¶ Circa vnum tamen aduertendũ. ¶ vtrum scilicet in casu, quo conditio impossibilis non potest impleri: impleri debeat aliud loco eius. dicit Barto. in hoc, quòd quandoque testator adijcit conditionem impossibilem ad aliquem honestum finem: & tunc debet impleri ille honestus finis, prout est possibile. ff. de usufruc. le. l. legatum. & de admi. re. ad ci. per l. legatum. quandoq; ipsam adijcit ad nullum finem honestum: & tunc nõ debet alia impleri, vt c. obtinuit. de condi. & demõ. ¶ Quæro quid si conditio est pro parte possibilis: & pro parte impossibilis. dic quòd quatenus est possibilis, impletur: quatenus est impossibilis, vitiat, vt l. qui dotem. de dote præ. & l. penul. de cõdi. & demonst. Et ista concernunt quasi primum membrũ: quandoque dispositio dicitur nulla: quia concepta sub conditione impossibili, vel turpi: quandoq; dicitur nulla: quia illud, quod in principali dispositione deducitur, est turpe, vel impossibile: vel non conditio, sed causa, vel modus appositus dicitur impossibilis, siue turpis: & tunc an dispositio sit nulla, vel aliqua. distinguitur: quia quandoq; stipulatio nullam habet turpitudinem: & tunc quandoq; est secundũ l. & valet, vt in toto titu. de verb. ob. quæque est pter legem, puta quæ quis alteri stipulatur. & tunc valet principale, sed nõ pœna. v. l. stipulatio ista. §. alteri. de verb. ob. quædã est stipulatio, quæ habet turpitudinem: & hoc contingit tribus modis: quia aut quod in stipulatione deuenit, est turpe: vt promittis facere homicidium: & est nulla, vt l. generaliter. de verbo. obl. quandoque in ipsa stipulatione, siue promissione non venit turpe: sed est turpiter facta: vt dolo, vel metu. & tunc valet: sed dantur remedia à iure, vt in toto titu. quæmetus causa. de dolo. quadam sunt, quæ hnt turpem causam: sed quod promittitur, non est turpe: quia promitto centum, si feceris homicidium. & in hoc est dubium. gloss. tenet, quòd est ipso iure nulla, vt in d. l. generaliter. ibi [sup turpibus rebus interpositas.] Idem tenet in l. iuris gentium §. si ob maleficium. de pac. vbi dicit [nulla est conuentio.] Cy. tenet, quòd est aliqua: sed obstat exceptio in l. 2. C. quod me. causa. Bart. tenet opi. glo. per iura. s. allega. & l. si plagij. de verbo. obl. & not. etiam de hoc plenè Cyn. in l. ex eo. de inuti. stipu. vbi querit, pone, promitto tibi Petro 10. si Titius fecerit homicidium: nunquid valet? glo. quæ est in dicta l. si plagij. dicit, quòd sic. Cy. ibi tenet, quòd dicta glo. fauet assassinis: & dicit per interpositam personam sibi querere pretium assassinatoris. Iacob. de Are. mitigat illam gloss. quòd vera sit, quando ille alius non sit subiectus stipulator: alijs non valet: ne inuitaret ad delinquendum pro commodo stipulatoris. ff. in ius voca. vt eant. l. 2. Breuiter Cy. tenet, quòd illa gloss. non sit vera: nisi adijceretur per modum pœnæ: tunc enim bene valeret. & sic posset illa gl. sustineri. Quid si promitto tibi decem, quia fecisti homicidium. videtur, quòd non valeat, vt dicta l. plagij. ibi [facien di. vel facti.] Idem de dicta l. si plagij. ¶ Ex prædictis ergo omnibus in summa habetis duo: primò quando in dispositione, quæ potest per se subsistere, & esse vtilis: si sub impossibili conditione concipitur, an valeat. vidisti circa hoc quadruplicem impossibilitatem: nature: iuris: perplexitatis: & facti. secundo quando stipulatio concepta per se tantum: vel sub causa: siue modo impossibili, vitietur: quandoque contingit, quòd illud, quod deuenit in principali promissione, est impossibile: & in eius defectum promittitur aliquid, quod dari, vel fieri potest: & tunc an valeat: dic vt l. si homo mortuus. de verborum obligat. quandoque illud, quod promittitur, dari potest promissionis tempore: sed

desijt posse dari: & tunc an id, quod in eius defectum promittitur, debeat. dic vt l. si decefferit. qui sa. co. ¶ Querit glo. si quis profitetur religionem, ita quòd possit retinere proprium, & vti matrimonio: an istorum retentio vitiet professionem: vel teneat professio, eis reiectis? videtur, quòd teneat monachus, vt. §. c. 1. insinuante. vbi de hoc. glo. hic tenet contrarium, per hunc tex. quia ista retentio est contra substantiam monachatus: ergo & c. Sed Io. 3. 2. q. 2. cap. solet. in si. tenet primam opi. scilicet, quòd teneat monachus. Item Goff. Vin. & Host. in d. c. insinuante. & Inno. & ibi Accur. C. de sacrosan. eccl. Aut. ingressus. & ibi Ia. de Ra. & Pe. aliter no. Accur. in l. per seruum. §. denique. ff. de usu & ha. vbi secundum Io. distinguit, an fiat pactum incontinenti: & vitietur ingressus. an ex interuallo: & vitietur pactum. Spec. de hoc no. in ti. de sta. mo. ver. 49. & ibi nihil firmat. prædictorum opin. ad hanc Decr. respondebat Phi. in cap. insinuante. dicēs. quòd matrimonium fuit institutũ à Deo, quia dixit. [& erunt duo in carne vna ad vnã carnẽ procreãdam.] cessante igitur causa, cessat matrimonium: sed quòd monachi non habeant proprium, institutum est ab Ecclesia. 1. 2. q. 2. c. certè. & c. nolo. Ecclesia ergo illud tollere potest. & vide quod no. Archi. in d. c. solet. aliam rationem reddidit hic Io. An. de qua non curo.

ADDITIO.

2 ¶ Constitit in tribus. Vide Io. de Turre cre. in c. his itaque responderetur 3. 2. quæstio. 2. & ibi plura de his tribus.

Qui clerici, vel vouentes.

S V M M A E.

- 1 Clerici, qui possint matrimonium contrahere: & qui non.
- 2 Vouentes qui possint matrimonium contrahere.
- 3 Votum quid sit.

dictum est. s. de spõsalibus, & matrimonijs: de ipsorum impedimentis videamus. & quia votum, & ordo impediunt: iõ ponit hæc rubrica. Vel continua aliter sñ Host. quia non solum conditio apposita interdum impedit matrimonium, vt patet. supra tit. 1. c. fin. sed ordo, & votum: ideo & c. de prima parte rubr. habetur. 2. 8. dist. per totum. de secunda 27. distinc. & 17. quæst. 1. & 2. 27. quæstio. 1. per totum. Summat Ioan. 1 And. totam rubricam per istum modum. ¶ Queritur in rubro, qui clerici possunt matrimonium contrahere. respondetur in nigro, quòd clerici in sacris non possunt: etiam si culpam commiserint, propter quam debeant deponi. ergo in minoribus tantum possunt: nec tamen per hoc est ista rubrica superflua per rub. de cleri. coniu. vt ibi per Io. 2 And. ¶ Querit etiam in rubro, qui vouentes possint contrahere. respondetur in nigro, quòd mali vouentes continentiam possunt contrahere: si tamen simpliciter vouentes contrahant: tenet matrimonium. si verò erant solemniter vouentes, non tenet. ¶ Querit etiam Inno. quid est votum. dicit, quòd votum est conceptio boni propositi cū deliberatione firmata: qua quis ad aliquid faciendum, vel non faciendum se obligat. quis autem possit vouere: 2 dicit hic succinè, quòd votum impediatur, & dirimat matrimonium post contractum. dic vt infra de voto. cap. 1. lib. 6.

ADDITIO.

¶ Possit vouere. Vide Ioan. de Tur. cre. in c. sunt quedā 17. q. 1. vbi plura habes de voto.

S V M M A E.

- 1 Episcopus potest dispensare cum diacono accipiente uxorem.
2 Dispensatur cū delinquentibus, peracta pœnitentia.
3 Episcopus dispensat cum corrupto, & contrito.
4 Clericus vulnerans aliquem, à quo debeat obtinere absolutionem.

DE diacono. Duae sunt partes. secunda ibi subdiaconum. ¶ Not. primò, quòd iste duplex delictum commisit: quia hominem vulnerauit: & uxorem duxit. duplici ergo debuit pœna puniri, vt l. nunquam plura. de priua. del. & aduerte quia dicitur [vulnerauit.] secus ergo, si occidit, vel mutilauit: quia tunc etiam post pœnitentiam non posset in presbyterum ordinari. s. i. distin. c. qui in aliquo. & infra. de cle. pu. in du. c. 1. secundum Hostien. ¶ Secundò no. quòd cum diacono accipiente uxorem potest episcopus dispensare: & ad superiores ordines promouere. quod est verum, si accepit virginem: vel corruptam, quam adhuc non duxerat: secus si corruptam taliter deponatam cognouisset: quia tunc, tanquam cum bigamo, dispensare non posset. de cla. coniu. c. fanè. de biga. c. nuper. ¶ Tertio no. quòd cum delinquentibus dispensatur peracta pœnitentia. idem si parte pœnitentia. de tempo. ordi. c. ex tenore. ¶ Quarto not. quòd cum corrupto, & contrito dispensat episcopus: cum incorrupto igitur dispensare non posset. de quo in gl. & alibi Pfalmista. [Cor cõitum & humiliatum Deus non spernit.] & Imperator dicitur [delinquentes reuertentes ad cor suscipit Deus semper paratus per pœnitentiam misereri.] vt in Aut. vt non luxu. contra naturam. colla. 6. ¶ Opp. de c. j. prox. & 23. q. 1. c. quotquot. vbi cum tali non potest episcopus dispensare, solu. dicit, quòd aut iste delinquens vult transire ad religionem: & potest episcopus dispensare iure suo: aliàs non potest sine auctoritate Papæ. & ita soluit Host. vel iste uxorem non cognouit, secundum Lau. ¶ Querit gloss. 3. dicitur hic [absolutio ne obtenta.] & c. quæro à quo debet obtinere absolutionem. videtur, quòd à Papa, cum vulnerauerit, vt c. si quis suadente. 17. quæst. 4. vel dic, quòd à legato, sed non est verum: quia legatus non potest in atrocioribus. de quo dic, vt no. in c. ad eminentiam. de sen. excommuni. vel dic, quod erat clericus conuentualis: ideò potuit obtinere absolutionem ab episcopo. sed hoc non est verum in atrocioribus, vt no. in c. quoniam. de vi. & hone. cle.

S V M M A E.

- 1 Ecclesia potest se interponere, cum videt aliquos minus legitime copulatos.
2 Ingressus religionis non abolet maculam, & inhabilitatem contractam, occasione precedentium delictorum.
3 Administratio facilius conceditur in minoribus ordinibus, quam in maioribus.

EX literarum. Summatum est quòd ad titulum in rub. & sunt duæ partes: consultatio: & responsio, ibi [sup

quo.] Not. primò, quòd episcopus fecit istum illam, quam duxerat, abiurare: & sic potest se interponere: cū viderit aliquos minus legitime copulatos, ipsos distinguere, & separare. ¶ Secundò not. quòd ingressus religionis non abolet maculam, & inhabilitatem contractam occasione precedentium delictorum. de quo dic, vt no. infra de apo. c. 2. ¶ Tertio not. quòd propter religionem assumptam in dilectis facilius dispensatur. ¶ Quarto no. quòd facilius conceditur administratio in minoribus ordinibus, quam in maioribus. & sic prohibito maiori, non videtur prohibitum minus, facit. ff. de pœnis. l. moris. & l. cui pacto. de feruis expor. ¶ Gloss. op. de c. supra prox. vbi plus delinquenti, quam hic permittit ministrare in officio diaconatus: & in presbyterum ordinari. hic verò minus delinquenti vtrunque prohibet: nisi ingrediatur religionem. sol. vt in glo. & ibi dedi vnam sol. Hostien. dicit, quòd ibi Papa ostendit episcopis potestatem concessam ad iuris rigorem temperandum: hic loquitur de rigore, qui semper in duobus casibus est seruandus: quando scilicet populus inde scandalizatus est: vnde non est cum tali dispensandum, eo remanente inter populares, inter quos scandalizatus est. de præben. cap. cum teneamur. no. tamen, quòd facilius dispensatur in susceptis, quam in suscipiendis. 23. q. 1. c. quotquot. & c. impudicas.

S V M M A E.

- 1 Professio sola facta in manibus illius, qui potest ipsam recipere, impedit, & dirimit matrimonium postea contractum.
2 Habitus susceptio an impediatur matrimonium postea contractum.

MEMINIMUS. Incipit tractare de secunda parte rubricæ: & summatum est in ipsa. In prima consultatio. in secunda distinguens responsio. ¶ Not. primò, quòd iste tex. in primo responso coniungit votum: habitum: & professionem. non tamen intelligas, quòd omnia illa requirantur ad matrimonium contractum, postea dirimendum. 1. disiunge igitur ista tria, & dic, quòd professio sola facta in manibus illius, qui potest ipsam recipere, impedit, & dirimit matrimonium post contractum. Idem dicit Innoc. de vouente: dummodo votum, vel propositum solemnizet per susceptionem habitus professionis: siue nouitij, vt hic. & supra de regu. c. consulti. & infra c. insinuante. si verò aliàs votum omittat, impedit: sed non dirimit. idem si habitum suscipiat sine voti emissionem, vt infra cap. prox. de conuer. coniu. cap. ex parte. secundum Innoc. habes erga de professione, & de voto. ¶ Quid de susceptione habitus? dic, quòd non impedit: nisi cum alijs, qui sunt in monasterio, gestaret habitum per annum, secundum glo. quod in tellige verum, si sint habitus indistincti. de regu. cap. 1. lib. 6. & cle. eos qui. eodem titu. ¶ Querit Ioan. An. post Goff. quare magis votum solemne dirimit, quam votum simplex: cum simpliciter dictum sit [vouere, & reddite Domino vota vestra.] supra de voto. cap. magræ. simplex ergo dictum debet simpliciter intelligi, non distingui, vt l. 3. de offi. præf. sol. quòd votum ex sui natura impedit per istud dictum [vouere.] & c. sed ex sui natura non dirimit: sed constitutio Ecclesiæ hoc facit: vel simplex non dirimit: sed solemne sic: aliàs erraret Ecclesiæ: nisi post simplex votum dirimeret matrimonium: sicut post solenne. solennitates igitur iuenit, & constituit Ecclesiæ, non ad voti augmentum: sed ad discernendum, & sciendum, quando propter votum emissum matrimonium. ita dicunt isti.

S V M M A E.

- 1 Habitus sola susceptio, & delatio non obligat religioni. Sed bene cum aliquo coniuncta. nu. 2. De quo habitu hic loquatur. nu. 3.
2 Habitus cum proposito profitendi assumptus, impedit matrimonium contrahendum: & elapso anno dirimit iam contractum.

CONSULUIT. Casum ponit Ioan. & dicit fuisse in facto sic. Quædam mulier timens rapi, petijt à sacerdotem velamen, quo solebant uti moniales: non tamen vouit: nec professionem fecit: nec renunciauit proprijs: & protestata est ius suum. tandem contraxit: mandat Papa, vt non dissoluitur matrimonium. ¶ No. primò, quòd sola habitus susceptio, & delatio non obligat religioni. supra de regu. cap. porrectum. ¶ Secundò not. quòd innuit iste tex. à contrario sensu, quòd susceptio habitus coniuncta cum aliquo ex his, quæ hic dicuntur, obligat ad religionem efficaciter. videlicet si post susceptionem intrauit claustrum: vel renouit proprijs: vel in manu episcopi, siue abbatis obedientiam promisit: siue super altari. altero. n. ex his, cū receptio ne habitus iuncto, videtur sufficere: quod non tenet Io. An. dicit. n. q. professio super altari non præiudicat: nisi & monachi consentirent. ar. de regu. c. ad apostolicam. obligatio. n. professionalis hincinde contrahitur: vel semper præiudicat, si postea recipit habitum sine protestatione. de regu. c. consulti. & c. statuius. secundum Inno. promissio est solius obedientia cum habitu non sufficit: cum & secularis obedientiam præstet. de maio. & obe. c. 2. & 4. nisi monachalè promittat: puta, quòd suæ renunciat voluntati: & in omnibus subiciat se abbati. 1. 2. q. 1. c. non dicatis. & c. nolo. secundum Inuocem. & Hosti. Idem Gui. in Spec. de statu reg. ver. 37. ¶ Querit. dicitur in fine c. quòd habitus sine professione susceptus impedit matrimonium contrahendum: sed non dirimit post contractum. quæro ergo de quo habitu hic loquatur: non. n. v. de habitu probationis: talis. n. habitus cum proposito profitendi assumptus impedit contrahendum: & elapso anno dirimit iam contractum, pp tacitã professionem: quæ resultat ex tali delatione. quod tamen hic negatur: dum dicit [anno elapso.] Item non intelligitur de habitu professionis: quia illud impedit, & dirimit, vt in fi. c. de quo ergo habitu dices loqui istud. c. Hostien. dicit, quod istud. c. debet intelligi de habitu religionis. proposuit enim ista mulier vitam mutare, & seculum spernere, & castitatem tenere. sed hoc non videtur bene dictum: quia hoc casu tale propositum solemnizatur per receptionem habitus de regu. c. consulti. dicit Hostien. quod ista domina suum propositum non expressit ore, vel signo: vnde non potest dirigi per Ecclesiam, quæ de occultis non iudicat. de simo. c. sicut. in fi. nam si verbo, vel signo expressisset propositum: non daretur sententia pro matrimonio: sed pro religione, vt patet ex no. s. de reg. c. statuius. vel dic sicut Hosti. quòd quicumque sine voto proponat aliquis vitam mutare: non obligatur irrevocabiliter per solam habitus susceptionem extra religionem assumpti: vt hic. sed si aliquam religionem ingreditur: vel ei se deuouet: tunc per susceptionem habitus etiam nouitiorum irrevocabiliter obligatur. infra eodem. c. insinuante. & no. in dicto cap. consulti. & secundum istum intellectum, etiam si ista mulier suum propositum ore, vel signo expressisset: tamen talis receptio habitus

extra religionem non obligasset eam, taliter quòd dirimeret matrimonium post contractum: & est hoc verum, etiã si recepisset habitum professorum in casu huius cap. vbi non ingressa fuit claustrum: habitus enim religionis, & professionis ab intrante religionem assumptus facit monachum. s. de regu. c. super eo. & eo. ti. c. constitutionem. li. 6. assumptus verò extra ecclesiam hoc non facit: nisi se voueret ali cui religioni. de conuer. coniuga. cap. ex parte. allegat Hostien. ad hoc. j. eo. c. insinuante. & de regu. c. sicut. & secundum prædicta intellige glo. d. & secundum prædicta aliud est ponere aliquid in animo, & etiam exprimere. aliud est vouere. vnde si quis diceret coram pluribus [ego dispono me ad religionem, & totaliter relinquere seculum.] & post ista verba habitum etiam professionis assumat extra religionem, non erit monachus professus. votum ergo, non propositum etiam ore expressum solemnizat receptionem habitus.

S V M M A E.

- 1 Matrimonium potest contrahi inter absentes, interueniente nuncio: vel epistola.
2 Malum minus est eligendum de duobus malis.
3 Votum simplex non dirimit matrimonium post contractum: nec ipsum impedit.
4 Episcopus ex causa potest dispensare, ut simpliciter vouens contrahat.

VENIENS. Summatum est in rubrica: & quem expediendum, præmissa causa, duo mandata. ¶ Not. primò, quòd ista dedit fidem absenti de matrimonio. & hoc potest esse: quia matrimonium potest contrahi inter absentes, interueniente nuncio: vel epistola. ff. de spon. l. fi. & j. de procura. c. fi. lib. 6. & intellige, quòd possunt contrahi dicto modo non solum sponsalia de futuro: sed de presenti. quod probatur illa auctoritate Lucæ. 2. [Spiritus sanctus superueniet in te] & c. & ibi [Ecce ancilla Domini.] Hosti. remittit de hoc ad summam de spon. s. quali ter contrahatur. 1. rñ. & ver. sequen. ¶ Secundò not. quòd ista simpliciter votum continet: emittit: secus ergo, si professione fecisset: vel habitum sumpisset: vel se ei reddidisset. de regu. c. porrectum. Host. dicit, quod ista emittit votum non ex corde: nec intendendo se alicui religioni astringere: de quo creditur illi in foro animæ: secus si quoquo modo consensisset: vel quò ad forū Ecclesiæ: & sic non est contra. j. eod. c. insinuante. ¶ Tertio no. quod de duobus malis minus malum est eligendum. de quo in glo. & l. ita vulneratus. ad le. 3. Aquil. ¶ Quarto not. quòd votum simplex non dirimit matrimonium post contractum: nec ipsum impedit. & imponitur isti dominæ duplex pœnitentia de fide mentita primo viro militi: quia per ipsam stetit, quò minus sibi nuberet. facit. s. de spon. c. sicut. ¶ Opp. & v. quòd Papa male hoc faciat dare isti licentiam nubendi alteri contra votum etiam simplex: quod non minus obligat, quam solemne apud Deum. vt. j. c. prox. solu. vt in gl. quæ exponit tex. vt in ea patet. loa. An. exponit [tribueret non postponas.] & c. idest tributam, vel non negatam ostendere. sic. 23. quæstio. 2. cap. in adolescentia. vel secundum eum intellige, quòd hic dicit de misericordia: quia aliàs secundum eum non daretur licentia etiam post simplex votum, vt in fra. cap. prox. Refert etiam Inno. alios, qui soluerunt aliter. dicunt enim, quòd hoc votum non tenuit propter sponsalia de futuro, quæ præcellerant: sicut enim non tenet votum solenne post contractum matrimonium. de coner. cõiu. c. Pet. de Ancha. sup. q. Decre. f 3 qui-

quidam sic post sponsalia de futuro non tenet simplex, vt hic. cum ergo non tenuerit: non debet illi licentia denegari. sed iste non est bonus intellectus: quia tex. dicit de voto violato: quod non posset dici, si non tenuisset. Hosti. dicit, quod votum tenuit: sed fuit simplex, contra quod Papa ex certa scientia hic dispensat: quod innuit litera, dum dicit [mandamus.] non dixit [respondemus.] sed ob. dum dicit [violato.] exponit de eo, quod dedit fidem. secundò contra votum emissum: & sic violauit votum. 2. 2. q. 5. c. periurata. hanc autem dispensationem facit hic Papa, sicut eum, primò propter perturbationem animi mulieris, 1. 7. q. 1. c. Cò saldus. quia non fuit inspirata: sed fecit hoc in fraudem, ne virum haberet, quem desponsauerat. secundò propter maius periculum euitandum: quia apparebat, quod continere nõ poterat. vnde accipit Papa, quod potest a non idoneo debitor: vt sic saltem in matrimonio viuat castè. 3. 1. dist. c. Nicena. tertio, quia fidem dederat secundo: & sic secundum eum stat propriè litera, quæ dicit [licentiam tribuas.] & c. scilicet auctoritate nostra, quæ in omni voto intelligit excepta: vt hic Gui. in Spec. ti. 1. §. nunc de episcoporum. ver. 1. 3. 3. ¶ dicit, episcopum ex causa dispensare posse: vt simpliciter vouens contrahat: & volens allegare Decre. illam ad hoc, allegat in contrarium. c. 7. prox. & 2. 2. q. 4. §. vlt. facit quod dicam post Io. And. 7. c. proximo, & c.

ADDITIO.

2 ¶ Inter absentes. Adde l. sufficit. de spõsa. 2. q. 5. c. nec illud in glo. & ibi quid si alterum peniteat ante consensum alterius.

S V M M A E.

1. *Votum emittens, postea iurans ducere uxorem ad quod teneatur.*
2. *Matrimonium contrahendum quadam impediunt: & non dirimunt, si contractum fuerit.*
3. *Papa non potest in totum tollere legem Dei: sed bene interpretari, & restringere, & declarare.*
4. *Papa quare potest statuere aliquid contra votum simplex, & solemne: & non contra matrimonium.*

Rursus. Primò ponitur quest. secundò distinguens solutio ibi [vnde.] secundum membrum profertur ibi [& si postquã.] ¶ Not. primò ¶ quod iste prius votum emisit: & postea iurauit ducere uxorem. Iuramentum ergo fuit illicitum: quia post votum emissum: & sic non seruandum. xxij. q. iij. c. inter cetera. sicut ergo in sponsalibus priora sunt cõsummanda. s. de spon. c. sicut. sic in voto, & in sponsalibus. si vero sponsalia pcedunt votum: cogi debet votum solemnizare, aut sponsalia perficere. de cõuer. cõiu. c. ex parte. & c. ex publico. ¶ Secundò no. quod Papa præcipit illi, vt votum simplex, quod emisit, obseruet. sed s. c. pxi. cõtra votum emissum dat licentiam contrahendi. sol. vt ibi dixi. ¶ Tertio no. ¶ quod quædam impediunt matrimonium cõtrahendum: & non dirimunt, si contractum fuerit. & sic multa fieri nõ debent: quæ facta tenent: nec retractantur. sicut matrimonium contractum post simplex votum. ¶ Oppo. & videtur illud. c. sibi contrariari. dicit enim, quod votum simplex nõ minus obligat, quã solenne. sed solenne dirimit: ergo & simplex deberet dirimere. sol. gl. magna in princ. tangit illud contrarium: & soluit, exponendo. i. non minori tempore: quia vtriuque in perpetuum obligat: & vtriusque fractio est mortale. & per hæc refert Io. And. quosdam dicere, quod quamuis matrimonium teneat in hoc casu: debitum tamẽ iste voti transgressor nõ debet exigere: sed tenetur reddere.

ar. de cõuer. cõiu. c. quidã. & c. placet. & semper pœnitentiã agat: & cum graui dolore cordis hoc debitum reddat. de eo, qui cogno. consang. vxo. sua. c. transmissa. & c. penul. & vlt. æquius, vt dicit Io. And. est tenere contrarium, s. quod exigere possit: nam per tale matrimonium solum est votum, secundum gl. hic, & s. de spon. c. si iuter. in gl. fin. ergo nihil est, quod tale debiti exactionem impediatur. Nimis enim esset periculosum, & onerosum tale matrimonium, si dicamus eum peccare mortaliter, exigendo, & esset iniicere laqueum, contra id, quod habetur. xxvij. q. j. c. de viduis. sicut ergo in vouente ingressum religionis arctioris, qui profitetur laxiorem, nulla remanet obligatio ex voto priori: licet de transgressione pœnitere debeat. de regul. c. qui post votum. lib. 6. sic in casu illo post contractum, & consummatum matrimonium obligatio voti cessat: sed de fractioe pœnitent. & ista opinio est æquior, secundum eum. tamen quia solemnitas opinio habet cõtrariũ, quam sequitur beatus Tho. 4. sen. xxxvij. distin. articulo. 3. dicit Io. And. quod hoc casu dispensatio peti debet super exactione debiti: & cum hic subsit iusta causa, poterit episcopus dispensare per commutationem in aliud vòtũ. de voto. c. j. ¶ Secundo op. lax. diuina indistinctè præcipit, quod reddenda sunt vota Deo. ergo illa distinctio inter votum simplex, & solemne introducta mero iure positiuo non videtur bona. quia naturalis obligatio, quæ ex voto nascitur, non potest canonica constitutione dirimi: sicut nec ius ciuile potest corrumpere ius naturale, vt Insti. de iure natu. gen. & ciu. §. sed naturalia. & quod not. Inno. s. de constituto. c. quæ in ecclesiarum. ex quibus patet, quod ita deberet dirimere votũ simplex: sicut solemne. sol. io. And. fatetur, quod votum ex se semper dirimit: sed constitutio Ecclesie hoc operatur, quod votum simplex non dirimat: sed tunc ob. quod dixi, ¶ quia Papa non videtur posse tollere legem Dei: nam istud est verum, quod non potest in totum tollere, sed interpretari: & restringere: & declarare, vt patet ex not. in d. c. quæ in ecclesiarum. & s. de testi. c. licet vniuersis. licet ergo lex diuina dicat [votum seruandũ.] tamen non dicit [non tenere matrimonium post contractũ.] quod patet: quia lege diuina prohibentur tantum certa personæ, quæ nõ. de diuor. c. gaudemus. inter quas vouens non connumeratur: & hoc editum prohibitorium est. de spon. c. cum apud. nam lege diuina, circumscripta lege canonica teneret matrimonium contractum a monacho, & presbytero. quod patet: quia sacerdotes veteris testamenti contrahebant. 3. 6. distin. c. tenete. & Græci contrahunt, qui lege canonica non sunt astricti. 3. 6. distin. c. Nicena. & per hoc tenet Hostien. quod Papa posset statuere, quod sicut simpliciter vouens potest contrahere: ita vouens solemniter. & remittit de hoc Host. ad summam. eo. tit. §. quis vouendus. ¶ Iuxta prædicta quæro: ¶ quare potest statuere Papa aliquid cõtra votum simplex, & solemne, vt dictum est, & non contra matrimonium: maximè, quia vtriusque obseruantia est indicta a lege diuina. sol. dicit Ioan. And. pro solutione quæstionis præmitte, quod æqualis est potentia iuramentum, & votum. vnde sicut in iuramento videtur excepta auctoritas Papæ. de iniur. c. venientes. & de resc. c. constitutus. sic, & in voto. supra c. prox. vt sic in vtroque intelligatur: nisi Deus aliter reuelauerit. 2. 2. q. 2. c. beatus. vel vicarius eius in terris de hoc aliter disponere voluerit: quia quod ipse facit, Deus facit, & non homo, vt supra de translatio. cap. inter corporalia. nam sibi dictum est [quodcunque.] & c. 2. 4. quæst. prima. c. quodcunque. nec iuramentum, nec votum excludit, qui dixit. quodcunque. de maio. & obedi. c. solite. ad fin. sic Papa in voto continentia dispensare potest. s. de voto. c. 1. per Ioan. And. Ad propositũ igitur, quare Papa potest soluere istud vinculum,

lum, quod ex voto nascitur: & non vinculum matrimonij, dicit ipse. quia in matrimonij dissolutione fieret iniuria, nõ solum Deo: sed etiam homini: qui ex diuina lege quæsiuit ius in corpore vxoris. in voto verò est obligatus Deo: quod vinculum per Deum, vel eius vicarium sine alicuius iniuria solui potest. Item per matrimonium consummatum designatur conformitas, quæ est inter Christum, & Ecclesiam: siue vnio, quæ est inter diuinam, & humanam naturã: quæ omnino inseparabilis est: & ideo non potest separari significans: sicut nec significatum. ad hoc. s. de big. c. debitum. & de spon. du. c. 1. & de coniu. lepro. c. 2. in voto autem est vinculum Dei, & animæ tantum. In matrimonio est vinculum animorum, & corporum Dei, & hominum: non est ergo mirum, si facilius soluitur vnum vinculum: quàm plura. alij communiter contra, secundum Io. An. post Hosti. Et prædicta habent locum in matrimonio consummato per copulam: sed in non consummato Papa habet maiore potestatem: vt patet ex his, quæ no. Ioan. And. s. de cõuer. cõiu. c. ex publico.

S V M M A E.

1. *Obtestatio facta alicui ex parte regis, non inducit in suum metum.*
2. *Habitus approbatus religionis assumptio, & delatio post votum castitatis inducit professionem.*
3. *Professio tacita dirimit matrimonium post contractũ, etiam si ex eo plures sint filij procreati.*
4. *Patientia, et taciturnitas longi temporis purgat præcedentem moram.*
5. *Mulier, quæ semper stetit in domo cum habitu religionis post votum castitatis: an erit monacha.*
6. *Professio est duplex.*

Insinuante. Primò ponit facti ordinem. secundò diffiniendum committit, ibi [nos igitur.] ¶ Not. primò, quod fuit hic supplicatum Regi pro copula maritali: & hoc est prohibitum: quia matrimonia debent esse libera, vt in gloss. 1. ¶ Secundò no. quod ista fuit protestata, quod tunc volebat nubere: modicum tamen sibi prodest, si postea fecerit contrarium: quia videtur a protestatione recessum. s. de const. c. cum. M. Ferriari. ¶ Tertio not. ¶ quod obtestatio facta ex parte Regis alicui non inducit iustum metum. de quo in gl. argumẽtum. & c. super qua dicit Io. An. quod sola dignitas aduersarij non sufficit ad probandum metum: subdit tamen, quod imperium principis (qui alijs consuevit tyrannicè, & oppressiuè tractare eos, qui precibus, vel præceptis suis non obediunt) induceret iustum metum. pro hoc dicto vide, quod no. Bar. in l. de pupillo. §. si quis ipsi ptori. ff. de oper. no. nun. alibi dicunt Doc. quod minima reuerentia inducit iustum metum, vt l. 1. §. quæ onerãdæ. ff. quarũ re. act. nõ da. 2. & 2. 2. q. 4. c. vniuersis. ¶ Quarto no. quod ista emisit votum continentia pacto apposito: quod in domo cum omni substantia remaneret: hæc autem exceptio cõtraria monachatu non vitiat monachatum: quia est contra eius substantiam. & sic facit ad no. s. ti. 1. c. si. sed non facit: quia ibi exceptio retentionis bonorum erat apposta a vouente religionem: hic a vouente simpliciter castitatem: quod votũ, scilicet castitatis non aduersatur retentioni bonorum. ¶ Quintò no. ¶ quod assumptio, & delatio habitus approbata religionis post votum castitatis inducit professionem: & est illud nõ. nam non est dubium, quod post votum de ingrediendo religionem si vouens suscipit habitum professorum, intelligitur profiteri, iuxta nõ. s. de regu. c. consulti. sed quod sumens habitum post votum castitatis tan-

tum intelligatur profiteri: habetur in 1. c. quod tamen narrat lapsum biennium post assumptum habitum, est ergo irregularis ista professio inducta ex pluribus imperfectis speciebus, scilicet ex voto castitatis: quod per se non sufficit: & ex delatione habitus extra locũ: quod similiter non videtur sufficere: nam secundum Hostien. multum operatur claustrum, congregatio, ac loci stabilitas: vnde susceptio habitus professorum extra locum non inducit professionem, vt dixi. s. eo. c. veniens. ¶ Sextò not. ¶ quod tacita professio dirimit matrimonium post contractum: etiam si ex eo plures sint filij procreati. proles enim, & numerus filiorum non roborat matrimonium, quod est nullum: licet quandoque præbeat iustam causam dispensandi, vt dicam. 7. de eo, qui duxit in ma. c. cum habet. ¶ Septimò not. quod patientia, & taciturnitas longi temporis purgat præcedentem moram: de quo dic, vt dixi. s. quod metus causa. ¶ Quærit gloss. ¶ ista semper stetit in domo cum habitu religionis post votum castitatis. an erit monacha? videtur, quod non; quia reseruatio habitationis in domo, & bonorum retentio contradicunt substantiæ monachatus, vt s. de sta. mo. c. cum ad monasterium, in fi. gloss. 3. tenet hic contrarium, quod ista sit monacha. Nec ob. pactum reseruationis proprij: quia exponitur quod ad vsum fructum solum: non quod ad proprietatem. ita dicit glo. concludens, quod ista erit monacha, & morabitur in domo cum vsum fructum rerum suarum. Non ob. quod ista sint contra substantiam monachatus: quia locus, & retentio vsum fructus de consensu episcopi, vel abbatis reseruatius non sunt contra substantiam monachatus. vnde si abbas contra talem reseruationem vellet venire, posset ille, cui fides non seruatur, denunciare hoc Superiori, qui ad similitudinem serui debet illum audire, & interponere partes suas. C. communia vtriusque iudi. l. possessionum, & Insti. de his, qui sunt sui, vel alie. iur. §. sed hoc tempore. fatetur tamen Innocen. quod nullus pter Papã posset obligare, vt perpetuò aliquem locum dimittat monacho. de sta. mo. c. cum ad monasterium. sed si obligat, non est contra substantiam. post multa tamen videtur Innocen. inclinare, quod hæc mulier non fuit monacha, & poterat habere proprium: & tñ non poterat nubere propter votum solemne, quod emiserat. quod qualiter fieri possit, nõ. de regu. c. porrectum. & quod no. Io. An. de cõuer. cõiu. c. ex parte. 2. super verbo mrimoniũ. & de frigi. c. fraternitatis. super ver. alioqui. ver. in secundo. & est vti le hoc scire, an illa ex tali delatione habitus post votũ castitatis facta conseatur monacha, necne, propter bona. & vtrum deuolui debeant ad monasterium: vel ad eius consanguineos. Item quò ad testamenti factionem: & quò ad potestatem contrahendi. & breuiter quò ad omnia, quæ potest agere liber homo, & non monachus. & vide quod habetur hodie. 7. de voto. c. 1. lib. 6. per quod cap. posset argui, quod ista conseatur monacha: aliàs simplex votum castitatis, & assumptio habitus: & eius delatio extra claustrum non dirimeret matrimonium post contractum: nisi monacha conferetur, vt ibi. quicquid tamen sit de illa, de qua in tex. vbi est dubium, sit monacha, necne: tamen in vero monacho, vt possit morari in domo, & frui bonis quondam suis: dicit Goff. quod sufficit licentia episcopi: si sit monacha nullius monasterij. si autem certa religioni se deuouit maioris abbatis: totius Ordinis licentia requiretur. ¶ Vltimò no. hic Hostien. & quærit quod duplex est professio: & respondet, quod duplex: quædam est professio expressa: quædam tacita. vera professio est, quando more solito, legendo chartam, facit professionem, dicens [ego talis.] & c. & ponit super altare. de hac. s. eod. c. meminimus, & de cõuer. coniuga. c. dudum. præsumpta verò insurgit ex diuersis actibus. primò si votum emittit, & exprimit: vel

firmitatem proponit: & postea intrat religionem: & habitum recipit nouitiorum, vt hic: nisi cōtrarium profectetur. de regu. c. consulti. & c. statuius. secundò dicitur præsumpta, si renunciat proprijs, & pompæ mundi. & facit hoc ad not. s. eod. c. cōsultuit. tertio ex mora temporis, vt hic sequitur de biennio: sed & annus sufficit. de reg. c. ad apostolicā. & c. statuius. Item cum impubes intrauit, & factus pubes non contradixit infra tempus, de quo de reg. c. i. li. 6. quartò si recipit habitum professorum: & fecit omnia, vt professus. 27. q. 1. c. vidua. s. de regu. c. vidua. quintò per coniugium abolutionem. de conuer. coniu. c. coniugatus. & c. vxoratus. quod dic, vt ibi no. sextò per sacri ordinis receptionem. 84. dist. c. cum in praterito. septimò secundum Goff. cum professionem facit, nulli se religioni vouedo: quia monachus est, licet nullius monasterij: & subest episcopo. 10. q. 1. c. regenda. omnibus istis modis resultat præsumptio, quæ est sufficiens ad dirimendum matrimonium post contractum: & impedit, & dirimit, sicut vera professio, vt hic. & s. c. rursus. & c. meminimus. & c. consulti. & ista no. hic Io. And. post Hosti.

A D D I T I O.

2 ¶ Professio. Professio religionis dicitur sacramentum Ecclesie, Bal. in c. i. in fi. de eo qui ar. bel. de po. i. vfi. feu. Io. And. in c. fi. de condi. appo. in nouella.

De eo, qui duxit in matrimonium, quam polluit per adul.

ISO de impedimento voti, & ordinis: videndum est de impedimento enormitatis criminis, quod prosequitur in eo, qui mortua legitima, cum sua adultera contrahit: vel ea, quæ mortuo legitimo viro, contrahit cum suo adultero. habetur de materia. 1. i. q. 1. per totum.

S V M M A E.

- 1 Matrimonium, quod est nullum, submoto impedimento potest conualescere, ad instantiam illius, qui dolum non adhibuit.
- 2 Constitutio, quæ prohibet matrimonium, propter crimē non ligat probabiliter ignorantem.
- 3 Dolosus non potest dicere contractum nullum, ratione doli ab eo commissi.
- 4 Matrimonium an erit statim cum secunda, mortua prima vxore legitima.
- 5 Mulier secunda nondum certiorata de morte primæ recessit à viro cum iurgio, credens tamen eum virum suum esse: tandem patefacto sibi, quod iste habebat aliam, quæ decessit, sic separata permansit: nec aliter contradixit, quid iuris.

Propositum est. Si quis viuentē vxore, contractum cum secunda hoc ignorante: prima mortua, ad sui petitionem non separabitur à secunda. communis diuisio. secunda ibi [licet autem.] ¶ Not. primò, quod iste vir, viuentē prima, duxit aliā: & ex hoc de iure debet pati pœnam, de qua in l. eum qui duas. C. de adult. ¶ Secundò not. quod matrimonium, quod est nullum, submoto impedimento, potest conualescere ad instantiam illius, qui dolum

non adhibuit: non illius, qui commisit dolum. & multoties hoc contingit, quòd amoto obstaculo, actus inualidus reconualescit, arg. l. qui soluendo non erat. ff. de hered. insti. facit l. cum alienam. de ac. emp. & l. cum vir prædium. de vsu. ¶ Tertio no. quod constitutio, quæ prohibet matrimonium propter crimen, non ligat probabiliter ignorantem: nam adulterium exigit dolum: sicut furtum, & alia delicta. sed ignorans non deliquit. ad hoc l. pe. ff. de adult. constitutio ergo prohibens matrimonium in odium adulteri, & machinantis mortē, non ligat illam, quæ bona fide contraxit. & ita intelligit hunc tex. ¶ Quarto no. quod dolum non potest dicere contractum nullum, ratione doli ab eo commissi: quia sic allegaret suam turpitudinē: quod non potest, vt l. transacione. C. de transac. facit quod not. in l. eleganter. in prin. ff. de dolo. & c. i. j. de rescrip. lib. 6. & ex hoc etiam collige, quod contractus claudicat. si sunt in gl. ¶ Quintò no. in quibus casibus secundum matrimonium contractum, durante primo, non potest conualescere. quando scilicet machinata est in mortē primæ: vel sibi fidem dedit. de quo dic, vt j. e. c. fi. ¶ Quærit gl. quærit statim mortua vxore legitima, erit matrimonium cum ista secunda. tenet, quod non: nam quia mulier ista credidit semper eū esse virum suum: ex veteri consensu, qui nullus est, intelligitur sibi cōmisceri, siue coniungi. ponit exemplum in illo, qui credens contrahere cum libera, contraxit cum serua: licet enim efficiatur liber: non ideo conualescit matrimonium, vt c. fi. j. de coniug. ser. & vide quod ibi not. in glo. ad hoc l. Proculus. ff. de iure do. vbi si ancilla dedit in dotem pecuniam, illius pecuniæ causa non mutatur: licet fiat libera: & incipiat tenere matrimonium. & istam opin. gloss. tenent Ala. La. Tan. Vin. Gui. Phi. & moderni. & Innoc. licet contra istam opin. arguat: tamē in ea residet. Et ex ista opin. scilicet quòd sola mors primæ non confirmet matrimonium cum secunda: sequitur, quòd si iste vir, antequam cogatur ad petitionem secundæ cum ipsa matrimonium consummare, aliam duxerit: tenet matrimonium cū ista, quam ducet: viro tamen de contemptu pœnitentia imponetur. s. de spon. c. cum apostolica. & hoc tenet Io. And. qui subdit, & quærit. dicitur in text. [quòd ad petitionem huius mulieris secundæ cogetur vir matrimonium cum ipsa perficere.] Sed pone, quòd hoc ipsa non petit: sed notifi cata sibi morte vxoris, cum ipso habitat: an ex hoc videatur matrimonium approbare? dicit Inno. quòd nouus consensus potest interuenire verbo, vel facto. verbo, vt si dicat verba consueta. de spon. c. pen. facto, si vtroque certificato, subsequitur copula. j. eo. c. veniens. de coniug. ser. c. fin. nec mirum. quia & de expresso dissensu, & coacto consensu resultat matrimonium quandoque, iuxta not. in c. is qui fidē. de spon. & eo. tit. c. tua. In casu enim huius c. post notitiam mortis primæ etiam ex sola habitatione sine copula confirmatur matrimonium cum secunda contractum: quia habebat effigiem matrimonij. C. de nup. ince. l. & si contra. & ff. eo. l. nuptiæ. ¶ Quid ergo si mulier ista secunda nondum certiorata de morte primæ recessit à viro cum iurgio: credens tamen eum virum suum esse: tandem patefacto sibi, quòd iste habebat aliam, quæ decessit, sic separata permansit: nec aliter contraxit. dicit Inno. quòd etiam hoc casu non firmabitur illud matrimonium: nam non ex primo consensu, qui est nullus: non ex vltimo, cum tunc temporis non moretur cum viro: sed extra. non est ergo reperire consensum tacitum, vel expressum matrimonialem. ¶ Ex prædictis inferitur verum esse, quòd no. hic Io. And. videlicet si viuentē vxore legitima, vir eius contrahit successiuē cum 10. vel pluribus: mortua vxore legitima, non confirmabitur statim matrimonium cum sequenti post ipsam legitimam: sed cum illa, ad cuius notitiam mors vxoris deuenit: & est ipso

ipso postea moram traxit, vel se cognosci passa fuit. ¶ Sed contra dicta superius posset obijcere. videtur enim, quòd matrimonium, viuentē vxore legitima, cum alia contractum non possit tractu temporis confirmari, vt in reg. non firmatur. de reg. iur. lib. 6. sol. dicit Innoc. in matrimonio speciale, quòd illud, quòd à principio nullum est, postea confirmetur. s. de despon. impu. c. duo. c. accessit. & c. attestatio nes. vel secundum eum, generale est hic, quoties actus pendet ex alicuius consensu, vt valeat actus: si eius consensus accedat tacitus, vel expressus: dummodo talis sit, quòd à iure non improbetur, quòd factum. nam quamuis prius non valeret: incipit valere, vt ex nunc: non vt ex tunc. argumen. ad hoc de despon. impu. c. vno. libro. 6. facit l. obsequare. de offic. procōsul. & leg. & credo hoc verum, vt sit generale, quòd amoto obstaculo, quòd reddebat actum nullum: & confirmetur actus ex consensu tacito, vel expresso. quòd intellige, vt ex nunc, non vt ex tunc: vt dixi. ex quo dicto sequitur, quòd filij nati ex ista, cum qua matrimonium confirmatur: viuentē vxore legitima, non erunt legitimi, per illud sequens matrimonium: licet secus sit in natis ex legitima cōcubina, vt j. qui filij sint leg. c. i. Item sequitur, quòd si viuentē vxore legitima, ista alia dedit dotem in bonis viri: non sit contracta hypothea à tempore datæ dotis: sed à tempore, quo cum ea est matrimonium confirmatum: nam si istud matrimonium non trahitur retro ad tempus contractus: multo minus dos, & legitimatio filiorum accessoria matrimonio possunt præcedere suum principale.

S V M M A E.

- 1 Sponsalia non per metum, vel vim contracta dirimunt matrimonium, per virum cum alia post contractum.
- Adulterium dicitur committere, qui post sponsalia de presenti alteram cognoscit.
- Negatiua, quòd sit probabilis.
- Sponsalia, quæ non tenent propter iustum metum, non impediunt matrimonium cum secunda.
- Verba simpliciter prolata non debent referri ad factum: sed ad ius.

Significauit. Si viuentē prima legitima vxore, quis cōtrahat cum secunda scientē: & eam cognoscit: etiam mortua prima, secundam habere non poterit. secus si prima non erat vxor legitima. hoc dicit. in prima ponitur decisio consultatio. in secunda decisio ibi [mandamus.] ¶ No. primò, quod sponsalia non per metum, vel vim contracta dirimunt matrimonium per virum cum alia post contractum. adulteriū enim dicitur committere, qui post sponsalia de presenti alteram cognoscit, vt ff. de adul. l. si vxor. §. diuus Seuerus. ¶ Secundò not. quòd ex qualitate metus præsumitur quis non consentire actui. & sic ista negatiua, scilicet [non cōsensit.] licet consistat in animo: tamē est probabilis. de quo s. de renun. c. super hoc. ¶ Tertio no. quòd pendente questione cum prima, iudex interdixit huic vsum carnalis copule cum secunda, quam insuper induxit. ratio colligitur ex rubro, & nigro. s. vt li. pen. pertinet enim ad iudicis officium reuocare attentata, lite pendente, vt not. s. vt li. pen. c. i. ¶ Quarto no. quòd sponsalia, quæ non tenent, propter iustum metum, non impediunt matrimonium cum secunda. quòd ergo dicitur (quòd viuentē vxore, si quis cognoscit adulteram, non potest cū ex contrahere) intelligi debet, cum est vxor legitima: vxor autem minus legitima non impedit contrahi cum secunda. & verba enim simplici-

ter prolata non debent referri ad factum, sed ad ius: licet quandoque sufficiat de facto fieri. quòd dic, vt no. Doct. in l. ea quidem. C. si man. ita fu. alie. & quòd no. Bar. in l. i. de verb. ob. & l. i. quòd quisque iuris.

S V M M A E.

- 1 Machinatio adulteræ contra vxorem, vel fidei datio de ducendo ipsam, impedit matrimonium cum eadem contrahi.
- 2 Datio fidei, quam maritus facit alicui mulieri de ducendo ipsam, si vxor decesserit, est reprobat.

SVper hoc. Non potest quis cū illa contrahere, quam vxore viuentē, cognouit: si machinata fuit in mortem vxoris. præmitit questionem, cui respondet ibi [taliter.] ¶ Not. primò, quòd machinatio adulteræ contra vxorem: vel fidei datio de ducendo ipsam, impedit matrimonium cum eadem contrahi. & est istud impedimentum iure canonico introductum, sicut illud publicæ honestatis: & quædā alia, vt in tertio, & quarto gradu. ¶ Secundò no. quòd non valet datio fidei, quam maritus facit alicui mulieri de ducendo ipsam, si vxor decesserit: & licet effectus conferatur in tempus permissum. tamen ab initio est reproba: quia inducit votum captandæ mortis proximi contra. c. ne captandæ. de concess. præben. lib. 6. facit l. si minor. ff. de seruis expor. & vide quòd no. s. de ferijs. §. fin. per Inno. Tangit Ioā. And. post Inno. vtrum sola machinatio sine copula, & fidei datione, sequuto homicidio, sufficiat ad impediendum matrimonium inter vxorem occisi, & occisorem contractum. Inno. tenet, quòd sufficit intentio, sequuto homicidio, sine fidei datione, vel copula. Idem Hosti. qui remittit ad summam. eod. tit. ver. item etiam. Ioan. And. remittit ad no. per eum. supra de conuer. in fide. c. primo, ¶ Vltimò not. quòd dicitur [quòd hæc prohibitio.] & c. quòd prohibitio constitutionis quandoque est perpetua: quòdoque temporalis. quòd dic, vt s. de consti. c. ex literis. & l. si quis cum aliter. de ver. oblig.

S V M M A E.

- 1 Maritus debet à se abijcere vxorem adulteram de mandato Ecclesie.
- 2 Vxor adulteræ separata à viro, an possit induere habitum monachalem, inuito marito.
- 3 Separatio vxoris à viro vt fiat, an sufficiat deprehensio.

EX literarum. Qui viuentē prima, etiam separata ab eo, quò ad thorū, secundum conscientiam, duxit vxorē: separabitur tñ à secunda. primò ponitur cōsultatio. secundò responsio. ¶ No. primò, quòd vxorem adulterā debet maritus à se abijcere de mandato Ecclesie: propria verò auctoritate non posset: nisi quòd ad carnis copulam, quam posset sine iudicio Ecclesie denegare. j. de adult. c. intelleximus. & per Hosti. in summa de adult. §. quæ pœna. 2. versi. sed nunquid. ¶ Secundò not. quòd ista vxor adultera separata à viro induit habitum monachalem. de hoc tamen est dubium, an possit inuito marito. de quo. j. de diuor. c. ex literis. in glo. ¶ Tertio not. quod viuentē vxore adultera, & post separationem ab ea ille aliam superinduxit, cum qua postea prohibetur contrahere. quòd intellige, si sciebat virum aliam habere etiā separatam propter adulterium: licet enim fiat separatio quò ad thorū: tamē vinculum

culum matrimoniale non soluitur propter separationem: sed per mortem tantum, vt in Authen. de nup. §. quia verò. colla. 4. similiter nec per ingressum adulteræ separatū fuit illud vinculum: quia non potuit sic ingredi. de quo dic, vt §. de diuor. c. gaudemus. & ex hoc inferitur, quòd cum ista superinducta adulterium dici debet: ideò mortua prima, cum adultero remanere non debet: quia viuente vxore, cū eius marito contraxit. Sed dices videtur excusati: quia licitum est mulieribus ignorare iura, vt l. regula. de iur. & fac. igno. vnde, quia vidit vxorem à viro separatam iudicio Ecclésiæ: & insuper vxorem sumpsisse habitum monachalem, iuste potuit per ista credere matrimonium dissolutum: licet super iusta causa fundetur illa credulitas: tamē videtur ab adulterio excusare, vt l. pen. ff. de adul. & l. i. in fin. de biga. & verè ista iura multum faciunt, quòd illa superinducta non sit censenda adultera. dicit tamen Ioan. And. quòd iste est error in iure diuino, & sic naturali. i. dist. c. i. In eo em̄ dicitur [quos Deus coniunxit.] & non ergo iuste credere debuit posse per hominem separari. facit l. 2. C. de in ius voc. ¶ Quærit gl. vtrum sufficiat deprehensio ad separationem faciendam. sentit, quòd non: dum exponit deprehensim, id est cōiūctam. Goff. dicit hoc verum, nisi per deprehensionem res efficeretur notoria: & sic intelligitur. 71. di. c. presbyter. Idem Phi. hoc nō placet Hostien. similiter hoc negat: quia iudici facienda est fides: & quia notorium infra octo dies probari debet. patet de excep. c. pia. & hoc tenet Io. And. nisi publicè adhæreret mechus mechæ. §. c. proximi. & qui fil. sint leg. c. causam, quæ.

S V M M A E.

- 1 Mulier, quæ sciebat virum, cum quo contraxit, habere vxorem legitimam, potest dici adultera.
- 2 Constitutio, quæ loquitur de certo casu, habet locum in alio casu, vbi est maior ratio disponendi.
- 3 Filij spurij debent prestare alimenta patri, & matri.
- 4 Alimenta debent prestari iuxta numerum facultatum.
- 5 Fidem dare quandoque plus est, quàm de facto ducere.
- 6 Pater potest de bonis suis dare dotem filie sue spurie.
- 7 Pater in omnibus casibus, in quibus potest filios exheredare, poterit eis alimenta denegare.
- 8 Pœna quò ad temporalem, cui maior imponatur, an illi, qui diu est, quòd deliquit: vel illi, qui nouiter, & recentier.
- 9 Educatio parentum an sit de iure naturali.
- 10 Quadam habens filium, & filiam impuberes: filium heredem vniuersalem instituit: filiam iure institutionis. cetera reliquit, quando nupsit: mater, mortuo marito, dicitur filie impuberi alimenta prestare, quæ vult potest repetere à filio, an possit.
- 11 Filius in castrensibus, vel quasi extraneum instituit: vel filius emancipatus erat: pater eius habebat etiam patrem, vel fratres, qui fratrem alere tenebantur: an heres extraneus: an pater, vel frater istius, qui extraneo instituto, decessit, debeat eum inopem alere.
- 12 Habens patrem, & filium, & vtrumque egentem (sed non est sufficiens vtrique: sed vni tantum) cui potius teneatur prestare.
- 13 Filium emancipatum aliquis habet, & ex eo nepotem

in potestate reuocatum: quis istorum nepotem alere debeat: cum vterque sit sufficiens.

14 Alimenta debentes prestare, an prestabunt ea de anno in annum: an de mense in mensem: vel de die in diem.

15 Frater an teneatur prestare alimenta fratri egentem.

Cum haberet. Qui viuente vxore legitima, cum sua cōtraxerit adultera: etiam prima mortua, separabitur à secunda. primò ponitur consultatio. secundò respōsio ibi [tale igitur.] ¶ Not. primò, quòd vxor hic conquesta fuit de adulterio mariti: quo casu quomodo debeatur bellus concipi. dic, vt §. vt lit. non contest. c. i. hic tamen nō dicitur, quòd vxor cōquesta fuerit: sed tantummodo quòd in ius vocatus fuit: quod potest intelligi, vel à tertio, qui processit secundum regulam Euangelicam, de qua per Innoc. §. de iudi. c. nouit. vel à iudice ex officio inquirente, ad cuius pertinet officium talem prohibere. §. de offic. ord. c. significauit. & §. de adul. c. intelleximus. ¶ Secundò no. quòd iste abiurauit adulteram. concor. §. qui cie. vel vo. c. i. similiter adultera abiurauit eum: vt patet ibi [in adulterio, & periurio perdurantes.] & sic loquitur de ambobus. ex quo etiam collige, quod sciebat hunc virum, cum quo præsumpsit contrahere, habere vxorem legitimam. aliàs non possit dici adultera: & teneret matrimonium cum ea contractum post mortem vxoris legitimæ. §. eod. c. veniens. & c. ff. de adul. ¶ Tertio no. dum dicit. [separantur omnino.] quod exponit nequid quò ad torum: sed etiam quò ad vinculum matrimonij: est enim illud impedimentum canonicum, & perpetuum, vt patet. §. eo. c. super hoc. ¶ Quarto no. in ver. & quòd hoc. ¶ quòd cōstitutio, quæ loquitur certo casu, habet locum in alio casu, vbi est maior ratio disponendi illud idem. prouisum enim erat de i. la, quæ tantum fidem dederat, viuente vxore, adulteræ suæ de ducendo eā in vxorem: hic verò plus delinquit, vt dicam §. ideò constitutio locum habet propter maioritatem rationis. ad hoc tamen vide, quòd no. in l. i. C. quæ sit lon. consue. per Cyn. & in Auth. quas actiones. C. de sac. san. ecc. & §. de tempo. or. per glo. ordi. ¶ Quintò no. quòd prolis prolixitas, & annorum diuturnitas non excusant minus legitime copulatos: nec pœn minuunt: sed exaggerat. dic. §. ¶ Sextò no. i. ver. [sollicitudinis.] & c. ¶ quòd spectat ad officium ecclesiasticum prouidere, vt matri, & patri exhibeant filij spurij alimenta. concor. l. si quis à liberis. ff. de li. agno. per totam. l. ¶ Septimò no. ¶ quòd iuxta numerum facultatum debent ministrari alimenta. concor. ff. vbi pup. edu. de l. ius alimentorum. ¶ Venio ad glo. & primò oppo. dicitur hic, quòd istis debet iniungi perpetua continentia: & manere debent sine spe coniugij. ¶ Sed contra. §. c. proximi. vbi post separationem ab adultera, quam viuente vxore duxerat, datur viro licentiā cum alia contrahendi: hic autem prohibet: ergo malè. sol. dicit gl. hic plus deliquit: & quia ambo processerant in dies suos. sed huic solutioni obstat dictio, præsertim: quæ innuit idem esse etiam sine istis, videlicet perurio: scandalo: senectute: & Ecclesiæ contemptu. ¶ Secundò oppo. dicitur hic, quòd plus deliquit, quàm si fides dumtaxat præstita fuisset adulteræ. ¶ Sed contra hoc oppo. & videtur, quòd non plus: sed tantum dici debeat deliquisse, vt in glo. sic. §. eod. c. super qua dicit Ioan. And. ¶ quòd quandoque plus est fidem dare, quàm de facto ducere: quia in primo casu non potest pretendi ignorantia. in secundo sic. §. eod. c. veniens. vel plus est hic processum: quia plus est, id est maius impedimentum est contrahere, & cognoscere: quàm solam fidem dare: quia in casu etiam hic posset ignorantia allegari: & teneret matrimonium, si aliud non interuissset: puta

puta quia non facta mentione, quòd vxorem habeat, fide simpliciter dat. aliud est ergo dare fidem, quòd post mortem primæ duceret in vxorem. & hic non potest ignorantia allegari. aliud, vbi potest habere bonam fidem, puta fide data simpliciter. & ideò dicitur [si fides dumtaxat.] & c. quasi dicat sola, non expresse, quòd aliam vxorem habeat: sed simpliciter. §. de spon. c. 2. nec interueniente carnis copula: quia tunc non dirimitur matrimonium. §. eod. c. fin. ¶ Tertio oppo. dicitur in fin. q. pater, & mater debent compelli ad alendum istos filios. Sed contra de Auth. ex complexu. C. de ince. nupt. & in Auth. qui. mo. na. effi. sui. §. si. vbi dicitur, quòd isti spurij non sunt alendi à parentibus. solu. dicit glo. aliud de rigore iuris ciuili. aliud de æquitate canonica: & reddit glo. magna circa si. bonam rationem: quia ius alendi filios à parentibus procedit de iure naturali, & instinctu naturæ, vt Institutu. de iure na. gen. & ci. in prin. & 50. disti. c. ius naturale. ergo per constitutiones principum non videtur posse tolli: quia est immutabile. Insti. eo. §. sed naturalia. & no. Bar. de lib. agno. l. si quis à liberis. §. vtrum autem. ¶ & ex hoc dico, quòd pater potest de bonis suis dare dotem filie suæ spurie: quia dos succedit loco alimentorum: vt mulier habeat, vnde se alat, vt l. si cum dotem. §. si aut. ff. sol. mat. & vide qd no. Bar. in l. vxore. §. pater naturalis. ff. solu. matri. & ista prouisio fuit summè necessaria: & vilis spurij, & natis de damnato coitu: naturalibus autem tantum erat prouisum in alimentis per iura Auth. in Auth. licet. C. de na. li. de hoc no. Cyn. C. de alen. li. l. si com petenti. vbi de istis spurij, & bastardis alendis. ¶ Quarto oppo. dicitur hic, quòd pater, & mater debent istis liberis ministrare alimenta. contra, imò videtur, quòd solus pater, & mater, quæ expensas filijs ministravit, possit ab eo repetere, vt l. si quis à liberis. §. si mater. ff. de lib. agno. so. contrarium loquitur de filijs legitimis, & naturalibus: quorum onus alimentandi principaliter spectat ad patrem: sed in vulgo quæsitis dicimus spectare etiam ad matrem, vt hic, & dicta l. si quis à liberis. §. vtrum. verfi. [ergo matrem cogemus vulgo quæsitos alere.] & c. communiter ergo ad patrem, & matrem illud onus alendi eorum filios spurios pertinet. qd est verum de iure canonico: sed iure ciuili pater quos genuit ex damnato coitu, non cogitur alere, vt dicta Auth. ex cōplexu. & no. Bart. in d. l. si quis à liberis. §. vtrum. ¶ Quintò contra proximè dicta oppo. & videtur, quòd etiam onus alimentorum circa filios legitimos, & naturales spectat ad matrem, sicut ad patrem. C. de patria po. l. nec filium. de conuer. infide. c. vltimo. sol. dicit glo. si filia est intra triennium, debet educari penes matrē: sed post triennium penes patrē. Ala. hoc dictū in matre intelligit verū: vbi non deceat matrē eū lactare: puta quia est magna principissa, vel post diuortium est professa. Idē Phi. Bar. et hoc limitat, qm̄ mater potest filium alere: secus si esset ita pauper, quòd non posset eum sustentare sine auxilio: tunc spectaret ad virum. Ita no. in dicta l. si quis ali. §. si mater. ¶ Sextò oppo. & videtur, qd pater non teneatur filios alere villo iure, vt dicta l. si quis ali. §. si quis ex his. in fin. de libe. agno. solu. dicit gloss. quòd dicitur in i. c. & alijs iuribus, quòd pater alere filium teneatur, est regulare. fallit, si filius accusauit patrem, vt in contrario. ¶ tu dic, quòd in omnibus casibus, in quibus potest pater filium exheredare, poterit sibi alimenta denegare: vt colligitur in d. l. si quis ali. §. idem iudex. de illis causis vide. §. de iure iur. c. Quintauallis. colligit Io. And. 6. casus, in quibus pater non tenetur alere: quorum quatuor sunt in glo. si est minor triennio, & mater superest. si inops, & mater abundat. si patrē accusauit, si est spurius. alij duo, cū contra patrem ingratitudinis causam committit. C. de alē. li. l. si patrem. & C. de episc. & cleri. Auth. si captiui. Item si filius habet artem. Ex prædictis ergo, cum quæritur: an pa-

ter, an mater teneatur alere liberos, distingue. aut loquimur de filijs legitimis, & naturalibus: aut de naturalibus tantum. aut de spurij, & alijs illegitimè natis: primo casu si sunt minores triennio penes matrem, nisi eam dedecet: vel si impotens. post triennium pater tenetur alere: nisi in casibus sex prædictis. & hoc itelligo, cū pater est diues, & potes ad alimenta præstare: aliàs etiam ad matrem, si est idonea, & diues, hoc onus redundat. secundo casu, cum quæritur de naturalibus tantum. dic vt Auth. licet. C. de na. li. In spurij dic, vt i. c. vbi ad vtrumque pertinet pro rata facultatū. ¶ Septimò oppo. dicitur hic, quòd diuturnitas temporis aggrauat delictum. contra imò videtur, qd attenuet, & minuat vt l. si diutino. ff. de pœnis. & ff. de furtis. l. ei qui. vbi contra cōtatione longioris temporis non augmentatur furtum. sol. dicit Ioan. And. quātō maiori tempore quis singularis est in peccato: tantò grauius peccat: quia magis anima inficitur. §. de consue. c. fin. mitigatur tamen sibi pœna: quia per diuturnitatem apparet eum in fide debilem: ideò leuius, & mitius tractandum. de pœni. c. Deus, qui. sed eius verba sonant quò ad pœnitentiam iniungendam, & pœnam spirituale: sed quò ad pœnam temporalem, cui maior imponatur, vel illi, qui diu est, quòd deliquit: vel illi, qui nouiter, & recentier. distingue: quia quedam sunt delicta momentanea, quæ iterationem non recipiunt: & tunc si quis tale delictum commiserit, antiquo tempore, & nunc ideò puniatur: & debet pœna aliquantulum subleuari. & ita loquitur l. si diutino. quòd intellige, si tempore maleficii commissi de hoc non fuit cognitum: secus si tempore recenti fuit cognitum: sed propter eius absentiam, & contumaciam fuit pœna dilata, vt l. 2. C. de requi. re. quedam sunt maleficia, quæ licet sint momentanea: sunt tamen reiterabilia: vt adulterium. puta quis tenuit mulierem in adulterio longo tempore, vt fuit in isto. c. & tunc debet acrius puniri, vt in l. mari. §. sex mensium. & ibi not. de adul. & ita loquitur illud. c. vbi non de pœna spirituali: sed temporali quæritur: & seuerior imponitur propter diuturnitatem temporis, quò in adulterio perseverauit. ¶ Quedam sunt delicta, quæ non sunt momentanea: sed habent actum successiuum: vt emāfor: tunc debet pœna augeri, vt l. aut facta. §. tempus. ff. de pœnis. & ita distinguit Bar. in d. l. si diutino. ¶ Venio ad aliquas circa istam materiam alimentorum: de quibus tamen vide aliquas q. in Spec. in ti. qui si. sint leg. vbi de alimentis parentum, filiorum, libertorum, tutorum, pupillorum, coniugum, & plurium talium. dictum est. §. quòd educatio filiorum est de iure naturali, vt glo. dicit. quid econuerso: ¶ vtrum educatio parentum similiter sit de iure naturali: vt filij eos educare dicto iure sint cogendi? text. in d. l. si quis ali. §. parens. videtur dicere, quòd sic. In contrarium facit: quia videmus animalia istius iuris peritia non censeari. & illud est verum. Non ob ille §. quia non debet intelligi, quòd talis educatio sit de iure naturali: sed ex illa æquitate, quæ dicitur, quòd beneficientibus beneficiamus, vt l. sed si legis. §. consuluit. de peti. hære. qd apparet. quia huic verbo [naturali.] adiungitur ratio in illo. §. quæ non com petit alijs animalibus: ideò intelligitur de iure naturali, id est de iure gentium. facit de iusti. & iure. l. omnes populi. ibi [naturali ratione.] id est de iure gen. dicit glo. ¶ Secundò quæro. dictum est. §. quòd quandoque ad patrem, non ad matrem spectat onus alendi filios. pone ergo, quòd mater alimenta exhibuit filiis in casu, quo non tenebatur: nunquid possit repetere? videtur, quòd non, ut l. Nefennius. de neg. gest. vbi Bar. sic distinguit. quandoque onus alimentorum spectat ad ipsum filium: quia est diues: & tunc mater præbendo sibi alimenta, videtur donare: nisi fuerit contrarium protestata, ut dicta l. Nefennius. quandoque spectat ad virum eius, patremque filij: & tuuc uxor potest re-

petere à marito. nec est uerosimile, quòd uelit sibi donare. vt no. Cyn. in l. alimenta. C. de neg. gest. ubi circa hoc querit de quaestione tali. † quædam habebat filium, & filiam impubes: filium hæredem vniuersalem instituit: filia iure in stitutionis ducenta reliquit, quando nupsit: mater ipsorum, mortuo marito, patreque pupillorum, dicta filia impuberi alimenta præstitit: quæ alimenta vult postea repetere à masculo fratre dicta impuberis: queritur, vtrum possit: videtur, quòd non: quia licet frater teneatur alere fratrem, vt infra dicam. tamen in alimentis præstandis potior videtur causa parètum, quàm collateralium. ergo videtur, quòd præstando non possit repetere: cum ad hoc principia liter teneatur. In contrarium facit: quia apud filium masculum sunt omnia bona patris. & sic commodum: ergo & ibi debet esse incommodum. & quemadmodum pater teneatur, si viueret: & sic frater, qui habet omnia bona eius, vt in regula secundum naturam. transfertur enim onus alimentorum illo casu in hæredem. vnde mater alimentando, videtur gessisse negotium filij ab ipso gestum: & sic postea repetere per actionem negotiorum gestorum: & ita dicit Cyn. de facto consultus. ¶ Tertiò ad idem quero. filiusfam. in castrensibus, vel quasi extraneum instituit: vel filius emancipatus erat pater eius: habebat etiam patrem, vel fratres, qui fratrem alere tenebantur. queritur, an hæres extraneus: an pater: vel frater istius, qui extraneo instituto decessit, debeat eum inopem alere. Cyn. in d. l. alimenta. sentit, quòd hæres extraneus. Bart. credit, quòd potius ad patrem, vel ad fratrem, per l. si quis ali. §. idem rescriptum. vbi dicitur [in summa egestate.] & c. quasi dicat, si nullum alium habet, qui eum alere teneatur. Illa enim est summa, idest vltima necessitas, vt l. ex duobus. de duo. reis. & l. eui qui. ad Trebel. pro quo dicto bene facit l. pe. ff. de lib. agno. ¶ Quarto quero. aliquis habet patrem, & filium: & vtrumque egentem: sed non est sufficiens vtrique: sed vni tantum: cui potius tenetur præstare? videtur, quòd filio: quia iste ordo est natura: pro hoc faciunt omnia iura, quæ de ordine spectando loquuntur. c. si iusto. de elec. lib. 6. Item quia magis diligit pater filium, quàm e contra, vt l. isti quidem. quod metus causa. & l. fin. de cura. fu. Item quia bona sunt magis debita filio, quàm patri, vt l. in suis. de lib. & post. & præcedit filius eum in succes. C. de suis, & legi. & ita reperi, quòd firmat Vber. de Cremona. ¶ Quinto quero. aliquis habet filium emancipatum, & ex eo nepotem in potestate retentum: quis istorum nepotem alere debeat, cum vterque sit sufficiens? & videtur, quòd auus eum alere debeat: quia est in eius potestate, & ei querit de aduentitij vsufru. vnde cum ab eo commodum habeat: ergo & onus sustinere debet, vt l. secundum naturam. de reg. iur. In exhibitione enim alimentorum patria potestas multum consideratur: in tantum, quòd eo habente in potestate idoneo ad præstandum alimenta, alij non habentes in potestate, vt auus maternus, mater, & alij non tenentur, ut l. non quemadmodum. ff. de lib. agno. ad hoc l. dotem. ff. de ca. pe. vbi videtur, quòd auus supponit onera nepotis: pro hoc l. si maritus. fa. erciscun. à contrario sensu. nam si mortuo auo, filij spectant ad onus patris, vt ibi. ergo eo viuo spectant ad auum. e contra, quòd pater alere teneatur: non auus; quia ipse in eius succes. præfertur auo, vt in Auth. de functo. C. ad Tertul. ergo ipse eius curam habere debet, de leg. tu. l. 1. Itè onus nepotis spectat ad auum propter filium. de colla. bo. l. dotem. ergo cum filius sufficiat sibi, non debet auus alere. Item paria sunt filium effici sui iuris per emancipationem, vel per mortem. ff. sol. ma. si focer. sed si per mortem aui esset sui iuris: illud onus spectaret ad eum, vt d. l. si maritus. ff. fam. ercisc. & istam partem tenet Iac. de Are. & hoc de nepote, à quo alij debeat, vel à patre, vel ab auo. quid er-

go de ipso filio respectu aui. pone habet quis patrem, & filium diuites, ipse inops est: à quo debet prius petere, an à filio, vel à patre? Cyn. in l. 1. C. de alen. li. tenet, quòd sit electio filij. sed in lego pen. ff. de alen. li. tenet, quòd prius à patre, quàm à filio. & ibi hoc tenet Barto. nam tex. in l. si quis ali. ver. & magis. dicit, quòd hæc res descendit ex æquitate, & charitate sanguinis: sed quòd pater præstet alimenta filio, est de iure naturali: non autem, quòd filius præstet patri, vt dixi. §. in 1. q. ergo naturalis æquitas facit, vt prius petantur à patre: quàm à filio. ¶ Sexto quero generaliter circa omnes, qui tenentur præstare alimenta: an præstabuntur de anno in annum: an de mense in mensem: vel de die in diem? Bar. in l. fin. de li. agno. dicit. quandoque debentur alimenta in perpetuum, ut pauperibus talis hospitalis: tunc debent præstari pro toto anno, vt l. si quis ad declinam. de episc. & cle. quandoque debentur ad tempus: vt homini, quem certum est esse moriturum. & tunc debent solui mensura: de quo per eum plenius in l. Pecunia: sortem. de ali. & cib. lega. Et prædicta omnia dicta sunt circa alimentanda præstanda liberis à parentibus, & e contra. ¶ Vltimò quero, vtrum frater teneatur præstare alimenta fratri egenti. videtur, quòd non: quia nulla l. hoc cauetur. ecòtra quòd sic, ut l. tutor secundum dignitatem. ff. de administratio. tuto. & ubi pu. edu. de l. qui filium. præterea frater tenetur alere fratrem naturalem in Auth. quibus modis natu. effi. sui. §. discretis. & tenet Cyn. in l. 1. C. de alen. li. ubi querit, an sit hoc verum in fratre uterino. videtur, quòd non, per l. cum plures. §. placet. de admi. tut. dic. ut ibi per Cyn.

ADDITIO.

2 ¶ De adulterio mariti. Quis grauius peccet uir, uel uxor aduiterando. uide Ioan. de Tur. cremata in c. indignetur. 22. q. 7.

S V M M A E.

- 1 Machinatio adultera, vel uiri adulteri in mortem suæ uxoris, sufficit ad impediendum cum adultera sua matrimonium.
- 2 Datio fidei sola data adultera sufficit ad matrimonium impediendum cum ea.
- 3 Excommunicatus potest contrahere matrimonium carnale.

Significasti. Si quis mortua uxore, contrahat cum ea, quam uiuentem uxore sine fidei datione cognouerat: tenet matrimonium: si neuter ipsorum in mortem primæ uxoris defunctæ fuerit machinatus. communis diuisio. secunda ibi [nos igitur.] ¶ Not. primò, quòd ad impediendam cum adultera sua matrimonium sufficit machinatio ipsius adultera, uel uiri adulteri in mortem suæ uxoris: ita quòd alterius machinatio sufficit ad pronuncianum contra matrimonium postea contractum cum adultera, ut hic. & §. co. c. super hoc. & hoc est, quòd dicit Innoc. iudelicet, quòd si uir in mortem uxoris suæ machinatur: adulteram, quam ducendam machinatus est, ducere non poterit. 3. 1. quest. prima. c. si quis. multò magis si machinatus est in mortem mariti concubina: quasi apertius ibi pateat causa machinationis. supra eod. c. super hoc. ¶ Secundò not. dum dicit text. [fidem dedit.] † quòd sola datio fidei data adultera sufficit ad matrimonium impediendum cum ea: canon enim isto casu non ponderat animum: sed actum (puta fidei dationem) supra cap. proxi. & §. c. fin. unde si quis dicat se non habuisse animum ducendi illam, cui fidem dedit post adulterium, uel post: nihilominus separabitur matrimo-

3 trimonium, secundum Io. de Deo. lib. 4. q. 8. ¶ Tertiò no. quòd excommunicatus potest contrahere matrimonium carnale. ar. contra. 2. 5. dist. c. illud. vbi de hoc. & in Spec. de spon. §. 1. ver. sed nunquid. sic etiam tenet spirituale, quòd contrahit profitendo. de sen. exc. c. cum illorum. recipit èt ordinis characterem, ut ibi. ¶ Quarto no. quòd iuxta formam Ecclesiæ est impendenda absolutio. hæc forma traditur. §. de sen. excom. c. cum desideris. hæc autem forma nõ est obseruanda, cum quis est excommunicatus iniuste, secundum Host. vt eod. titu. c. sacro. §. penul. ¶ Opp. iste tex. dicit [q. absolui debet, si petierit.] à contrario ergo sensu, si non petierit, debeat, ac possit sic manere. 2. sed contra, imò videtur, quòd debeat cogi ad absolutionem petendã, vt in iuribus allegatis in glo. cui adde, quòd circa hoc not. Io. And. §. de sen. exc. c. 1. lib. 6. in fi. 2. gl.

ADDITIO.

2 ¶ Sic manere. Vide Alb. in l. nec emere. C. de iure delib.

S V M M A E.

- 1 Uxor secunda ex distantia loci præsumitur ignorare uirum habere aliam uxorem.
- 2 Uxor, que contrahit, uiuente prima, ad hoc ut sit excusata, requiritur, ut sit inscia.
- 3 Mulier cum Titio forensi matrimonium bona fide contraxit: superuenit alia, que affirmat hunc esse uirum suum: secunda illum defendit: & uir forte etiam hoc negat: an hac lite pendente, possit ista secunda exigere debitum: & petere, q. tractetur ut uxor.
- 4 Et an prima uxore mortua, de nouo expediat contrahere cum secunda: uel primus consensus, licet à principio nullus, per mortem primæ statim incipiat vires assumere.

Veniens. Si quis uiuente uxore prima, contrahit cum secunda huius rei inscia: mortua prima, manebit cum secunda. hoc dicit. ponit casum, quem secundò decidendum committit ibi [licet autem.] ¶ No. primò, q. hoc est uerum, si iste uir in alia ciuitate acceperit uxorem secundam, prima uiuente. † ex distantia ergo loci præsumitur secunda ignorare hunc uirum habere aliam uxorem, vt c. quanto. & ca. quosdam. de præsum. facit l. Titius. de lib. & posth. & c. cum in tua. qui ma. accu. pos. dicit tamen circa hoc Io. And. q. fo rensis in aliena ciuitate non deberet contrahere sine literis, vt no. ipse. §. de spò. du. c. 2. & vt dicit ipse. vtinam Papa staret, q. contracta aliter matrimonia non tenent: sed qm contrarium seruatur: non pòt còtra legitima matrimonia sententiam dare: sed qui scientiam allegat, ipsam probet. ff. de prob. l. uerius. ¶ Secundò no. q. ad hoc, vt illa, quæ contrahit, uiuente prima, sit excusata, requiritur, quòd sit inscia: secus si aliquo modo sciret ipsum habere aliam uxorem, puta per famam: vel per vnum testem: vel si hoc audi uisset, secundum Io. And. quod si uerum est: cui libet esset facile impedire forensi, ne uxorem accipiat in aliena ciuitate: puta asserendo, quòd ille talis uolens contrahere, habet aliam uxorem. tal. s. enim denunciatio videtur contrahentem cum tali constituere in mala fide. quòd posset tolerari in matrimonijs, in quibus leuis præsumptio impedit matrimonium contrahendum, vt in c. ad dissoluendum. de despo. impu. secus tamen est in alijs dispositionibus, in quibus denunciatio, vel protestatio non iustificata per causam nihil operatur, vt l. tutor. ff. de mino. & l. si fundum. C. de rei

vend. & hoc habet locum, quando à principio uult quis mulierem, vel uirum contrahentem constituere in mala fide. si autem post matrimonium bona fide contractum denunciatur alteri coniugatorum impedimentum alterius, qui dicitur ligatus: an debeat credere, cui sit denunciatio, & abstinere à toro: vel potius petere debitum, & exigere: profertur Io. And. istum passum per aliquas quaestiones. † Prima. quædam mulier cum Titio forensi matrimonium bona fide contraxit: superuenit alia, quæ affirmat hunc esse uirum suum. secunda illum defendit: & uir forte etiam hoc negat: an hac lite pendente, possit ista secunda exigere debitum: & petere, quòd tractetur ut uxor? dicit Io. sic: donec super hoc sententia lata fuerit: vel aliter plenè certificata, vel per literas ordinarij: vel per approbationem plenè factam. ad hoc. §. de rescrip. c. cum contingat. & facit §. vt lite pendente. c. laudabilem. caueat tamen, ne postquam altero ex prædictis modis: vel aliter fuerit de ueritate certificata, patiat se cognosci: aliàs incurreret pœnam: quia non posset esse perpetuo uxor illius: vt sic tantum operetur certitudo ex postfacto: quantum uera scientia à principio. ad hoc l. & qui contra. C. de incest. nup. arg. còtra id, quòd no. §. de consang. & affi. c. 1. in clem. & idem dicit Ioan. And. si uir huic secundæ uxori affirmat se cù alia còtraxisse prius: & quòd plus est: etiam si in foro conscientia: facit hoc fibi dici à sacerdote, & persuadere: vt ab eius cohabitatione discedat: post enim ista mulier uiro potest dicere [non credo tibi: nec per assertionem tuam tantum debet illud matrimonium separari.] ad hoc dictum. c. laudabilem. licet enim litis motio, & huiusmodi assertio possit reddere istam dubiam, & ancipitem: tamen ista dubietas æquiparatur potius ignorantia, quàm scientia, vt l. fin. de condi. ind. & l. manifestissimi. §. si autem dubius. C. de fur. Maritus autem, qui de seipso quid egerit, ueritatem nouit, debet potius excommunicationem pati: quàm secundæ adhærere. de senten. excommu. c. inquisitioni. Et prædicta, quæ dicta sunt in uxore secundò ducta, dicit Io. And. habent locum, quando matrimonium fuit contractum in facie Ecclesiæ: quo casu (cum sibi sit ius quaesitum) requiritur, vt certificetur, antequam à uiro recedat. §. de secū. nup. c. Dominus. si autem clandestinè contraxit: nec est matrimonium ab Ecclesia postea approbatum: quàm citò audit inde aliquid, debet à carnalibus complexibus abstinere, argu. infra qui fil. sint leg. c. perlectum. & de clan. despon. c. cum inhibitio. §. si qui no. de hoc etiam no. supra in d. c. laudabilem. Item etiam prædicta uera in foro conscientia: sed in foro conscientia: consuluit Io. And. q. semper abstinere; ex quo inde aliquid probabiliter audit: quia quòd tutius, & certius est, respectu aie semper seruandū est. de spon. c. iuuenis. de homici. c. ad audientiam. ¶ Sed hic queritur de ratione differentiæ in prædictis: quare vnius denunciatio, vel assertio super aliquo impedimento còstituit postea contrahentem in mala fide: & non ita, postq. matrimonium est contractum. potest assignari illa generalis, q. multa impediunt, quæ nõ dirimunt, vt patet ex c. super eo. §. de testi. bonam etiam rationem collige ex not. in l. ait præter. §. si quis particeps. ff. de his, quæ in frau. cred. de ista aut certitudine: vel scientia præsumenda in alia dispositione uide in l. cum quidam. §. 4 quòd dicitur. de acquiren. hæred. ¶ Vltimò quero. vtrum prima uxore mortua, de nouo expediat contrahere cum secunda: uel primus consensus, licet à principio nullus, per mortem primæ statim incipiat vires assumere. dicit Hostien. quòd non statim: sed cum secunda uxor de hoc fuerit certificata: quæ videtur persistere in veteri consensu, qui tunc nullus fuit: vnde si in eadē copula pmãserit scienter: vñ habere ratum, quòd gessit. si autem discesserit, & abstinuit à carnali copula: videtur dissentire: quòd

etiam facere potest, vt s.c. i. non est ergo necesse, quod ite- rum desponatur: sed vetus consensus sufficit, vt predictu est. & ad hanc partem, qd exigatur nouus consensus, facit l. tribunus. de testamento mili. facit quod no. in cle. i. de con- sang. & affini. vide ad hoc reg. non firmatur. cu iuribus pro & cotra. & quod no. in fi. in l. cum vir praedi. ff. de acq. pos. & l. i. ff. de pig. & vide quod no. ver. i. tit. 2. c. fi.

ADDITIO.

2 ¶ Consensus. Consensus tacitus an suppleat pro decre- to. Vide Bald. in l. fin. C. si maior factus. vbi qd sic in l. si sine. in 2. q. C. ad Vell. est sibijpsi contrarius.

S V M M A E.

- 1 Fides sola accommodata secunda, viuente prima vxore legitima, non inducit perpetuum impedimen- tum.
- 2 Vxor an poterit esse illa, cui viuente sponsa (qua postea moritur, vel religionem ingreditur) data est fides, & cognita.
- 3 Copula, vtrum praecesserit fidei dationem: vel datio fidei praecesserit copulam, non refert.
- 4 Conatus in cognoscendo aliquam, licet non impleuerit, an impediat, ac si esset copula consummatus.
- 5 Viuente vxore, quidam tantum fidem dedit alteri: vel cognouit simpliciter sine fide: mortua vxore legitima superstitibus ex ea liberis, duxit vxorem: tandem postea de plano fatentur, viuente vxore legitima, inter eos interuenisse copulam, ac fidem: an sit eis creden- dum: ita quod ad eorum assertionem matrimonium dirimatur.
- 6 Pater in foro conscientiae, an debeat abstinere, ne relin- quat filio spurio.
- 7 Machinatio sola sine copula, an inducat impedimen- tum.

SI quis. Se summat, & quasi totum titulum, & sunt duae partes. secunda ibi [cate- rum.] summam potes colligere ex principio gl. quae incipit. sic patet. ¶ No. primò, quod sola fides accommo data secunda, viuente prima vxore legitima, non inducit perpetuum impedimentum, & est contra opin. Hugonis, qui dixit solam fidei datione sine adulterio impedire ma- trimonium ad similitudinem beneficij non vacantis: cuius promissio non firmatur: nec habilis redditur ille, cui promissio facta est: licet ille deceaserit, qui canonicè teuet, vt s. de concess. prab. c. 1. & 2. & idem dicebat de contra- ctu, & machinatione: sed malè, vt hic patet in fidei datio- ne, & contractu de facto: duo ergo requiruntur per istum tex. scilicet fidei datio, & copula. sola ergo fidei datio li- cèt reprobata: tamen non impedit, mortua legitima, cum il- la contrahere, cui fidem tantum dedit: vel solium cum qua de facto contraxit sine copula, vt hic. Idem in carnali co- pula tantum: vt non impediat, vt s. c. significasti. cum ergo duo requirantur, quorum alterum per se non sufficit: non est satis, alterum adimpleri, vt s. de rescrip. c. inter ceteras. & c. 2. eo. tit. ¶ Secundo no. quod ista fides accommodata cum copula tunc impedit, cum est data, vxore viuente. ¶ qd ergo si viuente sponsa, quae postea moritur: vel religionem ingreditur: vtrum illa, cui data est fides, & cognita viuente sponsa, quae mortua est, vel professa, poterit esse vxor? vi- detur, quod sic: sicut enim ad efficaciam huius impedimè-

ti requiritur fides: vel matrimonium, cum copula. sic videt exigi, qd copula interuenierit cu prima. ad hoc. s. de biga. c. debitum. 3. 4. dist. c. Valentini. no. Iun. contra, & bene, vt hic. & s. eo. o. significasti. Idem Spec. eod. tit. in fin. & est casus se- cundum Io. And. s. eo. c. 2. ¶ Tertiò no. qd non refert, vtru copula praecesserit fidei dationem: vel datio fidei praecesserit copula, vt patet in tex. dum dicit [si nec ante: nec post.] & in fi. c. ibi [si prius, vel postea.] & c. exponi enim debent, secundum Ioan. And. ante, scilicet fidem datam, vel matri- monium de facto contractum: siue post illa. quid ergo di- ces, si quis dedit fidem ducendi aliquam in vxorem: deinde duxit aliam, & cognouit? certum est, qd prima sponsalia sunt soluta, vt s. de spon. c. si inter virum. nunquid ergo si il- lam postea cognoscit, viuente illa, qua duxit: an ista mor- tua, illam ducere poterit? videtur, quod sic: cum ista censea- tur simplex fornicatio, & adulterium. quod non impedit si ne fidei datione, vt s. eo. c. significasti. Illa enim promissio fuit extincta per sequens matrimonium, vt d. c. si inter. In contrarium faciunt iura, quae allegat Ioan. And. in simili q. quae est talis. si mortua legitima, illam, cui fidem dederat: vel cum qua de facto contraxerat sine copula cognouit: cum esset coniugata: vel ipse vir mortua prima, contraxit cum secunda: & demum cognoscit illa, cui fidem dederat, viuente prima: secundum Io. And. videtur dicendum idè, ar. de pœni. dist. 3. c. adhuc instant. s. q. 1. c. in scripturis. de lib. & posth. l. placet. & l. seq. ff. si cer. pe. l. singularia. remit- tit ad secundum arg. primae partis questionis, quam dispu- tauit de filio legitimo: quam ponit in regu. sine culpa. de reg. iur. lib. 6. ¶ Refer: in aliqua dicta Io. And. per q. primò quæro. dicitur hic, ¶ quod sine copula non sufficit fidei da- tio: vel contractus de facto. quid si post datam fidem, vel de facto contractum conatus est cognoscere, nec compleuit: an impediat iste conatus, ac si esset copula consummatus? Vin. quod non, ar. s. de spon. c. vlt. Idem Spec. eo. c. ad fi. Ho- sti. tamen allegat in contrarium multa iura, quae allegat gl. sic patet, & c. ver. ar. contra. respondet ad c. fi. quod delin- quebat hic: ibi non. ¶ Ad c. extraordinaria. respondet, qd ibi non fiebat tentatio maritali affectu. dicit tamen Hosti. quod hic non audet determinare: nam quandoq; sufficit, quandoque non sufficit conatus sine effectu. patet ex no. s. de biga. c. nuper. sic etiam pertransit Io. And. ¶ Tertiò quæro. pone, qd ille, qui viuente vxore, tantum fidem dedit alteri: vel cognouit simpliciter sine fide: mortua vxore legi- tima, superstitibus ex ea liberis, duxit vxorem: tandem po- stea de plano fatentur, viuente vxore legitima, inter eos interuenisse copulam, ac fidem. an sit eis credendum: ita qd ad eorum assertionem matrimonium inter eos contra- ctum dirimatur? dicit Io. And. qd non. ¶ de eo, qui cogno. confan. vxor. suae. c. super eo. si tñ ita esset, & aliter probari nō pōt: quid faciat, cū non sint legitime copulati? dicit, qd licet Ecclesia eos cogat: non tñ debent simul cōmisceri. J. de sen. exc. c. inquisitioni. quid ergo de si ijs ex isto illicito matrimonio natis, cum pro legitimis habeantur, & suc- cedant cum natis ex legitima vxore: quō pater, ne fraudet legitimos, istos priuare poterit? dicit Io. And. qd debent pa- rentes eos ponere in aliquo monasterio mendicantiū: vt sic eis non succedat. qd si nō poterit eos ad hoc inducere, de- bet relinquere partem legitimae, quae eos tangit, & vide, qd no. Io. An. in simili. q. j. de pœni. c. officij. Et collige ex hoc dicto, ¶ quod pater in foro conscientiae abstinere debet nō relinquere filio spurio. quod non credo verum, vsque ad concurrentem quantitatem alimentorum, vt s. c. cum ha- bent. abundè no. s. fortè peccaret pater occultè, vel aliter per interpositam personam, spurij relinquendo: transgre- ditur. n. vtrumque ius, quo prohibetur institui. & in dubio debemus sñ iura conscientiam informare: vt plenè no. Do. Fede.

De coniugio.

leproforum.

Fede. de Senis in quodam suo consilio. ¶ Tertiò quæro. hic dicitur, quod fides debet esse cōiuncta cum copula: & hoc viuente vxore: quid dices in machinatione: ¶ an machi- natio sine copula inducat illud impedimentum. pone occi- dit virum cuiusdam dominae, vt eam habeat in vxorem: nō rament sibi fidem dedit: nec eam cognouit. videtur, quod non sufficiat machinatio sine copula: sicut non sufficit da- tio fidei, vel contractus. & hoc tenet hic Gof. quod machi- natio cum effectu non sufficit sine adulterio. Host. arguit in contrarium de l. cū prator. ff. de iudi. & de præsump. c. nō- ne. nam si in machinatione idè sensisset Papa, quod in fidei datione, & contractu: facile fuisset sibi exprimere, arg. s. de transla. c. inter cor. s. sed neque. cum enim interfecto con- iugis sine machinatione prohibeatur contrahere. 33. q. 2. c. interfectores. bene est, vt hac intentione interficiens cum illa non remaneat: quam tam nequiter concupiuit, argu. de transla. c. quāto. & dicit Host. hoc expressum. de conuer. in fide. c. 1. de quo dic, vt ibi per Ioan. And. vbi etiam dixi. ¶ Quartò, & vltimò quæro. si post fidem datam, & carnalē copulam, viuente vxore, post eius mortem contraxerunt (& sic nō teneat matrimonium, vt hic.) an alter eorum pos- sit petere separationē, ratione dicti impedimenti? videtur, quod nō: quia nil dolosius dolo. de adulte. c. itelleximus. cum enim ille, qui agit, incipit à turpitudine, aduersus exce- ptionem doli, non datur replicatio doli, vt ibi per Inn. con- trarium tenet Io. And. dicit enim, quod propter periculum animae licitum est allegare turpitudinem suam. de re iud. c. lator. in prima glo. & c. 3. de præsump. vbi de hoc.

De coniugio leproforum.

DICTVM est supra de quibusdam impe- dimentis minorum: subdit de quodam im- pedimento leprae: quod licet dirimat spō- salia: tamen matrimonium non dissoluit, vt patet in se. c. facit 32. q. 5. c. si vxorem. 33. q. hoc ipsum conuenit. de iureiur. c. quemadmodum. de eccle. a. dist. c. 2. cum similibus.

S V M M A E.

- 1 Leprosus matrimonium contrahere potest: & lepra su- perueniens non dirimit matrimonium.
- 2 Leprosi à communionem hominum separantur de genera- li consuetudine.
- 3 Vir, & vxor quare dicantur vna caro. Et an vnus te- neatur alterum sequi, lepra superueniente. nume- ro 6.
- 4 Index debet exhortari ad continentiam coniugatos, quan- do occasione leprae nolunt simul cohabitare.
- 5 Diutius, quantum tempus dicatur.
- 7 Sanus, qui leproso recusat debitum, an sit compellendus.

PERuenit. Tota rubrica in summa hoc intendit. ¶ Leprosus matrimo- nium contrahere potest: & lepra superueniens nō dirimit matrimonium: imò sanus infirmo tenetur reddere debitum, nisi ad continentiam possit induci: soluit tamen spōsalia de futuro. hoc dicit totus titulus. & diuiditur istud in duas partes. prima narrat casum. secunda diffiniendum committit. ¶ Not. primò, quod de consuetudine genera- li leprosi à communionem hominum separantur: & hoc vbi- que seruatur propter timorem infectionis, argum. supra de statu mona. c. ea quae. s. primo. de quo. s. de consue. c. cum

dilectus. s. 2. ¶ Tertiò not. quod vir, & vxor dicun- tur vna caro. i. ad vnam carnem procreandam coniuncti: ideo si pars eiusdem corporis patitur: non debet alia pars sana aduersus infirmam gloriari, sed compati: nec est ali- quid tam humanum: quam virum, & vxorem in aduersis casibus sibi esse participes, vt l. si cum dotem. s. si autem in fauissimo. ff. solu. ma. ¶ Tertiò not. quod vxores debet se- qui viros, & econuerso. de quo infra dicā post gl. ¶ Quar- tò no. quod exhortari debet iudex ad continentiam con- iugatos: quando occasione leprae nolunt simul cohabitare. si autem non potest inducere: pati non debet, vt maneat separati, secundum Ala. vel dic, quod ista est comparatiua permissio, siue dispensatio. ¶ Quartit glo. hic dicitur, quod alter sine altero non debet esse diutius: ¶ quæro ergo, quā- tum tempus dicatur diutius. a dicit gloss. quod postquam non exprimitur, debet intelligi ad arbitrium iudicis, vt l. 1. ff. de iure deli. quandoque tamen extenditur vsque ad bion- nium: quandoque vsque ad quinquennium, vt in glo. Item quandoque vsque ad decennium. s. c. 1. cum haberet. fa- cit quod no. Io. And. s. de fidei. c. fin. & quod not. in simili in clem. 1. de rebus. eccle. non alie. Host. tamen quò ad ca- sum huius. c. dicit intelligi diutius, id est, donec querela ad iudicem perueniat: vel sibi notorie liqueat, quod viuant incontinenter: nam si simul viuentes continenter viuunt: nec vnus alium impedit, Ecclesia sustinebit. 33. quæst. 5. c. quod Deo. Idem si separatim viuant, vt sequitur: sed adulterio patens, ex officio praefiget diem, quo simul maneat. de offic. ord. c. 1. ¶ Tertiò quæro. vtrum vir teneatur se- qui vxorem: si vxor ex iusta causa proficisci ad certum lo- cum debet, vt hic. mulier verò tenetur sequi virum quocun- que vadat: nisi sit vagabundus. quod intellige, nisi cum ip- sum cepit, erat vagabundus: tunc enim cum illis conditio nib. videtur consensisse, considerata qualitate personae, vt l. plenum. s. equitii. ff. de vsu & ha. & c. de spon. l. si. Bar. hoc not. in l. Mauiā. ff. de an. le. & remittit ad istud. c. & ad Cy. C. de oper. lib. l. liber. & Guil. de Cu. in l. obseruare. s. pro- ficisci. ff. de offi. procon. & leg. ¶ Tertiò qrit gl. ¶ vtrum sa- nus, qui leproso recusat debitum, sit compellendus. dicit glo. quod sic. arg. contra. 1. q. 1. c. ventum. vbi de hoc. & ple- nius. 32. quæst. 5. c. si vxorem quis. Mel. dixit, quod licet sa- nus teneatur reddere: non tamen debet compelli. & sine dubio est hoc verum, quando constaret Ecclesiae, quod propter errorem, vel aliam iustam causam, non potest red- dere. sed si non constat hoc Ecclesiae: & ob hoc eum excom- municat: tamen si in rei veritate non potest: non erit liga- tus quò ad Deum. vt no. Io. And. j. c. proximo. facit s. de solu. c. Odoardus.

ADDITIO.

2 ¶ Quantum tempus dicatur diutius. Vide Bal. in l. 1. C. vbi cā sta. & ibi Saly. num. 4. Gui. de Cu. in l. 2. num. 2. & ibi not. C. de acqui. pos. Bar. in l. possidere. s. si feruus. eod. titu.

S V M M A E.

- 1 Vxorem non licet dimittere, excepta causa fornicationis.
- 2 Mulier etiam graui infirmitate detenta debet esse cum viro.
- 3 Leprosi possunt contrahere, si inuenerint cum qua.
- 4 Coniugati tenentur sibi reddere debitum, non obstante aliqua exceptione.

Quoniam. Sunt tria dicta. secundum ibi [leprosis] tertium ibi [quod si.] ¶ No. ¶ regulam: quod non licet vxorē dimittere excepta causa fornicatio nis. ex hac ergo causa licet. 3 2. q. 1. c. dūs. j. de diuortis. c. significati. & intellige hanc regulam, q̄ non licet dimittere: siue sit matrimonium consummatum carnali copula: siue non: nisi in casu c. ex publico. & c. verum. de conuer. infide. ¶ Secundò no. q̄ mulier etiam graui infirmitate detenta, debet esse cum viro. nil enim tam humanum est, quam coniuges participare sibi istos casus fortuitos. ff. soluto ma trimo. l. si cum dotem. §. si maritus. ¶ Tertiò not. quod leprosi possunt contrahere, si inueuerint cum qua: & dicit Hostien. se vidisse de facto, quod tales inueniant vxorem: quia nunquam fecit Deus aliquem, cui non prouideat: nec aliquis est adeo infelix, & tristis: quod non inueniat alium tristiores, & infeliciores se. ¶ Quartò not. regulā Apostoli, quod coniugati tenentur reddere sibi debitum, non obstante aliqua exceptione. & sic not. quod generaliter dictum, generaliter est intelligendum. de quo in gloss. pro & contra. ¶ Oppo. licitum est arguere de matrimonio spiri tuali ad carnale. §. de transla. c. inter corpo. sed propter lepram remouetur, & separatur quis ab Ecclesia. s. de cleri. agro. c. tua. ergo & carnale debet separari. sol. gl. quæ incipit. 3 2. q. 8. & c. format istud contrarium, & non soluit. Ioā. And. post Hosti. dicit, quod aliud est in carnali: aliud in vin culo ecclesie, & simplicis sacerdotis, vt in contrario: quia primum de iure naturali. secundum de iure canonico, arg. de consue. c. fin. & de spon. duo. c. fin. Item in carnali nō imminet periculum, nisi vai personæ, quæ se ab initio voluntariè obligauit: & quædam cōtrahit, suspicari debuit hoc euenire posse: in spiritali imminet periculū pluribus, qui nec suat requirendi. de elect. c. Ofius. In spiritali ergo publica vtilitas, quæ contrariatur vtilitati priuata, fuit merito præferenda, arg. l. sed reprobari. de excu. tu. sed priuata contra priuata non subuacatur. ¶ Secundò opponitur: & videtur, quod dictum generale restringatur: & indefinita non æquipolleat vniuersali, vt in iuribus allegatis in glo. fol. vt in ea. ad fin. super qua dicit Ioan. And. quod generale dictum potest princeps, qui legem condidit, interpretari: quia interpretatio iuris est necessaria, & generalis. C. de leg. l. 1. procedimus enim in iure de sim lib. ad similia. de re scrip. in c. inter ceteras. facit l. cum de interpretatione. & l. minime. de leg. ¶ Tertiò opponitur: & videtur, quod illa regula Apostoli patiatur exceptiones plures: puta si remordet conscientiam. de sent. excom. c. inquisitioni. vel quia ecclesia inhihet hoc. j. de ma. contrac. contra interdictum Ec cle. c. 2. & §. de spon. c. cum in apostolica. Item ex causa carnali fornicationis, vt §. in princ. c. & spiritali. de diuor. c. quæ fuit. & c. quanto. hic autem dicitur, quod hoc casu nulla exceptio reperitur, ergo male: cum plures reperiantur, vt dixi. sol. Io. And. exponit hoc casu, scilicet occasione lepræ: deo alii non videntur excusari: de quibus supra. similiter si vir est ethicus, & vxor debitum exigit: si & ille reddat, est mortuus verosimiliter: non enim tenetur reddere. quia ordinata charitas est, vt prius sibi consulat. d. 6. dist. c. non satis. licet ergo hic dicatur [nulla exceptio admittitur.] multæ tamen admittuntur, vt ex prædictis patet. & hoc verum, siue lex dicat procedendam esse sine exceptione: siue etiam in rescriptis, & statutis hoc dicatur: non enim per prædicta verba videntur exceptiones legitime repellendæ. de quo §. de offic. deleg. c. ex parte. & per Bar. in l. 1. ff. quod vj aut clam. ¶ Querit Ioan. And. vtrum competat exceptio dierum, & locorum sacrorum. dicitur, quod omnino insistat modis omnibus reddi. 3 2. quæstio. prima. §. his ita respondetur. & cap. seq. & 3 2. quæstio. 5. quasi per to-

tum. & dic, vt not. in summa de spon. sub rubr. de matrimonijs. §. quis sit. ver. sed nunquid peccant coniuges, & seq.

S V M M A E.

- 1 *Lepra superueniens dissoluit sponsalia.*
- 2 *Ex causa superueniente non cogitur quis ad obseruantiã promissorum.*
- 3 *Pacem feci cum inimico meo: & promisi eum non offendere: si postea efficiatur hostis, & trãsfuga ciuitatis, potero eum offendere.*
- 4 *Sponsalia de futuro facilius soluantur, quàm illa de presenti.*

Literas. Hoc dicit secundum Host. Lepra soluit sponsalia: nisi transferint in ma trimonium præsumptum. communis diuisio. secūda ibi [respondemus.] ¶ No. primò, q̄ lepra superueniens dissoluit sponsalia: secus si tempore, quo sponsalia contrahuntur, alter contrahentium esset lepra infectus: quia tunc sibi imputet, qui contraxit cum tali, vt dixi in simili. §. c. 1. in 2. q. ¶ Secundò no. quod ex causa superueniente nō cogitur quis ad obseruantiam promissorū. habet enim quandoque promissio tacitam conditionem: si res in eodem statu permanerit, vt no. §. de iureiur. c. quemadmodum. & est ar. ad q. si feci pacē cum inimico meo: & promisi eum nō offendere. si postea efficiatur hostis, & trãsfuga ciuitatis: potero eum offendere. quam q. disputauit Bar. & incipit. Lucanē ciuitatis, & c. facit l. quid ergo. §. si seruum merentem. de leg. l. 1. quæro. §. inter locatorem. ff. loca. ¶ Tertiò not. quod facilius dissoluantur sponsalia de futuro, quàm illa de presenti: quia difficiliter tollitur ius in re, quàm ius ad rem, vt c. penul. & vt. j. de præben. lib. 6. collige etiã, quod trans ductio ad domum operatur, vt sponsalia de futuro dissolui nequeant propter lepram: quia per eam inducitur matrimonium præsumptum, vt §. de spon. c. adolefcens. quod est verum, quando mulier est corrupta. Idem si maritus ipsam cognouit dicat: vel impubes ibi, facta sit pubes. ff. de ritu nup. l. minorem. nisi mulier illius conuincatur per corporis aspectum, vt not. despon. impube. c. contineretur.

De coniugio seruorum.

VISO de coniugio in genere: submittit de coniugio seruorum in specie. vel aliter. viso de impedimento lepre, quod matrimonium non dissoluit, sequitur de impedimento erroris in conditione personæ, quod impedit, & dirimit: nisi ex certa scientia ratificetur verbo, vel facto. vt j. eod. c. fin. habetur de materia 29. quæst. secunda. per totum. & §. de præsump. c. illud.

S V M M A E.

- 1 *Seruitus inuenta est de iure gentium.*
- 2 *Serui de iure canonico possunt contrahere matrimonium.*
- 4 *Etiã dominis contradicentibus, & inuitis. numero 3.*
- 5 *Sacramenta ecclesiastica, non debent denegari seruis.*

SERUUS

- 5 *Seruus, licet possit matrimonium contrahere: non tamē per hoc efficitur conditio domini deterior.*
- 6 *Pœnitentia elemosinæ non est iniungenda seruo.*
- 7 *Seruus, cui potius debet obedire, si dominus petit seruitium, & vxor carnis debitum.*
- 8 *Dominus si vult vendere seruum alicui, qui ducet eum in remotas partes: an vxor teneatur eum sequi.*

Dignum. Seruus contradicente dño, contrahere potest: sed p hoc non minus domino seruire tenetur. potest diuidi in duas partes: primò ponit dictum, & eius rationem. secundò quandam dubitationem soluit ibi [debita.] ¶ No. primum dictum Apostoli [quod ad Deum, nec liber, nec seruus habetur.] ad Col. 3. ¶ de iure enim gentium inuenta est seruitus: nam à principio de iure naturali primeuo omnes homines liberi nascebantur, vt ff. de iusti. & iure. l. manumif. & l. ex hoc iure. Vnde Seneca epistola ad Lucilium. [Quid est eques Romanus: libertinus: aut seruus. nonne ex iniuria, autem ambitione nata. omnia ista longa varietas miscuit: & sursum, & deorsum natura versauit.] ¶ Secundò nota, quod de iure canonico serui possunt cōtrahere matrimonium. est enim matrimonium de iure naturali, id est gentium, vt Insti. de iure na. gen. & ci. Cum seruo aut potest contrahi naturalis ob. quæ descendit à consensu: qui non videtur per seruitutem sublatus. facit quod no. in l. frater à fratre. de cond. inde. Ius autem ciuile prohibet matrimonium cum seruis. & appellat tales coniunctiones contubernia. C. de ince. nup. l. cū ancillis. sed in hoc stādum est canonici. ¶ Tertiò no. q̄ serui possunt contrahere matrimonium, dominis contradicentibus, & inuitis. honestum est tamen, q̄ contrahant de consensu dominorum, secundum Host. sicut filius de consensu patris, vt no. §. de despon. impube. c. 1. ¶ Quarto no. q̄ seruis non debent negari ecclesiastica sacramenta: potest ergo seruus baptizari: nec per hoc fit præiudicium domino, s̄m Pet. & Abb. quod intellige, si dominus eius est Christianus: alias dic, vt j. de iud. c. h. ¶ Quintò no. q̄ licet seruus possit matrimonium contrahere: non per hoc tamen efficitur conditio domini deterior. non enim cum iniuria domini videtur ius canonicum talia matrimonia improbare: quia quælibet concessio Superioris intelligitur facta sine iniuria alicuius. vt ff. de adm. tuto. l. impuberi. & de aut. & vsu pal. c. ex tuarū. debent ergo dominis obedire, & exhibere officia consueta, vt dicit tex. & intellige etiã non consueta: quia omnia, quæ agit seruus, sunt domini. vel ideò dicit tex. [consueta.] quia si in aliquibus regionibus esset consuetudo, quod ad certa seruitia altringeretur: Ecclesia talem cōsuetudinem debet tueri, ar. j. ti. i. c. vno. & no. de iudi. c. multorum. Et pondera, q̄ dicit [debita] id est quæ deberi possunt. in his ergo, quæ essent contra Deum, non debet domino obedire. i. r. q. 3. c. qui resistit. & c. Iul. nec in his, quæ contat esse iniusta. §. de tempo. or. c. dilectus. vbi de hoc. ¶ Querit. dicitur hic, quod non debet serui à sacramentis Ecclesie prohiberi. & q̄. §. tetigi de baptismo: & hic in text. habemus de matrimonio. quæro de pœnitentia. glo. dicit, quod nec ab illo debet excludi. Hosti. ¶ dicit, quod non est iniungenda seruo pœnitentia elemosinæ, cū nihil habeat. Insti. per quas person. no. acqui. §. item nobis. & se. nec ieiuniorum: nec vigiliarum nec alterius macerationis: nec aliqua alia, per quæ redderetur inutilis domino suo ad operandum. quia dominus non debet priuari suo iure sine sua culpa. de constitu. cap. secundo. Iniungatur ergo, quod vadat ad ecclesiam, cum poterit, bono modo: & huiusmodi leuia, considerata qualitate criminis, & personæ: vel orationes, quas po-

test facete, laborando: & etiam per viam eundo, argu. ff. de oper. li. l. antepenul. ¶ Secundò quæro. si concurrunt dominus, & vxor (quia dominus petit seruitium: & vxor carnis debitum) cui est potius obediendum? arguit gl. primò pro domino. secundò pro vxore. sed pro domino facit: quia eius obligatio est antiquior, & prior in tempore: ergo secunda obligatio, cum vxore (vt potest posterior) intelligitur cum eodem onere, vt c. ex literis. de pig. ad hoc regu. qui prior est tempore. pro vxore facit: quia magis est priuilegiata sua causa: nam est spiritalis, & sacramentalis: illa verò domini est temporalis, & dominicalis. vnde videtur fauorabilior: licet tempore posterior obligatio præferenda, arg. j. de præben. c. si à sede. Io. And. soluendo distinguit: quod aut matrimonium est contractum, & permittente domino: & vxor est domino præferenda; quia cū consentit in principali: ergo in accessorio (vt carnis copula) consensisse videtur. de offi. dele. c. prudentiam. Si autem contractum fuit, contradicente, vel ignorante domino: videtur, q̄ mandatum domini prius debeat adimpleri: nisi probabiliter ex dilatione timeatur: adulterium: aliàs posset dominus officio suo omnino priuari, s̄m Ioan. post Ray. ¶ Tertiò quæro. si dñs velit vendere seruum vni, qui vult eum ducere in Graciã: vel ad alias partes remotas: quid faciet vxor. dixit Ala. q̄ vxor tenetur eum sequi, si est libera. Alij dicunt, quod talis venditio prohibenda est: quod tenent Roff. Host. Phi. Inno. & Vin. non enim debent aliter separari. 8 r. di. c. cum omnibus. vbi de ista separatione prohibita. Host. dicit, quod aut seruus contrahit cum serua: & tunc aut sunt diuersorum dominorum: aut eiusdem. si diuersorum, non debent sic diuidi: quin aliquando sibi debitum reddere possint. si autem sunt eiusdem: tunc aut ambos vendat: aut ambos retineat. si verò seruus contraxit cū libera, hoc sciens, tenetur eum sequi. & hoc casu vera sit opi. Ala. de qua in gl.

S V M M A E.

- 1 *Error in conditione personæ impedit, & dirimit matrimonium. Et quid si error est in meliori. nu. 2.*
- 3 *Scientia superueniens confirmat matrimonium, quod à principio erat nullum, etiam sola taciturnitate sine alio expresso consensu.*
- 4 *Matrimonium si separatur propter errorem: quod datum fuit nomine dotis, debet restitui.*
- 5 *Audiuit, verbum quomodo intelligatur.*
- 6 *Vxor an debeat reddere debitum, licet pendente, viro, qui mouit sibi litem super errore conditionis personæ.*

Proposuit. Separatur matrimonium, quod liber ignoranter cū ancilla contraxit: nisi postea hoc sciens illam cognouerit. sunt duæ partes. In prima propositio facti. In secunda diffinitionis commissio, ibi [mandamus.] ¶ No. primò, q̄ error in conditione personæ impedit, & dirimit matrimonium. Idem in errore personæ: a secus in errore fortunæ: vel qualitatis, vt plene legitur, & no. 29. q. 1. §. 1. & de errore qualitatis est verum: nisi cum intendo contrahere cum Christiano: & est hæreticus, vel iudæus: non enim tenet matrimonium etiam à sciente: nisi ad hoc vt conuertatur ad fidem. 29. q. 1. per totum. In alijs autem dispositionibus an error in aliquo prædictorum vitiet dispositionem, dic, vt l. in venditionibus. ff. de contrahen. empt. & l. cum propouas. C. de hære. insti. & l. si per errorem. ff. de iurisd. omn. iud. & quod no. in l. quociens. ff. de hered. insti. & l. nec Pet. de Anch. sup. 4. Decre. g 3 apud

apud C. de hered. insti. cum infinitis similibus. † Et aduerte, quod error in cōditione personæ vitiat matrimonium: quando erratur in statu deteriori: secus autem si in meliori, puta cum quis contrahit cum libera, quam credebat ancillam: tenet enim matrimonium: quia est præsumptio, quod libentius contraxisset cum ea, si sciuisset eam liberam. & hoc tenet Inn. hic & Hof. j. eo. c. pe. quid aut si non est error in feruili conditione: sed in statu affecto aliquo onere: puta in ascriptio, quem mulier credebat liberū hoīem: an teneat matrimonium. videtur, quod non: quia inter ascriptios, & seruos nulla est differentia. C. de agri. & cens. l. ne diutius. contrarium tenet hic Io. And. quia tales sunt liberi. facit quod no. j. de iude. c. multorum. & 29. q. 2. in summa. ¶ Secundò no. quod scientia superueniens confirmat matrimonium, quod à principio erat nullum, etiam sola taciturnitate sine alio expresso consensu: contra quod glo. fortiter opp. quia in matrimonio requiruntur verba, quæ si nouiter non accedunt: videtur deficere forma matrimonij: ergo nullum, vt s. de spon. c. tua. sol. vt j. c. fin. ¶ Tertiò, & vltimò no. † quod si matrimonium separatur propter errorem: quod datum fuit nomine dotis, debet restitui. qua autem actione, de dote, vel conditione sine causa, & privilegiata, vt in vera dote contingeret. dic. vt no. in l. si cū dote. §. si mulier. ff. sol. mar. & l. infulam. §. fructus. c. ti. facit quod no. j. de don. inter vi. & vxor. c. plerumque. in gl. magna. ¶ Querit gl. de duab. q. prima est. † dicitur, quod si postq̄ audiuit eam ancillā, cognouit. qualiter debet intelligi illud, audiuit. videtur, quod à quocunq̄ audiuerit, sufficiat: vt sic videatur matrimonij confirmare. 22. q. 4. c. innocentis. In contrarium faciunt multa iura allegata in principio gl. quæ tenet, quod cum habet conscientiam seruitutis ex causa probabili, & discreta. ad hoc. s. de rescrip. c. cum contingat. & hoc verum, cum agitur de approbando matrimonio iam contracto: cum aut de contrahendo, sufficit leuior fides. dic. vt not. in simili. s. qui ele. vel vo. c. veniens. in fi. & j. de sent. exc. c. inquisitioni. per Io. And. facit ff. de eo, per quem fac. erit l. i. ¶ Secundò quæro. pone, quod iste mouit litem mulieri super matrimonio propter errorem conditionis personæ: vtrum lite pendente, debeat reddere sibi debitum. videtur, quod non: quia talis redditio est præiudicialis quæstioni, cū per eam matrimonium confirmetur: videtur enim tacite renunciare liti, reddendo debitum, sicut soluendo debitum, vt i. ad sol. c. de re iud. & hoc tenet Tan. q. non dicitur exigere, exactū reddere. qd tenet Vin. Phi. Gof. & Inn. quos sequitur Io. And. de rigore. Sed de æquitate tenet opi. huius gl. quæ dicit, quod debet reddere ad mandatum Ecclesiæ, vbi probabiliter dubitet: secus si sit certus: & pro certo scit eam seruam. ad hoc. j. de frig. c. fraternitatis. §. & si tantum. remittit Hof. ad summam. eo. tit. §. si. vor. quid si lite. & s. de conuer. coniu. c. fin. facit l. ordinata. de li. cau. & vide, quod not. 34. di. c. si cuius. & prædicta habent locum, cum quæritur, vtrum lite pendente super iuribus matrimonij, sit reddendum debitum: alimenta verò sine dubio sunt præstāda, arg. ff. de li. agno. l. si noget. cum simi.

ADDITIO.

¶ In errore personæ. Error in persona nõ impedit quasi contractum. l. item si computauit. de neg. ge. Alex. in l. i. de offi. proc. Cef. & in l. si is qui. §. si liberto. ff. comodati.

S V M M A E.

- 1 Consuetudo si est in loco, quod partus sequatur conditionem patris: natus ex libero & ancilla, liber est.
- 2 Consuetudo, quod partus sequatur conditionem patris: valet.

3 *Quæstio status non potest moueri filio, si pater intra decennium à tempore mortis suæ gessit se pro libero.*

Licet. † Si consuetudo est in loco, quod partus sequatur conditionem patris: natus ex libero, & ancilla liber est. duo facit: narrat factum, secundum vtriusque partis propositionem. secunda ibi [videtur quid sit diffiniendum, rñ.] ¶ No. primò, quod mulier propter seruilem conditionem mariti petit matrimonium infirmari: sicut econuerso dictum est in viro. s. c. proximo. quia vir, & vxor non ad imparia iudicatur: sunt enim correlatiua. Ideò statutū in vno eorum, habet locum in altero, vt l. fin. C. de indic. vidu. & l. fin. ff. de accep. ¶ Se cundò no. quod valet consuetudo, quod partus sequatur conditionem patris: licet de iure communi debeat sequi conditionem matris. C. de rei ven. l. partum. cum sim. potest ergo consuetudo aliter disponere, quam ius commune. de quo dic. vt s. de consue. c. fi. ¶ Tertiò no. quod filio non potest moueri quæstio status: si pater infra decennium à tempore mortis suæ gessit se pro libero. Idem si per quinquennium, vt in glo. ff.

S V M M A E.

- 1 Matrimonium separatur ratione conditionis personæ.
- 2 Seruus si contrahat cum ancilla, credens contrahere cū libera, an teneat matrimonium.
- 3 Matrimonium, quod est nullum, confirmatur factò, & verbo.
- 4 Contraxit aliquis cum ancilla ignoranter: & sic matrimonium nõ tenuit: si dominus ancillæ eam manumiserat: an reconualescat.
- 5 Liber contraxit cum ancilla ignoranter: hoc tamē patefactò, liber vult cum ea remanere: illa verò recusat: an teneat matrimonium, & cogatur remanere.

AD nostram. Si liber contrahit cum ancilla hoc ignorans: & ex quò scit, non consentit in eam, separatur matrimonium: & cū illa poterit contrahere. sunt duæ partes. secunda ibi [ideoque.] ¶ No. primò, quod ratione conditionis personæ matrimonium separatur, & intellige conditionis, scilicet deterioris, respectu contrahentis, secundum Goff. qui hoc not. in summa huius tit. §. item quid si seruus. per quod sequitur, † quod si seruus contrahit cū ancilla, credens contrahere cum libera: tenet matrimonij: quia respectu suæ conditionis non est deceptus. & vide de hoc, quod no. 29. q. 7. in summa. & idem tenet Inno. s. c. 2. si verò non errasset in conditione: sed in qualitate conditionis: puta credebat liberè contrahere cum ancilla ecclesiæ: cum esset ancilla priuati: non impedit ille error matrimonij: quia non reperitur in iure cautum. Item error qualitatis, de qua constat, non impedit matrimonium. 29. q. 1. per totum. sicut nec error qualitatis seruitutis: de qua constat. & hoc not. hic Io. And. ad literam. ¶ Secundò no. quod Papa mandat inquiri de ignorantia: quæ regulariter præsumitur, si contrarium non probatur, vt l. verius. ff. de prob. & vide, quod de hoc not. in regu. præsumitur. de regu. iur. lib. 6. & supra de elect. c. innotuit. ¶ Tertiò not. quod matrimonium, quod est nullum, confirmatur factò & verbo: & sic tacitus consensus confirmat matrimonium, quod est nullum, amoto obstaculo. à principio autem requiruntur verba. de quo dic. vt supra de spon. cap. tua. dicam cum glo. ¶ Opp. fortiter contra istud. c. vbi dicitur [nec factò.] & c. innuit enim, quod sola scientia seruitutis cū cohabitatione sequitur.

De natis ex libero ventre.

S V M M A E.

1 *Partus quare sequatur conditionem matris, & non patris, de iure communi.*

Dictum est supra de conditione coniugatorum: ad perfectionem ergo præcedentis materiæ subnebit de conditione natorum. ¶ Querit Io. An. post Hof. † quare partus sequitur conditionem matris, & non patris, de iure communi. vt supra de ser. non ordi. c. vlt. vbi de hoc. dicit ipse. ratio sumitur ex eo, quod alibi habemus: videlicet quia non debemus inspicere, cuius sit semen, quod proicitur: sed locum, vbi conualescit, & nascitur, & radices agit, vt Insti. de re. di. §. si Titius. & §. qua rōne. hac rōne partus sequitur cōdōne matris. vt si est libera: & partus eius similiter liber erit, quandoque autem status matris à tempore conceptionis vsque ad tēpus partus variatur: quia tempore, quo concepit, erat libera: sed tempore, quo parit, est serua: vel econuerso: vel medio tempore. dic. quocunq̄ istorum temporum in principio, medio, vel in fine mater deprehendatur libera, illud tempus inspicimus in fauorem patris, vt liber censeatur. facit Insti. de inge. & ma. sufficit. & vide in summa Hostien. eod. titul.

S V M M A E.

- 1 Status matris inspicitur ad cognoscendū, an aliquis sit liber: vel seruus.
- 2 Libertas potest probari per instrumenta. Et conceditur seruis propter merita. nu. 3.
- 4 Ecclesia debet fauere libertatibus.
- 5 Pater, si est nobilitate priuatus: an oberit filijs: vel ex persona aui non priuati poterunt se reputare nobiles.

Indecens. Natus ex liberta, vel libera liber est. primò ponit generale interdictū: ex quo casum diffiniri mandat, ibi [propterea.] ¶ No. primò inspiciendum, quid deceat, quod respicit honestatem. vt. s. de voto ma. quod enim verecundiam nostrā lædit, nec facere nos posse, credendum est. ff. de condi. insti. l. si filius. & l. in coniunctionibus. ff. de ritu nup. & l. pecuniæ. de ali. & ci. lo. & quod ibi per Bart. ¶ Secundò not. quod ad cognoscendum, vtrum aliquis sit liber, vel seruus, inspicitur status matris: rationem dixi in rub. quantum verò ad dignitatem, filij sequuntur conditionem patris, vt l. cum legitimæ. ff. de statu ho. ¶ Tertiò not. quod per instrumenta isti probabant eorum libertatem. sed dices ad quid expediunt instrumenta: cum quilibet præsumatur liber. adic. quod constabat matres eorum fuisse ancillas Ecclesiæ: iō qui ex eis nascuntur, serui Ecclesiæ præsumuntur: quia partus sequitur ventrem, vt dixi in rub. & l. ancillæ. C. de fur. producebant ergo instrumenta manumissionis matrum suarū: ideo & ipsi liberi præsumuntur, & postea nati, si sunt in possessione libertatis, vt l. matræ. C. de proba. & quod ibi not. ¶ Quartò no. quod propter merita conceditur libertas seruis: sicut propter demerita reuocantur in seruitutem ipsi manumissi: & de eorum liberis dic. vt not. supra de rebus ecc. non alie. c. 3. & C. quibus causis serui acqui. lib. l. i. & per totum. ¶ Quintò not. quod Ecclesia debet fauere libertatibus: & sic illum, quem tenetur quis defendere, impugnare non debet. de quo pro. & contra in glo. & ff. de condi. Pe. de Anch. sup. 4. Decr. g 4 inde.

inde. l. frater a fratre. & 18. di. c. nulli fas. facit ad nō. 5. de iurei. c. petio. ¶ Quēro. dictum est. 5. q. quōd ad libertatem, vel seruitutem partus sequitur ventrem: quōd ad dignitatem, & nobilitatem sequitur patrem, vt d. l. cū legitime.

¶ Pone ergo, q. pater est nobilitate priuatus: vt rīm oberit filijs: vel ex persona aui nō priuati poterunt se reputare nobiles. hoc potest contingere hic Venetis, qui ob virtutes, & merita creant nobiles: & quandoque ob demerita eos priuant de iuribus, quā tangunt nobilitatem. tangit Bar. in l. 1. C. de digni. lib. 1 2. Quid erit ergo de filijs ipsius priuati, vel creati. dic: aut quēris, nunquid filius nepos quōd ad auum vt possit priuilegio, vel dignitate ex persona aui: maxime in his, quā a genere procedunt. de inter. & rele. l. 1. se cundo casu non. vt l. 1. §. si quis. vnde cogna. Si verō quēris, an ex persona patris sui hoc possit: tunc aut filius est conceptus ante maculam patris: & non nocet. l. emancipatum. ff. de sena. aut est conceptus post: & tunc patris macula oberit sibi, vt l. diuo Marco. C. de quāst. quod est verum, quantum ad hoc, quōd non possit vt priuilegio ex persona patris: sed aui sic, vt dixi. & ita distinguit Bar. in l. si qs. ff. de sena. & faciunt prædicta ad no. in l. diuus. ff. de iure pa. vbi gloss.

De cognatione spirituali.

S V M M AE.

- 1 *Cognatio spiritualis an contrahatur per iudeum pagano, vel hæreticum baptizantem, vel leuantem.*
- 2 *Cognatio spiritualis diuiditur in paternitatem: filiatio nem: fraternitatem, & sororitatem.*

Dictum est supra de aliquibus impedimentis matrimonij: submittit de triplici cognatione, quæ etiam impedit, & dissoluit: sed quia spiritualis est dignior: ideō de illa præmittit. habetur de materia. 30. quæstio. 1. & q. 3. per totum. repetitur in 6.

- 1 ¶ An autem hæc cognatio contrahatur per iudeum pagano, vel hæreticum baptizantem, vel leuantem: remittit 10. An. ad no. de regu. in c. ex eo. li. 6. Item dicit Hostiē. ¶ Cognatio spiritualis diuiditur in paternitatem: filiatio nem: fra ternitatem, & sororitatem: paternitas, & filiatio nascitur inter leuantem, & leuatam: fraternitas respectu filiorum leuantis, & respectu ipsius leuati. facit quod not. Ioan. An. j. eodem. c. Martinus. Item dicit Inno. hanc cognationem non transfere ad nepotes vteriores: filia enim spiritualis contrahere potest cū filio filij mei: sed non cum ipso filio. sufficit enim. quōd hoc non sit prohibitum. 30. quæst. 3. c. 1. dicit etiam, quōd filia spiritualis non potest copulari filio legitimo, sed bene adoptiuo. 30. casus, in quibus spiritualis cognatio impedit, & dirimit, uo. in summa huius libri.

S V M M AE.

- 1 *Canones quando sunt contrarij inter se: vltimus semper corrigi priorem, etiam si de primo non facit mentionem.*
- 2 *Persona, per quam peruenitur ad compaternitatem, prohibetur contrahere cum filijs patris spiritualis ante, vel post compaternitatem procreatis.*
- 3 *Pater potest sumere filiam spiritualem filij carnalis.*
- 4 *Consuetudo personarum legitimarum ad contrahendum potest reddere illegitimas.*

Verum. Filij duorum compatrum, per quorum neutrum deuentum est ad compaternitatem licet contrahunt: nisi consuetudo repugnet: separabuntur autem, si propter vtrumque eorum, vel eorum alterum compaternitas est contracta. h. d. cum. c. super eo. j. eo. primò ponitur dubitabilis quæstio. scundò canonum contrariorum inductio. tertio posterioris approbatio. quartò approbationis exceptio. secunda ibi [& licet.] tertia ibi [vnde nobis.] quarta ibi [nisi.] ¶ No. primò quid iuris, quando canones sunt contrarij inter se: vltimus enim semper corrigi priorem, etiam si de primo non faciat mentionem, vt c. 1. de constit. lib. 6. vbi quid iuris in alijs dispositionibus contrarijs: aduertendum tamen, an possint aliqua sub diuisione iuuari. quia quædam videntur contraria, quæ non sunt, vt c. cum expediat. j. de ele. li. 6. & l. sed & posteriores. ff. de leg. ¶ Secundò no. q. per sona, per quam peruenitur ad compaternitatem, prohibetur contrahere cum filijs patris spiritualis ante, vel post compaternitatem procreatis. & sic pater quærit filijs suis frater nitatem quandam cum extraneo, quem suscipit de sacro fonte. quid econuerso: an filius, qui suscipit aliquem de sacro fonte, quærat patri: & vinculum contrahatur cum patre: ne talem possit vnquam ducere: vel eius matrem. videtur quod idem: quia filius, quærit patri, vt l. quod dicitur. de verb. ob. contrarium not. in c. illud. 30. q. 3. vbi gl. dicit,

¶ quod pater potest sumere filiam spiritualem filij carnalis: licet enim cognatio spiritualis descendat a patre in filios: non tamen de filio ad patrem: sicut dignitas transit de superioribus ad inferiores, dixi. 5. c. proxi. sed nō econuerso, vt l. consulari. ff. de sena. ¶ Tertiò no. quod quandoque considerandum est: vtrum ante compaternitatem, vel post filij nati sint: facilius enim quæri videtur quæsitis postea: quàm quæsitis prius. sic videtur, quod dignitas superueniens patri non proficit filijs, vel nepotibus primò natis. quod dic vt l. senator. C. de digni. lib. 1 2. quæ l. facit pro distinctione, de qua in tex. ¶ Quartò no. q. consuetudo personarum legitimarum ad contrahendum reddit illegitimas. cōtra quæ opp. & videtur, quod consuetudo non possit deponere: nec sit efficacax ad dirimendum matrimonium contractum inter personas non prohibitas iure scripto. fo. dicam. j. eo. c. super eo. & glo. hic tangit.

S V M M AE.

- 1 *Coniugium regulariter non potest esse inter patrem baptizati, & baptizantem.*
- 2 *Matrimonium non dissoluitur. licet superueniat inter copulatos compaternitas.*
- 3 *Opinio humanior præferenda est, vbi sunt diuersæ opiniones.*
- 4 *Ignorantia facti excusat a pæna, & malitia.*
- 5 *Impedimentum affectatum, sine procuratum non adiuuat procurantem.*
- 6 *Baptizans ex malitia filium, an possit exigere debitum.*

Sivir. Compaternitas scienter, vel ignoranter inter coniuges superueniens, coniugium nō dissoluit. sunt duæ partes. In prima consultatio. In secunda responsio. secunda ibi [consultationi.] ¶ No. primò, ¶ quod regulariter inter patrem baptizati, & baptizantem non potest esse coniugium: & si contraxerint, separantur. ¶ Secundò no. ¶ quod matrimonium non dissoluitur: licet superueniat inter copulatos compaternitas. Impedimentum enim superueniens non dissoluit actum consummatum, & perfectum, licet impediatur contrahendum. facit l. pluribus. §. & si placeat. de verbo. oblig. & quod no. Dy. in reg. malæ fidei

fidei possessor. & in reg. actum legitime. de regu. iur. lib. 6. ¶ Tertiò no. q. vbi sunt diuersæ opiniones, opinio humanior præferenda est. concor. 5. de tranfac. c. si vbi autē vtraque est humana, standum est maiori parti. 19. di. c. in canonicis: vel consulendus est Papa. de rescrip. c. super literis. & infra qui si. siat la. c. per venerabilem. In causis vero matrimonialibus dicit Host. tene pro regula certa, & sana, quod vbicunq; magistri per suas gl. soluant matrimonium, nec ius expressum inducunt. si inuenies aliquem contrariū seribentem, illi adherere. ar. supra de testi. c. licet ex quadam. ¶ Quartò no. quod quandoque coniugati debent induci ad continentiam, quam conseruare possunt in propria domo. 33. quæst. 5. c. quod Deo. & tangitur de iureiuran. cap. tua. & de conuer. coniu. c. charissimus. ¶ Quintò no. q. ignorantia excusat a pæna, & malicia. & intellige de ignorantia facti: quæ quandoque etiam prudentissimos fallit, vt l. 2. ff. de iur. & fac. ign. aliud de ignorantia iuris: quæ in matrimonij an excuset. dic, vt l. si adulterium cum incestu. ff. de ad. il. & aduert, quod dicit text. [malicia] non dicit [scientia] quia quandoque scientia non maliciosa nō avertit impedimentum: puta pater, vel mater in mortis articulo baptizat filium: istud enim non est impedimentum. 30. q. 1. c. ad lumina. ¶ Sextò no. quod impedimentum affectatum, sine procuratum non adiuuat procurantem. concor. 5. de procur. c. tua. & ff. si quis cau. l. 1. in fi. ¶ Quærit glo. an ille, qui ex malicia baptizauit filium, possit exigere debitum. dicit glo. quod teneat reddere: sed nō potest exigere. pro qua opi. facit. 30. quæst. 1. c. de eo. & hoc tenent Goff. & Hostien. nisi ambo fuissent in dolo: quia tunc ambo exigere: & fieret compensatio. ar. de diuor. c. significasti. & ad hoc de pænis. c. constitutus. Hostien. dicit, quod neuter debet exigere: & neuter subtrahere: & hoc sonat l. tera superior. & infra eod. c. contracto. in fin. melius tamen facient, continendo. Ber. hic in glo. tenet, quod potest exigere: quia non inuenitur hic prohibitum. & idem Vin. quod verius videtur, secundum regulam, de qua supra in secundo no. vbi in opinionibus varijs fauendum est matrimonio: & per consequens toro: præsertim si sit fortius carle, quàm spirituale.

S V M M AE.

- 1 *Filij duorum compatrum, per quorum alterum, vel vtrumque deuentum est ad compaternitatem, non possunt contrahere matrimonium: & si contraxerint, dirimetur.*
- 2 *Baptizans cum ascendentibus, & descendentibus, & collateralibus baptizati potest contrahere.*
- 3 *Consuetudo potest inducere, quod inter personas a iure non prohibitas contractum matrimonium non teneat.*
- 4 *Ecclesia vna prouincia debet sequi consuetudinem aliarum: nisi habeat in casu, quo generalis consuetudo disponi, consuetudinem specialem contrariam.*
- 5 *Dissimulatio non importat consensum, vel dissentium.*

Svper eo. Summatum est supra c. 1. & primò ponitur quæstio. secundo ibi [respondemus.] responsio distinguens qualiter filiorum secundum membrum ibi [ceterum.] quod distinguit inter consuetudinem resistentem, & assistentem. secunda ibi [verum.] ¶ No. primò, quod filij duorum compatrum, per quorum alterum, vel vtrumque deuentum est ad compaternitatem, non possunt contrahere matrimonium: & si contraxerint, dirimetur. baptizatus ergo efficitur filius baptizantis: & frater omnium filiorum eius. quid econtra:

vtrum leuans, siue suscipiens aliquem de baptismo faciat sibi coniunctas sorores ipsius baptizati: ita quod cum eis contrahere non possit. dic quod potest: quia ex parte baptizantis non extenditur agnatio vltra personam baptizati, & matrem, & patrem eius: vnde pater spiritualis potest ducere uxorem filiam baptizati, vt no. 30. quæst. 3. c. sicut. similiter fortè eius auiam, licet non matrem, vt infra eod. c. l. 6. vbi per Io. An. accipe ergo regulam, ¶ quod baptizans cum ascendentibus, & descendentibus, & collateralibus baptizati potest contrahere: baptizatus verò contrahere prohibetur cum filijs baptizantis: & non cum eius nepotibus: nec fortè cum eius matre. vide quod not. in d. c. 1. & c. sicut. præalle. ¶ Secundò no. quod consuetudo potest inducere, vt inter personas a iure non prohibitas contractum matrimonium non teneat, vt patet in ver. ita quod. quem Host. refert ad filios, per quorum neutrum est deuentum ad compaternitatem: nec reputentur inhabiles, si se ita habet consuetudo. alij referunt istum ver. [ita quod] ad principium c. vt disponat consuetudo de filijs, per quorum alterum est deuentum ad compaternitatem: sed certè tunc absque consuetudine talia matrimonia dissolueda sunt, vt patet in primo responso, ibi [nulla ratione.] & c. intelligi ergo debet, vt dicit Host. vt consuetudo in hoc disponat: ad quam ius commune, & contra ipsam contracta matrimonia separantur: quod quomodo possit procedere, dicam statim. ¶ Tertiò no. quod vna ecclesia prouincia debet sequi consuetudinem aliarum. quod est verum, nisi habeat in casu, quo generalis consuetudo disponit, consuetudinem specialem contrariam: quia tunc suam specialem consuetudinem sequi debet episcopus, non generalem prouinciæ. ad hoc omnino vide quod no. Innocen. 5. de offi. archi. c. fina. ¶ Quartò not. quod iudex debet quandoque aliqua sub dissimulatione transire: ne videatur præbere assensum. ¶ Dissimulatio igitur non importat consensum, vel dissentium. facit quod not. in c. indemnitatibus. ad fin. infra de elec. lib. 6. ¶ Oppo. dicitur hic, quod si consuetudo habet, quod talia coniugia dissoluantur inter illos: per quorum neutrum est deuentum ad compaternitatem, debet consuetudo feruari. sed contra hoc opp. & videtur, quod consuetudo, quæ separat legitime coniunctos: nullo modo debeat tolerari. c. 1. de spon. quod enim sine offensa Dei non potest agitari, fieri non debet, etiam si scandalum sequatur, contrarium faciendo, vt infra de oper. no. nunc. c. cum ex iniuncto. sol. gl. magna sentit illud contrarium: & clarius supra cap. 1. dic vt in ea. Hostien. dicit, quod ista consuetudo approbatur hac constitutione. vnde potius ista separatio sumit effectum a iure scripto, approbante consuetudinem, quàm ab ipsa consuetudine. ar. l. si quis posterior. ff. ad Treb. vel potest dici, quod cum apparet contraria iura super vno casu: consuetudo, quæ sequitur ius correctum, toleranda est in illo loco, in quo actus, qui geritur, non dicitur sumere effectum a consuetudine: sed ab illo iure. & vide quod no. Io. An. j. de confang. & affini. c. quod super his. vbi ergo ius nullum emanasset, coadiuuans consuetudinem viri contrariam: non esset efficacax talis consuetudo ad matrimonium dirimendum, & iste videtur effectus omnium. super quib. Ioa. And. verbose diffusius loquitur. ¶ Secundò op. dicitur hic, quod episcopus debet dissimulare, ne videatur consentire. Sed contra hoc opp. & videtur, quod non possit cadere talis dissimulatio: cum sine eius licentia non debeant matrimonia contrahi: nec contradicere bannis. de clā. de spon. cap. cum inhibitis. dicit Io. An. quod soluere non est leue. dicit tamen, quod potest eis dicere [vos videtis contrariam consuetudinem prouinciæ. & posset scandalum suscitari. nec cum scandalo proximi aliquid est agendum.] ita men auctoritate apostolica potest dicere [dispenso. ite cū Deo.]

Deo.]cum enim dicit [dispenso.]non malè facit: cum Papa hoc approbat: nec videtur consentire. facit quod not. s. de test. c. cum causam. in fi. &c.

S V M M A E.

- 1 *Compaternitas efficax ad matrimonium dirimendum contrahitur inter patrem baptizati, & uxorem leuantis prius ab eo cognitam.*
- 2 *Compaternitas si sequatur carnalem copulam: maritus querit eam uxori: & vxor marito.*
- 3 *Duo leuantes unum de sacro fonte non prohibentur inter se contrahere.*
- 4 *Compaternitas an possit contrahi per procuratorem.*

Martinus. †Inter patrem baptizati, & uxorem leuantis prius ab eo cognitam contrahitur compaternitas efficax ad matrimonium dirimendum. duo facit. ponit. q. 2. fol. ubi [nos autem.] †No. primò casum, in quo vni per alterum queritur compaternitas: †maritus enim querit uxori, & vxor marito. quod est verum, si compaternitas sequatur carnalem copulam. aliud si copula sequatur compaternitatem cum altero contractam. ratio redditur in glo. quia per vnionem carnis sequentem non transitur in vnionem spiritus præcedentem, vt in gloss. Item hoc verum, cum alter coniugatorum suscipit filium tertij, vt hic fuit: vel tertius suscipit communem eorum filium: secus si tertius suscipiat alterius eorum filium: puta maritus ex concubina habuit filium, quem Titius de sacro fonte leuauit: iste Titius non erit compater vxoris illius, cuius filius est susceptus. rationem collige ex not. per Io. An. infra eodem. cap. 1. lib. 6. quia vir, & vxor communicant sibi actiones: nam cum sint vna caro. quod facit pars corporis, totum facere videtur. vt l. vulgaris. de fur. sed passionem non sic sibi communicant: vt scilicet quòd alteri per tertium (puta filium suum) queritur, etiam an alteri acquiratur. facit quod not. 30. q. 2. in summa. & c. si quis. & ibi in summa etiam vide, an possit aliquis in vxores ducere successiuè duas commatres: vel aliqua duos compates. non intelligas volendo cõtrahere: sed inuicem inter se. †Querit hic Io. An. vtrum si duo leuant vnum de sacro fonte: dicit, quòd inter se non prohibentur contrahere. †Vltimò not. verbum [susceperit.] quod verbum repetitur. c. 1. infra eodem. lib. 6. per qd videtur, quòd compaternitas vt contrahatur, requirit actum corporeum: & sic videtur, quòd non possit contrahi per procuratorem. dicam infra eodem. c. veniens. collige & aliud, quòd sufficit, vt puerum quis suscipiat de sacro fonte, etiam si non loquatur: cuius contrarium no. Hostien. in summa de matrimonio. §. qualiter contrahatur. ver. & nunquid. & secundum hoc sicut mutus non potest baptizare: ita nec puerum tenere. de conse. di. 4. c. paruuli. contrarium innuit Io. An. infra eodem. c. 1. li. 6. in nouella. de substantia enim baptismi est aqua: & forma euangelica. de qua. 1. q. 1. c. detrahe. alia pertinent ad celebrationem sacramenti: & sunt de solemnitate, non de substantia. †Querit hic Io. An. vtrum sicut vxor, & maritus communicant sibi actiones: ita fornicarij: puta concubina, vel concubinarius suscipit filium tertij de baptismo: an alteri queratur per alterum compaternitas. Inn. hic pro, & contra. Ioan. An. j. eodem. c. 1. lib. 6. super glo. refert Archi. tenere, quòd non contrahatur. idem tenet gloss. 30. q. 4. cap. si quis ueniente.

A D D I T I O.

1 *Compaternitas. Adde. 30. q. 3. per totum. & ibi Io. de Turre Cremata. & c. super quibus. Bar. in l. si quis alumnam. C. de nup. Arch. supra in cap. 1. in ver. filijs.*

S V M M A E.

- 1 *Compaternitas per catechismum contracta impedit matrimonium contrahendum: sed non dirimit contractum.*
- 2 *Baptisum plura debent præcedere.*
- 3 *Tenere partem aliquam catechismi præstat impedimentum matrimonio contrahendo: sed non dirimit iam contractum.*

Contracto. †Compaternitas per catechismum contracta impedit matrimonium contrahendum: sed contractum non dirimit. duo facit. primò ponit casum. secunda ibi [verum.] diffiniendum committit. †No. primò, q. consanguinei mulieris obijciabant impedimentum: & isti præ ceteris sunt admittendi. de hoc. j. qui ma. ac. pos. c. vide tur. †Secundò no. q. ista tenuit filij concubinae ad pabulum sacramenti salis: †debet enim hoc præcedere baptismum: sicut & quedam alia: puta aurium, & narium linctio cum sputo in fronte, & peccore: crucis signatio: olei sacri perunctio: ablutio baptismi in vertice chrisimatis: perunctio à sacerdote: chrisimatis confirmatio per episcopum, omnia illa enumerat glo. magna. †Tertio no. quòd tenere partem aliquam catechismi præstat impedimentum matrimonio contrahendo: sed non dirimit iam contractum: etiam si ad totum catechismum tenuerit. vt c. 2. infra eod. lib. 6. vbi est expeditum, quòd hic desputat glo. magna, approbata opi. de qua in fi. gloss. & potest esse ratio, quia illa, que præcedunt baptismum, sunt præparamenta ad baptismum: præparamenta autem non produciunt effectum præparati, vt l. si pecuniam. ff. de condi. ob causam. nec idem iudicatur de opere inchoato: quòd de consummato: imò nihil videtur actum, donec aliquid superest ad agendum, l. pe. C. de Sille. & ista sit ratio catechismi: de quo quid sit: dic, vt dicto c. eo. ti. lib. 6.

S V M M A E.

- 1 *Fœmina potest sibi facere filium spiritualem: non autem adoptare.*
- 2 *Compaternitas impedit sponsalia, quæ post ipsam sequuntur.*
- 3 *Compaternitas an possit contrahi per procuratorem. Quid dicatur compaternitas. nn. 4.*
- 4 *Baptizari quis non potest per procuratorem.*
- 5 *Consisteri presbytero quis non potest per alium.*
- 6 *Legitimatio an possit fieri per procuratorem, remissiuè.*
- 7 *Syndicus cuiusdam vniuersitatis habens ad hoc speciale mandatù, nomine ipsius vniuersitatis leuauit puerum de sacro fonte: an sit contracta spiritualis cognatio: & cum quo.*

Veniens. Si pater baptizati postea cõtrahit matrimonium cõ leuante, separari debebunt. nõ diuiditur. †No. primò, quòd fœmina potest sibi facere filium spiritualem, vt hic. non autem adoptare. Infti. de adop. §. fœmine. & nõ. 56. di.

2 56. di. c. Ismael. †Secundò no. quòd compaternitas impedit sponsalia, quæ post ipsam sequuntur. si ergo sponsalia præcedunt compaternitatem, non rumpuntur: licet cõpaternitas subsequatur. dicit tamen Io. An. quòd propter compaternitatem superuenientem rumpuntur sponsalia, si cut & propter affinitatem. j. tit. 2. c. ex literis. & c. seq. Idè dicit Host. de adoptione superueniente per Decre. vnicam. j. c. 1. †Vltimò tangit hic Io. An. quæstionem, quam alibi disputat. scilicet †an compaternitas contrahatur per procuratorem. videtur quòd sic, pluribus rationibus: primò quia edictum de procu. est prohibitorium, vt. cap. 1. de procura. libro 6. & ad omnia negocia constitui potest, vt l. 1. de procura. ergo & ad hoc. secundò quia carnale per procuratorem contrahitur, vt c. vlti. de procura. lib. 6. Item & spirituale. c. accedens. de præben. c. gratia. de rescrip. lib. 6. In contrarium. quia compaternitas requirit actum, & verbu: vt patet ex descriptione cognationis: quæ secundum omnes est †attinentia proueniens ex sacramenti datione: vel ad id detentione. infra eodem. c. 1. lib. 6. ergo qui non tenet, vel leuat: non potest esse compater. vnde canones antiqui de hoc vtuntur his verbis [suscipit: accipit: tenet: leuat.] & his verbis vtuntur Decre. huius ti. præterea non possit quis per procuratorem baptizari, propter actum, qui in baptizando requiritur. scilicet submersio in aquam, vt patet in c. 1. de bapti. similiter ergo requiritur leuatio patrini. tertio ad idem facit, quòd triplex est cognatio: carnalis: legalis: & spiritualis. prima per procuratorem non potest contrahi, vt patet ad sensum. similiter nec secunda. ff. de adopt. l. neque. & l. post mortem. ergo nec ista tria. quartò ad idem facit: †quia non potest quis presbytero confiteri per alium: nec hereditatem adire: nec per alium ætatis venia impetrari: vt hæc per ordinem probantur. de pœn. distinc. 1. cap. quod pœnitet. ff. de acquir. hæredi. l. Paulus. C. de his qui ve. acta. impe. l. 2. & hanc partem, quòd non possit contrahi per procuratorem. tenet Io. An. in reg. potest quis. de reg. iur. li. 6. in merc. vbi latius vide. & responde ad contraria, vt ibi per eum. & Bar. tangit in l. Gallus. §. forsit. ff. de lib. & posth. vbi querit †an legitimatio fieri possit per procuratorem. dicam. j. qui filij sint legi. c. per venerabile. in prin. & Bar. tenet ibi, quòd possit. †Querit secundò quæro. Syndicus cuiusdam vniuersitatis habens ad hoc speciale mandatù, nomine ipsius vniuersitatis leuauit puerum de sacro fonte. queritur, an sit contracta spiritualis cognatio, & cum quo. & primò videtur, quòd cum nullo: quia vniuersitas non est capax huius actus, vel parentela: est enim nomine iuris: & non persona vera: sed ficta, & imaginaria. vt l. mortuo. de fideiuf. præterea non est contracta cognatio cum singulis: quia gesta sub nomine vniuersitatis non conueniunt singulos. 1. 2. q. 2. c. qui manumittitur. Item cum maioribus, per quos vniuersitas regitur, quæ sita est cognatio. quia syndicus non nomine eorum: sed vniuersitatis baptizauit: nec habuerunt ad hoc animum, qui requiritur in obligationibus contrahendis. de act. & oblig. l. obligationu. in fin. similiter nec syndico leuanti queritur cognatio: quia hic non egit, vt sibi quereretur, vt l. multum. ff. si quis alteri, vel sibi. & hanc partem tenuit. D. Fede. de Senis. vniuersitati enim talis cognatio non queritur: quia non habet animam: ideò non potest excommunicari: cum anima, quam non habet, nõ possit tradi Sathanæ. de sen. ex com. c. Romana. in fi. & debet esse Christianus, qui leuat. de conse. dist. 4. c. in baptisate. similiter non queritur maioribus: quia sunt de singularibus: & singularibus non queritur, cū sub nomine vniuersitatis actus geritur. Item similiter non queritur syndico leuanti, secundum eum: licet Ioan. An. in quæst. supra formata in procuratore priuati teneat, quòd ipsi procuratori leuanti queritur cognatio: quòd tamen

non fatetur dom. Fede. vt plenè per eum. 15. q. in numero consiliorum suorum.

S V M M A E.

- 1 *Filij duorum compatrum, per quorum alterum deuentum est ad compaternitatem: si contrahant, separantur.*
- 2 *Sororem spiritualem non potest quis ducere.*
- 3 *Impedimentum scientes debent illud. ecclesia nunciare.*

Tvanos. †Si filij duorum cõmatrum, per quorum alterum deuentum est ad compaternitatem contrahant, separantur: & tempore contractus scientes impedimentum denunciare tenentur: & sunt duæ partes. In prima trimembris consultatio. 2 In secunda cuiusque responsio ibi [super quo.] †No. primò, quòd sororem spiritualem non potest quis ducere. & verbum [non potest] refertur ad potentiam iuris: quia illud possumus, quòd de iure possumus, vt in gloss. s. de rescrip. c. scicitatus. vbi de hoc. †Secundò no. quòd illi, qui sciunt impedimentum, debent Ecclesie nunciare. & aduerte ad text. dum dicit [conscij.] sonat enim in personis turpibus, & participibus. in Authen. de leno. col. 3. & sic bene dicit glo. quòd licet tales repellantur ab accusando: non tamen a denunciando: quia talis denunciatio fit ad pœnitentiam peragendam: in qua non debet peccator de iuris apicibus litigare, vt in fi. dicit textus in l. si fideiufor. ff. mand. & sic vna via quis excluditur: & alia admittitur. de quo in glossa, & in reg. cum quid.

S V M M A E.

- 1 *Matrimonium de facto contractum inter baptizatum, & filiam baptizatis, debet separari.*
- 2 *Matrimonium presumptum ex quibus resultat.*
- 3 *Exceptio peremptoria potest obijci, publicatis attestatiõibus.*
- 4 *Reus, qui negauit homicidium, & probatum fuit: potest postea dicere se occidisse ad sui defensionem.*
- 5 *Filius sacerdotis poterit recipere illam, quam pater recepit ad pœnitentiam.*
- 6 *Cognatio spiritualis nunquam oritur ex datione sacramentorum, quæ matrimonium dissoluat: nisi ex baptismo, & confirmatione chrisimatis.*

Ex literis. †Separari debet matrimoniu de facto cõtractum inter baptizatum, & filiam baptizatis. In prima consultatio super diffinitiu. in secunda responsio. †No. primò quòd coram officiali curiæ vertebatur quæstio matrimonialis. alibi dicitur, quòd ad episcopum spectat cognitio talium causarum. j. de exceff. præla. cap. accedentibus. Sed dic, q. ad episcopum, & eum, cui commiserit. vt. j. de confan. & af. fi. c. 1. †Querit secundò no. q. ista probauit se affidatam, & carnalem copulam: quòd sufficit: quia ex his duobus resultat matrimonium præsumptum, vt supra de spon. c. is qui fidem. †Querit tertio no. q. in causis matrimonialibus publicantur dicta testium: talis enim publicatio aperit viam defensionis illius, contra quem produciuntur: non est igitur omittenda: licet sine figura iudicij pcedatur. facit quòd circa hoc not. Barto. in extrauaganti ad reprimendam. super verbo figura iudicij. & in l. filiusfa. ff. de dona. & in cle. sape. de verbo. signific. †Querit quartò no. quòd publicatis attestatiõibus obijcia-

obijciatur exceptio peremptoria: & ex eo, quod dicit text. quod ista duo probantur: datur intelligi, quod iste vir negauit se cum ea contraxisse: alius si confessus fuisset: superflua fuisset probatio, & non admittenda, vt l. ad probationem. C. de probat. & tamen non obstante negatione, auditur proponens exceptionem peremptoriam, quod non de iure cōtraxit. facit ad q. quod reus, qui negauit homicidium, & probatum fuit. potest postea dicere se occidisse ad sui defensionem. ar. c. nullus pluribus. de regu. iur. lib. 6. In casu tamen nostro non est dubium, quod nedum ante sententiam sed post, potuisset obiici illa exceptio, vt in c. lator. & c. cōfanguinei. de re iudic. Et per ista tolluntur quædam opp. quas faciunt hic Docto. quod ille, qui negat, non audiatur postea. vt cap. is qui. de solut. Item quia publicati erant per testes & c. periculum enim animarum, propter quod ista causa aliter, quam alia, regulantur, facit cessare contraria, secundum Hostien. ¶ Querit gloss. quid mouit istum officialem ad pronunciandum pro matrimonio. dic vt in ea. Io. An. dicit, quod forte mouit eum, quia officialis baptizat ex necessitate officij, ergo non dēt ad aliquid obligari. 30. q. 1. c. ad limina. de admi. tu. c. cū quædam. ff. de his, que vt indig. l. post legatum. §. 3. & l. tutor. & l. inter officium. de rei ven. sed hic non ob. hæc ratio: quia non agitur hic de aliquo incommodo sacerdotis. Non ob. quod non inueniatur expressum de sacerdote: quia propter indemnitate omnimodam idem fuerat sentiendum, quod de leuante. vt 5. de transla. c. inter. §. 1. ¶ Secundò querit gloss. vt r̄m filius sacerdotis poterit recipere illam, quam pater receperit ad pœnitentiam. dicit, quod sic: & bene. & tene hanc regulam. ¶ ex datione sacramentorum cognatio spiritalis nunquam oritur, quæ matrimonium dissoluat: nisi baptismus, & confirmatio chrismatis, vt. j. eod. ti. c. 1. & c. fina. in fine. lib. 6.

De cognia. legali.

S V M M A E.

- 1 Adoptare quis possit. Et quod duplex sit adoptio. numero. 2.
- 2 Adoptans qua iura consequatur in filium adoptiuum.
- 3 Auctoritas iudicis an requiratur in adoptione, & arrogatione.

Itum est supra de cognatione spiritali. videndum de legali: habetur de materia 20. q. 3. c. 1. est autem adoptio quædam ciuili propinquitas legaliter facta: per quã qs filius. vel nepos, vel deinceps, vel fr̄, vel affinis (licet naturaliter non sit) reputatur penè naturam imitans. ff. eo. l. adoptio. & l. nec ei. §. eorum. & §. præterea. & l. si quis nepotem. ¶ Sed queritur. ¶ quis possit adoptare. dic, quod masculus sui iuris, siue habeat filios, siue non: dummodo illum, quem adoptat, pcedat annis. 18. vt sic omnino fit certum, illum potuisse generare, saltem de facto: licet non de iure: puta presbyter, q de facto, non de iure potest ex femina procreare filios: ergo poterit adoptare quod ad patrimonialia, arg. pro & contra. Institu. de adoptio. §. illud. & in iuribus se. mulier autē adoptare non potest, nisi ex causa principali rescripto hoc fuerit impetratum. ff. eo. l. 2. §. illud. & Institu. eo. §. sed illud & §. minorem. ¶ Vterius quero. ¶ qua iura consequitur adoptans in filium adoptiuum: & adoptatus in adoptantē. pro solutione huius questionis præmitte, quod est duplex adoptio: vna est, quæ dicitur arrogatio. quando quis adop-

rat aliquem sui iuris. alia est, quæ stat in suo nomine generali: & dicitur adoptio: quando scilicet adoptatur ille, qui est in alterius potestate, vt gloss. dicit. & probatur in l. 1. §. si. ff. de adoptio. hoc præmissis dic, quod ad patrem arrogantē transeunt omnia iura arrogati. & etiam sui filii transeunt in potestatem arrogantis, vt l. si pater. ff. de adoptionibus. & l. 1. eo. titu. & l. arrogato. Item omnia onera, vt l. onera. ff. de adoptio. econuerso verò in quo teneatur arrogator filio arrogato. dic vt l. si arrogator. ff. de adop. In adoptione verò, cum scilicet adoptatur, qui est in alterius potestate: an transeat in potestatem adoptantis. dic quod non: sed remanet in potestate sui patris: nisi quando in adoptione concurrerent iura sanguinis, & vinculum ciuile: tunc enim bene trãfit in potestatem adoptantis, vt. C. de adoptio. l. cum in adoptionibus. ¶ Vltimò quero circa hoc. ¶ vtrum in adoptione, & arrogatione requiratur iudicis auctoritas. dic quod adoptio potest fieri coram quolibet magistratu. ff. eo. l. 2. & de offic. procon. l. 2. In arrogatione autem impuberis, quæ fit auctoritate Imperiali, sunt quædam specialia: de quibus habes. ff. eodem. l. si pater. §. fina. & l. non aliter. & l. his verbis. qui autem debeant vocari in arrogatione, & adoptione. dic vt l. adoptio. & l. in adoptionibus. eod. titu.

S V M M A E.

- 1 Soror alterius potest aliqua effici per adoptionem.
- 2 Ius ciuile potest facere filios, & sorores illos, qui sibi non attingunt.
- 3 Recepti aliquis in domo aliquam in filiam suam, non seruata forma: an ex tali receptione fiat præiudiciū matrimonio contrahendo.
- 4 Puerum quendam recepi de manibus cuiusdam hospitalarij: & promitto eum tractare, vt filium, cum pena: an teneat ista promissio: & ad quid sim obligatus ex ista promissione.
- 5 Impedimentum an remaneat inter patrem, & filium adoptiuum, soluta adoptione.
- 6 Filius illegitimus potest contrahere cum filia adoptiua patris sui.
- 7 Filius adoptatus an possit contrahere cum filia adoptantis.
- 8 Adoptiuus, durante adoptione, si contrahit cum legitima, soluetur matrimonium.

SI qua No. ¶ primò, quod per adoptionem potest aliqua effici alterius soror: quod in bi fratrem, vel sororem adoptare. ff. de hære. instit. l. nec apud. secundum Vin. sicut enim naturaliter frater non potest generare fratrem, vel sororem: nec ad fraternitatem, vel sororitatem potest naturaliter perueniri: nisi patre generante. Ita oportet hoc ordine perueniri ad ciuilem cognationem, quæ imitatur naturam, vt dixi in rub. ¶ Secundo po. ¶ quod ius ciuile potest facere filios, & sorores illos, qui sibi non attingunt: & appellatur filiatio ciuili, & imaginaria, quæ debet fieri, iudice approbante, & auctorizante. vt l. 2. ff. de adop. ¶ Sed hic incidenter queritur. ¶ pone, quod ista forma non est seruata: sed in domo coram vicinis recepit quis aliquam in filiam suam: sicut sæpe fit hic Venetijs, ubi carentes liberis recipiunt has puellas, & pueros: quos appellant filios animæ. an ergo ex illa filiatione fiat præiudiciū matrimonio contrahendo. dicit Ioa. An. q. nõ: nec aliquod ius queritur ex tali filiatione secundum eum: quia deficiente forma absque solemnitate, defecit adoptio, siue filiatio. ad hoc supra de rescript. c. cū dilecti. in fi.

in fi. & de elec. c. quia propter. §. aliter. deficientē enim substantia nihil valet, quod agitur. ff. de contrahen. emp. l. in veditationibus. & l. 1. seq. & pacta conuenta. & dicit de hoc esse casus expressos. ff. de proba. l. non nudis. & l. non epistolis. Aduerte dū dicit, quod nullum ius queritur ex receptione tali. potest enim esse verum, nulla promissione intercedente. ¶ Sed pone, de manibus vnus hospitalarij recipio vnū puerum expositum, & promitto eum tractare, vt filium cū pena: an teneat illa promissio: & ad quid sim obligatus ex tali promissione. ad hoc dic, quod tenet, iuxta illa, quæ habentur in l. quidam cum filiū. de ver. ob. ad quid aut teneat: an ad alimenta tm: an eum instituere, vel exheredare. & quid iuris si non fecero: an possit, vt filius rescinderet testamentum. dic vt ibi per Bar. vbi refert, quo tempore incepit studere in legib. dicit, quod anno 13. & anno 21. doctoratus fuit. refertque ibi se habuisse magistrum in primitiuis scientijs fratrem Petrum, nullius hypocrisis, & magnæ sanctitatis: quæ erexisse refert hic Venetijs hospitalē, quod nunc in vulgari dicitur la pietà. & sæpe ex illo loco pueros ciuibus tradidit: quod non aliter eos, q vt filios obseruarent, iuxta formam dictæ l. quidam cum filiū. dic, vt ibi per eum. ¶ Querit gl. d. hic, quod quādiu durat adoptio, impeditur matrimonium inter fratres adoptiuos, & naturales, & legitimos. & sic adoptione dissoluta, matrimonium esse poterit. ¶ quid ergo inter patrem, & filium adoptiuum? dicit, quod est soluta adoptione, remanet impedimentū: & sic est prohibitio perpetua. similiter dicunt quidam inter adoptantem, & vxorē adoptati: & adoptatum, & vxorē adoptantis. ff. de ritu nup. l. adoptiuum. i. r̄no. Host. tñ dicit, quod non separatur matrimoniu: nisi filia, vel soror ducta est; quia in canonib. de pluribus sp̄ibus nõ habemus expressum. sed verius est, quod quæ ratione de istis exprimitur, eadē rōne sit etiam de alijs intelligendū, ar. in eo, quod legitur, & nõ de conti. c. translatio. optat tamen Io. An. q. Papa istam prohibitionē, & illā pronientem ex iustitia publicæ honestatis ex nudis sponfalibus reuocaret. ¶ filius aut illegitimus potest contrahere cum filia adoptiua patris sui, secundum gl. quod tenent Vin. & Inn. filia verò sp̄iali non possit illegitimus copulari, vt no. Io. An. s. tit. p̄oxi. in rub. post Inn. pro quo dicto facit c. fin. §. tit. 1. & c. in contracto. nam si inter parentes filij illegitimi, & leuantem illum filium contrahitur compaternitas, eadem ratione inter leuatam, & filios leuantis. ¶ Vterius querit gl. ¶ nunquid filius adoptatus possit contrahere cum filia adoptantis. videtur, quod non; quia sunt frater, & soror: per adoptionem: ergo prohibentur, vt in isto. c. contrarium hic tenet glo. in ver. Item possit dici. & c. qd tenent Hug. Inn. & Pe. & expone illum tex. dum dicit [soror esse cœperit.] & c. quia pater arrogauit eam. ex hoc ergo, & ex eo, quod supra dixi, non sola adoptio, vel arrogatio: sed cōiunctio sub eadem patria potestate inducit illud impedimentum. alii tamen inter arrogationem, & adoptionem nõ faciunt illam differentiam: quia tex. iste dicit [per adoptionem.] & c. & hanc tenet D. Lau. Tan. Vin. Got. Phil. & Host. & Spec. eo. tit. in prin. ¶ Vltimò querit ¶ gl. si adoptiuus, durante adoptione, contrahat cum legitima: vtrum soluetur matrimonium. quidam quod non: quia illud impedimentum est temporale, & hoc placet Cui. in Spec. eo. ti. in prin. & omnino vide, quod ibi no. Ioan. An. gl. hic refert Hug. dixisse contrarium, vt in ea habes. & vide hanc glo. 30. q. 3. in summa. ¶ Vltimò de ista dictione [quādiu: donec] & si vide, quod dixi de condi. appo. c. fin. & l. Titius. de excusa. tutorum.

A D D I T I O.

- 1 ¶ Adoptio. Adoptio per procuratorē fieri non potest. Bar. in l. ita aut. §. gesir. ad fi. ff. de admi. tu. & in l. post mortem. §. neque. in 1. q. ff. de adopt.

De eo, qui cognouit consanguineam vxoris suæ.

ICTVM est supra de cognatione spiritali, & legali: videndum restat de carnali. sed quia ex copula consanguineæ vxoris orit affinitatis cognatio: de quo dubitari posset, an dissoluti matrimonium: Ideo po futuro hæc rub. habetur de materia. 32. q. 7. c. quædam. & duobus c. se. & c. cōcubiuiti. & 32. quæstio. 2. in quattuor vltimis cap. & dixit Hostien. quod tota virtus huius tit. in hoc consistit: videlicet si cognoscatur consanguinea vxoris, incestus committitur: non tamen propter hoc matrimonium præcedens dissoluitur, vt j. eo. c. distinctionem. & c. transmissa. & c. Iordane. sed si cognoscatur consanguinea sponsæ de futuro: soluuntur sponsalia, j. eo. c. veniens. & c. 2. & c. fraternitati. & sequenti.

S V M M A E.

- 1 Pœna, quæ sit fornicantis cum filiastra.
- 2 Incestuosi pœna quæ sit.

SI quis. No. ¶ primò pœnam fornicantis cū filiastra, quæ aliàs appellatur priuigna. j. eo. c. transmissa. prohibetur enim petere debitum ab vxore propter affinitatē, & publicam honestatem: quorum quodlibet per se est sufficiens impedimentū. & nõ. quod dicit [scienter.] Innuat ergo, quod secus esset, si ignoranter. 34. q. 1. c. in lectum. ¶ Sed aduerte, quia si habens vxorem credit fornicari cum soluta. & sic committere simplex adulterium opinatur: si illa est filia vxoris, vel aliter consanguinea: non videtur committere incestum: nec punietur de incestu: sed de simplici adulterio, vt innuit ille tex. In contrarium tamen facit: quia si quis habet animum delinquendi, non metimur delictum, secundum eius opin. sed secundum veritatem: quod dic, vt dixi. §. de biga. c. nuper. ¶ Secundò not. ¶ pœnam incestuosi. perpetuò enim à matrimonio prohibetur: quod ex parte priuigne intellige, si cōsensit incestui: secus si tracta fuisset inuita: quia tunc non commisset incestum. j. eo. c. discretionem. affinitas tamen infurgit. j. eo. c. discretionem.

S V M M A E.

- 1 Affinitas superueniens dissoluit sponsalia de futuro: sed non matrimonium.
- 2 Pœna maior imponitur cognoscenti matrē sponse: quàm si adulterium commisisset.
- 3 Pœnitentia peracta, vel ipsius parte, restituitur quis ad pristinum ius.
- 4 Episcopus si iniuste confert beneficium, quod dispensando posset iuste conferre, dispensare non videtur.

Veniens. ¶ Affinitas superueniens dissoluit sponsalia de futuro: sed non matrimonium. incestuosus contrahere non pot. decisa consultatio, & distinguens responsio. ibi [inquisitioni.] secundum membrum ibi [ceterū.] ¶ No. primò, ¶ quod maior pœna imponitur cognoscenti matrē sponsæ: q si adulterium commisisset. qd̄ intellige, vt in gl. quære maior & c. ¶ Scd̄ nõ. ¶ quod pacta pnia, vel ipsius pte, restituit qs ad pristinū ius: quia paria sunt quæ absolutū esse: vel Pet. de Anch. sup. 4. Decr. h con-

condenatum, ad condemnatione solvere. vt not. C. de leg. aquil. l. i. ¶ Tertiò no. q. cu dispensatione debeat cõtrahe re. & dicit Inn. q. sua agatur de clericis: siue de laicis, quã tuncunq; sit aliquid cõtra ius, necessaria est dispensatio. fa- cit quod no. Ioan. A. n. s. de statu. mo. c. cum ad mona. super vlt. gl. ad fi. & per hoc patet, q. si eps iniuste confert bene- ficiũ, quod dispensando posset iuste conferre: dispensare nõ vñ. quod dic, vt s. de filiis p̄sby. ca. veniens. & j. de scisma. c. 2. ¶ Quero. dñ in ver. ceterũ. nunquam eã. & c. quero de qua debet intelligi, vel de sponsa, quã cognouit, antequam ma- trem: vel de ipsa matre. gl. quã incipit scilicet matrẽ. intelli- git primò de matre, quã nunquam poterit fieri eius vxor. vel expone eã: idest sponsam. sed huic expositioni obstat, quòd sponsa non fuit de hoc conscia. s. de copula matris. er- go non debet p̄nari pati. vt j. eo. c. discretionem. Io. And. dicit, q. iste vir, qui primò cognouit sponsam: deinde ma- trẽ, non poterit a sponsa exigere debitũ: sed exactũ debe- bit reddere. & sic erit viro matrimoniũ onerosum: sed ob. s. de coniu. le. ca. qm̄. s. fi. sol. hic nascitur exceptio ex pro- prio delicto: ibi ex casu fortuito: qui nemini debet imputa ri. j. de homi. c. Io. vel dic, q. licet nõ debeat petere: exacta tamen tenetur reddere, vt ibi. quod intellige. vt. j. eo. c. tran- smisse. in fine.

S V M M A E.

- 1 Matrimonium non separatur ad dictum vnus asseren- tis affinitatem inter coniuges præcessisse. & nu. 2
2 Affinitas contrahitur per fornicariũ coitum: & est effi- cax ad dirimendum matrimonium postea contractũ cum consanguineo cognoscentis.

DE illo. ¶ Non separatur matrimoniũ ad dictum vnus asserentis affinita- tem inter coniuges præcessisse. ¶ Nota primò, quòd quandoq; fornicatio est notoria: puta quia eam pu- blicè dotinebat. C. de nup. l. si vicini. & parẽtela erat noto- ria. de diuort. c. porrò. ¶ Secũdò no. ¶ quòd ad dictũ vnus matrimoniũ non dissoluitur. quod. n. probari non p̄t, tace- ri debet. 6. q. 7. c. si tãtũ. & c. placuit. 2. q. 5. c. pleriq; dictũ. n. vnus nec iustificat: nec condẽnat. 2. q. 2. c. ammonere. & s. de testi. c. licet. ¶ Tertiò no. ¶ q. affinitas contrahitur per fornicariũ coitũ. & est efficax ad dirimendum matrimoniũ, postea contractũ cũ consanguineo cognoscentis. Ita modi cũ mihi placet illud impedimentũ: sicut illud adoptionis, & publicæ iustitiæ, vt dixi. s. ti. 1. c. r. sufficit tamen ita scriptũ esse in iure, & sequi debemus, vt l. prospexit. qui & a qui.

S V M M A E.

- 1 Affinitas, soluto matrimonio, remanet cũ cõsanguineis vxoris defuncte.
2 Adulter, & incestuosus non debet subtrahere vxori ne- cessaria.
3 Desistens a peccato, si ad illud redijt: dicitur redere ad vo- mitum.
4 Peccator contra legem matrimonij tenetur reddere debi- tum cum dolore cordis, non exigere.
5 Vxor an teneatur reddere debitum marito, qui pecca- uit contra legem matrimonij.

TRANSMISSE. Incestuosus matrimoniũ contrahere non debet. si contrahit, tenet. h. d. & sunt duæ partes. consulta- tio, & responsio. ibi: [quia verò.] ¶ No. primò, ¶ q. soluto

matrimonio, remanet affinitas cum consanguineis vxoris defuncte: ita quòd incestum dicitur cõmittere, qui cognos- cit talem. facit Insti. de nup. s. affinitatem. ¶ Secũdò not. ¶ quòd adulter, & incestuosus non debet subtrahere vxori necessaria: tenetur. n. eã alere: & alia onera matrimonij su- stinere, pro quibus consequitur fructus dotis, vt l. pro one- ribus. C. de iur. do. & l. dotis fructus. ff. eo. titũ. ¶ Tertiò no- ta, ¶ quòd qui desistit a peccato: si ad id redijt, dicitur redi- re ad vomitum. facit de p̄ni. dist. 3. cap. si autem debent. & quod not. in cor. vnde sumitur in Authen. qui semel. C. quo- modo, & quando iud. ¶ Quartò not. ¶ quòd peccator con- tra legem matrimonij tenetur reddere debitum cum dolo- re cordis, non exigere. sed quid si non potest dolere carnis delectatione superatus? dicit Io. An. quòd si non potest do- lere in ipso excessu: doleat ante, vel post actũ: non de reddi- tione debiti: quia facit quod debet: sed de peccato per se commissio. quod ipsum tali copula reddit indignum. de p̄- ni. dist. 3. c. p̄nitentia est. dicit etiam, quod si continere non potest, debet dare sibi Ecclesia licentiam exigendi: nam si hac de causa permittit sibi, quòd contrahat: multò magis debet permittere, quòd exigat: & tunc cum dolore accede- re debet, vt prædictum est. ¶ ¶ Sed nunquid vxor tenetur sibi debitum reddere. dicit Ioan. And. quòd non, imò po- test auctoritate Domini denegare. 3. 2. q. 1. cap. dicit. nisi & ipsa a tali viro debitum exegit: quia tacitè postea videtur facta recõciliatio. vnde de cetero nõ habet, quid possit obi- cere. infra de adul. cap. si vir. supra de coniu. fer. cap. pro- posuit. & ca. si. nõ sunt hic alia: & ista superflua, quò ad pra- cticam: natura. n. istis leges imposuit inter masculum, & fe- minam quid agendum.

S V M M A E.

- 1 Copula cum consanguinea vxoris quid operetur.
2 Clamor maioris partis vicinie non sufficit contra ma- trimonium legitime contractũ. Fama, & rumor dis- ferunt.
3 Matrimonium non debet separari ad solum rumorem vicinie.
4 Confessione coniugum an sit stãdum super matrimonio.

SVper eo Non separatur matrimonium ad confessionem coniugum, qui di- cunt affinitatem præcessisse: etiam si rumor viciniae consentiat. h. d. & sunt duæ partes. prima ponit. q. secunda ibi: [tuẽ ipsius solutionem.] ¶ Not. primò ¶ quòd isti petebant abinuiem separari propter carnalem copulam præ- cedentem cum consanguinea vxoris: secus verò si cum tali copula sequeretur: quia præcedens matrimonium non dis- solueret, vt supra c. proximi. & infra c. se. in prioritate ergo, & posterioritate patris est fienda vis, vt in si. supra de testi. ca. cum tu. & dixi in rub. de spon. duo. ¶ Secũdò not. ¶ quòd clamor maioris partis vicinie non sufficit contra matrimo- nium legitime contractũ. & iste clamor appellatur rumor: quando autem in tota ciuitate diceretur, esset fama: quæ aliud est, quàm rumor, vt s. de coha. cler. & mu. ca. vestra. & aduerte, quia in casu huius. c. quæritur, cum confessio con- iugũ non concurrat cũ clamore viciniae. sed dic idẽ, si simul concurrant: vt non sufficiant, sũ Ho. ¶ Tertiò no. in ver. cũ & quãdoq; q. quãdoq; coniugati inter se colludant: vt iudi- cio Ecclesiæ separentur abinuiem: quia fortè vnus alteri displicet, vt j. de diuort. c. quãtò. s. fi. vnde quandoq; iurãt se inuicẽ nõ repetere. de iureiu. c. tua. 2. talibus aut collusioni- bus p̄cludenda est via, vt hic. s. de postu. c. bonã. ¶ s. nec no- cebat.

cebat. & c. i. de ali. iu. c. cum sim. Si verò pro certo cõstaret, q. non fieret in elusionem: tunc videtur, q. possit itari con- fessione, secundum ea. quæ no. de despon. impub. c. attestatio- nes. ¶ Quartò not. ¶ q. ad solum rumorem viciniae non debet matrimonium separari: habet enim quãdoq; rumor originem a suspectis. & malis. vnde alibi dicitur [Vanã vo- ces populi non sunt exaudiende.] vt l. decurionum. C. de p̄- nis. & s. de elect. c. Ofius. ¶ Oppo. & vñ, q. ad rumorem po- puli debeat separari matrimonium: si iuuetur rumor tali cõ- fessione coniugatorũ. 3. q. 6. c. si duo. fo. dicit glo. ibi fama, hic rumor: quod minus importat, vt dixi. s. dicit tamẽ Ab. q. vt fama probetur, requiritur, quòd præcesserit litem mo- tam, ar. eius quòd dicitur de teste. s. de testi. c. licet ex qua- dam. dicit Io. An. non esse ille, qui coniugium separarem propter consanguinitatem, de qua non constaret, nisi per confessionem coniugum, & famam. & c. si duo. loquitur se- cundum antiqua tempora, secundum quæ necesse erat mi- nus validas probationes recipere: quia in tantum extende- batur prohibitio, quòd vera probatio haberi non poterat. quæ ratio cessat hodie. ad hoc præalle. c. licet. & s. de clan- de. despon. c. fin. in princip. & Decre. ista. ¶ Secũdò oppo. & videtur, ¶ quòd confessioni coniugum sit stãdum, eo a quòd confessus in iure pro iudicato habetur, vt l. 1. C. de confes. & s. de cen. c. olim. fo. dicit glo. illud verum, cũ quis confitetur cõtra se: secus si pro se. vt in isto. c. petebat enim matrimonium separari: quia cognouisse se dicebat consan- guineam mulieris. Ista ergo confessio, & assertio, quæ tendit ad fundandam suam intentionem, non facit fidem. Ita dicit gl. & hoc verũ, cũ quæritur de cõfessione, quæ tẽdit ad m̄imoniũ dirimendũ: secus si ad matrimoniũ cõtrahendũ: vel tendit ad separationem thori: quia tũc confessioni credi- tur, vt in glo. addit Io. And. aliam rationem, quare confes- sioni coniugum non sit credendum, cum tendit ad dirimẽ- dum matrimonium: quia non confitetur tãtũ contra se, quantum contra Deum, & Ecclesiam: nedum enim contra Deum, & Ecclesiam confessio ipsorum non est admitten- da: sed etiam in alterius præiudicium. 2. q. 5. c. in interrogatã. & de cap. mo. c. 2. hinc est, quòd post publicationem atte- stationum etiam post sententiam auditur quis in talibus causis, vt c. lator. & c. consanguinei. de re iudi. collige, q. qũ in qõne priuatorũ versatur, & annexa est publica vtilitas: pro ea tuenda potest supplere, quòd viderit partes omitte- re, & ex officio de collutione inquirere: & a seipso causam prosequi, altero desistente, vt l. defuncto. de pu. iu. & l. libel- lorum. ad fin. de accu. & s. de elect. c. cum nobis olim. & l. iu- risgen. s. si pacificar. ff. de pae.

ADDITIO.

- 1 Confessione coniugum sit stãdum. vide. j. de diuort. c. ex literis.
2 Affinitas contrahitur per sponsalia de presenti cum con- sanguineis coniugati efficax ad matrimonium diri- mendum.
3 Coactus ad aliquid faciendum, ne videatur consentire: debet fugere, quàm primũ potest.
4 Sponsus dicitur turpiter delinquere, cogendo sponsam suam, vt alteri nubat.
5 Vir, qui tradidit uxorem adulterandam, non po- test sibi adulterium obijcere: nec mores redarguere, quos corrumpit.
6 Accusatio adulterij tollitur per exceptionem lenocinij.
7 Affinitas superueniens, non dissoluit sponsalia de pra-

S V M M A E.

fenti prius contracta. ¶ Infirmus an possit dimittere uxore suam propter adul- terium, quod ipso rogante commisit cum medico.

DISCRETIONEM. Affinitas superue- niens non dissol- uit sponsalia de presenti. h. d. & sunt duæ par- tes. In prima cõsultatio. In secunda rñsio: ibi [nos igitur.] ¶ No. primò, ¶ q. per sponsalia de p̄nti contrahitur affini- tas cum consanguineis coniugati efficax ad matrimoniũ dirimendum. resultat enim legitimum matrimonium ex ta- libus spõsalib. s. de sponsa. duo. c. licet. sũ Tan. & Vin. ¶ Se- cundò no. ¶ q. coactus ad aliquid faciendum (ne videatur consentire) debet fugere, cum primũ p̄t. facit quod no. s. de sponsa. c. ad id. & quod met. causa. c. 1. ¶ Tertiò no. ¶ q. sponsus dñ turpiter delinquere, cogendo sponsam suam, vt alteri nubat. ideò est sibi p̄nia iniungenda pro plurib. adul- terijs. quibus causam præstitit, vt c. licet. s. de testi. & erit ar- bitraria. s. e. c. transmissa. ¶ Quartò not. ¶ q. vir, qui tradi- dit uxorem adulterandam, nõ potest sibi adulterium obij- cere: nec potest mores redarguere, quos corrumpit, vt l. cum mulier. ff. solu. mat. cogitur ergo eam recipere, non obstan- te adulterio. quod est verum, nisi velit religionem ingredi. s. de cõuer. coniu. c. ex publico. secundum Io. An. quod no. quia ibi dñ, q. ante carnalẽ copulã potest sponsalia de p̄nti dissoluere per ingressum. intelligitor em̄ de copula ipsius, non alterius, et factõ suo commisiã. ¶ Quintò no. q. cũ isto- secundo interuenerunt oĩa solẽnia: & tũ cũ eo dicitur per- petrari adulterium: & hoc pp malã fidem contrahentium, quos non excusat auctoritas Ecclesiæ, vt s. de clan. despon. c. fi. s. pari modo. ¶ Sextò no. ¶ q. accusatio adulterij tolli- tur per exceptionem lenocinij. Imiliter exceptio adulterij tollit p replicationẽ lonocinij. quia aduerfus adulterẽ doli datur replicatio doli. de quo plene per Inn. ¶ Septimò no. ¶ q. affinitas superueniens nõ dissoluit sponsalia de p̄nti prius cõtracta. & collige, q. per fornicariũ coitũ contra- hitur affinitas ad dirimendum matrimonium post contra- ctum, arg. contra. ff. de gradi. l. non facile. s. aciedum. vbi dñ, q. affinitas est quãdam proximitas ex nuptijs proueniens. sed quare aliud, sũ canones. no. Io. An. in arbore affinitatis: ¶ Vltimò facit iste tex. ad q. ¶ de infirmo, qui vul- uxorem suam dimittere propter adulterium, qd ipso rogã- te commisit cum medico. facit quod no. 2. 2. q. 7. c. concu- buisti. & Bar. Brix. in qõne. Cũ quidã grauiter ægarot etc.

S V M M A E.

- 1 Affinitas, vt contrahatur, quid requiratur. & per to- tum.

F Raternitati Dicit Abb. quòd qui- dam Hispanus pone- bat tales versus. Supra ripam Acherontis vitulus depastus est: sed nec antrum subintravit. quæritur, quid iuris est. ¶ Opponitur. & videtur, q. non faciat ad titũ, quia diuortium illud fuit factum propter publicam honestatẽ: quæ originem traxit a sponsalibus cum infante cõtractis: non a pollutione: quia etiam sine ea ex sponsalibus cum se- penni oritur iustitia publicæ honestatis, vt s. de spon. c. iu- uenis. & c. ex literis. fo. si extraordinaria, id est extra natura- lia. stat oppositio, q. nõ facit ad titũ. Sed si accipias, extra. or- dinaria, pro ea, quæ fit in naturalibus: tunc affinitas orta est. & hoc casu dicitur extraordinaria; quia extraordina- tum, & consuetum tempus. & facit ad titũ, quia oritur affinitas ex illa pollutione. quod vtrũ sit verum, profe- quitur hic Ioan. And. dicit Innoc. circa affinitatem, ¶ q. in Pet. de Anch. sup. 4. Decre. h 2 92

ea contrahenda necesse est sanguinis vtriusque fieri commisionem. 3 5. q. 4. c. fraternitatis. unde licet mulier semen emittat: si vir non emittit, non contrahitur affinitas, secundum Inno. qui etiam ita no. de despon. impube. c. attestations. ponit exemplum de frigido, qui palpitando potest prouocare mulierem ad emissionem seminis: vel econuerso. non est enim matrimonium, vel commissio seminis: & ideo nec affinitas. dicit tamen, qd si vir emittit in membro mulieris (etiam neutro emittente semen) sponsalia prius facta ratificantur propter consentum matrimoniale: qui ibi est, vel presumitur, arg. c. extraor. 3 5. q. 3. dummodo sint matrimonio apti, vel proximi. s. de despon. impu. c. continebatur. hac opin. Inn. de commisione seminis exigenda non placet Ioan. And. quia non posset de facili probari, nisi per generationem: in qua necessario requiritur seminis vtriusque commissio. & ideo dicit Host. qd tentatio sine effectu non inducit publicam honestatem, vbi minor. 7. annis uiuit: & reperitur virgo: & de hoc constat. si vero mortua sit, uel uiua, & reperitur corrupta: tunc obest, vt hic. & s. de spon. c. iuuenis. si vero tentata sit maior. 7. annis: si tentatur maritali affectu, generatur hac publica honestas: si non maritali affectu, non, vt in c. extraordinaria. Vinc. j. e. c. fin. vt refert hic Ioan. And. dicit, qd si intra etatem vir mulierem cognoscat: & ipse semen non effundit; non est matrimonium. nec verum; quia citra etatem. nec presumptum; quia cognitio non interuenit ex vtraque parte. dicit tamen, quod vir non posset ab ea diuertere, etiam adueniente etate: si illa cum eo vult remanere. & sic intelligit de despon. impu. c. de illis, nec etiam ante similiter cognoscibilis est. j. eo. c. fin. est tamen quedam presumptio, quam habet Ecclesia: vel quicunque, qui videt maiorem cum minori coire: crederet enim vtrunque semen effundere. idem credit in matrimonio, si videt sanum coire cum furiosa, vbi sponsalia precesserint furor: sed hac presumptio recipit contrariam probationem. 3 2. q. 1. c. dixit. vnde non dicit tale matrimonium verum, vel presumptum: quia talis coitus, vel intra etatem, vel in furore post sponsalia non facit matrimonium tale presumptum. de quo loquitur, s. de spon. c. is qui fidem. non enim presumitur sic taliter per maiorem, cum maiorem cognoscat: cum maiorem presumptionem etatis pro se habeat, qui dicit se non cognoscere. dicit etiam Inn. qd si in hostio seraru vterque semen effundat: non ideo diceret matrimonium presumptum: quia cognitio est extra vas: & admitti potest probatio in contrarium: & per ipsum iuramentum. 3 5. q. 3. c. extraordinaria. quod intellige, vt ibi not. subdit Inn. qd non vult vltra materiam prosequi; quia non est episcopalis. facit quod no. Io. And. s. de spon. c. si. Ex predictis patet, quando per extraordinariam pollutionem oriatur affinitas. Item quando oriatur publicae honestatis iustitia. Item quando resultat matrimonium presumptum. & licet in foro contentioso nunquam, vel raro posset illa materia praticari: tamen in iudicio ante tu scias, quando perfectum est matrimonium, vel imperfectum: ita qd sit icitum resilire per ingressum religionis: vel licitum sit accipere in vxorem consanguineam polluta: ex predictis potes instrui.

S V M M A E.

- 1 Affinitas superueniens rumpit sponsalia de futuro.
2 Sponsalia de presenti contracta cum impubere habent vim sponsaliorum de futuro.
3 Sponsalia contracta cum filia alicuius impubere impediunt matrimonium postea cum matre contrahendum.

EX literis. Affinitas superueniens rumpit sponsalia de futuro. hoc dicit. & primo ponitur consultatio. secundum responso, ibi [nos autem.] ¶ No. primo, quod quidam de sponsauit puellam infra nubilem annos: postea cognouit matrem: & sic ista affinitas iniqua superueniens rumpit illa sponsalia. & intellige, siue sponsalia fuerint de futuro, siue de presenti: quia cum impubere sponsalia de presenti habent vim sponsaliorum de futuro. s. de despon. impu. c. vlti. & eo. tit. c. 1. lib. 6. & pondera, quod dico cum impubere: quia si cum pubere contracta fuissent sponsalia de presenti, non soluerebantur per affinitatem superuenientem, vt s. e. c. discretionem. & idem in casu huius c. si antequam matrem puella cognouisset: fuissent hic sponsalia cum puella contracta tacite, vel expresse, iuxta formam c. 1. de despon. impu. lib. 6. ¶ Secundo ¶ no. qd sponsalia contracta cum filia alicuius impubere impediunt matrimonium cum matre postea contrahendum. de hoc. s. de despon. impu. c. literas. & c. accrescit. ¶ Tercio no. qd pena incestuosi est; quia contrahere prohibetur, vt s. c. 1. & 2. posset tamen cum eis dispensari. vt s. c. 1. & c. transmissa.

S V M M A E.

- 1 Cohabitatio prebet causam adulterio.
2 Opportunitas dat causam delinquendi.
3 Absolutio obtenta in foro iudiciali non prodest in spirituali.

Veniens. Quod ad titulum idem dicitur quod precedes. prima pars narrat factum. secunda respondet, ibi [cu igitur.] ¶ No. primo, qd promissio facta ab infante fuit firma iuramento, & fideiussorum datione de iuribus iuramenti. in isto casu gl. tractat fideiussores autem super quo intercesserint: & cui obligationi. si intelligas obligationi penali: non valuit fideiussio: cum lex pena reprobet. s. de sp. c. Gemma. & hoc firmat Io. And. qd non tenuit fideiussio: nec pignorum datio. j. de de. inter vi. & vx. c. & si necesse. nec est aliquod remedium, nisi iuramentum, vel arrharum stipulatio. dic, vt dixi in d. c. Gemma. ¶ Secundo no. qd ex conuersatione diuturna iste habuit agere cum sorore sponsa: ¶ Cohabitatio enim prebet causam adulterio. 1 8. q. 1. c. diffimus. nec est tutum diu habitare alicui mulieri, vt no. de vi. & hone. cle. c. monasteria. fugienda sunt igitur verba presentia: tactus: & nutus. vnde versus.

Ni fugias tactus, vix erubescit actus.

Et Hiero. contra Ioui. [Quomodo qui ignem tetigerit, statim adurit: ita viri tactus, & feminae sentit naturam suam: & diuersitatem sexus intelligit.] ¶ Tercio no. qd opportunitas dat causam delinquendi. vnde dicitur [occasio fuerunt.] abstinent ergo aliqui a peccato: quia non habent oportunitatem, aliqui quia timent poenam, aliqui infamiam, aliqui propter bonum conscientiae: isti merito commendantur, vnde Horatius.

Oderunt peccare mali formidine poene.

Oderunt peccare boni virtutis amore.

Facit l. 1. ff. de iusti. & iure. ibi [bonos non solum metu poenarum.] & c. ¶ Quarto no. qd iste negauit delictum in iudicio: & confessus fuit in foro penitentiali: vtrum autem peccauerit, negando veritatem, dic vt s. de iur. cal. c. 1. & in clem. pastoralis. de re iud. & collige, qd absolutio obtenta in foro iudiciali non prodest in spirituali.

A D D I T I O.

- 1 Cohabitatio. Qualiter probetur cohabitatio, vide per Doc. & Bal. in l. 2. ver. secundum dubitatur. C. de leg.

S V M

S V M M A E.

- 1 Vxor ex honestate debet abstinere a commisione mariti, qui eius consanguineam cognouit.
2 Vxor potest continere marito inuito, eo fornicante cum sorore vxoris: etiam possit eo inuito religionem ingredi, & profiteri.
3 Maritus, qui commisit incestum cum sorore vxoris, cogitur sibi reddere debitum: sed an possit exigere.
4 Affinitas superueniens non dissoluit matrimonium legitime contractum.

TVæ. Affinitas superueniens non dissoluit matrimonium. hoc dicit. communis diuisio. secunda ibi [nos igitur.] ¶ No. primo, qd vxor debet abstinere a commisione mariti, qui eius cognouit consanguineam. & hoc de honestate, non de necessitate, vt dicit littera. tenetur ergo quandoque aliquis ad qd cogi non potest, vt dicimus in obligatione naturali, quae non habet effectum exigendi: puta [propter multa beneficia, quae recepi ab amico, sum sibi obligatus: non tamen possum cogi ad remunerationem inuitus.] vt l. sed si lege. §. consuluit. ff. de pe. hare. ¶ Secundo no. qd marito fornicante cum sorore vxoris, potest vxor continere, marito inuito: & forte posset etiam eo inuito ingredi religionem, & profiteri. 2 7. q. 2. c. Agatosa. & s. de conuer. coniu. c. constitutus. 3 ¶ Tercio no. qd maritus, qui commisit incestum cum sorore vxoris, cogitur sibi reddere debitum. sed nunquid possit exigere. dic, vt s. eod. c. transmissa. ¶ Quarto no. qd affinitas superueniens non dissoluit matrimonium legitime contractum: licet si preccederet, impediret subsequens matrimonium. supra eod. c. de illo. cum sim. facit j. de sp. c. 1. lib. 6.

S V M M A E.

- 1 Vitium carnis licet sit res naturalis, non excusat a peccato.
2 Coniugati sunt ad continentiam inducendi post affinitatem inique superuenientem.
3 Vir cogitur reddere vxori debitum per censuram ecclesiasticam.
4 Mulier quomodo debeat petere debitum a marito.

Ordane. Summatum est. s. c. proximo. in prima parte ponitur mulieris petitio. in secunda causae commissio. ibi [eapropter.] ¶ No. primo, quod post copulam, & sponsalia cum puella iste vir contraxit cum matre puellae. quod non potuit, impediens publica honestate, & affinitate: quorum quodlibet per se sufficiebat, secundum Io. An. ¶ Secundo no. quod ista mulier supplicauit pro remedio: quia non poterat continere. fecit ergo faciem meretricis: nec voluit erubescere. Hic. Non tamen ex hoc potest dici meretrix: imò castè viuere, adherendo marito tantum. 3 3. dist. c. Nicena. aliàs si diceret se non posse continere: & sic vallet cum alio fornicari, non esset excusata. in Auth. de rest. & ea, quae pa. in 1. r. mense. §. vnum quidem. coll. 4. Sed contra, quia naturali vitio parcendum est, vt l. 2. si quis cau. nec debemus accusare naturam, vt l. maximum vitium. C. de libe. prae. ¶ Sed dic, quod licet vitium carnis sit res naturalis, non excusat a peccato, vt l. si seruus seruū. §. si fornicarius. ff. ad leg. A. qui. imò nec pretextu paupertatis debet carnaliter peccare, vt not. s. eod. c. discretionem. ¶ Tercio no. qd post affini-

tatem inique superuenientem coniugati sunt ad continentiam inducendi: vir tamen precise ad eam cogitur, nisi sibi subueniatur. per not. s. eod. c. transmissa. ¶ Quarto no. qd per censuram ecclesiasticam cogitur vir reddere vxori debitum. quid ergo si hoc non potest facere? dic, vt s. de coniu. le. pro. c. quonia. ad fin. & no. secundum Vin. casum, in quo alteri coniugum tollitur ius exigendi. sic. 3 0. q. 1. c. de eo. quandoque suspenditur. j. de secun. nup. c. dominus Abb. no. et, quod vbi non tenet matrimonium: non debet quis reddere, vel exigere: vbi verò est matrimonium: sed superuenit delictum, delinquens reddere debet, vt hic. ¶ Quero post Ioan. And. dicitur hic, quod exactus tenetur reddere debitum: sed quero, quomodo mulier debet petere. nam expresse hoc dicere mulieri maximè honestae dominatur pe est. dicit Ioan. And. quod vir exactus intelligitur verbo, vel signo: signis enim loquimur. de spon. c. cum apud. Item si vir intelligit futurum lapsum vxoris, ex eius complexione potest occurrere. C. quando li. fe. sine iu. vin. l. 1. r. quid ergo econuerso. si mulier intelligit lapsum viri, prohibita petitione debiti: an debeat praecurrere: & peccet, si non vltro se offerat. dicit ipse, quod propter hoc non debet eum inuitare: nec commiscere in vnum malum, vt proximum liberet a maiori. 44. distin. c. quod ait. dicit tamen, quod curiali ter faceret domina, si ex tempore vteretur iure exigendi: & sic inuitatus vteretur eo, quod per se non potest petere. C. de tempo. in inte. resti. l. petenda. & c. cū Vintonien. de elec. per quam Decre. videtur, qd ex quo iste recipitur ad coitum: decetero si indifferenter admittendus: sed ibi admittitur, vt eligat iure proprio non exclusus perpetuo: hic non admittitur, nisi in iure, quod mulier habet in eo, secundum Vin. non sunt hic alia, & ista vsu digna.

De consanguini, & affinitate.

ICTVM est supra de cognatione spirituali, & legali: videndum restat de carnali: quae in consanguinitate, & affinitate consistit. Host. continuat ad proximam rubricam hoc ordine: quia incestus, de quo in praecedenti titulo, committitur in proprijs consanguineis, vel vxoris iam cognita. a quibus aequè abstinendum est, vt a proprijs. vt j. c. 1. vt scias, vsque ad quem gradum hac prohibitio duret: ponit rubricam de consanguinitate, & affinitate. habetur plenè de materia. 3 5. q. per totum. & repetitur in Clem. congruit. de offi. ordina. c. significauit. de rest. spol. c. literas. de pb. c. per tuas. de testi. c. licet ex quadam. de testi. co. c. ceterum.

A D D I T I O.

- 1 De consanguinitate. Consanguinitas quomodo diffiniatur. vide Io. de Tur. cro. in c. quod autè. 3 5. q. 1. & ibi an consanguinitas conuenienter diuidatur per lineas, & gradus.

S V M M A E.

- 1 Matrimonium impeditur intra quartum gradum.
2 Testimonium de auditu etiam hodie sufficit ad impedimentum matrimonij.
3 De matrimonio separando sapius potest agi, siue in modum inquisitionis, siue accusationis.
4 Iudex quantumunque procedat ex officio, etiam in causis matrimonialibus, citare debet paries.

- 5 *Causa matrimoniales sunt tractanda per illos, qui potestatem, & scientiam habent iudicandi.*
 6 *Index, qui de causa matrimoniali cognoscit, si caret scientia, vel potestate iudicandi, an teneat eius iudicium.*
 7 *Electio si celebratur in discordia de duobus, quorum unus est theologus, alius canonista: ceteris paribus quis erit preferendus.*

EX literis. Separatur matrimonium contractum inter affines primi generis: & quarti gradus. hoc dicit. Sunt tres partes. in prima partis narratio. in secunda responsio. ibi [quocirca.] In tertia iudicis instructio. ibi [ceterum.] ¶ Not. primò, quòd iste primò subarrhauit, & cognouit: secundò voluit iterum in conspectu Ecclesie subarrhauit: & superuacuo quòd ad effectum matrimonij: nam ex clandestino contractu erat matrimonium inter eos, si non suberat: & statim tunc eorum confessioni. de clandestini. despon. c. quod no bis. ¶ Secundò not. quòd ad impediendum illud matrimonium obiectum fuit, quòd iste, qui volebat istam accipere attinebat viro primo in quarto gradu: & sic prohibetur ipsam accipere: similiter ipsa eum, qui erat sibi affinis in primo genere affinitatis in quarto gradu, vt dicit glo. ¶ Tertio not. quòd admittum fuit testimonium de auditu ad probandum impedimentum: quòd testimonium de auditu etiam hodie sufficit: iuxta illa, quae habentur. c. licet ex quadam. supra de testi. ¶ Quarto no. in versi. nunc quòd. ¶ Quintò not. quòd scilicet potest agi de matrimonio separando, siue in modum inquisitionis, siue accusationis. quod est in matrimonio speciale, vt no. de sponsa. c. ficus. & j. de purga. canoni. c. cum dilectus. ¶ Sextò not. in versi. quocirca. ¶ Quod quantuncumque iudex procedat ex officio, etiam in causis matrimonialibus, citare debet partes: & coram eis facere iurare testes: & praefigere terminum volentibus accusare: vel defendere. de clande. despon. c. cum inhibi. qui ma. accu. pos. c. cum in tua. Item & legitimis exceptiones admittere. infra qui si. sint legitim. c. perlatum. & si hunc ordinem non seruat, retractatur quod agitur. j. qui si. sint legitim. c. per venerabilem. §. primo. facit quod not. sup. de iureiuran. c. ad nostram. tertio autem sit necessè, quòd sententia feratur in scriptis. vide de testi. c. Albericum. ¶ Sextò not. regulam canonis [ita aequè abstinendum est.] & c. cum enim vir, & vxor efficiantur vna caro: propter hanc vnitatem, communicant sibi inuicem proprias parentelas: vt sic in illo gradu, quo prohibetur vir contrahere cum aliqua de sua consanguinitate: ita & mulier cum eiusdem mariti consanguineis prohibetur. similiter econuerse. ¶ Septimò not. in versi. ceterum. quòd causae matrimoniales sunt tractanda per illos, qui potestatem, & scientiam habeant iudicandi. & intellige scientiam canonum, vt in text. non ergo requiritur scientia theologica, vel iuris civilis secundum Hostien. ¶ Querit Ioan. And. quid si iudex, qui de causa matrimoniali cognoscit, caret altero istorum, scilicet rei potestate, vel scientia circa potestatem. dicit quòd eius carentia reddit iudicium nullum, tanquam factum à iudice incompetente: carentia vero scientiae, si potestas adit, non nocet: peccat tamen ignorans canones, si sine consilio hoc faciat. aut enim debet delegare causam scienti: vel exercitator: aut consulere peritiores. i. i. quæst. 2. c. fin. C. de iudic. l. certi iuris. vbi de istis iudicibus illiteratis. distingue ergo. aut vtrunque habet: & bene quidem. aut vtroque caret, scilicet potestate, & scientia: & nil valet. aut caret altero tantum. & tunc aut caret potestate: & non valet. aut caret scientia: & valet, vt

dictum est. ¶ Secundò quæro. si celebratur electio in discordia de duobus: quorum unus est theologus: alius canonista: quis, ceteris paribus, erit preferendus, antequam solam præmitte, quòd quidam theologus tenent, quòd ecclesia Dei posset regi per puram, & meram theologiam. Istis respondetur de facili Host. quòd non sufficit, nedum theologus: sed etiam iuncta simul scientia canonica, & civilis: imò natura operante ad nouitates, quotidie noua iurium promulgatione: veterum correctione: suppletionem: & interpretationem opus est. in quaestione autem proposita dicit considerandum locum, vbi electio celebrata est: si enim est ecclesia diues, habens populum catholicum: clerumque in spiritualibus abundantem: præferas canonistam: quia theologus per suam theologiam nesciret populo, & clero prouidere: nec temporalia gubernare: nec ecclesias, & personas regere. si autem esset ciuitas, vbi essent multi scismatici: & hæretici: & errantes in fide, prout in Græcia: præferas ibi theologum Canonistæ: vt per suam prædicationem populum ad vnitatem conuertatur. experientia didici: & vidi plures, & plures theologos, præsertim mendicantes promotos ad episcopatus, & maiores dignitates: per quos nec bona ecclesiarum, nec clerus, nec populus bene regulati sunt, nec ius reddere sciunt: & credentes scire præ ceteris, intrinsecus: & Canonistas, secundum iuris ordinem cupientes incedere odio habent. de casibus dubijs interrogati contra iura sæpe respondent. aliud inconueniens nascitur, quòd eorum ordines propter istas promotiones in bonis fratribus deficiunt, vt fatentur ipsi idem. ex digno igitur religioso, & venerabili episcopus qualis qualis efficitur.

S V M M A E.

- 1 *Affinitas superueniens, de qua constat, saltem per famam, soluit sponsalia de futuro.*
 2 *Fama sola est sufficiens probatio ad impediendum matrimonium contrahendum.*

SVper eo, quod constat, saltem per famam soluit sponsalia de futuro. quod intellige, quando non est processum ad carnalem copulam: alias necessaria esset plena probatio. §. c. i. ex literis. communis diuisio. secunda ibi [inquisitioni.] ¶ Not. primò, quòd aliud est manifestum: aliud fama. dic vt §. de coha. clerico. & mulie. c. nostra. ¶ Secundò not. quòd sola fama est sufficiens probatio ad impediendum matrimonium contrahendum: sed non contractum dirimendum, vt dixi. ratione differentie facit paruum, & magnum præiudicium.

S V M M A E.

- 1 *Consuetudo potest interpretari canones disponentes super matrimonijs.*
 2 *Indulgentia debet interpretari, secundum consuetudinem loci, vbi emanat: & non secundum ius scriptum.*
 3 *Consuetudo disponens aliter, quam ius commune in certo loco, superat ibi ius commune.*
 4 *Legatus an possit in gradibus prohibitis dispensare.*
 5 *Consuetudo, cuius transgressio induceret scandalum, inducit dispensationem contra ius posituum.*
 6 *Statutum est Padua, quòd singulis quatuor mensibus fiat concilium de male ablatiis: quando tenendum sit illud concilium.*

Quod

QVod dilecto. Si dispensatur cum Bononiensibus, quod possint contrahere matrimonium in quarto gradu, requiritur, quod vterque distet in quarto, vbi consuetudo hoc approbat: & aduertit ad summariū: quia posui in quarto gradu: cum tex. loquatur in 6. & 7. licet enim in exem. 6. & 7. sit correctio: tamen iuris dispositio est eadem, si hodie in quarto gradu distantes talem indulgentiam obtinerent: deberet enim etiam hodie intelligi, vt quilibet contrahentium in quarto gradu distaret, quando consuetudo loci ita esset interpretata canones disponentes super gradibus olim. 6. & 7. hodie verò quarto. ¶ Ex quo duo no. primò, quòd consuetudo potest interpretari canones disponentes super matrimonijs aliter, & diuerso modo, quam interpretatur ius scriptum: & sic personas de iure legitimas ad contrahendum potest reddere illegitimas. de quo dic, vt in glo. & §. de cognat. spi. c. super eo. ¶ Secundò, quòd indulgentia debet interpretari secundum consuetudinem loci, vbi emanat: & non secundum ius scriptum aliter, quam consuetudo disponens in tali casu dubitabili. & hoc bene no. pro limitatione eius, quod dicitur, quòd verba priuilegij dubia debent interpretari, secundum ius commune, vt l. si quando. C. de inoffic. test. & cap. dilectus. de consuetu. nam si alia est interpretatio consuetudinis, quam sit iuris communis: imitabitur consuetudinem, & non ius commune in priuilegij interpretatione. pone exemplum Venetijs, vbi est consuetudo, quòd valeat testamentum cum duobus testibus: si conceditur Veneto intestabili ius testatis: debet intelligi secundum consuetudinem ciuitatis: non secundum ius commune. ar. contra. c. i. de consuetu. libro. 6. vbi consuetudines, & statuta consistunt in facto, & ignorat ipsa princeps. ad illa igitur, quae ignorat, non videtur extendi principis intentio, & voluntas, vt l. cum aquilia. ff. de transac. dicamus ergo, quòd interpretationem, de qua in illo. c. operetur vitatio diffensionis, & scandali in populo: fuit enim illa indulgentia hominibus loci concessa. secundum ergo conditionem, & intentionem suam concessa intelligatur. argu. 3. distin. c. deinde. & l. si quis filio. §. sed & si quis. & quod ibi not. ff. de in iu. testa. & no. j. c. proxi. facit ff. de pig. l. Paulus. in si. vnde sicut quod consuetudo aliter, quam ius commune disponens in certo loco superat ibi ius cõe: ita in interpretatione dicamus, vt consuetudo superet ius commune interpretando: ad id tamen, quòd dixi, quòd consuetudo potest personas legitimas ad contrahendum reddere illegitimas: dicunt Host. Vin. & Tan. non esse verum: sicut nec econuerso posset personas illegitimas reddere legitimas. de quo. j. eo. c. quod super his. ¶ Tertio no. quòd legatus potest in gradibus prohibitis dispensare. quod est verum, si hoc fuit specialiter sibi concessum: aliàs contra iura dispensare non posset. quod dic, vt no. infra de schisma. c. i. libro. 6. dicit Goff. quòd licet ex generali legatione non possit dare talem indulgentiam generalem: tamen ex causa posset cum vno, vel aliquibus dispensare. Specu. contra in titu. de lega. §. nunc ostendendum. versi. 25. & hoc tenet Io. An. pro quo infra eod. c. super his. in si. & supra de præben. c. dilectus. ¶ Quarto no. quòd consuetudo, cuius transgressio induceret scandalum, inducit dispensationem contra ius posituum. concor. supra de cog. spi. c. super eo. secus vbi non timeretur scandalum. j. cap. quod super his. & qui aliter soluunt, tanquam male intelligentes offendunt, secundum Io. An. allegat not. de tempo. ordi. c. 2. vbi verò contra statuta Dei inducitur consuetudo: nullo modo feruatur. de spon. du. c. licet. & c. fin. nisi ab ipso Deo talis mos comprobetur, 3. q. 4. c. obijciuntur. & patet ex no. de consue. c. fi. ¶ Opponitur dicitur hic, quòd indulgentia illa ita est interpretanda: vt quilibet distet in 6. gradu: sed contra,

imò videtur, quòd benigne, & largius interpretatio fit fienda. l. si. ff. de consuetu. prin. & c. cum dilectus. de dona. solu. dicit glof. contraria loquuntur de interpretatione, quae sit ab alio, quàm à principe concedente: ipse verò princeps sine reprehensione interpretatur, vt placet. hanc sol. reprobatur Hostien. qui dicit, quòd si alij hoc facere debent, ipsum decet. C. de legi. l. digna vox. maxime cum sit factum suum, quòd debet defendere: non impugnare. de nat. ex libe. v. c. vno. dic ergo, quòd hic fuit concessa indulgentia, non proprio motu principis: sed ad preces alterius, argu. ff. quod quis iur. l. 3. vel secundum Inno. contraria loquuntur, quando indulgentia non est multum præiudicialis. ista verò est præiudicialis, & odiosa. remittit Io. And. ad id, quòd not. j. de priuileg. c. dudum. in glof. no. quòd possessio. Hosti. dicit, quòd hoc operatur consuetudo, & scandali vitatio. & hoc tenet Io. An. præcedens etiam Io. Inn. est notabilis pro limitatione eius, quòd no. in dicto. c. cum dilectus. vbi dicit Innocè. quod si tractatur de iure concedentis: fit pro eo leuissima interpretatio. quòd est verum: nisi ex amplissima interpretatione offenderetur nimium ius commune. ¶ Vltimò inducit Io. An. istum tex. ad quod est statutum Padua, quod singulis quatuor mensibus fiat concilium de male ablatiis: pro præcedentibus 4. mensibus fuit factum vltima die ipsorum: quarebatur, an posset fieri decima die sequentis temporis quatuor mensium. induxit Ioan. An. istam Decr. quòd no: quia sic fuerat interpretata consuetudo, quòd concilium à concilio distaret quatuor mensibus: aliàs sequeretur, quod fere octo mensibus posset retardari, quod per illud concilium reformandum esset: puta vltima die primorum quatuor mensium factum est concilium pro præteritis quatuor mensibus: pro sequentibus verò die. 2. 3. vel 4. ad istam distinctionem temporis vide l. diuortio. ff. sol. ma. vbi de absurditate, quae sequitur ex coniunctione finis vitimi anni cum principio sequentis, & quòd no. Ioan. An. de sta. mona. c. in singulis.

S V M M A E.

- 1 *Infideles si volunt conuerti ad fidem, Ecclesia debet eos recipere.*
 2 *Infideles circa matrimonia non subiacent legi canonica: sed antiqua veteris testamenti.*
 3 *Matrimonium contractum à Iudeis secundum legem suam non rescinditur: licet postea conuertantur ad fidem.*
 4 *Sermo relatus ad personam, intelligitur secundum conditionem personae.*
 5 *Iudeus si contrahendo dicat [contraho tecum, secundum ritum Iudeorum.] valet matrimonium.*

DE infidelibus. Infideles coniūcti in gradu prohibito à lege canonica: tamen post baptismum non separatur. h. d. communis diuisio. secunda ibi [consultationi.] ¶ Nota primò quòd infideles quandoque conuertuntur ad fidem: quos debet Ecclesia recipere: quae non claudit gremium redeunt, vt in c. epistola inter claras. & hoc non solum de Iudeis: sed etiam de Sarracenis, & alijs: ideo generaliter dicit tex. [infidelibus.] idest Iudeis, vel Sarracenis, secundum Host. Pe. & Abb. ¶ Secundò not. quòd aliter prouidet ius diuinum in matrimonijs: aliter lex canonica. ius enim veteris testamenti permittit matrimonium inter filios duorum fratrum: quod etiam lex civilis approbat. Inst. de nup. §. duorum. & filij ex tali matrimonio geniti legitimi censentur. j. qui filij sint legitimi. c. si. lege autem canonica aliter prouidetur, vt j. eod. c. fin. ¶ Tertio not. quod

† infideles circa matrimonia non subiacent legi canonicæ, sed antiquæ, scilicet veteris testamenti: sicut in diuino cultu in sua obseruantia tolerantur, vt l. die sabbati. C. de Iudeis. in contractibus, testamentis, & alijs dispositionib. an regantur iure canonico, ciuili, vel alio, dic. vt supra de voto. c. quod sup his. & infra de diuor. c. gaudemus. ¶ Quarto no. † qd matrimonium contractum à Iudeis secundum legem suam non rescinditur: licet postea conuertantur ad fidem: quia in illo gradu aliter est prouisum, licet ergo res perueniat ad eum casum, à quo non posset incipere: tamen durat. ad hoc l. si pluribus. §. si placet. ff. de verbo. obli. licet enim homines mutent statum, & conditionem: tamè in negotijs iam perfectis, & consummatis, non secundum legem nouam, cui incipiunt subiacere: sed secundum legem veterem iudicandi sunt. argumen. no. supra de foro compe. c. p. posuisti, & l. iubemus. in fi. C. de testamentis, facit l. eum actum. ff. de neg. gest. & quod no. supra de ob. ad ra. cap. i. & est simile de eo, qui tempore, quo priuatus erat, fecit testamentum, deinde efficitur miles: an valeat, vt militis testamentum, l. Titius. ff. de testa. mili. ¶ Quinto no. in ver. cum à Iudeis. & c. † quod sermo relatus ad personam, intelligitur secundum conditionem personæ. concor. c. dedi. §. c. proxi. in secundo no. similiter debent intelligi, secundum materiam subiectam, vt l. si vno. ff. loca. & l. si stipulatus. de vsuris. ¶ Sexto no. regulam quos Deus coniunxit, homo non sepat. ¶ Oppo. gl. quod inter infideles non fit matrimonium: quia non est inter eos indiuidua coniunctio: cum diuidantur, dato libello repudij. similiter si alter conuertatur ad religionem, altero cohabitare nolente sine contumelia creatoris. præterea contrahunt, vt quandoque separentur: & sic non eo proposito, vt perpetuo perseuerent. lo. vt in glo. Io. dicit, quod si pactum apponitur à lege, vel consuetudine: licet illud sit contra naturam matrimonij: tenet matrimonium. secus si illud apponatur voluntate contrahentium: sed certe non potest dici pactum, quod à lege inducitur: etiam si expressim partes in conuentione de i. cant. ar. no. 7. de consti. c. i. li. 6. Informat enim conuentionem iuris prouiso, vt l. quæro. §. inter locatorem. ff. loca. & per hoc potest dici verum esse, quod hic no. Ioan. And. † si Iudeus contrahendo dicat contra naturam secundum ritum Iudeorum. ¶ valet matrimonium: & illa inutilis adiecio vitiat: & non vitiat, argument. C. de latina libertate tollenda. l. 1. §. illo procul dubio. In alio infideli, quam in Iudeo dicit matrimonium non tenere, si exprimant se contrahere secundum ritum suum, secundum quem non est ibi reperire matrimoniale affectum: cum tot recipiant, quot possunt sufficere ad expensas in facultatibus. ¶ Secundo opponitur: & videtur, quod non debeat attendi lex canonica: sed diuina in matrimonijs. vnde si duo sunt coniuncti in tertio, vel quarto gradu, istud est matrimonium secundum legem diuinam, qua etiam cauetur. [Quos Deus coniunxit, homo non sepat. Mathe. 19. c. ergo videtur, quod non possit lege canonica separari: cuius contrarium hic innuit: & expressius in c. proximo. & c. non debet. solutio dicit: Hostien. Christiani coniuncti non secundum legem canonicam, non sunt coniuncti à Deo: vel secundum Deum: imò contra Deum: quia contra eius vicarium: ideò separentur: & hoc facit non homo: sed Deus, vel eius vicarius, cui suam potestatem dedit. de translat. c. inter. & quod ibi per Ioan. An. super verbo homo. & infra de diuor. c. gaudemus. post princ. Infideles verò, qui hac prohibitionem non includunt, vt dicto c. gaudemus. ex quo secundum Deum, & legem suam coniuncti sunt, Papa illos separare non posset, vt patet ex no. supra de sponsa. duorum. c. licet. & c. fina. & si separentur in c. quanto. & c. gaudemus. præallega. hoc facit Deus, non homo, secundum Hostiensem.

- S V M M A E.
- 1 *Consanguinei mariti cum consanguineis uxoris licet contrahunt.*
 - 2 *Affinitas oritur cum coniugatis, & eorum sanguine coniungitur.*
 - 3 *Iudex debet impedire volentes contrahere in gradu prohibito.*
 - 4 *Consuetudo contraria iuri scripto non debet obseruari.*
 - 5 *Consuetudo, qua non inducit scandalum, nec est approbata per Papam nec relaxat, nec stringit.*

Quod super his ^{† Consanguinei mariti cum consanguineis uxoris licet contrahunt. in gradibus prohibitis contrahi non potest, etiã si hoc habeat consuetudo. duo sunt dicta. secundum ibi ne autem. ¶ No. primò † quod cum coniugatis, & consanguineis eorum oritur affinitas, & prohibitio contrahendi: non autem inter vtriusque consanguineos inter se: vnde duæ sorores licet contrahunt cum duobus fratribus: mater, & filia cum patre, & filio. & sic de singulis. ¶ Secundò not. † qd iudex debet impedire volentes contrahere in gradu prohibito. in hoc enim casu, & similibus, in quibus versatur periculum animæ, potest iudex supplere de facto: nec debet sequi partium voluntatem: sed quod ius statuit, vt §. de foro competenti. c. si diligenti. & l. quos prohibet. de postulan. ¶ Tertio no. † quod consuetudo contraria iuri scripto, nõ debet obseruari: non potest ergo consuetudo personas inhabiles ad matrimonium contrahendum habilitare super alijs actibus: an possit habilitare personas, puta quod filij fam. possint testari: quod spurij succedant patri. & super alijs. dic. vt l. cum etos populos. C. de summa Trini. per Bar. & c. testamenti factio. de testamentis. per eundem. ¶ Opponitur, & videtur, quod etiam in matrimonijs circa habilitationem personarum possit consuetudo disponere, vt supra de cogna. spiritua. c. i. & c. super eo. sol. dicit glo. consuetudo bene potest reddere personas habiles inhabiles: nõ autem econuerso inhabiles habilitare, vt hic. ratio differentia est: quia inhabilitare est onus: & ideò hoc potest operari consuetudo: habilitare verò inhabiles est honor: ideò hoc non potest. potest enim secundum Gof. restringi licentia contrahendi: sed non ampliari. istam rationem, & solutionem præcedentem impugnat Hostie. quia secundum eas fortior est consuetudo, vbi deberet esse debilior. dicit ergo Hostie. † quod consuetudo, quæ non inducit scandalum, nec est approbata per Papam, nec laxat, nec restringit. si verò scandalum generet, & sit approbata per Papam: tunc laxat, & restringit, vt in contrarijs. argum. infra c. proximo. in fi. vel sic. non laxat, nec restringit consuetudo, nisi sit approbata per Papam, qui tamen non consuevit ipsam approbare, nisi quado scandalum generat. & tunc quæ sit ratio. dic. vt supra de cogna. spiritua. c. i. dicit tamen Ioan. An. quod sol. u. glo. Goff. & aliorum vera est: si intelligatur de virtute consuetudinis quò ad impediendum, non quò ad dirimendum.}

S V M M A E.

- 1 *Inferior à Papa non potest dispensare super matrimonio.*
- 2 *Causa falsa vitiat dispensationem Papa.*
- 3 *Proles suscepta ex minus legitimo matrimonio est iusta causa dispensandi.*

Filij

- 4 *Filij an sint censendi legitimi, si aliud non exprimat per dispensationem obtentam super matrimonio propter numerum filiorum.*
- 5 *Dispensatio sedis apostolicæ ubique est necessaria, oportet, quod ostendatur suspecta.*

Quia circa. Non valet dispensatio obtenta à Papa super matrimonio inter consanguineos contracto, si ibi falsa causa sit expressa: nisi eam postea confirmet. ¶ Nota primò, quod iste petit dispensari per Papam. per quod datur intelligit quò inferior à Papa dispensare non possit, vt in glo. facit. §. eo. c. quod dilectio. & sicut ibi tollitur quæstio exemplum in sexto, & septimo gradu: ita hic de quinto. tamen idem ius remanet, si dispensatio sit obtenta ex falsa causa in quarto gradu: vt non tenet, vt hic patet. ¶ Secundò no. † quod falsa causa vitiat dispensationem Papæ, ratio est: quia causa est fundamentum dispensationis: aliàs. i. sine eâ non esset dispensatio: sed dispensatio sit obtenta ex falsa causa in quarto gradu: vt non tenet, vt hic patet. ¶ Tertio nota. † quod proles suscepta ex minus legitimo matrimonio, est iusta causa dispensandi. contra quod opponitur de c. cum habet. §. de eo, qui duxit in ma. sol. ibi quando scienter contraxerunt, stat cõtumaciter in peccato: & in scandalum totius Ecclesiæ, quæ nouit delictum notorium: tunc magis accusat, vt ibi. hic se cus. quod dic. vt ibi no. & dixi. ¶ Ad vnum aduerte: † vtrum per dispensationem obtentam super matrimonio propter numerum filiorum ipsi filij sint censendi legitimi: si aliud non exprimat, videtur, quod sic: quia propter quod vnũ quodque, & ipsum magis. vt in Authen. multo magis. C. de episc. & cle. Item matrimonium subsequens cum concubina legitimum præcedentem prolem, vt infra qui si sint legitimi. cap. i. multo magis vbi est figura matrimonij, debet dispensatio retrahi: quia plus operari debet titulus coloratus, quam nullus. de conce. præben. c. cum nostris. c. ubi not. & ista pars est æqua. In contrarium facit: quia ista dispensatio est odiosa, & facta super matrimonio: vt maneat coniugati vigore dispensationis. non videtur igitur ad liberos extendenda: vt pote odiosa, vt l. cum quidam. & l. commodissimè. ff. de libe. & posthum. ¶ Secundò opponitur: & videtur, quod falsa causa vitiet dispositionem: sicut absolutionem à sententia excommunicationis, vt infra de sentent. excom. c. cum pro causa. so. vt in glo. magna, quæ allegat iura pro, & contra. Nam quandoque actus consummatus sortitur effectum: licet ex falsa causa emanauerit. Quandoque vitiat falsa causa actum, qui geritur. dicit Hostien. quod in omnibus iuribus, quibus dicitur, quod non vitiet: est speciale propter fauorem: secus in dispensatione, de qua hic. quæ est odiosa: quamuis prima facie videatur fauorabilis. & tradit Host. regulam, quod † vbiunque dispensatio sedis apostolicæ est necessaria: oportet, quod ostendatur non suspecta, vt patet in eo, quod le. & no. de rescrip. cap. 2. & de scisma. c. 2. de crimi. falsi. 2. & c. dura. sed subreptitia non est sine suspitione. & est casus, quod non prodest. supra de electio. cap. dudum. §. insuper. & vide quod de ista falsa causa not. §. de offi. ordina. c. ex parte.

S V M M A E.

- 1 *Nepos quis dicatur.*

- 2 *Stipes quis dicatur.*
- 3 *Parentelam inter aliquos qui vult probare, debet incipere à principio, siue primo gradu.*
- 4 *Testimonium de auditu est sufficiens ad probandũ consanguinitatem inter coniugatos.*
- 5 *Ius diuersum non debet statui in differentibus tantum numero.*

TVa nos. Testes, qui de consanguinitate deponunt, computationem debent incipere à stipite, vel germanis. In prima computatione. In secunda responsio. ibi nos igitur. ¶ No. primò † hic expressum, quod filius fratris, vel sororis dicitur nepos. leges verò appellant nepotes illos, qui descendunt ex filio, vel filia. ff. de gradi. l. 1. §. 2. & l. iurifconsultus. §. secundum gradu. Sed contrarium dicit ista Decre. idem in 10. col. qui. mod. feu. amit. §. item si fratrem. dicitur ibi [vel nepotem]. §. filium fratris. ad idem de scismatibus. c. vno. in prin. & de pœnis. c. felicit. §. ceterum. & de probat. c. per tuas. in fi. & sic ponitur de præben. c. dilecto. in prin. de arbi. c. 2. de accu. c. accedens. sic etiam habet communis vsus loquendi: qui sequendus est. de spon. c. ex literis. de supel. le. l. Labeo. & ista sunt verba Io. An. j. de elec. c. fundamenta. super verbo [nepos]. J. ad fi. in nouella. dominus Fede. de Senis consuluit contrarium, quod appellacione nepotis veniant descendentes ex filio, vel filia: improprie autem appellatur nepos fratris, vel sororis filius. & iura, de quibus supra, loquuntur narratiue: non dispositiue. dic. vt in dicto consilio. 3. 8. ¶ Secundò no. † quod hic videtur appellare stipitem parentes: vel germanos. & sic germani ponuntur hic pro stipite. ex quo arguit Host. quod sic, qui in quinto gradu est ex vno latere, non posset contrahere cum stipite: sicut nec cum filio stipitis ex alio latere. sed hoc est falsum, sicut Io. An. Non obstat. iste tex. quia hic loquitur solum in computatione testium, qui super consanguinitate deponunt. ¶ Tertio no. † quod ille, qui vult probare parentelam inter aliquos, debet incipere à principi. siue primo gradu: omissio enim primo, non videtur valere testimonium de secundo, tertio, vel vteriori: quia à capite edenda est ratio. dicit text. in simili in l. si quis ex. arg. §. si initium. ff. de ede. ¶ Quarto no. † quod ad probandum consanguinitatem inter coniugatos est sufficiens testimonium de auditu. quod intellige, vt no. §. de testi. c. licet ex quadam. & ibi dixi, qd est speciale ibi: & in omnibus casibus, in quibus agitur de facto antiquo. quod dic. vt l. 3. §. in summa. & §. Labeo. de aqua plu. ar. & c. cum causam. de iur. ca. per Inno. ¶ Quintò not. in ver. quod quia. quod per prouisionem inductam contra ius commune debemus strictè interpretari, & intel ligere relaxatum de iure communi, quanto minus potest: quia circa idè nõ dnt cõcurrere plura specialia, vt l. 1. C. de dotis pro. facit l. quod non iure. ff. de legi. ¶ Sextò not. in ver. cum qua. † quod in differentibus tantum numero nõ debet statui ius diuersum, cum nulla sit ratio statuendi. vbi enim eadem ratio, ibi idem ius. C. de consti. pecu. l. fi. & l. lud. ff. ad leg. Aquil. ¶ Vltimò no. quod non refert. quid ex æquipollentibus fiat: nec similiter refert proprio noie, vel p circulacionem, & c. vt in gl. fi. cui adde, quod not. Bart. in l. 1. in fi. de dote præle. & l. hac consultißima de testamentis. de Gallo preffo. & 3. q. 8. c. libellorũ. & l. quoties. de hære. instit.

A D D I T I O.

- 1 *¶ Appellant nepotes. nepotis appellatione qui veniant proprie. adde his, quæ ibi allegat Paul. de Cast. in l. fi. de succed. edic. Alex. in l. quæro. de inoffic. test. & in consil.*

37.4.vo.Gemi.cap.vnico.ver.filius fratris. de scismati. Fede.de Senis consil. 39. Phi. Fran.in cap. fundamenta. nu. 7. de elec.lib.6.

S V M M A E.

1. Papa, & quilibet præsidentis debet cauere, ne in suis actibus reprehensibilis videatur.
2. Statuta humana variantur secundum tempora.
3. Deus multa de veteri testamento immutauit in nouo.
4. Constitutio, que inducit difficultatem, & pericula animarum, debet reuocari.
5. Prohibitio copule coniugalis est restricta hodie ad quartum gradum consanguinitatis, & affinitatis. & numero 7.
6. Quaternarius numerus in multis reperitur.
7. Matrimonium contra iura contractum, non potest tractu temporis confirmari.
8. Longitudo temporis auget delictum.

Non debet. Prohibitio coniugij nõ extenditur ultra quartum gradum consanguinitatis, & affinitatis. in secundo, & tertio genere affinitatis licet cõtrahere potest etiam proles suscepta ex secundis nuptijs, & cum consanguineis prioris viri coniungi. primò excusat correctione iuris antiqui. Secundo ibi [cum igitur.] excusationem declaras, in duob. illud tollit: & in tertio restringit, restrictionis causam probabilem reddens. tertio ibi [cum ergo.] prohibitionem restrictam fortificans, constitutiones contrarias tollit, & causam reddit. ¶ No. primò, quòd ¶ Papa, & quilibet præsidentis debet cauere, ne in suis actibus reprehensibilis videatur: licet enim Papa habeat potestatem iura reprehendendi. supra de vsu pal. c. nisi. & vt eccle. bene. c. vt nostrum. hoc tamen intelligitur, quando facit ad utilitatem reipublice. simile habetur Hester. 16. Rex, qui mutauit edictum, quod fecerat de occidendis Iudeis, loquitur ad subditos in hæc verba. [Nec putare debetis, si diuersa iubeamus, ex animi nostri venire leuitate: sed p qualitate, & necessitate temporu: (vt reipublice possit utilitas) ferre sententiam.] ¶ Secundò no. ¶ quòd statuta humana variantur secundum tempora. & quandoque quod prouitum est ad remedium, tendit ad noxam. j. de rescrip. c. statutu. in prin. li. 6. quod enim ex tempore variatur, non inferimas de præterito in præsentis. & cum tempore variantur mores, & hominum voluntates, extrinseca causa accedente: vnde priuilegium tollitur, vt. c. suggestum. de deci. & l. ex fa. cto. de vulga. & pu. similiter & voluntas testatoris, vt l. 3. §. si. ff. de adim. leg. similiter & dispositiones inter viuos, iuxta no. s. de iureiur. c. quemadmodum. & sententia, vt l. si fullo. de condi. sine causa. ¶ Tertio no. in versi. quoniam. ¶ quòd Deus multa de veteri testamento immutauit in nouo. ex causa igitur potest homo mutare propositum: sine causa verò varietas, & inconstantia reprobat. s. vt eccle. bene. c. vno. l. cum queritur. de adm. tu. & l. in causa. ff. de procurat. & l. nonnunquam. de colla. bo. & alibi dicit text. [in rebus nouis constituendis euidentis debet esse utilitas: vt discedatur ab eo, quod diu æquum visum est] vt l. in rebus. de constitu. prin. ¶ Quarto no. ¶ quòd constitutio, que inducit difficultatem, & pericula animarum, debet reuocari: quia tendit ad noxam: est. n. cõtra essentia legis obscuritas, & difficultas. 4. di. c. erit aut. est tamen seruanda, donec reuocetur. li. c. et dura, vt. l. prospexit. qui & a quibus. ad quod vide no. s. de immunita. ecclesi. c. quia pleriq; vbi dixi. ¶ Quintò no.

ver. de cetero & c. q. ista cõstitutio nõ cõfirmat spterita monia: sed futura. & hoc est ppiu legis futura respicere, vt c. si. de cõsti. & q. no. i. c. licet can. de ele. li. 6. & l. leges, & cõstitutiones. C. de legi. ad quod vide, quod not. glof. sic ergo & c. ¶ Sextò no. ¶ quòd prohibitio copule coniugalis est restricta hodie ad quartum gradum consanguinitatis, & affinitatis: & sic in tribus gradibus reuocat, & corrigit ius antiquum. optabat etiam Host. reuocari impedimentum proueniens ex cognatione legali. Refert etiam Ioa. And. fuisse in Cõcilio Lugdun. tractatum de tollendo impedimentum publice honestatis per Gregorium. 10. aliquibus visum fuit illud simpliciter tollendum: alijs durum videbatur illud tolli: sed suadebant dari episcopis potestatem dispensandi in illo. Alij suadebant illud restringi ad sponfam primi, & secundi gradus tantum: & in alijs duobus tolli: & licet deliberatum fuisset per præsidentes secundum hoc vltimam constitutionem fieri: tamen non fuit obtentum. ¶ Septimò in versicu. quaternarius. ponit rationem, quare ista prohibitio ad quaternarium numerum redigatur: quia maritus, & vxor dicuntur vna caro: & vna caro consistit ex quatuor elementis: ergo bene conuenit prohibitio quaternario numero. est tamen illa ratio magis similitudinaria, quam vrgens, secundum Io. An. ¶ qui de isto quaternario numero, quomodo in alijs multis dispositionibus adaptetur, indicit similia: habemus enim in iure quatuor tempora. 76. di. c. 1. 4. c. euangelistas. & 4. doctores Ecclesie. de reliq; & vne. san. c. vno. li. 6. quatuor flumina Paradisi, Genosis. 2. 5. & 15. distinctio. c. 1. vbi etiam de quatuor synodis. & quatuor coeli partes, & totidem eius venti. Hieronim. 49. [quatuor animalia plena oculis.] Apoc. 4. s. de electioni. c. scriptum. sic quatuor patriarchales sedes. de priuileg. c. antiqua. quatuor angeli super quatuor angulos terre. Apo. 7. [quatuor circuli per quatuor angulos arche.] Exo. 25. [quatuor Cherubin, & quatuor rote.] Eccl. 10. [quatuor cornua, quatuor fabri, & quadrigæ.] Zach. 1. & 2. in principio. & Salomon quatuor minuta terre dicit sapientiora sapientibus. Proverbiorum. 30. & ibi de quatuor infatigabilibus: & quatuor incognitis, & quatuor, per quæ mouetur terra. & de quatuor, quæ fortiter gradiuntur. huic igitur moderationi quatuor gradus in matrimonijs multa similia ex prædictis habes. de hoc autem matrimonio in Proemio. Spec. in sexta col. versi. in prima. ¶ Octauò no. ¶ quòd prohibitio copule coniugalis vtque ad quartum gradum est perpetua, sicut regulariter omnis legalis: prohibitio verò contrahentium, vel statuti, an sit temporalis, vel perpetua. dic vt. s. de cõsti. c. ex literis. & l. stipul. de verbo. obligatio. & vide quod no. in l. & puto. ff. de postu. ¶ Nonò nota, ¶ quòd matrimonium contra iura contractum, non potest tractu temporis confirmari: quod enim a principio censetur esse delictum, non potest continuatione temporis iustificari: sed magis inculpari: quod tamen non est perpetuum. multa enim cum continuatione temporis purgant vitium in iudice consistens: quæ videas ex no. in reg. non firmatur. facit. 1. q. 1. c. cum Paulus. & quod no. de iure pa. c. cura. ¶ Decimò no. ¶ quòd longitudo temporis auget delictum. quod dic, vt dixi. s. de eo, qui duxit vxor. ca. cum habeat. & l. si diutino. de pœnis. ¶ Querit glo. vtum matrimonium contractum in quinto, sexto, vel septimo gradu prohibitis ante itam constitutionem confirmetur per istam constitutionem, quæ de cetero hoc permittit. quidam quòd sic, propter tacitum consensum, qui postea accidit: & qui solet actum sæpe inutilem confirmare. in contrarium facit, quia contractus iste requirit verba, quæ si non interueniunt, videntur ex veteri consensu, non ex nouo coniungi, vt in iur. bus allegatis in gloss. quæ tenet, quòd standum est pro matrimonio: ex quo postitam constitutionem publicam ex certa scientia sic perficiunt.

stunt. & hoc tenet etiam Hostien. habitas ergo superueniens confirmat matrimonium, quod est nullum. quid ecõuerso, vos scitis, quòd hodie contrahentes in gradu consanguinitatis, & affinitatis prohibito, ipso iure sunt excommunicati. infra eod. cle. 1. quid ergo. nescitis, quòd hodie contrahentes in gradu consanguinitatis, & affinitatis prohibito ipso iure sunt excommunicati: si a principio, quo quis contraxit, ignorabat parentelam, sed postea sciuit: an erit excommunicatus, si non desistat. dic vt ibi not. & coniung. cle. huic. c.

S V M M A E.

1. Prohibitio copule coniugalis an excedat quartum gradum inter ascendentes, & descendentes.
2. Collaterales, quorū vnus est in quinto, alter in primo, an possint inuicem contrahere.

Vir qui. Breue est, idè nõ summatur. No. primò, quòd hic solū queritur de coniunctione illorum descendentium a stipite ex duobus lateribus: & inter istos videtur habere locum præcedes constitutio, & ista: quæ post quartum gradum matrimonium approbat. ¶ quid ergo inter ascendentes, & descendentes: vtum inter eos prohibitio huius copule coniugalis excedat quartum gradum? Gof. in summa de consan. §. item quartum. tenet, quòd non: quia Decretalis præcedens generaliter loquitur. alij communiter cõtra. dicunt enim, quòd inter ascendentes, & descendentes prohibitio est perpetua. & hoc, quòd dicitur de quarto gradu, habet locum in collateralibus tantū. ad hoc. 35. q. 3. c. progeniem. & 2. c. & se. ad hoc Insti. de nup. §. 1. & de ritu nup. l. nuptiæ. & hoc tenet Ioan. And. in arbore consan. & affini. ¶ Secundò no. regulam, per quam reprobatur opi. Hosti. ¶ querit enim ipse, an collaterales, quorū vnus est in quinto, alter in primo, possunt adinuicem contrahere. Hostien. dixit, quòd non, supra c. quod dilectio. nam secundum eū, pater, & filius eadem persona censentur. C. de impu. & al. substi. l. si. & 35. q. 3. c. hac auctor. sicut ergo non contrahit cum stipite: sic nec cum filio stipitis. ad hoc Decre. tua. s. e. vbi dixi, & tenui contrarium post Io. An. in secundo no. quòd probat istud cap. dum dicit [descendentium ab eodem.] quòd probat Ioan. An. in arbo. consan. ad fi. vbi videas de istis gradibus, & differentijs inter ius canonicum, & civile. & c.

De frigidis, & maleficiatis.

Dicum est supra de impedimento matrimoniorum: quia verò etiam impotentia coeundi habet impedire: idè de illa submittit. vel aliter. dictum est de impedimento ratione propinquitatis. sequitur de impedimento impotentie naturalis. de qua infra c. 1. & c. laudabilem. & c. fraternitati. & accidentalis. de qua infra cap. si. habetur de materia 33. q. 1. p totia conuenit de probat. c. proposuisti. In superscriptione qualiter generaliter allegatur li. 20. arguit Io. An. quòd sufficit generaliter allegare librum. ad idem. 1. q. 1. c. vt euidenter. de præben. c. 2. in subscriptione. de hoc s. de coha. cler. & mulie. c. nostra.

ADDITIO.

- a. ¶ Per totum. Vide ibi Ioa. de Turre cre. maxime super. c. fortiaras. vbi plures ponit quaestiones, videlicet an

alicuius maleficij impedimento possit aliquis impediri a potentia coeundi. & an maleficium impediatur matrimonium. an maleficium per aliud maleficium possit medicari: & an possit esse perpetuum.

S V M M A E.

1. Frigidus an possit prouocare ad diuortium.
2. Impotentia coeundi debet considerari vniuersaliter, nõ respectu personæ certæ.
3. Iudicium verum debet concurrere assertioni viri, & mulieris.
4. Mulier si negat, quòd vir de impotentia sua dicit: & affirmat eum verè potentem: an sit ei credendum.
5. Sententia lata contra matrimonium reuocatur, si constat ecclesiam fuisse deceptam per euidentiam facti.
6. Vicarius episcopi absque speciali mandato potest de matrimoniali causa cognoscere.
7. Mulier, quæ post annum, & dimidium conqueritur contra virum de impotentia coeundi, non debet audiri, viro contrarium asserente.
8. Principium rei, quæ debet continuari per tempora, refertur ad vnum, vel duos menses.
9. Formalis libelli, quum mulier agit ad diuortium propter viri frigiditatem.
10. Licentia contrahendi debet statim concedi mulieri, quum constat de viri frigiditate.
11. Frigiditas qualiter probetur.
12. Probatio virginittatis mulieris, quæ cum viro per aliquod tempus moram traxit, infert necessario virum esse impotentem.

Accepisti. Dicit Hostien. hunc esse c. intellectum. Si marito prouocante ad diuortium, & asserente se impotentem, mulier hoc idem fatetur: seruata solemnitate canonica, vir asserat se potentem, & vxorem carnaliter cognouisse: nisi per aspectum corporis, vel alio modo certo, & in dubitato conuincatur: mulier petens diuortium non auditur. si autem muliere agente, vir hoc idem, quòd mulier asserit, confitetur: vel alias euidenter conuincitur, matrimonium separatur: & mulieri contrahendi licentia datur. ¶ Not. primò, ¶ quòd frigidus prouocat ad diuortium. fortè enim non vult oneribus matrimonij prægruari. facit quod no. 33. q. 1. c. 2. vtum autem hoc sit verum, cum suam impotentiam sciebat tempore contractus: videtur, quòd tunc sibi debeat imputare, vt l. fina. C. de spon. & habeat eam, vt sororem. vt infra eodem. c. consultationi. & hoc tenet Io. 33. q. 1. c. quòd autem. ¶ Secundò no. tex. dum dicit [cum illa: nec cum aliqua alia.] ¶ quòd impotentia coeundi debet considerari vniuersaliter, nõ respectu personæ certæ: potest enim quis esse impotens cum vna fortè: quia habet illa membrum arctum: alia autem habet aptum: & tunc quid iuris sit. dic vt infra. cap. fraternitatis. ¶ Tertio not. ¶ quòd assertioni viri, & mulieris debet concurrere verum iudicium, & probari: quia eis solis non creditur, cum agitur de matrimonio dirimendo, vt supra de eo, qui cog. consan. vxor. suæ. cap. super eo. ¶ quid ergo si mulier negat, quòd vir de impotentia sua dicit: & affirmat eum verè potentem. dicit, quòd credendum est ei, ex quò stat pro matrimonio. ar. de clande. despon. c. 1. & est triplex rō: prima fauor matrimonij. de sen. & re. iu. c. fi. secunda quia cum tales consueuerint colaphisari stimulis carnis. de eo, qui cog. consan. vxor. suæ. c. Iordane. non est prima

prima facie verosimile, quod velit stare cum eunicho, qui non possit ei reddere debitum. ar. j. eod. in fi. c. 3. quia cum rea sit. & si nihil p[ro]stiterit: absolueda est. supra vt ec. benefi. c. vno. & hoc veru[m], nisi vir ipsam possit redarguere de me de cio per aspectum, sicut not. in casu conuerso hic per Host. ¶ Quarto no. in ver. ea tamen. quod ex post facto declaratur aliquem deierasse in prateritum. simile in l. si qui adulterij. C. de adul. præsumentur enim de presenti in prateritu[m]: sicut econuerso de praterito in presenti, vt supra de præsenti. scribam. vbi de hoc. ¶ Quinto no. quod sententia lata contra matrimonium reuocatur, si constat ecclesiã fuisse deceptam per euidenciam facti: puta illum, qui frigidus pronunciatus est posse coire, concor. j. eodem. c. fraternitatis. similiter si post sententiam de errore liquet: principis beneficio sententia retractatur, vt l. 1. §. si quis vltro. ff. de consti. & l. 1. do re iud. ¶ Sexto no. in ver. illa autem. quod querela super separatione matrimonij potest proponi coram misso episcopi. & expone, misso. id est vicario, secundum glo. ex qua argue, secundum Vin. vicarium episcopi absq[ue] speciali mandato posse de matrimoniali causa cognoscere. ¶ Septimo no. quod illa, quæ post annum, & dimidiu[m] conqueritur contra virum de impotentia coeundi: non debet audiri, viro contrarium asserente: præsumentur enim contra eam ex eo, quod tanto tempore tacuit, ar. l. vlt. C. de his, qui a non domino manum. & ff. de p[ro]c[ur]at. l. si quis forte. Et intellige hunc tex. quando ex parte viri non apparet defectus visibilis: & mulier est corrupta. si autem esset virgo, non solum post annum, & dimidium: sed post multos annos audiretur, vt infra eodem. c. si. ¶ Octauo no. in ver. si autem. quod intra mensem vnum, aut duos dicitur esse quædam nouitas: & principium matrimonij. ¶ principio ergo rei, quæ debet continuari per tempora, refertur ad vnum, vel duos menses. & quod tunc agitur, dicitur statim fieri. ad hoc vide quod no. in l. 1. ff. de fur. per Bart. ¶ Nono not. formam libelli, cum mulier agit ad diuortium, propter viri frigiditatem: debet enim vt honestis verbis: ex quibus æquipollenter appareat virum esse frigide nature: puta [vo]lo effici mater. vir non potest illa facere: propter quæ illu[m] accepi] & c. oportet enim quandoque propter honestatem, quod turpe est, temperari verbis, vt l. 3. ff. de doli exceptio ne. & l. manifestissimi. in fine. C. de furtis. ¶ Decimo nota. ¶ quod statim, cum constat de viri frigiditate, datur mulieri licentia contrahendi. ¶ Sed contra hoc oppo. de. c. laudabilem. infra eodem. vbi debet per triennium expectari. Sol. ibi la loquitur de maleficiatis: hic de frigidis. vel ibi de habente semiplenam pubertatem: hic de habente plenam: puta. 1. §. annorum in masculo. in femina. 1. 4. & sic gaudebant plenissima pubertate. ff. de alimen. & ciba. l. 1. Mela. ff. de adop. l. arrogato. §. non tantum. & Insti. de adop. §. minorem. in casu autem plenæ pubertatis, quantum debeat expectari. dixit Hostien. arbitrium: potest enim ita se exhibere conspectui impotentia viri: quod sine aliqua dilatione posset ferri sententia: puta habet vir testes ad modum cicerum: vel secus est: vel habet membrum ad modum verruce, quæ porrum vocamus: vel est hermaphroditus: talis. n. consuevit membrum retrahere: & lorigam emittere ad modum animalis, vt dicit Hostien. se vidisse de facto. & remittit ad summam. eod. tit. §. si. ver. si. quid si mulier. In istis ergo, & similibus casibus statim feretur sententia: quia in incertis non certis, & c. vt l. continuus. §. cum ita. de verbo. obligat. frustra enim expectatur tempus, cuius nihil operatur euentus, vt l. aliquando. ff. ad Veile. ad hoc. infra eod. c. laudabilem. §. 1. ibi [si frigiditas prius probari non possit.] & c. ista ergo probatio per aspectum corporis, & ad oculum est multum efficax, & valida, vt no. Io. An. in arbore confanguinitatis in princ. ¶ probatur etiam frigiditas per iuramentum

per. 7. manus propinquorum: & illud est quandoq[ue] fallax, §. de proba. c. penul. Item quandoque per expectationem triennij, infra eod. c. laudabilem. discretus igitur, & circumspectus iudex prouidebit, quod potius superabundent probationes, quam deficiant: cum hæc causa periculosa sit. vn de si viderit ei, quod vnum, vel duo argumenta non sufficiant, faciat præstari tertium, secundum Inno. quod placet Hosti. nisi cum de impotentia per aspectum liquet, vt dixi. ¶ Sed pone, quod mulier exclusio corporis aspectu, cum 7. manu propinquorum probat virum impotentem: & vir cum alia. 7. manu licet velit se probare potentem: nunquid est admitendus. dicit Inn. quod sic. ar. supra de spon. cap. cum in tua. & quod hic dicitur, locum habet, quando vir tantum simpliciter dicit, quod eam cognouit: mulier vero iurat contrarium cum. 7. manu propinquorum, aliqua præsumptione ariditatis, vel alia præcedente. & hæc procedit (vt dixi) vbi per aspectum visibilem da impotentia non apparet. si vero mulier velit probare virum impotentem per aspectum ipsius: vel vir mulierem arctam per aspectum mulieris, bene est probatio admittenda: cum hoc prompte, & de facili cognoscatur, secundum Inno. quod placet Hosti. ad vnum aduerte, quod innuit hic glo. quæ incipit. supra de despon. impuber. & c. videlicet quod probatio virginitatis mulieris, quæ cum viro per aliquod tempus moram traxit, inferat necessarii virum esse impotentem: quod nõ credo: potest enim esse virgo, non quia vir sit impotens: sed quia sibi coniungi non vult: & tunc non est dauda licentia nubendi alteri: sed vir cogendus est ad eam accedere. si vero ambo consentent: tunc licet separari possunt, seruata solemnitate. 7. manus propinquorum, iuramento, inspectione, & alijs, vt circumspectus iudex viderit expedire. ¶ Oppo. dicitur hic, quod si tacuit per annum, & dimidium: non debet postea audiri. contra imò videtur, quod vsq[ue] ad triennium audiat, infra eod. c. laudabilem. fo. dicit glo. non tenet, quod hic dicitur. Idem tenet Ala. & Lau. qui dicit istud c. non tenere quò ad hoc, maxime cum nesciamus auctorem. Idem Vin. qui allegat. ff. de fall. l. vlt. Gof. Asten. Pe. & Ab. putant istam Authon. non obst. quod nesciamus auctorem, propter vtilitatem, quam continet: & ex eo, quod redacta est in corpore huius voluminis, vnde omnia nostra facimus, quibus auctoritatem impartimur. C. de vete. iure enu. l. 1. §. cunque, & secundum hoc responde ad cap. laudabilem. quod loquitur, quando lapsu triennij non liquet de frigiditate. hic vero loquit, quando prius de ea liquet. Quidam dixerit, quod infra illud tempus debet protestari, vt post illud agere possit. alij dicunt istud tempus continuum: illud vtile. ¶ Sed iterum oppo. & videtur, quod nullo modo debeat mulier audiri, allegans viri frigiditatem post annum, biennium, vel triennium: sicut enim si a principio contraxisset scienter cum tali, non posset postea reclamare, vt dixi. supra in primo no. lta eodem modo non videtur audienda, si cum frigido tanto tempore moram traxit: quasi diurnitate temporis videatur in eum consensisse, vt in fratrem. j. eod. c. consultationi. Item potest esse, quod ista frigiditas superuenit post contractu[m], & consummatum matrimonium: quo calu separari non debent, vt no. 3. quæstio. 1. in summa. vbi glo. notabiliter dicit, quod si dubitatur, vtrum maleficium præcesserit. an secutum sit: præsumentur est, quod secutum sit post matrimonium, fauore matrimonij. arg. C. de ædi. edic. l. 3. ad hoc potest dici, quod si apparet instrumentum viri aptum, & mulierem esse corruptam: habet locum oppositio: vt præsumeretur cognita. si autem appareret mulier virgo, & membrum viri aptum: tunc dicit, vt infra eod. c. fin. Si autem appareret membrum aridum: vel aliter appareret de eius impotentia: perpetuo audiretur mulier: & eo ipso, quod

quod modò apparet de impotentia naturali, præsumentur sic retro fuisse. regulariter vero quilibet præsumentur potens. 50. dist. c. quia.

S V M M A E.

- 1 Puer præsumentur non posse reddere debitum.
- 2 Impotentia naturalis, & accidentalis æquiparantur.
- 3 Spado an possit contrahere matrimonium.

Quod sedem. ¶ Not. primò, ¶ puer non potest reddere debitum, id est præsumentur non posse. & est argu. expressum, quod ante annos nobiles completos non potest quis, nisi potens probetur, matrimonialiter consentire: sed prima facie præsumentur impotens. quod dic, vt no. supra de despõ. impu. c. puberes. hæc tamen præsumptio plerunq[ue] per contrarium factum eliditur, vt ibi no. vel expone hic [puer] id est infans, qui nullo modo cognoscere potest. infra de delic. pue. cap. 1. de hoc quanto tempore consueuerit anticipare pubertatem in masculo, habes exempla per Ioan. And. supra de eo, qui cog. consang. cap. Iordane. in dialogo Gregorij legitur de 9. annis, vt no. 20. quæstio. 1. in summa. femina vero quandoque prius anticipat: quia eius vas magis paratum est: & tam magnum rostrum habet picula, sicut pica, vt ipse not. in d. cap. Iordane. ¶ Secundò no. ¶ quod æquiparatur impotentia naturalis, & accidentalis: naturalis tamen impotentia in impubere est ad tempus: sed impotentes aliter perpetuo prohibentur. facit l. cum solum. §. qui testamento. de excu. tu. & quod not. in l. si quis sub condi. de te. tu. ¶ Oppo. & videtur, quod illi, qui non possunt reddere debitum, sint apti ad matrimonium: puta senes, qui natura defecerunt. C. de nup. l. sancimus. fo. dicit gloss. hoc debet intelligi de impotetia, quæ est perpetua, & certa, puta quia sectus est. sed senes aliquando nature beneficio mouentur, secundum gloss. idem Goff. Vin. & Phi. pro quibus allego l. si quis posthumos. in princ. ff. de libe. & posthum. ibi [quia natura magis in homine generandi: & consuetudo expectanda est, quam temporale vitium, aut velerudo: propter quam abducatur homo a generandi facultate.] & facit hoc ad quæstio. quam ibi tangit præceptor meus. vtrum si ille, qui ex concubina suscepit filios, ipsam desponset: & in vxorem accipiat tempore mortis, erunt filij legitimi. dic, vt ibi. ¶ Querit Ioan. And. ¶ an spado possit contrahere matrimonium. dicit Vin. quod carens vtroque testiculo non contrahit: quia cum omne matrimonium contrahatur aut prolis causa: aut causa vitandæ fornicationis: & in secto huiusmodi vtraque causa deficiat: ergo cum eo non est matrimonium. Non obstat, secundum eos, l. si serua. §. spadoni. ff. de iure do. intelligitur enim de illo, qui caret altero testiculo tantum. Ioan. 3. quæstio. 7. cap. hi. qui dicit, quod si spado habet virgam rectam, siue resoluat sperma, siue non: est ibi matrimonium. nam talis satisfacit mulieri: sicut mulier satisfacit viro, siue resoluat, siue non: nec requiritur, quod semper in matrimonio sit spes filiorum; quia sufficit, quod non euent prolem. ita dicit glo. pro qua facit, quod scribitur Ecclesiastici. 20. [Concupiscentia spadonis deuirgauit iuuenulam.]

S V M M A E.

- 1 Mulier propter arctum membrum separatur a viro, nisi se possit per medicos adiuuari.

- 2 Impedimentum quando superuenit post sponsalia ante carnalem copulam separantur sponsalia.
- 3 Impotentia coeundi si superuenit sponsa culpa sponsi, quid iuris.

Ex literis. ¶ Preter arctum membrum mulier separatur a viro: nisi possit per medicos adiuuari. sunt duæ partes: secunda ibi [respondemus.] ¶ Nota primò, quod dicit text. de masculo. 16. annorum, & femina. 13. & sic erit prope plenam pubertatem: quæ sæpe solet anticipare tempora pubertatis, vt dixi supra cap. 1. ad fin. & loquitur iste text. de impotentia mulieris: quia arcta. & sic de impotentia, quæ potest ad oculum apparere. Si autem loqueremur de impotentia frigiditatis ex parte viri: tunc vir ipse debet expectari vsque ad annum decimum octauum: femina vsque ad. 14. si aliter de impotentia non apparet. in Authen. de nup. §. occasionem. & no. Ioan. And. infra eodem. cap. laudabilem. ¶ Secundò no. ¶ quod vbi post sponsalia ante carnalem copulam superuenit impedimentum, sponsalia separantur: si autem post carnalem copulam superuenit amentia, furor, vel alia infirmitas: nunquam matrimonium soluitur. vt c. hi. qui. 3. 2. quæ. 7. ¶ Quæro quid si ista impotentia superueniat sponsæ culpa sponsi: puta quia non poterat eam cognoscere. Illa vero virum appetens, impatienter tulit viri carentiam: vnde morbum incurrit: vnde facta fuit inhabilis ad matrimonium contrahendum. & sic non tenet, secundum Ala. & Vin. dicit Ioan. And. quod hoc dictum potest esse in sponsalibus de futuro: quasi velit, quod illud impedimentum superueniens post sponsalia de presenti, & ante carnalem copulam, non dirimat sponsalia de presenti. si autem dubitatur, ante, vel post morbus acciderit: videtur præsumentur, quod postea, vt dixi supra cap. 1. in fin.

S V M M A E.

- 1 Femina qualitercunque sit impotens, matrimoniu[m] erit nullum.
- 2 Contrahere quod quis velit cum impotente, non est verosimile.
- 3 Contrahens cum impotente si postea contrahat cum potente, an teneat matrimonium.

Consultationi. Clausam mulierem, vel arctam potest quis, vt sororem habere, & si nõ vt vxorẽ. hoc dicit, secundum Abb. communis diuisio. Secunda ibi [taliter respondemus.] ¶ Not. primò formam consultationis: generaliter enim dicit [femine clausæ impotentes.] ¶ & c. ¶ qualitercunque ergo sit impotens: matrimonium erit nullum. supra eodem. cap. quod sedem. licet Goff. intellexerit Decre. in sola arctatione. refert Ioan. And. de facto accidisse in quadam domina Caracosa: quæ ita suum instrumentum medicinavit, intendens placere viro: quod nec a viro, nec ab alio potuit postea cognoscere. Ista enim talis, licet propter tale impedimentum superueniens, a viro nequaquam debeat separari: de nouo tamen non posset contrahere, postquam omnino facta est impotens. vnde si contrahat, non tenet matrimonium, ex quo non potest adiuuari, vt supra capi. proximo. ¶ Secundò no. ¶ quod non est verosimile, quod velit quis contrahere cum impotente. debet enim quis contrahere, vt vxorem cognoscat: & filios suscipiat. nisi Deus aliter reuelet. Pet. de Anch. sup. 4. Decre. i let,

let, vt supra de spon. cap. commissum. & lex dicit, quod nihil est hominibus vtilius nuptijs, tanquam solos homines facere volentibus, in Auth. de restit. & ea, quæ pa. §. & hæc nos commouerunt. ¶ Tertiò nota. finem cap. [vt quas tanquam vxores.] & c. quasi dicat castè viuunt, vt hic. & infra eodem c. laudabilem. nam etiam veri coniuges possent in propria domo continere. 3. quæstio. 5. c. quod Deo. ¶ Sed hic incidenter quæritur. ¶ pone, quod iste, qui contraxit cum impotente, postea contrahit cum potente: an erit matrimonium. dicit, quod sic, si primam non cognouit: licet enim contra here non debeat: tenet tamen, si contrahat, sicut in impubere no. supra de despon. impu. c. de illis: aduerte tamen, quia licet secundum matrimonium teneat isto casu: ille tamen, qui scienter cum tali contraxerat, cogitur arctam tenere, & alere, secundum Inn. & Host. qui dicit aliquos dicere hanc Decre. non tenere. alios refert, qui dicunt, quod hic dicitur esse consilium: ipse dicit, quod est permissum, quandiu castè viuunt, quod & in senibus, & impotentibus, qui nullo modo iuari possint, posset locum habere. de hoc infra eod. proxim. vers. sed si ambo. caue tamen; quia si tales volentes sui luxuriam palliare, inhonestè viuunt: poterit episcopus obuiare. de offi. ord. c. 1. & c. licet.

S V M M A E.

- 1 Maritus si dicatur esse frigidus, debet manere cū uxore per triennium ad experientiam copule carnalis.
- 2 Triennij dilatio indulgetur: si prius non potest probari frigiditas.
- 3 Lapsus solus triennij, an sufficiat ad separationem propter frigiditatem.
- 4 Impotentia, licet appareat ex confessione vtriusque coniugis, non sufficit ad separationem: nisi coniuncto testimonio propinquorum.
- 5 Coniuncti admittuntur in defectum propinquorum ad restitendum de impotentia.
- 6 Mulier absolutata à viro, propter frigiditatem viri, potest alij nubere.
- 7 Matrimonium an possit separari propter frigiditatem viri.

Laudabilem. Si de impotentia coeui constat, statim separatur matrimonium: aliàs cohabitabunt coniuges per triennium. & tunc si cum. 7. manu propinquorum iurant, quod non dederunt operam carnali copulæ, nec potuerunt commisceri, separantur. communis diuisio. secunda ibi [nos verò.] Innocen. diuidit Decre. in duas partes. prima loquitur, quando vnus coniugum dicit matrimonium consummatum. alter diffidetur. in hoc enim casu datur triennium, & requiritur iuramentum 7. manus propinquorum illius: qui dicit matrimonium non esse consummatum: nec est necesse dare triennium: sed sufficit iuramentum propinquorum. ¶ Nota primò, quod à tempore coeui si maritus dicatur frigidus: debet manere cum uxore per triennium ad experientiam copulæ carnalis. natura enim quilibet præsumitur esse potens ad copulã post ætatem legitimam. 50. di. quia contra præsumptionem ergo naturæ, non debet iudex esse pronus, vel facilis ad ferendam sententiam: nec etiam ad præbendam audientiam. vt c. quia verosimile. de præsum. & loquitur iste tex. de frigiditate. idem dicas in maleficiato: vt debeat per triennium ex-

pectari, vt dicit gl. 2. quam tenent Lau. Tan. Gof. & Phi. Innocen. verò dixit propter maleficiatum matrimonium non separari. de quo. j. c. proxi. Hosti. dixit in frigiditate non semper expectari triennium. sed in maleficiato semper. j. eod. c. fi. & quæ ratio sit, ibi. no. secundum eum. ¶ Secundo no. quod ista dilatio triennij indulgetur, si prius probari non possit frigiditas. secus ergo si prius possit de impedimento apparere. & hoc tenet gl. ar. & c. quæ intelligit hunc tex. quando aliquo modo dubitari potest de frigiditate. puta quia in magna parte triennij fuit vir infirmus: vel aliàs impeditus: vel paucis diebus iacuit in thoro vxoris: si ergo ante triennium liqueat de impotentia, non debet triennium expectari, vt hic. quod tenet etiam Guil. in Spec. eodem titu. §. quod autem. ¶ Tertiò no. in vers. & iuxta decretum, & c. quod solus lapsus triennij non sufficit ad separationem: nisi alijs adminiculis confirmetur, quod vir sit impotens. puta apparet adhuc, quod mulier est virgo. & hoc verum, quando vir dicit se habere potentiam coeundi. & habet naturalia sana, & integra ad copulam apta. si autem confitetur se impotentem: tunc loquitur verfic. si autem.

¶ Quarto no. in dicto vers. si autem. quod licet ex vtriusque coniugis confessione appareat de alterius impotentia, non sufficit ad separationem, nisi coniuncto testimonio propinquorum. vtrum autem debeat expectari triennium, cum fatentur de plano alterius impotentiam. Hostien. quod sic. hoc modo intelligi debet: iste versicu. & coniungi cum versicu. quo elapso. vel aliter secundum eum potest dici, quod hic ponat alium casum, in quo non expectatur triennium: quod fatetur in maiore. 18. annis: aliàs vsque ad illam ætatem in masculo: & ad. 14. in femina expectari deberet. ¶ Quintò no. quod in defectum propinquorum admittuntur coniuncti. sic supra de testi. c. quoniam. & qui ma. ac. pos. c. videt. sic & deficiente iudice. de offi. or. c. pastora. lis. §. fi. & est argumentum, quod deficientibus compurgatoribus eiusdem ordinis, recurratur ad inferiores, secundum Hostien. de quo infra de pur. ca. cap. cum in iuuentute. ¶ Sextò no. quod isti propinqui, vel vicini, qui testificantur super peritia huius rei, debent præstare iuramentum de veritate dicenda. alibi dicitur, quod iurare non debent: sed dant simpliciter fidem facere super eo, de quo quæritur circa peritiam artis suæ, vt l. 1. ff. de ven. inspi. & l. iureiur. C. de testi. sed veritas est, quod debent iurare, vt hic. & l. hac ed. etali. §. his illud. C. de secundis nup. & l. comparationes. de fi. instru. & l. nemini. C. de adu. di. iudi. Et aduerte ad formam, qua debent isti deponere, scilicet [quod nunquam per carnis copulam.] & c. & sic videtur, quod de credulitate: quia sæpe fallit iudicium artis, vt supra de proba. c. penul. de hoc per Barto. in dicta l. 1. de ven. inspi. & in Specu. de proba. §. fina. de hoc quoque gloss. tenet hic, quod iurent de credulitate: similiter mulier non præcisè iurabit virum impotentem: sed quod sibi fuit impotens: cum tamen adhibuerit omnem diligentiam in talibus expediendum. Et vtrum cum quæritur de peritia artis, debeant adhiberi plures: vel sufficiat vnus. dicit quod plures, si haberi possunt: aliàs sufficit vnus, facit prima constitutio Digesto. in princi. ibi [quis amplius, quam nos cognoscit.] & l. 1. ff. si mens. fal. mod. dixit. & l. semel. ff. de re milit. libro 12. & in Authen. de non alie. §. quod autem. col. 2. ¶ Septimò no. quod mulier absolutata à viro propter frigiditatem viri, potest alij nubere: quia per talem separationem declaratur matrimonium inter eos non fuisse. ¶ Octauò not. in versicu. verum, quod per sequentia probantur præcedentia. concor. 3. quæstio. 1. cap. quod autem. & declaratur retro fuisse matrimonium, concor. j. c. prox. & l. si qui. de adul. & dixi. §. c. 1. ¶ Vltimò ex dictis Ioan. An. quæritur, vtrum propter frigiditatem viri possit ma-

trimonium separari. distingue sic. aut constat per aspectum corporis, quod vir est habilis ad copulam carnalem: aut constat, quod est inhabilis: aut dubitatur. primo casu certum est, quod non debet matrimonium separari. secundo casu quando constat, quod est inhabilis. (puta quia sectus est: vel habet testiculos ad modum cicerum: vel habet virgam defecatam: vel ad modum porri.) & potest statim separari, non expectato triennij lapsu, vt supra dixi. & c. 1. §. eo. tertio casu quando de hoc dubitatur (puta naturalia viri apparent sana, & integra, & apta ad carnalem coitum. sed dicit mulier, quod coire non potest: quia frigidus) & hoc casu subdistingue: nam aut mulier dicit eum impotentem. & vir hoc idem fatetur. aut vir hoc diffidetur: aut econuerso vir dicit se impotentem: mulier verò econtra dicit eum potentem. primo casu quando vterque fatetur impotentiam viri: & tunc aut mulier tempore contractus gerebat se pro virgine: & tunc non apparet corrupta: & eis non est credendum: nec esset mulier audienda, prætendens ab alio se corruptam: quia suam turpitudinem allegaret. supra de donatio. inter virum & vxorem. cap. cum inter. aut etiam nunc apparet virgo: & tunc aut iste vir est minor. 18. annorum: & non debent separari: sed manere vsque ad dictam ætatem. vt supra de despon. impube. cap. puberes. aut erat maior. 18. annorum: tunc, postquam ambo fatentur viri impotentiam, adhibito testimonio propinquorum, sunt separandi, non expectato triennio, vt verfic. si autem. Secundo casu quando mulier dicit virum impotentem: ipse verò se potentem, in casu dubij. & tunc aut mulier apparet virgo: & debet expectari triennium, vt hic. aut apparet corrupta (quia vidua erat tempore contractus.) & tunc si vir dicit eam cognoscere posse, est sibi credendum: tum quia stat pro matrimonio: tum quia præsumitur esse potens: postquam non apparet in naturalibus suis visibilis defectus, vt notatur supra cap. primo. ad finem. dicit tamen hic Ioan. And. quod si vir iurat se cognoscere mulierem posse: cogetur sustinere, quod mulieres hoc inspiciant tempore coitus: certa enim signa sunt in mulieribus, quæ dicuntur cognitæ. & si mulieres referunt, quod nihil faciunt: poterit matrimonium separari, secundum eum. quod intelligi verum, lapsò triennio, in quo simul continuè habitauerint, & alijs interuentibus: de quibus infra in cap. fina. nam si in virgine, requiritur quod laboraretur triennium, antequam à viro separaretur: qui asserit se potentem, vt ibi. multò magis in corrupta, quæ non habet ita efficax argumentum pro se, scilicet virginis: quæ prima facie facit contra non leuem iuris præsumptionem, quod sit impotens. vltimo casu quando vir dicit se impotentem: mulier verò eum potentem. dic vt. §. c. 1.

A D D I T I O.

a ¶ Dicatur frigidus. frigiditas qualiter probetur. vide Spec. de teste. §. 7. ver. hoc quandoque iuxta fin. infra quantum tempus. de dila. §. 1. vers. alie. experitoria. & de frigi. & malef. per totum.

S V M M A E.

- 1 Post multos annos potest agi ad separationem matrimonij, ex ea causa, quod mulier sit incognoscibilis.
- 2 Delegans potest cognoscere de causa alteri delegata: & ad se iudicium reuocare.
- 3 Iudex laborare debet ad veritatem inuestigandam per inspectionem mulieris, & viri: per sacramentum

vtriusque, & vicinia, & per omnem alium modum.

- 4 Mulier qualiter sit inspicienda.
- 5 Negativa quod sit probabilis.
- 6 Nullum, & inutile aequipollent.
- 7 Diuortium quando celebratur propter arctum membrum mulieris: datur viro licentia cum alia contrahendi.
- 8 Lazarus resuscitatus an posset repetere uxorem.
- 9 Religiosus resuscitatus an sit solutus à professione.
- 10 Sententia, quam constat latam esse per errorem facti, retractatur.
- 11 Mulier quatenusque solemniter vouerit, & consentiente viro: & si vir post votum vxoris cum secunda contraxerit: nisi mulier ingrediatur religionem, matrimonium prius contractum reintegratur.
- 12 Sponsalia de presenti soluantur per suspensionem sacri ordinis.
- 13 Sententia diuortij, siue auctoritas sententiæ excusat cum alio contrahentem: non eundem illicitè fornicantem.
- 14 Sententiæ fidei, & auctoritati in dubio standum est: do nec contrarium ostendatur.
- 15 Iudicandum non est de facili in dubijs, quorum veritas declaratur ex euentu futuro.
- 16 Matrimonium an possit separari propter maleficiam.
- 17 Constitutio canonica constituit sæpe pro matrimonio, & contra matrimonium: & potest habitare, & inhabilitare personas ad matrimonium contrahendum.
- 18 Matrimonium propter quod impedimentum separatur.
- 18 Impedimentum potest esse quadruplex à parte viri.

Fraternitatis. Propter arctationem mulieris, si præter diuinum miraculum absque corporali periculo habilis reddi non potest, separatur matrimonium: reintegratur tamen, si postea appareat Ecclesiam deceptam fuisse. communis diuisio. secunda ibi [quamuis.] vbi quatuor facit. primò ex themate in genere proposito, distinguendo, elicit plures casus. secunda ibi [nos tamen.] præmittens ad euidentiã vnum casum ad propositam quæstionem soluit. tertia ibi. [& si prædicta.] determinat quid iuris de matrimonio, quod vir contraxit cum alia. an in eo remanere debeat: vel ad primam reuertit, incidenter annotens econuerso quid iuris de matrimonio, quod secundo contraxit mulier separata à primo. quartò ex prædictis duas quæstiones dicit posse solui: de quibus poterat dubitari. ¶ Not. primò quod post multos annos potest agi ad separationem matrimonij ex ea causa, quod mulier sit incognoscibilis: ex ea verò causa, quod vir sit frigidus (quia iste defectus non est ita visibilis) non ita passim omni tempore debet mulier agere ad separationem matrimonij, vt supra eodem. cap. 1. ¶ Secundo not. quod de ista causa primò cognouit archiepiscopus, forte ex speciali mandato episcopi: vel eius vicarius, vt dixi supra cap. 1. aliàs non videtur potuisse de ista causa matrimoniali cognoscere, vt supra de confanguini. & affini. & collige etiam, quod de causa alteri delegata potest delegans cognoscere: & ad se iudiciè reuocare. Pet. de Ancha. sup. 4. Decre. i 2 re.

re, vt iudicium soluitur. ff. de iudi. ¶ Tertiò no. quòd iste episcopus non obstante, quòd esset instruitus de causa relatione archiepiscopi: voluit tamen instrui per seipsum. & cautè facit: quia in talibus non possit adhiberi nimia diligentia: nam & hic multam habuit: & tamen postea deceptus fuit: ¶ debet ergo iudex per inspectionem mulieris, & viri: per sacramentum vtriusque, & viciniarum: & per omnem alium modum laborare ad veritatem inuestigandam. 23. q. vltima. c. iudicante. facit Auten. ad hanc. C. de iudi. similiter in matrimonio spirituali. supra de elec. c. cum nobis olim. & de postu. c. bona. 1. ¶ Quartò no. quòd cum de facto aliquò dubitatur, quòd actum est in parochia: illi de parochia potius, quam extranei debent recipi in testes. & hoc propter præsumptionem plenioris notitiæ. supra de elec. c. postquam. & c. scriptum. & de præsum. c. quanto. aduerte etiam, quòd dicit text. [puidas, & discretas.] dicit enim Ho. quòd non debent esse nimis iuuenes propter inexperienciam: nec nimis antiquæ, propter defectum visus: cum manu enim, & oculo talia sunt probanda. de proba. c. propofuisti. & c. cauam. ¶ Consultuit enim Host. quòd mulier prius lauetur in aqua calida: & diu moretur: & interim sub fida sit custodia, ne possit iterum apponere medicinas. ff. de ven. inspi. l. 1. debent etiam esse bonæ famæ. non lenæ, vel meretrices: quia tales de facili deierent. vnde Teren. de meretricibus loquens ait. [Nec istæ metuunt Deos. nec eas respicere Deos, opinor.] facit in Aut. de lenonibus. colat. 2. & C. de decuri. l. vltima. lib. 12. ¶ Quintò not. quòd episcopus aduocauit istas ad se: nec detulit eis iuramentum: sed iniunxit sub periculo animarum, & c. gloss. tamen dicit, quòd iuramento atrinxit: nisi aliter crederetur eis: fides tamen, quæ hic data fuit, videtur habenda loco iuramenti. supra quod me, causa. c. ad aures. & supra de app. c. cõstitutus. secundò nec debent istæ matronæ iurare de veritate: sed de credulitate, secundum suam conscientiam, & credulitatem, referendo mulierem aptam, vel non, secundum Io. An. post Hosti. dixi supra c. proximi. vbi quid iuris, quando discordant: debent enim tunc peritioribus dicte artis, super qua deponunt, credere. de iure pat. l. diui fratres. & l. Labeo. §. idè Tubero. ff. de sup. lega. ¶ Sextò not. quòd istæ deposuerunt super negatiua: videlicet quòd nunquam poterat esse vxor: & sic erat impedimentum perpetuum. sed contra. supra de electio. cap. cum ecclesia. vbi testi astruente negatiuam non adhibetur fides: sed ibi non poterat illa negatiua cadere in sensum testis: hic verò fecus, quòd dic, vt not. supra de elec. capi. bonæ. vbi etiam gloss. remittit. ¶ Septimò not. quòd isti testes reddiderunt causam dicti sui: videlicet quòd isti naturale deerat instrumentum: & intelligas sanè, videlicet quòd habebat instrumentum clausum, & non capax. nam si non habuisset omnino: non potuisset mingere, & sic non viuere. quæ ergo habet inutile, & non capax, dicitur non habere. ¶ nullum enim, & inutile æquipollent. vt in iuribus allegatis in gloss. no. quòd & c. quibus concor. ff. de regulis iuris. l. non videtur cepisse. & l. non videtur quisquam. & l. nihil interest. ¶ Octauò not. in versicu. vnde. quòd hic, statim cum constitit de impotentia, lata fuit sententia diuortij sine alio iuramento, vel alia solemnitate. de qua supra capi. proximi. illa enim solemnitas est seruanda, cum impotentia non apparet ad oculum. fecus cum in conspectu, & ad oculum demonstratur, vt hic erat. facit quòd not. in l. fina. C. de edic. di. Adria. tollon. & l. si quis legatum. ff. de fal. vbi per Bar. de vitio visibili. ¶ Nonò no. quòd vbi propter arctum membrum mulieris diuortium celebratur: datur viro licentia cum alia contrahendi: mulieri autem suadetur continentia: sed non imperatur. 32. questio. 1. cap. integritas. ¶ Decimò not. in versu. quamuis. quòd Papa dubiè, & implicite quæstio-

ni, distinguendo, respondet. idem facit Imperator. C. de impu. & al. iis sub. l. precibus. aliter facit Papa in capitu. de muliere. de spon. dixi supra de rescrip. cap. super literis. ¶ Vndecimò not. quòd quoddam est votum continentia simpli ex: quoddam solemnne. de vtroque dic, vt not. infra de voto. cap. 1. lib. 6. ¶ Duodecimò not. in versicu. nos tamen. quòd de illo, quòd accidit diuino miraculo, non est curandum. & inducit Ioan. And. in argu. quòd si Lazarus resuscitatus: repeteret vxorem, vel ecclesiam, non teneretur eum recipere. 7. questio. 1. cap. eos. de hoc not. 32. questio. 7. ca. 2. vbi etiam queritur de rebus, quæ reliquit ecclesijs: an sint sibi reddendæ. sic etiam dubitari pòt de baptismo, & ordine: & an recuperet priuilegia personalia, quæ cum persona extinguuntur. refert hic Ioan. And. Tan. dixisse ipsum ad omnia restitutum. Hugo & Ioan. contra, quorum opi. in verè mortuo verior est de rigore iuris. Si verò in monumento vnus apparuisset (quòd interdum accidit) tunc nulla dubitatio. & idem si dubitetur, an sit resuscitatus: resuscitatus, an sit solutus à professione, & prædictum capitu. 2. 32. questio. 7. in fi. facit, quòd non: quia nunquam Deus moritur, vt ibi. Deo autem principaliter obligatur in professione, vt not. Ioan. And. de conditio. ap. cap. vlti. de ista quæstio. not. in l. nam ad ea. ff. de legi. ¶ Decimotertiò not. quòd cum constat sententiam latam esse per errorem facti probabilem, retractatur: & sic potest reuocari sententia, si constiterit per errorem lata. quòd est verum in causa matrimoniali: in qua sententia nunquam transit in rem iudicatam, vt cap. lator. & cap. consanguinei. de re iudi. in aliis verò causis. an possit post sententiam allegari error ad eius retractionem. dic, vt cap. fina. supra de confes. & cap. cum Bertoldus. de re iudica. facit infra de priuile. c. cum olim. 2. ad fi. ¶ Decimoquartò not. text. ibi [cuius simili commiscetur.] & c. quòd illa, quæ est cognoscibilis vni, est cognoscibilis illius simili. & istud [eius simili.] & c. exponitur duobus modis: primò vt non fiat comparatio instrumenti primi cum instrumento secundi: sed eo ipso, quòd est cognoscibilis vni viro, præsumitur cognoscibilis alteri. alio modo debet intelligi, vt verbum sonat: videlicet vt si primus habeat membrum simile secundo: præsumatur, quòd à primo cognosci poterit, sicut potuit à secundo. si autem primus pateretur elephantiam: quia habet membrum ita carnosum, quòd excedit alia membra in grositudine, & longitudine: secundus verò habet membrum cõpetens: non deberet fieri isto casu restitutio primo, quem mulier pati non posset. & sic intellexerunt hanc literam Gof. & Vin. quibus concor. Ouidius quia ait.

Quam malè inæquales veniunt ad aratra iuueni.
Tam premitur magno coniuge nupta minor.

Si ergo de hoc oculata fide constiterit, poterit tunc procedi, secundum tenorem. c. quòd sedè. §. e. videtur tñ Inno. & Host. primus intellectus verior: & non iste secundus: quia personarum absentium non fecit hic Papa comparationem. consultatio etiam hoc non continebat. præsumit igitur, quòd primus potuit illam cognoscere: ex quò alius illam cognouit. per quòd patet sententiam latam per falsos testes: quia mulieres illæ falsum dixerunt: & ideo sententia retractanda: vel nulla pronuncianda. supra de exce. cap. cum venerabilis. & licet iste intellectus Inno. & Hostien. possit conuenire huic cap. tamen primus Vincen. & Gof. videtur etiam in se verus: vt si maritus excedit in membro nimis consuetam mensuram: & liqueat euidenter, quòd mulier non possit eum sustinere: sed alium posset: hac ratione debeant separari: cum satis possit dici impotens quò ad ipsum, vt supra e. capitu. quòd sedem. ¶ Decimoquintò nota in versu. & si prædicta. secundum In-

quòd

¶ quantuncunque mulier solemniter vouerit, & consentiente viro: & etiam (quod plus est) quamuis vir post votum vxoris cum secunda contraxerit: nisi mulier ingrediatur religionem: tamen matrimonium prius contractum reintegratur: nam hic patet, quòd causa diuortij est adulterium: non tale votum. sed contra. §. de conuer. cõiu. c. ex parte secundo sol. aliud est ingredi monasterium, & professionem facere: vel voto se obligare ad obseruantiam regularem de præfenti: aliud solemniter vouere continentiam. quòd qualiter fiat, no. Innocen. supra de reg. cap. porrectum. aliud est vouere simpliciter. in primo casu votum non solum impedit matrimonium contrahendum: & dirimit contractum post votum: sed etiam dirimit ante votum nondum carnali copula consummatum. de conuer. coniu. c. ex publico. In secundo verò casu quando votum solemniter emittitur: & si impediatur, & dirimat matrimonium contractum post votum: non tamen dirimit contractum ante votum, vt hic, & §. qui cle. vel vo. c. insinuante. Illa enim Decre. loquitur de vouente continentiam: non de profitente religionem: aliàs male ibi diceretur, quòd in domo propria remaneret: quòd est contra substantiam monachatus. ad quòd vide no. per Io. An. in c. dudum. de conuer. coniu. in gl. satis fatuus. In tertio verò casu, quando votum emittitur simpliciter: non dirimit contractum etiam post votum: sed impedit contrahendum. §. qui cle. vel vo. c. rursus. in Inn. & Io. An. cuius hæc dicta sunt ad literam. ¶ Decimosexto no. in ver. nisi se voto, & c. ar. in Pe. & Ab. ¶ q. sponsalia de præfenti soluantur per suspensionem sacri ordinis: cum per sacrum ordinem solentur votum continentia: §. qui cle. vel vo. c. rursus. de hoc vide per Io. An. j. de voto. c. vno li. 6. ¶ Decimosextimò no. quòd sententia diuortij, siue auctoritas sententiæ excusat cõ alio contrahentem, non eundem illicite fornicantem. facit. j. e. 1. c. referente. ¶ Decimo octauò no. in ver. quandiu articulus. & c. quòd ratione dubij non præsumitur mulier fornicari: nec est delictum in dubio præsumendum, vt l. meritò. ff. p. socio. multa enim in hac dubitatione excusant mulierem à fornicatione: primò quia fuit per ecclesiam separata. 32. q. 7. c. quemadmodum. secundo quia publice nupsit. ar. l. fin. ff. de ritu nup. tertio quia in dubio potuit habere bonam fidem: quia sententiam diuortij latam perpetuò valere credidit. vnde licet iniusta ducta credulitate, tamen excusatur ab adulterio, quòd non committitur sine dolo, vt l. fi. ff. de adul. ¶ In dubio. n. fidei & auctoritati sententiæ stādum est: donec contrarij ostendatur, vt §. de fide instru. c. accepimus. versu. interim. & l. iure nostro. ff. de te. tu. ¶ Decimono no. no. in ver. sed amodo. quòd postquam cõstat parti, pro qua lata est sententia, ipsam latam per errorem: debet ab eius vsu abstinere: ex tunc enim incipit habere malam fidem. facit l. si quis inficiatus. ff. de posi. & quòd no. in cle. 1. de cõsang. & affini. & l. & si contra. C. de incest. nup. & l. rem nouam. ff. de iudi. & vide quòd not. in simili supra. de concef. præben. cap. 1. ¶ Vicesimò no. quòd ex solutione vnus dubia quæstionis soluuntur & alia: quandoque econuerso contingit, quòd solutio vnus præbet viam ad alias quæstiones, vt supra de voto. cap. ex multa. & infra de verbo. signifi. c. nouimus. ¶ Vicesimoprimum no. quòd de istis dubijs, quorum veritas declaratur ex euentu futuro, non est de facili iudicandum. quòd intellige, vt in gl. si. tpe igitur indigemus, vt aliquid maturius agamus. 50. di. c. gescamus. cum li. ¶ Quæro. iste tex. loquitur in muliere, in qua si per aspectum apparet defectus: fertur sententia diuortij. ¶ quòd in viro maleficiato: an separabitur propter maleficium ab vxore. glo. quæ incipit argum. quòd & c. refert quosdam dicere, quòd non. vt Da. & Archi. quos sequitur Innocen. & secundum eos corrigitur c. si per fortiaras. alleg. in gloss. Ber. hic tenet, quòd maleficiu præsumitur esse perpetuum;

ex quò per triennium commorantes simul non potuerunt commiseri. & hoc tenet Host. & Gof. dicit maleficiu posse esse perpetuum in cibo, vel potu datu: vel si maleficus est mortuus: vel nescit destruere. in hanc opi. videtur inclinare Io. An. qui post illud, quòd gl. dicit. videlicet quòd propter maleficium superueniens post matrimonium contractum nõ obest matrimonio. ¶ Querit quid si est dubiu, vtrū impedimentu præcessit matrimoniu: vel secutu sit. gloss. decreti tenet, quòd præsumitur, quòd secutu sit, vt dixi. §. eo. quidam dicit, quòd debet præsumi, quòd præcesserit: vt sic expediantur, nec maneant impediti, ar. C. de ædi. act. l. 3. & de re iudi. c. abbate sane. li. 6. Non ob. quòd in dubio sanctius est, vt remaneant sic ligati, quam separentur, vt dicit text. supra de testi. cap. licet ex quodam. in fi. illud enim est verum, quando matrimoniu pòt habere effectū. s. fornicationis euitationem: vel bonum prolis. quòd hic non potest, propter impotentiam coeundi. & dicit Hosti. quòd de prædicta decisione cuperet fieri Decretalem expressam: vt in dubio præsumere debeamus impedimentum præcessisse: & sic matrimoniu non tenere. similiter cuperet fieri aliam Decre. in maleficiato: vt si per triennium cohabitans cum illa, cum qua contraxit, coire non possit, cõsuetur impedimentum perpetuum: & matrimonium separetur. ¶ Secundò quæro. dicitur in ver. per hoc autem. per prædicta solutam esse quæstionem: quando sine violentia, vel incisione mulier non sit apta: an sit apta ad matrimonium, & idonea: quæro quomodo ex prædictis appareat soluta quæstio. dicit gloss. quòd apparet soluta ex eo, quòd supra dixi, quòd hoc sine corporali periculo, vel miraculo amorem fuit obstaculum: & ideo matrimonium fuit. à contrario ergo sensu, si non sine corporali periculo, vel miraculo potuisset amoueri: non eēt matrimoniu. ita dicit gl. quæ incipit. quasi dicat. & gl. q. incipit, vbi vero. super qua dicit Ioan. And. post Innocen. quòd qualitercunque mulier reddatur cognoscibilis, restituitur primò. quòd placet Hostien. nisi apparet vir impotens omni mulieri. dicit etiam Hostien. quòd quantuncunque graue periculum imminet: semper restituenda est primo: ex quò est adiuta. & quòd dicit [absque periculo.] J. exponebat, id est absque morte. q. d. si mors ex medicamine non fuit subsecuta, est restituenda primo, cui semper adhæret: quia si vni cognoscibilis est: ergo alijs, vt dixi post eum. supra in 13. not. quid ergo si reddita est primo: & adhuc non apparet sibi apta. Reipon. gloss. quæ incipit, quia si legitima. & c. quòd est restituenda secundo: cui apta deprehenditur: & iterum postea redderetur primo: si per vsum secundi fieret sibi apta. & sic iterum, & iterum vique in infinitum secundum quosdam. alij dicunt vsque ad ternā vicem tantum: & non vltra. Innocen. has opi. deridet. dicens, quòd quilibet videre manifestè potest ipsarum absurditatem: exponitur enim mulier pollutioni: & vt bestia contractatur, & habetur ludibrio, contra. l. fi. in fin. C. de bo. quæ li. refert ergo aliquos dicere, quòd fiet membrorum comparatio vtriusque viri: & si sint similes, restituitur primo. Ista opin. est contra illam, quam dixi in 13. no. ideo Hostien. dicit, quòd eo ipso, quòd est cognita à secundo, præsumitur apta primo: & fiet sibi restitutio, ex quò eam repetit: etiam aliter non probato, quòd cognoscere eam possit: quia præsumendum est, quòd possit: & facta restitutione semel, vt dixi, si infra triennium eam cognoscere non possit: restituenda est secundo, cui est cognoscibilis. Interim verò. i. pendente trienio, iste secundus non debet contrahere: & si contrahat, interdicatur sibi interim carnale commercium: donec per lapsum triennij declaretur, vtrū ista sit à primo cognoscibilis, necne: nam si erit: remanebit iste secundus cum secunda: aliàs reuertetur ad primam. ita collige. ex additione Io. An. super Pet. de Anch. sup. 4. Decre. i 3 glo.

glo. quia si legitime &c. & super glo. quasi dicat, & hoc adde ad illud, quod dixi in 13. no. scilicet de ista expectatione triennij, ac mora cum primo, cui restituta est: quæ appa- ruit apta secundo. ¶ Sed contra opp. & videtur, quod ista veniat contra sententiam, cum alio contrahendo: nam se- paratio fit propter arctationem ipsius mulieris: aut sentit etiam hodie se si milititer arctam & temere: facit inutiliter contrahere. aut apertam, & cognoscibile: & reueri debet ad primum: non cum alio fornicari. præterea matrimonia non fiunt, nisi bannis præcedentibus in ecclesiis, vt supra de clandest. despon. c. cum inhibitiō. sed quomodo permit- tet episcopus huic iam arctæ pronuntiatæ contra suam sententiam contrahere. propter ista dicit Innocen. quod olim iste articulus (vtrum scilicet separata ab initio propter arctationem possit contrahere cum secundo) fuit dubi- tabilis: sed hodie per illud cap. est decisum, quod non pos- sit contrahere sine metu fornicationis, & adulterii: & si cō- trahat, non teneat matrimonium. & hoc vult dicere, secun- dum eum, iste versu. quoad articulus iste dubitabilis erat, &c. ibi [sed amodo non debet.] &c. debet enim exponi sed amodo. id est ex quo factum est super hoc ius expressum: nulla mulier debet remanere cum illo, cum quo secundo contraxisset. ex quo sentiret se cognoscibilem. sed istud nō videtur bene dictum: quia si ante istam constitutionē erat matrimonium validum secundo loco contractum: ergo si- militer & post ipsam constitutionem: quia constitutio ca- nonica non videtur posse matrimonium immutare, quod est de iure naturali, ar. Insti. de iure natu. gen. & ciui. in pri. coniu. c. §. sed naturalia. e. ti. sol. dicit Io. An. super ver- bo. amodo. ¶ cōstō canonica sæpe cōstituit p. matrimonio & contra matrimonium: & potest habilitare, & inhabilitare personas ad matrimonium contrahendum, vt cap. non debet. supra de consan. & affinita. & quod no. in c. ex publi- co. de conuer. coniu. olim ergo, id est ante, istam constitu- tionem mulier contrahendo peccabat, postquam erat pronuntiatæ inhabilis propter arctationem, hodie verò gra- uius peccaret: & adulterium committeret per istam intitu- tionem, quæ contractum istum prohibet, vt in primo versu. si amodo. & per ista soluuntur istæ duæ vltimæ qua- stiones in versu. per hoc autem. & ver. similiter. nam secun- dum prædicta non procedunt termini ad dictam quaestio- nem, in quibus præsupponitur mulierem arctam cum alio contraxisse: quod facere non potest, per illum ver. sed amo- do. secundum istum intellectum. ¶ Vltimò querit Ioan. An. super ista materia impedimentorum matrimonij ¶ an propter ipsa matrimonium separetur. distingue sic breui- ter. quia aut est impedimentum ætatis. & non tenet matri- monium: nec est necesse, quod separetur per sententiam: vt quia contrahunt ante legitimam ætatem, vt supra de des- pon. impub. c. a nobis. & supra eodē. c. quod sedem. aut est impedimentum naturæ: & hoc quandoquæ a parte mulie- ris: quoadquæ a parte viri. si a parte mulieris, dicitur arctati- o: quo casu si non potest iucisione, vel alio beneficio sub- ueniri, separari possunt per Ecclesiā. s. eod. c. ex literis. ¶ a parte viri potest esse quadruplex impedimentum a parte naturæ: & vnum ab extrinseco: a parte naturæ, aut ex frigi- ditate: aut ex nimia carnositate: aut ex defectu lanceæ: aut ex siccitate eiusdem. ab intrinseco verò (puta propter ma- lefium) si sit impedimentum frigiditatis: tunc non sunt coniuges statim separandi: sed est procedendum secun- dum formam cap. laudabilem. supra eodem, si verò proue- nit impedimentum ex nimia carnositate: & ideo est mu- lier ab illo separata: quia non potest ab illo cognosci, & alij copulata. & tunc aut mulier, quando contraxerat cum primo, receperat dilatationē in omnibus membris: puta quia iam peruenerat ad. 14. vel 15. annum: quo casu non

præsumitur fuisse matrimonium inter illam, & primū qui- nullo modo potuit illam cognoscere: & ideo separari non debuit a secundo: licet possit ipsam cognoscere: quia ista secundus in lancea non præsumitur similis primo. si verò nondum peruenerit ad ætatem, qua recepit membrorum di- latationem, & a secundo cognita est, ita quod iam est aper- ta primo: & præsumitur matrimonium cum primo: quia li- cēt tunc non potuerit eā aperire: præsumitur, quod nunc pote- rit: ita quod restituenda est: quia ex postfacto apparet, quod sententia diuortij fuit per errorem lata inter eos. si verò de- ficiat vir in lancea: quia non habet tantum, quod sufficiat ad matrimoniū consummandum: vel si habeat virgam de- ficatam: tunc possunt separari: cum naturale in eo deficiat instrumentum, vt supra cap. proximo. nec est relinquendum improbitati mulieris de quantitate lanceæ: sed per aspe- ctum corporis relinquatur arbitrio boni viri: si verò impe- dimentum prouenit ab extrinseco: puta quia propter ma- lefium. aut est impedimentum perpetuum: aut tpa. si tpa- le non sunt separandi. si verò est perpetuum: aut impedi- mentum præcessit matrimonio: & tunc separantur, & da- tur licentia contrahendi vtrique; vt j. cap. proximo. aut ma- trimonium præcessit impedimento: & tunc non separan- tur. 3. 2. q. 7. cap. hi qui, aut dubitatur, præcesserit, an secu- tum sit. & dic, vt dixi in prima quaest. ista est distinctio Io- an. An. & ego distinxī, sed non ita plenē. supra cap. lau- dabilem.

A D D I T I O N E S.

- a ¶ Propter impedimentū. an matrimonij impedimenta conuenienter assignentur. & an sint plura. vide Ioan. de Turre cremata in ca. 1. 27. q. 1.
- b Lazarus resuscitatus. vide Ange. in l. s. marito. solu. ma- tri. Bar. & Bal. in l. ex his. de legi. Bar. in l. nam ad ea. eod. titu. Io. de Imola, & Alex. in præal. l. si marito. Bal. in re- peti. l. habeat. nu. 65. C. de sacrosan. eccl. & latē hæc Pa- nor. nu. 22.

S V M M A E.

- 1 *Mulier allegans virum impotentem auditur post septē annos.*
- 2 *Declarari debent in positionibus, articulis, & processu iudicij illa, quæ sunt de substantia actionis, & iuris deducti in iudicium.*
- 3 *Iudex non debet confessionem coniugum admittere: si talis confessio tendit ad separationem matrimonij.*
- 4 *Matronæ quales esse debeant.*
- 5 *Actus illicitus deduci potest ad probationem actus, de cuius efficacia dubitatur.*
- 6 *Iudex ecclesiasticus, ubi infirmitas impedit matrimo- nium consummari, debet varia adhibere remedia.*
- 8 *Deus fuit institutor, & auctor matrimonij.*
- 7 *Sacramentum matrimonij est altioris præeminentia, quam sint alia sacramenta in pluribus.*
- 9 *Triennium, quod datur ad experiendum potentiam co- eundi, incipit currere a confessione, & a præcepto in- dicis.*
- 10 *Capitulum istud an intelligatur in frigido, an in male- ficiato.*
- 11 *Sententia diuortij lata omisis iuramentis propinquo- rum, & eorundem coniugum, an sit valida.*

Litere. Si vir maleficiatus nunquam cogno- scere potuit uxorem, cui per trien- nium cohabitauit, ipsis cum. 7. manu propin- quo-

quorum hoc iurantibus, matrimonium separatur. & sunt 8
duæ partes. consultatio, & responsio. secunda. ibi [quo- circa.] ¶ No. primò, quod Papa istam causam matri- monij delegauit. Iure verò ordinario esset coram episco- po, vel eius vicario ventilanda. s. c. 1. & de cōsan. & affi. c. 1.
1 ¶ Secundo no. ¶ quod post. 8. annos auditur mulier, alle- gans virum impotentem: & sic quod dicitur in c. 1. supra. e. de anno & dimidio, non denotat iuris ministerium. dixi su- pra cap. primo. in prin. ¶ Tertiò no. ad formam petiti- onis huius mulieris: dicebat enim adhuc se integram [eo quod.] &c. & sic expressa causa, quæ concludit in diuor- tium: vnde procederet viri impotentia, non expressit: nec ad hoc cogi debuit; quia sufficit omnis causa impotentia, dummodo sit perpetua. supra eo. cap. quod sedem. videtur tamen omnem causam potentia in iudicio deduxisse: vnde postea nec frigiditatem, nec maleficiatum poterit allega- re, secundum Ioa. An. ad hoc. ff. de excep. rei iudi. l. an ea- dem. §. actiones. & quod plenē no. in l. 1. ff. de edendo. suffi- cit enim, quod in genere libellus concludat. ¶ Illa autem, quæ sunt de substantia actionis, & iuris deducti in iudiciū, debent in positionibus, & articulis in processu iudicij de- clarari, vt no. in c. fi. de li. ob. facit l. si ex multis C. de an. ex. ¶ Quarto not. responsum viri, quod istam non cog- nouit: tamen se habere potentiam, &c. & sic non loquitur in frigido, sed maleficiato: frigiditas enim concernit vni- formiter hanc, & illam, & omnes: sed non ita maleuolum, vt in gloss. alleg. In muliere verò non de facili esset dicta exceptio admittenda: quia cognoscibilis vni, est cognosci- bilis alteri, vt supra cap. prox. ¶ Quintò not. in versu. nos verò. ¶ quod iudex non debet confessionem coniugū admittere: si talis confessio tendit ad separationem matri- monij. concor. supra de eo, qui cog. cōsangu. vx. suæ. c. su- per eo. debet enim iudex curare, ne partes colludat in istis spiritualibus, & criminalibus, vt. infra de collu. det. cap. vl. cum simi. ¶ Sextò not. ¶ quales debeant esse matronæ: quia fide dignæ, & expertæ. expertis enim in arte sua credendum est. de ven. in pi. l. 1. & est arg. pro antiquis magis- tris. 2. 5. q. 1. cap. contra statuta. 27. d. cap. relatum. & con- tra novos magistros. facit. 48. dif. cap. sicut. secundum In. qui pro expertis allegat. C. de iudi. l. certi iuris. & in Aut. de iudi. §. nos igitur. colum. 6. 18. q. 3. cap. monasterium. quandoque tamen creditur. 3. 1. dif. cap. Nicæna. ¶ Septimò not. in versu. postquam, quod in parochia, in qua vir co. uersatus est, debet inquiri de incontinentia ipsius: & ¶ quandoque actus illicitus inducitur ad probationem actus, de cuius efficacia dubitatur: vnde concubitus, & coi- tus cum meretricibus probaret potentiam coeundi. sic vi- di hoc fieri Venetiis per vicarium episcopi, sede vacante. vi- rum enim, qui impotens dicebatur, recludi fecit in vna ca- mera cum vna meretrice: & diu cum ea degens nihil egit: & hac fide sic bona habita, sententiam diuortij tulit: omis- sis aliis solemnitatibus, de quibus in illo cap. & sic malē fe- cit, & turpiter. ¶ Octauò no. quod si mulier iterauit peti- tionem suam, petens diuortium: non nocet: quia videtur potius excitare iudicem, quam nouam petitionem produ- cere, vt dicimus in simili supra de offi. or. cap. licet. ¶ Non- ò not. in uer. proponente. cautam responsum viri: non enim dixit se illam cognouisse: quia sic potuisset redargui de mendacio, si illam virginem esse aspectus ostenderet. si autem esset corrupta, præsumeretur cognita, vt supra ca. 1.
6 ¶ Decimò no. ¶ quod iudex ecclesiasticus, ubi infirmitas impedit matrimonium consummari, debet varia adhibere remedia: & non solum remedium medicinæ corporis; sed anime: quia frequenter infirmitas prouenit ex peccato, vt dicit gloss. & consilium, de quo hic sumitur. 3. 3. q. 1. cap. si per fortarias. ¶ Vndecimò no. quod ¶ Deus fuit insti-

tutor, & auctor matrimonij. ¶ est ergo istud sacramentum matrimonij altioris præeminentia, quam sint alia sacra- menta in pluribus. primò respectu auctoris: illud enim a Deo: alia ab homine. Item est nobilius, ratione status: quia institutum fuit ante peccatum, ratione loci: quia in pa- radiso. ratione temporis: quia a principio mundi. ratione significati. supra de biga. c. debitum. & ratione priuilegij: quia opus, quod aliàs esset peccatum, facit non esse pecca- tum. per quæ autem verba Deus matrimonium instituerit, no. hic glo. & Io. An. post Host. illa verba [nunc os ex osi- bus.] &c. exponit hic in nouella. ¶ Duodecimò nota in ver. qui post plures. quod hic lapsi erāt octo anni: & adhuc in- tegra apparebat: & tamē iudex etiam post octo annos plu- res terminos assignauit. ex quo collige ar. ¶ triennium, quod datur ad experiendum potentiam coeundi, incipit curre- re a confessione, & a præcepto iudicis: quod est tutius, secū- dum Host. si enim pactum est in causa, non prodest tēpus, quod pœnitentiā præcessit. iste tū text. in ver. quocirca. in- nuit, quod satis sit intra illos octo annos per triennium habitasse simul, sicut in VII. Inno. & Ab. sed Host. tenet, vt dixi. s. triennium numerādū, ex quo egerunt pœnitentiā: & assignatū fuit per iudicem: nec putat, quod iudex possit illud triennium abbreviare in hoc casu, cum obicitur contra virum malū: sicut cū opponit frigiditas, sicut Io. An. s. eo. c. 1. post Host. ¶ De- cimotertiò no. quod in isto triennio debent continē habitare. & intellige istud continē, ciuilitate. i. horis, locis, & tem- poribus congruis. ad hoc. s. de vsu pa. c. 1. vbi sunt concor. de hoc. quibus adde l. si quis ita legauerit. ff. de condi. & dem- on. l. 1. ff. solu. ma. per Bar. post Dy. & l. 1. ff. de iti. ac. que priua. & supra de testi. cap. ex tenore. & no. de conse. dif. 5. sicut ibi. ¶ Decimoquartò no. quod iterum mandat exami- nari propinquos, & tamen. s. post prin. c. receptæ dixerunt mulierem adhuc virginem permanere: quare ergo iterum mandat recipi? dic, quod illæ deposuerunt de integritate mulieris tempore motæ litis: sed istæ deponunt tempore, quod subsequit post terminos a iudice assignatos: ad quod tempus priorum attestatio non sufficit: quia illa, quæ va- riantur ex tpe, & de facili (vt corruptio mulieris cum viro dormientis) nō præsumimus de præterito in presenti: sicut dicimus in possessione, & in ætate, vt l. sine po. C. de proba. & l. spadonem. §. qui absolutus. ff. de excu. tu. ¶ Quarto, ¶ vtrum illud. c. intelligatur in frigido, vel in maleficiato. gl. 2. intelligit in maleficiato: quia tex. dicit, quod habebat po- tentiam cognoscendi aliam: quod non potest contingere in frigido: vt possit vnam, & non aliam cognoscere. sed in maleficiato sic. & quod maleficiatus post triennium nihil agens debeat separari: videtur casus in ca. si per fortarias. 2. 3. q. 1. Inn. dicit, quod propter nullum maleficiatum debet separari. & dicit illud ca. si per fortarias. non tenere. Non ob. iste tex. quia iste vir allegauit: sed non probauit poton- tiam aliàs cognoscendi. Host. dicit se non videre, quare il- lud ca. corrigatur: quia non est text. in contrarium: nec per gl. debet corrigi. & sequeretur magnus error: quia tota die propter maleficiatum matrimonia separantur. & quod iste tex. loquatur in maleficiato, probat tex. dum dicit [quod agant pœnitentiā] nā per ipsam facilius soluitur malefici- cium, quam naturale impedimentum: nec reperitur iure cautum, quod ad soluendum naturale impedimentum pœ- nitentia iniugatur. & in hoc residet Ioa. An. post Host. & et Ber. in glo. 2. vt dixi. ¶ Secundo quæro. dicitur hic in fi. c. quod requiruntur iuramenta propinquorum. & eorundem coniugum. ¶ nunquid ergo si hoc omisum fuerit, valet senten- tia diuortij, quæ postmodū feretur. gl. tenet, quod sic: post- quam enim semel constitit ipsam esse virginē per inspectio- nem matronarum: nunc videtur sufficere, si coniugati ipsi affirmant, commisseri non posse. idem no. 3. 3. q. 1. c. requisi- Pet. de Anch. sup. 4. Decre. i 4 ti. la.

ti. Ia. Phil. & Gof. & cōtra. licet enim constet de virginitate non tamen constat, quod operam dederit. pro quibus facit, quod dixi supra in 13. no. & etiam quod hic no. Vin. dicit enim non imitandam formam, nec numerum istius. c. vt scilicet habeantur. 7. propinqui. & si non possunt haberi, habeantur vicini: qui, si propter probabilem causam (puta inimicitias; vel quia extraneus est) non possent haberi: dic pauciores. 7. sufficere: aliis nō. ¶ Tertiō quæro. iste text. asserit, cum vir faretur se potestatem habere ad coitum, & vxor negat, & inducit probationem virgini. aris per aspectum: pone ergo, quod vir, qui fortē diuitias mulieris diligit, procurat, vt ab aliquo corrumpatur occulte: vt sic non separetur. nam multæ sunt malitiæ hominibus ad malum. in Auth. de nup. §. mitiores. col. 4. dicit Ioan. And. recurrit dum esse ad consilium, de quo. §. de spon. c. cum locum. Sed pone, quod stat per alterum, quominus per triennium moretur cum reliquo. dicit, quod debet excommunicari: & demum constringi per curiam secularem. §. de iudi. c. cum nō ab homine. & idem fiet, si cohabiter: sed non tenet. quid ergo si dicat, quod ita abhorret, quod nec inuenit in corde suo, quod tenet. dicit, quod non creditur ei; quia cauere sibi debuit ab initio. C. de ac. & ob. l. sicut. nisi forsitan euident esset causa erroris, vt patet in his, quæ no. de coniu. epro. c. 2. caueat tamen iudex, ne matrimonium diuidat sine illa solemnitate, secundum Io. And.

De matrimonio contracto contra interdictum Ecclesiæ.

OST alia impedimenta, quæ impediunt & dirimunt. de impedimento interdicti, quod non dirimit, est videndum, secundum Ber. Gof. vel secundum Hosti. quia interdictum quandoque fit ex causa per petua. quandoque ex temporali: aliquando separat ad tempus. aliquando in perpetuum. & in hoc simlie est impedimēto, de quo præmisit Io. An. 33. q. 4. c. nō oportet. & tribus se. congruit. de ferijs. c. capellanus. de despon. impube. c. ad dissoluendū. de clan. despon. c. cum inhibito. de spon. du. c. tua.

S V M M A E.

- 1 *Matrimonium consummatū contra interdictum Ecclesiæ, vel iudicis contractum, propter hoc solum non dirimitur.*
- 2 *Pater potest contrahere sponsalia nomine filij presentis, & non contradicentis.*
- 3 *Donatio tenet inter sponso.*
- 4 *Sponsam fratris frater ducere non potest, etiam si sit spōsa de futuro.*
- 5 *Iudex non debet permittere, vt res, de qua cōtenditur, lite pendente in alium transferatur.*
- 6 *Dona, munera, & amplexus non augent effectum obligationis iam contractæ.*
- 7 *Iudex curare debet, ne suum mandatum contemnibile videatur.*
- 8 *Matrimonium contractum contra præceptum iudicis valet, & tenet.*

LIteræ. † Matrimonium consummatum, contra interdictum Ecclesiæ, vel iudicis contractum, propter hoc solum non dirimitur: imponitur tamen penitentia sic contrahentibus: & separa-

buntur, donec cognoscatur causa interdicti. hoc dicit totus ti. & huius c. duæ sunt partes. In prima facti narratio. in secunda responsio ibi [mandamus.] ¶ No. primò, quod iste promittit se daturum in vxorem sororem suam alteri: quomodo autem potest esse efficax ista promissio, cū promittat factum alienum. dic vt l. inter stipu. in prin. ff. de ver. oblig. & videtur illa promissio facti alieni firmari iuramento. quod vtrum sit verum. dic, vt dixi. §. de iureiu. c. eum cōtingat. facit l. quæcunque gerimus. de ac. & ob. ¶ Secundò no. quod ista promissio fratris fuit facta presente, & consentiente muliere. & sic ipsa videtur hoc fecisse, postquam expressè consensit, vt lita autem. §. gessisse. ff. de admi. tut. ¶ Quid ergo si ista soror fuit præsens, & tacens: an ex illa taciturnitate obligetur ad obseruantiam promissionis fratris? Inno. quod non, nisi expressè consensisset: † nam speciale est in patre: vt nomine filij præsentis, & non contradi centis possit contrahere sponsalia. ff. de spon. l. si patris. & l. se. & de nup. l. viduæ. in tutore secus. C. de spon. c. cū apud. & c. tua. & de coniu. lepro. c. fin. ex quò igitur soror est præsens, non requiritur de necessitate consensus eius expressus: imò ex quò non contradicit, præsumitur consentire. ff. man. l. si non remunerandi. §. si passus. nam in casu huius. c. si expressè consensisset soror: frustra ad iudicandum expressum consensum induceretur coniectura de donis, maneribus, & amplexibus, secundum eum. facit quod no. in si. l. no. §. de recrip. c. ex parte Decani. & quod no. in c. ex parte. §. de resti. spo. vbi de patruo. facit quod de isto consensu tacito, & expresso no. Bar. ff. sol. mat. l. quæ de dotis. ¶ Tertiò not. q. licet dona, & munera sint prohibita post matrimonium consummatum, vt l. 1. & per totum. ff. de dona. inter vi. & vxor. † tñ inter sponso tenet donatio, vt hic. ff. de dona. inter vi. & vxor. l. si sponso. & C. de dona. ante nup. l. quod spōsa. ¶ Quartò hic colligitur, † quòd illud, quod dicitur, quod sponsam fratris frater ducere non potest, vt c. sponsam. & c. ad audientiam. §. de spon. habet locum etiā in sponsa de futuro. quod patet; quia hic tenuit matrimonium cum tertio contractum ab ista: quod non tenuisset, si fuisset sponsalia de presenti. §. de spon. c. si inter. Itē si fuisset cū primo spōsalia de pñti, nō fuissent rupta per illicitā affinitatem subsequutam cum fratre, vt §. de eo, qui cog. cōfang. vxor. suæ. c. discretionē. ¶ Quintò not. in ver. cumque. † quòd iudex non debet permittere, vt res, de qua contenditur, lite pendente in alium transferatur: & debet citare, vt si translata fuerit, reuocetur. facit §. vt lite pen. per totū. & c. 1. & 2. j. vt lit. pēden. & c. cum teneamur. de ap. & propter illa iura iustificatur illud præceptum iudicis, quod ad dominum rediret. ¶ Sextò not. † quòd dona, munera, & amplexus non augent effectum obligationis iam contractæ: si enim erant contracta sponsalia de futuro: per ista, quæ sequuntur, non trahunt in matrimonium de presenti. sed contra. j. de despon. impu. c. 2. v. responso. lib. 6. so. illud verum in sponsalibus de futuro, interpretatione iuris: quæ tamen quo ad verba erant de presenti: sed propter defectum etatis contrahentium finguntur de futuro: quæ perfēta atate per huiusmodi signa consensus bene transeunt in matrimonium: quod contrahentes à principio intendebat: vt sic impedimentum cauatum ab atate minori, ea finita, tollatur: sicut & privilegium etatis ratione concessum, vt l. Titia. §. vfuras. ff. de leg. 2. & l. in minore. C. in quibus cau. in integ. resti. non est neces. Si verò ab ipso initio contrahatur sponsalia de futuro: illa per amplexus, vel oscula in matrimonium non transeunt, vt hic; quia per nifum carnalis copulæ: qd plus est, quàm oscula, vel amplexus. §. de spon. c. h. ad hoc vide no. in c. is qui. e. ti. & c. attestationes. de despon. impub. ¶ Septimò no. quòd Papa remittit causam ad priorem iudicem: & fortē ideò; quia appellatio fuit iniusta. aliàs

aliàs secus, vt c. accepta. de app. & e. ti. c. cordi. lib. 6. ¶ Octa uò no. † quòd curare debet iudex, ne suum mandatum cōtēnibile videatur: quia ex contemptio vilescit eius auctoritas: quam suo ingenio augere debet, vt l. obseruandum. ff. de offic. præf. & j. de accus. c. qualiter. 1. nec debet sua edita esse delictoria, vt l. prætor. §. Marcellus. ff. de iudi. & punire debet contemptorem suæ dignitatis, vt in glo. & not. Inno. j. de ver. sign. c. ex parte. & l. 1. §. ne quis in sua causa. per Cyn. & in Spec. de iurisd. om. iud. in fin. ¶ Nonò not. q. ista domina debet agere penitentiam de excessibus: multipliciter enim deliquit: ideò multiplex debet esse pœna. de re iud. c. 1. lib. 6. ¶ Decimò no. quòd ista contraxit cum tribus successiuè: & tamen debet cum vltimo remanere. sed dices: quare in hoc casu non habet locum prærogatiua temporis, vt in regu. qui prior est tempore. de re. iud. lib. 6. † & præsertim in istis spiritualibus: in quibus solo t. t. quæritur dominium irrevocabile, vt c. si tibi absenti. de præben. lib. 6. not. §. de præben. c. inter cetera. fol. dic, quòd prima hic fuerunt sponsalia de futuro: & sic soluuntur sponsalia subsequentia de presenti, vt dicto. c. si inter virum. secunda hic contracta etiam de presenti non tenet propter publicā honestatem, quæ remansit ex primis, vt c. sponsam. de spon. re stat igitur, vt contracta tertio loco teneant: quibus nec prima, nec secunda obstaculum ullum præbent, vt patet ex prædictis. ¶ Vndecimò, & vltimò no. † quòd matrimoniū contractum contra præceptū iudicis valet, & tenet. de quo dicam. j. c. proximo.

A D D I T I O.

- a ¶ Tenet donatio. Adde Bar. in l. cum sponso. in princ. de pub. Spec. de dona. inter virum, & vxor. & de do. post diuor. restitu. supra titu. primo. Bald. in l. 2. C. de bono. quæ libe.

S V M M A E.

- 1 *Pater potest contrahere sponsalia de futuro nomine filie suæ absenti.*
- 2 *Iudex à quo potest providere, ne status rei, de qua contenditur, appellatione pendente, immutetur, vel innovetur.*
- 3 *Sponsalia de futuro prius contracta non impediunt sponsalia de presenti postea contrahenda.*
- 4 *Imperfecta duo simul iuncta non efficiuntur maioris potentia, quàm si essent ab inuicem separata.*
- 5 *Actus, qui geritur contra præceptum iudicis, est efficax, & validus. & nu. 6.*
- 6 *Penitentia iniungenda est contemnti mandatum iudicis.*

EX literis. Summatum est. §. c. proximum. & sunt duæ partes. in prima narrat factum. in secunda diffiniendū cōmittit. ibi [mandamus quatenus.] ¶ Not. primò, † quòd pater contraxit sponsalia nomine suæ filie absenti. & intel ligi spōsalia de futuro, vt patet per sequentia. & dic, vt §. c. proximo. in secundo no. de matrimonio, an possit contrahi pro absente. dic vt j. de procu. c. fin. lib. 6. de aliis obligationibus contractis nomine absentium. dic, vt l. absenti no. mine. C. si cer. pet. facit quod no. j. de renun. c. 1. in clem. ¶ Secundò no. quòd dicit [orta suspitione.] & c. quòd eo ipso, quòd timetur de translatione rei in alterum: de re, de qua statuitur controuersia, debet translatio interdicti per iudicem, qui de causa cogniturus est. facit in simili. de aliena. iudicii mutan. cau. fac. C. & ff. quæstio enim de

matrimonio, quod contractum dicitur in præiudicium, est præiudicialis ad aliud matrimonium postea contrahendum: igitur super sedendum, vt c. 1. §. de ordi. cognit. & l. or dinata. de lib. causa. & l. 1. C. qui accusare non possunt. cum similibus. ¶ Tertiò nota, quòd iudex post inhibitionem factam viro inhibuit etiam mulieri, ne cōtraheret. ex quo patet, quòd inhibuit vni, non intelligitur inhibuit alteri. quandoque cōtra. nam in istis correlatiuis statutum super vno extenditur ad reliquum, vt l. fin. ff. de acceptila. ¶ Quartò no. quòd iste archiepiscopus appellationem mulieris detulit: & postea interdixit: † & sic iudex à quo potest provide re, ne appellatione pendente: status rei, de qua contēditur, immutetur, vel innovetur: antiquum verò statum non possit immutare, vt l. postquam. §. Impera. ff. vt le. no. cauea. ¶ Quintò no. † quòd sponsalia de presenti prius contracta non impediunt sponsalia de presenti postea contrahenda. concor. §. de spon. c. si inter. & hoc verum, etiam si sponsalia de presenti fuerunt contra iudicis inhibitionem contracta. † duo igitur imperfecta iuncta simul, non efficiuntur maioris potentia, quàm si essent ab inuicem separata. facit l. 1. C. qui nu. tu. ¶ Sextò no. † quòd actus, qui geritur contra præceptum iudicis, est efficax, & validus: nec præceptum iudicis est tantæ auctoritatis, vt reddat actum inutilem, arg. contra l. is cui bonis. de verbo. oblig. In alijs dispositionibus, puta contractibus: testamentis: arbitrijs: privilegijs: & similibus, quod operantur inhibitiones. dic, vt no. Bar. in l. si quis ita promiserit. §. ea lege. de verbo. oblig. & l. si ea lege. C. de condi. ob. cau. de gestis contra prohibitionem legum: dic vt l. non dubium. C. de legi. de attentatis contra mandata Papæ: dic, vt no. in c. quia cunctis. de concess. præben. lib. 6. per Ioan. And. post Inno. ¶ Septimò no. † quòd contemnti mandatum iudicis est penitentia iniungenda: & tamen tenet actus contra inhibitionem attentatus: exitur ergo pœna, actu valido remanente. quid in dispositionibus legum: testamentorum: vel contractuum. an per appositionem pœnæ, & eius exactionem remaneat actus validus. dic, vt l. prætor ait. ff. de ope. no. nunc. & l. qui fidem. de transac. cum si. ¶ Oppo. dicitur hic, quòd iste detulit app. & postea inhibuit. sed contra, appella. pendente, non debet aliquid innovari, vt ff. nil no. ap. pen. per totum. so. illud, qd poterat fieri pendente causa principali, potest fieri pendente lite ap. vt l. postquam. §. Imperator. vt le. no. ca. sed pendente lite principali, poterat inhiberi, ne contraheret: ergo similiter pendente lite per ap. sed dices illud verum per iudicem, ad quem, non per iudicem à quo potest hoc facere, & curare: ne circa possessionem, de qua cōtenditur, aliquid innovetur. quod dic, vt §. de app. c. cum teneamur. in nouella. & vide quod no. j. de app. c. cum appellationibus. lib. 6. ¶ Secundò opp. & videtur, quòd sententia excommunicationis fuerit nulla: quia lata sub conditione, contra. §. biduum. 2. q. 7. fol. vt in glo. pen. cui adde, quod no. in l. à diuo Pio. §. in venditione. ff. de re iud. & l. cum eorum. C. de sen. ¶ Tertiò extra glo. opp. matrimonium contractum cōtra prohibitionem canonica constitutionis est nullum: vt de cōfang. & affi. c. nō debet. ego similiter, & multò magis debet esse nullum matrimonium contractum contra præceptum iudicis: quia durius agitur cum ministro legis, quàm cum lege, vt l. Celsus. ff. de arbi. Solu. dic, quòd quandoque quæritur de pœnæ commissione, & exactione: & loquitur contrarium. quandoque agitur de actus annulatione: & durius agitur cum lege, quàm cum eius ministro, vt hic, & l. si libertus. ff. de bo. li. & no. prædicta.

S V M M A E.

- 1 *Acquisitio possessionis non quaesita non debet prohiberi, lite pendente.*

- 2 *Iudex lite pendente super consanguinitate, debet interim prohibere coniugium.*
- 3 *Sententia excommunicationis potest ferri ad tempus.*

DE muliere. ¶ Nota primò, ¶ sicut lite pēdente nō debet impediri vſus poſſeſſionis iam quaſita: ita debet prohiberi acquiſitio non quaſita: vt ſic illud ope- retur oppoſitum in oppoſito: quod propoſitum in propoſi- to, vt l. & ſi contra. ff. de vulg. & pup. ¶ Secundò not. ¶ quòd iudex lite pendente ſuper conſanguinitate, debet interim prohibere coniugium; quia pendet quaſtio prauidicialis: cuius pendencia facit filere alias cauſas, quæ accipiunt finē, vel principium ab eadem, vt l. ſi quis libertatem. ff. de per. hared. c. ſi forte. de elec. lib. 6. & ſ. de ordi. cog. c. 1. hodie ſi qui ſcienter eſſent contrahentes in gradu prohibito conſanguinitatis, vel affinitatis, eſſent ipſo iure excommunicati, vt j. de conſan. & affi. c. 1. lib. 6. ¶ Tertio no. ¶ quòd ſententia excommunicationis fertur ad tempus: ſimiliter ſententia interditi eſt ambulatoria de loco ad locū, vt ſ. de ſpō. c. non eſt nobis. ¶ Quarit gl. vtrum poſt ſeparationem iſta ſententia excommunicationis tollatur ipſo iure ſine alia abſolutione. dicit glo. quòd ad cautelam tutius eſt, quòd abſoluantur. Io. And. dicit, quòd primò neceſſariò requiritur abſolutio in ſententia excommunicationis. j. de ſen. exc. c. cum deſideres. & c. à nobis. 2. §. forma. Sed in ſententia interditi, vel ſuſpenſionis nō putat, quòd hæc cautela ſit neceſſaria: quia in illorum relaxatione non ſeruatur forma ſolemnis: ſed ſufficit dicere [abſoluo te, vel relaxo interditi in te latum.] quod dic, vt ſ. de teſti. c. veniens. 2. & quod ipſe no. de eta. & qua. c. cum bonæ.

Qui filij ſint legitimi.

DICTVM eſt ſupra de impedimētis ma- trimonij: ſequitur videre quid iuris de fi- lijs ſuſceptis ex matrimonio contra cano- nica interdita contra. de materia ha- betur. 3. 6. diſt. c. deinde. 3. 4. diſt. c. ſi quis viduam. 1. 5. q. vlt. c. cum multæ. 3. 2. q. 4. c. dicat. & c. ſi. 3. 5. q. 7. c. vno. conuenit rubricæ. de or. cog. c. tuam. de prob. per tuas. de ſpon. impu. c. acciſit. de clan. ſpon. c. cū inhibito. Et quia in rubrica dicitur. qui filij ſint legi. ideò hic tractādum eſſet, quot ſint genera filiorū; & quia glo. hoc proſequitur. j. eod. c. tanta. ideò ibi dicam; vt ſic materias non tranſplantem.

S V M M A E.

- 1 *Naturalis genitus ex ſoluto, & ſoluta legitimatur per ſubſequeſ parentum coniugium.*
- 2 *Maritus poteſt dici coniuncta perſona vxoris.*
- 3 *Matrimonium ſubſequeſ cum concubina, legitimat præcedentem prolem ex ea in concubinato ſuſceptam: & qualis debet eſſe talis concubina.*
- 4 *Filius legitimatus per ſequeſ matrimonium, excludit venientes abinteſtato.*
- 5 *Iudex eccleſiaſticus poteſt cognoscere de quaſtione temporali, quæ incidit ſpirituale: nec teneatur eam remittere adiudicem ſeculare.*

Conqueſtus. ¶ Naturalis genitus ex ſoluto, & ſoluta legitimatur per ſubſequeſ parentum coniugiū.

& duo facit. primò ponit impetrantis querelam. ſecundò cauſæ commiſſionem ibi [ideoque mandamus.] ¶ Not. primò, quòd maritus interuenit in iudicio nomine vxoris: & literas impetravit. ¶ & ſic maritus poteſt dici coniuncta perſona ex eo, quòd ſine mandato proceſſit ad imperandum pro vxore. de quo dic, vt ſ. de reſcrip. c. non nulli. fa- cit l. maritus. C. de procu. & c. conſtitutus. ſ. de procu. ¶ Se- cundò no. quòd ille, qui vult probare aliquem illegitimi: cum inter parentes fuiſſet matrimonium de pñti, debet probare, quòd ante matrimonium natus fuit: prioritas. n. temporis eſt cauſa, quòd ipſe ſit potior in ſucceſſione: ergo debet hoc probare, iuxta theoreticam, de qua dixi. ſ. de ſpon. du. ſuper rubrica. ¶ Tertio no. ¶ quòd d. matrimonium ſubſequeſ cum concubina legitimat præcedentem prole ex ea in concubinato ſuſceptam. quod intellige verum, ſi il- la erat talis, quæ poterat eſſe vxor eius tempore concep- tionis, vel partus: alias non legitimaretur per ſequeſ matri- monium. j. eod. c. tanta. requiruntur etiam dotalia inſtru- menta, vt no. Inſti. de nup. ad ſi. facit l. pe. & vlt. C. de natu. li. ¶ Quarto no. ¶ quòd filius legitimatus per ſequeſ matri- monium excludit venientes ab inteſtato. an autem iſta legi- timatio ſe extendat ad dignitates, & beneficia eccleſiaſti- ca. dic, vt ſ. de elec. c. innotuit. & j. c. tanta. an verò ad feu- da, vel emphyteuſim. dic, vt j. c. lator. vbi verò iſti filij nō ſunt legitimati per ſequeſ matrimonium, ſed per priuilegium principis: an excludant venientes abinteſtato. dicā. j. eo. c. per venerabilem. Si verò nō ſunt legitimati vllō mo- do: an admittantur ad ſucceſ. patris ab inteſtato, extātibz deſcendentibus, vel aſcendentibus, vel collateralibus. & vtrum ex teſtamento: dic, vt no. in Auth. licet. C. de na. lib. & Inſti. de nup. ad ſi. ¶ Quinto no. ¶ quòd ſi quaſtione ſpi- rituali incidit temporalis, puta de hæreditate: poterit iudex eccleſiaſticus de illa quaſtione temporalis cognoscere: nec teneatur eam remittere ad iudicem ſeculare: ſicut ecō- uerſo iudex ſecularis teneatur remittere incidētē ſpiritualem, vt ſ. de ord. cog. c. tuam. & j. c. lator. Aduerte tamē, quòd non ſimpliciter, & indiftinctē de hæreditate tempo- rali ſe intromittit iudex eccleſiaſticus: ſed ita demum, ſi oc- caſione legitimitatis quaſtio moueat: ſecus ergo, ſi ex alia cauſa, puta quia exhæredata à patre: quia indigna: quia ab- ſtinuit, & multis alijs de cauſis: quibus quis poteſt hæredi- tate priuari, vt vult text. dum dicit [hac occaſione.] quali dicat, ſecus ſi ex alia. ¶ Oppo. hic Papa ratione legitimitatis intromittit ſe de hæreditate. ſed contra infra eo. c. cau- ſam quæ. ſo. vt in gl. quæ dicit, quòd hic principaliter com- miſſa fuit quaſtio filiationis: hinc autem incidētē fuit mo- ta quaſtio de hæreditate: quia moleſtabatur: ideò de iſta incidētē temporalis cognoscit, vt dicit. & hanc tenet Hoſti. qui etiam dicit, quòd poteſt etiam intelligi de perſona mi- ſerabili. de foro compe. c. ex parte. de offi. dele. c. ſignifican- tibus. vel ſecundum Inn. Papa non iubet huic hæreditatem reſtitui: ſed prohibet eam turbari, ea occaſione, quòd ſit il- legitima. j. e. c. perlatum. Io. An. remittit ad not. per eum. j. de dona. inter virum, & vxor. c. 2.

S V M M A E.

- 1 *Error, ſue opinio habetur pro veritate propter fauorem prolis.*
- 2 *Filij nati, durante lite ſuper fœdere matrimony, ſunt re- putandi legitimi: ac ſi nati eſſent ante litē mo- tam.*
- 3 *Publicè facta, præſumuntur fieri bona fide, & ſine dolo.*
- 4 *Conditio, & ſtatus parentum, in quo erant tempore con- ceptionis, inſpicitur, quantum ad partum.*

Senten-

- 5 *Sententia lata ſuper legitimitate filiorum rapit ſecum in acceſſionis locū bona temporalia, quæ non perti- nent principaliter ad forum Eccleſiæ.*
- 6 *Filij nati ex minus legitimo matrimonio reputantur legitimi propter bonam fidem parentum. Et à quibus ſint tales alendi. nu. 7.*
- 8 *Spurij ſunt alendi pariter ab utroque parente.*
- 9 *Quæſtio ſtatus ſi moueatur alicui puero, vel infanti: & dicatur, quòd non ſit filius illius, cuius eſſe dicitur: lite pendente debeat ali de bonis illius, cuius filius eſſe negatur.*

CVm inter. Separato matrimonio in facie Eccleſiæ contracto, filij geniti, vel concepti ante ſententiam ſunt legi- timi. primò ponit cauſam diffinitionis. ſecundò diffini. ibi. [ideoque.] ¶ No. primò, quòd matrimonium quandoque diſſoluitur propter impedimentum canonicum, quod poſtea detegitur. impedimenta autem ſunt plura, vt patet in titulis præcedentibus. & Inſti. de nup. §. ſunt & alia. & in iſto diuortio debet adhiberi conueniens grauitas, vt infra 1. de diuor. c. porro. §. ſi. ¶ Secundò no. ¶ quòd propter fauorem prolis opinio, ſue error habetur pro veritate: idē quòd ad valorem teſtamenti, vt l. r. C. de teſtamenti. Idem quòd ad valorem eorum, quæ geſta ſunt, ratione publici officij, vt l. Barbarius. ff. de offi. præto. facit quod no. Io. An. in ca. ni- hil. & c. quòd ſicut. de elec. & c. conſultationibus. de iure pa. & infra de hæreti. c. fraternitatis. per Inn. & Io. An. ¶ Ter- tiò no. ¶ quòd filij nati, durante lite ſuper fœdere matri- monij, ſunt legitimi reputandi, ac ſi nati eſſent ante litē mo- tam: quia lite pendente dicitur quis habere bonam fidem, facit ad no. ſupra de coniu. ſer. c. propoſuit. & hoc in matri- monio. cum verò de alijs rebus eſt quaſtio, poſt litē mo- tam efficitur quis poſſeſſor malæ fidei: & tenetur ad reſti- tutionem omnium fruſtuum, quos percepit poſt litē mo- tam, vt l. certum. C. de rei ven. & c. conſultationibus. de iure pa. ¶ Quarto no. ¶ quòd illa, quæ ſunt publicè, præſumun- tur fieri bona fide. & ſine dolo: occulta autē ſunt ſuſpecta, vnde in tutore dicimus, quòd palam, nō clam poteſt rem- pu. emere, vt l. cum ipſe. de contrahen. emp. & quod no. ſu- pra vt ec. bene. c. vt noſtrum. & l. ſi. ff. de ritu nup. & l. ſi adul- terium. ff. de adul. per Barto. ¶ Quinto no. ¶ quòd quātum ad partum inſpicitur conditio, & ſtatus parentum, in quo erant tempore conceptionis. & hoc ideò: quia hoc erat vti- le partui. Si autem eſſet vtilius intueri tempus natiuitatis, illud debemus inſpicere: & non tempus cōceptionis. quod dic, vt dixi ſupra de na. ex li. ven. c. 1. & l. nuper. in fin. C. de na. li. quæ eſt no. concor. ad illud c. & in Aut. quibus modis nati. effi. fui. §. tribus. ver. inſuper etiam. col. 7. ibi [tempus illud valere magis præcipimus, quod vtilius eſt naicenti.] habes ergo ex prædictis, quòd exiſtens in vtero habetur pro nato, vel non: quia habetur, cum hoc tendit ad ſuū cō- modum: non habetur, cum tendit ad incommodum. cū ve- rō tendit ad neutrum, non habetur pro nato, vt eſt glo. no. in l. ſi è primo. de li. & poſthu. & vide ad prædicta l. vltimā. de li. cauſa. ¶ Sexto no. ¶ quòd ſententia lata ſuper legitimi- tate filiorum rapit ſecum in acceſſionis locum bona tempo- ralia, quæ non pertinent principaliter ad forum Eccle- ſiæ. ſed ſi occaſione quaſtionis, quæ ſapit ſpiritualitatem, quis moleſtetur in temporalibus: poterit haberi recurſus ad iudicem eccleſiaſticum, vt ſupra c. proximo. & ſic cau- ſa limitata, poteſt ad aliquē pertinere iurisdictione ſuper cer- ta re. ad hoc quod Inno. & Ioan. An. & ſupra de foro compe. ca. ſi clericus laicum. & ca. cū ſit generale. de fo. compo. ¶ Septimò no. ¶ quòd filij nati ex minus legitimo matrimo-

nio reputantur legitimi, propter bonam fidem parentum: ſecus ſi malam habuiſſent fidem: vel non in facie Eccleſiæ contra xiſſent, vt ſupra de clan. ſpon. cap. cum inhibito. & illud, quod hic dicitur in filiis, poteſt etiam dici in dote donata propter nuptias: & priuilegijs competentibus ad prædicta vt bona fide contrahentibus: licet minus legitimi tribuantur: & mala fide contrahentibus denegentur. quod dic vt l. ſi cum dorem. §. ſi mulier. ff. ſolu. matrimo. & quod not. in l. & ſi contra. C. de inceſ. nup. & Inſti. de nup. ¶ §. ſi aduerſus, vbi gloſſ. ¶ Octauò not. ¶ quòd filij nati ex matrimonio minus legitimo ſunt alendi à parentibus. & quia habentur pro legitimis, vt hic patet: credo, quòd alen- tur ordine, quo legitimi debent alii: ſcilicet prius a patre: & in eius defectum à matre. ¶ Spurij verò ſunt alendi pariter ab utroq; vt ca. cū haberet. ad ſi. ſupra de eo qui duxit vxor. quam pol. per adul. ¶ Quarit gl. ¶ ſi alicui puero. vel infan- ti moueatur quaſtio ſtatus: & dicatur, quòd non ſit filius illius, cuius dicitur: an lite pendente debeat ali de bonis il- lius, cuius filius eſſe negatur. dicit gloſſ. quòd ſic. & allegat duas leges. debet enim iſte poni in poſſeſſione: ſi modica ſuſumptio facit, p. eo, vt l. vl. ff. ad Carbo. & de li. agno. l. ſi q; à liberis. §. ſi vel parens. facit quod no. j. de accu. c. ex parte.

A D D I T I O.

- 2 ¶ Spurij. Spurius dicitur natus ex vna de pluribus concubi- nis. in Aut. licet. ver. ſola. C. de natu. lib. per Bar. in l. ſi. ff. de his, quæ vt in dig. Alex. in l. 2. ad ſi. ff. de in ius vocan. vbi plenē.

S V M M A E.

- 1 *Coniuges ſi negent aliquem ex ſenatum: & ipſe dicit ſe fi- lium. cui incumbat probatio.*
- 2 *Quæſtio ſi vertatur ſuper filiatione: & fama vicini eſt contraria aſſertioni illorum, quorum filius eſſe dicitur: & illi hoc negent: cui potius ſi ſtandum.*
- 3 *Fama vicini tunc prodeſt filio, quando à patre, & ma- tre filius reputatur: & nominatur.*
- 4 *Filiatio non poteſt verè probari: ſed probatur teſtibus, & indicijs: quomodo probetur. nu. 6.*
- 5 *Agnati, vel alij aſpirantes ad ſucceſſionem ſi negant ali- quem eſſe filium, quem parentes fatebantur filium: an admittantur, quòd ſic.*

TRanſmiſſe. Statu dicto viri, & mu- lieris, qui negat aliquem contrarium. ponit primò conſultationem, cui ſecundò respon- det ibi [cum autem] vel ibi [conſultationi.] Ioan. Andre. intelligit hunc tex. quòd iſte, qui iſtā retinebat in concubi- nam, habebat aliam in vxorem: ideò iſtum eorum ſpuriū eſſe credebant: ſed iſte non videtur bonus intellectus; quia ſi ita fuiſſet: non potuiſſet prætereſe ſe legitimum per ſequeſ matrimonium cum ipſa concubina contractum: & ſic per conſequeſ non veniſſet ad ſucceſ. cum filiis po- ſtea ſuſceptis ex iſta concubina in vxorem ducta, vt infra eod. cap. tanta. & in Auten. qui. mo. na. effi. fui. §. ſina. col- la. 6. & eſſet, ſecundum hoc, dare caſum, in quo de eif- dem parentibus aliqui ex filiis eſſent ſpurij: aliqui legi- timi, & naturales. ¶ Nota primò, ¶ quòd vir, & vxor negant aliquem ex ſe natum: ipſe verò ſe filium eſſe di- cit: & ſic eſt contentio cum ipſo filio quandoque eſt con- tentio inter virum, & vxorem: quia vnus dicit eſſe eo- rum communem filium: alter negat. & tunc dic, vt. ff. de libe.

de libe agno. l. 1. per totam l. sequen. & sequen. quan doque est quæstio inter virum, & vxorem, & concubi nam eius: & tunc dic, vt supra de proba. cap. per tuas. quan doque est quæstio inter illum, qui filium se præterdit, & consanguineos illius: qui pater eius dicitur, propter eius hæreditatem: & tunc etiam potest, & debet intelligi iste textus, vt ff. de libe. agnoscendis. l. 3. §. illud. ¶ Secun dō no. ¶ quid iuris, cum est quæstio de filiatione: & fama viciniæ est contraria assertioni illorum, quorum fili us esse dicitur: illi autem hoc negant. statum enim potius il lorum verbo, quam famæ viciniæ. rationem reddit gloss. ¶ quæ incipit. sed quis prouocabit. &c. ¶ fama ergo viciniæ tunc prodest: quando à patre, & matre filius reputatur, & nominatur, vt supra de proba. c. per tuas. vel quando in do mo (vicinis scientibus) natus est. vt l. filium. ff. de his, qui sūt sui, vel alie. iuris. & l. si vicinis. C. de nup. & c. Michael. supra de filiis presby. & quod ibi not. ¶ Tertiō no. ¶ quod filia tio probatur testibus, & indicijs: verè tamen probari non potest, vt l. Lucius. ff. de condi. & demonstra. ¶ Quæro. dicitur hic, quod maritus, & vxor negabant eum suum filium: & quod ipse potest probare contrarium. ¶ quid econuer so, quando ipsi fatebantur eum suum filium: sed agnati, vel alij aspirantes ad success. volunt probare contrarium: an possint. gloss. 3. dicit, quod sic. & hoc probato, excluditur à success. quæ deferebat sibi abinte. si fuisset filius. nunquid er go excludetur à successione ex testamento, si tanquam fi lius institutus fuit: quem postea non esse filium appareret? ca sus instituitur, in l. si pater. C. de hære. insti. & vide ad hoc omnino quod no. Cy. in l. non nudis. C. de probat. ¶ Secundo quæro, quomodo probetur filiatio. tangit gl. quæ incipit. per indicia enim, &c. Ioan. An. etiam circa hoc dicit, quod probabit, q̄ in secreto vocabant istū filium: am plexabantur, & osculabantur: vt charissimum nutriebant: licet hoc de foris negabant ad peccatum suum velandum: & hæc secreta indicia probant per pedissequas: bubulcos, & hæsimiles: cum per alios, quæ in domo geruntur, proba ri non possent. C. de diuor. l. consensu. §. si autem. ad hoc de testi. c. veniens. 2. §. si. & vide etiam quod no. in l. filium. de his, qui sunt sui, vel alie. iuris. per Bar. in l. ff. de proba. & di cto c. Michael. confessio etiam patris consentis aliquid esse suum filium principaliter multum prodest filio, vt ff. de lib. agno. l. 1. §. l. ¶ Opponitur. hic erat cōtētio de heredi tate paterna inter illum, qui se filium præterdebat, & alios postea natos: & vir negabat eum filium suum. & sic innuit, quod viuento eo, poterat esse quæstio de eius hæreditate. Sed contra: quia nō dicitur hæreditas viuētis: nec de ea de bet quis esse sollicitus, vt l. vltima. C. de pac. & l. 1. de hære dita. vel actio. ved. hic autem patre viuento filij contende bant de eius hæredi. ergo malè. fo. vt in gloss. que incipit. sed quis prouocabit, &c. soluit enim primō, quod parens iste erat effectus monachus: & sic pro mortuo habebatur, vt c. placuit. l. 2. quæstio. 1. sed certè mona. tunc success. & non fi lii in legitima. de qua etiam est dubium hoc casu: an eo na turaliter viuento, debeat separari de bonis eius, & assignari liberis de quo dic, vt no. in Authen. ingressi. & Auth. si qua mulier. C. de sacrosan. eccl. secundō soluit, quod pater cesserat eis hæreditatem, retento sibi certo victu. sed hoc non credo posse fieri. vt viuento aliquo, de eius consensu sua hæreditas titu. hæreditario in alterum transferatur: cū adiri non possit hæreditas non delata per mortem. soluit tertiō, quod isti hunc erant mortui: sed in vita negauerant hunc eorum esse filium: & hæc verior.

S V M M A E.

1 Nepotes legitimi, & naturales ex filiis spuris descen-

dentes excluduntur à successione aui abin testa to.

- 2 Filij naturales licet succedant matri. non tamen succe dunt ab intestato, consanguineis venientibus ex late re paterno ipsius.
- 3 Filij nati ex matrimonio illicito contracto sunt illegiti mi: si coniuges sciunt impedimentum.
- 4 Filium spurium quidam habebat: & ex eo nepotem le gitimum, & naturalem: an possit eum heredem in stituere.
- 5 Nepos spurius ex filio spurio an possit institui ab auo.

Causam. Illegitima est proles: quam,

viro viuento, vxor ex adul te ro concipit, siue cum ipso adultero, siue cum ip so viro moretur. ponit duos casus pronunciationis fiendæ. & causam subdit. ibi[quia non.] ¶ No. secundūm positio nem casus, quam glo. facit. §. eod. cap. causam quæ. hic erat quæstio de hæreditate Rodulphi inter R. natum ex Agatha filia dicti Rodulphi, & fratrem Rodulphi auunculum ma gnum dicti R. Iste enim. §. volebat excludere dictum R. tanquam natum ex Agatha spuria: licet ipse esset natus ex legitimo matrimonio ab Agatha postea contracto, vt di cit glo. §. eod. c. causam quæ. ¶ Et retento isto intellectu, no. primō, ¶ quod non solum filij spurij excluduntur à suc ces. paterna, vt in Authen. qui. mo. na. effi. sui. ad fi. col. 7. sed etiam excluduntur nepotes legitimi, & naturales ex spuris descendentes: & hoc in succes. abintestato: in qua nec ne pos naturalis ex filio legitimo: nec nepos legitimus & natu ralis ex naturali filio succedit auo, vt l. si. de na. li. ex testa mento verò an legitimus ex filio spurio possit succedere auo, dicam statim. ¶ Secundo no. ¶ quod licet filij natura les succedant matri, vt Insti. ad Orfi. per totum. tamen non succedunt abintestato, consanguineis venientibus ex late re paterno ipsius matris: ratio quia nec ipsa mater succe deret: & sic per consequentiam non potest ius successione in suos posteros deriuare, vt l. fina. præalle. ibi[nulla legiti ma consequentia in huiusmodi personis custodiatur.] ¶ Tertiō no. ¶ quod filij nati ex matrimonio illicito contra cto sunt illegitimi. quod est verum, si coniuges sciunt im pedimentum, vt supra eod. c. 2. ¶ Quarto no. ¶ potest esse, quod habitante marito cum vxore, aliquis nascatur ex illa: & sic filius alterius quam mariti. quod tamen non est in dubio præsumendum, vt l. filium diffinimus. ff. de his, qui sunt sui, vel alie. iuris. & ideò text. dicit hic [si contiterit] &c. quasi qui de alio, & in adulterio istam Agatham nam tam dicit. hoc prober, & limitat. scilicet tempore, quo vi uebat Alanus Anelinæ maritus. facit ad no. supra de spon. ¶ Quæro. quidam habet filium spurium, & ex eo nepotem legitimum & naturalem: an possit eum in stituere heredem. & videtur, quod non: quia qua ratione excluditur filius: eadem ratione nepos in eius potestate cō stitutus, vt l. quæritur. de bonis liber. & de iure pa. c. qui cō tra legem. præterea ad spurium non potest peruenire de bonis patris nec directō, nec per mediam personam. ff. de dona. causa mor. l. quod condi. & l. si is qui bonis. de vul. & pup. sed si illa institutio esset valida, per mediam personam nepotis perueniret ad spurium vsusfru. contra dicta iura. ad idem facit. C. de secundis nup. l. hac edictali. circa me dium. præterea quando relinquitur tam coniunctæ perso næ, sicut filio spurio: de facili præsumitur fraus, vt l. penul. §. 1. de bonis lib. ibi[facilior, quam suspicio.] & c. præterea vi tium patris porrigitur ad filios, vt l. quifquis. ad leg. Iul. ma. facit. 1. quæstio. 1. cap. vulnperato. ibi[ex infecta radice tru-

fructus non producitur.] & non potest mala arbor bonos fructus facere. Math. 7. ¶ Contrarium consuluit Bar. scilicet, quod auus possit instituere hunc nepotem filij spurij. primō hoc probat: quia vitium, & pœna patris nocet, in his tamen, quæ ex persona patris descendunt: non in his, quæ aliunde obueniunt, vt dicit text. in l. 3. de inter. & rele. ad idem facit de sena. c. emancipatum. in fino. sed iste nepos capit ab auo: non autem à patre suo. ergo &c. præterea si cut spurius non potest capere: ita nec etiam deportatus, vt C. de hæredi. insti. l. 1. sed deportatio filij non nocet ne poti, quin ipse possit capere. ergo &c. ff. de bono. pos. cōtra ta. l. 1. in fi. & de bo. lib. l. si necesse. §. si deportatus. ergo in proposito persona filij non nocebit nepoti. præterea ingra titudo filij non nocet nepoti: quia ipse ex sua persona ha bet querelam, l. 3. §. si emancipatus. de contra tab. per Dy. in c. non debet aliquis. de regu. iu. li. 6. Ita in proposito fi lius non nocet nepoti. præterea ego video, quod si filius est hereticus, & infidelis: non nocet nepoti filij, quin succe dat auo. C. de hære. l. cognouimus. præterea in his, quæ ac quiruntur filio, & per filium, non quæritur patri. vitium e nim, siue macula patris non nocet: puta si filius est eman cipatus, vel est in potestate, & tractatur de eo, quod patri non quæritur, vt l. quæritur. de bo. li. & l. diui fratres. de iure pa. & l. qui contra. eo. ti. sed postquam spurius non est ca pax bonorum patris, nō percipiet vsusfructū pp defectū personæ suæ: sed remanebit penes proprietatem, secundū regulam communem, Insti. de vsufructu. §. fin. Non obstat, quod ad istam institutionem nepotis auus motus fuerit cō templatione filii non capacis suæ successione, vt l. si plures. §. in arrogato. de vulg. & pupil. nam debes scire, quod quā do quis instituitur propter alium occasionaliter: vt puta p per vnum hominem aliquis habet notitiam Titij: & ex hoc inductus est in tantam amicitiam, quod eum heredem instituit propter seipsum, non propter alium: tunc isti alte ri non quæritur. casus est expressus. ff. pro socio. l. focium. & ita in quæstione nostra. nam hic nepos est notus auo propter filium: tamen auus instituit eum, non propter filium, sed propter seipsum: & sic non propter patrem eius. præterea videtur casus in l. fina. C. de na. li. nam, vt bi dicit text. [Iugum patrum refranandum fuit solum in iberis primi gradus: non autem in nepotibus.] Non ob stat, quod ibi loquitur in filiis naturalibus, non in spuris: quia illa ratio, quæ est in filiis naturalibus, est in spu riis. & glo. ordi. ibi dicit in spuris esse idem: quod ibi di cit text. in naturalibus. ex prædictis consuluit Barto. insti tutionem factam de dicto nepote legitimo validam esse: & latè dictam quæstionem prosequitur, & concludit, vt dixi in l. Gallus. §. quid si idem. ff. de libe. & post hum. idem disputando tenuit Iacob. de Bel. & ponit in l. 1. C. de na. li. Specu. ipsam ponit in titu. de succes. abin testa. §. 1. & prædicta (vt dixi) in themate procedunt: cum nepos est legitimus ex spurio, qui habuit eum ex vxore: & idem, quod supra, consuluit Dominus Federi.

- 5 consilio. 55. ¶ Quæ ergo dices de nepote spurio ex filio spurio: an possit institui ab auo. Doctor meus domi nus Bald. dicit indignissimum sibi videri, quod nepos spurius ex filio spurio succedat auo: cum labore sordita tate propria, & paterna: & ideò dicta l. fina. C. de na. li. sub certis finibus permissiuis, & taxatis loquitur: nec loquitur de nepote spurio, sed naturali duntaxat: qui ex legitimo concubinato est. de hoc tamen non habemus l. expressam permittentem, vel prohibentem, vt ait. adde tu d. l. fina. glo. tamen dicit in Aut. qui. mo. na. effi. sui. §. fin. quod ubi non reperitur expressa prohibitio: intelligitur esse permissum. & illa gloss. multum facit pro opin. illa, quod

iste nepos sit capax quò ad auum. ad hoc. ff. de vulg. & pu pil. cap. is qui. in ratione sui. ipse tamen in prædicto nepote spurio sic distinguit. aut iste instituitur vt nepos: & non valet institutio, argum. G. de fideicomis. l. eam quam. de hæredi. insti. l. nec apud. aut vt extraneus; quia bene meruit, & probantur merita præcessisse: & tunc valet. C. de inoffic. te. Authen. vnde si parens. aut dubitatur: & in du bio affectio naturalis inducit præsumptionem, quod vt ne poti: & sic non valet. argumen. ff. de pactis l. si tibi. §. si pactum. nam ista affectio est ex mala, & damnata radi ce, & vitium non est purgatum, sed continuatum. argum. C. de hæreti. Authen. idem est de Nestorianis. & si dice remus contrarium: certè in perpetuum possit l. fraudari: nunquam enim quis institueret filium suum spurium: sed diceret [instituo descendentes eius.] & si nepos spurius deberet ex hoc succedere: daretur patri nepotis mate ria adulterandi, & studere qualicumque procreationi li berolorum, etiam nefariæ, & incestuosæ. quod non credo, principem summum amatorem castitatis concedere vo luisse. Iudico ergo aui hunc nepotem, quem non me rentem, sed demeritum ex qualitate vitæ apparet, ex sola potestate institutionis, vel restitutionis hæreditatis cape re non potuisse. credo & consulo: salua tamen semper sententia veriori. ista sunt verba præceptoris mei in quodam suo consilio. qui subiungit, vtrum poterit capere vi gore legitimationis Imperialis factæ post mortem patris. dicam infra eodem cap. per venerabi. vbi circa legitimos aliqua dicam. prædicta igitur ad istud cap. applicando ha beas, quod ista Agatha filia Roberti fuit spuria: & ex ma trimonio, quod ipsa contraxit, natus fuit. R. & an potue rit institui à Roberto auo suo. ex consil. Barto. dicas quòd sic: postquam ista spuria dictum R. suscepit de legitimo matrimonio. si verò eum ex nefario, vel damnato coitu suscepisset: non potuisset ab auo institui: sicut nec ipsa spuria, secundum consilium Bal. abintestato verò ne pos iste natus ex spuria non succedit auo: siue sit legitimus, siue spurius, vt in isto c. coniuncta positione casus. de qua. §. eod. c. causam quæ.

S V M M A E.

- 1 Nepos ex filio præmortuo admittitur unà cum filio su perstitite.
 - 2 Macula, siue sordes patris obstat filio.
 - 3 Quæstio legitimitatis incidens coram iudice seculari: non per eum, sed per ecclesiasticum iudicem est cogno scenda.
 - 4 Index secularis, coram quo incidit quæstio spiritualis, remittens eam ad ecclesiasticum, non potest illi præ figere terminum, vt dictam quæstionem termi net. Et quid si coram eo veritas non probatur nume ro. 7.
 - 5 Terminus si præfigitur ad probandam exceptionem per emptoriam: ultra terminum opponens non audi tur.
 - 6 Terminus an possit præfigi auctori ad agendum.
 - 8 Naturales in quibus casibus, & in quantum admittan tur ad bona paterna.
 - 9 Papa per specialem, vel generalem cōstitutionem potest admittere illegitimos ad ordines, & honores, et tolle re maculam genitura.
- Imperator similiter quò ad hæreditas temporales.
Pet. de Anch. sup. 4. Decr. e. k Le-

10 Legitimat an succedant in feudum.
11 Index ecclesiasticus, qui debet cognoscere de exceptione legitimatatis opposita coram iudice seculari, an debeat procedere ordine iudiciario.

Lator. Questio natiuitatis opposita peteti hae reditatem coram iudice seculari est ad ecclesiasticum iudicem remittenda. & sunt duae partes. prima appellantis conuentionio. secunda appellantis commissio. ibi [ideoque.] Not. primò, quod iste R. nepos vendicabat hereditatem aui: & volebat ad ipsam admitti vna cum patruo, id est fratre patris. & ita est de iure; quia nepos ex filio praemortuo admittitur vna cum filio superstitite. & si sunt plures nepotes, admittuntur in stirpos, non in capita, vt l. secunda. & 3. C. de suis, & legitimis hereditibus. ¶ Secundò not. quod macula, siue fides patris obstat filio: nam si pater istius R. erat illegitimus, non potest iste R. ad success. aui, mediante persona patris illegitimi, peruenire. Sed aduerte, quia quandoque filius excluditur a success. patris, ratione illegitimitatis: & tunc similiter filius eius in consequentiam, vt l. fin. C. de natu. lib. & hoc abiuncta. ex testamento aui secus, vt dixi supra cap. proximo. quandoque filius excluditur propter demerita: & sic exheredatur a patre. & tunc non obstat nepoti delictum patris quò ad success. vt l. prima. §. quidam. & l. 3. §. si emancipatus. in fi. de contrata. quandoque pater excluditur repudiatione: & tunc an per successorum hereditas aui deferatur ad nepotem: dic, vt l. qui se patris. C. vnde lib. vbi plene, an nepos possit omnia hereditate patris, immiscere se hereditati auitae. & quid iuris, si filius fuit praeritus, vel exheredatus, & tacuit: an ius dicendi nullum: vel querela inofficiosi transeat ad nepotem: vel ad heredem extraneum ipsius filij. dic, vt l. pater filiam. ff. de inoffic. testamen. in repetitione Barto. & Bald. quandoque pater excluditur; quia hereditati paternae se non immiscuit: tunc an nepos ad aui successione veniat per viam transmissionis, an iure suo. dic, vt dicta l. qui se patris. & l. ex militari. §. fin. ff. de testamento militari. per Bart. & l. si infanti. de iure delib. quod ergo dicit hic text. [iure successione vendicare.] & c. ista successio potest ex diuersis capitibus provenire, vt apparet ex praedictis. ¶ Tertio not. quod questio legitimatatis incidens coram iudice seculari, non per eum, sed per ecclesiasticum iudicem est cognoscenda. & aduertendum, quia hoc videtur verum, non solum si inter coniugatos est questio: sed etiam, si cum filijs eorundem, & alijs post mortem parentum, quod videtur mirum: cum respectu filiorum sufficiat probare merum factum. scilicet quod parentes eorum pro coniugibus habebantur, vt not. Innocen. in cap. illud. de praesumptio. & cap. veniens. de verborum significat. sed cum illa possessio adhaereat rei spirituali, id est matrimonio: id est iudicium est habendum, vt cap. quanto. de iudi. & cap. translatio. de constitu. & vide, quod circa istam questionem spiritualem incidentem coram iudice seculari dixi supra de ordi. cogni. cap. tuam. ¶ Quarto no. quod ad questionem incidentem terminandam per iudicem ecclesiasticum praefigantur duo menses. si supra de conuer. coniug. c. ex publico. dicit tamen Io. And. post Pot. & Ab. quod illud tempus non est ordinarium: vt scilicet semper questio natiuitatis ad iudicem ecclesiasticum remissa intra duos menses debeat terminari: sed Papa propter aduersarij maliciam praesumpta sic voluit breuiare. ad hoc de ord. cog. c. tuam. & pro hoc vide, quod dixi post Docto. supra de concess. praeben. c. post electionem. ¶ Quintò not. quod

ex eo, quod Papa statuit hic terminum iudici ecclesiastico, collige argum. quod iudex secularis, coram quo incidit, & remittit questionem spiritualem, non possit illum terminum praefigere iudici ecclesiastico: vt dictam incidentem questionem expediat infra certum tempus, argumen. supra de appella. c. ex insinuatione. & no. Bartol. in l. secunda. de re iudic. ¶ Sextò not. quod iste H. qui obiecit illegitimitatem, debet hoc probare. quomodo autem hoc procedat, dicam post gloss. ¶ Septimò no. quod praefigitur terminus ad probandam exceptionem reprobatoriam: vt ultra terminum non audiatur. de quo dic, vt supra de except. cap. pastoralis. & ad hoc vide, quod not. in clem. saepe. §. quia. in glo. patet ergo, & c. & in gloss. vbi er go. ¶ Actori autem vtrum possit praefigi terminus ad agendum. dicit Ioan. And. quod sic, ex causa iusta, argum. supra de fide instrum. cap. acceptimus. & plene in l. prima. C. vt nemo inuitus. & enumerat Ioan. And. hic aliquos casus: in quibus quis cogitur agere causatiue, propter periculum vitandum, vt tutores, & curatores. de quo per Bar. in l. prima. ff. de administra. tuto. Item negociorum gestores, si possunt agere sine mandato, vt l. si autem. de nego. gest. Item procuratores, & administratores ciuitatum. ff. de administra. re. ad ci. per. l. fin. §. quarto. & l. pen. Item hae redez vindicare debent necem defuncti. vt C. ad Sill. l. fi. & actori, citato reo, vel lite contest. vt Authen. qui semel. C. quomodo, & quando iud. ¶ Octauò not. quod super incidenti spirituali questio. remissa ad iudicem ecclesiasticum, si coram eo eius veritas non probatur, iudex ipse non pronunciat: sed remittit partes ad iudicem secularem: vt causam audiat, & decidat. & si questio incidens praedicta ueniret cognoscenda per iudicem caulae: istud est clarum, quod super tali incidenti non requiritur pronuntiatio, vt plene no. supra de ordi. cog. cap. primo. & l. prima. C. de ordi. iudi. quando verò coram alio discutitur: est casus hic, quod iudex ille non pronunciat, quò non est probata: secus forte si probata esset, vt §. eod. c. causam quae. & c. 1. ¶ Oppo. iste H. obiecit isti R. quod pater eius erat illegitimus: & sic nihil iure successorio poterat vendicare. sed contra, imò videtur, quod saltem ad duas vncias debuisset admitti, vt C. de natu. lib. Authen. licet. & in cor. vnde sumitur. solu. dicit gloss. illud verum, quando non extat legitimus, qui hic erat, scilicet H. filius illius, ad cuius success. iste R. vt nepos venire volebat. ¶ Dic tamen larius circa istos naturales, in quibus casibus, & in quantum admittantur ad bona paterna. nam aut quaris de successione ex testamento; aut abintestato. si ex testamento: tunc aut super sunt alij filij legitimi: aut non super sunt, si super sunt: pater potest filijs suis naturalibus relinquere, vel donare vnam vnciam suae substantiae: si verò non super sunt legitimi: tunc aut testator habet etiam ascendentes: & tunc, relicta eis sua legitima, potest filijs suis naturalibus relinquere, & donare residuum. aut non habet ascendentes: & tunc totum potest relinquere filio naturali: & hoc, cum pater decedit, condito testamento. si verò decedit abintestato: tunc aut non super sunt filij legitimi, & hoc casu isti naturales debent habere duas vncias: & etiam alimenta de paterna substantia: & residuum debetur venientibus abintestato. & hoc verum, si non subest coniux legitima mortuis: alia ipsa impeditur naturales: sicut legitimi impediunt: & est casus, in quo quis non admittitur: & tamen impedit alium, vt in sim. in cap. auctoritate. in fin. de concess. praeb. lib. sexto, aut super sunt filij: & tunc naturales debent tantummodo ab eis pasci, sin substantiae mensura. ista distinctione colligo ex §. distractis. in Aut. qui. mo. na. eff. sui. col. 7.

col. 7. & intelligo in veris naturalibus, id est illis, qui nati sunt ex concubina retenta in domo maritali affectu: secus si plures habuisset concubinas: vel nati essent aliter ex damnato coitu, vt in dicta auth. §. si. Isti enim ex damnato coitu nullo modo possunt habere participium ad bona paterna: nec alendi sunt a parentibus, vt dicto §. si. licet secus de iure canonico. §. de eo, qui duxit vxor. c. cum haberet. ad fin. & haec vera, cum quaritur: an admitti debeant: vel capaces sint honoru paternoru. extranei verò capaces sunt ex testamento, & inter viuos: quia non reperitur hoc eis prohibitum. & quae non sunt eis prohibita, intelliguntur eis concessa. dicit glo. not. in d. §. fina. vbi tangit, vtrum possit pater tales substituere. dicit, quod non, vulgariter: sed pupillariter potest. dic, vt ibi. Sed aduerte: quia praedicta non videntur aequa, scilicet quod filius naturalis succedat in aliquo: constat enim, quod secundum canonem omnis coitus fornicarius est damnatus. 3. 2. q. 3. c. nemo. similiter nouae leges dant fornicationem, & omne peccatum. in Authen. de leno. col. 2. & sceni. non solum. col. 5. & in Authen. vt non lux. contra naturam. col. 6. ex quibus non videtur istos naturales, (puta ex coitu reprobo genitos) ad aliquid admittendos fore: sicut nec spurij, vel aliter ex nefario coitu procreati, vt dicto §. fina. in Authen. quibus modis natur. eff. sui. solutio. Ioann. Andr. tangit istam opinionem: nec perfecte soluit: id est dicas sic. quod de iure antiquo primo omnis coniunctio erat legitima: & statim, cum quis nascebatur, erat legitimus, in Authen. quibus modis uatura. eff. sui. §. illud tamen. versicula. non enim fuit. in princ. Superueniunt postea leges, quae aliquas coniunctiones approbauerunt expressè: vt matrimonium. & tunc filij ex eo nati dicuntur legitimi, vt in eadem Authen. §. legitimi. quaedam est coniunctio expressè reprobata: vt coitus adulterinus: incestuosus, & similes: & tunc filij nati non sunt legitimi: nec filij nominandi sunt: nec legitimantur per sequens matrimonium. infra eodem c. tanta. & in praallega. Authen. §. penul. quaedam est coniunctio, quae a lege non est approbata, nec improbata, vt coitus concubinaris: & nati ex isto coitu, remanent in primo iure naturali. & ideo tales filij vocantur naturales: & per subsequens matrimonium legitimantur, vt supra eodem cap. 2. C. de natur. lib. in multis. ll. & hoc vult dicere text. in l. j. ff. de concub. quod concubinatus per legem nomen assumpsit, scilicet nudum: non quod per legem talis coitus sit damnatus: quia hoc verum, quare tunc ad penam spiritualem: non quod ad penam temporalem. quod patet, quia legitimationem talium per sequens matrimonium inductam per leges ius canonicum approbat, vt supra eodem cap. j. & vide praedicta per Bar. in l. j. ff. de concub. de istis tamen speciebus filiorum dicam infra cap. proximo. Concludit ergo ex praedictis, quod sicut Papa per specialem, vel generalem constitutionem potest admittere illegitimos ad ordines, & honores, & tollere maculam geniturae: ita potest Imperator quod ad hereditates temporales. non igitur sunt correctae: sed seruandae leges super hoc promulgatae. ff. de decurion. l. generaliter. §. spurios. & l. spurij. & in Authen. quibus modis natura. eff. sui. colla. 7. & supra de natur. liber. per totum. ¶ Circa praedicta incidenter quaritur. quod vtrum isti legitimi succedant in feudum, vt in lib. feudorum. si de feud. fuer. controuer. cap. adoptiuus. & cap. naturales. sed illa c. possent intelligi de legitimatis rescripto Principis: qui in priuilegio non expressit de feudo. secus ergo videtur de legitimatis per sequens matrimonium: tales enim videntur, quod succedant in feudum. ad hoc in Authen. quibus modis natura. eff. sui. §. reliqui. vbi dicitur legitimatos illas successiones habere debere, quas habent qui ab initio fuerunt legitimi, & l. si quis ergo. eodem tit. in fin. dicit, quod

nihil a legitimis differunt. illud ergo. capitu. naturales. possent intelligi in legitimatis rescripto principis: vel alijs modis, de quibus no. j. c. per tuas. per gloss. & in nouella. aliud ergo si per sequens matrimonium. & sit ratio differentiae: quia matrimonium est res fauorabilis. infra capi. j. videtur. dispensationes autem contra iura sunt odiosae. Item esset absurdum, sacramentum matrimonij id non posse, quod potest princeps id exprimes, vt praedixi. praeterea tales sunt legitimi ad episcopatus, vt nota. infra capitulo proximo. multo ergo magis ad feudum: quod est minus. dominus Ioann. Andre. refert hic Iacob. de Bel. qui disputauit istam questionem, & soluit sic. si illud cap. naturales. esset constitutio Imperialis: planum esset nepotem non succedere: quia licet sit legitimus patri: non tamen auo: aut ex naturali sobole nulla legitima esse potest. C. de natur. lib. l. fina. Item si cap. naturales. non sit ius scriptum: sed consuetudo redacta in scriptis. & consuetudo seruatur in illo loco: id est est, quod supra, & eadem ratione. si verò non obtinet talis consuetudo in loco, vbi est questio: recurretur ad ius Romanum, vt in lib. feud. de cogn. feud. cap. j. quo iure tamen legitimatus succedat in feudum, non est dubium ipsius filium succedere. ista sunt verba Ioann. Andr. quibus tamen adde, quod post eum dixi supra de solutio. cap. vltimo. vbi no. vtrum liber vsus feudorum contineat ius commune. & ad praedicta facit, quod solet dici circa substitutiones. vtrum scilicet legitimatus excludat substitutionem factam, si sine filijs legitimis haeres decesserit. dixi supra de testamentis. cap. Raynaldus. siue Rainutius. ibi plene dixi, & in cap. in praesentia. de probationibus. ¶ Secundò opponitur dicitur hic, quod iste H. qui excipit istum R. non esse legitimum: debuit hoc probare. Sed contra, quia hoc praesumitur: nisi probetur matrimonium fuisse cum parentibus. solu. dicit gloss. parer istius R. possederat ista bona: & natus fuit de ea, quae uxor credebatur. Ioann. Andr. post Iacob. & Hostien. dicit, quod viuis parentibus praesumitur inter eos adulterium: nisi probetur matrimonium. secus si mortui sunt illi, qui semper se pro coniugibus habuerunt. de hoc supra eodem capitu. peruenit. idem forte, quando viuis parentibus moueretur de hoc questio de matrimonio antiquo, non recenti: vt sic illi, qui diu steterunt vt maritus, & vxor: tales esse praesumantur. de hoc tamen dic melius in capitu. dudum. supra de praesumptio. & capitu. veniens. de verborum signifi. & facit quod not. in simili in capitu. innotuit. infra de eo, qui fur. ordin. su. ¶ Tertio opponitur. & videtur, quod iudex secularis, coram quo questio mota erat de hereditate, possit de incidenti questione natiuitatis cognoscere: etiam si principaliter hoc non posset, vt l. quoties. C. de iudic. hic autem dicitur, quod non ipse: sed ecclesiasticus cognouit de illa incidenti. ergo male. solu. dicit gloss. fin. questio natiuitatis est spiritualis: vnde iudex secularis nec principaliter: nec incidenter potest de ista questione cognoscere. secus econuerso, si coram iudice ecclesiastico cognoscere de causa spirituali incideret temporalis, & ciuilis (puta de hereticis) bene enim posset de dicta ciuili cognoscere: licet principaliter non posset, vt infra de donation. inter virum & vxorem. cap. prudentia. & cur tam variè. dic vt infra eodem cap. per venerabilem. §. rationibus. nam propter excellentiam spiritualis iurisdictionis hoc videtur esse statutum. ad hoc facit, quod not. in capitu. quanto. supra de iudic. bene facit Auth. vt clerici apud proprios episcopos. §. si verò ecclesiasticu. & de man. prin. §. si verò canonicatum. ¶ Quarit Ioa. And. post Host. dicitur hic, quod de ista exceptione legitimatationis opposita coram iudice seculari debet cognoscere iudex ecclesiasticus. quò ergo, vtrum ordine iudiciario, videlicet oblatio libello coniu. & simil. videtur primò, quod sicut iudex Per. de Anch. sup. 4. Decre. k 2 secu-

secularis cognosceret de exceptione, quæ cadit in sua iurisdictione, siue libelli oblatione, & litis contestatio. sic & iudex ecclesiasticus, qui in locum illius succedit, siue libello procedere possit. & dicit Innoc. quod licet sit tutius, libellum offerre, & litem contestari: putat tamen processum tenere: licet secundum eum quidam dicant præcisè libellum offerendum: pro quibus facit secundum Hostien. quia ista est quæstio præiudicialis, à qua (vt principali) pedit petitio hæreditatis, vt accessoria. vt patet supra tit. 1. primo. propter quod dicit tutius libellum offerri. argu. de libelli obla. o. 1. de ord. cogni. cap. tuam. & recitat hic Gui. in Spec. 4. parte. de ordine cognitionum. & vide quod dixi in c. tua. de ordi. cognitionum, & quod no. Bart. & Bald. in l. Titia. solu. mar.

ADDITIO.

¶ Cum filio superstitite. Aliàs rumpit testamentum aui. vide Bar. & Doct. in l. Gallus. §. quidam rectè. ff. de libe. & posthum.

SVMMAE.

- 1 Naturales legitimantur per subsequens parentum coniugium.
- 2 Et au sint censendi legitimi quò ad ordines, & honores. name. 13.
- 3 Favor matrimonij operatur, quòd nati ante contractum matrimonium ex concubina per subsequens cum ea matrimonium legitimi habeantur. & nu. 3.
- 4 Constitutus in articulo mortis, si contrahat cum illa, ex qua filium naturalem habebat: vel contrahat sanus, cum illa existente in mortis articulo, quòd sit legitima proles. Et quid si ipsa esset iam sexagenaria. nu. 5.
- 5 Filij suscepti ex aliqua muliere, non legitimantur per sequens matrimonium cum eadem: si tempore, quo suscepti, habebat uxorem legitimam.
- 6 Sed quid si conceperit illa mulier, durante matrimonio: sed postea mortua uxore, cum illa nondum enixa contraxit: & post contractum peperit. nu. 7.
- 7 Sarracenus ex Christiana filium habens si baptizetur, & contrahat cum illa, non legitimatur filius.
- 8 Clericus in minoribus si habeat filios ex concubina: an legitimantur per sequens matrimonium.
- 9 Matrimonium retrahitur, quantum ad legitimatorem filiorum.
- 10 Bigamus an censetur, qui contrahit cum illa, quæ deflorauit: & alius non cognouit.
- 11 Pater filium habuit ex concubina, quam postea duxit in uxorem: & alium habuit filium: quis istorum erit potior in successione, quæ defertur secundum ordinem generæ.
- 12 Filiorum species quot sint.

¶ Tanta. ¶ Naturales legitimantur per subsequens parentum coniugium: spurius verò non. h. d. & sunt duæ partes. 2. ibi [si autem.] ¶ Not. primò, ¶ favor matrimonij operatur, vt nati ante contractum matrimonium ex concubina per subsequens cum ea matrimonium legitimi habeantur. trahitur ergo retro: sicut quandoque in alijs dispositionibus hoc co-

tingit, fictione iuris, vt patet ex no. in l. si is, qui pro emptore. ff. de vscap. per Bar. ¶ Secundò no. ex eo, quòd text. ¶ dicit [post contractum matrimonium.] & c. quòd solus contractus matrimonij cum concubina legitimat præcedètem prolem ex ea susceptam: & per hoc, scilicet, quòd solus matrimonium ponderatur, tenet hic Ioan. And. ¶ q. si quis in articulo mortis constitutus contrahat cum illa, ex qua filium naturalem habebat: vel contrahat sanus cum illa existente in mortis articulo: quòd legitima sit proles: licet quidam contra, per l. nuper. C. de na. li. ibi dum dicit [spe tollendæ sobol.] & c. per quod dicunt matrimonium et dicto casu non contrahi. Inducunt etiam. 57. distin. c. vno. verius videtur, secundum eum, quòd sit matrimonium: & q. legitimata sit proles, quòd sit spes prolis in casu conualescentiæ. Item & sine spe tali videtur esse matrimonium per humanitatis solatium. 27. quæst. 1. c. nuper. & §. de fri. c. quod sedem. & ibi not. Non oblit. filie tex. [spem tollendæ sobolis.] & c. nam nouus filius propter nouam ipsius qualitatem citari videtur. ad hoc in Auth. qui. mo. na. effi. leg. §. si quis ergo. col. 6. & in Auth. qui. mo. na. effi. sui. §. si quis igitur. col. 7. bene facit de spon. c. commissum. & vide quod dixi in dicto c. quod sedem. Ioan. And. firmat istam partem hic, & in reg. sine culpa. de regu. iur. lib. 6. in in mercu. & pro hoc facit isto text. dum dicit [tanta est vis matrimonij.] & c. quasi matrimonij, & ipsius fauor sit causa finalis legitimatorem filiorum: per quod etià dici possit, ¶ q. si quis habuisset filios ex concubina nunc sexagenaria: contrahendo cum ipsa matrimonium, filij iam pridem suscepti cesserent istimi. quòd verò credo: nã etiã si postea nullus nascatur: vel nascat, & moriat: tamen filij in concubinato suscepti, erunt legitimi, vt dicit text. in l. diui. & l. nuper. C. de natu. li. non igitur fauor filiorum postea nascendorum: sed ipsum matrimonium, & vis eius est causa legitimatorem talium filiorum, vt ex dictis. ll. & 6. in isto c. manifestè habetur. ¶ Tertio no. ¶ quòd filij suscepti ex aliqua muliere non legitimantur per sequens matrimonium cum eadem: si tempore, quo suscepti, habebat uxorem legitimam. ¶ quid ergo si concepit illa mulier, durante matrimonio: sed postea, mortua uxore, cù illa nondum, enixa contraxit: & post contractum peperit. dicit Ioan. And. quòd satis est partui, vt legitimus sit censendus, arg. j. eo. c. quòd nobis. satis enim est proli, quocunq; tempore (dum erat in vtero) quòd parentes fuerint legitimi coniuges: sicut aliter dicitur, ad eius ingenuitatem sufficere semel tunc habuisse matrem ingenuam. Insti. de inge. §. 1. & 2. de hoc vide concor. §. eo. c. cum inter. in quinto no. ¶ Quarto not. ex hoc, quòd illi demum legitimantur per sequens matrimonium, qui nascuntur ex illa, cum qua poterat esse coniugium: vnde si esse non poterat, propter aliud matrimonium: filij tales non legitimantur per sequens matrimonium contractum cum illa post mortem legitimæ vxoris. & pro hoc tenet hic Ioan. And. ¶ quòd si Sarracenus ex Christiana filium habens baptizetur: & contrahat cum illa, non legitimatur filius; quia à principio non poterat, esse matrimonium. 28. q. 1. c. caue. Idem dixit hic Vin. de natis ex incestu: scilicet quòd non legitimantur, parentibus postea contrahentibus ex dispensatione Ecclesiæ: nam si quis contra mandata contrahat: post depositum officium legitimæ sunt nuptiæ: & filij post, non prius geniti, sunt legitimi. ff. de ritu nup. l. eos qui. & de sta. ho. l. Paulus. aliàs eum qui. Ioan. And. dicit in hoc inspicienda verba dispensationis. Ego etiã hoc induco ad quæst. quam ipse ponit in dicta regula, sine culpa. in mercu. ¶ si clericus in minoribus habet filios ex concubina: an legitimantur per sequens matrimonium. dominus Ricar. Mal. disputando tenuit, q. non legitimantur; quia talis clericus concubinam habe-

re prohibetur, vt in toto titu. de coha. cle. & mu. cum ergo nati sint ex coitu damnato: non legitimantur per sequens matrimonium, vt apparet ex prædictis. contrarium tenet dominus Io. And. in dicta reg. sine culpa. Bart. concordando tantorum patrum opin. breuiter sic distinguit. aut clericus non erat beneficiatus, & retinebat concubinam: & filij nati per sequens matrimonium legitimantur: quia tunc, cù eam tenebat in concubinam, rebus sic habentibus, poterat esse vxor. & ita sit vera determinatio domini Ioan. And. aut clericus erat beneficiatus, & tenebat concubinam: & filij tunc nati per subsequens matrimonium non legitimantur. & ita dicit ipse in l. prima. ff. de concubi. ¶ Quintò not. ex hoc, quòd dicit [quòd filij prius nati per sequens matrimonium legitimi habeantur.] & c. ¶ quòd vis istius matrimonij est tanta: quòd retro isti filij præsumuntur fuisse legitimi: & sic trahitur istud matrimonium retro. ad hoc præstant argum. iura alleg. supra c. proximo. quæ fingunt istos nil differre à legitimis: & habent successiones, quas habent illi, qui ab initio fuerunt legitimi, & c. ¶ sic intelligendo facit ad duas quæst. prima est, ¶ quòd ille, qui contrahit cum illa, quam deflorauit: & alius non cognouit: non dicitur bigamus, quasi fictione iuris matrimonium retro trahatur, & fingatur in virginitate desponsata. Sed hoc non dicitur hic, secundum Hostien. sed hoc solum, quòd in fauore matrimonij proles præcedens censetur legitima: quoniam & si in hoc casu hoc diceretur expressè: scilicet quòd fingatur matrimonium præcessisse: non sequitur per hoc, quòd esset idem quòd ad restitutionem defectus sacramenti. multiplex enim est diuersitatis ratio, secundum eum. Prima, quia sicut ius non posset per suam fictionem monoculo reddere oculum, quem non habet: sic nec sacramentum, cuius patitur defectum. ad hoc. 32. q. 5. c. si Paulus. Secunda, quia actus legitimatorem talis est, quòd præter matrimonium potest, & solet suppleri, vt patet. j. eo. c. per venerabilem. in defectu verò sacramenti non solet aliqua gratia impetrari, vt patet supra de biga. c. 2. Tertia, quia eadem res non operatur contraria: sed si talis bigamus censetur, hoc operatur in matrimonium: nam millies cognoscendo, non fuisset bigamus sine matrimonio. supra de biga. cap. quia circa. quomodo ergo matrimonium (quod est causa impedimenti) erit causa remedij. supra de biga. c. maiores. Non obstat, secundum eum. 33. distin. ca. Valentinus. & supra de biga. c. debitum. ibi enim in virgine consensit: & in virginitate matrimonium consummauit. & videtur, quòd coniunctio animorum tantum, vel corporum tantum non inducat bigamiam. sed quando hæc duo simul conueniunt, siue in duas virgines, siue in vnam corruptam, argum. 27. q. prima. cap. cum societas. requiritur ergo non solum vnitatis mulieris: sed integritas. vnde Apostolus: [Despòdi vos vni viro virginem castam exhibete Christo.] 27. quæstio. prima. c. nuptiarum. talis ergo bigamus censetur secundum Hostien. qui remittit ad no. per eum de cleri. coniu. c. secundo. contrarium tenet hic Ioan. And. qui remittit ad no. per eum in dicto ca. debitum. nec vrgent rationes supra positæ per Hostien. quia, vt in eis patet, Hostien. loquitur, & fundat se, quòd iste patitur defectum sacramenti: & vbi hoc ponatur pro vero, procedunt rationes Hostien. prima & secunda. In tertia ratione dicit [nego matrimonium per se esse causam bigamiæ: sed fateor, quòd illud matrimonium consummatum, ex quo insurgit defectus sacramenti, inducit bigamiam.] & eo casu, quo inducit, non potest operari eius contrarium. Ita dicit Ioan. And. quic per eum in dicto c. debitum. ¶ Secundò facit ad q. quam ponit Ioan. And. in dicta reg. sine culpa. in mercu. & est talis. ¶ pater filium ex concubina prædicta, cum qua matrimonium consummauit, suscepit: & sic

ille naturalis legitimatus est. quæro, quis erit potior in successione, quæ defertur secundum ordinem generæ: an legitimus, & naturalis, qui præcedit legitimatorem naturalem: an ipse naturalis, qui præcedit legitimum natiuitate. præmitte pro solutione quæstionis, quòd medium matrimonium, quòd postea soluitur, non impedit legitimatorem istam per sequens matrimonium cum concubina contractum. & hoc tenet Ioan. in dicta reg. sine culpa. per text. in Authen. de incest. nup. §. dubitatum. In proposita igitur quæstione refert ibi Ioan. And. Gui. Ac. tenuisse; quòd legitimatus præferatur, per §. reliquum. in Authen. de hæred. quæ abintest. nam & ex pacto olim inito hodie nascitur actio. C. de rerum permul. lex placito. refert etiam duos summas scientiæ, & solemnes Doct. idem tenuisse, per l. filio. ff. de libe. & posthum. ibi [non translatus: sed redditi videretur.] & c. ipse post Barto. Brixien. tenet contrarium, scilicet pro legitimo nato ex primo matrimonio: quòd dicit tenere Iaco. de Bel. in Authen. quib. mod. na. effi. sui. adducit tres Decre. supra de rescrip. c. si pro te. & ca. quamuis. & de præben. c. si apostolicæ. & hæc procedunt in legitimo nato per sequens matrimonium: vtrum ius quæsitum legitimo auferat propter tractum retro. In legitimo autem per rescriptum principis vtrum auferat ius quæsitum venientibus ab intestato ad eandem hæreditatem, vel iam aditam: tagam. j. eo. c. per venerabilem. ¶ Quærit glo. ¶ nunquid isti sint dicendi legitimi quò ad ordines, & honores. videretur quòd non: quia, vt ad talia censentur habiles, debent esse nati de legitimo matrimonio, vt dicit text. in c. innotuit. §. de elec. ponderatur ergo tempus natiuitatis: & secundum illud tempus debet iudicari, vt l. in delictis. §. si extraneus. ff. de noxa. vbi qualitas iuncta verbo intelligitur secundum tempus verbi. & l. Titius. ff. de testam. mili. contrarium tenet hic gloss. scilicet quòd isti sint censendi habiles. Ioan. And. remittit ad no. per eum in dicto c. innotuit. super 4. gloss. ¶ Vterius quia text. iste dicit, quòd quandoque filij efficiuntur legitimi per sequens matrimonium. ¶ quæro, quot sunt species filiorum. & dicit, quòd plures: nam aliqui sunt legitimi tantum: aliqui naturales tantum: aliqui legitimi, & naturales: aliqui spurij: vel aliter ex damnato coitu nati: aliqui legitimi. & quod ius habeant in hereditate, & bonis parentum e. iam, glo. tangit, sed minus perfecte. Ideò aliter Hosti. distinguebat: & sic. filiorum alij sunt incestuosi adulterini: vel aliter ex damnato coitu geniti. & isti in nullo succedunt patri: nec ab eo sunt alendi de iure civili: fecus de canonica æquitate, vt supra de eo, qui duxit. ca. cum haberet. Vtrum autem matribus succedant, est contentio: remittit ad not. per eum in summa. eod. titu. §. an vtrumque genus succedat. ver. spurij. & ista est vna species. Alij sunt naturales: & isti an succedant ex testamento, vel abintestato patri. dixi supra c. proximo. patri succedunt, vt instituit ad Orfi. vbi etiam quid iuris in spurij. alij sunt legitimi, & naturales: & isti succedunt patri, & matri abintestato, & ex testamento. quòd non valet, nisi instituti fuerint: vel exheredati: quòd dicit, vt in Authen. ex causa. C. de libe. præteri. quidam sunt legitimi: & hoc contrahit pluribus modis: nam quandoque sunt legitimi per sequens matrimonium: & de talibus loquitur iste text. quandoque per rescriptum principis: & de istis in Auth. qui. mo. na. effi. sui. quic; per oblationem curiæ: vt etiam in dicta Auth. plenè no. quic; per nominationem patris. & de hoc dicam. j. eo. c. per tuas. Isti autem legitimi sic varijs modis an succedant patri: & an agnascantur agnationi patris, quò ad ius succedendi: & ad alia iura agnationis. dicit, quòd non: nisi in legitimatis per sequens matrimonium, vt in dicta Authentica, quibus modis natura. effi. sui. quidam sunt filij adoptiui, vel arrogati, & isti quali-

ter succedant parentibus vel parentes eis. dic. vt supra de adoptione legal i dixi. quidam sunt filij spirituales tantum: & hoc modo iunus omnes filij domini Papae: qui pater patrum est: quamuis episcopos, & superiores fratres, & reliquos filios appellat. infra de crimine falsi. c. quam graui. & tales in nullo succedunt quod ad temporalem hereditatem. & sunt alendi triplici pane. s. de elec. c. significasti. Alij sunt spirituales, & legitimi, siue canonici, vt filii: & tales non succedunt: impediunt tamen, & dirimunt matrimonium; vt patet. s. de cog. spi. illa in effectu quibusdam additis sunt membra, quae ponit Host. qui ad ea, quae deficiunt, remittit ad summam. eo. tit. s. 1. & 2.

ADDITIO.

¶ Naturales. Naturalis quot modis dicat, vide in l. quoties. s. idem sermo. de regu. iur. gl. in c. per venerabilem. j. eo. tit. Spec. de succes. ab intest.

S V M M A E.

- 1 Restitutio debet fieri spoliato ante causa principalis ingressum.
- 2 Exceptio illegitimitatis non potest opponi contra spoliatum petentem restitutionem.
- 3 Rescriptum licet contineat in vno articulo aliquid contra ius: non per hoc totum redditur vitiosum.
- 4 Iudex potest agere contra alium iudicem, ne cognoscat inter suos subditos.
- 5 Causa spiritualis principaliter intentata non trahit ad se causam temporalem, quae ab illa causa spirituali dependet.
- 6 Iurisdicchio in temporalibus in regno Angliae, an pertinet ad Ecclesiam.
- 7 Imperator si peccat in temporalibus, potest corrigi per Papam.
- 8 Quaesitio illegitimitatis qualiter, & per quem possit deduci in iudicium.
- 9 Petere an possim pronounciari fratrem tuum patrum tuum, & similia.
- 10 Sententia lata in causa legitimationis, an faciat ius quod ad omnes.
- 11 Defensor sine mandato, an possit interuenire in causa legitimitatis.
- 12 Sententia si sit ferenda contra illum, quem defensor defendit, quomodo concipientur verba. Quid si dominus non habet ratam istam sententiam. numo. 13.

CAUSAM. De causa ciuili inter laicos non cognoscit Ecclesia: cognoscit tamen, an quis de legitimo matrimonio natus sit. primo ponit commissionem. secundum ipsius formam bimembrem. quam in vno membro reuocat, & causam reddit: in alio membro repetit. sed incongruitatem opponit. Secunda ibi [veru]. Ab. summabat aliter, & sic. Post mortem de legitimatione cognoscitur propter bona. & primo ponitur duorum articulorum commissio: alterius reuocatio: principalis articuli diffiniendi repetita commissio: contra commissionem obiectio. ¶ No. primo, quod Papa commisit hic causam natalium dicti R. spostat enim talis causa ad forum Ecclesiasticum, vt s. eod. c. causam, quae. c. lator. & c. 1. ¶ Secundo not. quod ante causam principalis ingressum, debet fieri restitutio spoliato. concor. 2. q. 2. per to

tum. & sic ista exceptio spoliationis videtur dilatoria: quia opponitur ad processum, non ad merita causae, vt s. de rest. spo. c. ex coquestione. vbi de hoc. & de ord. c. cum dilectus. & c. fin. ¶ Tertio hic collige, quod contra spoliatum petentem restitutionem non potest opponi exceptio illegitimitatis. quod patet; quia propter ipsam non debet restitutio retardari, vt hic patet. quod ergo dicitur in c. tuam. s. de or. co. q. debet expectari exitus incidetis qonis de natiuitate; debet intelligi, cum agit petitorio, non possessorio recuperandi: contra possessorem aut acqreda: puta petit missio ex edicto diui Adriani. an obstat exceptio natalium credo, quod non, si erat in possessione legitimitatis: & dicta exceptio requirebat altiore indaginem, ar. l. f. C. de edi. di. Adria. tol. Non ob. c. lator. s. eo. quia ibi illo agebat petitione hereditatis. ¶ Quarto no. quod licet rescriptum contineat in vno articulo aliquid contra ius: non per hoc totum redditur vitiosum: sed illud cap. tantum. & hoc veru, quando ille articulus est separatus, nihil habet commune cum alijs: nihil enim tunc prohibet, quod in vno sit defectus, non in alio, vt c. Raynutius. & c. Raynaldus. de testa. & l. etiam. s. f. ff. de mino. quando vero sunt connexa, secus. & vide, quod de falsitate reperta in vno articulo dixi post Doc. j. de haeretic. c. fraternitatis. & l. f. ex falsis. C. de transac. ¶ Quinto no. quod vnus iudex cognoscendo de causa pertinente ad iurisdictionem alterius iudicis, dicitur illi detrahere. hinc est, quod iudex potest agere contra alium iudicem, ne cognoscat inter suos subditos, vt c. fin. de offi. arch. facit clem. pastora lis. de re iudic. & c. cum contingat. de rescrip. & c. dilectus. in princ. de app. ¶ Sexto not. quod causa spiritualis principaliter intentata non trahit ad se causam temporalem, quae ab illa causa spirituali dependet: sed hoc forte ideò: quia quaestio spoliationis non suspenditur per obiectum illegitimitatis, vt dixi. s. in tertio not. sed quando suspenditur; quia forte agitur petitione hereditatis: tunc videtur, quod ille, qui principaliter cognoscit de natiuitate, siue natalibus, cognoscere possit incidere de hereditate. dixi de hoc. s. de or. co. c. tuam. & sup. eod. c. 1. & c. 3. j. de dona. inter vi. & vxor. ¶ Septimo not. quod in regno Angliae non pertinet ad Ecclesiam iurisdicchio in temporalibus. & dicit Ioan. And. post Host. quod hoc est verum tempore huius Decre. quo regnum illud non tenebatur in feudum a Romana Ecclesia: sed hodie secus esset: quia tempore Innocentij. 3. Io. Rex Angliae filius Henrici maioris, qui Ioan. successit in regno Richardo fratri suo, recepit ab Ecclesia Romana in feudum totum regnum; sicut in archiuis Ecclesiae continetur: quare Romana Ecclesia ei contra rebelles suos adstitit: & ad ipsum iuuandum, & manutenendum in regno misit legatum in Anglia specialem. volens etiam Host. defendere, quod tempore etiam huius Decre. spectaret ad Papam cognitio spoliationis, de qua in tex. respondet, & exponit istum text. satis improprie, & cum suppletionibus. quod omitto; quia inutile scire. ¶ Octauo not. quod in honestum videtur quari de matrimonio post mortem con iugatorum. & hoc verum: quod videtur incongruum prima facie: potest tamen quari, vt patet hic; quia causam hanc cognoscendam commisit. & potest de hoc referri quaestio post mortem: quando non in facie Ecclesiae contraxerunt; alia sufficit filijs bona fides; parentum publice contrahentium. j. eod. c. peruenit. ¶ Op. inuit ista tex. q. Papa habeat iurisdictionem spirituale tm: & non tpalem. sed contra imò videtur, quod habeat vtrumque gladium. Sed contra s. e. c. & 15. q. 6. c. alius. fo. vt in gl. quae incipit sic patet. quae primo arguit pro, & contra. secundum ponit duas opin. vnam Hug. quod Imperator a solo Deo habet potestatem in temporalibus; & Papa in spiritualibus. & sic diuisa est iurisdicchio, quod probat efficaci rone pro qua opi. facit etiam

etiam in Authen. quomodo oportet epi. in prin. coll. 1. vnde & Deus misit Imperator legem animatam in terris. in Authen. de consulibus. s. fma. col. 4. nec debent promiscuis rerum actibus turbari officia, vt l. consulta diuina. C. de testa. Alia est opi. T. & Ala. qui dicunt, quod Imperium processit a Deo: tamen executionem gladij temporalis Imperator recipit ab Ecclesia. & istam opi. sequitur Ber. hic, & Hostien. de hoc no. 10. di. c. quoniam. & cle. de iure iur. Romani. & de re iudic. pastoralis. in fi. dicit tamen Ho. quod Papa non habet se intromittere de temporalibus in alterius praedictum. j. eod. cap. per uone. s. insuper. nisi in casibus ibi not. sed Imperator indistincte se intromittit: 7 cui hoc est a Deo immediate commissum. Imperator tamen, si peccet in temporalibus, poterit corrigi per Papam: sicut inferior per suum superiorem, vt patet in cle. pastoralis. de re iudic. ¶ Vltimus aduertendum, quod Io. And. post Innocen. & Hostien. tractat hic quaedam vtilia circa istam legitimationem. ordina igitur apparatus eorum per quatuor quaestiones. prima est, qualiter, & per quem ista quaestio in iudicium deducatur. secunda, an sententia lata super legitimatione faciat ius. tertia, an illa causa possit agitari per defensorem sine mandato. quarta si admittitur, & dominus non habet ratam: ad quid committitur stipulatio. rem ratam ha. contra defensorem. ¶ Primo ergo quaero: quod qualiter, & per quem potest illa quaestio in iudicium deduci. dic. quod quandoque deducitur a tertio, qui petit aliquem pronounciari non legitimum: quandoque petit quis se ipsum legitimum pronounciari. & vtroque casu sentiunt hic Doc. quod non debeat admitti talis petitio indistincte. id est sine causa, & passim: sed tunc demum, cum subest aliqua causa legitima: puta cum quaeritur de hereditate, vt s. cap. 1. & hic: vel de beneficio, siue dignitate Ecclesiastica. s. de elec. c. innotuit. si enim in istis, & similibus causis incidit quaestio illegitimationis: tunc erit de ea cognoscendum, vt praalloga. iuribus. Idem secundum quosdam, cum quis diffamatur. C. de inge. ma. l. diffamari. & dixi supra eodem. c. lator. Alii d. c. dunt, quod in hoc casu non potest quis petere se pronounciari legitimum: sed quod ille a molestatione desistat. conclude ergo, quod si quis non inquietatur super illegitimitate, non potest petere se legitimum pronounciari: nec valet sententia lata cum non iusto contradicatore, vel nullo. ff. de collu. de l. cum non iusto. Sed dices. quod erit remedium, si quis timet post tempus sibi, vel filijs futuram controuersiam de illegitimitate: & timet, ne probatio pereat: faciat testes publicari, vocatis omnibus, qui fuerunt euocandi: tunc enim per tales probationes se defendere poterit contra omnes, vt supra de testi. c. significauit. & c. Albericus. attendi etiam debet, vtrum parentes viuant: vel non quod dic, vt infra eodem. cap. peruenit. & supra cap. lator. ¶ Sed hic incidenter quaero. quod vtrum possim petere pronounciari fratrem tuum patrum tuum: & similes. refert Bar. Inn. dicere, quod sic, principaliter, & incidenter in c. cum dilectus. siue in c. tua. de ordi. cog. idem Spec. in tit. qui filij sint legi. circa prin. Idem Ioan. de Broncho. in s. praedicta. In sti. de ac. ad hoc facit glos. in l. no nudis. C. de probatio. vbi dicit, quod est dare iudicium possessorium fraternitatis: ergo eadem ratione petitorium. ista sunt verba Bart. in l. 3. s. f. ff. de liberis agnoscendis. ¶ Secundo quaero, an sententia lata in causa legitimationis faciat ius quod ad omnes. arg. quod sic. infra cap. peruenit. & cap. per tuas. & ff. de lib. agno. l. 1. s. f. cum l. seq. & hoc tenent quidam. Alij contra, & forte non male, secundum Innocen. & Hostien. quia licet sententia filiationis faciat ius inter omnes, vt d. s. f. cum l. sequen. Non tamen idem in causa legitimationis: quia hoc non inuenitur expressum: vnde standum est regula. res inter alios acta & c. vt supra de re iudic. c. quamuis.

& ex hoc sequitur, quod si vno agente quis pronounciatur legitimus: & deinde agente alio pronounciatur illegitimus: vtraque sententia tenet inter eos, inter quos lata est. secundum Innocen. nec dicitur ferri contra res prius iudicatas: ex quo alia sunt persona in secunda causa, quam in prima, vt ff. de exce. rei iudic. l. an eandem. si autem essent aede persona: secunda non teneret, secundum eum. tu in hoc die contra, si secunda sententia contra primam feratur ex noua instantia, vt no. in l. i. C. quando prouo. non est sciisse. ¶ Sed nunquid secundum agens admittatur, quando scilicet hanc causam agitari cum primo, & tacuit, nec appellauit. videtur, quod tunc sibi debeat imputare, ar. l. saepe. ff. de re iudic. Ioan. An. tenet contrarium. quia sententia non obest, nisi illis, inter quos lata fuit. Idem dicit, si quis petat restitutionem: vt abstineat se ab hereditate. nam quamuis sibi denegetur: iterum potest petere, alio contra eum agente. idem si petitorum agente, pronounciatur instrumentum falsum: nam si postea alio agente producat idem instrumentum: non obstat excom. sententia inter alios, & in alia causa lata, vt ff. de excep. rei iudic. l. si a te. & l. cum quaeritur & l. sequen. Idem videtur, si agente Roberto contra Martinum, decernatur vnum praedium debere alteri seruitutem: licet sit arg. contra. ff. de nego. gest. l. qui aliena. s. f. In multis tamen casibus sententia facit ius: de quibus aliquos vide supra de re iudic. c. quamuis. & l. ingenuum. ff. de sta. ho. & l. Pap. s. f. ex causa. de mino. & vide Authen. si omnes. C. si vt se ab haere. absti. ¶ Tertio principaliter quaero. quod vtrum in ista causa legitimitatis possit interuenire defensor sine mandato. videtur, quod non: quia in casu, quo ipse defensor interuenire potest, debet contra ipsum formari sententia; & condemnari, & executio fieri: & non contra dominum, vt l. Plautius. ff. de procura. sed in hac causa non possent verba sententiae concipi in personam defensoris: nec condemnationem soluere. si enim ille, quem defendit, probatur illegitimus: impossibile est defensorem condemnari, nec in hoc, quod petitur, nec in pecunia: cum legitimatione non possit pretio aestimari: sicut nec libertas, vt l. libertas. de regu. iur. Sed in contrarium. ff. rem ra. ha. l. procurator. s. f. si quis a procuratore. & l. non solum. s. f. status. de p. cura. vbi in causa status admittitur procurator sine mandato cum cautione de rato: & contra ipsum defensorem fertur sententia, cum & defendi possit, vt l. si seruum. s. publicae. ff. de procura. & C. de iniu. l. si quando. & hanc opi. scilicet, quod possit interuenire, tenent hic Docto. post quos quaero. quod si contra illum, quem defendit, sit ferenda sententia: quomodo concipientur verba. ponit duas formas. secunda est [visis & auditis, & c. dictum G. per praefatum B. procuratorem, seu defensorem suum, & ipso mediante illegitimum esse pronounciamus. infra eodem. c. perlatum. s. fma. & c. quod nobis. in fi. & c. per tuas. C. de iuu. l. f. vel [denunciamus] infra c. peruenit. in fi. vel [reputamus] infra eodem. cap. ex tenore. in fi. ¶ Quarto principaliter iuxta praedicta quaero. quod si dominus non habet ratam istam sententiam, contra defensorem laram, ad quid committitur stipulatio contra ipsum defensorem. dixit Inn. q. ad impedimenta, & interesse. ff. rem ratam ha. l. procurator. s. f. si quis a procuratore. Sed nunquid in illo interesse venit aestimatio hereditatis, quam iste pronounciatus illegitimus petit: vel legitimus dicit, quod sicut ipse obtinuerit, & non ante: quia prius non interest, vt ibi. & si ratione diuersarum hereditatum, vel pluries interfit: agi poterit ex stipulatu contra eundem defensorem, ar. ad leg. Aquil. l. inde Neratius. s. in summa. & ff. re. ra. ha. l. 2. & l. procurator. s. f. si quis committitur etiam stipulatio non solum in eo, quod is, qui obtinuit, admittitur: sed etiam in eo, quod lucrari potuit, vt ibi. & l. quo enim tutore. s. f. & l. f. comissa. & sic non ob. quod opponi consuevit: quia si Pet. de Anch. sup. 4. Decre. k 4 suc-

succubuit in hereditate, non interest eius, si restituat. 54. distin. c. generalis. Interest enim ratione lucri, quod consecutus fuisset, si sententiam ratam habuisset, secundum Inn. Item potuit non iuste condemnari. ff. de adul. l. denuncia. se. tuius tamen est in talibus certam poenam apponi, ad quam agatur; quia interesse difficulter probatur. ff. rem ratam haberi. l. si procurator. §. fin. & l. quo enim. §. fin. de prae. sti. l. fin. vbi per Bar. de hoc necessaria enim est appositio certae quantitatis, quando defensor offert se liti, & causam, quae non recipit pecuniariam aestimationem, ut l. procurator ad exhi. §. fin. ff. rem ratam haberi. & l. 2. §. fin. qui satisfada. cog. per Bar. & quod no. Ber. §. de offic. deleg. c. coram. Et no. quod praedicta sunt de isto defensore, quando interuenit in causis, quae non recipiunt aestimationem: vel recipiunt interesse non praesens, sed futurum. quando vero interuenit in causis pecuniarum, vel alia, quae recipit interesse certum: tunc certum est, quod in eum fiet executio, ut dicta l. Plautius. vtrum autem actor inuitus teneatur istum admittere ad iudicium, si venit animo nouandi; vel non nouandi: est materia extranea a proposito nostro: ideo non professor: sed remitto ad no. in l. non solum. de procura. & l. solutionem, vel iudicium. de solu. & vtrouque per Barto. de procuratore autem cum mandato certum est, quod in eum non fit executio sententiae, sed in dominum. ff. de procura. l. si quis cum procuratorem. facit l. 4. de re iudi. & quod ibi per Bar. de alijs administratoribus.

A D D I T I O.

1 ¶ Viciosum. Quando libellus est ineptus in vna parte, non repellitur in alia apta, & pertinenti. hoc argu. Bald. in l. qui. de inoffic. test. facit quod dicitur in simili de sententia, quod super vno cap. valere potest, & super alio nulla esse, l. quaedam mulier. & l. in hoc iudicio. ff. fam. ercif. & l. etiam. §. ex causa. de mino. vide Bal. in l. res iudicata. C. de re iudi. & l. eos. pe. q. de app.

S V M M A E.

- 1 Querela proponi potest coram iudice contra absentem non citatum.
- 2 Libellus potest offerri die feriato.
- 3 Iudex cum constat sibi reum esse absentem, debet mone re parentes, & amicos eius.
- 4 Absens licet quis fuerit longo tempore: tamen si eius absentia querela proponitur, non sibi negatur longa dilatio: & nedi a principio causa, sed post causam incipiam debet expectari.
- 5 Absentia sola non sufficit ad pronuntiandum contra absentem: nisi constet praesentem fouere iustam causam.
- 6 Auctoritas sententiae facit filios natos ex matrimonio eius auctoritate contracto reputari legitimos.
- 7 Laico si inferatur turbatio ex causa, quae spectat ad forum Ecclesiae, debet per Ecclesiam defendi.
- 8 Sententia iniusta ex ordine prodest filijs natis ex alio matrimonio vigore illius sententiae a parentibus contracto.

Perlatum. Si mulier per iudicium separata a primo, contraxit cum secundo, ex quo prole suscipiat: legitima erit proles. In prima thema, & quaestio. In secunda solutio ibi [ideoque minus.] ¶ No. primo. quod iste per decennium, & amplius, fuit absens ab vxore: quae vtrum teneretur cum se-

qui. dic. vt §. de coniu. lepro. c. 1. facit quod no. Innoc. §. de eo, qui mit. in pos. c. fin. & patet hic, quod ista mulier poterat eum reuocare: vt sic cum ea moram traheret: cum clerici teneatur in ecclesia residere, vt dicto. c. fin. no. ¶ Secundo not. quod potest quis proponere querelam coram iudice contra absentem non citatum. In prima ergo iudicis aditione non requiritur partis citatio. hinc est, quod libellus potest offerri die feriato, vt l. miles. §. sexaginta. ff. de adul. Iudex tamen non debet aliquid decernere contra absentem: nisi primo eum citet, vt hic fecit. & vide quod not. Cyn. in Authen. offeratur. de lit. cont. in secunda quaestione. vbi disputat, quando debet offerri libellus: an ipso citatorio: an postquam reus comparuit. facit §. de dila. cap. 2.

3 ¶ Tercio no. quod iudex, cum constat sibi reum esse absentem, debet mone re parentes, & amicos eius. forma monitionis hic in tex. ponitur: vt pro comittant, & reuocent. alibi est, vt si voluit, defensionem suscipiant, vt l. hoc autem. ff. qui. ex causis in possess. earum. l. secunda. & quod ibi no. sed natura huius causae alterat illam formam: quia non potest in ea interuenire defensor sine mandato: nisi quando procederetur, si defensor non existeret, vt l. exigendi. C. de procurato. & hoc no. Ioan. Ard. §. c. prox. In prima ergo querela non fuissent hic admissi parentes ad defendendum: sed quando post expectationem iudicis processum fuisset contra istum absentem, prout hic fuit: tunc admitterem parentes, & amicos ad ipsius defensionem, per ea, quae dicta sunt: & sic intelligo suppletionem Ioannis And. super verb. reuocarent. dum supplet. [& si matrimonium vellent, defendere.] & c. Quarto no. in versi. cunque. quod licet quis longo tempore fuerit absens: tamen si de eius absentia postea querela proponitur, sibi longa dilatio non negatur: nam hic iudex eum etiam expectauit longo tempore. Intelligo autem longum ad arbitrium iudicis, in cuius relinquatur potestate breuiare, & prorogare terminos non limitatos a iure, vt l. 1. ff. de iure delib. an. & c. consuluit. & c. de causis.

4 ¶ Quinto no. quod iudex, auditis rationibus mulieris, tulit sententiam. quod sola ergo absentia non sufficit ad pronuntiandum contra absentem: nisi constet praesentem fouere iustam causam: imò plus; quia potest iudex supplere de facto in fauore absentis: & iura producere, si qua nouit. & hoc est, quod dicit tex. in dicta l. properandum. §. si autem reus. absentia Dei: id est iudicis praesentia repleatur. ad hoc Auth. qui semel. C. quomodo, & quando iudex. ibi [perquisita veritate pronunciet.] & c. & l. ampliore. de appella. quae autem hic fuerit causa ferendi sententiam diuortij, non exprimitur: sed potuit esse multiplex: parentelae: affinitatis: alterius matrimonij: vel alterius impedimenti canonici.

5 ¶ Sexto not. quod auctoritas sententiae facit filios natos ex matrimonio eius auctoritate contracto reputari legitimos: licet appareat ecclesiam fuisset deceptam in sententia. sententia enim iudicis inducit bonam fidem, vt l. iuste. ff. de acqui. poss. & sola bona fides parentum sufficit ad legitimationem prolis: licet postea detegatur error, vt §. eo. c. 2. quid ergo si haec mulier dolo sententiam illam obtinuit, corruptis forte testibus, vel iudice: an filij ex ea nati ex alio matrimonio, quod contraxit post diuortium, erunt legitimi. dico, quod si vir, cum quo secundo contraxit, habuit bonam fidem: erunt filij legitimi, vt §. eo. c. pe. si vero ipse sciebat sententiam venalem: vel alias male latam: videtur, quod auctoritas sententiae non inuert filios genitos, postquam parentes habuerunt malam fidem, arg. §. de ma. contrac. con-

tra

tra inter. ec. c. si. §. pari modo. ar. contra. l. generaliter. ff. de noxa. ¶ Septimo no. quod si laico inferatur turbatio ex causa, quae spectat ad forum Ecclesiae, debet per Ecclesiam defendi: si eum constiterit habere ius. non solum ergo articulus spiritualis pertinet ad Ecclesiam: sed etiam alia, quae ab eo dependent. facit c. praeterea. & c. prudentia. §. de offi. dele. & dixi. §. c. 1. in quinto no. ¶ Op. & videtur, quod ista sententia episcopi contra istum absentem lata, lite non conte. fuerit nulla, vt §. vt lite non conte. c. quonia. §. porro. & §. seq. so. dicit glo. hic non quaritur, vtrum bene, vel male processerit iste episcopus: sed an filij sint legitimi nati ex alio matrimonio, quod contraxit ista mulier. & sic innuit glo. quod siue iuste, siue iniuste episcopus pronunciauerit: filij tamen nati ex secundo matrimonio sunt censendi legitimi. & hoc tenet Phil. vt patet hic in nouella super glof. 2. in si. dum dicit [dato etiam, quod episcopus minus legitime processisset.] & ex hoc no. quod sententia iniusta ex ordine prodest filijs natis ex alio matrimonio, vigore illius sententiae a parentibus contracto. Hosti. soluit aliter contrariū illius. §. porro. dicit. n. quod hic fuit absentia malitiosa, & in odium mulieris, vt sic stare impedita: & fuit sibi a parentibus nunciatum: sed obadiuit [nec venire voluit.] & sic fuit contumax. & sic non obstat ille. §. sed cor. potest enim dicto casu ad sententiam procedi. & idem si sine causa vagaretur, secundum Inno. & sic intelligendum, iuste iudex processit. quod patet; quia de probitate, & discretione ille episcopus commendatur.

A D D I T I O.

1 ¶ Absena. Absens videtur contradicere, & non consentire. Bal. in l. si quis. ver. dubitatur hic. C. de test. Bar. contra in l. si cum dotem. §. eo. tempore. ff. sol. mar. in l. quae dotis. eo. ti. in ver. & primo quero, an absens.

S V M M A E.

- 1 Filij concepti de clandestino matrimonio postmodum per ecclesiam approbato, legitimi reputantur.
- 2 Solemnitas omissa a principio matrimonij postea potest interuenire: & suppleri.
- 3 Approbatio ecclesiae facit prolem legitimam, quae alias esset illegitima reputanda.
- 4 Pily, qui nati sunt de matrimonio bona fide contracto, debent iudicari legitimi, & heredes.
- 5 Filius de iure civili veluit nolit, est haeres patris: sed de iure pratorio habet beneficium abstinendi.
- 6 Capitulum istud de quibus filijs intelligatur, an de natis ante approbationem, vel post.

Quod nobis. ¶ Filij concepti de clandestino matrimonio postmodum per Ecclesiam approbato, legitimi reputant. h. d. ¶ No. primo, quod solenni- tas omissa a principio matrimonij, potest postea interuenire: & suppleri, quod fuerat praetermissum. matrimonij autem non debet iterari: quia tenuit a principio. alias, id est si ratione solemnitatis actus fuit inutilis, debet ex integro, & a capite celebrari. ar. c. 1. supra de presby. non bap. & l. haeres palam. ff. de testamentis. ¶ Secundo not. quod approbatio Ecclesiae facit prolem legitimam: quae alias esset illegitima reputanda. nam eo ipso, quod publice in facie Ecclesiae contrahitur. praesumitur in contrahentibus bona fides: secus si occulte, vt dixi. §. eodem. c. 2. facit l. si. ff. de ritu nup. ¶ Tercio not. quod filij, qui nati sunt de matrimonio bona fide contracto, debent iudicari legitimi, & heredes. & sic eo ipso, quod filius est legitimus, censetur haeres. vnde Apo. ad Gal. 4. si filius, & haeres per Deum. licet sit contra-

32. q. 2. c. non omnis. sed illud intellige de illegitimo, vel legitimo non necessario: nec nolente hereditatem adire. secundum Io. And. post Hosti. non perfecte declarant. Ideo dic. quod de iure civili filius veluit nolit, est haeres patris: sed de iure pratorio habet beneficium abstinendi, vt l. si filius qui patri. de vulga. & pupil. & l. necessitas. de acquiren. haere. vnde in filium dicitur continuari dominium rerum patrum: non de nouo quae, vt l. in suis. de suis, & lo. Inspeco ergo iure civili consequentia, quam facit Apostolus, est bona: si filius, ergo haeres. & ita est verum, quoties de eius modo queritur: puta de transmissione hereditatis paternae in ipsos haeres, & cum agit contra debitorem patris: non enim in istis, & similibus casibus expedit sibi probare aliter immisionem: sed eo ipso, quod filius; ergo haeres. si vero certamus de eius incommodo: puta conuenitur a creditoribus paternis, tanquam haeres: tunc creditorum intentio non est fundata: nisi probent immisionem filij. ita nota. Dy. in l. si cum dotem. §. transgrediamur. ff. solu. matr. & de ista existentia sui haeres dic per Barto. vt dictis l. si filius qui patri. & l. necessarijs. praerog. & no. etiam in l. 1. C. si vt se ab haered. ab. ¶ Quarto de intellectu huius c. vbi dicitur de filijs generatis de matrimonio postmodum ab Ecclesia approbato, & c. quero de quibus filijs intelligatur, an de natis ante approbationem: vel post. Respondeo tres sunt casus. quandoque filij nascuntur post approbationem factam ab Ecclesia: & hic non est dubium, quod sunt legitimi, etiam si postea tale matrimonium declaratur esse nullum. quandoque ante approbationem sunt concepti: sed post approbationem nati. & debemus inspicere tempus natiuitatis: quia vtilius est nascenti, vt dixi supra eod. c. 2. in §. no. quidam sunt nati, & concepti ante approbationem: & hoc casu vtrum subsequens approbatio ab Ecclesia reddat illos legitimos. glo. tenet hic, quod sic: quam sequitur Ioan. And. qui dicit, quod hoc casu sequens approbatio purgat praecedentem turpitudinem. & legit sic istam literam [si qui autem geniti fuerunt de clandestino matrimonio postmodum. i. post generationem ipsorum ab Ecclesia.] & c. & pro hac lectura facit: quia etiam de fornicario coitu nati legitimantur per sequens coniugium. supra eo. c. tanta. pro illa parte facit, quod no. Ala. & Goff. §. eo. c. cum inter. vbi dicit, quod si contradicente Ecclesia aliqui contrahant, & postea Ecclesia approbet: quod filij ante approbationem nati sunt legitimi. §. de clan. dep. c. 2. & 3. Sed praedicta opi. Ber. & Io. An. obstat l. eum qui. alias incipit Paulus. ff. de sta. ho. vbi matrimonium illicitum a principio non conuallidatur per ius superueniens, quantum ad legitimationem filiorum iam natorum. pro hoc facit, quod dixi. §. eodem. c. tanta. in 4. not. vbi dixi, quod si matrimonium est contractum in gradu prohibito: & postea superueniat dispensatio Papae: tamen filij antea nati non sunt legitimi. quod tenet Gui. de Cug. in dicta l. Paulus. ad hoc respondeo, quod quandoque matrimonium a principio est improbatum quod ad ipsius substantiam propter aliquod impedimentum: tunc licet cesset causa impediens: filij primo nati non legitimantur. ar. ad hoc. ff. de li. & posth. l. si filius, qui in potestate. quandoque matrimonium non deficit in substantia: sed est omissa quaedam solemnitas canonica, quae non facit ipsum tantae auctoritatis. & tunc illa qualitatis suppletio legitimat praecedentem prolem: & hoc modo fit vera praecedens opi. Ioan. An. facilius enim conualefcit actus, cum est peccatum in aliqua qualitate: quam quando est peccatum in substantia, ar. l. qui appellationis. ff. de haere. insti. coniuncta praerog. l. si filius, & infra. de rescri. c. si eo tempore. li. 6. coniuncto. c. si pro clericis. eo. lib. Sed ob. c. tanta. vbi erat defectus in substantia: & tamen matrimonium subsequens legitimat praecedentem prolem: sed ibi

ibi licet esset defectus in substantia: tamen erat in ea affectus matrimonialis: & quaedam figura matrimonij per retentionem in domo indubitato affectu: vt requiritur ad essentiam concubinatus, vt in Auth. quib. mo. na. eff. sui. vnde in habentibus symbolum facilius est transitus, secundum Philo. & hoc not.

S V M M A E.

- 1 *Matrimonium contra iura contractum excusatur quod ad prolem, duobus modis.*
- 2 *Impedimentum proueniens a iustitia publica honestatis impedit, & dirimit matrimonium.*
- 3 *Matrimonio pronuntiato nullo, per consequens infertur, prolem non esse legitimam.*
- 4 *Filii nati ex illicito matrimonio non debent admitti ad paternam hereditatem.*

REferente. Si scientes inter se perpetuum impedimentum, matrimonium contrahant, illegitima est proles eorum.

- 1 *Primò not. matrimonium contra iura contractum excusatur, quod ad prolem duobus modis. f. permissione Ecclesie: & parentum ignorantia, probabilis. n. ignorantia habetur pro titulo legitimo, vt l. Celsus. ff. de v. facit quod no. in c. consultationib. de iure pa. cum si. Secundo no. quod impedimentum proueniens a iustitia publice honestatis impedit, & dirimit matrimonium, quod alibi optat Ioan. And. corrigi, sicut illud proueniens ex adoptione legali. & ego addo et illud proueniens ex coitu fornicario cum aliqua, vel aliquo consanguineo exulis, qui postea matrimonium contraxerunt. Tertio no. quod pronuntiato matrimonio nullo, per consequens infertur, prolem non esse legitimam, quod potest esse verum, quia filius iam natis scientibus, actum est de fœdere matrimonij inter parentes: secus forte si eis ignorantes, facit quod no. de te. c. significauit. & c. quauis. s. de re iu. Quarto no. quod filii nati ex illicito matrimonio non debent admitti ad paternam hereditatem, vtrum autem ad maternam, dic per Hosti. in summa. eod. titu. §. 2. vers. spurijs. & se. & s. de testam. cap. Raynutius. in prin. & Insti. ad Orfi.*

S V M M A E.

- 1 *Filius, cui post mortem parentum mouetur questio de illegitimitate, probare tenetur inter partes fuisse matrimonium legitimum.*
- 2 *Filij excluduntur a successione paterna propter illegitimitatem.*
- 3 *Questio de legitimitate quando possit referri filiis: & quando non.*
- 4 *Solemnitas magis presumitur in factis antiquis, quam in recentis, & nouis.*

Peruenit. Ad probandum prolem illegitimam, non sufficit probare impedimentum matrimonij in facie Ecclesie contracti, primò ponitur mulieris querela, secundò super ea datur iudex: què instruit super pronuntiatione. No. primò quod filius, cui post mortem parentum mouetur questio de illegitimitate, probare tenetur inter partes fuisse matrimonium legitimum: quia non presumitur matrimonium, nisi probetur, quod dic, vt s. de præsum. c. illud. Secundo no. quod propter illegitimitatem filij excluduntur a successione paterna, dixi s. eo. c. tanta. nunquid autem a materna,

dixi s. cap. prox. Tertio ne. formam pronuntiationis in causa legitimitatis: debet enim nunciari legitima: & sic videtur sententia declaratoria, non dispositoria. sicut dicimus in reali actione, vt l. loci corpus. §. competit. ff. si ser. uen. de effectu autem huius sententia, an ius faciat inter omnes: & quia possit deduci in iudicio: dic vt s. eo. c. lator. Opp. Papa videtur inniti illi allegationi huius vidua: scilicet quia pater, & mater non fuerunt in uita inquietati super matrimonio: ideo ipsa est legitima pronunticianda. Sed contra. s. e. c. causam quæ. vbi post mortem mandati inquiri de matrimonio. fo. vt in gl. que incipit. ar. con. & c. quæ soluit duobus modis. prima fo. est Ala. qui dicit, quod hic lapsus erat quinquennium a morte coniugum: ibi no. Ber. soluit hoc modo: quod eo ipso, quod constat matrimonium in facie Ecclesie contractum: & quod usque ad mortem coniugati sine controuersia in matrimonio permanerunt: presumitur matrimonium inter eos: potest tamen aduersa pars probare contrarium. & ita loquitur contrarium in casu, videlicet quo aduersa pars probare velit matrimonium non fuisse. & ita in contrario. Sed ista so. non videtur bona: nam postquam in facie Ecclesie matrimonium est contractum: proles suscepta est cõsensa legitima, quantumcunque appareat matrimonio non tenuisse. vt s. eo. c. 2. non ergo super impedimento fuisset probatio admittenda contra filios iam susceptos: nec in vita, nec post mortem parentum. & hoc sentit Ioan. Andr. super verbo asserentes, & super glo. j. super verbo nihil probat. Quia tamen iura varie loquuntur: ideo Ioan.

- 3 *Andr. posuit hic vnam distinctionem in materia, quando possit filijs referri questio de legitimitate: vel nõ. distinguit ergo plura membra: nam quandoque parentes illius nullo modo, vel clam contraxerunt. & tunc potest de hoc referri questio perpetuo, vt s. eo. c. causam. j. & 2. quandoque contraxerunt publice, & in facie Ecclesie: & tunc aut obiciens vult probare malam fidem vtriusque: & adhuc admittitur indistincte: nec prodest eis hoc casu in facie Ecclesie contractisse, vt s. de clan. de. c. si. versu. pari modo. quandoque non obijcitur mala fides parentum. & tunc aut matrimonium fuit impetitum in uita parentum: & adhuc in perpetuum queri potest. sic intelligi potest. C. si reus, vel ac. mor. fu. l. fina. & C. ne de sta. defun. l. quamuis. & s. eodem. cap. transmissa. & hoc verum, nisi superior ex causa mala presumptionis apponat certum terminum: quo elapso, clauditur omnis via. s. eo. c. lator. quandoque in uita parentum matrimonium impetitum non fuit: & hoc casu adhuc intra quinquennium, ratione bonorum, potest de hoc queri: sed elapso quinquennio audiri non debet, arg. C. ne de sta. defun. l. si mater. ista est distinctio in effectu Io. Audre. quæ est mihi dubia in quibusdam membris: nam quando in facie Ecclesie contraxerunt, & non obijcitur parentibus mala fides: non credo filiis posse referri questionem illegitimitatis post mortem patris: nec etiam eo viuente. vt s. eodem capitu. 2. & infra eodem cap. penul. & hoc verum credo, quando ante motam litem paribus isti filii nati sunt: si enim post motam litem nascerentur: ad hoc fortè idè, quod eis non obstat: postquam in facie Ecclesie contraxerunt parentes bona fide: vt sic a primordio tituli posterior formetur euentus. vt C. quando & qui. quarta pars. de. l. j. libro decimo, & hoc quando constat matrimonium fuisse contractum in facie Ecclesie, & bona fide: quæ presumitur, nisi probetur mala isto casu, vt l. quoties. §. qui dolo. ff. de probation. quandoque constat matrimonium non fuisse contractum in facie Ecclesie: & tunc (vt dicit Io. An. s.) perpetuo queri potest. vnde & post quinquennium a morte parentum potest de hoc liberis referri questio: nec lapsus quinquennij eis prodest, quandoque dubitatur, vtrum matrimonium fuerit contractum in facie Ecclesie: vel non, quia filij hoc*

hoc affirmant: sed consanguinei patris negant, & hoc dicunt, quod aut factum est adeo antiquum, quod non possit probari contractus: & tunc sufficit probare per coniecturas, vt no. s. e. c. lator. In facto enim antiquo magis presumitur solemnitas, quam in nouo, & recenti. & ita tenet hic Ioan. An. facit quod no. Inno. in c. innotuit. j. de eo, quod fur. or. su. quandoque contractus non est multum antiquus: & tunc distingo: quia aut mouetur questio omnia solemnitate bannorum ipsis coniugatis: aut eorum filijs. si ipsis coniugatis: & debent ipsi coniugati probare; quia illa est solemnitas extrinseca, quæ non presumitur, vt l. quæcunq; ff. de publi. & l. sciendum. de verbo. obli. per Bar. si verò filijs eorundem: tunc aut non est lapsus quinquennium a morte parentum. & similiter ipsi filij probabunt parentes in facie Ecclesie contractisse. aut est lapsus quinquennium: & tunc lapsus quinquennij inducit presumptionem pro filijs: vt solemnitas interuenit, arg. l. si filius. C. de pe. hære. & ff. de acqui. hære. l. qui in aliena. vers. sed si non adierit. poterit tamen aduersa pars probare contrarium. alibi tamen dicit Inno. quod sola quasi possessio matrimonialis parentum (scilicet quod pro coniugibus habeatur) sufficit liberis: vt legitimi reputentur, vt no. Inno. in c. veniens. de verbo. signi. & c. illud. de præsump. sed intellige illud verum, quando matrimonium non impugnatur ratione alicuius canonici impedimenti. si verò impedimentum obijcitur, & probatur: tunc ad elidendam dictam obiectionem, recurre ad præcedentem distinctionem. Oppo. & videtur, quod Papa hic iniungat onus huic viduæ probandi se legitimam. Sed contra: imò videtur, quod incumbat aduersario, vt s. eod. c. lator. sol. vt in glo. ar. contra. & c. super qua dicit Io. An. quod aut est pura negatiua (quia negatur fuisse matrimonium inter parentes.) & tunc probet filius vel contractum, vt j. c. proximo. vel communem opi. vt hic. aut non est pura: quia non dicitur matrimonium non fuisse contractum: sed ipsum non esse legitimum. & tunc probet opponens, cum negatiua qualitatis probetur a negante, vt not. in c. bonæ. de elec. Non ob. istud. c. quia hæc mulier agebat, sit pronuntietur legitima, secundum Io. And. quod ergo supra dixi, quod sufficit filijs, quod parentes gesserint se pro coniugibus: habet locum, quia filij non petunt se legitimos pronuntiaris: sed si petunt, debent se legitimos probare aliter, quod per quasi possessionem coniugij parentum. quod non firmo. Vltimò contra illud, quod supra dixi, videlicet quod usque ad quinquennium potest excipi de illegitimitate post mortem parentum in casu, quo dubium est, an fuerit contractum matrimonium in facie Ecclesie, nec ne. Oppo. & videtur, quod perpetuo possit excipi, per illam regulam, quæ sunt annua ad agendum, sunt perpetua ad excipiendum. ff. de exce. l. purè. §. si. sol. quandoque competit ad idè exceptio, & actio: & tunc eius vitæ est exceptio, cuius est actio. quandoque competit mera exceptio: sed non actio. & tunc standum est contrario. Ita no. Innocen. in c. cum dilectus. & c. si. de ordi. cog. In casu ergo nostro ille, cui competit exceptio illegitimitatis, potest principaliter hoc in iudicium deducere, si sua interest, vt no. s. eod. c. lator. si ergo intra quinquennium non egerit: sicut post excluditur ab agendo: ita ab excipiendo. & ita sentit hic Io. An.

A D D I T I O.

Legitima. Legitimorum appellatione in statuto non comprehenditur legitimatus per rescriptum, vel dispensatus. Alex. in l. sed si hæc. §. patronum. ff. de in ius voca.

S V M M A E.

- 1 *Concubina ad hoc vt aliqua dicatur, quid requiratur. & num. 2.*

- 3 *Filij nati ex ancilla, quam quis tenet in domo, an possint dici naturales.*
 - 4 *Clandestinitas non reddit matrimonium nullum.*
 - 5 *Matrimonium primum clandestinè contractum praedicat secundo, quod publicè est cum alia subsecutum.*
 - 6 *Denominatio filij facta a patre, quid profit filio.*
 - 7 *Sponsalia de presentis post susceptam prolem reddunt eam legitimam.*
 - 8 *Iudex motus ex falsa causa, si fert sententiam: talis sententia est nulla: licet illud idem potuerit iudicare ex causa iusta.*
 - 9 *Allegare potest quis pro decisione causa casum legis, quæ loquitur in dissimili casu.*
 - 10 *Advocatus fouens iustam causam, debet allegare iura facientia pro se, etiam si non sint efficacia.*
 - 11 *Confessio consentientis aliquem suum esse filium, an prauidet pulchra distinctio.*
 - 12 *Filiatio vt probetur, debent duo fieri articuli.*
 - 13 *Pater meus cuidam sic dixit [confiteor te filium meum] quo mortuo, tu vis venire ad succedendum mecum: ego volo probare, quod pater meus errauit: nunquid possum.*
- Et quid si addit ad confessionem filiationis hæc verba [Ego volo, quod venias ad successionem] nu. 14.*

Per tuas. Statu dicitur testium, qui probant aliquem legitimum: licet fama viciniæ habeat contrarium, & sunt duæ partes. In prima consultatio. In secunda ibi [nos igitur] respõsio. Nota primò, quod secundum communem opinionem maioris partis viciniæ ista reputabatur concubina: & hoc ideo: quia habitabat in domo vnâ secum: quod requiritur ad essentiam concubinatus. facit. 3. d. c. concubina. & per hoc argue, quod si quis retinet vnam mulierem extra domum suam: quod ista non potest dici concubina: vnde filij ex tali nati, nõ legitimarentur per sequens matrimonium cum illa muliere contractum. & hoc tenet Bar. post Dy. in l. fin. ff. de concubi. j. dicit enim, quod in concubinato requiritur indubitatus affectus: sicut in vxore: cuius affectus presumptio inducitur per cohabitationem, vt d. §. concubina. quod dictum no. pro limitatione eius, quod dicit Io. And. supra. eodem. c. tanta. vbi ad legitimationem per sequens matrimonium dicit sufficere, quod cum illa potuerit esse coniugium, quod intelligo, si tenetur in domo maritali affectu: secus si extra domum: vel etiam in domo pro familia. nam si ex tali in domo filios suscepit: & eam postea in vxorem duxerit. tale matrimonium subsequens non legitimat prolem præcedentem. ad hoc facit quod not. Oldr. consil. 231. querit enim in dicto consilio: an tales filij possint dici naturales. dicit, quod nõ. quia oportet, quod sit ex libera muliere in schemate concubinæ sociata. in Authen. qui. mo. na. eff. sui. §. si quis autem defunctus. coll. 7. & in Aut. de trien. & se. §. & hoc dicimus si vir, & concubina, & c. hæc autem, de qua supra, non stabat in schemate concubinæ: quia schema concubinæ adeo affine, & proximum est vxoris schemati: vt propter difficilem discretionem vnus ab altera, lex requisierit protestationem, quod sit concubina, vt ff. de concu. l. in concubinato. & de ritu nup. l. in liberæ. & presumptioni indubitata affectionis ad ipsam, quæ requiritur in concubinato, multum derogat utilitas, & abiecta conditio mulieris, arg. ff. de dona. l. donationes. circa princi. & ff. de his, quæ vt indig. l. post legatum. §. de eo. ista sunt ver-

verba, quæ sunt no tabilia in ista materia. ¶ **Secundò** no. q. ad probandum istum fuisse legitimum, allegabatur, q. eam affidauerat, antequam ex ea genuisset filium. licet ergo clā destinum † fuerit matrimonium: tamen proles est legitima: quia clandestinitas non reddit matrimonium nullum: sed nocet liberis post susceptis, qui parentum ignorantia non iuuantur, si postea detegatur impedimentum canonici cum inter eos. s. de cland. de. c. fin. & collige etiam, † q. matrimonium primum clandestinè contractum præiudicat secundo, quod publicè est cum alia subsequutum. alibi tamē dicit glo. q. si quis publicè aliquā duxerit: & dicat se prius duxisse aliam, tenetur probare, q. cum omni solemnitate dotis, & benedictionis eam duxerit. illa sunt verba glo. 3. 1. q. 2. c. lator. quæ notabis. ¶ **Tertiò** no. † q. etiam iste filius ad probandum se legitimum induxit nominationē patris factam in testamento: & prodest talis confessio, quando fit principaliter propter se: secus si incidenter, vt l. non epistolis. & l. non nudis. C. de proba. & quod ibi per Cy. operatur etiam alium effectum: de quo in gloss. & j. dicam.

¶ **Quartò** no. quia probatum fuit, istam affidatam: licet cō cubina haberetur. & quia plus valet, quod in veritate agitur: quia scilicet erat vxor, quam qd simulatè concipitur: filius ex ea natus reputatur legitimus. & ex hoc no. Io. An. q. quādo veritas facit pro legitimatione, præfertur opinio ni, vt hic. quando verò opinio facit pro ea, præfertur veritati. j. eo. c. ex tenore. ¶ **Quintò** no. † quod Papa innuit satis esse ad legitimationem prolis, si post eam susceptam, sequuntur sponsalia de præfenti. de copula igitur non est curandum. quod tenet Io. An. in sponsalibus de præfenti. secus in sponsalibus de futuro. remittit ad not. per eum. s. de spon. c. veniens. & ita tenet hic super gl. antequam. ¶ **Sextò** no. q. Papa confirmat sententiam istius iudicis: qui motus fuit ad iudicandum ratione non tangente questionem, de qua agitur. sed iustificatur sententia ex alio capite, quæ deprehenditur ex processu. idem habes in l. Titianus. ff. qd cum eo. alibi tamen dicitur, † q. si iudex motus falsa causa tulit sententiam: talis sententia est nulla: licet illud idem potuerit iudicare ex causa iusta, vt l. si is ad quem. ff. de acqui. hered. quod dic. vt ibi per Bar. & s. de renun. c. in præfentia. & dic. vt s. de re iudic. c. sicut nobis. ¶ **Septimò** no. † q. quandoque quis allegat pro decisione causæ casum legis: quæ loquitur in dissimili casu. concor. j. de accu. c. ad petitionem. dicit tamen Io. An. † q. aduocatus fouens iustā causam, iura facientia pro se allegare debet, etiam si non sint efficacia: quia scilicet potest eis responderi: nam experientia docuit, quod sapius iudices, & consultores mouentur ad pronuntiandum potius per iura, quæ minus faciūt, quā per ea, quæ plus faciunt. & vide quod no. j. de concess. præben. c. quia cunctis. lib. 6. & c. si quando. s. de rescrip. vtile tamen est nonnunquam in sententiā exprimere causam, qua mouetur iudex ad ferendam sententiam, vt patet in c. sicut nobis. s. de re iudi. ¶ **Oppo.** & videtur, q. etiam non probato contra. tu matrimonij aliter: quod iste debuerit tanquā legitimus admitti ad hereditatē paternam. nam eo ipso, q. in vltima voluntate eum pater filium nominauit, intelligitur legitimasse, vt in Auth. item si quis. C. de nat. lib. fol. gl. quæ incipit eo ipso & c. sentit istud contrarium: nec perfectè soluit. Io. An. dicit, q. si dicamus hunc patrem habuisse alios filios legitimos: cessat oppositio. quia non legitimatur tali nominatione isto casu, vt dicit gloss. sed ista solutio est diuinatio quò ad istum tex. vbi nihil dicitur, q. haberet alios legitimos. soluit ergo Io. An. q. illa Auth. debet intelligi, quando mater tunc viuens posset esse vxor. & ista solutio, licet etiam sit diuinatio quò ad tex. vbi nihil de morte mulieris dicitur: tū est vera, & no. limitatio ad illā Auth. itē si quis, & eam tenet Bar. in quadam sua disputatione, quæ

incipit. habens filiam naturalē & c. dicit. n. ibi sic. ad hoc vt filius sic nominatus sit legitimus, requirit, q. mulier, ex qua natus est, tempore testamenti, & prolatorū verborū sit talis conditionis, q. cum ea potuerit esse matrimonium. vnde si tempore testamenti dicta mulier erat mortua: vel effecta religiosa: vel alteri tunc nupta: tunc ex tali nominatione patris in testamento non efficeretur filius, vel filia legitimus, pro hoc adducit tex. in d. Auth. vbi dicitur [cum muliere, q. vxor esse poterat.]. quod verbum pot esse futurum subiunctiuū. Item in Auth. vt li. ma. & aui. §. ad hoc. coll. 4. dicitur de libera muliere, cum qua nuptiæ consistere possunt. istud [posunt] est præfentis temporis. vnde requiritur, quod nuptiæ possint consistere eo tempore, quo verba à testatore proferuntur, vt l. si ita. de aur. & arg. leg. & si definit morte, vel alio casu nuptias non posse consistere: dicta verba locum non habent. casus est in l. quod seruus. ff. de condi. ob. cau. & ibi no. in glo. fin. & quod ibi per eum. facit C. de indi. vi. Auth. cui relictum. ibi [nisi ipse nuptiarum defecerit,] & c. & expressius in cor. vnde sumitur. de nupt. §. quia verò. In casu ergo huius c. si ista, quæ dicebatur, concubina, erat mortua tempore, quo iste istum natum ex ea filium appellauit: talis nominatio non legitimat eum, per illa, quæ dicta sunt: & hoc videtur expressum in Auth. quib. mo. na. eff. sui. §. illud tamen. vbi dicitur, q. matre mortua: vel si aliud impedimentum est, q. non possit esse matrimonium: filius naturalis non potest legitimari, nisi per rescriptū principis. requiritur ergo, vt talis nominatio reddat sic filium nominatum legitimum: quod possint esse nuptiæ cum matre tempore nominationis. Item per illa verba [tempore nuptiæ consistere possunt] & c. dicit Bar. q. requiritur & aliud, scilicet q. honestè, & secundum bonos mores ciuitatis esse possent: vnde si talis est mulier: cum qua esse poterit matrimonium: non tamen honestè; quia eam accipere, esset sibi verecūdia, inspectis diuitijs nobilitate, siue dignitate personæ viri: illa autem erat famula: vel aliter vilis, & abiecta persona: tunc ex illis verbis filius non poterit se dicere legitimum: quia nuptiæ cum illa muliere non possunt consistere honestè. non enim possimus, quod honestè non possumus, vt l. si filius. ff. de condi. insti. & C. de spon. l. fina. & in Authen. quibus modis natu. eff. sui. §. illud tamen. ibi: [aut legitimo iure non digna matrimonio.] & c. prædicti enim filij sic nominati dicuntur legitimi: quasi lex præsumat matrimonium. vt dicto §. ad hoc. vnde in casu huius cap. si ista mulier fuisset turpis vitæ & vilis, & non vxor: nominatio patris, quam fecisset de testamento de filio, quem suscepit ex ea: non faceret eum filium. ¶ **Tertiò** ad hoc vt dicta nominatio reddat talem filium legitimum: requiritur secundum Bar. quod dicta verba proferantur principaliter propter se: secus si incidenter propter aliud, puta causā demonstrationis. vel si dixerit. [Antonia filia mea lego centū.] nam illa oratio profertur principaliter propter legatum. illa verò verba [filia mea.] ponuntur, vt persona legataria clarius exprimat, & demonstretur: quo casu dico, quod ex illis verbis non inducitur probatio, quod matrimonium præcesserit: vt sic filij sint legitimi. pro hoc dictus §. ad hoc. vbi dicit. si quis dicat hunc, aut hanc suum, aut filiam suam esse: & sic requirit, quod dicta verba proferantur principaliter propter se. ad hoc optimè supra de præsumptio. cap. illud. vbi si instrumentum non est confectum principaliter super matrimonio: licet vir & vxor inuicem se appellēt: nō probant plenè matrimonium: licet presumptionem faciat. & hoc tenet hic Ber. & Host. & Ioan. An. ¶ **Quartò** requiritur, vt dicta Auth. locum habeat, quod quis habeat filios ex muliere, quam tenebat vt concubinam indubitato affectu: secus si ex quadam alia vili muliere. vt in Authen. quibus modis natu. eff. sui. §. si quis aatem defunctus. & ita

ita tenet Host. in ti. qui filij sint leg. §. si. circa fi. ¶ **Quintò** requiritur ad hoc vt dicta nominatio reddat naturalē legitimum: q. non extant filij legitimi. nam si extarent: per talia verba (quantuncunque principaliter, & per se prolata sint) non diceretur legitimus, vel legitimus nominatus ille. & ita tenet Host. in dicto titu. qui filij sint le. circa fi. & Ioan. An. vt prædixi. licet Ia. de Bel. dicat non referre, sint ex tunc legitimi, nec ne. sed præcedens opi. verior est, secundum Bar. quia liberis legitimis extantibus, non prodest legitimitatio, nisi per oblationem curiæ: vel per matrimonium verum, vt in Auth. qui. mod. na. offi. sui. §. generaliter. & ibi no. sed ex tali nominatione in testamento non resultat matrimoniū verum: nec præsumptum, de iure ciuili. & licet talis præsumptio per hoc, quod nominauit filium, præsumatur matrimonium de iure ciuili: tamen de iure canonico non admitteretur, vt sola sufficeret. vt dicto c. illud. de præsump. quod videtur tenere Host. in summa. qui si. sint le. §. fina. & refert Bar. se habuisse hoc à pluribus Docto. iuris canonici: quos interrogauit. & ista sunt dicta eius in dicta disputatione. vbi querit, si omnibus concurrentibus, quæ exiguntur ad legitimationem, vt prædixi: an iste filius sic nominatus in testamento, & non institutus possit impugnare testamentum ratione præteritionis. tenet q. non: nam si propter filios legitimos lex non admittit dictam præsumptionem (vt dixi) eadem ratione propter testamentum, ne irritetur. argu. ff. de vulg. & pup. l. ex testamento. in prin. Item si diceret illud testamentum nullum: non posset dicere se nominatum in testamento, quod testamentum est nullum: & sic sibi nō prodesset: nam si commodum legitimationis vult ex testamento consequi: expedit sibi testamentum approbare, argum. l. pen. & fi. de inoffic. testam. & no. ista pro clara intelligentia istius nominationis, quando operetur effectum legitimationis: prædicta enim requirunt ignota cōmuniter, maxime quia rarò contingit. ¶ **Secundò** oppo. innuit iste text. q. sola nominatio sufficit ad probandum aliquem esse filium. Sed contra 2. q. 1. c. multi. in fin. & l. non epistolis. cum alijs allegatis in glo. eo ipso & c. quæ non soluit: sed remittit ad no. s. eo. c. transmissa. potest dici, q. illud cap. facit in contrarium. s. quod assertioni patris non statuit: nec etiam mulieris. quod patet, quia Papa non pronunciat secundum illam allegationem, quod in testamento eū filium appellauit & c. Sed dices: quare in c. transmissa. dicitur, q. talis confessio patris, & matris prodest filio: hic verò non prodest? Respondeo, vt apparet ex fi. c. quia illa Decr. loquitur in casu dissimili ab illo, de quo in illo c. ibi. n. certificabantur cōtra filium: hic verò pro filio. & ita dicit gl. nam ibi & c. Sed certè ista dissimilitudo facti non debet inducere ius diuersum: nā si creditur neganti, quem esse suū filium: multò magis debet credi confitenti, vt l. j. §. Iul. & ibi no. ff. de li. agno. dicit ergo Io. An. q. ibi negabatur filiatio: hic qualitas. Item hic factum istius contradicebat verbo: nam ducendo alia, viuentē illa, ex qua istum suscepit: negare re ipsa videtur illam non fuisse vxorem suam: & per consequens natum ex ea non esse legitimum: ideò contra factum suum, & tacitā confessionem, quæ ex facto resultat, videtur venire, ipsum postea legitimum asserendo. ad hoc facit in fi. de elec. c. cū inter. R. Io. An. circa hoc, quod queritur: vtrum scilicet cōfessio alicuius confitentis aliquem esse suum filium præiudicet, nec ne. Ita distinguit duo membra. quandoque non fit per talem confessionem cōfessionem filijs prioris matrimonij: & præiudicat. vt in cap. transmissa. quandoque extant filij prioris matrimonij: & tunc confessio patris, aliquem suum esse filium confitentis, ei non præiudicat, vt hic. Bar. circa hoc, vtrum confessio filiationis inducat præiudicium, sic distinguit. aut confitetur quis extra ius, & confessio emanat principaliter propter se: & constituitur filius

in quasi possessione filiationis: donec probetur contrariū, vt l. j. §. quemadmodum. de libe. agno. & l. fi. ff. de probatio. quandoque confitetur extra iudicium filium incidenter propter aliud: & tunc dicunt Doct. q. indistinctè nihil præiudicat, vt C. de testa. mil. l. ex his verbis. & l. epistola. in prin. de pa. st. In iudicio verò faceret fidem, vt l. j. C. de cōf. dicit tū Bar. q. si aliquis incidenter appellat aliquem filium: si quidem est talis actus, qui non congruat nisi filio: vt exhereditatio, vel emancipatio, vt l. quidam cum filium. de verb. ob. tunc constitueretur in quasi possessione filiationis, & in suam: etiam si nulla verba interuenirent: si aliquis alium tractat vt filium, constituitur in quasi possessione filiationis, vt l. j. §. j. de quo. & ideò consilium est, † q. ad probandum filiationem, fiant duo articuli: vnus, q. talis fuit, & e si filius talis. secundus, q. iste, qui dicitur pater, tractauit eum vt filium: ex hoc enim præsumitur filius, donec probetur contrarium, vt dixi: & ita dicit Bar. in d. §. quemadmodum. Ex prædictis igitur per te ipsum distingue, cum queritur, vtrum cōfessio filiationis præiudicet, nec ne. nam aut fit præiudicium filijs prioris matrimonij: aut non. & si non: aut tractabat eum vt filium: aut simpliciter fatebatur. & si simpliciter fatebatur: aut principaliter, aut incidenter. & si incidenter: aut in iudicio: aut extra. & si extra: tunc aut incidit illa confessio super actu, qui non congruit, nisi filio: aut super actu indifferenti. & quid iuri: in quolibet membro habes ex prædictis. & aduerte, quia hoc dicit Io. An. scilicet q. confessio filiationis non præiudicat filijs prioris matrimonij. facit ad no. per Cy. in l. non nudis. C. de prob. vbi ponit talem questionem. † Pater meus cuidam sic dixit [cōfiteor te filium meum] quo mortuo tu vis venire ad succedendum mecum: ego volo probare, q. pater meus errauit: nunquid possum. videtur, q. sic. C. de fal. causa adiec. l. j. in fi. & de leg. 2. l. Titia. §. Caius. & C. de proba. l. rationes: veritas est in contrarium, secundum eum. s. q. non possit. Non obst. prædicta. quia loquuntur in vltimis voluntatibus: vbi verba enunciatiua habent tacitam dispositionem, scilicet hanc. [& ideò præstari volo: ergo.] & c. sed inter viuos non habent tacitam dispositionem. & ideò non potest valere, vt donatio. † sed quid si addit ad confessionem filiationis hæc verba. [& volo, q. venias ad successionē.] videtur, quod tunc valeat vt donatio. si scienter illa confessus est, vt l. cuius per errorem. de reg. iu. contrarium tenet Cy. scilicet q. licet nullius pater ita disposuerit: & scienter cōfessus fuerit: non præiudicat filio. sed ob. tunc l. rationes. & alia præalleg. Respon. dicit ipse, quædam sunt, quæ solo casu procedunt: vt in iudicio: vt me obligare in centum. & isto casu procedit l. cuius per errorem. & si quædam sunt, quæ solo partium consensu fieri non possunt: sed habet fieri à natura, vel arte: quæ imitetur naturam, vt filium habere: & in istis non operatur confessio. per consensum enim non possum facere te filium. sic intelligitur præalle. l. non nudis. vbi ita dicit Cy. & l. non epistolis.

ADDITIONES.

- a ¶ Legitima. Legitimum appellatione in statuto non comprehenditur legitimatus per rescriptum, vel dispensatus. Alexan. in l. sed si hac. §. patronum. ff. de in ius vocand.
- b ¶ Concubina. Concubinatus vt sit permittus, quot requirantur. vide Bal. in l. j. ff. de concubi. idem in add. spe. de succes. ab intest. verfi. naturalis filius. Fel. in c. cum sit. Verfi. respectu concubinatus. de foro compet.
- c ¶ Talem confessionem. Vide Cy. & Rap. in l. si vicinis. C. de nupt.

S V M M A E.

- 1 Papa non legitimat in temporalibus aliena iurisdictionis subditos.
- 2 Clericus in foro Ecclesie potest esse laici procurator.
- 3 Legitimationem potest quis petere per procuratorem.
- 4 Genitius proprie significat dominium.
- 5 Papa non debet sine causa dispensare.
- 6 Episcopus alienum seruum ordinando liberat ipsum a seruitute.
- 7 Papa in patrimonio beati Petri potest legitimare liberè etiam quò ad temporalia. & ibi habet plenam potestatem. & nu. 15.
- 8 Filij possunt legitimari pendente dubietate, an cum aliqua fuerit matrimonium, necne.
- 9 Rex Francia non recognoscit Imperatorem in temporalibus.
- 10 Reges Francia Anglia, & Hispania an peccent mortaliter, non recognoscendo Imperatorem.
- 11 Subditi non prescribunt in seipsis libertatem contra Imperatorem.
- 12 Non recognoscens superiorè, potest se subijcere alterius iurisdictioni.
- 13 Pater potest in filium exercere iurisdictionem voluntariam: ut legitimare.
- 14 Pactum potest fieri super legitimatione de consensu patris.
- 16 Papa habet temporalem iurisdictionem in omnibus regionibus, certis causis inspectis.
- 17 Index quare vocetur porta.
- 18 Causa si committitur episcopo Bononiensi: et duo sunt electi: unus intrusus, qui possidet: alter canonicè electus: ille, qui possidet, debet cognoscere.
- 19 Sententia excommunicationis equiparatur morti.
- 20 Papa non intendit legitimare filios susceptos in adulterio: vel alio coitu nefario.
- 21 Papa an possit legitimare illegitimos quò ad temporalia in terris aliena iurisdictionis.
- 22 Papa potest tollere impedimentum a lege canonica indutum.
- 23 Legitimatio facta per Papam, an reddat legitimum habilem ad honores, & alios actus, à quibus illegitimi repelluntur.
- 24 Legitimus, & restitutus fame, & cum quo dispensatum est, in quocunque foro ecclesiastico, & civili omnia facere poterit, super quibus habuit potestatem, qui legitimauit: dispensauit: vel fame restituit.
- 25 Comes, qui habet potestatem legitimandi ab Imperatore, an possit legitimare in terris Ecclesie.
- 26 Papa exequitur potestatem summi principis in terris Ecclesie.
- 27 Statutum quo cauetur, quòd filius, vel alia persona à iure prohibita possit facere testamentum: vel quò spurius possit institui à patre: an valeat. & nu. 28.
- 29 Statutum an possit legitimare spurium. Legitimatio est de his, quæ sibi princeps specialiter reseruauit.
- 30 Princeps, vel Comes, cui illam potestatem legitimandi concessit, si legitimat aliquem: an sint vocandi illi, quorum interest.
- 31 Legitimatio facta de filio procurante legitimationem,

patre viuente & ignorante, non tenet. Et quid si eo supplicante, cum habeat legitimos. nu. 32.

33 Filius post mortem patris, si petat se legitimari: an teneat legitimatio.

34 Naturalis, vel spurius, si fuerit legitimatus post mortem patris: an auferat bona his, quos tangit prima causa successione.

35 Legitimare an quis possit filium suum per procuratorem.

36 Papa quare habeat ita latam potestatem: & quare maiorem, quam Imperator. & nu. 37.

PER venerabilem Potest diuidi in duas partes. In prima petitio. In secunda responsio ibi [quòd autem.] secunda subdiuiditur in quatuor. In prima probat quinque rationibus, quòd Papa dispensationem petitam potest facere. in secunda ibi [videbatur] ponit similitudinem, quam inducat petitor. quam quinque rationibus improbat. In tertia ibi [rationibus] probat auctoritatibus veteris testamenti, & noui, quòd Papa ubique terrarum certis ex causis inter Christianos potest se de temporalibus intromittere. In quarta ibi [licet] petitionem exaudire noluit: cui omnis lex contradicebat. & sicut Abba. hoc dicit. Papa non legitimat in temporalibus aliena iurisdictionis subditos. hoc d. ¶ No. primò quòd iste nobilis per archiepiscopum postulauit legitimationem. ex quo colligit Ab. quòd clericus in foro Ecclesie potest esse laici procurator. ad idem. ¶ de simo. c. cū essent. Ego etiam ex hoc colligo, quòd potest quis petere legitimationem per procuratorem. & quòd absens potest legitimari. dicam. ¶ in 3. q. & aduerte ad superscripta. dicit. n. Ioan. ¶ [Montis Pessulani] & sic in genitio quòd significat dominium, vt l. 1. §. 1. ff. de reli. & sump. fu. erat ergo iste dominus illius loci, secundum Io. An. ¶ Secundò not. in ver. quòd autem. quòd cum vertitur dubitatio de valore actus: prius est videndum de personis. vnde dicit text. si queramus, an valeat testamentum: in primis animaduertere debemus, an is, qui fecerit, habuerit potestatem: quia non prius iuris ratio, quam persona, querenda est, vt l. si queramus. de testamentis. & l. quidam referunt. de iur. co. ¶ Tertiò nota, quòd Papa arguit ab exemplis. consuevit enim sedes Apostolica hoc facere: ergo potest. & hoc verum, causa legitima suadente, vt hic, dum dicit [diuersis causis.] & c. ¶ non enim debet Papa sine causa dispensare. puta necessitatis: utilitatis: vel prerogatiue personarum. 1. quæstio. 7. cap. nisi. & cap. tali. & 7. quæstio. 1. cap. scias. de hoc supra de voto. cap. magna. & cap. de multa. ¶ Quartò not. quòd ille, qui habet potestatem dispensandi in grauioribus: videtur multò magis in leuioribus potestatem habere. facit ff. de inter. & rele. l. relegatorum. §. fina. & de pœnis. l. moris. & ff. de sena. l. qui indignus. nam naturale vinculum patrie potestatis soluitur, si filius, a. promouetur ad episcopatum, vt in text. multò magis debet tolli obstaculum ad successione: quæ est de iure civili, vt l. 3. & 4. ff. de peti. hære. & hoc modo inducit Ioan. And. versicu. per simile. sed non bene; quia patria potestas non est de iure naturali, vt ipse sentit. sed de iure civili, vt Instit. de patria po. non sequitur. potest quòd est maius: ergo potest, quòd est minus. nam potest quis dare equum magni valoris, quem habet: & non minorem, quem non habet. istud est exemplū Ioan. An. & verum est. quòd dicit: quia in diuersis, & habetibus diuersam rationem non potest inferri de vno ad reliquum. & diuersorum diuersa est ratio, vt l. si maritus. C. de dona. inter vi. & vxor. ¶ Quintò no. in versu. præterea. quòd episcopus alienū seruū ordinando, liberat ipsū a seruitute: liberat ergo ordo à dñica potestate. vtrū autem à patrie: dic vt. §. de acta. & qua.

qua. c. indecorum. si ergo liberatus per episcopum à iugo seruitutis recuperat pristinum statum, & efficitur liber quò ad omnia: multò magis legitimatio Papæ debet istum effectum operari. & ista ratio est bona. seruitus enim, & legitimitas eodem iure processerunt, vt in Authen. quibus mod. na. effi. sui. §. fina. si ergo à seruitute liberatus per ordinis successione recuperat primum statum: similiter legitimatus ob similem causam recuperare debet: & intellige ad prima natalia. & videtur absurdum, quòd idem homo quò ad quadam sit legitimus, & quò ad quadam il legitimus, vt in versu. videtur si quidem. ¶ Sextò nota in versicu. id autem. quòd in patrimonio beati Petri Papa etiam quò ad temporalia potest legitimare liberè. quòd ex ponit Ioan. And. id est sine cuiusque contradictione: quia nec aliqua opinio contradicit: vel id est iure propria potestatis, & dominationis. 100. di. c. contra morè. In alijs verò regionibus potest contradicere is, qui in hæreditate ius habet: & cui fit præiudicium. supra de rescrip. cap. 2. & c. ad aures. de ma. & obe. c. fina. fed certè & in terris Ecclesie potest ille, qui ex tali legitimatione lãditur, contradicere. Nam & in illis terris illam iurisdictionem, & illud ius, quòd habebat Imperator, translatum fuit in Ecclesiam: ipse verò erat dominus quò ad protectionem: non quò ad proprietatem, & dominium, iuxta nota. in l. bene à Zeno ne. C. de quad. præscrip. In terris tamen Patrimonij habet Papa plenam potestatem, vt dicit text. in versicu. rationibus. & cle. Romani. de iureiuran. ante fin. dicit plenissimè. ex quo fortè posset argui, quòd Imperator in terris illis non posset legitimare illegitimos quò ad ius succedendi. dicam. ¶ Septimò no. quòd quandoque arguendo quis inducit casum diuersum, qui (subtiliter intuenso) est multum dissimilis. circa quòd vide, quòd nota. Ioan. And. in c. translato. de constitu. & in Specu. de alle. & disp. §. post hæc. versicu. Iuribus autem. & alibi dicit gloss. quia lex quandoque aliud vult, quam verba prima facie demonstrant: sæpe decipiuntur discipuli, & magistri, vt nota. in l. omnes. ff. de except. ad hoc optimè. 29. distict. cap. sciendum. & vltra dissimilitudines, de quibus in text. adde disparitatem personarum. Nam in maioribus facilius dispensatur. supra de transla. cap. vlti. ad fin. considerare igitur debuit iste, quòd orat Baro. ille verò rex. & circa sublimes personas est agendum. 41. distict. cap. non cogantur. ¶ Octauò no. in versu. quòd iste rex fuit à regina per sententiam separatus: & tamen proles, quam suscepit ex alia, non censetur legitima. quòd est verum, quando suscepit ipsam post prohibitionem: & ante reuocationem dictæ sententiæ: nam si ante prohibitionem suscepisset: & postea contingeret sententiam reuocari: proles tamen ex secunda suscepta esset legitima: & sic non contradicit supra eod. cap. 2. & c. prolutum. & cap. referente. & cap. ex tenore. prohibitio ergo reddit prolem illegitimam, quæ post dictam prohibitionem nascitur, si apparet matrimonium non tenuisse. ad hoc supra de clan. del. pon. cap. vlti. ¶ Nonò collige in versu. de filijs ergo. coniuncto versu. videbatur. quòd dubietate pendente, vtrū cum aliqua fuerit matrimonium, necne: possunt filij inde nati legitimari. nam si omnino illegitimus potest legitimari: multò magis ille, de quo est dubium, sit illegitimus, necne: quia non debet plus impedire, quòd est dubium, quam quòd est omnino certum. & aduerte, quia si dicamus, quòd hic non intertempore prohibitio: poterit contingere, quòd quis eodem tempore habeat filios legitimos ex duabus mulieribus: ex regina habeat, si fuerit declarata postea eius vxor: ex superinducta habeat, si cum ea Ecclesie auctoritate contraxit: licet postea detegatur matrimonium non tenere, vt d. c. 2. supra eodem. & alijs al. le. in 8. no. quid ergo si iste vir stat cum superinducta, sicut

cum vxore legitima, & accedat furtiue ad illam, à qua separatus est, & suscepit ex ea filios. an declarato postea, quòd sit vxor: filij sic nati erunt legitimi. dic, quòd sic: vt sic in favorem matrimonij inspiciatur potius veritas, quam opinio: & in illa superinducta inspiciatur opinio, & non veritas, vt hic habes. & dixi supra c. proxi. ¶ Decimò no. in §. insuper. quòd rex Francia non recognoscit Imperatorem in temporalibus. & dicit glo. quòd de facto non recognoscit: sed de iure dicit subesse Imperatori. Item dicit Host. scilicet, quòd debet recognoscere Imperatorem dominum in temporalibus. 63. dist. c. Adrianus. quia Dei vicarius est in temporalibus, vt patet in his, quæ no. supra eodem cap. 2. ¶ Undecimò ergo reges Francia, Anglia, & Hispania mortaliter peccant, non recognoscendo Imperatorem. videtur quòd sic. 111. quæstio. 3. c. qui resistit. & nunquã ista subiectio (nisi forsitan nomine Romanæ Ecclesie) præscribi potest. pro quo vide, quòd no. §. de præscrip. c. cum ex officij. fortè quãdiu exigantur, possunt excusari, vt dicimus in decimis. supra de deci. c. cum sint homines. secundum Io. An. post Host. qui tenet præcisè, quòd contra Imperatorem non prescribunt subditi in seipsis libertatem, vt l. comperit. C. de præscri. 30. an. ¶ Vndecimò no. in dicto versu. quòd ille, qui non recognoscit superiorem, potest se subijcere alterius iurisdictioni: sed non ille, qui superiorem recognoscit sine consensu proprii iudicis: quòd verum est in feudilibus, vt no. in summa de arbi. §. de qua re. sub. §. impeditur. ver. sed nunquid vafallos. similiter non potest se subijcere in alterius præiudicium, vt hic. aliàs hoc potest, vt ff. de iudi. l. 1. & 2. secundum Ioan. And. Ego remitto te ad no. per Bar. ff. de ope. no. nun. l. 1. §. & post operis. & dixi supra de foro compe. cap. 1. fue. 2. ¶ Duodecimò not. in d. versicu. quòd iurisdictionem voluntariam (vt legitimare) potest pater in filium exercere: nec censetur istam legitimationem agere, tanquam pater, sed tanquam iudex: sicut in similibus, quis potest representare duplicem personam. vt in gl. not. quòd & c. facit. ff. de manu. l. manumittere. licet ergo contentiosa iurisdictionis exercitium non posset pater erga filium exercere, vt l. qui iurisdictione. ff. de iurif. om. iu. voluntariam tamen potest, vt dixi. ¶ Decimotertiò nota. in versicu. rationibus. quòd rex pro legitimatione filij supplicat. debet ergo pater consentire legitimationi filij; quia ad eius successione talis legitimatio principaliter tendit: & sic de eius consensu potest fieri pactum super ea, & non aliter. C. de pac. l. fina. & eo mortuo, consentientibus his, quibus ius iam quæsitum est: aliàs non. & quò ad feudalia, consentiente domino feudi: aliàs non, argu. de dona. inter vi. & vxor. cap. nuper. & in 10. col. de feu. non alie. cap. imperialem. & supra de fo. comperen. cap. ex transmissa. in fin. secundum Ioan. And. post Hostien. & not. hic pro his, quæ infra dicam in 5. quæstione. ¶ Decimoquartò not. in dicto versu. quòd Papa legitimauit hic filium, & filiam regis: quòd patet, dum dicit [gratiã fecimus.] nam si fuisset proles legitima, non posset dici gratia, vt l. si seruo. ff. de hæ. insti. & intellige, quòd legitimauit quò ad temporalem hæreditatem: & sic est contra rex. qui dixit, quòd Papa non potest legitimare quò ad temporalia, nisi in patrimonio beati Petri. nam regnum Francia est extra patrimonium beati Petri. dicam de hoc infra. ¶ Decimoquintò no. quòd certis causis inspectis, Papa in omnibus regionibus hæreticaliter iurisdictionem: & ideo licet Imperator in temporalibus præsit immediatè: & hoc constitutum sit à Deo, vt in Aut. quò oportet episcopos. in prin. tñ subest Papæ: & potest ab episcopo deponi. de re iudic. c. ad apostolicæ. dum tñ caueat à peccato, potest de temporalibus disponere, vt sibi placet. ff. ad leg. Rho. de Iac. l. de precario. vñ potest re alienam in alterum transferre: legitimarè: & alia facere, causa legitima suadente. quòd dic, vt Pet. de Anch. sup. 4. Decre. 1 2 libeno

l. bene à Zenone. de quad. prae. & quod no. supra de confi. c. quae in ecclesiarum. & c. cum omnes. facit l. item si verberatum. de rei ven. cum l. sequen. ¶ Decimosexto no. quod quando est iudicium difficile, & ambiguum inter iudices: debet haberi recursus ad Papam. & expone [inter portas] id est inter iudices, qui sedebant in portis. iuxta illud Psal. 17 68. [Aduersum me loquebatur, qui sedebat in porta.] ¶ Tu dex. n. vocatur porta; quia facilem aditum praestare debet intrare volentibus. ff. de offi. praefi. l. obseruadi. vel portas ponit pro magistris, qui docent, & aperiunt scripturas, sicut Hosti. & arguit ex hoc tex. Ioan. And. quod in ambiguitate opinionum magis credendum est legi canonicae, quam dictis sanctorum, vel magistrorum: quia Papae, non alteri, data est talis interpretatio dubiorum: unde & Imperator ad ipsum recurrit. C. de summa Trini. l. fin. super quo vide, quod no. Hosti. in summa. de deci. §. si. sub. §. 7. ver. patet ergo. & arguit ex hoc Abb. contra legistas, qui in suis opinionibus stant casui expressim determinato per Decret.

¶ Decimosextimo not. text. dum dicit [qui praesunt loco, quem elegit dominus.] & c. argum. ¶ quod si causa committitur episcopo Bonon. & duo sunt electi. vnus intrusus, qui possidet: & alter canonicus electus. ille qui possidet, debet cognoscere. de conse. di. 1. c. is ergo. 1. 1. quast. 1. cap. si quisquam. Ita dicit Ioan. And. post Vin. loco enim videtur commissa causa. id est personae loco praesidentis, licet minus legitima, vt l. Barbarius. de offi. praetor. quandoque tamen debet intelligi commissio facta personae, non loco, vt supra de praesump. cap. mandata. vide tamen ad hoc quod not. Innoc. supra de restitu. spo. c. in literis. & de elec. c. nihil est. & c. quod sicut. & de iure pa. cap. consultationibus. & c.

¶ Decimo octauo not. quod Papa appellat sacerdotes leuitici generis fratres suos: ergo omnes episcopi sunt fratres Papae, de cri. fal. cap. quam graui. qui vocati sunt in partem sollicitudinis, non in plenitudine potestatis. de vsu pa. cap. ad honorem. specialiter tamen hoc videtur de Cardinalibus intelligendum: quibus decet omnia Papam cōmuni care. facit de cle. non refi. c. ex gestis. de hoc de hare. cap. 1. lib. 6. ¶ Decimonono no. in ver. tria quippe. expositionem veteris legis. & licet Ioan. And. post Hostien. exponat duobus modis: tamen quia tex. clarè exponit, non prosequor: quia qualitercunque exponitur, vnus est sensus. scilicet quod in omni foro, & in omni casu difficili, & dubio recurritur ad Papam. ad idem. 2. 4. quastio. 1. cap. quoties. 2. quastio. 7. cap. si quis nos. 2. quastio. 6. cap. ad Romanam. ¶ Vicefimo no. ¶ quod sententia excommunicationis aequiparatur morti. Nam, vt ait Augusti. est mors, quam timet homines, scilicet separatio animae à corpore. & est mors, quam non timent homines, scilicet separatio Dei ab anima: quae est vera vita animarum. facit de re. eccle. non ali. cap. si quis. 2. 4. quastio. 3. cap. corripitur. est tamen differentia inter istam mortem, & illam: quia mortuus naturaliter non resurgit, nisi miraculose, vt de Lazaro dictum est supra de frigi. cap. fraternitatis. sed mors, quae per excommunicationem infligitur, aboletur, si conuerti voluerit excommunicatus. & hinc dicitur medicinalis, non mortalis, vt infra de senten. excom. cap. cum medicinalis. lib. 6. ¶ Vicefimo primo not. ¶ quod Papa non intendit legitimare filios susceptos in adulterio, vel alio coitu nefario: similiter Imperator, cum plures modos legitimandi reperit: per sequens matrimonium: per oblationem curiae: per nominationem patris: & per rescriptum suum, vt patet in Authen. qui. mod. na. offi. sui. per totum. & dixi supra. c. tanta. tamen dicit, & subiungit in fin. illius Authen. §. penul. quod non intendit illa beneficia extendi ad natos ex nefario, vel damnato coitu: quibus etiam alimenta praestari prohibet, vt ibi dicit, & hic in fine. posset tamen princeps tales etiam legitima-

re, si vellet, cum clausula [non obstante illa l.] vt ibi nota.

21 ¶ Venio ad quaestiones. & primò quæro; ¶ quia textus iste non bene declarat, vtrum Papa possit legitimare illegitimos quò ad temporalia in terris alienae iurisdictionis: id est quæro, & reuoco in dubium, vtrum possit. In terris enim patrimonij beati Petri, quòd possit, nullus dubitat, vt patet hic in verfi. id autem. & quòd in alijs terris non possit, glo. 2. primò arguit: quia ad Papam non spectat cura temporalium in alieno territorio: nec se debet intrinmiscere, & falcem immittere in messem alienam. contra. cap. nouit. de iudica. & cap. si duobus. de ap. Ioan. dixit, quòd indirectè potest, puta ad ordines, legitimando eum: ex ista enim legitimatione indirectè, & per consequentiam redditur habilis ad successionem patris. & hic ad hoc tendunt rationes, de quibus vsque ad verfi. id autem. directò verò, & principaliter ad temporalia legitimare non potest homines non suae iurisdictionis: & sic possumus quædam indirectè, quae non possumus principaliter, vt l. 1. ff. de aucto. tu. & ista est opin. Ioan. vt patet in gloss. Ber. ponit opin. suam: & tenet, quòd nec directè, nec indirectè potest Papa legitimare quò ad temporalia: quia non potest immittere falcem in messem alienam, vt supra dixi. refert ipse aliorum opin. dicentium, quòd talis legitimitio Papae extenditur ad honores seculares, quos habere non possent alii: non autem ad temporalia. quare autem magis ad honores, quam ad bona temporalia. dicit Goffre. quòd non reperit rationem. Hostien. dicit. quòd tenenti istam opinionem occurrit euidens ratio differentiae: quia scilicet per praedicta nemini prauidicatur: sed potius reipublicae prouidetur, argum. ff. de decur. l. generaliter. §. spurios. & l. spurij. per secundum verò prouidetur iuri priuato, & odio cum alterius tribulatione. qui succederet, si hoc non esset: quod vitandum est. 2. 5. quastio. 1. §. si ergo. & in Authen. de man. princi. col. 3. §. oportet. habetis ergo tres opin. vna, quòd possit indirectè, non directè. & haec est Ioan. alia Ber. quòd nullo modo possit, nec ad temporalia extendatur. Tertia quòd ad honores & non ad temporalia extendatur. quid dicendum. Ioan. And. primò remittit ad no. de hoc 10. di. fin. cap. 1. 5. 8. distin. c. 1. 101. distin. cap. vno. deinde circa hoc dicit, quòd opin. gloss. vera est in prole genita ex coitu non matrimoniali, saltem ex affectu, vel consensu: cum enim Papa non possit facere, vel supplere matrimoniale consensum, vbi non fuit: ergo nec talem prolem legitimare, nisi quò ad forum suum: vel nisi locus esset de temporali iurisdictione Ecclesiae: vel nisi eo tempore, quo fungitur vice Imperij, quò poterit, sicut Imperator posset. facit de fo. compe. cap. licet. & cle. pastoralis. ad fin. de re iudica. Si verò, ples genita fuit ex coitu matrimoniali, licet de facto tantum contracto: tunc distingue; quia aut matrimonium esse non poterat, impediente lege diuina; vt quia vxoratus cum secunda contrahit, vel contraxit cum nepte, & his simi. & idem quod supra quòd non possit nisi in casibus praedictis. Si verò matrimonium esse non poterat, impediente lege canonica tantum: vt quia contraxit cum consanguinea, vel affini in quarto gradu: vel contra publicam honestatem cum consanguinea sponsa: & subdistingue; quia aut Papa vtitur verbo legitimationis legitimas. scilicet matrimonium, & prolem: & tunc quò ad vtrumque forum sit proles legitima: ¶ cum impedimentum à lege canonica inducitur Papa tollere possit, & potuerit. aut simpliciter vtitur verbo dispensationis. & tunc solum ad illa prohibita admittetur, in quibus est dispensatum: cum tales dispensationes sint odiosae. de fil. presby. cap. 1. libro. 6. Nec obstat si dicas, etiam in gradibus prohibitis lege diuina Papam ex causa dispensare posse. de restitutio. spoliato. capit. literas. in princ. vbi de hoc

hoc. nam licet approbet illa, vt ex nunc, non vt ex tunc: contra facta verò contra legem canonicam approbare poterit, vt ex tunc. nec mirum, si plus potest in istis, quam in illis. facit quod no. de offic. delega. c. ex parte. j. & cle. coniu. de immun. eccle. de prole verò genita ex coniugio constituti in sacris, vel professi, videtur, quòd cum illud lex canonica dirimat: Papa illam possit legitimare, vt est dictum: nisi dicas, quod ius naturale ex nouo impedit contrahere: licet ius canonicum contractum dirimat. de hoc. §. de cle. coniu. c. cū olim. qui cle. vel vo. c. rursus. super glo. 2. per Ioan. And. cuius sunt praedicta verba super gloss. 2. hic posita. & praedicta sunt vera: cum quæritur, vtrum legitimitio Papae extendatur ad bona temporalia alibi sita, non in suo patrimonio. ¶ vtrum autem talis legitimitio reddat legitimum habitum ad honores, & alios actus, à quibus illegitimi repelluntur. Ioan. And. super ver. dispensatum. profectur de dispensatione Papae, vel episcopi, qui cum inhabili dispensauit in spiritualibus. dicit enim, quòd talis dispensatio episcopi non videtur extendi ad successionem: sed ad alios actus legitimos: puta vt possit esse iudex, & testis. Inno. verò tradit circa hoc talem regulam. ¶ quòd legitimatus, & restitutus famae, & cum quo dispensatum est in quocunque foro ecclesiastico, & ciuili omnia facere poterit: super quibus habuit potestatem, qui legitimaui, & dispensauit: vel famae restituit: poterit enim in omni iudicio testimonium reddere: & ad ciuiles honores vocari: nisi sint talia, quae tenderent in alterius prauidicium. verbi gratia. legitimatus ab vno primate, principe, vel ciuitate non obtinebit bona hereditaria ab intestato in terra, quae non sit subdita legitimanti: sic enim prauidicaretur consanguineis defuncti, vel fisco, qui debet ab intestato succedere. de hoc tamen plenius. infra tangam. Item legitimatus à iudice seculari per hoc non admittitur ad ordines: quia id non est de iurisdictione iudicis laici: sed summus episcopus legitimet aliquem, & in alia diecesi poterit promoueri: quia dispensare in ordinibus cum illegitimo est cuiuscunque episcopi, nec est in alterius prauidicium, quod illegitimus promouetur. In alijs verò, in quibus non est necessaria legitimitio: necessaria est famae restitutio, vel dispensatio; puta quod seruus manumittatur: vel obligatus nexibus curiae absoluitur, etiam si laicus hoc faciat: tamen redditus aptus ad ordines. §. 4. dist. per totum. ratio diuersitatis: quia in istis non est delictum, vel defectus: nec est in praedictis necessaria aliqua dispensatio. Alij dicunt, quòd etiam dispensare potest: & eo ipso, quòd dispensat in ordine, videtur dispensare in hereditate: vt sic licet non possit directò: tamen possit in consequentiam. & ita recitando pertransit Inno. cuius glo. vide in Spe. del. ad fi. verfi. sed illud quæritur. Host. etiam, vt apparet ex pluribus glo. suis hic positus in nouella super ver. rationibus. & super ver. gratiam. & super ver. focimus. videtur inclinare, per hunc tex. quòd indistinctè Papa etiam quò ad temporalia legitimare possit: nam hic non ideò legitimare recusat: quia non possit: sed quia isti erant concepti contra omnem legem: imò quòd possit, omnes rationes huius cap. ad hoc tendunt. Inter praedictas varias opin. quò ad temporalia opi. Io. An. distinguunt, vt §. videretur validioribus rationibus posse defendi. ¶ Secundo quæro iuxta praedicta: ¶ vtrum Comes, qui habet potestatem legitimandi ab Imperatore possit legitimare in terris Ecclesiae videtur quod non: quia legitimare est facere illum heredem, qui non erat futurus haeres: & remouere illum, qui futurus haeres erat: sed neutrum est possibile, vt Insti. de bono. poss. §. quos autem. & ff. pro socio. l. si fratres. §. idem respondit societatem. cū duobus alle. seq. ad hoc. §. de conce. praeb. c. 2. facit Authen. de ince. nup. §. dubitatum. & de trien. & se. §. hoc idem. ad hoc facit quod no. Io. 10. di. c. j. & 59. di. c. 1. & 101. distin. c.

26 vno. ¶ praterea in terris Ecclesiae Papa exequitur potestatem summi principis, vt in verfi. id autem. & in cle. Romani. dicitur, quòd habet plenissimam. si ergo habet plenam, & plenissimam. apparet, quòd sibi nihil deest: & vt patet in dicta clem. Imperator iurat, quòd ibi non exercebit aliquam iurisdictionem per se: vel per alium. Item legitimitio proprie dicitur esse principis donum, vt in Authen. quibus mod. nat. effi. sui. §. si verò. Item ergo non videtur, quod Comes possit extendere illud donum in terris Ecclesiae in prauidicium eorum, qui non consentiunt. facit de na. resti. l. fi. per Iacob. de Are. sicut enim Imperator non possit donare res Barbarorum: ita nec patrimonium exemptorum. Iacob. de Bel. disputauit istam q. & posuit eam in praallega. Authen. & tenuit, quòd valeat motus est principaliter: quia iste est actus iurisdictionis voluntariae, vt in dicta Authen. §. generaliter. & ff. de his, qui sunt sui, vel alii. iuris. l. fina. ergo coram omni iudice, & omni loco fieri potest, vt l. 2. de offic. proconsul. & de adoptione. l. emancipari. in princ. & §. j. Inducit etiam, quòd sicut princeps iurisdictionem habet vbi que. sic & is, qui auctoritatem habet ab ipso, vt l. fina. C. vbi, & apud quos. & de iudi. l. apertissimi. & quia se submittentis iurisdictioni prorogare poterunt, vt infra eod. versicu. in super. & quod no. C. de emancip. libe. l. j. & istam partem videtur tenere Ioan. Andr. ver. dispensatum. Aduerte, quia ista quaestio solum quærit, cum Imperator remouet maculam genituræ per suam legitimationem. quid ergo dices in inferiori à principe remouente obstaculum qualitatis personae: ¶ puta cauetur statuto, quòd filiusfamiliae, vel alia persona à iure prohibita possit facere testamentum: vel quòd spurius possit institui à patre. quod tamen, vtrum valeat, no. Bar. in l. testamenti factio. de testa. Sed posito, quòd valeat: vtrum vigore statuti poterit iste facere testamentum: vel institui à patre extra territorium statuentis. dicit Bar. quòd non, si hoc concedatur ab inferiori à principe: nam licet spectat ad actum voluntarium: non tamen poterit exerceri extra iurisdictionem concedentis. l. 2. de offic. proconsul. pro hoc in Authen. quibus modis na. effi. sui. §. filium verò. colla. 7. vbi legitimitio filij, quae fit per oblationem curiae non habet locum, nisi inter ipsum patrem offerentem: & filium, non alio legitimitante. ¶ Sed hic insurgit dubium. vtrum si intra territorium statuentis quis ista faciat, scilicet testamentum: vel haeres instituetur: an extendat vires ad bona extra territorium statuentis. tenet, quòd non: & subtiliter loquitur de hoc in l. cunctos populos. de summa trinita. cuius dicta retuli. supra de clerici. coniu. cap. cum olim. de legitimito igitur, vel aliter habitato ad quae admittatur, ex praedictis in ista quaestione, & praecedenti cum remisio. datis ad Bar. & ad Cyn. in l. j. de emancipa. liber. potes in multis instrui. & vide, quod not. Bar. in l. non ambigitur. ff. de legi. vbi quærit, ¶ vtrum statutum possit legitimare spurium. & v. detur, quòd no: quia legitimitio est de his, quae sibi princeps specialiter referuauit: vel per consilium, quod populum repraesentat, vt in gloss. rubrica. C. quae sit long. consue. Item consilij aequiparantur decurionibus, vt in gloss. rub. de decur. & ordo decurionum non potest restituere natalibus. C. de iur. annu. au. l. j. ergo nec consilij: & sic nec statutum. ista sunt verba sua in dicta l. non ambigitur. ¶ Tertio quæro. ¶ vtrum cum Princeps, vel Comes, cui illam legitimandi potestatem concessit, legitimat aliquem, sint vocandi illi, quorum interest, qui fortè sunt in prima successione. ad hoc dicas, quòd quandoque pater talis illegitimi impetrat: & supplicat principi, suo Comiti super eius legitimatione. & isto casu non credo requisitionem aliorum necessariam: cum enim possit isto supplicans illos in testamento praterire: & aliter per testamentum

de suis bonis disponere. similiter legitimando, potest sibi naturalem filium facere in successione potioram. argum. l. 1. §. sciendum. ff. de leg. 3. potest enim pater legitimare filios naturales: siue habeat legitimos, siue non. in Authen. de incest. nup. §. fina. & hoc tenet Bar. in l. Gallus. §. & quid si rantum. ad ff. de lib. & posthu. † quandoque filius ipse petit se legitimi patri viuenti, & hoc ignorante. & credo, quod legitimatio ista non teneat, primò per text. in Aut. quib. mo. na. effi. sui. §. illud tamen. vbi tex. dans formam huic actui, statuit, quod à patre petatur. secundò facit; quia hic tractatur de grandi patris præiudicio ignorantis hunc tanquam legitimatum ad eius successorem venturum, quem non sperabat: sed alios legitimos, vel fratres. Ideò eo irrequisito, non tenuit, in præiudicium suæ successione, arg. l. nam ita diuus. ff. de adop. diminueretur enim spes successione legitimorum: quam quisque liberorum obsequio sibi parat. ff. de adop. l. nam ei. §. præterea. si enim pater, vel fortè alij successuri sibi, fuissent requisiti, auertissent animum principis ab isto dono, & beneficio, vt l. item si vnus. §. fina. ff. de arbit. Item sicut in legitimatione tractatur, ne inuitus in alienam potestatem redigatur. vt in Authen. quib. mod. na. effi. sui. §. generaliter. ita requiri debet patris consensus: ne eo inuito, aliquis suis sibi efficiatur: & iura suitatis consequatur in sua successione: nec talia rescripta, tam grande præiudicium afferentia, & dominium rerum valent. vt C. de preci. Impera. offe. l. quoties. & l. nec damnosa. & hoc verum, quando patre ignorante, legitimatio facta est. † si autem eo supplicante, cum habet legitimos: videtur etiam non valere, non citatis illegitimis: cum text. in dicto. §. illud. concedat potestatem supplicandi patri carenti legitimis. Recolendæ memoriæ dominus Gulielmus de Perusio, doctus profundæ intelligentiæ consuluit Senis, quod patre instante, teneat legitimatio spurij: & succedat vnà cum legitimis, derogando illi Authen. qui. mod. na. effi. sui. §. fina. vbi supplicare pro tali prohibito est. Sed vt gloss. ibi dicit, posset princeps illi Authen. derogare: & valeret rescriptum legitimatōnis cū speciali clausula. non obstante illa. l. & posset hoc sustineri: dum tamen per talem legitimatōnem non minuerentur debita iuris naturæ legitimis. dicto enim casu, quo contingeret eorum legitimam minui: non valeret fortè legitimatio, ipsis non vocatis. & sic intelligo quoddam consilium cuiusdam domini Pauli, de Perusio. qui consuluit, quod non citatis legitimis, non valeat legitimatio spurij facta ad supplicationem patris. quod verum credo (vt dixi) quod ad præiudicium legitimæ: sed non quod ad residuum, cum possit pater ipsum extraneo relinquere. similiter pro legitimatōne spurij principi supplicare, & adiungere ipsum legitimo cohæredem. † quandoque filius post mortem patris petit se legitimi: & tunc aut pater petijt, & disposuit in testamento, quod noluit legitimare filium: & tunc de efficacia legitimatōnis postea sequitur idem dico per omnia, quod superius dictum est: quando viuenti patre facta legitimatio. vt in Authen. item si quid. C. de na. li. & in cor. vnde sumitur, quandoque pater nihil disposuit in testamento: & tunc in præiudicium eorum, quibus ius quæsitum est, legitimari non potest, illis irrequisitis, qui ex hoc læduntur. plus dico, quod ipsis consentientibus, hoc facere debet, vt l. penul. ff. de na. resti. posset tamè princeps, si vellet, ipsis irrequisitis, vt l. 2. de na. li. Ita dicit Bar. in dicto. §. & quid si tantum. vbi format. q. circa hoc talem. † Aliquis naturalis, vel spurij fuit legitimatus post mortem patris: an auferat bona his, quos tangit prima causa successione. videtur quod sic: sicut nepos, qui nascitur post mortem. vt l. si quis posthumos. ff. de lib. & posth. & l. eū qui dam. §. quod dicitur. de acqui. hæredi. & sic recuperat hæ-

reditatem patris, perinde ac si esset reuersus ab hostibus, vt l. si quis ex hæredato. §. si pater. de iniu. test. In contrarium facit: quia ista legitimatio est restitutio quadam naturalibus antiquis: quibus omnes homines liberi, & legitimi nascantur. in Authen. qui. mo. na. effi. sui. §. & si quidem. & §. illis. sed hæreditas alteri quæsitæ per restitutionem alterius non tollit, vt no. in dicta l. Gallus. §. & quid si tantum. ad hoc cap. quamuis. & cap. si parte. de rescrip. lib. 6. dicit ibi Bar. inuestigandum esse pro solutione huius q. an legitimatio retrotrahatur. videtur quod sic, per dictos. §. & si quidem. & §. illis. ipse dicit, quod licet trahatur retro: tamen ius alteri quæsitum non tollit: sicut fictio postliminij nõ tollit iura alteri quæsitæ per vlucā. vel præscrip. nisi per beneficium restitutionis tollatur. ff. ex qui. cau. ma. l. 1. hæreditatem verò recuperat: quia donec pendet, an reuertatur ab hostibus: alius non potest adire. vt l. nec res. C. de cap. vnde reuersus impetrauit bona vacantia. sed non est ita in casu restitutionis natalium: quia alius adire interim. id est ante legitimatōnem potest: nec illa spes restitutionis est consideranda, vt l. 3. siue. 4. de li. causa. & ideò credo, quod hæreditatem agnatis, vel alijs acquisitam nullo modo auferat: pendente verò iure adeundi, vtrum legitimatio superueniens auferat adeundi facultatem consanguineis: esset maius dubium. vide quod no. Ioan. An. in reg. sine culpa. ¶ Quarto quæro. † vtrum possit quis legitimare filium suum per procuratorem: & an ipse filius possit per procuratorem legitimi: videtur, quod non, vt l. iubemus. C. de emā. li. & l. omnes. C. de his, qui ve. ata. impe. vbi hoc tenet Iac. Bu. ad hoc l. nec mulier. de ma. uin. contrarium tenet Barto. & dicit, quod tam ex persona patris, quam ex persona filij possit fieri per procuratorem. probatur primò: quia hoc non reperitur prohibitum: ergo concessum, vt l. 1. §. vsus. de procura. secundò probatur per casus speciales. certum est enim, quod rescriptum potest impetrari à quocunque. & nihil refert à quo. vt l. vniuersis. C. de preci. Impera. offe. sed lex dicit, quod ista legitimatio fit per impetrationem priui legij, seu rescripti secundum illam formam, vt probatur in Authen. qui. mo. na. effi. sui. §. si quis igitur. & in glo. quæ incipit. quod aliter fiat. pro hoc Authen. si quis. C. de na. li. vbi oportet, quod filius ostendat voluntatem patris: nec requiritur, quod sit præsens. Item ex parte filij non est necessesse. sufficit enim, quod habeat ratum, vt in dicta Authen. qui. mo. na. effi. sui. §. generaliter. Non ob. l. iubemus. & alia præ alleg. q. in legitimatōne pater nihil disponit: sed principi disponenti consentit. Non enim est pater, qui legitimat: sed princeps ipse leg. cōtrariæ loquuntur, quando pater disponit, licet auctoritate iudicis, vt in eis apparet: & non potest fieri per procuratorem: quia non est in administratione patrimonij. & eodè modo responde ad l. omnes. C. de his, qui ve. ata. impe. & ita dicit Bart. in d. l. Gallus. §. forsitan. de lib. & posthu. q. inducit ad. q. an filiatio spiritualis possit contrahi per procuratorem. quod dic. vt s. de cog. spir. c. 1. & vide in l. neque. de adop. vbi Bar. idem dicit, vt s. ¶ Quinto quæro. hic dicitur, q. Papa certis causis inspectis, exercet iurisdictionem in omnibus regionibus: quæro ergo de ratione, quare Papa habeat ita latā potestatem: & quare maiorem, quam Imperator. dicit ipse, q. licet sit superfluum hoc probare, tanquā qui conetur solem facibus adiuuare. 6. q. 1. c. si omnia. tamen illa maioritas iuuatur rōne: constat. n. q. Ecclesia est multitudo fidelium, & vniuersitas Christianorum. de conse. di. 1. c. Ecclesia. habes duo latera. dexterum, scilicet clericorum ministrantium, quæ ad spirituale vitæ pertinet. sinistrū. laicorū, tractantiū necessaria vitæ terrene. Item est duplex potestas. s. spiritualis: caput habes summū Pōtificē: & secularis caput habens regem. de ata. & qua. c. pe. 26. dūst. c. duo. spiritualis autem prior est

temporali in tribus. primò dignitate: nam dignior est anima, quam corpus. de tran. cap. secundo. vnde Abraam pñā arcta, vt minor, obtulit Melchisedech decimas, vt maior. Gen. 14. Benedixit etiam illi Melchisedech, vt maior. facit ad Hebre. 7. Secundò est prior institutione: vnde sacerdotium Melchisedech præcessit legem scriptam. de consti. cap. translato. facit Exo. 28. Item per sacerdotium, Deo iubente, ordinata fuit regalis potestas. Re. 8. in fin. ibi dixit Dominus ad Samuelem [Constitu super eos regem.] ad idem Exo. 10. Tertiò est prior potestate, vel auctoritate: quia spiritualis terrenam instituit, & iudicat, vt hic. ibi [nescitis.] & c. ipsa spiritualis si deuiat, à nemine iudicatur. primo ad Corin. secundo. quod de Papa omnino verum est. 9. quæstio. 3. c. nemo. & c. aliorum. excepto quem de hæresi. 40. disti. c. si Papa. † Hostien. vltra prædicta probat hoc nouem rationibus. primò probat per ordinem scripturæ etiam legis humanæ: quæ Papam Imperatori præmittit. in Authen. quomodo oportet episcopos. in prin. col. prima. ex hoc constat maiorem esse: quia maiora minoribus præferuntur. C. de nouo Cod. fa. l. 1. post medium. & de maio. & obe. c. statuiimus. Secundò ratione subiecti, scilicet anima, quæ est corpori, & terrenis omnibus præponenda. C. de sacrosanctis ecclesiis. l. sancimus. ibi [quantò quis melioribus præest.] & c. & in Authen. de defen. ciui. §. nos igitur. & per hoc dicitur, quod omnia temporalia sibi subfunt: nam anima facta est ad Dei seruitium: reliqua verò ad seruitium animæ. vnde solet dici. qui habet rusticum, habet & bonem. & sic regens animas non excluditur ab his, quæ sunt animabus subiecta: non sic econtrario. ff. de adi. edi. l. iustissime. tertiò probatur naturali ratione. sicut enim Christi generatio, siue conceptio superaret rationē, & omnem sensum; quia natus ex virgine, & momento verus homo, & Deus: sic iurisdictione ab eo procedens superat omnem rationem: vt sic eius iurisdictione ab eo profluens, vt filia, debet esse similis patri suo. ff. de ædi. edic. l. quod si nolit. §. si mancipia. hinc est, quod incidens spiritualis quæstio ad eū remittitur, quæ scripta iuris ratione deberet coram illo, coram quo incidit, ventilari, vt supra de ord. cog. ca. tuam. coniuicta. l. quoties. de iud. Quarto ratione fortitudinis, vt supra de transla. c. inter corporalia. vnde quantumcunque sit spiritualis accessoria principali. tamen ei tanquam princeps, & domina dominatur, de iureiur. c. debitorēs. Quintò quia princeps non solum subest Papæ, sed suo simplici sacerdoti: qui ipsum soluit, ligat, & iudicat. de pœni. & re. c. omnis. cum tamè clericus quantumcunque minimus possit à laico iudicari. supra de for. compe. c. si diligenti. Sextò fulcitur hoc diuersis auctoritatibus. 96. disti. cap. cum à duorum. & c. duo. de maio. & obe. c. solite. vbi de hoc septimo diuino miraculo: & antiquitate diuturna consuetudine approbata. de transla. c. quanto. Octauò ex vi fidei: sicut enim ponere duo principia, est hæreticum. 24. quæst. fin. ca. pen. sic ponere duos generales vicarios, & sibi æquales in terris, hæreticum videtur, quò ad ius pertinet. ne igitur hæreticus videaris, hæc sit vna fides: quod sicut vnus Deus est immutabilis. de summa trini. cap. primo. sic & vnus est summus vicarius in terris. Nonò ratione vnitatis, quæ non recipit diuisionem. 24. quæstio. prima. c. loquitur. cum igitur sit vna Ecclesia simul collecta. vnum baptisma. vnus Deus. vna fides: non potest vna sponsa generaliter habere nisi vnum patrem: nec vnum corpus, nisi vnum caput. & istæ sunt rationes Host. qui remittit ad summam. eo. tit. §. qualiter. 1. respon. & vide ad prædicta no. per Inno. s. de fo. compe. c. licet ex suscepto.

A D D I T I O N E S.

a ¶ Recognoscit Imperatorem. Vide Bal. in c. 1. in princ.

de pace iura. firman. in vsibus feud. Barto. in l. si duas. §. grammatici. de excusa. tuto. Panor. hic. Oldra. consi. 69. incip. Consuevit dubitari. Bal. in c. 1. de inuesti. in mari. fac. Cardi. in clem. 1. in fine princ. de iureiuran. Bal. in l. 1. §. 1. de offi. præfec. prato.

b ¶ In terris Ecclesiæ. Vide Iac. But. in cons. incip. Quidā nomine Ognibene. Bal. in 1. cōstitutiōne Cod. ver. iuxta hoc quæro. Pau. de Cast. consi. 228.

c ¶ Papam. Papa an possit dispensare in omnibus constitutionibus apostolicis, vide Io. de Turre cremata in ca. sunt quædam. 14. dist. & an possit committere simoniā. vide eundem in c. latorem. 1. q. 1.

S V M M A E.

- 1 Ignorantia vnus ex parentibus plus prodest filijs, quā alterius scientia. Et hoc quomodo. nu. 2.
- 3 Filij puniuntur propter parentes mandatum Ecclesiæ contemnentis.
- 4 Matrimonium quando dicatur in facie Ecclesiæ contrahi.
- 5 Cap. cum inhibitiō. quando locum habeat.
- 6 Seruus, qui putabatur liber, eantraxit cum libera in facie Ecclesiæ ignoranter: an proles inde suscepta erit libera, & legitima.

EX tenore. Si coniugatus, viuenti prætreat cum secunda ignorante, legitima erit proles. hoc dicit. sunt duæ partes. In prima iudicis consultatio. In secunda responsio. ¶ No. primò, quod mater egit hic, vt tutrix nomine filij sui, vt glo. dicit. & concepit verba executiua libelli in personam suam, & filij. de hoc tamen scilicet qualiter concipiatur libellus, an in personam tutoris: vel curatoris: vel sui pupilli, & adulti. dic. vt no. Bar. in l. 1. ff. de adm. tuto. ¶ Secundò no. † quod filijs plus prodest ignorantia vnus ex parentibus: quàm scientia alterius. vbi ergo ex vna parte est mala fides: ex altera bona: quò ad tertiam personam consideramus potius bonam fidem, quàm malam: & sic potius id, quod prodest, quàm id, quod nocet, vt l. si quis in graui. §. fin. ff. ad Sille. vbi de hoc. ¶ Tertio no. † quod ad hoc, vt ignorantia alterius parentis proficit filio inde nato, requiritur, quòd matrimonium sit contractum in facie Ecclesiæ: aliàs si occultè, ignorantia, siue error probabilis, impedimento detecto, non excusat clandestinè contrahentes, vt supra de clan. despon. c. fin. similiter econuerso. contrahere in facie Ecclesiæ non prodest filiis, si parentes sciunt impedimentum, vt præalle. c. §. pari modo. distingue ergo, quòd aut matrimonium est contractum in facie Ecclesiæ: aut clandestinè. primo casu, aut ambo parentes habuerunt bonam fidem: & proles est legitima. aut vterque malam: & proles est illegitima. aut alter habet bonam, alter malā. & est casus hic. & inspicimus, quod est partium, scilicet error. secundo casu quando clandestinè cōtraxerūt: tūc indistinctè est proles illegitima, detecto impedimento: siue illud parentes sciuerint: siue ignorauerint, vt dicto. c. fin. † puniuntur ergo filij propter parentes, mandatum Ecclesiæ contemnentis. ff. quod met. causa. l. si quidem. & C. solu. ma. l. 3. ¶ Oppo. ista vidua agebat nomine filij ad hæreditatem R. patris sui: & oppositum sibi fuit, quòd R. fuit natus ex adulterio. sed videtur, q. ista exceptio fuerit impertinens, & inefficax: quia quantumcunque quis sit spurij: tamen filij, quos suscepit legitimos, debent sibi succedere: quia hoc nõ reperitur prohibitum: ergo permittitur. Pet. de Anch. sup. 4. Decre. 14 sum

sum in materia successio. vt dicit glo. not. in Auth. qui. mo. na. effi. sui. §. si. solu. timore huius contrarij sentit Ioan. An. qd hic non erat questio de successio. R. sed patris eius, ad quam, mediante patre, volebat iste pupillus peruenire: qd non poterat: vbi pater eius fuisset spurius, vt opponeretur, vt §. eo. c. causam quæ. & dixi §. eo. c. lator. vbi tetigi, quo iu re veniat iste nepos ad hereditatem aui, siue pater eius eã adiuerit, siue non. & an possit patris hereditatem repudiare, & auitam amplecti, & conuerso: ibi remisi. ¶ Secundo opp. hic Papa intromittit se de hereditate. cõtra c. causam quæ. 2. §. eod. fo. Papa in Beneuento habet temporalem iurisdictionem. §. eo. c. de app. c. si duobus. vel reus noluit excipere, secundum Vin. ¶ Quæro ¶ quando dicatur matrimonium contrahi in facie Ecclesiæ. dicunt quidam, ex quò fit publicè coadunatis amicis, & nemine excluso: & sic vtur Lombardi, & Italici. argu. C. de nup. c. si vicinis. Alij dicunt, qd tunc dicitur contrahi in facie Ecclesiæ, quãdo seruata est solemnitas bannorum. ¶. ti. j. c. fin. & hanc tenet Io. An. post Inno. & Host. arg. §. de clan. despon. c. fi. secundum hanc ergo opi. Italici, qui solemnitate bannorum non vtuntur, non habent illud beneficium, de quo hic. & §. c. 2. quan tuncunque igitur ambo, vel alter coniugatorum habuerit bonam fidem: proles ex eis suscepta non erit legitima: si postea detegatur impedimentum, quod est durum sentire: quia si non seruant verborum corticem dictæ constitutionis: tamen seruant mentè: ante enim, quãd contrahant, coadunatis amicis hincinde publicantur munera contrahenda: quãtitatis dotis donatio. & simi. & ita Senis, & hic Venetijs feruari vidi: deinde post tempus fiunt festiuitates nuptiarum diebus pluribus. ista ergo dicere matrimonia clandestina, non videtur tutum, argu. l. si pupillus. §. procribere. de inf. sti. & c. causam quæ. de elect. in cle. licet enim varietur iuris solemnitas: si substantia est eadem, non variatur eius dispositio, vt l. ordo. ff. de publ. iud. ad hoc illa regula. nihil refert quid ex æquipollentibus fiat. l. cum eorum. C. de sent. facit c. intelligentia. de verbor. signifi. c. ad hoc. §. eo. c. 2. ibi [publicè, & sine contradictione.] & c. nam ante illam contli. cū inhibitio. credo, qd parentum probabilis ignorantia profuisset filijs ex eis natis: sicut prodest in alijs: quæ non sunt ita fauorabilia, vt patet in l. Celsus. de vsucap. & c. consultationibus. de iure patro. & l. Barbarius. de offi. præ. cum alijs similibus: in quibus iustus error habetur pro veritate, per Ioan. An. Inno. & Host. facit, qd a forma constitutionis nõ est in dubio recedendum, vt l. constitutionib. ad munici. ¶ Secundo quæro. ¶ si qui contrahunt, non seruata solemnitate illius c. cum inhibitio. vel ea seruata. sed impedimētū sciūt: & deinde contracto matrimonio, detegatur aliquod impedimentum, aliud quãd proximatis: an habeat locum illud c. vt proles illegitima censetur. dicunt quidam, qd nõ: quia illud c. non facit mentionem, nisi de impedimento proximitatis: & quia proles fauorabilis est, vt hic. & argum. ff. solu. matr. l. si cum dotem. §. fina. & hoc tenuit Vin. l. illam Decre. solum habere locum in impedimento graduū. contrarium tenet Ioan. An. quia eadem est ratio in quolibet impedimento canonico, vt ibi no. & quia ex quò occurrit canonicum impedimentum, proles non est fauorabilis: nisi matrimonium sit in facie Ecclesiæ contractum, vt hic, & ibi. dicit ergo, qd sunt illegitimi: licet enim illa constitutio propter appositionem pœnæ videatur odiosa: tamen est fauorabilis: quia inducta in animarum fauorem. Ideo ad ipsum pœna non est restringenda: sed dilatanda, vt vitentur pericula animarum. Ita dicit Io. An. ¶ Tertiò quærit glo. ¶ si pœne, qd seruus, qui putabatur liber, contraxit cum libera in facie Ecclesiæ ignoranter: an proles inde suscepta erit libera, & legitima. arg. qd non. C. solu. ma. l. 3. allegat in contrarium l. si cum dotem. §. si. fo. ma. Io. An. dicit, qd illa questio

non procedit in seruo contrahente quò ad seruitutem par tus: quia si mater est libera, eius conditionem sequitur, & non patris, siue scienter, siue ignoranter contraxerint. quò ad legitimitatem verò dicendum est, partum hoc casu legitimum: si bona fide in facie Ecclesiæ sit contractum. si verò ponamus seruam cum libero in facie Ecclesiæ contraxisse bona fide: tunc procedit questio, in qua dicit Ioan. An. qd facies Ecclesiæ bene adiuuat prolem quò ad legitimitatē: sed non quò ad libertatem. separato igitur matrimonio, ppter istū errorem, proles non erit legitima, sed serua: postquam mater eius, cuius conditionem partus sequitur, reperitur serua. ¶ Non ob. l. 3. C. solu. matr. quæ dicit, quòd ille censetur spurius: nam iure illo cum serua, vel seruo non potest esse matrimonium: de iure canonico verò secus, vt supra de coniu. seruo. c. j.

S V M M A E.

- 1 Matrimonij sacramentum potest esse inter infideles.
- 2 Matrimonia infidelium regulantur secundum legem antiquam veteris testamenti.
- 3 Consummata, & perfecta per hominē, qui mutauit statum, iudicantur secundum legem suam veterem, & non nouam illi contrariam.
- 3 Plures habens simul uxores, vel vna repudiata legitima, cum alia contraxit: an post conuersionem filij ex his nati erunt legitimi.

GAudemus. Not. primò ¶ qd inter infideles potest esse sacramentum matrimonij. ad hoc 26. d. fin. c. deinde. nam & dominia rerum retinent: & acquirere possunt. quod dic, vt no. §. de voto. c. quod super his. ¶ Secundo no. ¶ qd matrimonia infidelium regulantur secundum legē antiquam veteris testamenti: & constitutione canonica non ligantur. ¶. de diuor. cap. gaudemus. post princ. vbi de hoc. ¶ Tertiò no. ¶ qd consummata, & perfecta per hominem, qui mutauit statum, iudicantur secundum legem suam veterem, & non nouam illi contrariam: quod facit ad no. supra de ob. ad ra. c. j. in nouella. in quaestione laici, qui post delictum effectus est clericus, vt l. j. ff. de pœn. & l. iubemus. in fi. C. de testamentis. ¶ Quæro. textus iste loquitur de infidelibus, qui contraxerunt matrimonium in secundo, vel tertio gradu. ¶ quid de illis, qui plures habent simul uxores: vel repudiata legitima, cum alia contraxerunt: an post conuersionem filij ex his nati erunt legitimi. videtur, qd nõ: quia inter istos non est matrimonium, vt §. de diuor. c. gaudemus. §. quia verò. & §. qui autem. pro hoc facit, quòd ille tex. loquitur de coniunctis in secundo, vel tertio gradu, cū quibus est verum matrimonium, vt dict. cap. gaudemus. in princ. gloss. tenet hic, quòd ille tex. debet intelligi de illis, qui cum pluribus contraxerunt simul: vel post repudiatam legitimam contraxerunt cum alijs: filij enim ex talibus nati ante conuersionem habentur pro legitimis: & in istis vèdicat sibi locum mens huius consti. dum dicit [opinionem & effectum.] nam licet veritas non sit ita habeat: tamē, quia tali ritu vtuntur: & opinio eorum est, quod matrimonium teneat: & quòd proles eorum sit legitima: Ecclesia in hoc opinio. istorum sequitur quò ad ea, quæ præcesserunt conuersionem. & ita dicit Ioan. Andr. Ratio huius tolerantia est, quam dixi supra in secundo not. videlicet quia non ligantur constitutione canonica. In Christianis enim consuetudo talis, & opinio contraria constitutioni canonica: non excusaret: licet error facti probabilis excusaret. ad hoc. §. de spon. c. j. & c. non debet. de consang. & affin. & supra c. 2. &

& c. §. proximo. aut ergo loquitur de fidelibus: aut de infidelibus. & si de fidelibus: aut errant in iure: aut in facto, vt patet ex prædictis.

Qui matri. accus. possunt.

S V M M A E.

- 1 Ad matrimonium accusandum qui admittantur.
- 2 Idonei qui sint ad testificandum super matrimonio.
- 3 Qualiter procedatur super accusatione matrimonij.

DICTVM est supra de matrimonijs, & ip forum impedimentis: bene est, vt dicamus de iporum separationibus, & diuor tiis. & quia hæc solent, & fieri debent accusatione præmissa, & probatione ritè facta: ideo præmittit istam rubricam. secundum Goff. & Host. qui aliter etiam continuat. sed hoc placet. habetur de materia. 3. §. q. 6. per totum conuenit. de testi. quoti. & c. scut. & c. super eo. 2. & c. in literis. ex tenore. cum in tua. licet ex quadam. de testi. co. c. 1. & c. ceterū. & c. præterea. de eo, qui cog. con. c. de illo. ¶ Quærit Inno. ¶ qui admittantur ad accusandum matrimonium. ex cuius dictis, & Io. An. distingue. nam quandoque accusatur matrimonium ad plenum diuortium celebrandum: quandoque ad separationē, quò ad thorum. primo casu aut impedimentum prouenit ratione consanguinitatis: vel affinitatis. aut prouenit ex defectu frigiditatis: vel alterius impotentia: coeundi. si ratione affinitatis, & consanguinitatis, omnes admittuntur ad accusandum: sed quodam ordine successiuo, si plures concurrunt: nam consanguinei coniugum præferuntur extraneis: eis verò tacentibus, extranei admittuntur. Rursus de extraneis præferuntur antiquiores, & maturiores vicini. 3. §. q. 3. c. 1. & 2. & j. e. c. videtur. ipsi et maritus, & vxor ad hoc admittuntur. ¶. eod. c. in super. Si verò impedimentum prouenit ex defectu frigiditatis: vel alterius impotentia: vel erroris: & non admittuntur, nisi coniuges, vt not. Specu. e. tit. in prin. & quod ibi per Io. An. ¶ super versu. repellitur ergo. secundo casu principali quando quæritur de separatione quò ad thorum propter adulterium. & dicit Inno. quòd nõ admittitur nisi maritus: & merito: quia quò ad thorum potest sibi istam culpam remittere, & reconciliare eam sibi, vt §. de adul. c. 3. ad pœnam verò adulterij infligendam etiam extranei admittuntur quodam ordine successiuo. quod dic, vt l. is cuius. §. marito. ff. de adul. ¶ Secundo viso. qui sint idonei ad accusandū, quæro, qui sint idonei ad testificandū. Io. An. tradit regulā: qd illi ¶ qui admittuntur ad accusationem, admittuntur ad testimonium: & illi, qui repelluntur ab accusando, repelluntur a testificando: quinimo quandoque in causa matrimoniali idem potest esse accusator, & testis. 3. §. q. 6. c. si duo. & c. in synodo. & c. de parētela. & omnino vide, quod circa hoc ipse no. in Spec. eo. c. super versu. in causa. hoc autem, quod dixi, quòd idem potest esse accusator, & testis, intellige cum accusatur matrimonium de consanguinitate: si verò ratione alterius impedimenti (puta de contractu cū alio: vel de voto: vel de spiritali cognatione: vel de hoc ipso, an contraxerit, vel non) & tunc licet quis admittatur ad accusandum: tamen ad testificandum admittitur pater, & mater, vel consanguinei, omni distinctione semota, de qua in c. super eo, §. de testi. nam quandoque talium testimonium est suspectum, vt ibi patet. In consanguinitate est igitur speciale, quòd nunquam debet haberi suspectum testimonium alicuius consanguineorum, secundum Innoc.

Host. in hoc contra. ¶. eod. c. videtur. vbi per Ioan. An. ¶ Tertiò quæritur. ¶ qualiter procedatur super accusatione matrimonij. dicit, quòd aut questio vertitur super fœdere matrimonij: & proceditur sine strepitu, & figura iudicij. quod dic, vt in clem. dispendiosam. de iudi. quandoque questio vertitur de separatione matrimonij quò ad thorum, & proceditur lite contest. & dic, vt lite non contest. ca. 1. & c. quoniam. §. porro. cum sim.

A D D I T I O.

¶ Accusatur. Accusatio quid sit. vide Ioan. de Turrecremata in c. 1. 2. q. 2. & an licet quis repellatur ab accusatione. vide eundem in c. beatus. 3. q. 4.

S V M M A E.

- 1 Bona illorum, qui fugiunt, & damnari non possunt, annotantur de iure civili: & post annum deferuntur in fiscum.
- 2 Vxor, qua petit ratione impedimenti matrimonium separari, audienda est contra virum absentem ex causa necessaria non probabili.
- 3 Absens, contra quem agitur, est cum omni diligentia requirendus.
- 4 Vxor an teneatur sequi virum, qui nõ potest morari in ciuitate propter periculum mortis.
- 5 Pactum si fiat in matrimonio, qd sponsus debeat trahere moram cum sponsa in certo loco: et in certa domo, an valeat. & sit seruandum.

RElatum. Cum agitur de fœdere matrimonij, reo absente con tumaciter possunt super impedimento matrimonij testes recipi, dummodo legitimi: & ad dicta illorum debet ferri sententia. & sunt duæ partes. in prima consultatio. in secunda responsio ibi [ceterum.] ¶ Not. primò, qd quandoque quis abest a ciuitate ex causa necessaria non probabili propter metum mortis: quia deliquit. ad hoc l. Papi. exuli. de mino. ¶ de iure ciuili istorum bona, qui fugiunt, & damnari non possunt, annotantur, & post annum deferuntur in fiscum. vt ff. de requi. re. l. 1. & 2. quod ius vtrū hodie sit correctum per Aut. bona damnatorum. C. de bo. dam. dic, vt ibi per Cyn. an autem peccaret homicida in foro conscientia, si permitteret se capi: vel non fugeret de carceribus, cum posset tangit glo. in clem. pastoralis. de iureiuran. arg. quòd non peccet in l. 1. ff. de bonis eorum, qui mor. sibi eonsci. ¶ Secundo no. ¶ quòd vxor, quæ petit ratione impedimenti matrimonium separari, audienda est contra virum absentem ex causa necessaria non probabili. concor. §. tit. 1. c. perlatum. ¶ Tertiò no. ¶ quòd ille, contra quem agitur, si absens, est cum omni diligentia requirendus: & alia obseruanda sunt, de quibus in dicto c. perlatum. & vt ibi, & hic patet, quòd ante propositionem querelæ cõtra talem absentem requiritur, quòd fuerit diutius expectatus. ad hoc. §. de spon. c. in præsentia. & hoc in qualibet causa ita est, scilicet quòd non debet iudex contra absentem festinare processum: ne postea rediens, & allegans rationabilem absentia causam, perat processum irritari. quod posset hoc casu, iuxta no. in c. si. §. de eo, qui mit. in poss. ¶ Quartò no. vagam alicuius inquisitionem, vt per ciuitates, & loca per literas episcopi inquiratur. ad hoc §. de dolo, & contu. c. cum olim. vbi mandat requiri in Iberniam. facit quod no. Bar. in l. in illa stipu. si Calendis. & l. hoc iure. de verb. obliga. & l. 4. de dam. infec. ¶ Opp. dicitur hic, quòd

quod si iste non potuerit reperiri: poterit procedi ad receptionem testium, & sententiam. Sed contra de c. quoniam frequenter. §. 2. §. vt lite non contest. vbi absens non per contumaciam semper debet expectari, & non contra eum procedi. so. ibi fuit contumax sine culpa: hic cum culpa, quare non debet obesse mulieri. ita dicit glo. culpa ergo sine contumacia, & sola contumacia iustificat processum contra absentem in causa matrimoniali secundum glo. Tan. dicit, quod hic iste impediatur, ne possit ad eum citatio peruenire. quod intelligo non de impedimento resistentiae de losa: de qua cortum esset posse procedi: sed quia per orbem vagabatur: & ista vagatio impediatur, ne possit ad eum citatio peruenire. Ioan. Andr. refert quendam Decretorum Doct. dixisse, quod circa so. praedicti contrarij deficiebat hic quaedam additio Bert. pro solutione contrarij sic distinctio: quod quandoque constat de contractu: sed allegatur impedimentum, per quod petitur diuortium: & hoc casu proceditur contra contumacem, contra testium receptionem, & diffinitivam sententiam. & ita loquitur hic. & cap. quoniam. §. porro. & §. i. j. c. perlatum. quandoque non constat de matrimonio, & negatur contractus matrimonij: & hoc casu non proceditur lite non contest. ad receptionem testium, nec ad sententiam. vt. §. vt lite non conte. c. tua. Sed vt dicit Ioan. An. illa non fuit additio Bert. & falsum continet in secundo dicto. cum §. porro. generaliter loquatur, quando de fœdere matrimonij, vel maritali copula agitur. & ratio ibi reddita & eo casu viget. Item hodie, parte non contumace, omittitur contestatio, per cle. saepe. de verbo. sign. coniuncta cle. dispendiosam. de iudi. ¶ Quæro in casu huius c. ¶ quando non potest vir morari in ciuitate propter periculum mortis: an vxor teneatur eum sequi. dicit gloss. quod sic, nisi esset vagabundus: quia tunc non teneretur eum sequi. de oper. li. l. quod nisi. §. ex prouincia. & no. illum glo. nam occurrit hic Venetij, vbi quidam exbannitus pro maleficio constituit procuratorem ad petendum coram episcopo, vt eius vxor ad eum accederet: cum non posset hic morari. & vide Barto. in l. Mœuia. ff. de an. le. & dixi supra. de coniu. lepro. cap. j. ¶ Secundò quærit Ioan. Andr. ¶ si fiat pactum in matrimonio, quod sponsus debeat trahere moram cum sponfa in certo loco: & in certa domo. an valeat & seruandum sit. dicit Ioan. Andr. quod sic: quia in traditione cuiusque rei potest apponi pactum. C. de pact. l. j. multò magis in traditione, propter quam morari non possit: vt timor mortis: sicut fuit in isto c. & argu. supra de except. cap. pastoralis. & de offic. dele. cap. insinuante. habent enim pacta tacitas conditiones, propter quas licitum est ab eis recedere. quod dicit, vt supra de iureiur. cap. quemadmodum. & quod no. Barto. in illa disputatione. Lucanæ ciuitatis statuto. & c. de illa q. plenius not. Hostien. in summa de coniu. ser. §. sed an consensus. versicu. vltimo. circa ipsam etiam vide quod no. Bar. in l. Titio ceterum. ff. de cond. & de. vbi quærit de efficacia huius pacti in alijs dispositionibus, & quis obliget se ad perpetuam moram: vel ad carceres, si non soluat debitum. facit. §. de iureiur. c. ex rescripto. & Cyn. in l. f. C. qui bo. ce. poss.

S V M M A E.

- 1 *Expressi aliquid chartis siue literis aliud est: aliud expressi viua voce.*
- 2 *Dispositio, qua loquitur de loquente alteri, non habet locum in eo, qui ei literas dirigit.*
- 3 *Accusator ille dicitur, qui desert impedimentum matrimonij.*
- 4 *Iudex non debet admittere accusationem per literas de-*

- stinatam: nec testimonium.*
- 5 *Præsumptio cum alijs indicijs sufficit ad sententiam.*
 - 6 *Testis an possit testificari per literas. quod non. & numer. 7.*
 - 8 *Iuramentum non desertur in causa matrimoniali propter præsumptionem in defectum plenæ probationis.*

A Nobis. Accusatio, ac testimonium in causa matrimoniali principa-

liter, & nõ per literas fieri debent. In prima parte ponitur quæstio. in secunda responsio [ibi ad hæc. ¶] No. primò, ¶ quod aliud est aliquid exprimi chartis, siue literis: aliud viua voce. & hoc verum in accusatione, & testificatione: vbi personæ præsentia multum facit, qua constantia, qua trepidatione loquatur, vt l. de minore. §. tormenta. ff. de mino. vbi verò idem est effectus viua vocis, & per literas declarata: ¶ tunc dispositio, quæ loquitur de loquente alteri, non habet locum in eo, qui literas dirigit: puta mandat episcopus, quod sub pœna. x. nullus loquatur Titio: certè si sibi quis voce non loquitur, sed in scriptis: credo, quod in pœnam incidat. argu. eius, quod no. infra de sen. excõ. c. decernimus. lib. 6. & l. j. de verbo. oblig. ¶ Secundò no. ¶ quod ille, qui desert impedimentum matrimonij, dicitur accusator. dicit tamen Io. Andr. q. proprius potest dici nunciatio, quàm accusatio. quia ad hoc debet dirigi accusantis intentio: vt cessent à peccato: nec aliter interest eius: & melius est, quod fiat in scriptis. de testi. in inte. c. ex literis. in fi. paratur autem iuramentum de veritate dicenda: & illa, quæ dicitur hic accusatio matrimonij post consummationem: ante contractum dicitur denunciatio proposita ad impedendum matrimonium contrahendum. §. de despon. impub. c. ad dissoluendum. secundum Inno. ¶ Tertio no. ¶ quod iudex non debet admittere accusationem per literas destinatam: similiter nec testimonium: requirunt enim illa. f. accusatio, & testimonium præsentiam personæ: vt sic iudex videat, qua constantia, & c. vt dixi §. in primo no. vnde mandatur iudici, q. examinationem testis in graui causa non committat alteri: sed examinet per seipsum, vt in Auth. apud eloquentissimum. C. de fide instr. & de confi. cap. j. & in casibus, in quibus de mandato suo alius examinat, cum attestationibus sigillatis, notificare debet iudici, qui commisit, quantum sit fides testibus adhibenda. de fidei iur. c. constitutus. ad quod vide no. §. de proba. cap. quoniam contra. & per Bar. in d. §. tormenta. in prin. ¶ Quarto no. ¶ quod præsumptio cum alijs indicijs sufficit ad sententiam. de quibus præsumptionibus, & indicijs dicit, vt supra de præsumpt. cap. literis. cum fi. & per Bar. in l. fina. ff. de quæstio. & l. admonendi. de iureiuran. Quærit glo. quare tex. dicit [accusatione matrimonij.] & c. & sic videtur loqui in accusatore. ¶ quid in teste, an possit per literas testificari. dicit, quod iste tex. potius debet intelligi in teste, quàm in accusatore, propter id, quod dicit [quantum ad præsumptionem.] & c. & ibi [ad sententiam.] & c. ex dicto enim accusatoris non resultat præsumptio, nec sententia fertur: sed ex testimonio testis sic: & est expressum, quod ¶ testis non possit deponere dictum suum per literas in cap. testes. 3. q. 9. Rationem iura dixi. & no. gloss. ¶ quod in causa matrimoniali propter præsumptionem non desertur iuramentum in defectu plenæ probationis.

S V M M A E.

- 1 *Testes, qui sunt idonei ad matrimonium coniungendum, sunt etiam idonei ad matrimonium separandum.*

- 2 *Consanguineos magis præsumendum est habere notitiam parentela, quàm extraneos.*
- 3 *Parentela qualiter probetur.*
- 4 *Parentes, non sunt idonei testes in causis filiorum, nec in criminalibus, nec in civilibus, nec in alijs negotijs. fallit in causa matrimoniali.*
- 5 *Et hoc, an semper. nu. 5.*
- 6 *Filius pro matre, vel patre, qui secundo contraxisse dicitur, an sit idoneus testis.*

Videtur. In causa matrimoniali super confanguinitate, & cõtractu

testificari possunt confanguinei. & tria facit. primò ponit dictum: secunda. ibi [ideò.] ipsius rationes. tertia. ibi [quod verò ipsius.] soluit quoddam contrarium. pone enim sic casum. Petebam quandam in vxorem: ad probandum contractum inducebam parentes meos: ipsa ad probandum confanguinitatem inducebat suos. quærebat, an essent admittendi. ¶ responde, vt in tex. ¶ Not. primò, ¶ quod testes, qui sunt idonei ad matrimonium coniungendum, sunt etiam idonei ad ipsum separandum: nam & solemnitas, quæ requiritur in contractu, requiritur in dis-tractu, vt in Aut. contra. §. de diuor. ¶ Secundò no. ¶ quod magis præsumendum est, confanguineos, quàm extraneos habere notitiam parentela. concor. quod no. in fi. in l. de tutela. C. de in inte. re. mi. cum igitur de parentela quæritur: citius confanguinei, quàm extranei ad testimonium admittuntur. ¶ Tertio no. ¶ quod parentela probatur 2 testibus: Chartis, & recitatione maiorum. concor. ff. de proba. l. fi. & §. de testi. c. licet ex quadam. & l. si chorus. de leg. 3. ibi [se nes audiuisse dicentes.] & c. & circa hoc, quod de chartis dicitur: vide quod no. Inno. §. de offic. deleg. c. cum in iure. ¶ Quarto not. regulam, & exceptionem. regula enim est, ¶ quod parentes non sunt idonei testes in causis filiorum: nec in criminalibus: nec in civilibus: nec in alijs negotijs. C. de testi. l. parètes. & ff. de testi. l. testis. idoneus. fallit hæc reg. in causa matrimoniali, vt hic. & quæ fit rō, no. §. de testi. c. sup eo. In testis an possit filius esse testis in testō patris. dicit, vt in testō. ff. de testamentis. & 2. q. 4. §. 1. vide Specu. de teste. §. 1. post prin. vbi satis de hoc. ¶ Quæro vtrum iste tex. qui admittit parentes ad testimonium super matrimonio filiorum, debeat intelligi, cum dubitatur solūmodo de parentela illorum, de quorum coniunctione tractatur: ¶ au verò generaliter, quotiescunque inter aliquos de cõtractu matrimonij litigatur. glo. penul. intelligit illud. c. solum quādo propter confanguinitatem petitur separari: uel dicitur, quod ex eadem causa non possit coniungi. quando verò est quæstio de ipso contractu, vtrum scilicet cõtraxerint, necne: admittuntur parentes in causis matrimonialibus, secundum distinctionem. c. super eo. de testi. Host. dicit, aut sponsus filia est nobilior, & ditior ipsa filia: & tunc siue quærat de contractu: siue de confanguinitate, suspectum est testimonium matris: nam & in gradibus computandis deie rare possit, ponendo gradum primum pro secundo: vt spōsus cum filia remaneret, vt sup. de test. c. series. Aut est inferior: & tunc in vtroque casu admittitur. Aut est par conditio vtriusque coniungendorum: & tunc debet iudex attendere, vtrum mater, & filia affectent iustum matrimonium: & tunc repellat. an eis displiceat: & tunc veritatem dicere cogat. an verò indifferenter se habeat: & tunc, attenda qualitate personarum, & dictorum, & vultus mutatione, ac mentis trepidatione, admittat, vel repellat, vt patet in his, quæ not. de despon. impu. c. attestaciones. & de testi. c. in nostra. Item & de calumnia caueat. ¶ eod. c. significante. attendat etiam, quod in dubio semper stet pro matrimonio,

vt inuit mens verborum subsequentiū. de hoc no. 3. q. 5. in fin. summa. 1. 4. q. 2. in summa. Ita dicit Ioan. Andr. hic. & prædicta locum habent, cum quæritur, an parentes possint admitti ad testimonium in causis matrimonialibus filiorum: quid econuerso. ¶ an filius pro matre, vel patre, qui secundo contraxisse dicitur, sit idoneus testis. certè ratio, quæ est in matre, & patre, cessat in filijs, qui nõ affectant: sed magis læduntur, & iniuriam patiuntur ex secundis nuptijs parentum: ideò hoc arbitrio iudicis relinquendum puto: vt cõsideret, quæ prædicta sunt. & vide quod no. Cyn. in l. parentes. C. de testi. vbi quid iuris in fratribus inter se, an admittatur: & an prædicti inuiti testificari cogantur producti cõtra filios, vel parentes.

A D D I T I O.

- 1 *Parentela probatur. Vide glo. & Bar. in l. 2. §. idem La beo. ff. de aqua plu. arden. glo. fin. in c. quoties. de testi. ca. secundo. 3. 5. quæstio. 6. Ioan. de Pla. Institu. de gradi. §. hætenus.*

S V M M A E.

- 1 *Dissensus à principio non impedit contractum, si postea consensus accedat.*
- 2 *Sponsalia, siue matrimonium inualidum à principio ratione minoris ætatis tacite confirmantur per aduentum pubertatis, si minor tunc non reclamauit, quàm primum potuit.*
- 3 *Consensus legitimus mulieris in matrimonio spectatur in duodecimo anno completo.*
- 4 *Copula subsequens confirmat sponsalia inualida ratione ætatis: & ratione metus: nisi circa extorsionem copula violentia allegetur.*
- 5 *Impubes factus pubes, si non habuit notitiam sponsaliorum, nunquam videretur ipsa tacite confirmare.*
- 6 *Reclamatio à metu illato qualiter fiat.*

Insuper. Inuita desponsata, & postea spon-

te cognita, contra matrimonium non auditur. & in prima ponitur consultatio. In secunda responsio ibi [hoc itaque.] ¶ No. primò, ¶ quod dissensus à principio non impedit contractum: si postea consensus accedat: potest enim quis quandoque approbare, quod à principio reprobatum. quod dicit, vt l. dispensatori. ff. de solu. & licet voluntas, quæ olim fuit, præsumatur, si nõ mutata probet, vt c. maiores. ad fin. de bapt. & l. fancimus. C. de testa. tamen vbi actus subsequens inducat cõtrarium voluntati: quæ præcessit (vt hic fuit) præsumitur recessum per istum actum contrarium à priori proposito, vt ca. cum M. Ferræ. de confi. & l. cum in plures. §. locator horrei. ff. lo ca. ¶ Secundò no. ¶ quod sponsalia, siue matrimonium inualidum à principio ratione minoris ætatis tacite confirmantur per aduentum pubertatis: si minor tunc non reclamauit, cum primum potuit. in alijs contractibus, quando superueniente ætate legitima taciturnitate firmentur: dicit, vt C. si maior fac. ra. ha. l. 1. & fin. & in matrimonio vtrum ad ratificationem aliud requiratur, quàm aduentus pubertatis. dicit, vt §. de despon. impu. cap. 1. lib. 6. ¶ Tertio not. ¶ quod consensus legitimus mulieris in matrimonio spectatur in 12. anno. quod intellige completo. & dicit Hostien. quod iste tex. est contra illos, qui dicunt, quod per numerum annorum non probatur pubertas. de quo. §. de despon. impu. c. 2. & 3. ¶ Quarto no. ¶ quod subsequens copula cõfirmat sponsalia, inualida ratione ætatis, & ratione metus: quod

quod intellige verum, nisi circa extorsionem copulae violentia allegetur, vt no. s. de spon. c. is qui fidem. quinimo & sine copula, si adueniente pubertate tribus diebus post transductionem compleuit in domo viri, non potuit postea con tradicere: quia resultat matrimonium praesumptum, vt dicto c. is qui fidem. facit 16. q. 3. in fin. & j. q. j. cap. constat. ¶ Oppo. & videtur, qd per aduentum pubertatis non firmetur sponsalia contracta in aetate innubili: nec imputetur minori, si post pubertatem non contradixit: & hoc duplici ratione. prima, in tali aetate non praedicitur cursus temporis, nec aliqua praescriptio ipso iure, vt l. fi. C. in qui. cau. in inte. re. non est neces. secunda propter probabilem ignorantiam, quae in tali aetate praesumitur: quae quod videt, ignorat, vt l. j. ad fi. C. de fal. mo. vnde si non contradixit: videtur ratione iustae ignorantiae excusari. j. de cle. ex. mi. c. ad apostolicam. contradicere enim statim in ipso pubertatis ingressu indudum est a iure positio: ad quod in tali aetate positi non ligantur, vt l. cum de indebito. ff. de proba. nec debent sapientum iura tractare, vt l. fi. C. de testa. mi. fo. dicit Hosti. specia lo est in hac causa matrimoniali propter periculum animarum: nam & plura alia specialia sunt no. s. vt li. non cot. c. j. nam in tali causa facti puberes habent legitimam personam standi in iudicio, vt supra de resti. spo. c. ex parte. & de iudi. c. fi. li. 6. vnde cum adueniente adulta aetate censentur habere legitimam personam: tenet quod fit ab eis tacite, & expresse consentientibus. ¶ Sed dices imo non videtur tenere sine auctoritate curatoris ipso iure quod facit, vt l. fi. cura. C. de in inte. rest. mi. sol. ducere uxorem, siue matrimonium contrahere, non est in administratione patrimonij: ideo non requiritur auctoritas curatoris. vt l. in copulandis. C. de nup. ¶ Iterum obijcies, quod si laedatur, debet restitui, vt in toto ti. de mi. Sed dic, quod non habet locum restitutio illi casu: cum persone mutant statum: & non possint restitui in pristinum statum, Euangelio prohibente [Quos Deus coniunxit, homo] &c. & quia virginitas corrupta restitui non potest, vt l. j. de rap. vir. sic ergo in multis casibus minores aduersus contractum non restituantur, vt no. in d. c. ex parte. ita nec aduersus istum. Non obstat, quod non videtur tacite consentire, qui ignorat factum: quia fa teor, quod si impubes factus pubes non habuit notitiam sponsaliorum: nunquam videretur ipsa tacite confirmare: imo, vt dixi, requiritur scientia per transductionem: vt aliter ista eius ratihabitio praesumatur, vt in illo c. & fi. & ita dico ego: licet Hosti. multum loquatur: sed praedicta plus iuris habent. ¶ Quae quia dicitur hic, quod si ista non reclamauit post metum illatum, vel intra minorem aetatem, siue statim ea impleta, non potest amodo contradicere: quia liter fiat ista reclamatio. dicit Ioan. Andr. quod coram episcopo. de despon. impube. c. de illis. vel coram eius officiali. de frigi. cap. j. & si non potest habere illorum copiam, recurat ad presbyterum: & tandem ad vicinos bonae famae. ar. no. s. de frigi. c. laudabilem. vt tamen, quam cito poterit, coram episcopo veniat: & ei publicet. de appel. c. si iustus. & de sent. excom. c. de cetero. in si. secundum Hostien. Ego credo, quod qualitercunque in aduentu pubertatis constat de dissensu: sufficiat quo ad hoc, ne videatur praecedentia sponsalia confirmare. nec video rationem, quare in declaratione voluntatis requiratur iudicis aditio: imo potest fieri absente parte, vt l. Pompo. ff. de nego. gest. Idem dico in metum passio: vt si statim, cum potest, non fugiat: satis fit ad declarationem voluntatis, quod dissentiat: vt dicitur. [Effuge, cum poteris: ne consentire videaris.] &c. non dicitur iudicem adeas. s. de spon. cap. ad id. & posset, quod dicit Hostien. intelligi, quod ad secundum matrimonium contrahendum: quod contrahi non debet: nisi passus metum, vel perueniens ad aetatem auctoritate Ecclesiae absolua-

tur. & sic loquuntur ca. duo. c. de illis. & cap. continebatur. de despon. impub.

S V M M A E.

- 1 Accusatio non debet institui per pecuniam: nec instituta deseri.
- 2 Malitiam hominum non est indulgendum.
- 3 Calumnia non praesumitur in matre accusante matrimonium: nisi probetur, etiam si defecerit in probando.
- 4 Accusans propter turpem quaestum, est perpetuo ab accusatione repellendus.

Significante. Repellitur accusans matrimonium propter quaestum.

In prima ponitur facti narratio. in 2. causa commissio ibi [cum igitur.] No. primo, qd mater accusat. onem instituit, vt pecuniam extorqueret, & male, si filia placebat matrimonium, debuit enim omni commodo praefere concordiam maritalem, vt l. 2. C. de instit. & substit. facit l. j. ff. de calum. ¶ Secundo no. quod per pecuniam non debet accusatio institui: nec instituta deseri: alius iudex talem punit, & ex officio prouidet. facit l. libellorum. §. fin. & l. si cui. §. his quidem. de accusa. ¶ Tercio no. quod non est malitiam hominum indulgendum: & vt dicit glo. audiri non debet, qui facit, quod sibi non prodest, & alteri nocet. de quo dic, vt l. j. §. denique Marcellus. de aqua plu. arcen. & l. fluminum. §. fin. de dam. infect. & l. demum. ff. de regulis iuris. ¶ Quarto not. quod in matre accusante matrimonium non praesumitur calumnia, nisi probetur, etiam si defecerit in probando, vt hic fuit. in alio videtur, quod eo ipso, quod non probat, calumniari praesumitur. quod dic, vt l. j. C. de aduocatis diuer. iudi. & quod no. in c. finem litibus. de do. & cont. & l. si ea. qui accu. non poss. ¶ Quinto no. qd ille, qui propter turpem quaestum deprehenditur accusasse, est perpetuo ab accusatione repellendus. facit quod no. 2. quaest. 1. cap. prohibetur. & aliud, quod dicitur hic in accusatione matrimonij: vt mala intentione veniens repellatur. dicit Innocen. quod est forte generale, vt nullus admittatur ad accusationem: si constat, quod mala intentione ducatur: vel forte (vt dicit) habet locum tantum in denunciatione: vbi denunciator debet esse sine crimine. 6. quaest. 1. cap. in graubus. matrimonium proprie non accusatur, nisi ab uxore: nam cum non sit publicum crimen, non admittantur nisi quorum interest: sed denunciari dicitur crimen, in quo manent argum. infra cap. proxim. & de despon. impuber. cap. ad dissoluendum. ¶ Sexto not. dum dicit [imponatis.] ex hoc enim patet, quod ista est officio iudicis repellenda. nam, cum imminet periculum anime (ex quo constat de calumnia) potest iudex supplere de facto, etiam tacente aduersario. de except. cap. exceptionem. & l. quos prohibet. de postu. & cap. cum nobis olim. de elec. & supra de postu. pra. cap. bonae. & cap. cupientes. §. ceterum. in gl. contuma. ¶ Quae dicitur in tex. [quod ita.] &c. quae qualiter probabitur, quod ista accusauerit: vt pecuniam extorqueret. continua, vel calumniam moueret. & ad istam q. dicit Ioan. quod in dubio non est praesumenda calumnia, siue dolus: nisi probetur, vt ff. de prob. l. quoti. §. qui dolo. & de presump. cap. fina. contra praesumpt. istam admittetur probatio in contrarium, & probabitur per testes: cu quibus tractatum habuit, & quos corrumpere conabatur: vel per mediatores, per quos pecuniam postulabat: vel quia publicatis attestacionibus, per quos nihil probauerat, vult alios producere testes: super quo audiri non debet, cum calumnia praesumatur, argu. de dolo, & contu. cap.

e. sine litibus. & de poenis. c. calumniam. & no. istos modos probandi.

S V M M A E.

- 1 Matrimonium carnale sicut & spirituale quando contrahitur, sunt banna, siue edicta publica proponenda.
- 2 Citatio generalis super matrimonio quomodo fiat.
- 3 Comparens regulariter post terminum praefixum ad accusandum matrimonium non debet audiri.
- 4 Denunciationis publicae factae praesumenda est scientia.
- 5 Ignorantia probatur per iuramentum.
- 6 Iuramentum elidit iuris praesumptionem.
- 7 Impedimentum matrimonij sufficit, si peruenit ad notitiam alicuius: etiam si peruenit ad illum, qui non esset habilis ad accusandum.
- 8 Accusator non repellitur in causa matrimoniali.
- 9 Exclusi ab accusando per lapsum perceptorij an admittantur ad denunciandum.
- 10 Terminum praefixo ad accusandum lapsa, an sit adeo praecclusa via, quod nullo modo audiatur.
- 11 Iudicium an valeat, si admissus fuerit aliquis post terminum in casibus, in quibus non esset quis post terminum admittendus.
- 12 Episcopus castellanus in synodo constitutionem fecit, quod qui celebrauerit duas missas in vno die, ipso iure sit suspensus ab ingressu Ecclesiae: modo quam plures clerici transgressi sunt dictam constitutionem: ex quo dicitur, quod sunt irregulares: nec possunt absolui ab alio, quam a Papa: quidam ex eis volunt se per iuramentum excusare: dicentes se ignorasse constitutionem praedictam: alij dicunt se sciuisse prohibitionem: sed non poenam constitutionis: & per consequens non debere dici irregulares: quia non in contemptum clauium celebrauerunt. quid iuris de vtriusque.

CVm in tua. Repellitur ab accusatione matrimonij, q

denunciationis tempore tacuit. nisi denunciationem probabiliter ignorauit: vel iurat de nouo didicisse, quod nunc maliciose non obijcit. & primo ponitur quaestio. Secundo ibi [super quo.] distinguitur solutio. secundum membrum ibi [alioqui.] quod primo soluit, causam inter se rens. Secundo excipit ibi [nisi exceptio.] ampliat ibi [qa.] & causam reddit ibi [qm.] ¶ No. primo quod sicut quod matrimonium spirituale contrahitur sunt banna, siue edicta publica proponenda, vt j. de elec. c. fi. li. 6. ita cum contrahitur carnale, vt hic. & s. de clan. de. c. fi. in hoc ergo aequiparatur matrimonium carnale, & spirituale, sicut in multis alijs: vt supra de tran. c. inter corporalia. & 21. q. 1. cap. sicut vir. ¶ Secundo no. quod fit generalis citatio per edictum, quo mouentur omnes volentes se opponere, vt compareant intra certum tempus. & ista generalis citatio per edicta habet locum, vbicumque plures admittuntur ad agendum, vel contradicendum: vel ad simile, vt in restitutione: in matrimonio: in adoptione: & in natalibus. supra qui fi. sint leg. c. lator. de adop. l. nam ita diuus. C. si vt se ab haered. absti. Authen. si omnes. & est ratio, quod sufficiat generalis citatio: quia aduersarii, qui debent se opponere, vel contradicere, non sunt certi: ideo toleratur incerta citatio, quae alijs est nulla, si aduersarius est certus, vt l. eum quem teme

re. ff. de iudic. & supra de rescrip. cap. fin. facit quod not. supra de testi. c. Albericus. & ca. significauit. & de ma. & obe. cap. humilis. ¶ Tercio no. quod regulariter comparens post terminum praefixum ad accusandum matrimonium, non debet quis audiri. & loquitur tex. cum terminus est praefixus generaliter omnibus volentibus accusare. idem si certa persona, cui ex causa potest iudex praefigere certum terminum, vt accuset: & ultra non audiatur, vt l. si ea. qui acc. non poss. & supra de fid. instrum. c. accepimus. & ff. de accusat. l. Titia. vtrum autem elapso termino in praedictis casibus admittatur. dic vt in gloss. ¶ Quarto no. quod licet regulariter ignorantia eius, quod publice actum est in ciuitate, vel loco non excuset ignorantem, vt hic: tamen in certis casibus potest quis ignorantiam allegare eius, quod publice gestum est in loco: puta si fuit absens, furiosus, impubes: nam doli capax tenetur denunciare: quia hic agitur de peccato: ergo praetextu atatis non excludit: licet alias non esset habilis. 2. q. 1. c. si peccauerit. & Inft. de tut. §. item inuiti. & vide quod not. Bar. in l. is potest. ff. de acqui. hare. & no. bene pro eligenda ignorantia constitutionis, & statuti, quae est probabilis, & excusat proximè dictos. ¶ Quinto no. quod est scientia praesumenda denunciationis publicae factae: nec in talibus excusat ignorantia, vt hic in iuribus allegatis in gl. & ideo, quibus adde l. sed si pupillus. ff. de tribu. quae non loquitur de actibus gestis auctoritate apostolica, sed priuata: & tamen ignorantia non excusat. & vide quod no. in clement. causam. de elect. ad inducendum enim praesumptionem scientiae praesumptae sunt bona iura. & quod not. in l. Fulcinus. §. quid sit latitare. de bon. auct. iudic. poss. ¶ Sexto no. quod ignorantia probatur per iuram. concord. j. de election. cap. vt circa. §. alioqui. lib. 6. & collige ex hoc text. & gl. sic s. e. c. quod iuramentum elidit iuris praesumptionem: & sic validius est iuramentum, quam iuris praesumptio. quod not. non colligitur ex text. vbi non recipitur iuramentum contra praesumptam scientiam bannorum publice propositorum: sed recipitur super delictis, quae iuramento affirmat ad suam notitiam peruenisse de nouo. de quibus non dicitur in isto cap. quod scientia praesumatur: imo ignorantia excusat regulariter in factis alienis, vt l. fina. ff. pro suo. & hoc dicit Ioann. Andr. super dicta glossa. dicit enim iuramentum non elidit hic praesumptionem: quia non patrat hoc super eo, de quo erat praesumptio: scilicet super ignorantia edicti publice propositi: sed super ignorantia impediti. & pro tanto dico, quod si liquere posset istum, qui cum iuramento petit admitti ad accusationem matrimonij, excludere istam exceptio. quod praesumptio impedita, quae nunc obijcit, tunc sciuit. non admitterem eum ad accusandum. faciat quod infra dicam in quaest. facti. ¶ Septimo no. in versi. quia tunc &c. quod sufficit impedimentum peruenisse ad notitiam alicuius, etiam si peruenit ad illum, qui non esset habilis ad accusandum: quia non refert a quo quis sciuerit, dummodo sciat, vt l. sed & si lege. §. scire. ff. de petitio. hare. & l. item veniunt. §. a quo. eodem titu. In teste, qui de alieno auditu deponit, secus est: nam si ille, a quo habuit testimonium, non esset idoneus: similiter nec iste, qui ab eo habet causam, & radicem, vt cap. licet ex quadam. de testi. facit ad not. in clem. religiosus. de procuratori. Et aduerte quia text. iste loquitur de illo, qui exclusus fuerat propter culpam silentii: vt ille, qui ab eo habuit, admittatur: secus si ille auctor debisset excludi ratione odij, quod haberet cum coniugatis: vel ratione peccati. Istis enim casibus sicut ipse exclusus fuisset: ita ille, qui ex dicto, & assertionem eius nititur. argumen. dicti cap. licet. & not. hoc dictum. ¶ O statum, & vltimo not. Hostien. text. ibi. [existens in ipsa dicecefi.] &c. quod omnes illi, qui sunt de dicecefi, astringuntur ad Pet. de Anch. super 4. Decr. m sta-

statuta synodalia. allegat iura, quæ sunt in gloss. & ideò .
 ¶ Nonò not. Ioann. Andre. quòd quamuis in causis ma-
 trimonialibus testis suspectus repellatur, etiam si culpabi-
 lis non sit. de testi. c. licet. ¶ non tamen accusator: imò neces-
 se est, vt repellatur, quòd suspitio ex culpa propria ori-
 atur, vt hic. & supra eod. c. significante. nam in causis matri-
 monialibus improprie dicitur accusator. s. de procuratori.
 9 c. tu. ¶ Quærit glossa fin. ¶ vtrum exclusi ab accusando p
 lapsum peremptorij admittantur ad denunciandum. pri-
 mò, quòd sic: quia iuramentum non obtaret. supra de iu-
 reiu. c. quemadmodum. ergo nec lapsus termini, & hãc opi-
 tenent Ber. & Host. in c. tua. supra de cogna. spi. glo. videtur
 hic tenere, quòd non debeat iste talis post terminum audi-
 ri super denunciatione. quam opin. sequuntur Ioan. & Vin.
 quid de illo, qui tacuit; quia alius contradicebat: quem po-
 stea docet fuisse præuaricatum. dicit Io. And. quòd non no-
 cet. ff. de præua. l. 3. aliàs verò si illum non doceret præuari-
 catum: non audiretur, etiam si illud ignorasset, scilicet aliū
 accusasse. de hoc. ¶ de accu. c. de his. ita dicit Ioan. And. post
 Inno. & Hostien. ¶ Secundò quæro: vtrum istud sit verū sim-
 pliciter, & indistinctè. ¶ quòd lapsò termino præfixo ad ac-
 cusandum, sit præclusa adeo via, quòd nullo modo audia-
 tur. glo. fin. arguit primò, quòd sic. secundò arguunt in con-
 trarium quædam iura: in quibus veniens post terminum au-
 ditur. tertiò ponit opin. Ioan. qui dicit, quòd post termi-
 num auditur: si veniat infra modicum tempus. argum. cap.
 potuit. s. de loca. & l. & si post tres. ff. si quis cau. Idem tenet
 Innocen. & Hostien. in casu, in quo non fuisset in banno
 terminus præfixus: ut veniens intra modicū tempus audiri
 debeat, & non post. Ber. in præcedenti q. distinguit, quòd
 aut est res integra: quia nondum est matrimonium contra-
 ctum: & auditur veniens post terminum. aut non est res in-
 tegrã; quia matrimonium est contractum: & non debet au-
 diri. pro qua distinctione optimè facit c. si tibi absent. de
 præben. lib. 6. & l. mancipiorum. de ope. lib. rem integrã.
 intelligit Goff. vsquò ad diem solèmnis benedictionis: quæ
 debet consummationem matrimonij præuenire. 30. quæst.
 5. c. primo. & secundo. & c. sponfus. quòd reprehendit Ho-
 stien. dicens cum gloss. & fortè Goffre. habuit eundem
 intellectum secundum illorum locorum consuetudinem:
 vbi in benedictione, vel post matrimonium contrahitur,
 & prædicta distinctio, sit res integra: vel non integra,
 habet locum, etiam si in banno fuerit dictum. quòd post
 terminum non audiat, argum. dicte l. mancipiorum. & l.
 si optio. §. fin. secundum Innocen. & vide ad hanc materiã,
 quòd no. in clem. sepe. ver. eo saluo. de verborum significa-
 hic tamen Ioan. And. in fin. glossarum dicit, quòd si post ter-
 minum lata sit sententia, quòd nullus de cætero contra il-
 lud matrimonium audiat: proderit in hoc sententia. quia
 post eam nullus audietur: etiam si matrimonium non se-
 quatur post sententiam: secus si non esset lata sententia,
 prout supra dictum est. Et hæc distinctio relata ad tæx. lo-
 cum habet, quando terminus est præfixus à iudice propo-
 nente bannum. quid ergo in termino aliter à iudice præfi-
 xo: an post terminum veniens audiat? dic, vt d. l. & si post
 tres. quandoq; terminus est præfixus à iure: & tunc an post
 terminum veniens admittatur. dicit Innocen. quòd non. C.
 de adul. l. ob commissã. Idem si à lege municipali, vt l. fin.
 de decre. ab or. fa. vbi verò decretum interponitur sine cau-
 sæ cognitione, potius censet cõminatio, q. diffinitio. C. com.
 epi. l. in orlocutio. & vide quòd no. Ioan. An. s. de rest. in in-
 te. c. 2. super gl. nò videtur. & super vlt. gl. & de proc. c. in no-
 stra. super gl. si. ver. ad hoc dicendum. cum ver. se. & vide qd
 no. in c. vt circa. de elec. lib. 6. & cle. constitutionem. de elec.
 ¶ Ego iuxta prædicta quæro. ¶ in casibus, in quibus non ef-
 set quis post terminum admittendus: si admissus fuerit: an va-

lebit iudicium? dic, vt no. in fi. in cle. si appellationem. de ap-
 pel. ¶ Vltimò super illo c. applico. q. facti, in qua consulu-
 & est talis. ¶ Episcopus castellanus in synodo constitutione
 facit, q. q. celebraverit duas missas in vno die, ipso iure sit fu-
 spensus ab ingressu ecclesiæ: mò q. plures clerici transgres-
 si sunt dictam constitutionem: ex quò dicitur, q. sunt irregu-
 lares: nec possunt absolui ab alio, quàm à Papa. quidam
 ex eis volunt per iuramentum se excusare, dicentes se igno-
 rasse constitutionem prædictam. Alij dicunt se bene sciuis-
 se prohibitionem. sed non pœnam dicte constitutionis: &
 per consequens non debere dici irregulares: quia non in
 contemptum clauium celebrarunt. quæritur de vtriusque
 quid iuris. & videtur primò, quòd ratione ignorantie excu-
 sentur, arg. sumpto à cõtrario sensu. 11. q. 3. c. si quis episco-
 pus. & c. se. & c. placuit. vbi prohibetur episcopo dispensare
 cum excommunicato: vel interdico scienter celebrante: er-
 go cum ignorantibus potest, argu. à contrario sensu sum-
 pto, quòd est validū, vt c. ad apostolicã. de his, quæ fi. à præ.
 cum sim. pro hoc illud Apostoli [Misericordiam merui;
 quia ignorans feci.] 8. dist. c. consuetudo. præterea in male-
 ficijs attenditur voluntas, & propositum. ff. de fur. l. qui ini-
 iuriã. & l. si quis seruo. C. de fur. & c. cum voluntate. de sen-
 ten. excommu. non enim considerandum est, quid fiat: sed
 quo animo fiat. 16. q. 6. c. sacerdotibus. & dicit beatus Isido-
 rus, quòd ex intentione aut probatur bonum, aut indignū.
 vnde glo. Matth. 12. thesaurus est cordis interior. Item quòd
 ista ignorantia probetur per iuramentum, videtur probari
 hic. & 34. q. 2. in c. lectum. facit c. proposuisti. 82. dist. & de
 postu. c. 1. & hac ratione potissimè: quia vtrum quis sciat,
 vel ignoret, consistit in conscientia: quæ per iuramentum
 probatur. c. significasti. de homi. de testi. c. presentium. cum
 sim. & præsertim iuramentum videtur sufficere; quia tracta-
 mus de modico præiudicio, argu. l. thesaurus. ad exhi. Non
 obst. quòd isti incidebant in factum iam damnatum à iure,
 celebrando duas missas; quia ante dictam constitutionem
 synodalem in dicce. castellana erat hoc licitum ex antiqua
 consuetudine obseruata semper, postquam ista gloriosa ci-
 uitas Venetiarum edificata fuit. ergo talis consuetudo (li-
 cet non vsquæquaque iusta) debuit istos clericos excusare,
 arg. l. 3. in fin. ff. de ambi. & quòd not. in c. cum vene. supra
 de cõsue. & pro hac parte scripserunt venerabiles, & eximij
 decretorij Doc. dñs eps Feltr. & D. Barth. de Musler. ac et
 charissimus mihi filius, & scholaris D. Thomas de Placen-
 tinis de Vene. qui plenius vltra oēs allegãdo, pro parte ista
 conclusit. Ego similiter requisitus cõtrariū consului: put. j.
 sequitur. Eleganter per dñm Abbatem, & alios allegatum
 est: qui oēs consentiunt, q. pbabilis ignorantia editæ cõstõnis
 synodalis dictos transgressores habeat excusare à pœna. &
 in hoc vide per iura, quæ allegat. sed vbi ignorantia non est
 probabilis: certū est, q. eos nò excusat ab irregularitate ta-
 lis ignorantia erronea crassa, aut supina, vt ca. ad apostoli-
 cã. de cler. ex. mi. videndū est ergo, an istorū ignorantia sit
 probabilis. ad quòd dico, q. si Venetijs cœpit talis cõstõ sy-
 nodalis publicè obseruari: non est eis de facili credendum,
 ignorantia præsentib. vt dicit tex. in c. 1. de postu. pla. versi.
 cum ecõtra. cõis enim fama, & opinio, quæ viget in loco, in-
 ducit præsumptam scientiam, vt ibi dicit tex. & Bart. in l. is
 potest. ff. de acquiren. hæredi. errare autem quòd commu-
 niter, & publicè notum est, dicitur supina ignorantia: quæ
 non excusat ignorantem à pœna irregularitatis. nec etiam
 (quòd plus est) à pœna excommunicationis, vt c. vt ani-
 marum. de consi. lib. 6. Et si dicatur. ego fateor, q. præsumi-
 tur scientia, postquam cœpit publicè obseruari. sed ista præ-
 sumptio tollitur per iuramentum: vt in iuribus præallegatis.
 c. cum in tua. & c. proposuisti. & si. ad hoc respondeo, q. vbi
 est præsumptio scientiæ, ad elidendum prædictam præsum-
 ptio-

ptionem non sufficit iuramentum, vt dicit glo. in dicto cap.
 proposuisti. 82. dist. ibi. [& fortè si præsumptio est contra
 eam: non creditur iuramento suo.] Ita dicit ad literam, &
 probatur in dicto cap. de postu. præ. ibi [non facile creden-
 ti facultas tribuitur:] cum idem penes illas in suis regionibus
 actum fuerit, & receptum. in quo tæx. pondero, quòd
 dicitur [non facile.] & c. nam si staretur iuramento, de faci-
 li crederetur: & hoc etiam dicit tex. in c. innotuit. de ele. ibi
 [contra præsumptionem ignorantie, dicit Papa, non cogi-
 mus probare ignorantiam, quam allegat.] & pro tanto tex.
 in isto cap. cum in tua. cum allegatur ignorantia super eo,
 quòd publicè gestum est, exigit probationem aliam, quàm
 per iuramentum, scilicet quòd eam allegans absens fuerit:
 vel infirmus: & licet circa finem admittat probationem per
 iuramentum: debet intelligi, quando post banna allegatur
 ignorantia impedimenti, non banni publicè promulgati,
 vt dixi supra in 6. no. & hæc mea opi. habet æquitatem mo-
 derno tempore, quo homines proni sunt, & faciles ad iuran-
 dum. si enim semper contra constitutiones synodales ad-
 mitteretur probatio ignorantie per iuramentum: essent ta-
 lia decreta delusoria, contra l. si prætor. ff. de iudi. & aper-
 retur via periurij, contra cap. si verò. de iureiuran. Restat
 respondere ad vnum, quòd contra istam meam opin. op-
 positus vnus ex prædictis: dicebat enim. Ego fateor, quòd
 isti sciebant constitutionem factam: sed ignorabant istam
 pœnam irregularitatis: quæ pœna non descendit à dicta cõ-
 stitutione synodali: sed à iure communi in consequentiã, vt
 c. is cui. de sen. excom. lib. 6. hæc autem pœna (dicebat ipse)
 non infligitur, nisi propter contemptum, vt patet in ca. j. de
 re iudi. lib. 6. contemnere autem non dicitur, qui ignorat.
 ad hoc dico, quòd ad pœnam commissionem sufficit actum
 esse prohibitum, & hoc sciri: nec requiritur, quòd delin-
 quens sciat speciem pœnæ, quæ per constitutionem infer-
 tur: in quam, eo ipso q. deliquit, tacitè consentire videtur,
 vt no. in l. j. §. bestias. ff. de postu. & in pœna irregularitatis,
 q. sufficiat præsumpta scientia constitutionis duntaxat: di-
 cit tex. in d. c. j. de postu. præ. ibi [nec sit necessarium.] nam
 delinquens siue incidat in aliam speciem delicti, quàm exi-
 stimet: siue offendat in consequentiam alios, vltra quàm in-
 tendat: non inspicitur eius opinio: sed secundum veritatem
 debemus pœnam metiri, vt l. eum qui. §. fi. de iniurijs. & si
 dicatur: illud est verum in alijs pœnis, quàm excommuni-
 cationis, quæ exigunt contemptum: ideò non ligantur igno-
 rantes etiam si delinquere se sciant. vt c. vt animarum. de con-
 sti. li. 6. ad hoc respondeo, q. supina ignorantia vel crassa nò
 excusat etiam ab istis pœnis, vt ibi dicit tex. & dictum c. ad
 apostolicã. concluditur igitur ex prædictis, q. si constitutio
 synodalis prohibens duas missas erat publicè diuulgata in
 dicta dicce. castellan. & cæperat obseruari: isti transgres-
 sores: celebrantes sunt irregulares: nec absoluedi sunt per
 alium, quàm per Papam. & ita dixi, saluo consilio melius
 sentientis: vt accedat l. Claudius. ff. qui po. in pig. ha. ¶ Vlti-
 mò istū tex. in ver. [vel inanis causa teneris.] & c. induco ad
 q. quòd pubes factus non fert testimonium de eo, quòd vi-
 dit in pupillari ætate: nam hic illa scientia non curatur:
 ideo postea admittitur ad accusandum: quæ accusatio ni-
 titur vt ex nunc, non vt ex tunc. de hoc not. 3. quæst. 9. c. te-
 stes. & ff. de testamentis. l. ad testium. §. j. ff. de testi. l. 3. & l.
 notionem. de verbo. signifi. & in Specu. in titu. de testu. §. 1.
 ver. sed nunquid.

ADDITIO.

¶ Citatio. Citatio legis dicitur facta: sed citatio hominis
 vera. Bal. in addi. Spec. de cita. ver. quæ sit differentia.

De diuortijs.

Is o qualiter matrimonia coniungantur,
 & attententur: videamus qualiter disfol-
 uantur. & sic de diuortijs, quæ fiunt quan-
 doque quò ad vinculum: quandoque quò
 ad mutuam seruitutem tantum. vt j. pate-
 bit. habetur de materia. 28. q. 1. & q. 2. &
 30. q. 6. & q. 7. per totum 33. q. 2. 35. q. 6. c. ab isto. & duob.
 c. seq. & q. 9. per totum. congruit Rubricæ de transla. c. 2. &
 de testi. c. Albericus. de iureiu. c. Quintanal. & c. seq. de reg.
 c. ueniens. de exce. præla. c. quam sit.

ADDITIO.

¶ De diuortijs. Diuortium primum Romæ Spu. Carni-
 lius Ruga fecit, teste Aulo Gellio lib. 4. cap. 3. An viri, &
 vxor in diuortio debeant ad paria iudicari, vide Ioan.
 de Tur. cre. in c. Apollolus dicit 32. q. 7. & an in celebra-
 tione diuortij iuramentum sit recipiendum in c. requi-
 sisti. 33. q. 1. vbi pulchras alias ponit quæstiones.

SVMMAE.

- 1 Interficiens aggressorem, qui cum animo occidendi ag-
 greditur, non tenetur ad pœnam: nec incurrit irregu-
 laritatem.
- 2 Consilium dans alicui, ut alium occidat: et si ille, cui con-
 silium datum est, occidatur: tenetur de consilio.
- 3 Insidiatrix vitæ mariti debet sine spe coniugij permane-
 re: si maritus viuat, & nolit cum ea habitare.
- 4 Machinatio sola sine adulterio an dirimat matrimonij
 postea cum interfectore contractum.
- 5 Vir non cogitur habitare cū vxore, qua insidiatur eius
 vitæ: quæ non vult refrenari.

SI qua Si qua mulier machinata est in mor-
 tem viri: licet machinatio effectum
 non habeat, debet sine spe cõiugij remanere. hoc di-
 cit. ¶ Nota primò, quòd quandoque ille, qui aggreditur
 alium animo occidendi, occiditur. quo casu iste, qui se de-
 fendendo talem interficit, non tenetur ad pœnam: neo in-
 currit irregularitatem. quòd dic, vt infra de homicid. cap. j.
 in cle. ¶ Secundò no. ¶ quid iuris si ille occiditur, qui at-
 terius consilio vadit ad alium occidendum. tenetur enim de
 consilio: licet ille non fuerit interfectus, contra quem con-
 silium dedit: sed ille, cui consulit. & est ratio, quia auctor de
 liciti non solum tenetur de delictis commissis contra illos,
 quos persequitur: sed etiam de delictis commissis contra
 alios, vt l. quoniam multa. C. ad l. Iul. de vi pu. Non enim
 possunt ista delicta solo consilio regulari: ideò de eo, quòd
 vltra mandatum, vel consilium quis deliquit, tenetur ille,
 qui consuluit, & mandauit. vt c. is qui. de homi. li. 6. & ex his
 patet, quòd intellectus glo. & Docto. hic non cõgruit huic.
 c. dicunt enim hic probari, quòd punitur conatus, qui non
 habuit effectum. nam imò habuit effectum: quia homicidiū
 est secutum: licet non contra illum, in cuius necem consi-
 lium datum fuit. & not. prædictum argumentum, an man-
 dans, vel consulens tenetur de maleficio non cõmissõ con-
 tra illum, in cuius perniciem datum est cõsiliū: sed illius,
 cui datum est consilium. ¶ Tertiò not. ¶ quòd insidiatrix
 vitæ mariti debet sine spe coniugij permanere: quòd intel-
 lige, si maritus viuat: & nolit cum ea habitare. post mortem
 verò eius debet permanere sine spe coniugij cuiuscunq;
 Pet. de Anch. super 4. Decr. m 2 alte-

alterius, secundum Ioan. And. si tamen contraxerit, teneret matrimonium, ut dicit glo. fi. & idem Hostien. qui circa cri-
 mina, quæ dirimunt, remittit ad not. in summa de matrimo-
 nijs. §. qualiter impediatur. ver. sunt & alia quædam. & seq.
 & despon. §. fin. ver. Item decimò. ¶ Quarto, & vltimò Ho-
 stien. inducit illum tex. contra opin. Goffr. dicentis, quòd
 sola machinatio sine adulterio non dirimat matrimonium
 postea cum interfectore contractum, ut ipse not. supra de
 eo, qui dux. in vx. cap. fina. nam si sola machinatio tollit
 beneficium huius coniugij: & cuiuslibet alterius, ut hic, con-
 tra Decr. vlti. de spon. multò magis debet dirimere matri-
 monium tam iniquè cum iuterfectore contractum. ¶ Opp-
 dicitur hic, quòd post mortem vxoris maritus iste poterit
 aliam ducere: quasi innuat, quòd non possit ante. sed con-
 tra de l. consensu. C. de repu. & in Authen. de nup. §. per oc-
 casionem. & in Authen. vt li. ma. & auia. §. quia verò. solu.
 illa. ll. non tenent, de iure canonico: propter tales enim in-
 fidias vinculum matrimonij non dissoluitur. ¶ Sed nun-
 quid cogetur vir habitare cum vxore, quæ sic infidiatur:
 nec refronari potest. dicit Ioan. And. quòd non: ex quò nul-
 la potest cautione mederi: imò potest eijci. & restitutio-
 nem petenti obstat exceptio. de restitutio. spoliato. cap.
 literas. §. fin. quoad tamen viuunt, contrahere non poterit,
 vt prædixi.

S V M M A E.

- 1 Vir regulariter pro nullo crimine potest dimittere vxorem. Casus excipitur. nu. 2.
- 2 Matrimonium in casu infidelitatis alterius licet separetur quò ad thorum: non tamen quò ad vinculum matrimonij.
- 3 Excommunicatus licet perdat exercitium actionum: nõ tamen iura, & dominia rerum.
- 4 Constitutio, quæ loquitur in vxore, habet locum in viro.

Quæsiuit. Coniuges propter alterius crimen non separantur: nisi si spiritualiter fornicentur: & tunc durat cõ-
 iugium, eis etiam separatis. & sunt tria di-
 cta. secunda ibi [verum.] tertia. ibi [in viris.] ¶ Nota
 primò, quòd pro nullo crimine potest vir dimittere vxorem.
 concor. sunt in gl. pro nullo, & c. vbi etiã ponit exceptionẽ
 ab illa reg. quid de vitio Sodomitico. remittit Ioan. And. ad
 no. j. de adul. c. maritus. ¶ Secundò no. quòd casum, in quo po-
 test quis recedere ab vxore, scilicet propter fornicationẽ
 spiritualem. quidam tamen dixerunt, quòd pro spirituali
 fornicatione non separatur matrimonij: nisi quò ad mu-
 tuam seruitutem: vnde tali sententia non obstante, quò ad
 solutionem debiti omnino remanent obligati: & præcipuè
 mouentur ex eo, quòd Dominus solam causam fornicatio-
 nis excipit: & constat, quòd loquitur tantum de carnali.
 Hostien. dicit hanc opin. erroneam. nam Dominus non ex-
 pressit specialiter carnalem: sed potius indistinctè locutus
 est, vt patet Matth. 19. ergo indistinctè debet intelligi. ad
 hoc de priuile. c. quia circa. & sancti Apostoli interpretati
 sunt idem intelligendum de spirituali. 28. q. 1. c. vxor. & c.
 se. ad hoc. j. eod. c. de illa. & de conuer. coniu. c. fin. & eorum
 interpretationi stari oportet. qui si. sint legi. c. per vene. §. ra-
 tionibus. de cele. mis. c. cum Marthæ. §. primo. & in fauorẽ
 fidei expedit sic sentire: aliàs timeri posset, quòd infidelis
 contentus de debiti solutione non curaret ad fidem reuer-
 ti. & si debito videat se fraudatum, facilius reuertetur, vt
 colligi potest. j. eod. c. gaudemus. secundum Hostien. ¶ Ter-
 tiò not. quòd licet in casu infidelitatis alterius matrimo-

nium separetur quò ad thorum: non tamen quò ad vincu-
 lum matrimonij: & sic durat titulus, non effectus ipse
 quandoque. facit in si. l. si quis sub condi. ff. de test. tu. ¶ Sic in
 excommunicato, in quo resident iura, & dominia rerum,
 quæ possidet: sed nõ exercitium actionum, vt patet ex no-
 ta. iu. c. si verè. de senten. excom. & c. veritatis. de dolo, &
 contu. ¶ Quarto not. in ver. in viris. quòd constitutio, que
 loquitur in vxore, habet locum in viro. ratio est, dicit glo-
 sa: quia non ad imparia iudicantur. 32. q. 1. c. si quis vxorẽ.
 Ego adde rationem correlatiuorum, quorum natura est, vt
 statutum in vno, habeat locum in reliquo. vt l. fin. ff. de ac-
 cep. & C. de indic. vi. l. fi. a

A D D I T I O.

- a ¶ L. fin. Adde ibi pulchrè. Salyc.
- S V M M A E.
- 1 Cognita que dicatur.
- 2 Maritus propter parentelam notoriam, non debet dimittere vxorem propria auctoritate.
- 3 Exceptio nulla admittitur contra spoliatum in matrimo-
 nio carnali.
- 4 Maritus compellitur censura ecclesiastica reducere vxorem: quam à se sine iudicio Ecclesie separauit.
- 5 Index ex officio potest inquirere de parentela manifesta, vel publica inter coniugatos, non apparente accusatore.
- 6 Parentela publica que dicatur. Que manifesta. nu. 7.
- 7 Index debet grauitate magna procedere, cum queritur de matrimonio dirimendo.
- 8 Grauitas ista in quo consistat.
- 9 Maritus an possit vxorem adulteram relinquere: & à se separare sine iudicio Ecclesie.

Porro. Vir non potest dimittere vxorẽ sine iudicio Ecclesie, et propter notoriũ
 impedimentum cõiugum, & nemine opponente, potest episcopus inquirere. 2. ibi [præterea.] ¶ No. primò,
 quòd iste vxorẽ à se separauerat, quia erat cognata vxoris de-
 functæ, quia fuerat vxor fratris ipsius vxoris defunctæ: vel
 fortè ipsa, & vxor Comitiss defunctæ fuerant prius vxores
 duorum fratrum: & sic allegabat sibi, vel tertium genus affi-
 nitatis, quod habet prohibitionem secundum hæc tempora.
 de consang. c. nõ debet. expone cognatam. i. consanguineã.
 pro qua facit lit. a, quæ sequitur [quò si etiã parentela.] & c.
 ¶ Secundò no. quòd propter parentelam notoriam non debet
 maritus dimittere vxorem propria auctoritate. rō est:
 quia ista separatio non debet sine auctoritate Ecclesie irro-
 gari: nec debet quis dicere sibi ius, vt in gl. 33. q. & c. post sen-
 tentiam vero statim vñ, quòd possit recedere, & debitum dene-
 gare: quia nõ cadit propriè alia iudicis executio alio casu:
 nam si caderet, non deberet quis, et post sniam, occupare,
 quod sibi ex snia deberetur, vt l. miles. §. qui ind. ff. de re iu.
 & quod no. §. de concess. præb. c. cum nostris. & j. de accu. c.
 3. qualiter. per Inn. ¶ Tertio no. quòd sicut in rebus prophanis
 nulla exceptio admittitur contra spoliatum petentem resti-
 tutionem: ita nec in matrimonio carnali, vt hic, & spirituali,
 vt s. de resti. spo. c. item cū quis. etiam si notoriè liqueat de
 iniusto titulo spoliati: vt hic liquebat: quia erat notoria pa-
 rentela. quæ tamen videbatur obstat, per c. ad decimas. de
 rest. spo. lib. 6. vbi iuris præsumptio contra spoliatum ob-
 stat sibi restitutionem petenti. similiter videbatur notorie-
 tas facti: que idem, quod sententia, operatur, vt l. emptorẽ.
 ff. de actio. emp. ¶ Quarto not. quòd Ecclesiastica cen-
 sura compellitur maritus vxorem reducere, quam à se
 sine

sine iudicio Ecclesie separauit: si tamen habeat conscientia
 parentelæ, non debet debitum reddere. iudex etiam, si est
 notoria parentela, non debet restituere quò ad thorum.
 supra de resti. spolia. capitu. literas. ¶ Quintò no. quòd
 etiam contra superinductam iudex potest exercere cen-
 suram. & sic contra personam, quæ non fuit in iudicio: quæ
 tamen habet dependentiam à persona, quæ in iudicio fuit
 principalis. facit supra de dolo, & contu. capitu. veritatis.
 & cap. tanta. de excels. præla. & intellige hoc verum, si ipsa
 fuit coniuncta: vel ad causam citata. si. 7. q. 1. c. præsentium.
 & c. eum qui. 3. q. 6. c. hoc quippe. aliàs non noceret senten-
 tia. quod dic. vt supra de re. iu. c. quamuis. Item non solum
 contra superinductam: sed contra omnem impediendam
 potest censuram exercere deleg. quod dic vt supra de offi.
 deleg. c. 1. ¶ Sextò no. quòd non apparente accusatore,
 iudex ex officio potest inquirere de parentela manifesta,
 vel publica inter coniugatos. ¶ & dicitur publica, cum per
 famam: ¶ manifesta verò, cum per facti euidenciam liquet
 de parentela, secundum Petr. & Abb. Inquiret ergo episco-
 pus ex officio super matrimonio eo modo, & forma, quo
 in maleficijs. scilicet vbi fama defert impedimentum, siue
 crimen ad ipsius notitiam. ad hoc infra de accus. c. qualiter.
 In matrimonio verò spirituali etiam fama publica non fa-
 uente, potest iudex ex officio inquirere de iniusto titulo
 possessoris. vt, infra de offi. ordi. cap. ordinarij. lib. 6. & vi-
 de quòd not. in cap. illud. supra de præsum. ¶ Septimò not.
 quòd iudex debet grauitate magna procedere, cum que-
 ritur de matrimonio dirimendo: & consistit in pluribus
 ista grauitas: primò, vt in dubio stet pro matrimonio. infra
 eod. cap. ex literis. Item vt resistat volentibus colludere. de
 eo qui cog. consan. vx. cap. super eo. Item vt modis omni-
 bus veritatem inquireat, cogendo testes ad testimonium. 35.
 q. 6. cap. episcopus in synodo. præmittat etiam denuncia-
 tionem: de qua in cap. per vene. §. præterea. qui fil. sint legi.
 nec de facili debet reputari notorium, quod est occultum:
 vel e contra. de appel. cap. consuluit. de rescrip. capit. cum
 contingat. nec (vt dixi) debet esse pronus ad matrimonia
 separanda. supra de testa. cap. licet ex quadam. ¶ Oppo-
 sitè textus, in quantum dicit, quòd debet adhiberi grauitas
 in causa matrimoniali, si de parentela liqueat notoriè: vide-
 tur innuere, quòd ordo iuris sit seruandus, non quò ad alia.
 In examinatione ergo notorij non est seruandus ordo iu-
 ris: nisi hoc fieret ad cautelam. supra de electi. cap. bonæ.
 vel nisi sit notorium in vna terra: & non in alia. vbi quidem
 dantur octo dies tantum ad probandum, die obiectionis
 non computato. infra de sen. exco. cap. solet. de excep. cap.
 pia. lib. 6. in sententiando igitur semper est ordo seruandus,
 vt hic. & de senten. excommu. capitu. sacro. de ap. cap. cum
 speciali. similiter citatio est necessaria in notorijs: vt no. su-
 pra de iureiuran. cap. ad nostram. 3. & de purga. ca. capitu.
 pe. & vide de materia plenius, supra de coha. cle. & mu. c.
 nostra. per Io. And. post Inn. vbi etiam plenè dixi. ¶ Que-
 ro. dicitur hic, quòd etiam si parentela sit notoria: non li-
 cet viro se separare ab vxore sine iudicio Ecclesie. ¶ quid
 dices in fornicatione: an maritus vxorem adulteram pos-
 sit relinquere: & à se separare sine iudicio Ecclesie. dicit
 Host. quòd communis est opi. quòd non. ipse dicit, quòd
 recedere potest propria auctoritate, vbicumque est forni-
 cationis, vel adulterij suspicio violenta. 32. q. 1. cap. dixit.
 nec requiritur alia sententia: cum sententia iam sit lata à iu-
 dice iudicem. idest Christo: qui ob causam fornicationis
 ipsam iubet relinquere: non est ergo ad iudicem recurren-
 dum. primò quia semel hoc concessum est: ergo non expe-
 dit iudicem adire, vt l. quæ sub conditione. §. fina. de con-
 ditio. insti. 2. quia si contra pronunciaret: non valeret sen-
 tentia. 28. dist. cap. de his. & 2. dist. capitu. inferior. si tamẽ

Ecclesie non constat de adulterio mulieris: coget virum,
 vt sibi exhibeat maritalem affectum, si mulier se deliquit-
 se negat. vir autem, si de fornicatione certus sit, potius su-
 stinebit sententiam, quam debitum reddat. de adul. capitu.
 si vir. & de sen. excommu. cap. inquisitioni. quantum autem
 ad dotem lucrandam semper est necessaria sententia. ita
 dicit Ioan. Andre. post Hostien. qui remittit ad summã.
 de adulte. §. quæ pena. ver. sed nunquid hoc fieri. & verfi.
 sequen.

A D D I T I O.

a ¶ Cognata. Cognati vsque ad quem gradum dicantur,
 vide Azo. in summa de legi. her. gl. in §. in ver. nata. Insti.
 de succes. cog. Cy. in l. cum alienam. in fi. C. de leg.

S V M M A E.

- 1 Vxor petens restitutionem mariti si notoriè fornicata est: & maritus continuit, repellitur.
- 2 Adulterium qualiter probetur esse notorium. & nu. 3.
- 3 Compensatio delictorum potest fieri: sicut adulterij vxoris cum adulterio viri.
- 4 Et quid si adulterium viri est occultum. nu. 8.
- 5 Tractatio mala vxoris non est causa legitima committendi adulterium: nec excusat à pena.
- 6 Mulier recedens de domo viri propria auctoritate: si reuertens non admittitur: an possit petere restitutionem, tanquam spoliata.
- 7 Vxor an possit petere expensas à viro, quas fecit, postquã recessit ab eo.
- 8 Probationes in causa an faciant rem notoriam.
- 9 Exceptio adulterij occulti an obstat petenti restitutionem coniugis.

Significasti. ¶ Repellitur vxor, petens re-
 stitutionem mariti: si noto-
 riè fornicata est, & maritus continuit. communis
 diuisio. 2. ibi [consultationi.] ¶ Not. primò, quòd ad sug-
 gestionem alterius, suggestionem marito, vxorem eius ince-
 ltu commississe, ipsam dimisit: & malè fecit. quia non
 debuit ita esse credulus: & credere omni spiritui, 86. dist.
 cap. si quid. nec licet marito etiam ob hanc causam illam
 dimittere: nisi illud sit certum: vel saltem præsumptio vio-
 lenta sit. vide. 32. quæstio. 1. cap. dixit. & ideò iste fuit ex-
 communicatus iuste, secundum Host. ¶ Secundò no. quòd
 contra mulierem allegabatur: quòd ex altero prolem ha-
 buit: & hoc probatur eo ipso, quòd constat de sobole: & quò
 eam in. 11. mense peperit à tempore, quo maritus eam di-
 misit. in Auten. de resti. & ea, quæ pa. in. 11. mense. §. vnum
 2. siquidẽ. coll. 4. ¶ ex hoc. n. probatur adulterium esse noto-
 rium: & inficiari non posse, super terram testimonio gra-
 diente. 28. dist. capitu. priusquam. nec est hoc speciale in
 matrimonio: timò vbicumque est notorium actus perma-
 nentis, vt hic, vel iuris, nunquam est faciendã restitutio: & sic
 potest intelligi de doli exce. l. dolo. & hoc verum, quando est
 notorium iudici, vel alius, & non iudici: sed probationes
 sunt in promptu. secus si terminus diffusus, & prolixus pe-
 tatur, secundum Inn. & Host. supra de resti. spo. c. literas. §.
 præterea. ¶ Tertio no. quòd adulterij mulieris fit compensa-
 tio ad adulterium viri: & sic fit quædam compensatio deli-
 ctorum. quod est verum, cum de delicto cuiuslibet inter se
 agunt: secus si criminaliter. quod dic. vt. l. viro, atque vxorẽ.
 ff. fo. ma. & infra de adul. c. intelleximus. & loquitur iste
 text. cum adulterum viri venit per viam replicationis:
 Pet. de Anch. sup. 4. Decr. m 3 an verò

an verò per viâ accusationis possint concurrere, vide quod
 5 no. 3. q. 6. c. nihil iniquus. ¶ Quartò no. † quòd mala tra-
 ctatio vxoris dat sibi materiam committendi adulterium:
 tamen causa nò est iusta: nec excusat eam à pena; quia ad
 tale peccatum nulla debet conditione adduci. vt in glo. ma-
 gna: quæ tenet prædictam opin. idem Vin. Tan. Io. Goff. &
 6 Phi. ¶ Quærìt gl. † si mulier recessit de domo viri propria
 auctoritate: & reuertens non admittitur: an possit petere
 restitutionem, tanquam spoliata. dicit glo. quòd sic; quia
 eo ipso, quòd non admittitur, intelligitur spoliata. facit qd
 no. de infan. & la. expo. c. vno. & idem no. de resti. spo. c. lite
 ras. in 3. glo. & de adul. c. intelleximus. in 1. glo. & in Spec.
 7 de sponsa. c. fin. ver. 1. ¶ Secundò quæro. † vtrum vxor pos-
 sit petere expensas à viro, quas fecit, postquam recessit ab
 eo. tenet glo. quòd non, si sua sponte recessit: sed ex tunc po-
 test, cum rediens non admittatur: quia vltima mora nocet.
 ff. de peric. & commo. rei ven. l. illud. & de istis expensis vi-
 de in Spec. vbi supra & loquitur hic glo. cum vxor sine cau-
 sa subtrahit se à viri seruitio: si autem cum causa (puta pro-
 pter adulterium viri, vel quia ab eo expellitur.) an tunc pro
 tempore, quo non trahit moram, possit repetere omnes
 fructus, quos maritus ex dote percepit: vel tantummodo
 8 alimenta. 2. & videtur, quòd omnes fructus, quos non de-
 bet lucrari maritus, si onera matrimonii non iustinet, vt l.
 pro oneribus. C. de iure do. & l. infulam. §. vltimas. ff. fol. ma.
 & fortè propter culpam mariti non esset absurdum dice-
 re, imò æquum, quòd vel fructus perceptos reddant, vel ali-
 menta præbeant, prout vxor elegerit. ¶ Tertio quæro. dicitur
 9 hic, quòd † notorio adulterio mulieris, petentis restitu-
 tionem nò nocet, si vir fuerit etiam fornicatus. vtrum istud
 sit verum, si adulterium, quod viro replicanti obijcitur, sit
 occultum: vt sic exceptio adulterij notorij elidatur per re-
 plicationem adulterij occulti. glo. quæ incipit. ita quod. & c.
 tenet, quòd contra exceptionem adulterij notorij requira-
 tur replicatio similis: & aliàs non obstat: & hoc tenet Inno.
 dicit enim, quòd ad hoc, vt hoc casu replicatio adulterij vi-
 ri repellat exceptio ipsius viri de notorio adulterio, neces-
 se est, adulterium ipsius viri esse etiam notorium. Hostien.
 dicit cum glo. quòd non fiet restitutio, donec viri adulterium
 sit probatum. & fortè eundem intellectum habuit
 Innocen. cum per probationem efficiatur notorium. de ver-
 borum signifi. c. cum olim. & idè postea subiungit, quòd
 audientur probationes mulieris, & fiet restitutio, si probe-
 tur adulterium viri. dicunt autem, quòd cum propter adul-
 terium mulieris vir petit diuortium: & mulier excipit de adul-
 terio viri etiam non notorio: audientur vtriusque proba-
 9 tiones. de adul. c. penul. & vlt. Ista sunt verba nouellæ. & ca-
 ue ab vno verbo, dum dicit. † quòd probationes in causa
 faciunt rem notoriam. quòd non videtur verum, argu. eius
 quod not. in l. si possessori. §. fin. ff. de iureiur. & c. iudex. de
 10 offi. deleg. lib. 6. ¶ Quarto quæro, † vtrum petenti restitu-
 tionem coniugis obstat exceptio adulterij occulti: vt sic
 pendente dubio exceptionis, restitutio retardetur. dicit
 glo. quòd non debet retardari. Idem Ala. Tan. & Hostien.
 Goff. autem secundum Ioan. videtur hic velle & §. de eo
 qui duxit in ma. c. ex literarum. quòd hæc Decre. loquatur
 de adulterio, quod sequutum est spoliationem, per quod
 sibi præiudicat mulier spoliata in restitutione consequen-
 da: adulterium verò præcedens spoliationem sibi non ob-
 stare: quia separata est causa criminis. de dona. nter vi. &
 vxo. l. si maritus. & de resti. spo. c. item cum quis. ad hoc. §.
 c. proximo. & quod not. de adul. c. fin. ita dicit Ioan. And.
 in nouella.

ADDITIO.

2 ¶ Vel tantummodo alimenta. Bald. bene de omnibus

istis. §. fin. C. de senten. quæ sine cer. quanti. & in feu. tit.
 de inuesti. de re. alie. fac. c. 1. in fine.

S V M M A E.

- 1 *Matrimonium separatum propter adulterium mulieris reintegratur, si vir postea fornicatur. & numero 6.*
- 2 *Violentia illata in matrimonio contrahendo purgatur per concordiam paucorum dierum subsequen- tium.*
- 3 *Maritus debet uxorem adulteram conuenire in iure.*
- 4 *Confessione mulieris super adulterio statuitur, cum agitur ad separationem thori.*
- 5 *Bona mariti an sint pro alimentis vxoris obligata, sicut pro dote.*
- 7 *Mulier potest recedere à voto castitatis emisso propter subsequentem incontinentiam mariti.*
- 8 *Confessio in causa criminali non nocet, nisi in causa cõ fitens perseueret.*
- 9 *Absenti queritur per iudicem.*
- 10 *Sententia diuortij si lata fuerit quò ad thorum, propter adulterium mulieris: an post talem sententiam possit maritus reconciliare ipsam sibi inuitam.*
- 11 *Coniugatorum vnus propter crimen alterius, an sit absolutus à mutua seruitute: ita quòd criminoso non cogatur cohabitare: nec reddere dabitum. & numero 13.*
- 12 *Innocens, an possit religionem ingredi: & profiteri, tñui to nocente.*

EX literis. † Matrimonium separatum propter adulterium mulieris reintegratur, si vir postea fornicatur. commu- nis diuisio. secunda ibi [fornicati.] ¶ Not. primò, † quòd violentia illata in matrimonio contrahendo purgatur per concordiam paucorum dierum subsequen- tium. ad hoc §. de spon. c. ad id. & c. consultationi. & iste numerus pauco- rum saltem duos comprehendit. 4. q. 3. c. vbi numerus. vbi sufficit, si erant ætatis legitime: maxime si in carnis copula concordauerint. §. tit. 1. c. in super. ¶ Secundò no. † quòd ma- ritus debet uxore adulteram conuenire in iure: & hoc idè, quia propria auctoritate non posset eam à se abijcere. de quo. §. eo. c. porro. & §. c. prox. ¶ Tertio no. † quòd statuitur confes- sioni mulieris super adulterio, cum agitur ad separationem thori: secus si sit de fœdere matrimonij, vt §. de eo, qui cog. c. super eo. aliam differentiam inter istos modos agendi vi- de §. vt lite non contestata. 1. c. aduertendum tamè, quòd epi- scopus isto non simpliciter mulieris confessioni stetit: sed iterum commonuit eam [ne ad suggestionem.] & c. & hoc dicit alibi lex. quòd non statim confessiones reorum pro exploratis facinoribus sunt habendæ. in l. prima. §. si quis vltro. ff. de quæsti. confessionem ergo non verosimilem non debet iudex statim sequi: sicut nec renunciatio- nem, quæ dicitur sponte facta. supra de renuncia. cap. su- per hoc. ¶ Quarto not. quòd ad excusationem adulterij allegauit mulier culpam viri in exhibitione alimentorum. ista autem causa, scilicet necessitas alimentorum vtrum excuset ab adulterio: videtur, quòd sic: quia excusat à furto, & ab alijs prohibitis: vt infra de fur. c. 3. & c. quanto. de consue. glo. hic contra. de quo dic. vt c. 3. præ- alleg. & per Hostien. in summa. de fur. §. 1. ver. sed quæratur quare. ¶ Quintò not. quòd viro obijcitur tanq̄ culpa, qui non exhibet

alimenta vxori. de istis alimentis vide in Specu. qui filij sint leg. §. nunc dicamus. † & an bona mariti sint pro alimentis vxoris obligata, sicut pro dote. vide in Specu. de do. inter vi. & vxo. §. 2. ver. sed nunquid bona ¶ Sextò no. quòd iste episcopus de cõsilio sui Capituli ad decisionem causæ processit. de quo dic. vt no. in c. penu. de consue. lib. 6. facit quod d. not. 1. 5. q. 7. c. episcopus. & hic in gl. 3. ¶ Septimò not. quòd vtrique iniunctum fuit: vt castè vi- uerent segregati. quòd intelligit Innocen. non sententiando: sed consulendo, vt patet ex ver. priuatim. quantum verò ad reuocationem huius præcepti propter sequens adulterium viri non est differentia, vtrum fuerit sententia, vel manda- tum simplex: † quia per subsequens viri adulterium recedi- tur à sententiâ, & mandato, vt dicam. ¶ Octauò no. quòd de secundo matrimonio furtiuè à marito contracto in qui fuit episcopus ex officio: & dicitur furtiuè contractum, eo ipso quòd episcopum non adiuit. multis modis dicitur ma- trimonium clandestinum: de quibus supra de clan. despon. c. fi. ¶ Nonò no. † quòd propter subsequentem incontinen- tiam mariti mulier potest recedere à voto castitatis emisso. & sic tenet Ioan. 3. o. quæst. 1. c. nostræ. in fi. & 3. q. 5. di- cit enim per istam Decre. quòd si vir, & vxor promiserunt perpetuam continentiam, & alter fornicatur: licet reliquus debitum petere non possit: episcopus tamen illum ad id co- get. Sed ista Decre. hoc non probat. & idè Io. An. remittit ad no. §. de conuer. coniu. c. dudum. super verbo castitatè. ¶ Opp. dicitur hic, quòd episcopus istam mulierem, quæ sponte faebatur adulterium, commonuit, ne contra se fa- teretur & c. & sic innuit, quòd aliud postea asserendo, ad monitionem iudicis potuerit reuocare istam confessionem. Sed contra: quia confessus in iure pro iudicato habetur, vt l. 1. C. de confessis. So. glo. 2. sentit illud contrarium, & di- cit, quòd idè hic fortè potuit reuocare confessionem: † quia erat quodammodo causa criminalis: vbi non nocet confessio. nisi in causa confitens perseueret, vt l. 1. §. diuus. ff. de quæst. sed illa solutio nò est bona: quia ibi loquitur in confessione ex certa formidine tormentorū. nam si spòte, vt in 1. c. fuit, nocet & c. in causa criminali confessio. ff. de custo. re. l. si confessus. supra de elect. cap. per inquisitionem. & de confes. cap. 2. soluit ergo gloss. secundo modo, quòd hic ista confessio videbatur facta calore iracundiæ: quæ non nocet, quominus possit reuocari. & in hoc sit similis causa matrimonialis causa liberali. C. de lib. causa. l. inter rogata. Sed hic non erat quæstio de fœdere matrimonij: idè similitudo non est bona. Io. And. dicit, quòd non po- test in casu huius. c. confessio reuocari: fortè propter peri- culum animæ vtriusq̄: quòd in talib. imminet. §. de postu. cap. bonæ. 1. Item propter fauorem matrimonij. §. tit. 1. c. videtur. in fi. Item propter timorem collusionis. de collu. c. audiuius. & hoc est, quòd dixi. §. q. non statim confessio- nes reorū habendæ sunt pro exploratis facinoribus: plerū- que enim impetitus de crimine perire festinat, vt l. non tan- tum. ff. de ap. vnde in istis criminibus, in quibus potest ali- ter deprehendi veritas, quàm per confessionem, puta fur- tum: homicidium: adulterium: & alia crimina, quæ cum alio committuntur: potest iudex, si reus fateatur crimen, inquirendo de veritate, interrogare, quid fecit de re sub- tracta: de inter signijs ipsius: & similiter à domino rei in- quirere, si eam perdidit. vnde habuit, & familia: vt sic ex sub- tili indagine non contingat innocentem damnari. facit l. si non defendatur. de spœnis. nam non solum post confessio- nem: sed post sententiam contra vnum latam super furto reperitur alius subtraxisse. vt j. de purg. vul. cap. 2. ad hoc l. 1. §. si quis vltro. de quæsti. Et ego de facto reperi quèdam confessum se sponta hominem occidisse: & in confessione perseuerare: & causam homicidij vero similem adijcere: &

tamen postea ante eius condemnationem reperi illum oc- cisum ab alio interfectum: & fuit Arimini. soluit aliter Ioan. And. dicit enim, quòd episcopus traxit mulierem ad par- tem: & sibi primò mulier est cõfessa priuatim: sed tunc ob- stat litera, quæ dicitur cœpit publicè confiteri.] & c. Sed dicit ipse, publicè dici potest, quòd coram eo, & socijs hoc fie- bat: licet accusatore absente. sed certè confessio emissa in iudicio coram iudice, perinde præiudicat, ac si emissa esset præsentè parte: cuius absentiam supplet iudex, vt l. prope- randum. §. si autem. C. de iudi. ¶ Nam absenti quæratur per iudicem, vt l. postquam liti. & ibi de hoc. C. de pac. & §. de pac. cap. cum pridem. vbi dixi. & sic videtur, quòd ista sol- non sit bona: Nisi dicas, quòd quando sic priuatim iudex trahat aduersarium ad partem: q̄ ibi confiteat. nò vr cõfes- sus in figura iudicij: & sic nò præiudicat cõfessione: quia iudex non intendit quærere isto casu absentem. argu. ad hoc, quòd no. Cyn. in Authen. sacramenta. C. si aduer. ven. Soluit vlti- mò Ioan. And. quòd hic ideo poterat hæc mulier reuoca- re confes. quia nondum eius confessio erat scripta: & idè statim ante extraneum actum intermissum locus est re- uocationi. argu. not. §. de elect. c. quia propter. super verbo mox. facit quòd no. infra de iureiuran. c. cum impositioni- bus. in glo. vt vnam. lib. 6. ¶ Secundò oppo. quòd isti fue- runt adinuicem separati per sententiam propter adulte- rium. ergo videtur, quòd sub specie nouarum probatio- num, vel iuris superuenientis non debeat sententia retra- ctari, vt l. sub specie. C. de re iudic. quòd enim bene semel diffinitum est, non debet ex superuenienti causa retracta- ri, vt cap. quod semel. 6. quæst. 4. & l. 2. de iti. actuque pri- ua. ibi [non enim corrumpi, aut mutari, quòd rectè tran- factum est, superueniente delicto, potest.] vt ibi dicit text. sol. delictum viri superueniens auferit ipsi viro ius ex sen- tentiâ quæstiu: nã & quq̄ cõtingit, q̄ ex causa superuenienti recedit à finia: sicut à iuro, & qualibet dispositione, arg. no. §. de iureiur. c. quemadmodum. & j. de pur. vul. c. 2. & l. auu- culo. de condi. sine cau. & l. 1. C. de re iudi. cum sim. Hostiè. dicit, quòd hic plures sunt rones, & iura pro muliere, q̄ pro viro: pro ipsa. n. est vinculum matrimoniale: quod per illam sententiam diuortij quò ad thorum nò fuit ruptum, vt no. supra c. 2. Item ius naturale, quòd firmat, quòd sta- bile permanet. Insi. de iure na. §. sed naturalia. Incontinen- tiæ periculum. supra de eo, qui cog. confan. vxo. cap. Iorda- na. Apostoli præceptum: contra quod nulla potest obsta- re exceptio. supra de coniu. lepro. cap. quoniam. pro viro facit adulterium à muliere commissum: quòd aboletur per adulterium ipsius viri. Item & exceptio rei iudic. quæ sæpe tollitur ex causa superuenienti, vt dixi. cum igitur hinc in- de est conflictus rationum, pro illa parte, quæ pluribus ad- iuuatur, ferenda est sententia. & sic pro muliere in casu no- stro. C. de edicto diui Adriani tollendo. l. fina. & de postu. cap. bonæ. 2. ad fin. de hoc remittit Hostien. ad summam eodem titu. §. quot modis. sub. §. generaliter. ¶ Querit glo. † si lata est sententia diuortij quò ad thorum propter adul- terium mulieris: an post talem sententiam possit maritus reconciliare ipsam sibi inuitam: videtur quòd sic. quia lata sententia in eius fauorem, non debet in eius læsionem re- torqueri. Item si aliud diceremus: sequeretur absurdum, quia delictum præstaret adulteræ immunitatem: si fe præ- textu adulterij tueretur, ne cohabitaret viro. contra. l. re- legatorum. §. fina. de inter. & rele. Item daretur sæpe mulieribus materia delinquendi, & fornicandi: si à mutua seruitute matrimonij propter hoc crederent liberari. ar- gum. supra de procura. cap. tuæ. præterea per separatio- nem diuortij absolutus fuit vir à seruitute mulieris adulteræ: non autem ipsa adultera à marito. In con- trarium gloss. arguit, quia quandoque prodest senten- tia

tia condemnatis. ¶ Vltimò glo. ponit duas opi. vnam Lau. qui dixit, quòd vir bene potest illam reconciliare initam. Idem tenet Pet. Vincen. & Goffre. potest ergo innocens reconciliare sibi adulteram, non obstantē sententia diuortij, quòd est verum: nisi ipse innocens postea fornicetur; quia tunc extinguitur effectus sententiæ diuortij, vt dixi supra. ¶ Circa prædictam tamē materiam, ¶ cum quæritur, vtrum vnus coniugatorum propter crimen alterius sit absolutus à mutua seruitute: ita quòd criminosè nò cogatur cohabitare, & reddere debitū: sic distigue. aut quæris de crimine adulterij: aut de alio, puta veneficio: hæresis: furto: vel simili. primo casu, aut vterque fornicatus est: aut alter tantum. si vterque, habet locum regula. quòd delictū cum delicto compensatur, & insimul habitare tenentur, vt j. do. adu. c. intelleximus. & supra eodem c. significasti. aut alter tantum: & tunc aut nulla est lata sententia diuortij: aut est lata. si non est lata: tunc non potest etiam innocens subtrahere debitū: & à mutua seruitute discedere. de quo. 5. eod. c. porro. si verò lata est sententia diuortij: & tunc aut nocens repetit innocentem: aut econuerso innocens repetit nocentem. si nocens repetit innocentem. & non auditur: nisi innocens post sententiam fornicatus fuisset, vt dixi. si verò innocens repetit nocentem: tunc (vt dixi supra) redire cogitur: nisi nocens religionem ingressa fuerit, & professā. post ingressum enim monaste. & professionem non potest maritus ipsam educere de monasterio. & imputet sibi vir, qui ante professionem sibi eam reconciliare noluit, vt 5. de conuer. coniu. c. gaudemus. vbi de hoc. ante professionem verò semper maritus posset eam educere: imò episcopus debet monere maritum, vt eam sibi reconciliet. quòd si non vult: tradet illam in monaste. ad penitentiam peragendam. vt d. c. gaudemus. ¶ Sed hic incidēter quæritur. ¶ vtrum innocens possit religionem ingredi: & profiteri, inuito nocente. dicit hic Ioan. And. quòd ante sententiam diuortij posset nocens innocentem de monaste. reuocare. Non obit. c. Agathosa. 27. q. secunda. quia loquitur, quū super fornicatione est lata sententia: vel quando is. qui reuocat, agit petitorio; quia repelleretur p̄textu adulterij. secus si agat rebitutorio; quia nō repelleret p̄textu criminis. de restit. spolia. c. item cum quis. de don. inter vir. & vxor. l. si maritus. & hoc de primo membro principali: cum quæritur, quando propter crimen adulterij possit vnus ab alio se subtrahere. ¶ si verò quæritur, vtrum propter aliud crimen: & tunc aut est crimen hæresis: & tunc quia illud est crimen (quia tunc vocatur fornicatio spiritualis) ideò circa ipsum est prouisum per c. j. prox. & ca. fin. 5. de conuer. coniug. vbi quantum ad istam separationem notantur plures differētia inter spirituale, & carnalem fornicationem. & j. c. prox. & c. de hoc not. aut est aliud crimen, quàm hæresis: puta furtum: homicidium: & si hoc casu dicit Ioan. And. j. c. prox. quòd si latum fuit diuortium ideò: quia ipsam trahebat ad homicidium: vel latrocinium: vel ad aliud mortale. & tunc dicunt quidam, quòd idem quod in hæresi; quia nullā, vel vilem causam inuenies: quare non fit idem in omnibus. Alij dicunt, quòd pro alijs criminibus nunquam ferenda est sententia separationis perpetuæ: sed tantum donec penituerit. in hæresi verò hoc cōceditur propter periculum fidei. & sic diuersimodè intelligunt. j. c. quanto. & 28. q. 1. cap. idolatria. Sed dictū supra plus placet Innocens. Ioan. And. remittit ad no. per eum in c. ad Apostolicam. de conuer. coniu. vbi quid iuris de ebrietate, & alijs malis moribus, an separatio peti possit.

S V M M A E.

1 Vxor si à viro lapsa in hæresim propria auctoritate di-

- 1 uerterit. ad eum reuersum redire compellitur: secus si per iudicium Ecclesiæ fuerit separata.
- 2 Separatio quòd ad thorum potest peti propter hæresim su peruenientem, sicut propter adulterium. Hæresis dicitur fornicatio spiritualis.
- 3 Coniunx fidelis, quare debeat relinquere coniugem labentem in hæresim.
- 4 Reuersus ab hæresi ante sententiam diuortij potest repetere uxorem, & ad ipsum vxor redire cogitur.
- 5 Reconciliatio coniugatorum excluditur per sententiam.

DE illa. ¶ Si vxor à viro lapsa in hæresim propria auctoritate diuenterit, ad eum reuersum redire compellitur. secus si per iudicium Ecclesiæ fuerit separata. 2. ibi [si verò.] ¶ No. primò, ¶ quòd sicut propter adulterium potest repeti separatio quòd ad thorum, & cohabitationem: ita propter hæresim superuenientem: est enim ista fornicatio spiritualis. de qua 5. de conuer. coniug. c. fi. vbi differētia inter vtrumq;. ¶ Secundò no. ¶ causam, quare fidelis coniunx debet relinquere coniugem labentem in hæresim, scilicet [vt tadio pariter, & confusione affectus.] & c. Idem secundum Hostien. si alia, intentione discessit: ratione etiam prædicta vitatur excommunicatus, vt j. de excep. c. pia. lib. 6. ¶ Tertio not. ¶ quòd reuersus ab hæresi ante sententiam diuortij potest repetere uxorem: & ad ipsum vxor redire cogitur. Nam talis hæresis superueniens non dissoluit vinculum matrimonij, vt j. c. prox. ver. quia sacramentum. de facili ergo res reuertitur ad naturam suam, vt l. si vnus. §. pactus. ff. de pac. ¶ Quarto no. ¶ quòd post sententiam diuortij propter hæresim alterius coniugatus non cogitur, qui remansit in fide, lapsus in hæresim reconciliare sibi: reconciliatio ergo excluditur per sententiam. ¶ Sed contra de ca. fi. 5. de conuer. coniug. vbi innuit, quòd redire non cogitur, si voluerit conuolare ad religionem. sol. dic standum contrario, quòd so la sententia separationis non excludit reconciliationē: sed sententia, & transitus ad religionem: vt in contrario. & hoc tenet glo. hic, & j. c. prox. in glo. fin. Idem sentit hic Ioan. And. dicit enim, quòd si per Ecclesiam latum sit diuortium in spirituali. non cogitur redire ad reconciliatum, si vult intrare ad religionem: aliàs cogitur, vt dicto. c. fi. de conuer. coniu. & ista distinctio est correctā per c. j. prox. vbi indistinctè innuit compellendum, antequam velit ingredi. quod tenet Alam. Lau. dicit standum huic distinctioni: quod placet Phil. Iac. de Albe. & Abb. vt vitetur correctio. idem Innocen. alternatiuè tamen, & hoc in fornicatione spirituali: in carnali verò semper cogitur, nisi fuerit professā: ante professionem enim semper maritus posset educere adulteram de monaste. de quo dic, vt 5. c. prox. ¶ Secundò op. & videtur, quòd post sententiam cogatur quis sibi reconciliare uxorem, vt 5. c. prox. sol. ibi ideò vir cogitur post sententiam eam recipere: quia ipse commisit adulterium: vnde sententia nō debet sibi prodesse (quasi fecerit contra eā.) & hic conuersus post sententiam pro se latam nihil fecit contra ipsam. vel ibi nulla fuit sententia, sed tantum contentia indicta: aliàs idem esset ibi, quod hic. reliqua, quæ hic tangit Ioan. An. an sententia separationis propter alia delicta, quàm hæresis, vel adulterij, sit perpetua. dixi. 5. cap. prox. & de differētis inter carnalem, & spirituales fornicationem ibi remisit.

S V M M A E.

- 1 Recursus in arduis questionibus debet fieri ad Papam.
- 2 Doctoris sapientia, & doctrina in quo cognoscatur.

Matri-

- 3 Matrimonij vinculum non dissoluitur: cum vnus coniugatorum ad fidem conuertitur: nisi velit ille, qui relinquitur.
- 4 Obligatio, qua quis tenetur Deo, potior, & potentior ceteris, quàm illa, qua tenetur homini.
- 5 Hæresis superueniens non dissoluit matrimonium inter fideles contractum: sed bene dissoluitur quòd ad mutua seruitutem.
- 6 Baptismus est primum sacramentum fidelis Christiani firmum, & stabile firmamentum & c.
- 7 Matrimonij sacramentum dicitur inter fideles esse ratum, & firmum ratione characteris per baptismum impressi: inter infideles verò dicitur verum, sed non ratum.
- 8 Delictum eius, qui cepit fidem, & deserit, maius est, quàm eius, qui nunquam cepit.
- 9 Fidelis sine culpa iure suo quandoque priuatur.
- 10 Infidelium vnus si conuertatur ad fidem: an ipse conuersus dicatur relinquere, vel relinqui. Et an statim vno ex infidelibus ad fidem conuerso, sit matrimonij vinculum solutum. nu. 11.
- 12 Baptizati ab hæreticis si fiunt hæretici, & postea contrahunt. an matrimonium dicatur ratum inter tales.

Quanto. Vinculum coniugale non dissoluitur, altero fidelium coniugū in hæresim lapsō. sed si vnus infidelium coniugum conuertatur ad fidem: & alter nolit sibi cohabitare: vel non sine Dei blasphemia, vel peccato mortali soluitur coniugium: & conuersus contrahere poterit. communis diuisio. secunda ibi [nos igitur.] quæ distinguit. & 2. membrum profequitur. ibi [si verò] rationem diuersitatis ponens. ibi [nam & si] obitaculum soluens. ibi [nec obstat] subdens duplicem rationis effectum ibi per hanc. ¶ No. 1. quòd iste episcopus consulit Papam super illa dubia quæstione: & in hoc commendatur in antiqua: quia sententiam, quam docuerat per ipsam sedem, vult corrigi, vel approbari, sicut Ioachim. supra de summa Trini. c. 2. secundum Hostien. ¶ In istis enim arduis quæstionibus ad Papam est recurrendum. vt supra. qui filij sint leg. c. per venerabilem. §. rationibus. ¶ Secundò not. quòd Papa dubiæ quæstioni in genere propositæ, distinguendo respondet. idem facit Imperator in l. precibus. C. de impu. & ali. sub. ¶ in hoc enim maximè cognoscitur sapientia, & doctrina doctoris, si quæstionem in genere, & in nube propositā nouit per membra distinguere: aliàs de insufficientia redarguendus est. vt Scæuola Gallum redarguit in l. Gallus. ff. de lib. & posthu. & dixi supra de rescrip. c. super literis. ¶ Tertio not. ¶ quid iuris, cum vnus coniugatorum ad fidem conuertitur: per hoc enim vinculum matrimonij non dissoluitur: nisi velit ille, qui relinquitur. idem glo. dicit de illo, qui relinquit: quia non debet claudicare matrimonium. id est titulus matrimonij, quandoque tamen claudicat quòd ad effectum reddendi debitum ab illo, qui non potest exigere. 5. de conuer. coniug. c. quidam. & de eo, qui cogno. c. transmissæ. quandoque; etiam claudicat quòd ad ipsum vinculum: siue titulum matrimonij, vt supra de eo qui duxit. c. 1. & de despon. impu. c. continebatur. & c. de illis. sed sunt casus speciales. regulariter autem contractus claudicare non debet: nec eorum resolutio ab vna parte pendere, vt l. sicut C. de ac. & ob. ¶ Quarto no. quòd licet inter aliquos sit contractum vinculum mutua seruitutis inseparabilis: prout inter virum & vxor. qui sunt duo in carne vna, vt infra c. prox. §.

quia verò. tamen si ex isto vinculo insolubili Deus offenditur, dissoluendum est: vt sic potior, fortior, & potentior ceteris obligatio, qua tenetur homo Deo: quàm illa, qua tenetur homini. 11. quæstio. 3. cap. non semper. & cap. Iul. facit quod no. supra de ap. cap. cum parati. ¶ Quintò not. in versic. si verò. ¶ quòd hæresis superueniens non dissoluit matrimonium inter fideles contractum: sed bene dissoluitur quòd ad mutua seruitutem, si tamen confitetur hæresim, vel de ipso conuincitur: aliàs contra. 6. q. 1. c. verum. ¶ Sextò no. in versic. nam & si. quòd vbi est fortius vinculum, difficilius soluitur. concor. supra de transac. cap. 2. ¶ baptis- mus enim est primum sacramentum fidelis Christiani, firmum & stabile firmamentum: aquo posito, quod semel est habitum, nunquam amittitur, vt hic. & de consecra. distin. 4. cap. ostenditur. ¶ ratione ergo characteris per baptismū impressi sacramentum matrimonij dicitur inter fideles esse verum, & ratum. Inter infideles verò dicitur esse verum: sed non ratum; quia non durable per se. 26. disti. cap. deinde. & supra de consan. & affini. c. de infidelibus. ¶ Septimò no. ¶ quòd maius est delictum eius, qui cepit fidem deserit, quàm eius, qui nunquam cepit. si. in Auth. de litig. §. edita. in fi. coll. 8. all. in glo. mag. & c. [turpius enim ei iuratur, quàm non admittitur hospes.] supra de iureiuran. cap. quemadmodum. licet tamen turpius sit deserere: tamen reliquæ præcedentis fidei infixæ non totaliter abolentur. sicut dicimus in sacerdote degradato: pro quo propter reuerentiam sacramenti, & characteris impressi Ecclesia intercedit. infra de verb. signifi. c. nouimus. facit l. si quis sub conditione. de testa. tu. ¶ Octauò no. in ver. nec obstat. ¶ quòd quandoque fidelis sine culpa iure suo priuatur. concor. supra vt lite non contest. c. quoniam frequenter. & alijs iuribus allegatis in glo. in casibus priuatur & c. Ratio quare illo casu priuatur, redditur in ver. per hanc. minus enim est quem isto casu iure suo priuari: quàm viam figmentis, & hominum malicijs aperiri. nam ex duobus iniustis minus iniustum est eligendum. 13. disti. cap. nerui. & l. ita vlneratus. ad leg. aquil. pro publico ergo bono iura tolerant damnum particulare, vt l. bono publi. ff. de vlua. ¶ Nonò no. quòd quantum possumus, precauere debemus, ne paretur via figmentis: & quòd iuris colore quis prauum propositū non exequatur. concor. super de procur. c. tuæ. tales enim dicuntur indirectè offendere mentem legis, seruatis verbis ipsius, contra regulam in c. certum. de reg. iur. li. 6. ¶ Quæro: si ex duobus infidelibus vnus conuertatur ad fidem: an ipse conuersus dicatur relinquere, vel relinqui. & videtur, quòd dicatur relinquere: sicut ille, qui cum socio per viam gradiens retrocedit: dicitur enim ipse socium derelinquere, nō socius eum. contrarium tenet hic Ioan. And. quòd ille, qui conuersus est, dicitur relictus: quia relictum iter, siue callem incedit. vnde is, qui in infidelitate remanet (cum ipsum sequi deberet) dicitur eum relinquere. & hoc respectu & is, qui fidelis efficitur, vel fidelis remansit, dicitur relinqui, at tenta hac ratione: sicut si duo deberent ire Romam: itinerans versus occidentē, diceret alterū relinquere: quòd iter iteraret versus orientem, secundum Io. An. ¶ Secundò quæro. ¶ vno ex infidelibus ad fidem conuerso: vtrum statim matrimonij vinculum sit solutum. dicit gl. scilicet qui relinquitur & c. quòd statim soluitur, quoniam citò non vult cohabitare. & de hoc constat per testes. dicit tñ Io. An. quòd tutum esset, quòd index assignaret terminum infideli. ar. 5. qui fil. sint le. c. lator. & de conuer. coniu. c. ex publico. cum enim aliquid dependet ex animo vnus, si ex p̄dentia voluntatis eius alius laeditur: præfigendus est sibi terminus, vt declarat animum suum. argu. l. mancipiorum. de op. leg. & l. cum quidam. de leg. 2. & ff. de iure deli. l. 1. l. quandiu. de acqui. hære. Aduertendum tamen, quòd vinculum illud matrimonij non videtur quòd

quò ad fidelem solum statim: cum infideli declarauerit, & conuerti non vult aliter. quod patet; quia si post declarationem, & antequam fidelis conuersus contrahat, infidelis conuertatur: recipere tenetur. vt j. c. proximi. & videtur tñ nouum matrimonium. dicit gloss. qd non est verum, quò ad bigamiam: nam vir conuersus vxorem conuersam recuperans non censetur bigamus: quia non diuisit carnem suam in plures, secundum Vin. Tan. & Goff. si verò ad fidem conuersa contraheret cum alio ante conuersionem viri: non redderetur viro, ad fidem postea reuertenti, secundum Io. An. ¶ Tertio quæro. tex. iste loquitur de verè fidelibus labentibus in hæresim: qd ex hoc non soluitur vinculum matrimonii iam contracti. ¶ quid ergo de ijs, qui fiunt hæretici: fuerunt tñ ab hæreticis baptizati, & postea contrahunt: nunquid est ratum matrimonium inter tales. solu. Aut fuerunt baptizati in forma Ecclesie: & tunc ratum est matrimonium inter tales contractum. facit de hære. c. decreuit. li. 6. Aut nò fuit seruata forma: & tunc iure infidelium omnino censentur: nec ratum potuit esse matrimonium, cum baptismi nò recipiant sacramentum. & hoc facit ad id, quod no. Io. And. s. de condi. ap. c. fi. super prima gl.

S V M M A E.

- 1 Sacramentum coniugij apud fideles, & infideles est firmum.
- 2 Infideles non arctantur constitutionibus canonicis: sed bene ligantur constitutionibus Imperatorum. nu. 10.
- 3 Infideles coniuncti in gradu prohibito, constitutione canonica, si ad fidem conuersantur, possunt in illo matrimonio remanere. & nu. 5. & nu. 14.
- 4 Baptismi sacramenti quis effectus.
- 5 Infideles ad fidem conuersi non tolerantur in pluralitate vxorum.
- 6 Dispensatio, & tolerantia ibi improbat, ubi est multiplex prohibitio: & iurium offensio.
- 7 Vxores plures simul habere, quare non est licitum.
- 8 Fœmina quare magis sit formata de costa hominis: quàm de capite, vel de pede.
- 9 Prouidentia celestis non subiacet legi scriptæ.
- 10 Statutum, & constitutum, quæ loquuntur de viro, habent locum etiam in vxore.
- 11 Maritus reuocat votum vxoris: & non econtra.
- 12 Repudium nititur potius ex ritu, siue consuetudine infidelium, quàm de iure.
- 13 Casus specialis, in quo spoliatus iniuste non restituitur ante omnia.
- 15 Mulier post repudium si contrahit: maritus eius ad fidem conuersus compellitur eam recipere.
- 17 Iudei, & infideles an subiaceant directè legibus Imperatorum.
- 18 Delinquentes contra legem diuinam puniuntur etiam per iudicem secularem.
- 19 Infideles quare magis arceantur legibus, quàm canonicis constitutionibus.
- 20 Baptismo dimittuntur peccata, & non lex.
- 21 Irregularitas non tollitur per baptismum.
- 22 Lex naturæ, siue naturalis erat ante legem Mosaicam.
- 23 Infidelis habens plures vxores si conuertatur ad fidem, quam ex eis debeat resinere.
- 24 Christianus si contrahat cum pluribus mulieribus vno & eodem momento, dicens [consentio in vos omnes.] & mulieres vno ore, vel per procuratorè respondeant:

- [& nos in te.] quæ illarum erit vxor.
- 25 Compromissum factum in liberum, & in seruum est nullum.
 - 26 Contumelia creatoris an soluat matrimonium ipso iure.
 - 27 Mulieres infideles an habeant priuilegia circa dotes.
 - 28 Mulier hæretica per reuersionem ad fidem non recuperat priuilegia dotis amissa propter hæresim.

GAudemus. Paganus cõiuncti in gradu prohibito: lege canonica tñ conuersi ad fidem non separantur. & si paganus prius plures vxores habebat: post fidem susceptam adheret primæ. & si repudiata vxore, cum secunda contraheret: etiam post baptismum dimittit secundam: & adhereret repudiata: etiam si repudiata cum alio contraxisset. secus si fornicata fuisset. & sunt tres partes: sicut sunt tria principalia dicta. secunda ibi [quia verò.] tertia ibi [quod aut.] ¶ No. primò qd sacramentum coniugij apud fideles, & infideles est firmum. ratio redditur in ca. deinde. 26. di. fortius tñ ligat apud fideles, q̄ infideles, vt patet. s. ca. prox. cætera vero spiritualia non videntur cadere in infidelibus, puta iurum: conscientia, & familia. si tñ secundum obseruatiã veteris legis transgredierentur, possent accusari, & puniri iuxta legem suam, vt patet in fi. ca. & dicam j. ¶ Scdò no. qd nihil ad nos de ijs, q̄ foris sunt. j. ad Corin. 7. & dic foris. i. ex tra fidem Ecclesie. vel expone, ad nos. i. quò ad excommunicationis sententiam proferendam in tales: & quò ad fidem: & quò ad spirituale confortium, vt hic patet. & 2. q. j. cap. multi. vbi sunt hæc verba. facit quod no. Ioa. And. s. qui fil. sint leg. c. fi. ¶ Tertio no. infideles non arctantur constitutionibus canonicis: constitutionibus verò Imperatorum ligantur, vt dicam j. secunda oppo. & facit l. j. C. de sum. trin. & fi. ca. facit quod no. s. de voto c. quod super his. ¶ Quarto no. qd infideles coniuncti in gradu prohibito, constituti in tione canonica, si ad fidem conuertantur, possunt in illo matrimonio remanere. præterita enim gesta per illa, qui mutat statum, debent iudicari secundum legem veterem, quã dimittit: non scdm nouam, quam assumit. & hoc pp naturã constitutionis, quæ futura respicit: non decidit corrumpit, vt c. fi. s. de confu. & l. iubemus. in fi. C. de testamentis. facit ad no. s. de obli. ad ra. c. j. ¶ Quintò no. effectum sacramenti baptismi. per ipsum enim crimina dimittuntur: sed coniugia non soluntur. de quo infra dicam. per ingressum religionis an dimittantur crimina, vel defectus. dic. vt infra de aposta. c. 2. ¶ Sextò no. in ver. quia verò. qd infideles ad fidem conuersi tolerantur in matrimonijs contractis in gradu prohibito lege canonica: sed non tolerantur in pluralitate vxorum eodem tempore: ratio quia pluralitas ista omni iure reprobatur: sed non ita prohibitio circa gradum, quæ ex tempore variatur, vt j. de consang. & affi. c. non debet. tolerabilius ergo est offendere ius canonicum solum: quàm ius canonicum, diuinum, & mundanum. vt Institu. de nup. j. vbi enim est multiplex prohibitio, & iurium offensio: ibi dispensatio, & tolerantia improbat, vt c. per venerabilem. ad fi. s. qui fil. sint leg. ¶ Septimò no. ratione, quare non est licitum habere simul plures vxores. colligitur enim multiplex ratio ex diuina institutione, & origine [cum vna costa.] & c. & ex verbis Dei loquentis de matrimonio in numero singulari: non in plurali. & hoc modo arguit hic Papa. quod tamen argumentum non est semper verum: quia pluralis locutio verificatur in vno. & dispositio de vno habet locum in pluribus, vt l. j. de negot. gest. & l. demonstratio. §. fina. de conditio. & demonstra. & l. 3. §. homines. vi bon. rap. cum fi. & ponit hic Io. An. rationem, q̄ quare fœmina magis de costa hominis sit formata: quàm de capite, vel

vel de pede. dicit enim hoc ex eo esse factum, vt collateralis appareat. si enim de capite, videretur domina: si de pede, videretur ancilla, vt no. 3. q. 5. c. nec illud. ¶ Octauò no. quò diuina reuelatione quædam sunt licita: quæ aliàs prohibètur. ¶ celestis enim prouidentia non subiacet legi scriptæ: nec quæ miraculosè proueniunt, ad consequentiã sunt trahenda. & facit ad q. de Lazaro: de qua dixi. s. de frigi. c. fraternitatis. & not. exempla, quæ ponuntur in text. de miraculis. & primò de Iacob, qui mentitus est se esse Esau. Gen. 25. & 27. secundum est de Israelitis, quia vnusquisq; à proximo suo petijt vasa aurea, & argentea: vt Egyptios spoliarent. Exo. 3. & 12. de Sanfon legitur Iudit. 12. qui cõcussis columnis, interfecit tria millia Philisteorum. & multò plures interfecit moriens, quàm viuës. aliud è exemplum de patriarchis, qui habuerunt plures vxores. vt Abraam, & Iacob. Gen. 58. & 29. & 30. de alijs viris iustis legitur Reg. 11. & 2. Paralipo. 24. ¶ Nonò not. qd vir, & vxor non ad imparia iudicantur. & statutum, siue constitutio, quæ loquitur de viro, habet locum etiam in vxore. vt hic, & l. fi. C. de indic. uid. similiter cõstitutio, quæ loquitur in emptore, habet locum in venditore. ad hoc l. fi. ff. de accep. & quod ibi per Bar. quandoque tamen vir, & vxor iudicantur ad imparia, vt in glo. quæ incipit. quò ad mutuum & c. cui adde, qd maritus reuocat votum vxoris: non econtrario. 23. q. 5. c. nouit. Item accusat vxorem de adulterio: quod non committitur sine dolo. 12. q. 1. c. hoc in mulierib. & vide quod not. in Spec. de adul. §. 1. ver. sed nunquid. ¶ Decimò no. in ver. quòd autem qd repudium nititur potius ex ritu, siue consuetudine infidelium, quàm de iure: sine peccato enim nunquam licuit mittere libellum repudij: licet lex vetus hoc pormitteret propter maius periculum euitandum: quæ etiam requirebat, quòd sacerdos esset præsens ad sciendum, an causa iusta subesset: nam nec passim permittebatur: sed in certis casibus tantum. & hoc est, quod Christus in Euangelio ait, Matth. 19. [Moyses ad duriciam cordis vestri permisit vobis mittere vxores vestras: ab initio autem non fuit sic. Dico autem vobis; quia quicumque dimiserit vxorem suam (nisi ob causam fornicationis) & aliam duxerit, mœchatur.] ad hoc. 3. q. 1. c. dixit. ista ergo permissio est per legem euangelicam reprobata: in tantum, vt cõuersus ad fidem post repudium non possit aliam ducere: nisi eo modo, & forma quibus posset, si repudium non interuenisset. scilicet [cum sine contumelia creatoris] & c. vt in tex. ¶ Undecimò no. casum specialem, in quo spoliatus iniuste non restituitur ante omnia: sicut regulariter fieri debet, vt l. si quis ad se fundum. C. ad leg. Jul. de vi. est & al. us in c. ad decimas. de resti. spo. li. 6. Alij sunt in glo. quæ incipit. hic habes & c. ¶ Duodecimò no. qd si post conuersionem vnus altera eum sequitur: eam recipere compellitur: & sic non statim conuersio soluit vinculum matrimonij, cum infideli contracti. de hoc in glof. & supra eodem. c. quanto. ¶ Tertiodecimò not. qd si post repudium mulier contrahit: maritus eius conuersus ad fidem ipsam recipere compellitur: nec potest sibi obijcere illam fornicationem contractam in figura matrimonij: sed bene potest obijcere fornicationem simplicem, non habentem figuram matrimonij. & ita dicit tex. in fi. c. licet ergo illud repudium non fuerit iustum: tamen excusat ab adulterio: si post eum cum alio repudiata contraxit: quia peccauit legis auctoritate, arg. l. Gracchus. C. de adul. Idem si ducta iusta ignorantia contraxisset, fortè de morte viri falso rumore perlato. vt l. miles. §. mulier. de adul. & l. pe. eodem titu. figura ergo matrimonij multum facit. ad hoc l. 3. de do. inter vi. & vxor. & supra. de biga. c. nuper. ¶ Venio ad aliquas op. eliciendas ex glo. & Doc. ¶ Et primò op. dicitur hic, quòd apud infideles matrimonium est permissum in secundo, vel tertio

gradu. Sed contra de eo quod not. 30. q. 3. c. Picatium. & s. de resti. spo. c. literas. in gl. videt. solu. vt in gl. quæ incipit non prohibito & c. super qua dicit Io. And. quòd secundus gradus collateralis in linea inæquali erat prohibitus: in linea verò æquali non. & sic corrigitur quod not. in dicto. c. Picatium. & hic Ho. enumerat. 13. personas, diuina lege prohibitas per hos uersus.

*Nata, soror, neptis, matertera, fratris & vxor.
Et patris contunx, mater, priuigna, nouerca,
Vxorisq; soror, priuigni nata vtriusque.
Atq; soror patris coniungere lege vetantur.*

Terminatur autem id, quod dicitur de vxore fratris, vt dicitur. j. c. proximi. ¶ Secundò op. dicitur hic, quòd infideles non arctantur lege canonica. Sed contra in c. post miserabilem. & c. quanto. de vsuris. solu. glo. quæ incipit, quæ non arctant & c. soluit, qd non arctantur directè: sed indirectè sic, quando delinquant: puta sunt iniuriosi Christianis: vel contumeliam inferunt fidei, & diuino cultui: tunc enim coguntur satisfacere per subtractionem participationis Christianorum. ¶ Sed nunquid directè subiaceant legibus Imperatorum. dicit Io. An. post Hosti. quòd omnes sub Imperio degentes, cuiuscunque sint sectæ, subiaceant legibus, & necesse habent ipsas obseruare, aliàs, si res exegerit, gladio ferientur. C. de iudi. l. 2. & l. ne quis. ex hoc inferitur, qd cum lex humana persequatur contrahentes contra legem diuinam: etiam in hoc delinquentes per secularem iudicem puniuntur: sicut esset in pluralitate vxorum. vel si quis ducat vxorem per legem diuinam prohibitam. & sic intellige. C. de incestis nup. l. 3. & C. de Iude. l. ne mo Iudeorum. nec in talibus excusatur paganus, vt dicit dicta. l. 3. & not. ff. de his, qui not. infra. l. quid ergo. & l. liberorum. & hoc verum, etiam si prætendat iuris ignorantia: cum sit contra ius gentium, & naturale, in quo ignorantia non excusat, vt l. si adulterium quæ incestu. i. respõ. §. 1. & 2. ff. de adul. ¶ Responso autem quare magis arctantur infideles legibus: quàm canonicis constitutionibus, colligitur ex diuersitate censuræ. prima enim respicit corpora, & consistit in facto, quo sic possint arceri corpora infidelium, sicut fidelium. censura verò Ecclesie respicit animas: & consistit in iure. de verb. sig. c. quærèti. quia non potest arceri, nisi fidelis, & inobediens Christianus, vt patet hic, & supra de re. ec. non ali. c. si quis. & hoc est, quòd dixit Apostolus [nihil ad nos.] & c. vt dixi supra in secundo not. ¶ Tertio op. ad fi. c. vbi dicitur, qd fornicatio ante baptismum commissa potest obijci post baptismum. Sed contra: quia per baptismum omne peccatum, & eius sequela deletur. 26. di. fin. c. deinde. 3. 2. q. 1. c. quod autem. Sol. vt glof. fin. quæ dicit, qd per baptismum tollitur omne peccatum quò ad Deum: sed non obligatio cum proximo iam contracta. ex delicto enim offenditur Deus, & proximus. obligatio quò ad Deum tollitur per contritionem cordis, & fidem, quæ habetur, cū suscipitur cum baptismo. sed obligatio cum homine contracta non soluitur tali modo. facit. j. de sen. excom. c. cum desyderes. & l. venia. & quòd ibi not. C. de in ius vo. Innoc. & Host. ¶ dicit, qd per baptismum non debet tolli ius, quo ligata erat adultera, ne virum repetere possit: quia per baptismum peccata tantum dimittuntur & non lex. 26. dist. c. acutius. & c. deinde. vnde de quolibet furto, & homicidio ante baptismum commisso poterit accusari, & puniri post baptismum: quia licet per ipsum remittatur peccatum quò ad Deum, & quò ad legem promotionis, vt talis promoueri possit: licet crimen notorium fuerit. 25. dist. prima & §. 1. de homi. c. presbyterum. remanet tamè ligatus quò ad temporales pœnas, sicut & post pœnitentiam, per quã etiam dimittuntur peccata. & sic intelligitur de pœni. di. 4. sine

sine penitentia tollitur etiam infamia: quæ in iurgit ex peccato per baptismum, sicut & ipsum pactum, ut dicto. c. denique. Irregularitas verò non tollitur, quæ super peccato non fundatur: ut si iudex pronunciauit aliquem occidendum. non enim sic irregularitas in sequela peccati: sicut infamia. sic enim irregularis est sine peccato occidens: sicut cum peccato. ne cle. vel mo. c. sententiam. 50. dist. cap. 1. & 2. de hoc in Spec. c. 2. §. iuxta. versi. pe. & quod ibi per Ioan. An. Host. remittit ad not. in summa de homi. §. qua pœna. ver. lingua. & se. vel dic breuius, secundum Hosti. per baptismum tollitur peccatum quò ad Deum: & satisfactionem sibi faciendam: non quantum ad satisfactionem faciendam homini: quia nec dimittitur peccatum, & c. 14. q. 6. c. si res. q. in idem recidit cum solutione glos. de qua supra dixi. ¶ Quartò opp. dicitur in ver. nec vlli. q. diuina reuelatione isti patriarchæ plures vxores habentes excusantur ab adulterio. Sed contra imò videtur tunc temporis licuisse habere plures: cum nodum prodita esset lex Mosayca: ergo omnia licebant impunè. ut supra de constit. c. nam concupiscetiam. Solu. dicit Ioan. And. licet lex Mosayca non esset data: erat tamen lex naturalis, quæ etiam volebat, q. quilibet homo suæ, & non alienæ vxori adhereret. & sic secundum ipsam esset adulterium. nisi diuina excusaret reuelatio. ¶ Venio ad questiones. in versi. quia verò. formatur quæstio si quis habens plures fœminas, ut vxores ad fidem conuertatur: quam ex eis debeat retinere: & non soluitur illa quæstio in tex. Sed dicit gloss. quæ incipit ad istam & c. q. indirecè ad istam. q. respondet. nam dum dicit, quòd nunquam licuit habere plures vxores: datur intelligi, q. omnes superinductæ post primam non sunt vxores. nec cū eis matrimonium. prima igitur erit vxor, secundum gloss. alia verò non. Aduerte tamen, quòd Ecclesia filios superinductæ ad fidem cum illis conuersæ legitimat, ut supra qui si. sint le. cap. si. sicut eorum ritus excusat ab adulterio, ut in casu simili. infra in fi. c. Ita propter fauorem prolis legitimi reputatur, ut ibi. & quòd dixi, quòd prima erit vxor intellige, si viuat. Si verò mortua sit: qua tamen viuente cum pluribus alijs contraxerat: quæ illarum remaneat vxor, meritò dubitatur: & videtur, quòd neutra sit vxor. supra de eo, qui duxit. c. si. Sed contra. eodem titu. c. 1. & infra §. si. ex his enim iuribus videtur, quòd si sequens post primam vult in eum consentire, cogitur illam recipere. Non ob. cap. fin. nam cum talis damnatio sit de iure canonico: non subsunt pagani. & hoc potissimè in fauorem fidei est dicendum. argu. supra eodem titu. in prin. ad hoc l. q. soluendo non erat, duos Apollonios. de hære. instituen. & ista habent locum, cum constat de prioritate, vel posterioritate: ut cum prior e in tempore à principio: vel subsequenter matrimonium esse intelligitur. ¶ quid ergo dices, si Christianus contrahat cum pluribus mulieribus vno & eodem momento, dicens [ego consentio in vos omnes.] & mulieres vno orè, vel per procuratorem respondent. [& nos in te.] videtur vxor illa, quam primò cognouit. argu. de condi. appo. c. de illis. & mutuo se impediunt. ff. de usufructu. l. quoties. & idem si sponsalia sic sint contracta: quia vbicumque matrimonium prohibetur, & sponsalia. ut ff. de spon. l. oratio. & ideò carnalis copula non potest ratificare id, quòd illicitum est. 27. quæstio. 2. cap. nuptias. & hoc est verum secundum Ioan. etiam si vna sola ex illis sit apta. cui concor. Vin. Hostien. & Phi. quia illi soli non intendebant se obligare infolidum: imò æquè alijs se obligare volens agit contra ius vitæ indiuiduæ. 3. 2. quæstio. 2. cap. solet. vnde non est matrimonium. ff. de ser. expor. l. si venditor. de contrah. emp. l. si in vendi. ¶ similiter in compromisso factò in liberu, & in seruum: ratione enim mixturæ serui est omnino nullum. ut l. Pedius. de arbi. In contrarium allegat Ioan.

And. C. de testamentis. l. hao. consultisi. §. ex imperfe. eto. & C. de don. l. sancimus. & optimè dicta. l. qui duos. quæ probat, q. altero mortuo matrimonium confirmatur cum reliqua: & directè loquitur in actu, cuius dispositio cū vno solo erat præmissa, & contracta cum duobus tenet, si alter ex eis de medio subducatur. ¶ Secundò quæro. ¶ vtrum contumelia creatoris soluat matrimonium ipso iure. glo. penul. ponit duas opin. prima est opin. Ioan. quòd sic. compellitur tamen, si ille conuertitur, qui remansit in infidelitate, ad matrimonium integrandum iure quasi postliminij: & quodammodo censetur nouum matrimonium, ut no. s. eod. c. quantò. in glo. quæ incipit. scilicet qui conuertitur. in fin. secunda est opin. quòd matrimonium ipso iure non soluitur: sed effectus scilicet ius petendi debitum. pro hoc facit illud c. versi. quòd si conuersus. vbi dicitur, quòd si conuersa sequatur conuersum: eam recipere compellitur. quod non esset, si matrimonium fuisset prorsus solutum. pro hoc etiam facit tex. in fi. c. vbi dicit, quòd potest ei obijcere præcedentem fornicationem. quòd non posset, si matrimonium fuisset solutum, ut cap. quemadmodum. de iure iuran. Ioan. An. distinguit, cum queritur vtrum contumelia creatoris soluat coniugium: sic distinguit. Aut loqueris inter fideles: & non extinguitur, ut supra eo. c. quantò. Aut inter infideles, quorū alter est ad fidem conuersus: & tunc aut infideli fuit dies assignata per iudicem ecclesiasticum ad conuertendum: vel habitandum cum conuerso sine contumelia creatoris: & tunc lapsò termino, solutum est vinculum matrimonij. ante verò quam transeat ad alias nuptias: si ille, cui præfixus fuit terminus, conuertatur: cogitur eam recipere, lapsu termini non obstante, argum. ff. de ces. bo. c. is qui. & c. si tibi absent. de præben. lib. 6. Si verò pendente compulsionem contrahit cū alia: tenet matrimonium secundo loco contractum: cum ià solutum esset primum vinculum, ut not. Cyn. de despon. impu. c. de illis. & j. de eo, qui duxit. c. 1. & c. veniens. aut aucto. ritate Ecclesiæ nullus terminus est præfixus: & tunc sola vnus conuersio non extinguit: nec dissoluit matrimonium in infidelitate, & cum infideli contractum: & habet locum secunda opin. huius glo. ¶ Tertiò quæro. text. iste loquitur in matrimonio infidelium, quòd non statim soluitur, altero ad fidem catholicam conuerso: & vtroque conuerso matrimonium inter eos durat: etiam si contractum erat in gradu prohibito lege canonica, ut supra in prin. ¶ quid ergo dices de dote, an circa dotem habebunt priuilegia, de quibus dixi s. de pigno. c. ex literis. videtur, quòd non, ut l. i. c. de hæred. & Auth. ibi posita. & in Auth. de priuile. do. hered. mulieri. non præ. col. 8. ¶ In contrarium facit fauor fidei: propter quam aliquando aliquid contra ius commune statuitur. s. de conuer. infide. ca. fin. & hanc secundam partem tenet Ioan. And. Non obstant præal. l. i. & Auth. ibi posita. quæ videtur perfequi omnes non baptizatos: nam & si ita verba se habeant: restringenda tamen sunt ad illos tantum, qui semel fidem catholicam assumptam præuicariati sunt: qui deteriores sunt, quam alij infideles, ut s. c. quātò. §. si vero. & etiam in excommunicatis intelligitur. aliud autem est dicendum de Iudæis, qui ab Ecclesia tolerantur: & de paganis, qui baptizantur: ne per contrariam interpretationem à conuersione retrahantur, arg. huius cap. post prin. ad hoc. j. de aposta. cap. quidam. in fi. de leg. 3. non aliter. & de leg. l. scire. hoc probatur in præal. Authen. de priuile. do. §. pe. ibi [sed sint eis inaggressibilia.] & c. & hoc est, quòd dicit lex antiqua [lapsis enim errantibus subueniri.] id est Iudæis, & paganis. perditis verò hoc est baptismi sacrum profanatum nunquam. C. de aposta. l. hi qui. in fi. Ita dicit Ioan. An. ex cuius dictis habetis, ¶ quòd mulier hæretica per reuersionem ad fidem non recuperat priuilegia dotis amissa propter hæresim: pagani verò, & Iudæi in ipsa conuersione tali

lia priuilegia nanciscuntur. de hoc etiam not. gloss. in dicta Authen. de priuile. do. ante fi. soluendo contrarium de dicta l. hi qui.

S V M M A E.

- 1 Papa mouetur ad dispensandum ex causa.
- 2 Conuersi ad fidem sicut tolerantur in matrimonio contra eto in gradu consanguinitatis prohibito lege canonica: ita etiam in gradu affinitatis.
- 3 Tolerantia, qua tolerantur conuersi ad fidem, intelligenda est, si contraxerint secundum legem.

DEus. Ponit dispensationem Ecclesiæ cū nouiter conuersis: ut vtantur matrimonio cum relictis fratribus secundum legem Mosaycam. de qua l. habetur Deute. c. 25. ¶ No. ¶ q. ex causa Papa mouetur ad dispensandum. & est iusta causa gentis infirmitas. illi enim, qui de nouo ad fidem conuertuntur, leuius sunt tractandi. vnde Apostolus. i. ad Cor. 3. [Tanquā paruulis in Christo lac vobis potum dedi, non escā.] & Imperator ostendens à leuioribus inchoandum, dicit: [ut rudis animus studiosi simplicibus enutritus facilius ad altioris prudentiæ redigatur scientiam.] in l. j. an fi. C. de ve. iure enu. ¶ Secundò no. ¶ q. sicut conuersi ad fidem tolerantur in matrimonio contracto in gradu consanguinitatis prohibito lege canonica, ut supra cap. proximi. ita etiam tolerantur in gradu affinitatis. ¶ Tertiò no. ¶ quòd ita demum ista tolerantia est seruanda, si secundum legem veterem contractauerint. aliàs contra, ut supra cap. proximi. de pluralitate vxorum omni iure reprobata: ideò non tolerantur: ut ibi. ¶ Quartò no. quòd ista tolerantia habet locum in actibus præcedentibus baptismum. non in sequentibus. dixi s. cap. proximi. & concor. s. de conse. ec. vel alta. c. aqua. de iure iur. cap. quemadmodum.

De dona. inter virum & vxorem.

S V M M A E.

- 1 Dos quid sit secundum Azo. Alia dotis diffinitio Bar. nu. 2.
- 2 Sententia, qua fertur in iudicio, vniuersaliter debet continere certum, respectu vniuersi.
- 3 Dos quod sit de iure gentium.

DICTVM est supra de diuortijs: verum quæ post diuortiu debet dos mulieri restitui: & donatio propter nuptias viro. Ideo subiicit hanc rubricam, de cuius materia habetur de consue. c. pe. de iure iuran. c. cum contingat. de emp. & vend. c. peruenit. de pigno. c. ex literis. de conuer. coniu. c. ex publico. de coniu. seruo. c. 2. de iure iuran. c. licet. lib. 6. ¶ Super ista rubrica quæro, ¶ quid est dos. respondetur, quòd Azo in summa. de iure do. sic diffinit. dos est, quòd à muliere, vel eius patre, marito, vel eius patri propter onera matrimonij datur: ut perpetuò sit penes eum. Bar. aliter dicit in rubrica. ff. soluto matrimon. dicit enim, quòd dos est ius quoddam in se continens quòd à muliere, vel eius patre: marito, vel eius patri traditum est propter onera matrimonij sustinenda. ex qua diffinitione infert, quòd ¶ dos est quoddam ius vniuersale

& incorporale: sicut hæreditas: patrimonium: & peculium. ff. de impensis. l. quod dicitur. & ibi textus. & glo. & probatur: quia fructus augent dotem: sicut petitionem hereditatis, ut l. si marito. §. fin. solu. matrim. coniu. c. l. item veniunt. §. fructus. de peti. hæred. & l. peculium nascitur. ff. de pecu. præterea in vniuersalibus pretium succedit loco rei: fecus in singularibus iudicijs: ut l. si & rem & pretium. ff. de peti. heredita. & l. Imperator. in fin. de leg. 2. sed in dote pretium succedit loco rei. ff. de verbor. signifi. l. labeo. & Sabinus. §. idem si dominus. in prima charta. ¶ Sed contra istam opin. videtur l. fi. C. de sen. quæ sine cer. quant. solu. ¶ sententia, quæ fertur in iudicio vniuersaliter debet continere certum respectu vniuersi: sed incertitudo, quæ est respectu particularium, quæ continentur sub vniuerso, non vitiat, ut l. i. in glo. magna. ff. de eden. & supra de offi. ord. cap. conquerente. per Innocen. Sed in dicta l. fina. fuit sententia incerta respectu ipsius vniuersi: non enim declarauit ibi iudex dotem datam esse, nec quantitatem dotis: sed si declarasset dotem datam esse, licet non quantitatem, valet. & probatur hoc in l. fin. eodem titu. ibi [libellus admittitur, in quo dos petitur: licet quantitas non exprimat.] Item dicta determinatio videtur contra l. si peculium. in prin. de pet. lega. vbi dicit corpora vendicanda, ut dicta l. si peculium. ratio quia ipsa iura personalia non possunt vendicari, ut l. si ager. de rei vend. & ff. quorum bono. l. fina. ita dicit Bar. super dicta rub. ibi vltimò quærit. ¶ an dos, siue contractus dotium sit de iure gentium, vel ciuili. dicit, quòd de iure gentium. allegat casum l. eas. de cap. dim. ad hoc facit quia non est de exceptis, qui ponuntur in l. ex hoc iure. de iusti. & iure.

S V M M A E.

- 1 Dos debet restitui vxori, quæ separatur à viro iusta de causa.
- 2 Res empta de pecunia dotis putatiua efficitur quasi dotalis.
- 3 Maritus si recipit magnam dotem, cuius obtentu implicuit se in multis mercantijs, & aduersa fortuna omnia perdidit: an separato matrimonio propter impedimentum possit conueniri, ultra quàm possit facere.
- 4 Maritus in vera dote, & in alijs contractibus initis cū vxore an conueniatur infolidum: vel quatenus facere potest. Et quid si maritus non habet ultra quàm eget: & vxor sit pauperrima. nu. 5.
- 6 Maritus si perdidit bona propter culpam suam: an perdat illud beneficium, ut non possit conueniri, nisi quatenus facere possit.
- 7 Maritus conuentus si negat matrimonium, vel dotem, et conuincitur: an perdat beneficium, ne conueniatur, nisi in quantum facere potest. Et quid si potest sibi quærere victum ex opera sua. numero 8.
- 9 Maritus per pactum an possit renunciare beneficio: ut conueniatur ultra quàm facere possit.
- 10 Maritus soluto matrimonio si paciscatur reddere inter-

- gram dotem: an tunc perdet beneficium, ne conueniatur, &c. per tale pactum.*
- 11 Tutus beneficio, ut non conueniatur, nisi in quantum face re potest, si soluerit totum: an possit repetere.
 - 12 Fructus percepti de rebus dotalibus, an veniant in restitutione dotis.
 - 13 Vendidit aliquis predium post fructus perceptos: ante tamen pensionem solutam: an tota pensio debeatur emptori.
 - 14 Matrimonium contractum fuit, & predium promissum traditum viro dudum postea, vel traditio predij, & receptio fructuum praesertit matrimonium: an computabitur annuus a die traditionis: vel a die nuptiarum, quod ad diuisionem fructuum.
 - 15 Fructus an lucrabitur interim, qui duxit puellam minore 12. an cum qua non potest esse matrimonium de iure: & subit onera eius.
 - 16 Mulier dedit castrum in dotem cum iurisdictione, durante matrimonio contingit, quod sunt commissa per subditos delicta: ex quibus sunt bona publicata: & aliae condemnationes, & multa imposita: an ista debeant restitui mulieri.
 - 17 Grex ouium si datus est marito in dotem: omnia, quae nascentur, pertinebunt ad eum, grege semper saluo.
 - 18 Notarius reliquit uxori usufructum omnium bonorum suorum: an habeat lucrum proueniens ex exemplatione protocolorum.
 - 19 Matrimonium soluitur de mense Iunij, vel Aprilis: heredes viri volunt colligere messes, & vindemiam futuram, antequam praedia restituant uxori: illa dicit, quod vult eos percipere, & tradere eis pro rata huius ultimi anni: cuius erit electio.
 - 20 Expensas factas in rebus dotalibus an soluto matrimonio possit vir, vel eius heredes imputare uxori: vel eius heredibus. & nu. 21.
Et quid si vno anno pro cultura plus impendit, quam percipiat: an illas expensas possit deducere de fructibus ultimi anni. & nu. 22.
 - 21 Expensa facta pro custodia castri in dotem, an compensentur cum fructibus inde perceptis.
 - 22 Mulier dedit viro in dotem nomen debitoris, in cuius exactione vir expendit. 10. in iudicio: an illa decem soluta possint compensari.

Mulieres. Nota tria dicta. primum, quod mulieri tertium, quod soluto matrimonio. Ad primum oppo. & videtur, quod dos non debeat reddi. vt l. Lucius. ff. solu. mat. solu. glo. j. l. 2. ff. solu. mat. dicit, quod fallit, si culpa mulieris matrimonium sit solutum: & procedit illud contrarium, secundum iura Digesto. quae pertinebant ad diuortia. idem hodie, si mulier sciret propter aliquod impedimentum matrimonium non tenere, & contraxisset: perderet enim dotem datam, vt infra eod. cap. & si necesse. vbi de hoc. fallit etiam si pactum fuerit appositum de dote lucranda. in Authen. de san. epi. §. si verò constante. nisi & hoc casu vir deliquerit, negligendo fortè uxorem infirmam: vel eam occidendo, vt ff. soluto matrimo. l. si ab hostibus. §. fina. & nisi matrimonium sit solutum, superuiente muliere: quo casu pactum non operatur, vt l. 2. de pacto. fallit etiam in l. pollicitatione. C. de don. ante

nupt. ¶ Ad secundum, scilicet quod debet fieri restitutio mulieri. oppo. de l. vnica. §. accedit. C. de rei vxor. act. solu. regulariter verù est, quod hic dicitur: fallit, cum extraneus stipulatus est dotem sibi reddi. Item fallit in dote profectitia: in qua quid iuris sit. infra subdam. ¶ Ad tertium scilicet, quod fieri debeat restitutio solut. matrimo. oppo. & videtur, quod quandoque ante, vt l. si constante. ff. solu. matrimo. fallit ibi, & in aliis casibus no. in dicta l. 2. ff. soluto matrimo. ¶ Vterius aduertendum, quod glo. magna tractat tres materias. prima est de illo beneficio, quod maritus conueniatur, quatenus facere potest. secunda est, an ad restitutionem fructuum teneatur. tertia, an sit habenda ratio expensarum factarum a marito. expediam ipsam p tres principales quaestiones, & multas accessorias. quartò & vltimò examinauo, cui fieri debeat dotis restitutio, solu. matrimo. & hoc etiam per plures quaestiones: expediam tamen primò vnam oppositionem. ¶ Op. dicitur hic, quod separata vxore a viro iusta de causa, tota dos debet restitui mulieri. Sed contra, imò videtur, quod non tota: sed quatenus maritus facere potest, deducto ne egeat, vt l. vna. §. cū autem. de rei vxor. actio. & l. non tantum. de re iudi. solu. glo. dicit, quod tota debet restitui, si totum potest. & sic intelligitur iste tex. aliàs in quantum potest, vt in contrario. Ioann. And. reprobat istā gloss. & dicit pro & contra. & dicit, quod est contra. tex. qui dicit [totam.] &c. respondet ergo aliter & sic. quia hic loquitur in alio, qui non est verus maritus: sed putatius, qui separato matrimonio propter consanguinitatem: vel aliud impedimentum, non habet hoc beneficium: nam ponendo mulierem fuisse ignarā: iura plus fauent mulieri, quam viro: & merito quia rem de dit, & pretium namerant, & tractat de damno vitando. j. eo. cap. nup. & de priuile. credi. l. 2. §. fi. & l. seq. Item non superest aliqua causa beneficii: quia si non est mat. imonium, ille non est maritus, nec illa vxor. Item si non est dos: nec actio de dote locum habet: sed conditio ob causam, vel sine causa, vt no. infra eod. c. de prudentia. cessat ergo maritalis reuerentia: de qua loquitur §. cum autem. praalleg. cessat ergo beneficium. de app. cap. cum cessante. ista sunt verba nouella: contra cuius opi. fortiter facit l. si cum dotē. §. si mulier. ff. solu. matrimo. & l. 2. §. fina. cum l. seq. de priuile. cred. vbi tex. dat priuilegium mulieri in ista quasi dote recuperanda: habet enim ista dos putatiua priuilegium in personalit, vt ibi. ¶ Item res empta de pecunia dotis putatiua: efficitur quasi dotalis, sicut empta de pecunia dotis vera, vt l. ita constante. de iure do. Item habet priuilegium de tacita hypotheca, & priuilegiata, vt ibi per Bar. & per Cyn. in l. aspidius. in 6. quæst. qui po. in pign. hab. Si ergo mulieri ista priuilegia referantur ad recuperandam istam dotem putatiua: non occurrit ratio, quare vir non habeat priuilegium ex parte sua, vt conueniatur in quantum facere potest: cum vir & vxor non ad imparia indicentur. §. tit. j. c. gaudemus. facit quod not. j. eod. cap. plerique. in gloss. magna. vbi tenet glo. quod mulier perdat istam quasi dotem, si durante hoc matrimonio putatiuo fornicatur. ¶ qd enim si maritus recepit magnam dotem: cuius obtentu implicuit se in multis mercantijs: & aduersa fortuna omnia perdidit: an separato matrimonio propter impedimentum, dicemus æquum, hunc conueniri vltra quam facere possit? certè non videtur: & est utilis ista inuestigatio propter fructus, quos maritus, & iste putatius ex rebus in dotem traditis percepit: an omnes lucrabitur iure mariti, vel solum vsque ad concurrentem quantitatem expensarum. & quod non lucratur vt maritus: sed iure bonæ fidei possessoris, est tex. in l. insulam §. fructus §. solu. matrimo. de istis fructibus dicam. j. ¶ Sed redeundo ad propositum, ex prædictis patet, quid iuris de restitutione istius quasi dot. s. an maritus

putat-

putatius conueniatur in solidum, vel quatenus facere potest. ¶ Sed quæro primò principaliter quid iuris in vera dote: & quid in alijs contractibus initis cum vxore, an maritus conueniatur in solidum: vel quatenus &c. gl. hic tãgit. Sed pro declaratione materiae plenius sic distingue: aut maritus conuenitur actione in rem. & nõ habet beneficium: quia conuenitur vt quilibet possessor, non vt maritus, vt ff. de re iudi. l. Nefennius. §. fundum. aut conuenitur actione personali: & tunc, aut descendit ex maleficio: & non habet beneficium. vt l. si rerum. de re iudi. aut descendit ex contractu, vel quasi. & tunc aut ex contractu dotis: & habet beneficium, vt l. maritum. ff. soluto matrimonio. & Insti. de ac. §. item si de dote. nisi illud beneficium perdidit, vt l. etiam §. ficet. soluto matrimonio. Aut conuenitur alia actione: & tunc si quidem succedit in locum actionis de dote: & subdit distingue: quia succedit propter negligentiam, vel culpam viri: & perdit beneficium, vt l. diuortio. de nego. gest. si verò sine culpa sua: & non perdit illud beneficium. de constituto. pe. l. 3. Si verò conuenitur alia actione prorsus extranea ab actione de dote: tunc glo. sunt contrariae. nam in l. maritum. distinguit. aut conuenitur constante matrimonio: aut post. idem no. in l. non tantum. de re iudi. alibi glo. non curat de hoc, quando conueniatur: sed quando fuerit celebratus contractus, scilicet an constante matrimonio: aut post. ita no. in dicta l. diuortio. de nego. ge. & ita tenet Dy. Insti. de ac. §. præterea. & Bar. in dicta l. maritum. ¶ Sed incidenter quaeritur. ego dixi, quod verbum [quatenus facere potest.] intelligitur deducto ne egeat. vt l. in condemnatione. ff. de regu. iuris. quid ergo si maritus vltra quam egeat, non habet: & mulier est pauperrima. Iaco. de Are. dicit mulierem præferendam: quia omnis charitas incipit a seipso, vt l. præses. de serui. præterea in causa pari mulier præfertur, vt l. aspidius. C. qui po. in pig. ha. facit l. si quis a liberis. §. de alimontis. de li. agno. Item in pari causa præfertur ille, qui certat de damno vitando: vnde cum hoc casu vterque non habeat vnde viuat: equius est mulierem præferri, quæ suum repetit, arg. l. fi. C. de codi. Quid dices si maritus perdidit bona propter culpam suam: an perdet illud beneficium? gloss. quod sic in l. verum. §. tempus. ff. pro socio. contrarium not. C. de rei vxor. act. §. cum autem. & illa vera probatur per text. in l. licet. vbi dicit, quod tenetur de culpa: non tamen propter eam beneficium perdit. ¶ Sed pone, quod maritus conueniatur negatiuè matrimonium, vel dotem, & conuincitur: an perdat dictum beneficium. dicit Barto. quod quandoque negat quis illud, quod est causa beneficii. & si neget matrimonium: & tunc perdit beneficium: sicut socius, qui negat societatem. ff. pro socio. l. si vnus. §. si ff. de re iudi. l. sed si ita. in fi. & l. si dubitetur. de fideiusso. simile in liberto, qui impetrauit ius annulorum aureorum: nam perdit illud, si negat se libertum. C. de iure annu. an. l. fina. & facit quod no. in l. quod fauore. de legi. Si verò non negat matrimonium, sed negat dotem datam: vel aliàs contractum celebratum: tunc beneficium non perdit, vt l. penul. cum sua gloss. qui bon. ce. post. ita dicit in dicto. §. licet. circa illud beneficium etiam hoc not. ¶ quod si persona mariti sit talis: vt ex opera sua possit sibi querere victum. conuenietur, non habita ratione, nec deducto ne egeat. Ita dicit gloss. in l. si maritus. ff. soluto matrimo. quod not. pro omnibus, qui habent dictum beneficium, qui sunt multi, vt l. sunt qui dā. ff. de re indicata. ¶ ¶ Quarit etiam circa hoc glo. vtrum possit huic beneficio renunciari: vt maritus conueniatur per pactum, vltra quam facere possit. dicit gl. quod non, per l. alia. §. eleganter. ff. solu. mat. Sed contra. quilibet potest renunciare fauori pro se introducto, vt C. de pacto. l. si quis in conscribendo. & l. si conuenit. de re iudi. so. dicit Bar. in dicto §. eleganter.

ter. quandoque quis habet illud beneficium propter reuerentiam debitam personæ: & huic non potest renunciari: quia esset contra bonos mores. & ita loquitur §. eleganter. simile in clerico, qui conuenitur in quantum facere potest ad instar militis terrestris, vt dixi. §. de solu. c. Odoardus. quia enim propter reuerentiam personæ sibi conceditur: renunciare non possit. quandoque habet quis istud priuilegium ex natura contractus, vt in contractu societatis: & tunc potest renunciari, vt dicta l. si conuenit. quia non est contra bonos mores, vt faciamus contractum, vt nobis placet. & hæc vera, quando pactum illud sit constante matrimonio, vel ante: & confertur in tempus matrimonij, vel post. eum solutum. ¶ Quid ergo, si soluto matrimonio, maritus paciscatur reddere integram dotem. an tunc perdat dictum beneficium propter tale pactum. gloss. in præalleg. §. dicit, quod nec etiam tunc valet, arg. ff. de reli. & sump. lu. l. quod si nulla. & hoc tenet Dy. propter reliquias præcedentis reuerentia: quæ durauit, solu. matrimo. vt l. prima. & secunda. ff. rerum amo. & l. vnica. §. seruus. de quaest. Item quia si pactum sit constante matrimonio, confertur in tempus soluti matrimonij: & tamen non valet, vt in præalleg. ll. ergo similiter nec si fiat solu. matrimo. quia paria sunt fieri tempore permissio, & conferri in tempus prohibiti: & fieri ipso tempore prohibito, vt l. quod sponsa. ff. de dona. inter vi. & vxor. Guli. de Cug. tenet contrarium in l. diuortio. de nego. gest. & dicit, quod est casus ibi, vbi actio de dote transfertur in aliam actionem, soluto matrimonio: absque hoc beneficio, quod non fieret, si esset contra bonos mores. pro hoc de pacto. l. licet. & l. seq. & itam opin. tenet Barto. in dicto. §. eleganter. Non obit ratio Dyn. Nam reliquias reuerentiæ non durant in negotio gesto ante: nec in eo, quod postea fit. Nõ obit. quod dicit, quod paria sunt aliquid fieri certo tempore: vel fieri alio, & conferri in illud. nam illud est verum, nisi tempore, quo fit, certa habitas requiratur, vt l. si seruus. §. in extraneis. de hered. institu. & l. si minor. de ser. expor. Ita hic requiritur, quod tempore, quo fit, nulla sit debita reuerentia. Ex prædictis apparet, quod illud pactum, quod maritus conueniatur in solidum, non firmatur iuramento: quia est contra bonos mores. ergo, & ca. vt in regu. non est obligatorium. de regu. iuris. lib. sexto. & ita tenet Bart. post. glo. in dicto §. eleganter. ¶ Vltimò circa illud beneficium tangit glo. quod vtrum tutus illo beneficio, si soluit totum, possit repetere. gloss. dicit, quod non. Sed gloss. in l. rei iudi. §. si in iudicio. distinguit: quia aut soluit ante sententiam: & potest repetere. aut post: & tunc secus; quia est tutus exceptione doli odiosa. Contra istam distinctionem facit quia illa exceptio est dubia. nam fortè maritus peruenit ad pinguiorem fortunam: & fortè non ergo interim soluens potest repetere, vt l. sufficit. de condi. inde. In contrarium facit l. nam & si maritus. eodem titu. vnde dicit Dyn. quod quædam est exceptio dubia: quæ tollit naturalem obligationem, vt exceptio pacti. & tunc quocumque errore soluitur, repetitur, vt dicta l. sufficit. quædam est exceptio dubia: quæ non tollit naturalem obligationem, vt est illa exceptio, quatenus facere potest. & ca. vt no. in l. vbi cunq. de fideiusso. & tunc si soluitur errore facti: repetitur, vt gloss. in dicto. §. si in iudicio. secus si errore iuris, vt l. cum quis. de iuris, & fac. ignoran. Ita dicit Dyn. Barto. in dicto. §. si in iudicio. indistinctè tenet, quod tutus ista exceptione soluens non repetat; quia ista est exceptio temporalis, non dubia: quia ius præsumit quem deuenire ad pinguiorem fortunam, vt l. cura. §. deficientium. de mu. & hono. & l. si defunctus. C. arbi. tut. & hoc tenet Cyn. in dicta l. cum quis. & Guil. & Iacob. Butrig. in l. nam si maritus. de condi. inde. nam & alio respectu est temporalis: quia talis exceptio non transit ad heredem extraneos: nec ad filios Pet. de Anch. sup. 4. Decre. n 2 alte-

alterius matrimonij: sed eiusdem matrimonij tantum, vt not. in l. si cum procura. & l. sciendum. de re iudi. & Insti. de ac. §. item si de dote. licet glo. teneat contrarium l. etiam. ff. solu. matr. & Cyn. no. in l. asiduis. §. exceptio. C. qui pot. in pig. ha. & per illa fit expedita prima pars huius glo. magna Ber. quæ tractat de illo beneficio non plenè: vt vidistis.

¶ **Secundò** principaliter quæro de fructibus perceptis de rebus dotalibus, an veniant in restitutione dotis. glo. tangit nimis breuiter: ideò sic distingue. aut fructus percipiuntur ante matrimonium contractum: & tunc si percipiuntur à muliere, remanent apud eam, vt l. diuortio. in princip. ff. solu. matrimo. verfi. apparet. aut à marito: & cõuertitur in dotem, vt l. si ante. in fin. eodem tit. & l. dotis fructus. §. primo. secundo respon. & l. si seruo. in fin. de iure do. & l. videamus. §. interdum. de vsur. aut matrimonio constante, & ante vltimum annum matrimonij inchoatum. & in restitutionem non veniunt: sed remanent apud maritum pro oneribus matrimonij, vt dicta l. dotis fructus. in princip. & l. pro oneribus. C. de iure dot. aut percipiuntur vltimo anno matrimonij, & eo constante: & isti diuiduntur pro rata, vt dicta l. diuortio. in princip. & §. interdum. Aut vltimo anno matrimonij, & eo iam soluto: & isti similiter diuiduntur, vt præal leg. prox. iuribus: aut percipiuntur post matrimonium dissolutum, & finito vltimo anno matrimonij: & isti non diuiduntur, imò mulieri restituuntur. ff. soluto matrimo. l. si mora. & C. de rei vx. act. §. fructus. ista est distinctio Dy. in dicta l. diuortio. §. item si messes. contra quam opinio. in eo, quòd dixi diuisionem fructuum faciendam inter maritum, & hæredes mulieris, vel econuerso. nam videtur, quòd soluto matrimonio, cõsiderandum sit tantummodo, an sint fructus tunc collecti: & pertineant ad maritum. an non: & pertineant ad vxorem, vel hæredes eius. sic enim dicimus decedente fructuario: vt fructus exacti sequantur eum: pendentes verò proprietarium, vt l. defuncta. ff. de vsufruct. solu. dicit glo. in dicta l. diuortio. aliud in vsufructuario: aliud in viro. ratio differentia est: quia vir percipit fructus respectu onerum matrimonij, vt dicta l. pro oneribus. vnde pro parte illius anni, quo onera sustinuit: lucratur fructus. sed fructuarius percipit fructus propter ius: quòd habet, non per respectum ad aliquod aliud onus. vnde eo ipso, quòd percipit, facit eos suos irrevocabiliter. & si decedit, antequam percipiat: perdit ius percipiendi totaliter, vt dicta l. defuncta. & his applicatur quæstio, in qua Dynus confuluit. ¶ Videlicet, quòd si aliquis vendidit prædium post fructus perceptos (tamen ante pensionem solutam) quòd tota pensio debeatur emptori. Sed contra hoc facit de act. empt. l. iul. §. si fructibus. solu. dicit Dyn. fateor, quòd percipit venditor pensionem: tamen emptori restituere tenetur. quòd non placet Bar. in l. fin. §. fin. ff. de iure fi. vbi ita dicit. quandoque sunt fructus naturales: tunc (quia sunt pars rei) sine dubio cedunt rei venditæ, vt l. fin. §. vt fructus. ff. de his, quæ in frau. cred. & dicto. §. si fructibus. fallit in fisco, cuius emptor tenetur stare colono, quando ex re sunt percipiendi fructus industriales: quia fortè naturales nulli ibi sunt. vt in seruo: nauæ. domo. & si. vt l. si nauis. ff. de rei vend. tunc pro præterito ante venditionem dicit esse venditoris. pro futuro debent esse emptoris, vt dicto. §. fructibus. & quòd ibi not. quandoque in re sunt fructus naturales: sed eius occasione pretium, vel pensio debetur. vt in fundo locato. & isto casu dicit, quòd quandoque ad emptorè ius coloni transit de necessitate (vt in eo, qui emit à fisco): & tunc transit ad eum ius coloni, inspecto tempore, quo pensio debet solui, vt dicta l. si. de iure fisci. quandoque ad eum non transit ius coloni de necessitate, vt in emptore priuati: tunc putat Barto. quòd debeat inspicere tempus, quo fructus percipiuntur. quandoque respectu fructuum debetur pensio, vt

dicta l. iul. §. si fructibus in prædium stantibus. videtur enim, quòd diuidantur: nam sicut cessat quantitas lucri percipiendi post matrimonij dissolutionem (& ideò diuiduntur fructus pro rata) ita hic: & est expressum. decima coll. hic finitur lex. deinde incipit regia constitutio. §. penul. ¶ Iuxta prædicta quæritur. ¶ pone, quòd contractum fuit matrimonium: prædium tamen promissum traditum fuit viro dum postea. vel quòd traditio prædij, & receptio fructuum præcessit matrimonium: an computabitur annus à die traditionis: vel à die nuptiarum quò ad diuisionem fructuum? glo. tangit illa dubia in l. de diuisione. ff. solu. matrimo. vbi Barto. sic distinguit. aut traditio præcessit nuptias: & inspicitur tempus nuptiarum, vt l. si ante. solu. matrimo. aut nuptiæ præcesserunt, & traditio est sequuta: & tunc, aut dotaui mulierem extraneus: aut ipsa seipsam. primo casu annus computabitur à die traditionis: nisi mora præcesserit per interpellationem, vel cursum biennij, vt l. fin. §. fin. de iure dot. tunc enim quò ad extraneum incipit mora. Aut mulier dotaui seipsam: & tunc aut vir non sustinuit onera matrimonij post nuptias: & ab illo tempore non connumeratur annus, argum. l. si insulam. §. si vsu. ff. solut. matrimo. & l. si. de li. exhib. aut sustinuit onera: & tunc aut per eum stetit, quominus fundum recuperet, nisi fuerit interpellatus: & connumeratur annus à tempore solutionis, vt dicta l. de diuisione. secundum vnam lectionem. Aut per eum non stetit: & tunc aut mulier fructus non percipit: & idem, vt ibi, secundum aliam solu. Aut mulier fructus percipit: & connumeratur annus à tempore suo: quo vir incepit onera matrimonij sustinere; quia mulier est in mora re ipsa, postquam vir ex parte sua implet contractum, onera scilicet matrimonij sustinendo. In contractibus enim reciprocis implementum ex parte vnius inducit moram ex parte alterius, vt l. iul. §. si fructibus. de actio. empti. Circa istud lucrum fructuum, quos maritus percipit à prædijs datis in dotem. quæro de tali quæstione. ¶ aliquis duxit puellam minorem 12. annis, cum qua non potest esse matrimonium de iure: & subbit onera eius: an interim lucratur fructus. dominus Ioan. And. tangit hic, remittens ad Spec. eodem titu. §. secundo. verfi. quid si mulier. glo. Ac. in l. si ante. ff. solu. matrimo. tenet, quòd non lucratur: quia ad hoc, vt lucratur, debet inspicere tempus nuptiarum: quòd hic esse non posset, vt l. hæc conditio filia. ff. de conditio. & demonst. & hoc de rigore. sed Azo, de æquitate, dicit, quòd lucratur: quia eadem est ratio in viro: quia subijt onera: & ita dicit, quòd seruatur Bononia. & istam æquitatem firmat glo. in l. dotis fructus. de iure do. & eam remittit Specu. vbi supra. & Hostien. in summa. de dona. inter vi. & vxor. dominus Dyn. distinguit: quia aut vir credebatur matrimonium tenere: & lucratur fructus. aut non: & tunc fecus, vt l. insulam. §. primo. solu. matrimo. nisi fuerit peccatum, vt dicta l. dotis fructus. hanc opin. Dy. sequitur Cyn. C. de dotis promi. l. si pro ea. hoc addito, quòd si tradidit dotem: videtur donare fructus ex præsumptio. quia beneficienti bene facere debemus. Barto. in d. l. si ante. dicit, quòd omnes isti malè dicunt. nam puella, etiam si expressè vellet, non posset donare, etiam cum decreto: nec potest etiam dotem constituere, vt l. siue generalis. & l. seq. de iure do. & C. de admini. tut. l. lex quæ tutorem. & de prædijs mi. l. prædia. vnde dicere, quòd interueniat pactum de lucrandis fructibus, vt dicit Dyn. vel quòd tradendo videatur donare, vt dicit Cyn. non est bene dictum: quia si expressè vellet: non posset, vt dictum est. pro hoc, quòd sponsus non lucratur, est casus. ff. quod fal. tu. au. l. penul. & hoc verum in pupilla. sed si poneres sponsam maiorem esse: tunc procederet, quòd dicunt Docto. & ita loquitur glossa l. si pro ea. C. de dotis promi. ¶ Vltius quæro

¶ **mulier dedit castrum in dotem cum iurisdictione durante matrimonio**

trimonio contingit, quòd sunt commissa per subditos delicta: ex quibus sunt bona publicata: & alia condemnationes: & multæ impositæ. quæro an ista debeant restitui mulieri. videtur, quòd sic, vt l. 4. & l. cum in fundo. de iure do. & l. diuortio. §. si vir in fundo. solu. ma. vbi ea, quæ renascuntur, restitui debent. in contrarium videtur l. si. solu. matrimo. quia quando aliquid vniuersaliter datur in dotem (vt peculium) fructus illius pertinent ad maritum. dicunt quidam, quòd quando res mobiles, & pecuniæ exactæ de condemnationibus pertinent ad maritum: immobilia debent restitui vxori. Alii dicunt, quòd etiam debent esse mariti, tanquam fructus illius iurisdictionis. & hoc verum putat Barto. per l. si fundi. §. 2. & §. aucupationibus. de vsufruct. & l. vsufruct. legato. omnia enim ista sunt fructus iurisdictionis, vt l. o. col. quæ sunt rega. c. 1. & C. de mo. mul. l. multarum. ad contrarium respondet, quòd illud, quòd accrescit, debet restitui mulieri: si tamen non est in fructu, vt l. fina. Non obstat, quòd dicitur, quòd ea, quæ non renascuntur, non sunt in fructu: quia nunquam illud idem in aliqua re numero, quòd semel nascitur, postea renascitur: sed aliud eiusdem generis. Et in iurisdictione sæpe, & sæpius cõtingit committi delicta, propter quæ condemnatio, & multæ, & publicationes dicuntur renasci: licet non eorundem bonorum numero. ¶ **Quid dices in grege ouium dato in dotem.** dicit ipse ibi, quòd omnia, quæ nascuntur, pertinebunt ad virum. sed ex renatis debet in grege reponere in locum demortuarum: & gregem supplere. vt l. vetus. de vsufruct. facit l. diuortio. §. non solum solu. matrimo. & per illud, quòd dixi supra, quòd illud, quòd non renascitur, non dicitur esse in fructu. determinauit Bar. ¶ quòd si notarius reliquit vxori vsufructum omnium bonorum suorum: & tamen haberet protocollo: quæ contingit exemplari, iuxta formam capit. cum P. tabellio. de fide instr. dicit enim, quòd lucrum proueniens ex tali exemplatione non dicitur esse in fructu; quia non renascitur. nec est verosimile, quòd ille perdat exemplatum. Ita not. in l. diuortio. §. si vir. solu. matrimo. sed cum semper protocollo remaneant penes eum, vt cap. quoniam contra falsam. de probationib. non est rationabile, quare illud, quòd ex exemplatione percipitur, non dicatur esse in fructu. nã & illud, quòd raro percipitur, fructus est. vt l. diuortio. §. quòd in anno. soluto matrimo. nam ut supra dictum est. aucupationes, multæ, & condemnationes, quæ cum alterius detrimento, & à casu proueniunt, numerantur in fructu: quare ergo non ita quòd prouenit ex exemplationibus, salua substantia protocolli, non videtur mihi æquum dicere. ¶ **Vltimò circa istam partem quæro.** ego dixi supra, quòd fructus percepti vltimo anno matrimonij debent diuidi inter virum, & vxorem, siue hæredes: vt pro quota parte anni vltimi per respectum ad principium matrimonij: & ad prædium datum durauit matrimonium, vir lucratur fructus: pro residuo verò anni spectent ad hæredes mulieris. ¶ quid ergo si soluitur matrimonium de mense Iunij, vel Aprilis: & hæredes viri dicunt vxori [nos volumus recolligere messes, & vindemiam futuram, antequam tibi prædia restituamus:] Jilla econtra dicit, quòd ipsa vult percipere, & tradere eis pro rata huius vltimi anni: cuius erit electio text. dicit, quòd mulieris: quæ potest dimittere prædia fructibus plena: vel recipere, & cauere de restituendo hæredibus mariti portionem pro rata, vt l. diuor. §. interdum. ff. solu. matrimo. similiter econtrario, si penes maritum remaneant prædia sic plena, cauere debet. vt eodem tit. l. si filio. §. fina. subdit tamen glo. in dicto §. interdum. quid iuris si fructus sint de proximo recolligendi. dicit, quòd non debent restitui, nec caueri: quia cum de proximo recolligendi sunt: habentur tanquam collecti: ideò vir retinet, donec percipiat, argum. ff. vt in possessio. leg. l. si is à quo.

Et ista dixisse sufficiat de secunda principali quæstio. circa istos fructus. ¶ **Tertiò** quæro principaliter de expensis factis in rebus dotalibus: b an soluto matrimonio possit vir, vel hæredes eius imputare vxori: vel eius hæredibus illas expensas. glo. tangit hic tria genera expensarum: nam quedam sunt voluntariæ. quedam vtilis: quedam necessariæ: de quibus singulis tractatur plenè in titulo. de impensis in rebus do. fac. & ista diuisio concernit impensas: quæ fiunt in rebus dotalibus, & concernunt ipsas res: & gratia ipsarum rerum principaliter ministrantur. sed sunt alia expensæ, quæ fiunt gratia fructuum colligendorum. de quibus dixi in materia decimarum. supra de dec. c. pastoralis. & istarum vtrum habeatur ratio, soluto matrimonio. dicit quòd non, regulariter: quia cum fructibus compensantur: qui in hac materia intelliguntur fructus, deductis expensis, vt l. fructus. ff. solu. matrimo. & l. diuortio. §. impendia. eodem titulo. hoc fallit, cum fructus vltimi anni matrimonij diuiduntur inter virum, & hæredes mulieris: vel econuerso inter hæredes viri, & mulieris. expensæ enim factæ à viro primò, & ante omnia deducuntur: & residuum diuiditur inter eos pro rata temporis: quo durauit matrimonium illo anno. & idem ex parte mulieris: vt si fundum cum vindemia, & messibus in dotem dedit: si diuidi contingat fructus, propter solutionem matrimonij: illarum expensarum ratio habeatur, vt l. fructus. & l. diuortio. præallega. Sed circa istam detractionem expensarum de fructibus diuidendis occurrit quæstio: si vno anno pro cultura plus impedit, quàm percipiat: an illas expensas possit deducere de fructibus vltimi anni? glo. in dicto §. impendia. arguit pro, & contra. & primò, quòd sic, per l. fructus. eodem titulo, vbi expensæ primi anni deducuntur de fructibus vltimi. ad hoc supra de petiti. hæredit. l. quòd si fundus. & l. Pedius. C. loca. vbi numerus vnius anni compensatur cum sterilitate alterius. & l. si merces. §. vis maior. eodem titulo. In contrarium facit. l. fina. ff. de impen. quæ sic inducitur. impensæ factæ gratia fructuum non debet deduci de dote, vt dicta l. fina. sed fructus vltimi anni sunt dotis, vt l. si maritus. in fin. soluto matrimo. ergo de his non deducitur. & istam partem tenet Bar. in l. diuortio. §. impendia. ff. soluto matrimo. primò per illum textum: quia debet deduci de fructibus eiusdem anni. Non obstat. l. fructus. eo. titulo. quia bene computantur fructus loco primi anni, qui omnes ad virum non pertinebant, vt ibi. sed fructus vltimi anni non debent computari loco fructuum annorum præcedentium, in quibus integris matrimonium durauit: cum illorum annorum commodum debeat esse viri. Non obstat. l. quòd si fundus. de peti. hæred. quia ibi in bona fid. possessore: qui non debet habere damnus: & ab eo extorquetur lucrum. hic in marito, ad quem interim pertinet commodum, & incommodum. Non obstat. l. si vno. loca. eod. tit. l. omne. quia à colono exigere maior merces, si vbertas nimium excederet. & eodem modo sibi fit remissio propter sterilitatem. vnde commodum, & incommodum simpliciter non est suum. vt dicto c. vis maior. sed in matrimonio si in illo anno sterili percipisset fructus multum vberes, totum sibi lucraretur: vnde si est sterilitas, damnus patitur. omnia ista sunt verba Barto. in dicto §. impendia. & hoc de expen. factis gratia fructuum quærendorum. ¶ de aliis verò expensis, quæ fiunt ad vtilitatem rerum dotalium: an maritus, vel eius hæredes possint eas repetere ab vxore, vel eius hæredibus: ita distinguit. nam aut impensæ factæ per maritum est modica. aut magna. primo casu non repetitur, vt l. omnino. & l. etiam. ff. de impensis. secundo casu. aut impensæ est necessaria: aut vtilis: aut voluntaria. si necessaria, & tunc aut certum est eum voluisse donare: & subdistingue: nam aut ædificando de nouo: & non tenet donatio, vt l. sed si mors. §. fin. ff. de dona. inter vi. & vxor. Pet. de Anch. sup. 4. Decre. n 3 aut

aut ad reficiendum: & valet. eo. ti. l. si vir. aut certum est eum non voluisse donare: & tunc: aut impedit ad perpetuam utilitatem: aut longi temporis: aut presentis anni. si ad perpetuam utilitatem: & tunc aut est in dotē data species inestimata tantum: aut species inestimata cum aestimata: aut species inestimata cum quantitate. Primo casu si mulier restituat impensas intra annum, remanet fundus in causa dotis. si non restituit, definit fundus esse in dotem infolidum, si impense æquivalent aestimationi totius fundi: vel pro parte, si æquivalent parti. ff. de iure do. l. si is qui. §. quod dicitur. & §. proinde. Secundo casu quando datur fundus inestimatus, & aestimatus. dic. vt ibi. Tertio casu quando datur res inestimata cum quantitate: tunc diminuitur ipso iure vsque ad quantitatem impensarum, vt dicto §. quod dicitur. Est & quartus casus, quando res aestimata datur in dotem, in qua impenditur per maritum: & tunc nulli dubium, quod repetere non possit: tanquam impenderit in re propria: cum sit loco emptoris, vt l. plerunque. §. si ante. de iure do. Secundo casu. quando impendit in utilitatem temporis longou: & idem per omnia, quod dictum est supra, vt no. in l. 3. §. & generaliter. de impen. Tertio casu, quando presentis anni: & non diminuunt dotem: sed deducuntur ex fructibus, vt dicto §. impendia. & prædicta distinctio locum habet, cum impenditur in rem dotalem: sed si impenditur in re propria mulieris: conceditur repetitio, non diminutio, vt dicta l. quod dicitur. §. hic de his. si dubium sit, voluerit donare, vel non: ex quantitate impensæ præsumitur, vt l. vtrum. ff. eod. titu. & hoc de primo membro. quid iuris sit de impensæ necessaria secundo casu principali, quando maritus impendit utiliter in re dotali: & tunc aut impendit de mandato mulieris: & repetit totum per actionem mandati, vt l. prima. §. nec. C. de rei vxor. act. & l. vtilem. ff. de impensis. aut impendit sine mandato: & tunc si mulier est solvendo tempore impensæ factæ, & tempore, quo repetitur. & idem, argum. ff. de nego. gest. l. in totum. aut non est solvendo mulier tempore impensæ factæ, nec tempore repetitionis. & tunc ita demum tenetur, si potest soluere aliunde, vt l. vtilium. de impensis. Tertio casu quando voluntariè impendit maritus: & tunc aut mulier vult habere ornatum: aut non. si mulier vult habere ornatum, & ornatus aestimatio excedit impensas: & sufficit, quod ipsas restituat. sed si impense excedant ornatum: & sufficit, si reddat aestimationem ornatus. ff. de impensis. l. pro voluntarijs. & ibi not. si vero mulier non vult habere ornatum: tunc si quidem res erat venalis: & restituantur volutarie, sicut vtilis, vt l. quod si hoc. eodem titu. de impen. & ff. de rei ven. l. quod nisi. si non erat venalis: & tunc si non est habiturus utilitatem: & non permittitur, vt l. pro voluntarijs. de impen. & §. sed nec. C. de rei vxor. act. & de rei ven. l. in fundo. & illa pro maiori parte distinctio est Dyn. in dicto tit. de impensis. ¶ Iuxta prædicta quæro de tali. q. vxor dedit castrū in dotem. an expensæ factæ pro custodia ipsius castrū compensentur cū fructibus inde perceptis. dicit Bar. q. sic in l. vltima. ff. de impensis. & quæ dicantur causa fructuum: vel ad perpetuam utilitatem agri, no. in l. 3. de impensis. vbi glof. dicit, quod si impensæ fuerint ad utilitatem. 10. annorum: diceretur impensæ necessaria: & poterit eam vir deducere. quod est verum, si post factam impensam matrimonium statim solvatur: sed si matrimonium durasset per totum illud decennium, compensaretur cum fructibus, argu. dictæ l. diuortio. §. quod in anno. sol. matrimo. Item si duravit matrimonium per mediam partem tēporis: pro medietate anni, quæ respicit utilitatem futuri temporis, veniet repetenda, ar. dicti. §. quod in anno. & quæ dicantur impense gratia fructuum, vel perpetuæ utilitatis ipsius rei. dicit Iuriconsultus, quod non est tam facile in vniuersum diffinire, quam per singula ex ge-

nere, vt dicta l. quod dicitur. ¶ Quæro etiam de alia questione. ¶ pone, quod mulier dedit viro in dotem nomen debitoris: in cuius exactione vir expedit. 10. in iudicio. an soluta possint illa. 10. compensari, vt sic impensæ deducta, debeat restitui residuum, quod exegit vir. Barto. ponit istam q. in l. 1. ff. de impensis. & ibi glof. & tenet, quod non possit: quia non est impensum in re mulieris. & ita dicit ibi esse casum in ver. & necessarijs. & pro illa glof. facit. C. de bo. quæ. lib. l. si. §. quæ autem. vbi videtur casus in contrarium. Spe. tangit istam. q. hoc eo. titu. §. si. & ibi tenet, quod possit deducere. & idem ibi Bart. in dicta l. 1. quadoque datur nomen inestimatum. pro hoc allegat glo. C. man. l. per diuersas. in glo. magna. vbi dicitur, quod quando nomen datur: videtur dari tantum: quantum potest consequi, deducta impensæ. si autem datur nomen aestimatum: & tunc, quia periculum est mariti, expensas non repetit, vt C. de hære. vel ac. ven. l. si nomen. hic tamen an periculum nominis dati in dotem sit mariti, vel vxoris, si non potest exigi. distingue breuiter, quod aut nomen datur in dotem simpliciter: & periculum est vxoris. Aut datur aestimatum: & periculum est viri. aut nomen non datur in dotem, sed delegat viro: & tunc aut loqueris de periculo subsistentis inopia tempore delegationis. aut de periculo post delegationem subsequens inopia. primo casu distingue: aut vir fuit sciens: aut ignorans, & c. vt no. in l. promittendo. §. si debitorem. de iure do. secundo casu cum quæritur de periculo inopia subsequens: & periculum est simpliciter viri, vt l. pupilli. §. secundo. de solu. & ita distinguit Bartol. in l. Mæuia. ff. solu. matrimo. ¶ Quarto principaliter quæro. cui debeat fieri dotis restitutio soluto matrimo. & quia in dote profectitia, & aduentitia materia est longa, non explico eam hic: sed infra eo. c. & si necessæ.

ADDITIONES.

- a ¶ Maritus. Vergens ad inopiam, si habet vxorem suspectam, potest dotem ponere in banco ad lucrum: & non tenetur restituere vxori. Bald. in l. vbi adhuc. C. de iure dot.
- b ¶ In rebus dotalibus. Vide Doct. in l. neque stipendiū. C. de impen. in reb. dot. fac. Ioan. de Por. in l. domos. de leg. primo. Bald. in addi. Spec. de expen. ver. cessionarius. idem in l. prima. C. de bo. mat. & in l. diuersas. 6. q. C. mandati.

S V M M A E.

- 1 Tale aliquid esse aliud est: & aliud haberi loco talis.
- 2 Diuortium debet solemniter celebrari, sicut matrimonium.
- 3 Res, quæ constante matrimonio viro, & vxori obuenerunt, apud quem debeant esse.
- 4 Maritus ita debet lucrari de dote putatiua, sicut de vera.
- 5 Ecclesia cognoscit nedum de dote, sed & de dotis accessorijs.
- 6 Vestimenta, quæ vir dat vxori: eo mortuo, an debeant esse vxoris, an hæredum mariti.
- 7 Vestimenta continentur appellatione victus.

Significauit. Solutio matrimonio, cogitur vir dotem restituere: & bona diuidere, quæ communiter obuenerunt. sunt duæ partes. primò ponit duplicem mulieris querelam. secundo causæ commissionem. ibi [ideoque.] ¶ Nota primò, q. quan-

quandoque aliqua retinetur loco vxoris, & bona fide. quæ tamen non est vxor: prodest tamen illa opinio quò ad mulierem: præcipue quò ad prolem in casu, quo contraxerint in facie Ecclesiæ. quod dic. vt supra de clan. despon. cap. fin. & cap. 2. §. qui. si. sint leg. In alijs dispositionibus hoc contingit. f. q. quinq; opinio à veritate discordat: & tunc an sit sequenda veritas, vel opinio. tēgi. §. de biga. c. nuper. & colige, ¶ q. aliud est, aliqd esse tale. aliud haberi loco talis. & sic aliud est, quem esse ciuem: aliud haberi pro ciue. qd dic vt no. Bart. in l. si maritus. §. 1. ff. de adul. ¶ Secundo no. ¶ quòd diuortium debet solemniter celebrari. sicut enim matrimonium est solemniter in facie Ecclesiæ contrahendum, vt præall. c. fi. ita & solemniter distrahendum, arg. l. nihil tam naturale. de regulis iuris. & Auth. contra. C. de diuor. ¶ Tertio no. ¶ quid iuris de rebus, quæ viro, & vxori constante matrimonio obuenerunt. hic enim innuit, quod debeant esse interim penes virum, si vxor consentit: sed non cogitur ultra dotem de proprio aliquid committere in custodia mariti, siue gubernationem. sed si hoc potuit, & patitur: dicentur res paraphernales. de quibus an vir lucratur fructus. dic. vt no. in l. si. C. de pac. conuen. & l. si ego. §. ff. de iure do. ¶ Quarto no. ¶ Papa mandauit restitui illam quasi dotem: nisi aliquid obstat, vt dicit text. quid autē possit obstat. dicit glof. pactum. ex quo argue, ¶ quòd de dote putatiua ita maritus debet lucrari, sicut de dote vera. Item mulier ipsam perdit propter adulteriū: sicut perdit, vbi matrimonium fuisse verum, vt not. j. c. proximi. q. tamen non lucratur, est text. in l. an in patrem. ff. quod fal. tu. au. & procedit istud dubium de lucrando ipsam substantiam dotis, cum detegitur non fuisse verum matrimonium. quid in lucro fructuum, dixi. §. c. proximo. circa prin. ¶ Quinto no. ¶ q. Ecclesia cognoscit nedum de dote: sed de alijs possessionibus, quas mulier petit à viro. & de dote est minus dubitabile; quia ita annexa est matrimonio: q. sine eo esse non potest, vt l. 3. de iure do. sed de alijs possessionibus, quas mandat hic Papa restitui: est mirum: cum alibi Papa causam de re tēporali inter laicos ex certa sciētia non committat. vt §. de foro compe. c. licet. dicit Vincen. quòd Papa hic se intromittit de possessionibus per denunciationē: vel omnia hæc sunt necessaria matrimonijs, secundum eū. ¶ Op. po. glof. 2. q. mulier non possit has possessiones quas sit constante matrimonio vindicare. quia quicquid tunc quærit mulier: præsumitur quæsiuisse de bonis viri, vt l. Quintus. ff. eo. tit. sol. dic. q. hic constabat de iusta acquisitione, fortè legato: donatione: vel aliter eis quæsitis. Idem no. de resti. in inte. c. constitutus. similis est præsumptio in prælato: & in filio quò ad patrem. quod dic. vt plenè dixi. §. de testamentis. c. cum in officijs. & l. cum non solum. C. de bon. quæ. li. & Insti. per quas perso. no. acqui. ¶ Secundo op. & videtur, q. Papa non debuerit se de ista causa intromittere: constitit enim sibi, quòd hic non fuerat matrimonium. ergo nec dos: nec alia, quæ obuenerunt, possunt vt accessoria agitari coram iudice Ecclesiastico. qui deficiente matrimonio inter laicos, est prorsus incompetens, vt dicto c. licet. & c. si duobus. de app. so. dic. quòd ratione huius dubij, quod imminet, esset hic matrimonium: vel non censetur etiam competens super his, quæ ab illo dubio habent dependentiam, ar. c. 1. in fi. de rescrip. in cle. Idem enim error, à quo cauatur iurisdicctio in principali, facit ius in accessorio, vt lex diuerso. in fi. ff. de rei ven. ¶ Extra glo. & Doc. quia hic dicitur, quòd factò diuortio, omnia restituantur, & c. ¶ quæ ro quid de vestimentis, quæ vir dat vxori, & postea moritur: an debeant esse vxoris: an hæredum mariti. Bart. in ista q. refert tres opi. ¶ Prima est, q. mulier lucratur: quasi vir videatur donasse: & donatio sit morte confirmata, l. cum hic status. §. 1. de dona. inter vi. & vxor. & C. de do. inte-

vi. & vxor. l. si. & l. si filia. fami. erci. ¶ Secūda fuit opi. Dyn. qui dicit, quòd istæ vestes non videtur donari: quia maritus tenetur alere vxorem, vt l. si cum dotem. §. si autem in sauisimo. solu. matri. & l. quòd si nulla. de religio. ¶ sed ap pellatione victus continentur vestimenta, vt l. verbo victus de verbo. signifi. & l. legatis. de ali. & ci. lega. cum ergo habeat necesse dare vestimenta, non videtur donare: quia no mo in necessitatibus liberalis existit, vt l. rem legatam. de adi. le. pro hoc videtur casus in l. mortis suæ causa. de dona. inter. vi. & vxor. Ex hoc dicto Dy. sequitur, quòd vestes, quæ sunt ad vsum quotidianum, non uideantur donatæ: & debent esse hæredum iuri: sed festiuæ vestes, & pretiosæ videantur donatæ: quia eas maritus dedit sponte: & sic sunt mulieris. quæ opi. manifestam continet iniquitatem. ¶ Tertia est opin. quòd vestes quotidianæ, quas maritus tenetur donare mulieri, statim efficiantur mulieris, vt l. ex anno. in prin. de dona. inter vi. & vxor. & sic sine dubio pertinet ad mulierem: vestes verò pretiosæ non efficiuntur mulieris: nec vir videtur dare animo donandi: sed propter seipsum facit, vt mulier magis ornate vadat, vt l. mortis suæ causa. C. de do. inter vi. & vxor. & hoc dixit glof. ff. ad leg. fal. l. sed vsufu. videtur etiam velle l. quòd talia ornamenta non sint mulieris: nisi legentur expressè. de au. & ar. le. l. ornamentorum. & de le. 3. l. hoc legatum. & seq. & hæc opi. placet Bas & refert pluries secundum eam consuluisse: scilicet, quòd vestes quotidianæ sint mulieris. pretiosæ, & festiuæ sint hæredū viri. Non ob. l. cum hic status. §. 1. quia ibi constat, q. dedit animo donandi: hic non. Non ob. l. filia. C. fa. erciscū. quia aliud in filia, quam in vxore: quia in filia non est illa ratio, de qua supra in vxore dixi. Non ob. l. si filii. C. de do. inter vi. & vxor. responde enim, vt ibi no. ita no. Bar. ff. solu. matrimo. l. in his. §. seruis. quid iuris in famulis, & pedisse quis recedentibus: an dominus possit ab eis accipere vestes. de qua tangit glof. in l. id vestimentum. ff. de peculio.

ADDITIONES.

- a ¶ Diuortium. Adde Bal. in l. rerum quidem. num. 1. ff. rerum amo. idem in l. 2. C. de fecun. nup. Pau de Cast. in l. si ita stipulatus. de ver. obl.

S V M M A E.

- 1 Index delegatus super causa matrimonij videtur delegatus super causa dotis.
- 2 Papa remittit causam ad indices: licet male fecerint.
- 3 Accessoria quando peti possint: & quando non.
- 4 Pecunia, vel res mobiles tantummodo si data sunt in dote: nec habet mulier unde se alat infra annum, quo debet restitutio retardari: quid fiet.
- 5 Vxor mortuo viro, an debeat percipere alimenta in domo hæredum: vel siare ab eis separata.
- 6 Dotis nomine datum, qua actione repetatur.
- 7 Mulier in dote putatiua an habeat priuilegium tacite hypothecæ.

DE prudentia. Delegatus ad causam matrimonij si ferat sententiam diuortij: pronunciare debet: do tem restitui. & duo facit. primò ponit delegatorum factū. secundò illud emendari præcipit. ibi [quia igitur.] ¶ Not. primò, q. Papa miratur, cū peritus in iure recusat facere id. qd iuris est. alibi reputat istum talem non cōpotem mētis. §. de te. or. c. vel non est cōpos. & Seruius Sulpitijs à Quinto Mutio obiurgatus est: quia ignorabat iurā, in quibus vtr Pet. de Anch. sup. 4. Decre. n 4 faba-

fabatur, vt l. 2. §. Seruius. ff. de orig. iur. similiter Celsus Labeone in l. Domitius. de testa. facit ad no. p. Docto. in l. 2. ff. quod quisque iuris. ¶ Scdò no. ¶ qd iudex delegatus super causa matrimonij vñ delegatus super causa dotis, vt potè accessoria, ac connexa. j. de reg. iur. c. accessorium. rapit em in accessoriij locum matrimonium dotem datam, & sequit eum, sine quo esse non pot, vt l. 3. ff. de iure dot. & l. nam qd liquidè. ff. de pen. leg. & facit ad quæst. qd procurator datus ad causam matrimonij videatur et datus sup dote. de quo 2. de off. deleg. c. cum olim. j. super gl. 2. ¶ Tertiò nota, ¶ qd Papa remittit causam ad iudices, qui malè fecerunt. & hoc fortè: quia sine fraude omiserunt errantes in sua iurisdictione. quo casu remittitur ad eosdè iudices, vt no. Bar. in quodam suo consilio. & dixi. 3. de exceptio. c. significauerunt. ¶ Oppo. & vñ, qd finita causa matrimonij (vt hic fuit) causa dotis debeat dici principalis: & pro se agitari coram iudice seculari: sicut dicimus in petitorio, & possessorio: vt vno terminato, iudex delegatus non possit cognoscere de aliquo veniente in consequentiam, non principaliter: licet pendente indicio potuisset. vt cap. significauerunt. 3. de iud. ad hoc de rescri. c. dispendia. §. reus quoque. sol. gloss. magna sentit illud contrarium: & fatetur, qd iudicio agitato super matrimonio & deciso, coram eodè et deducatur causa dotis: sed principaliter de per se non est ita: quia dotis causa principaliter mota siue constante matrimonio, siue eo soluto, agitanda est coram iudice seculari. Ita dicit glo. qd est verum: nisi aliud esset de consuetudine Ecclesie: pp quam posset principaliter de dote cognoscere, secundum Inno. 3. de pig. c. ex literis. dicit tñ Inno. qd principaliter iudex ecclesiasticus debet de dote cognoscere: cum ad Ecclesiam specialiter spectet materia dorum. j. c. nuper. Non tñ retractaret sententiam iudicis secularis latam super dote: nec sententiam iudicis ecclesiastici latam super hereditate: si conuentus coram altero ex eis non opponat exceptionem fori. 3. q. 6. c. pulsatus. nisi aliud dicatur ratione feudi, vt not. de iud. cap. ceterum. de foro competen. c. antepen. ¶ Secundò extra gl. & Docto. ad hoc opp. & vñ, qd causa matrimonij terminata, non possit cognosci vterius de causa dotis accessoria: qa accessoria peti non possunt, si non fuerunt deducta in sententia, vt l. terminato. C. de fruct. & lit. expen. & l. 4. C. de pos. si. & l. Paulus. ff. de re iud. & c. cum appellationibus. de app. lib. 6. folu. ¶ qñque accessoria petuntur iudicis officio mercenario. & illa non possunt vnquam peti, si non fuerunt deducta in sententia, vt in contrarijs. qñque accessoria debent iure actionis: & illa possunt peti, et finita instantia super principali: & ita loquitur hic. & est glo. in l. si mulier. §. si re. ff. de leg. 3. & dixi de appell. c. sape. & no. Bar. in l. si marito. §. si. ff. sol. mat. ¶ Tertiò oppo. ad si. c. vbi dicit [restituere non meretur.] & c. ex quo innuit, qd statim soluto matrimonio debeat dos restitui. Sed contra imò vñ, qd post annum, vt C. de rei vxo. act. l. j. §. cum aut. folu. dicit gl. de iure antiquo immobilia restituebantur post annum: hodie verò statim. tu dic, qd hodie immobilia statim: mobilia verò, iura, & actiones post annum. vt C. de rei vxo. act. l. vnica. §. exactio. Sed que est ratio differentie. dicit Iacob. de Ra. qd quilibet immobilia statim potest restituere, non expectato tempore: mobilia non sic. sed certè iura, & mobilia, si extat, possunt statim restitui. & ideò dicit Barto. qd non est alia ratio, nisi quia sic placuit principi. ¶ Sed incidenter hic queritur. ¶ qd pone, qd pecunia, vel res mobiles tantummodo datæ sunt in dotem: nec habet mulier, vnde se alat infra annum, quo debet restitui retardari: quid fiet. glo. tangit istam quæst. in dicta l. vnica. §. illo proculdubio. in qua post gloss. ita distinguit Iacob. But. Aut mulier habet aliunde, vnde se alat: & tunc non exigit: nec interuersurum illius dotis in reb. mobilibus consistens petet: quia illa dilatio legalis cedit lu-

cro viro. aut non habet aliunde. & tunc aut filij sunt heredes: & alenr eam tanquam filij: non ratione dotis. aut sunt heredes extranei: & tunc videtur, quòd ex quantitate eam alent, vt l. extraneus. de ventre in poss. mit. similiter in monacho qui pendente quæstione monachus debet à monachio alio, vt l. si instituta. §. de inofficioso. ff. de inofficio. testa. & aduerte ad id, quòd dixi ex quantitate dotis alimenta prestari ab heredibus extraneis: ex hoc enim patet, quòd si mulier pro alimentis indiget. 2. c. & accessiones, siue fructus qd prouenerint ex illis mobilibus, essent. 1. o. tñ: non teneretur hæres mariti ad integra alimenta: sed ad 10. tantummodo. & dicit Iacob. But. quòd de consuetudine dantur 8. pro centenarij. Bar. dicit, quòd mulier in primo anno viduitatis videtur stare in matrimonio. & ideò sicut vir, qui recipit paruum dotem, tenetur ad alimenta vxori, vltra redditus dotis: ita etiam tenebuntur heredes ipsius. & similiter econuerso, si fructus dotis excederet estimationem alimentorum: debebunt heredes illud vltra lucrari: sicut maritus si viveret, debuisset. Ita no. Bar. in l. diuortio. in princ. ff. solu. matrim. vbi circa hoc querit de duobus. primò ¶ an debeat mulier percipere alimenta in domo heredis: vel stare ab eis separata. tex. in l. libertis. j. §. fina. de leg. j. non videtur imponere necessitatem habitandi cum heredibus: sed debet alibi alimentari. Sed Specu. in titu. qui fil. sint legit. distinguit. aut potest ibi honestè stare: aut non. Sed in casu, quo non velit stare, quid fiet de eius operis? nam illi, qui percipiunt alimenta, debent operari, quando percipiunt ex dispositione legis: licet non ita, si ex dispositione hominis, vt l. sicut. de ope. lib. In casu ergo, quo debet operari, & velit morari alibi: quid tunc fiet. dicit Bart. quòd quædam sunt persona, de quibus nullæ sunt opera: vt magna domina: & operari non tenentur: nec est habenda ratio operarum de talibus, vt l. fin. de ope. ser. si verò sint domina, quæ operantur: tunc debet deduci de alimentis quantum interest heredis, ipsam in domo operari, vt l. si constante. §. quoties. folu. ma. & ita no. Bar. in l. diuortio. fo. ma. ¶ Quarto op. & vñ, qd iudex ecclesiasticus non possit cognoscere de incidenti temporalis: sicut nec secularis cognoscere potest de incidenti spiritali, vt 3. qui fil. sint leg. c. lator. & c. tuam. de ord. cog. debet enim in iudicij seruari æqualitas, vt l. fin. C. de fruct. & lit. expen. quòd ergo est prohibitum seculari in ecclesiasticis, debet esse prohibitum ecclesiastico in temporalibus: nã quòd Ecclesia statuit in persona alterius, debet in personis suis æquum reputare, vt c. cum omnes. 3. de consli. solu. dic. qd maior est inhabilitas iudicis secularis circa spiritualia: qd ecclesiastici circa temporalia. Ille enim est prorsus inhabilis, vt c. decernimus. de iud. sed non ita ecclesiasticus respectu temporalium: qui in suo genere est eorundem capax. aduerte tñ, quia illud, quòd dixi in dote, qd eius cognitio pertinet ad iudicem ecclesiasticum: dicunt Doct. qd nõ est ita de hereditate, respectu legitimitatis: de qua legitimitate si sit quæstio. non poterit iudex ecclesiasticus incidenter cognoscere de hereditate. qui fil. sint legi. c. lator. & cap. causam. 2. maior est enim coniunctio inter matrimonium, & dotem, sine qua non consistit, vt infra ca. proxim. quàm inter filios, & hereditatem, sine qua filij esse possunt: vel quia exheredantur: vel quia hereditatem adire nolunt. fatetur tamen Innocenti. iudicem ecclesiasticum posse compellere, ne ratione illegitimitatis quem super hereditate molestet. qui filij sint leg. c. lator. Si ergo ratione illegitimitatis, de hereditate alicui quæstio referatur: iudex ecclesiasticus erit iudex competens: secus si ex alia causa. ¶ Querit glo. ¶ quæ actione repetatur, quòd datum fuit nomine dotis: si declaratum fuit matrimonium fore nullum. dicit glo. quòd non actione de dote: sed conditione sine causa ad hoc optimè. j. cap. & si necesse. ibi non tam ob turpem quam

quàm ob nullam causam. j. & c. & ideò not. in l. si cum dotem. §. si mulier. ff. soluto matrimonio. facit l. auunculo. de conditio. ob causam. ¶ Sed incidenter hic queritur. ¶ an mulier in illa dote putatiua habeat priuilegium tacite hypothecæ. gloss. in dicto. §. si mulier. dicit, qd sic: & habet eam priuilegiatam, vt l. 2. de priuile. credi. plus etiam dicit Bar. in d. si mulier. videlicet quòd res ex pecunia illius dotis, putatiue efficiatur quasi dotalis: item habet priuilegium in personali. ¶ Secundò querit glo. vtrum iudices hic procedant vigore primi mandati: an vigore secundi. & tenet, qd vigore secundi primum erat extinctum per sententiam super principali, vt dicit gloss. sed per ea, quæ dixi 3. in secunda op. non videtur extinctum: cum illud accessorium habeat speciale actionem de per se, diuersam à principali. ergo licet quò ad vnum sit extinctum: non sequitur, ergo est extinctum quò ad reliquum. facit quòd no. in l. si tibi. §. de pignoribus. ff. de pactis.

S V M M A E.

- 1 *Matrimonium separatur quò ad thorum propter adulterium.*
- 2 *Mulier adultera timet virum: & propter hoc ab eo recedit: an possit ab eo repetente discedere, hac ratione, quia non confidit de viro, propter offensam sibi illatam.*
- 3 *Mulier propter adulterium perdit dotem, & dotalitium.*
- 4 *Vir sciens mulierem consuetam fornicari cum ea contraxit: vt sic dotem lucraretur: an si illa postea fornicetur, lucretur vir illam dotem.*
- 5 *Reconciliatio tollit penam iuris, quam vir consecutus erat ex adulterio vxoris.*
- 6 *Dotalitium quid sit.*
- 7 *Sententia separationis lata est quò ad thorum, & amissionem dotis: postea probata consanguinitate, inter eos pronunciat matrimonium fuisse nullum: mulier vult dotem illam repetere, tanquam non commiserit adulterium: an possit.*
- 8 *Dos est comunis patris, & filie, vel propria patris: quia stipulatus fuit incontinenti sibi reddi: vel est extranei, qui similiter sibi stipulatus est propter adulterium mulieris, ad quem deueniet dos.*
- 9 *Maritus si ex pacto, vel forma statuti, vxore præmoriens, debet lucrari dotem: maritus vxorem deprehensam in adulterio occidit: an lucrabitur dictam dotem.*
- 10 *Heredes viri an possint obijcere vxori adulterium commissum, constante matrimonio.*
- 11 *Vir vxore defuncta, an possit contra heredes vxoris repetentes dotem se tueri exceptione adulterij.*

PLerunq; Not. primò ¶ quòd propter adulterium separatur matrimonium quò ad thorum. & quandoq; propria autoritate: quandoque iudicio Ecclesie: propria autem autoritate discedere non licet, vt. supra titu. prox. cap. porro. ¶ ¶ Quid si mulier adultera timet virum, & propter hoc ab eo recedit: an possit ab eo repetente discedere hac ratione, quia non confidit de viro, propter offensam sibi illatam. videtur, quòd non: quia in hunc metum incidit illa culpa: ergo allegare metum illum non potest, vt l. si mulier. ff. quod met. causa. ¶ In contrarium facit; quia modis omnibus licitum est redimere proprium sanguinem, vt l. 1.

3 ff. de bonis eorum, qui mor. sibi con. ¶ Secundò no. ¶ quòd mulier propter adulterium perdit dotem, & dotalitium. ¶ qd ergo dices, si vir sciens vnã consuetam fornicari, cum ea contraxit, vt sic dotem lucraretur: an si illa postea fornicetur, lucretur vir illam dotem. Refert Vale. qd fuit vir copul-
4 sus reddere vxori repudiata dotem. lib. 8. c. 2. vt refert hic Io. An. pro hoc facit, qd viro potest imputari, quòd duxit talem, vt l. si. C. de spon. In contrarium facit: quia remissio culpæ præteritæ non extenditur ad culpam post contractum matrimonium commissam. ducere enim mulierem, etiam publicam meretricem, est actus meritorius, vt c. opera. 3. de spon. absurdum autem esset dicere, quòd si talis postea fornicetur, non perdat dotem. istud cap. loquitur, cum mulier promisit de cetero in matrimonio castè viuere, & propter Deum fuit ducta. Sed si quis mulierem diuitem, & cum magna dote duxerit, sciens eam incontinentem, & dissimulet: vt sic postea lucretur dotem, habet locum, quòd dixit Valeri. facit. 3. de iureiur. c. quemadmodum. in princ. & circa fin. videtur etiam, quòd dictum Vale. non sit iuri consonum, in quantum ad petitionem mariti fuit concessum repudium, & non lucrum dotis: qua enim ratione vir audiri non debuit super lucro, audiri non debuit super repudio. cogita. ¶ Tertiò no. ¶ qd reconciliatio tollit penam iuris, quã vir consecutus erat ex adulterio vxoris. Reconciliatio. n. facit, vt dos in statum pristinum reuertatur: & etiam si super amissione dotis iudicium ceptum erat ante reconciliacionem extinguitur, vt l. si mulier diuiterit. ff. so. ma. & de iure do. l. si post diuortium. & l. dotem. ¶ Querit glo. dicitur hic, qd dotalitium mulier repetere non potest. ¶ quid est dotalitium, glo. exponit pluribus modis. sed no. vltimã expositionem: qd dotalitium sumatur pro reb. paraphernalibus, ad quarum restitutionem tenetur maritus, vt l. vlti. de pac. conuen. & l. dotis fructus. §. fin. de iur. do. ista autè paraphernalia perdit vxor, sicut dotem propter adulterium, vt sentit ista glo. sic dotalitium exponendo: quòd no. & vide in Aut. vt liceat matri, & auia. §. si de adulterio. & C. de adulte. Aut. sed hodie. ¶ Secundò quæro. pone, ¶ qd l. ta fuit sententia separationis quò ad thorum, & amissionem dotis: postea probata consanguinitate inter eos, pronunciat matrimonium fuisse nullum: modò mulier vult dotem illam repetere, tanquam non commiserit adulterium: an possit. glo. vlt. arguit ad partes. & primò pro muliere, quòd repetere possit. arguit pluribus modis, & primò: quia si nõ fuit matrimonium, non fuit adulterium. secundò, quia sententia prima tollitur veritate manifesta. tertio quia si non fuit matrimonium: ergo nec dos. & per consequens lucrum dotis cessat: vbi enim non est habitus, non cadit priuatio, vt l. 1. o. de ver. obli. Item quartò quia secunda sententia lata super federe matrimonij tollit primam super separatione quò ad thorum. ergo omnem eius effectum, & per consequens lucrum dotis. Item quia non fuit hic matrimonium violatum: nec iniuria habuit effectum. & ideò cessat pena, vt l. 1. in ff. quod quisque iur. & istam opi. qd repetere possit. tenuit T. vt dicit glo. Alij dicunt, qd non potest repetere. Obst. enim primo sibi sententia lata super amissione dotis, à qua non fuit appellatum. Secundò quia in pœnis delictorum plus inspicitur opinio, quàm veritas. vt c. nuper. de biga. Tertio nec fit melior conditio delinquentis, contra l. 3. de dona. inter vir. & vxo. Quartò quia mulieres ad repetendas dotes conarentur per falsos testes probare impedimentum. & talibus obuiandum est. 3. c. 1. c. quanto. & ista opi. qd non possit repetere, tenent Goffre. Phil. Inn. & Hostien. per l. si vxor. §. 1. ff. de adul. bene facit, quòd no. j. eo. c. in glo. 1. & concordat cum istis Bar. Brix. in quæstione dominicali. Mulier quædam. Io. An. dicit, qd T. non tenuit sic simpliciter, qd possit repetere, vt prædixi, sed dixit sic, si
in

in priori iudicio super matrimonio, & dote fuit sententia: nec sit per app. reuocata sententia: tunc perdere debet dotem. si vero in priori iudicio nil actum fuit de dote: ex quo per sententiam constat matrimonium nullum fuisse: ergo nec fuit dos, nec adulterii: ergo non perditur, quod tanquam dotem dedit: precipue quia pena sunt mollienda. de pen. dist. j. c. pena. & melius sic fauetur repetitioni, quam aduentio lucro. ff. de reg. iur. l. non debet. dixit Vinc. post Tanc. ego dico, quod multum sibi praedicit vir, qui post separationem, & lucrifactionem dotis contendit matrimonium fuisse nullum: & reficit quaestione iam sopitam de dote. ex hac opi. Vin. dicit Io. An. quod resultat distinctio. aut post diuortium thori vir prouocat ad diuortium vinculi: aut mulier: aut tertius. & remittit ad no. per eum. s. qui ma. ac. pos. super rubrica. Et praedicta quaestio loquitur, cum primo lata est sententia ad separationem thori, & amissionem dotis: deinde super impedimento matrimonij. si vero econuerso: videlicet primo separatum sit matrimonium propter impedimentum consanguinitatis, vel aliud: an mulieri repetenti dotem obstat exceptio fornicationis commissae, durante illo matrimonio putatio. dicit glo. quod non in l. consensu. C. de repu. per s. si non ab initio. in Authe. de nup. & ita dicit hic Io. An. Tertio quare. tex. iste loquitur, cum dos spectat ad mulierem, quae commisit adulterium. Sed pone, quod dos est cois patris, & filiae, vel propria patris: quia stipulatus fuit incontinenti sibi reddi: vel est extranei, qui similiter stipulatus fuit sibi, vt haec probantur in l. 2. & l. quoties. ff. so. ma. & C. de rei vxo. actio. l. unica. s. accedit. nunquid ergo pater, vel extraneus in praedictis casibus perdant ius exactionis propter adulterium mulieris. gl. in d. l. consensu. s. si qua etiam non firmat. Io. An. remittit de illa quaestione ad Spe. co. ti. s. si. ver. sed nunquid. gl. in l. si dotem. C. de iure do. te net, quod vbi dos sit cois patris, & filiae, pater perdat ius suum propter delictum filiae. & imputet sibi pater, qui non fuit stipulatus. Dy. distinguit: aut pater viuit, & filia est in potestate: aut non, per l. 2. s. quare si volunt. ff. so. ma. per quem s. dicit q. determinari, secundum Ioan. And. hic. mortuo ergo patre, prius praedicit filia: econuerso vero patri non praedicit, si filia praedesit. Idem tenet Cy. in d. l. si dotem. & Bar. recitat. & sic transit in l. 2. s. quod si in patris. solu. ma. & adducit hoc ad aliam quaestione: si mulier consentit viro alienanti bona, secundum formam l. iubemus. & l. etiam. C. ad Velleian. an praedicit patri. certe non: sed praedicit filio, sibi patre mortuo. vt ibi secundum Dyn. & Spec. in ti. de do. inter vi. & vxo. ver. quid si filia. Quarto quare. pone, quod ex pacto, vel ex forma statuti maritus praemoriente vxore, debet lucrari dotem. contingit postea, quod maritus vxorem deprehensam in adulterio occidit: quod potest, vt ff. de adul. l. si cum virum. vtrum dotem lucrabitur. dic. quod si homicidium fuit illicitum: nihil lucratur vir, qui vxorem occidit: vel causam mortis praebuit, vt l. si ab hostibus. s. si vir vxo. ff. solut. ma. si autem homicidium fuit licitum. dicit ibi Cy. quod vir non habet beneficium pacti, siue statuti: quia non videtur cogitatum de hoc casu. Bar. ibi contra, per l. quid ergo. s. si haeres mentem. de leg. j. & l. si feruum. ff. de ver. obli. & hoc verum in praemio legali: sed in praemio conuentionali, quatenus continet idem pactum, quod lex, est idem. sed quatenus continet aliquid diuersum. tene opi. Cy. ista sunt verba dñi Bal. in d. s. si vir vxorem. qui allegat in contrarium l. interdum. s. qui furem. ff. de fur. vbi ille, qui dicit ius sibi ipsi, non sequitur poenam legalem. vbi ergo iniuste maritus interficit, sine dubio nil lucratur, vt dixi. quid ergo si maritus non interficit: sed mulier erat infirma: & maritus noluit adducere medicum: vel duxit talem, qui nihil sciebat. dicit glo. in d. s. si vir. quod perinde est, ac si ea occidisset. quod no. Quinto quare. pone, quod solutum est matrimonium morte viri, &

cuius haeredibus mulier petit dotem. qui obijciunt sibi adulterium, constante matrimonio commissum: quaeritur vtrum possit. Io. An. remittit ad Spe. eod. tit. s. si. ver. quid si mulier agit. & de excep. s. d. ver. item quaeritur ecce. & vt dicendum, quod non competat exceptio haeredi mariti: quia competit ad vindictam: ideo non transit ad haeredem, vt l. cum emancipati. s. emancipatus filius. de colla. bo. ¶ Quid econuerso, vtrum vxore defuncta, possit vir contra haeredes vxoris repetentis ab eo dotem exceptione adulterij se tueri. argu. quod sic in l. si. C. de adulte. & no. de hoc Bar. in l. rei iudicata. s. moris. ff. solut. matrimon. ¶ Vltimo contra istum tex. opp. & videtur, quod maritus propter adulterium vxoris non possit retinere dotem. nisi eam de adulterio accuset: & se inscribat. vt in Auth. vt liceat mat. & auia. s. quia verò. coll. 7. hic verò denegat vxori repetitione dotis statim lata sententia diuortii quò ad thorum: ergo male. praeterea videtur, quod dos vxoris adulterae debeat cedere lucro matrimonij, in quo debet adultera detrudi. vt in Authen. si verò criminis. C. de adulter. solu. ista contraria, vt no. in l. consensu. C. de repud.

S V M M A E .

- 1 Pactum refertur in dubio ad eum, qui venit contra de facto: non ad illum, qui venit contra de iure.
- 2 Contractus a iure reprobatus non potest firmari promissione penali.
- 3 Matrimonia debent esse libera in dissolueno, sicut in contrahendo.
- 4 Datum nomine dotis debet restitui soluto matrimonio propter impedimentum.
- 5 Praemium non debet quis habere, vnde poenam meruit.
- 6 Iudicium super dote potest fundari cum filiosa. nec exigitur patris consensus.
- 7 Dos data nomine matrimonij illiciti, quod non fuit secutum, an possit repeti. Et quid si secutum fuit. nu. s.
- 8 Rusticus diues, vel plebeius accipit in vxorem nobilem dominam pauperrimam: & fatetur se recepisse mille nomine dotis: vel dat sibi certas suas possessiones in dotem: an soluto matrimonio, possit ista mulier ista petere.

ET si necesse Propter varias opi. no summat Ioan. And. ista Decre. ponit autem mandatum praemissa triplici ipsius causa: quarum prima consistit in facto. reliqua in iure. secunda ibi [cum castra] tertia ibi [ne autem.] ¶ Not. primo, quod quaeque castra traduntur in dotem: vel donatione propter nuptias. an autem mulctae, & condemnationes computentur in fructibus: & cuius sumptibus debeat custodiri. di xi. s. c. j. ¶ Secundo no. quod pactum refertur in dubio ad eum, qui venit contra de facto. non ad illum, qui venit contra de iure. in isto em c. pactu factum de vxore non relinquenda intelligitur, quod de facto non relinquet: non in casu, quo sibi a iure praecipitur: vt relinquat. facit l. si. ff. qui fatid. cog. & de illa materia, vtrum. s. verba in dubio referantur ad factum, vel ad ius. dic vt l. ea quidem. C. si man. ita fu. ali. & l. stipulatio ista. & l. quidam cum filium. de ver. obli. ¶ Tertio no. quod contractus a iure reprobatus non potest firmari promissione penali. ad hoc. ff. ad leg. fal. l. Seius. & Augerius. & quod ibi per Bar. & si non valet, quod principaliter agitur: non valet poenae appositio. 2 vt l. si homo mortuus. ff. de ver. obli. & quod not. in l. pacta quae contra. C. de pact. & l. non dubium.

dubium. C. de legi. ¶ Quarto no. quod sicut matrimonia debent esse libera in contrahendo, vt c. Gemma. de sponsa. ita & in dissolueno. ad hoc l. si ita stip. ff. de ver. ob. ¶ Quinto no. quod soluto matrimonio propter impedimentum, quod dotis nomine datum est, debet restitui. quod quò procedat de iure. ¶ Sexto no. quod si sicut non debet pariter habere praemium, vnde poenam meruit: ita econuerso quis non debet reportare poenam: vnde meruit praemium. similiter ex eodem facto non debet quod consequi praemium, & poenam, vt l. relegatorum. s. si. ff. de interd. & re. & l. siue haereditaria. de neg. gest. ¶ Septimo not. quod sententia lata fuit hic contra puellam: & tñ erat in patris potestate. potest ergo fundari iudicium cum filiosa. super dote: nec exigitur patris consensus: quia cessat in tali casu acquisitio vsusfructus. facit quod no. in l. non solum. s. necessitatis. C. de bo. quae libe. & c. si. in fi. de iudi. & c. ex parte. de restit. spo. ¶ Opp. & vt, quod iste rex Legionis non possit petere res, quas dedit: quia scienter matrimonium contra canonum interdicta contraxit: ergo quicquid dedit, debet fisco applicari. C. de ince. nup. l. qui contra. praeterea turpitudine versabatur ex parte sua, & parte mulieris: ergo in pari causa det esse melior conditio possidentis. vt ff. de condi. ob tur. cam. l. 3. hic autem dñs, quod debet sibi fieri restitutio: & puella det ad hoc compelli. ergo male: nam aut debet fisco applicari, vt d. l. qui contra. aut penes puellam remanere, vt pote in pari turpitudine potiorum. sol. glo. mag. soluit illud contrarium quatuor modis. Primo, quod isti ignorabant factum. s. consanguinitatis inter se: ideo habet locum repetitio. istam gl. non approbat: quia erat in secundo gradu: & notorium erat in Hispania: & Papa eos prohibuerat copulari, secundum Vin. Secundo glo. solu. t. quod isti sciebant factum. s. quod erant consanguinei: sed ignorabant ius. credebant eam sibi de iure. vtrum aut ista sit bona solutio pacis: & hoc sonat verbum [volumus] quasi sit pro ratione voluntas. vt s. sed quod principi. hanc reprobat Host. quia rex Legionis iustabat, vt sibi fieret restitutio. rex Castellae, quod penes filiam remaneret: ne sic contemni, & deludi videantur. Quarta sol. est, quod isti litigatores non habebant fiscum superiorem, cui deberet ista donatio applicari. vnde ne vnus ex scelere diraretur, & alius remaneret in damno: ita Papa prouidit. Na si aduersus exceptionem doli datur replicatio doli, in omni casu vnus ex delinquentibus lucraretur. iuxta theoreticam, de qua in cap. dilecti. s. de excep. & no. singulariter istam glo. in omni loco, in quo non est fiscus, qui auferat illa lucra ab indignis. quid de eis fieri debeat. Io. And. pro solutione contrarii recitat opi. legistarum, qui discordant inter se in illo articulo. vtrum. s. possit repeti, quod datum fuit nomine dotis: si matrimonium fuit scienter contractum in gradu prohibito. Azo, Hug. Iac. & Bal. dicunt, quod non: sed applicatur fisco. Pla. contra. dicit em, quod et si sponsa sciat hoc impedimentum, repetit id, quod occasione matrimonij datum fuit, per tres leges allegatas hic in prin. glo. magna. Host. dicit, quod Papa hic ex certa scientia approbat sententiam Pla. & rñdet tacite obiectioni, quod fieri possit de pari causa turpitudinis: dum dicit, [non tam ob turpem: quod nullam causam sint data.] & c. Item ad perimendam distinctionem sententiae, & ignorantiae subiunxit: [ne ad commodum ei cedat, quod debet in poenam eius,] & c. p hoc em dat intelligere, quod hic scienter in gradu prohibito contraxerunt: & tñ repetitionem concedit. & sic approbat sententiam Plac. vt et contrahens scienter repetat, quod dotis nomine datum fuit. quam opin. approbat Host. in gradibus prohibitis lege canonica: sed quò ad gradus iurisdictionum naturali, siue diuina lege prohibitos, possit habere locum cum sententia: saluo, quod ibi nulla possit ignorantia pretendi. ff. de adul. l. si adulterium. s. stuprum. nisi forsitan occasione ritus. de quo s. tit. j. c. gaudemus. hic tñ occurrit dubium in casu,

quo debet confiscari quod dotis nomine datum fuit: vtrum ille, qui contraxit illicitè, poterit opponere de iure fisci: vt sic agentem repellat. Io. An. sentit hic, quod non possit: dicit n. ita. quamuis sponsus non possit obijcere de iure fisci, vt hic: tñ poterit, quod placuerit ius suum repetere: quia nec ei per hanc sententiam praedictum generatur, vt c. 2. de capel. mona. ita dicit ipse. cuius dicit ratio est: quia illud, quod auferitur ab isto illicitè contrahente, auferitur tanquam ab indigno: sed ista exceptio, quod quis sit indignus, non potest opponi ab alio, quod a fisco. ita vt tex. in l. his consequenter. s. j. ff. fam. ere. ibi tñ loquitur in haereditate, quae potest esse damnosa: ideo requiritur agnitio fisci: hic verò loquitur in dote, in qua non potest esse damnosa: & sic fisco fortè quaeratur ipso iure: & sic indignus agere non possit. ita dicit Bar. in l. auunculo. ff. de cond. sine causa. vbi latius supra dictam materiam profertur, & eam diuidit in duas partes. Prima, quod sponsalia illicita fuerunt contracta: nec matrimonium fuit secutum. Secunda, quod matrimonium fuit de facto contractum, & copulatum. ¶ Circa primam cum datur dos nomine matrimonij illiciti, quod secutum non fuit: an possit repeti. ibi in glo. j. sunt tres opin. Prima, quod possit indistinctè repeti, siue sciens, siue ignorans: & haec fuit opi. Mar. & Pla. & probatur per illam l. in eo, quod dicit turpitudinem vtriusque versari: si enim fuisset ignorans, nulla fuisset turpitudinis. Secunda est opin. quod ignorans ius, & factum contrahens repetat. sciens verò non repetat: sed haec non congruit illi l. vbi dicitur [auunculo] & c. & sic coniunctio personarum praesupponit scientiam, vt l. optau. ff. vnde cogna. Tertia est opi. glo. iuris ciuilibus distinguuntur: quia aut sciuit ius & factum: & indistinctè non repetitur. vt d. l. auunculo. & l. j. de condi. ob causam. & l. si tutor. de interd. ma. quod em vterque sciuit: non est aequum illi repetitionem dari, cuius scelere matrimonium pronunciat nullum. vt l. j. de condi. ob causam. & istam opin. communiter tenent Doct. in l. qui contra. de ince. nup. & d. l. i. Bar. dicit, quod tam ista opin. Plac. potest saluari, distinguendo sic. quodque contrahuntur sponsalia, & dos datur: nec mulier nubet sua sponte; quia non vult: tunc repetitur conditio. siue causa, et si fuerit sciens ius & factum: & hic est casus in d. l. auunculo. secundum opin. Pla. & probat ratione. in conditio. ob turpem causam debet inspicere proxima causa turpitudinis: non remota. vt l. 3. s. sed quod meretricio. de conditio. ob tur. cau. sed hic si inspicit causam proximam. s. dotis, non est turpis: sed magis est nulla: licet matrimonium, si copularet, (quod est causa remota) esset turpe. & illa est ratio, quae ibi assignat Iurifconsultus: & et hic Papa. praeterea quod delictum non perficitur (quia quis non vult): cessat poena, vt l. qui falsum. de fal. & si tu dicas: imò delictum est perfectum, sponsalia contrahendo. vt l. non solum. s. quamuis. de ritu nup. dicas. fateor, quod sponsalia sunt prohibita, sicut matrimonium: non tñ imponitur illa poena, si quis sponte a sponsalibus recedat. & intelligit Barto. hoc verum: nisi contracta fuissent sponsalia de presenti. & sic procedat opin. gl. ratio est: quia a talibus non potest quis propria auctoritate recedere. adducit l. cum hic status. s. si. de don. inter vir. & vxor. ad hoc d. l. Papi. s. meminisse. & l. qui cum maior. s. accusatus. se. de bo. li. ¶ Circa secundum articulum quod datur nomine matrimonij illiciti, quod secutum fuit: an possit repeti. dicit ibi gl. quod si sciuit factum: licet ignoraret ius: non potest repetere: sed applicatur fisco, vt l. qui contra. de ince. nup. contra hoc oppo. quia ad impediendam conditionem ob causam non sufficit de facto quid sequi. vt l. 3. s. liber ho. de condi. ob causam. sol. dic quod non impedit conditio. sed illa non datur mulieri: sed applicatur fisco: cum ipsa reputetur indigna, vt d. l. qui contra. ¶ Item oppo. de l. si adulterium cum incestu. de adul. sol. ignorantia iuris excusat, quantum ad poenam adulterij, & incestus, vt ibi no. non quantum ad poenam amif-

amissionis dotis, vt d. l. qui contra. & ista est opi. gl. & Doct. vt dixi. Bar. est in contraria opi. ad cuius euidentiam premitit, q̄ q̄nque dans dotem errat in iure, & in facto: & tunc sine dubio p̄t petere condi. ob causam. vel condit. sine causa. vt l. si cum dotem. §. si. ff. fol. ma. & l. si sponsa. & l. dotem. de iu. do. q̄nque scit ius & factum, qui incestas nuptias contraxit. tunc sine dubio perdit dotem: & patitur alias p̄nas, q̄ ponuntur in Auth. incestas. C. de incest. nupt. q̄nque sciuit factum, & errauit in iure: & hic est aduertendū. q̄nque queritur, an error iuris excuset à p̄na incestus: & tunc v̄r, q̄ sic, cum distinctione tñ, quæ ponitur in l. si adulterium cum incestu. de adul. q̄nque queritur, an excuset à p̄na, q̄ imponitur contrahentibus incestas nuptias: & hic aduerte. quædam est p̄na. q̄ matrimonium sit nullum: & in hoc nulla est excusatio, vt l. j. C. de interdic. ma. quædam est p̄na, q̄ filii sint illegitimi: & in hoc p̄t esse excusatio, vt ex parte ignorantis dicantur legitimi, vt in l. qui in provincia. de ritu nup. & quod no. in l. qui contra. de incest. nupt. q̄nque est p̄na, quæ consistit in amittendo lucrum: & hæc ignorantia iuris non excusat: debet. n. esse iustissima ignorantia, quæ excusat, vt d. l. qui contra. secus si esset ignorantia iusta, vt l. si. de le. j. Ita debet intelligi quod no. in l. vxori maritus. de usufru. le. & l. 2. §. j. de his, quæ vt indig. quædam est p̄na in amittendo propria: & istam p̄nam patiuntur solum scientes. vt d. Auth. incestas. C. de incest. nup. & in corpo. vñ sumitur. nunc in proposito, q̄ mulier perdat dotem, est amittere patrimonium: ideo istam p̄nam non incurrit, nisi fuerit sciens. vt d. Auth. incestas. vt in corpo. expresse d̄r. Non obft. l. qui contra. imò facit pro. si bene aduertatur: nam ibi d̄r, q̄ ei, qui contra legum interdicta contraxerit, nihil datū dotis noie acquiratur. & sic loquitur de prohibita acquisitione lucri, non diminutione proprii patrimonij: illa em̄ factis diuersa sunt, vt l. si. C. de codi. & in ista opi. dicit ibi Bar. sumi pro modo. Ex his igitur late dictis distingue post Io. And. aut inter consanguineos, vel affines cōtracta sunt sp̄o falia tantum: aut et nuptiæ. Primo casu non cōfiscatur dos, vel donatio: sed repetitur per conditionem sine causa, vt d. l. auunculo. tacit quod no. in cle. j. de consan. & affi. in glo. non punit. Secundo casu, aut contrahentes sciebant: & tunc si fuit ignorantia iuris: & locus est confiscationi et in femina: cum & fœminis iuris error noceat: nisi in casibus exceptis, vt C. de iur. & fact. ign. l. nec passim. In hoc tñ membro Bar. contra, vt s. dixi. si verò fuit probabilis ignorantia, & excusatur: hoc verum, nisi in errore iam cœpto: si postquam apparuerit, perseueratum fuit. 3. 4. q. 2. c. nam per bellicam. & quod no. Io. An. s. qui fi. sint leg. c. per venerabilem. §. præterea. & de coniug. ser. c. proposuit. & c. fi. de præb. c. si beneficia. lib. 6. ¶ Secundo principaliter oppo. d̄r hic, q̄ rex Legionis dedit quædam castra vxori suæ in dotem. Sed contra. vxor d̄r dare dotem viro: non vir vxori, vt j. eo. c. fi. & in toto ti. ff. so. ma. fol. glo. exponit dotem. i. donationem propter nuptias: q̄ est illa, quæ traditur à marito vxori, vt d. ca. si. Vin. & Abb. dicunt, q̄ istud c. loquitur scdm̄ consuetudinem vigentem in Hispania, vbi viri dotant vxores: secundū expositionem glo. v̄r, q̄ maritus dotando vxorem: illa dotis constitutio habeat vim donationis pp̄ nuptias: & sic soluto matrimonio, reuertitur ad virum, vt j. eod. c. fi. §. sanè. ¶ Sed qd̄ dices. diues, rusticus b, vel plebeius accipit in vxorē nobilem dñam pauperrimam: & fatetur se recepisse mille nomine dotis: vel dat sibi certas suas possessiones in dote. an soluto matrimonio possit mulier ista petere: v̄r, q̄ obftent sibi duo. primò exceptio dotis cautæ non numeratæ. vt C. de dote cau. non nume. l. j. secundò obftet sibi exceptio, q̄ ista constitutio hēt vim donationis, q̄ non tenet inter vir. & vxor. vt l. j. 2. & 3. ff. de do. inter vi. & vxor. Iac. Bu. notabiliter

fic distinguit. Aliq̄n fit confessio spe numerationis de futuro: & tunc hēt locum exceptio non numeratæ dotis intra tempora, q̄ habent de dote cau. non nu. aliq̄n fit confessio non spe numerationis: sed ex causa donationis. & tunc non curo, fiat ante matrimonium: aut post. quia cū fiat respectu dotis: & dos non fit ante matrimonium: non v̄r semper collata in tempus, quo quid agitur: sed in quod effectus dirigitur, vt l. in tempus. ff. de hered. inst. & l. pe. C. de adul. & p̄t vir reuocare confessionem q̄nque. quod si non faciat: confirmatur, si soluat matrimonium morte viri: nō si diuortio. Aliq̄n fit confessio ex necessitate: vt quia rusticus vult nobilem in vxorem: & eam dotat, cum h̄re aliter nō potest: ex eo quod si ipse præcederet, mulier non reperiret q̄ vellet ipsam in vxorem: cum fuerit vxor rustici: nisi haberet bonam dotem. & hoc puto valere, q̄nque fiat. & ita no. ipse in l. si voluntatem. C. de do. promif. quod no. ¶ Vltimò quia tex. ille loquitur de eo, quod datum est noie dotis: vt debeat restitui matrimonio declarato nullo. quæro quid dicendum, si vir multa reliquit vxori: & post mortem viri matrimonium declaratur nullum: vtrū debeatur illi vxori tale legatum. dic vt l. vxori. ff. de usufru. le. vbi glo. remittit ad l. præfectus. de ritu nup.

A D D I T I O.

- a ¶ Pœnæ appositio. Vide Barto. in l. prætor. in princ. de nou. oper. nunciation. Cy. Bar. & Doct. in l. non dubium. C. de legib.
- b ¶ Diues rusticus. Quando rusticus ducit in vxorem nobilem mulierem, quam ideo dotat de suo: an solu. mati. poterit mulier illa petere hæc sibi in dotem datam. vide post glo. Sal. in l. si voluntate. C. de do. promif. & in l. 2. de do. cau. non nu.

S V M M A E.

- 1 Actus agentium non operantur ultra eorum intentionē.
- 2 Ius habens in re tempore limitatum potest illud ius suū in alterum transferre.
- 3 Concessio facta alicui, & alteri tanquam eius heredi: si ille heres non fuerit, extinguitur concessio illi facta, & ad auctorem reuertitur post eius mortem.
- 4 Dono tibi fundum apposito, quod te mortuo in Titium transferatur: illo Titio non existente in rerum natura tempore mortis tuæ fundus ille ad me concedentem reuertitur.
- 5 Heredis appellatio, alio non expresso, debet intelligi de omnibus etiam extraneis.
- 6 Nemo plus iuris transferre potest, quam habeat.
- 7 Dos quid dicatur. Donatio propter nuptias quid dicatur.
- 8 Consentiens alienationi rei sibi pertinentis an sibi noceat.
- 9 Actione qua agere possum contra tertium vendentem rem meam in casu, quo possum ab eo repetere pretium.
- 10 Absens & ignorans an videatur consentire.
- 11 Præfens, & tacens an videatur consentire. & nu. 12. Tacere dicitur quid medium inter consentire, & dissentire.
- 12 Scholaris venit cum libris suis ad cameram socij sui: & ibi eos dimittit præfente socio, & tacet: an videatur se obligare actione depositi.
- 14 Subscribens se an dicatur consentire.
- 15 Sigillans an dicatur consentire.

NVper. V usufructuarius rei sine consensu dñi rem ipsam donas pp̄ nuptias non transfert plus iuris, q̄ ipse habeat. Idem in eo, qui sub conditione adueniente hēt rem in h̄rditate: vel feudo. cōis diuisio. scda ibi [vos autem.] ¶ No. primò, q̄ in donatione rei q̄nq; apponitur certa conuentio siue pactū. ista autem pacta, & conuentiones limitatum producūt effectū. ¶ Vt sic actus agentium non operentur ultra intentionē agentium, ut l. non ois. ff. si cer. pe. & l. si decreta. C. de trāsa. ¶ Secundo no. q̄ res q̄nq; conceditur possidenda, donec ille vixerit, qui recepit eam: & q̄nque traditur ad alimenta, q̄nq; ad usum fructum. vtrū ergo istis casibus ille, cui sic conceditur, sit censendus usufructuarius, uel habeat in uita rei dñum. dic ut plenē no. Bar. in l. quæro. quæ est 4. ff. de ali. & cib. leg. ¶ Tertio no. q̄ ille, qui habet ius in re, tempore limitatum, p̄t illud ius suum in alterum trāsferre. vtrū autem transferatur ipsi ius, uel eius commoditas: dic ut l. necessario. §. q̄ si pendente. ff. de peri. & commo. rei uend. ¶ Quarto no. in §. postulasti. q̄ hic facta fuit concessio sibi, & h̄rdi, quem de legitima & c. & sic p̄t qs alicui per uia con tractus prouidere, tanq̄ suo h̄rdi. quid ergo si heres non fuerit: uel quia noluit: uel quia non potuit: an habebit, qd̄ in stip. deuenit. dic ut l. eum qui ita. §. si te & Titium. de uerb. ob. & l. 3. ff. de le. j. ¶ Quintò ex hoc no. q̄ si concessio est facta alicui, & alteri tanq̄ eius h̄rdi: si ille heres non fuerit: extinguitur concessio illi facta, & ad auctorem reuertit post mortem eius. & est hoc nouum dictum: vt fiat ista deuolutio, cum expresse actum non fuerit. Sed dic, q̄ eo ipso, q̄ cedens pacificatur, vt in certum euētum ius, quod hēt in re, in alterū transferatur: si ille talis non reperitur in rerū natura: in casu illo ius tale ad auctorem reuertitur: & nō cōsolidatur penes illum, cui fuit facta concessio tempore limitatum. ¶ Vñ si dono tibi fundum, apposito q̄ te mortuo in Titium transferatur: illo Titio non existente in rerum natura tempore mortis tuæ, fundus ille ad concedentem dēt reuertit. ar. hu ius c. facit l. inter generū. §. cum inter. ff. de pac. do. In ultimis voluntatibus dispō pro non scripta caduca, uel ecōtra cuius cōmodo cedat, dixi s. de testa. c. requisisti. Sed in contrahentibus non habemus ita plenē: nisi qn̄ dispō deficit pro parte, non in totum. de quo dic ut l. si mihi, & tibi. de uerb. obl. facit l. si absentis. C. si cer. pe. ¶ Sextò no. in d. §. q̄ appellatio h̄rdis, alio non expresso, debet intelligi de omnibus et extraneis: & ideo hoc adiectum fuit [quem de uxore legitima.] & c. quasi hoc non expresso de omnibus debuerit intelligi. quod utrum sit uerum. dic ut no. Doc. in l. Gallus. de lib. & posth. & l. ex facto. §. si. ff. ad Treb. facit quod no. in l. iurifurandi. de ope. lib. p. Bar. ¶ Septimò no. regulam, q̄ nemo plus iuris trāsferre p̄t, q̄ habeat: & resolutio iure auctoris, resoluatur ius successoris. concord. l. lex uectigali. de pig. 1. o. coll. qui. mo. feu. amit. c. j. §. rursus. & ibi quid iuris, qn̄ dñs rei tali habenti ius tempore limitatum alienanti cōsensit: de quo j. subdam. ¶ Octauò no. in §. illud uerò. q̄ dos est illa, quam mulier tradit uiro: sed donatio p̄pter nuptias est illa, quam maritus uxori constituit: & est magna conformitas inter ipsas in constitutione, & resolutione, ut patet. j. e. c. fi. & l. si. cum Auth. super ea posita. C. de donat. ante nup. & cum soluto matrimonio illa donatio debeat reuertit ad uirum, ut d. c. fin. quæ erit utilitas mulieris ex illa donatione: dic ut no. Cy. in Auth. dos data. C. de dona. ante nup. Est & alia donatio, quæ uocatur sponsalitia largitas: & hæc soluto matrimonio per mortem non repetitur: secus si non fuerit subsecutum, vt l. cum veteris. & l. in minoribus. & quod ibi per Cy. C. de dona. ante nup. Est & alia, quæ fit constante matrimonio: & de ista habetur in toto tit. de do. inter vi. & vxor. patet ergo ex prædictis, quod in matrimonio tres species donationis interueniunt: vtrū autem in-

digeant infirmatione, si excedant legitimum modum. dic ut d. l. cum qua. & l. donationes. de do. inter uir. & vxor. ¶ VI. tra Doc. quia tex. ille dicit, q̄ datio in dotem est efficax post mortē illius, q̄ hēt ius in re ad tps, si dñs rei cōsensit. q̄ro si quis cōsensit alienationi rei, pp̄ria: uel sibi debita: siue sibi obligata: an sibi præiudicet. ita q̄ nō possit rem illā postea aduocare, uel petere: nec et pretium, siue æstimationem. dicit Barto. quando quis consensit alienationi alicuius rei: aut, illa res erat sua, aut sibi debita, aut obligata. primo casu aut ille, qui eam uendit mihi, donauerat: & uideor consentire animo donandi. ut l. si remunerandi. §. Pap. mand. Aut non donauerat ipse: sed auctor suus donauerat, uel legauerat. & tunc aut ille, qui consentit, erat libertus ipsius dantis: & cōsentiendo uidetur remittere ius suum, vt l. codicil. §. j. de lega. 2. Aut non erat libertus. & tunc præiudicat sibi in re: nō in pretio, ut ibi Bar. l. si fundum. ff. de lega. j. Secundo casu quando res non erat consentientis: sed spe. & tunc aut cōsentiendo alienationi impedit existentiam illius conditionis, propter quā debebat ad se peruenire: & præiudicat sibi, ut l. nihil. §. j. de leg. j. & l. cum pater. §. libertus. de lega. 2. aut non impedit: quia ex alio euentu debebat ad eum peruenire: & tunc sibi non præiudicat, siue fuit sciens, siue ignorans, ut no. in l. si a substituto. de leg. j. & per Dy. in l. qui Romæ. §. duo fratres. de uerb. ob. Tertio casu, qn̄ quis consentit alienationi rei sibi obligata. dic ut C. de remi. pig. per totum. ¶ Sed incidenter quæro. in casu, quo a tertio uendon te rem meam possum petere pretium, qua actione illud cōsequar. dic, q̄ aut ille, cuius alienationi consentio, alienauit illam rem ut meam: tunc repetam actione mandati, si res esset communis aliquo iudicio diuisorio, ut l. factam. ff. fa. ercisc. si uerò uendit rem meam, ut suam: tunc, si quidem est res perempta, uel præscripta: & habeo actionem ne. geratum habendo in subsidium, ut C. de rei uen. l. mater. posset etiam mihi consuli, ratum habendo, etiam si res extat, ut plenē no. Bar. in l. si eum seruū. ff. si cer. pe. & hoc, cū consentio alicui uendenti rem meā, quid si consentio alicui donanti. dic q̄ nihil possum petere, ut l. si seruus communis. de do. na. inter ui. & uxo. quid si consentio alicui leganti rem meā, dic, ut l. cū quis decedens. in prin. de leg. 3. ¶ Secundo quæro. dixi s. de illo, qui expresse consentit alteri alienanti rem suam. quid si non expresse consentit: sed tacuit, cum hoc sci ret. dicit Barto. q̄ quatuor sunt casus: nam qn̄que loquimur de absente: qn̄que de præfente: quandoque de subscribente: qn̄q; de sigillate. ¶ Circa primum de absente queritur, an absens, & ignorans uideatur consentire. dic q̄ non. ut l. qd̄ de eo. & l. pe. de ritu nup. & l. 2. in fi. fol. mat. & ibi uide quid iuris de furioso. quid de sciente, non tamē præfente: dic, q̄ absens in casu, in quo præfens deberet consentire, præsumitur consentire, ut d. l. 2. §. uoluntatis. folu. matr. aliās consentus non præsumitur, ut l. in delictis. de noxa. ¶ Quid dices de præfente, & tacente: an uideatur consentire. dicit Bar. q̄ uerè loquendo, tacere est quid medium inter consentire, & dissentire: quia nec uerè consentit, nec uerè negat, ut in c. is qui tacet. de regu. iur. lib. 6. dic tamen, q̄ quandoque sumus in tali casu, in quo non requiritur aliquid extremorum: sed sufficit sola scientia, uel ignorantia: & tunc nulli applicabit, ut l. j. scientiam. de tribu. qn̄que est necesse, q̄ applicetur alicui extremorum: & tunc qn̄que quis tacet per contumaciam: & tunc præsumitur cōsentiendo, uel dissentire, prout magis est sibi damnosum, ut l. de atate. §. qui tacuit. de interro. act. & no. in l. quandiu. ff. de acq. hærr. quandoque tacet nō p̄ contumaciam: & tunc qn̄que sum præfens, & tacens actui formali, ut certo contractui, uel quasi. qn̄que sum tacens, & præfens actui difformali. ¶ Primo casu aut actus, qui geritur, concernit fauorem mei præfentis, & tacetis: & uideor consentire, ut l. si remunerandi. §. si passus. & l. qui patitur. ff. Pet. de Anch. super 4. Decr. o mand.

man. qñq; actus ille tendit in mei iudicium: & tunc aut circa ius reale: aut circa ius psonale. si circa ius reale: & tunc aut est ius reale: & tunc si est ius obligationis (puta vedit qñ mihi re obligatam me pñte, & tacente) dic vt l. fin. de remi. pig. Aut est ius dñi, vel vsufr. & tunc gl. distinguit. aut erat talis actus, quem non poterat impedire contrahendo: & nō psumit consensus, vt l. Gaius. de pign. act. & l. Lucia. §. Titia. de le. 2. fallit rōne coniunctionis: qñ tunc psumitur cōsenti re, ut l. si seruus. de do. inter vir. & vxo. & hoc uerū, nisi sit talis coniunctio, quæ habeat in se reuerentiam: quia tunc faceret psumi dissentium, vt l. j. §. qñ oneranda. ff. qua. re. act. non da. si verò contradicendo poterat impedire: tunc tacēs psumitur consentire. ita dicit gl. in l. si fideiusfor. ff. de pig. & hæc dicta sint, cum tractatur de pñiudicio circa ius reale. si verò de pñiudicio psonalis obligationis contrahenda contra pñsentem, & tacentem. & dic, qñ tacens non vñ consentire, vt l. filius. §. inuitus. ff. de procu. fallit fauore pupillorum. vt l. filius. de tute. & l. 2. ad munic. Est & alius casus, qñ actus, qui gerit me pñsente, & tacente, respicit pñiudicium tertii: sed ad me pertinet cura, & sollicitudine. & tunc non videor consentire, vt l. 3. de auct. tu. & ibi tex. ¶ Quero si sum pñsens, & tacens actui diff. rmi: puta intras possessionem meam, & accipis de rebus meis. isto casu dic, quòd qñq; pñcedit cōtractus, ex cuius natura tenebar illud pati: & pñsumor consentire, vt l. 2. & ibi no. de acqu. pos. qñq; talis cōtractus non pñcessit: & tunc qñq; tractat de magno pñiudicio: & pñsumor dissentire, vt l. pe. de fur. & no. in d. l. 2. si de modico pñiudicio: & pñsumor consentire in l. quā Tuberonis. §. sunt quidā. de pec. & l. Sabinus. ff. cōi. diu. & pñdicta oia hñt locum in scientia, intercedente tpe negocii gesti: sed si superueniat ex postfacto, remittit Bar. ad no. p eum in l. quo em. ff. rem. rat. hab. & tangitur in l. si absentis. ff. si cer. pe. & hæc sint dicta de tacēto, & pñsente. & faciūt ad q. quam tangit Cy. in l. inuitus. ff. de proc. ¶ Pone scholaris venit cum libris suis ad camerā focii sui, vel doctoris: & ibi eos dimittit. pñte socio, & tacente: an videat se obligare actione depositi. vñ, qñ non: quia cum qñritur de aliquo obligando: pñtia cum taciturnitate non hñt pñsentem, vt d. §. inuitus. contrariū de æquitate sentit Cyn. in d. l. inuitus. vbi videas de pñdicto argu. & p Bar. in l. qñ dotis. fo. ma. vbi iuxta pñdicta quer. t. ¶ Quid iuris de subscribente. & dicit, qñ si subscribit, vt testis, non vñ consentire: aliās sic: nisi erra. et, vt l. fideius. §. si tibi. de pig. & l. sicut. §. non vñ. ff. quibus modis pign. vel hypo. solu. ¶ Quid de sigillante, an videatur consentire. videtur qñ sic, vt l. 2. C. de reb. alie. non alie. & l. fideiusfor. secundum unam le. curam. de pig. Sed in quibusdam casibus sigillare habet vim acquisitionis possessionis, vt l. si noque. de pericu. & commo. rei vendi.

ADDITIONO.

¶ Reuertit ad uirum. Idem Bal. & Sal. in Auth. siue à me C. ad Velleianum.

SVMMAE.

- 1 Marito vergente ad inopiam, pro dote satisfactio peti potest.
- 2 Fideiusfor pot accedere pro dote danda, uel soluenda. Et an ad obligationem dotis. nu. 17.
- 3 Extraneus, qui promisit dotem pro muliere, pot contra uirum agentem ad dotem exceptionem opponere, q vergit ad inopiam.
- 4 Maritus, qui repulit uxorem à se, non pot dotem petere: nec etiam fructus lucrari.
- 5 Vir prestando cautionem idoneam euitat exactionē do-

- 6 Cautio quare non exigitur à uiro ultra quā fieri possit.
- 7 Cautionem qui non potest in totū prestare: debet prestare illam, quam potest.
- 8 Mulier, quæ sciebat tempore, quo uirum accepit, ipsum esse dilapidatorem, & labi facultatibus, an habeat remedia, ut possit dotem repetere.
- 9 Cautio potest prestari pro debito, cuius exactio non competit de presenti.
- 10 Cautio idonea, quæ dicatur: quæ simplex.
- 11 Lucrum honestum percipi potest ex pecunia, quæ ad uisum conceditur mercatori.
- 12 Lucrum ex dote proueniens spectat ad uirū propter onera matrimonij subeunda.
- 13 Mulier si non dat uiro dotem promissam, an possit eā expellere de domo.
- 14 Maritus si duxit uxorem sine dote: an debeat eā alere, & onera matrimonij supportare.
- 15 Uxor an teneatur alere uirum pauperem.
- 16 Uxores expulsoꝝ propter partialitatem, an possint repetere dotem.
- 18 Maritus an habeat bonorum paraphernalium administrationem. Et an lucretur eorum fructus. nu. 20.
- 19 Bona paraphernalia quæ dicantur.
- 21 Conditio, quæ competit ad repetendum bona paraphernalia, solu. matr. non est privilegiata.
- 22 Iura diuersimodè loquuntur super repetitione dotis, cū uir uergit ad inopiam. quæ hic uide.
- 23 Facultates uiri non sufficere quòd ad dotis quantitatem, quomodo probetur.
- 24 Paupertas, siue inopia quomodo sumatur in casu huius cap.
- 25 Uirū inchoare malè uti substantia sua, qualiter probetur.
- 26 Maritus est mercator: uadis per mare cum mercibus, de quibus incipit perdere, & depauperari (& ita est uulgi opinio q uergat ad inopiam) an mulier poterit repetere dotem.
- 27 Maritus si est exbannitus de ciuitate sua pp maleficiū: an mulier poterit repetere dotem.
- 28 Mulier dedit dotem marito, qui erat in inopia: const. tēte matrimonio an poterit repetere dotem.
- 29 Socer si recepit dotem, & uergat ad inopiam: & malè utatur substantia sua: an possit agi contra eum ad dotis repetitionem.
- 30 Maritus, & socer tenentur alternatiuè. & si unus eorū uergat ad inopiam: an habeat locum repetitio dotis.
- 31 Extraneus si recepit dotē, et uergat ad inopiā: an habeat locum repetitio dotis.
- 32 Lex an extendatur ad casus similit̃ rationē habentes.
- 33 Maritus si uult dare fideiussoꝝrem mulieri agenti pro dote repetenda, an euitabit exactionem.
- 34 Filia an possit agere, patre inuito, ad repetitionem dotis, ubi dos est communis patris, & filie.
- 35 Dos qualiter intelligatur magna, uel parua.
- 36 Filia an possit agere patre absente in casu, in quo nō pot agere sine eius consensu.
- 37 Pater an possit agere ad repetitionem dotis, nolente filia, si uir uergat ad inopiam, ubi dos est communis patri, & filie.
- 38 Mulier dedit dotē, & stipulata fuit reddi, quādocunq; soluto

- soluto matrimonio: an currente inopia possit agere.
- 39 Extraneus si dedit dotem pro muliere, & pactus est totā sibi reddi: an in casu inopia uiri poterit agere.
- 40 Extraneus an hñat remediū legis in omnib. ff. de iud.
- 41 Pater si stipulatus sit dotem sibi reddi, sol. ma. an poterit agere vergente casu inopia.
- 42 Mulier an possit agere, quando pater, uel extraneus dotem recipit, & uergat ad inopiam.
- 43 Vir an poterit agere contra extraneum, uel contra patrem pro dotis repetitione, si uergant ad inopiam.
- 44 Liberi, mortua uxore, an possint agere contra patrē uergentem ad inopiam.
- 45 Uxor habet dotem, & filios: & marito uergente ad inopiam, est excōicata, uel exbannita: ita q propter suū delictum non pot agere, quin repellatur exceptione: filij uolunt agere contra patrem: & et contra alios possessores hypothecaria, cum illa actio sit fauore matris, & filiorum: an ex alia sustententur.
- 46 Mulier qua actione aget ad dotis repetitionem.
- 47 Discussio an deat prius procedere in bonis uiri; cū uxor uult agere hypothecaria contra extraneos.
- 48 Mulier ad quas res poterit agere hypothecaria.
- 49 Vir minor accipit uxore: an erunt eius bona tacitè obligata: ita quòd possit uxor in casu inopia agere hypothecaria.
- 50 Fructus eius anni, in quo dos repetitur, an diuidentur, scdm formam l. de diuisione. cum l. seq. ff. fo. ma.
- 51 Libellus, litis contestatio, & reliquus ordo iudicij an requiratur in repetitione dotis.
- 52 Iudex quas exceptiones admittere debeat in iudicio repetitionis dotis.
- 53 Mulier (quia uir uergit ad inopiā) repetit dotē cōsistentem in quantitate: uir uult opponere exceptionē cōpensationis alterius quantitatis sibi debite: an possit.
- 54 Mulier agens ad repetitionem dotis an possit sibi consulere per uiam retentionis.
- 55 Vir si est contumax in reddenda dote: an procedatur ad diffinitiuam.
- 56 Maritus an possit spontanea uoluntate propter inopiam mulicri restituere dotem.
- 57 Repetitionis dotis effectus quis sit.
- 58 Mulier in repetitione dotis an consequatur dominiū rerum consignatarum sibi à uiro pro dote.
- 59 Mulier agit hypotheca. contra uirū, & consequitur oia bona sibi obligata: an poterit habere talia bona obligata sibi pro quantitate dotis: ut pignori incumbat: sicut alij creditores faciunt.
- 60 Vir constante matrimonio extra iudiciū, uel corā iudice mulieri restituit certa bona: & confessus est se uergere ad inopiā. an ualeat ista restitutio: ita q pñiudicet uiro, & alijs creditoribus, ne possint reuocare.
- 61 Contractus ois, ex quo dotis conditio fit melior, & uir nō efficitur pauperior, est licitus inter uirum, & uxore.
- 62 Res mulieri restituta si sunt deteriores: ad quem pertinet commodum, uel incommodum.
- 63 Fructus dotis si nō sufficiunt uxori ad alimenta. an uir teneatur dare ultra. Et quid si supersunt. nu. 4.
- 64 Petitio dotis, quā facit mulier uiro, an habeat effectum solidæ exactionis: an uerò in quantum uir facere pot.
- 65 Vir si post dotis restitutionem effectus est diues: an dos sibi restituetur.

Mulier ex bonis restituta pro dote, an teneatur alere uirum, & et socerum, & filios ex alio matrimonio.

Per vestras. ¶ Marito vergente ad inopiam, pro dote satisfactio peti potest. cōis diuisio. secunda ibi [cū ergo.] primò ponit causā delegationem: actoris petitionē: rei exceptionem, & declarationem: iudicium interlocutionem. secunda ponit duas causas mandati alternatiui, quod inter illas interferit. ¶ No. primò, qñ isti iudices retulerunt Papæ quòd egerunt in causa ista. & hoc fortè per modum apostolorum; quia uir iste appellauerat ab eorum sententia: unde sibi, etiam nō petenti, apostoli sunt tradendi, vt C. de app. l. eos. in fin. & c. ab eo. & c. vt super. de app. lib. 6. vel fortè ita conuenerunt partes, vt iudices Papam consulere, an sententia esset iusta. multa enim consensu partium in iudicio terminari possunt, vt l. ex consensu. de app. & l. si conuenerit. ff. de re iud. ¶ Secundò no. qñ isto H. pauper agebat cōtra magistrū R. quia dotē sibi promiserat. ex eo collige, qñ pot accedere fideiusfor pro dote danda, siue soluenda. vt l. mutus. & l. promittendo. de iur. do. ¶ Tertio no. qñ extraneus, q promisit dotem pro muliere: pot contra uirum agentē ad dotem exceptionem illam, q ipse uergit ad inopiam, opponere. & sic uidetur casus, qñ etiam extraneo, cui soluto matrimonio, debet fieri dotis restitutio, competit beneficium l. vbi adhuc. C. de iure do. & l. si constante. ff. sol. ma. quæ ll. loquuntur solum in muliere: non in alio dote dante. Sed hic est argu. qñ etiam extraneo detur illud beneficiū, de quo dicam in d. l. si constante. ¶ Quarto no. qñ maritus, qui repulit uxorem à se: non potest dotem petere: nec etiam fructus lucrari, vt l. infulam. §. vsuras. ff. sol. mat. & l. vlti. de doli excep. & l. cum post. §. j. ff. de iure dot. ¶ Quintò no. ad formam sententiæ consulum. dixerunt enim; quia uir ad inopiam uergere uidebatur. & hoc uerbum, uidebatur, pōdera. sufficit. n. suspicio, & uerisimilitudo dilapidationis, & vulgi opinio: vt mulier possit dicto casu repetere dotē. qñ dic, vt no. in d. l. vbi adhuc. & l. si constante pñall. ¶ Sextò no. qñ uir pñtando cautionem idoneā euitat exactionem dotis ab eo fiendam vigore dictarum legum: cuius contrariū determinat Cy. in d. l. vbi. in 3. q. & idē ibi gl. quia possit fieri egenus: & familia non possit sustentari. Item cautio fragilis est: idēo tutius est habere rem, qñ fideiussoꝝre: sicut tutius est pignori incumbere: qñ in personam agere. ad hoc l. qui ita. ff. ad Treb. & ff. de fideius. l. si ita stipulatus esses. ¶ Septimò no. qñ rationem, quare cautio non exigitur à uiro ultra q possit. quia satis pot credi modicū dotis, & c. dignior est. n. persona, qñ res. l. 2. q. j. c. pñcipimus. vbi de hoc. aliam rōnem reddit tex. in l. j. C. ne fideius. vel mā. do. den. ¶ Octa uò no. qñ qui non pot prestare cautionem in totum, debet prestare illam, quam potest. idem in iudiciis, si quis teneatur ad cautionem: si non pot prestare cautionem cum fideiussoꝝre, prestabit iuratoriā. vt in Auth. generaliter. de epi. & cle. Vtrum autem illa iuratoria debeat esse penalis, dic vt l. 2. §. si. ff. de iud. ¶ Nonò no. uidetur fuisse pauper à principio, scilicet tempore constitutionis dotis. dum tex. dicit [pro H. paupere.] & c. tñ exigitur ab eo cautio: quam prestare potest. quod facit ad q. Cy. qñ uirum, quæ sciebat tempore, quo uirum accepit, ipsum esse dilapidatorem, & labi facultatibus, habeat remedia pñdictarum legum: vt possit dotē repetere. Dy. qñ non, quando sciuit: secus si ignorauit, vt l. si is à quo. §. vlti. ff. vt in poss. le. & ita refert Cy. in l. vbi. in 4. q. Bar. indistincte tenet, qñ siue sciuerit, siue ignorauerit uirum talem esse, habeat remedia pñdictarum legum. allegat pro casu illud c. inducendo ipsum, vt dixi. & ita not. in l. si cōstante. in 6. q. j. partis. ff. solur. mat. Bal. contra, vt no. in d. l. si constante. ¶ Decimò no. qñ pro debito, cuius exactio nō

competit de presenti, puta dotis: tñ prætatur cautio, quod soluetur tempore debito. si quis ergo tenetur mihi aliquid dare, vel facere in diem, vel sub conditione: interim potest agi, vt caueat de soluendo: cum tps, vel conditio extiterit. gl. tamen alibi dicit, qd pp pendendam dilationis in bonæ fidei iudicijs satisfat: sed in stricti iuris iudicijs distinguitur: an fideiussor possit inueniri de facili, aut non. qñq; peti tur satisfatio ratione imminētis suspicionis, vt erat hic: tñ videtur tex. qd semper fit satisfandum in l. si creditores. de priuil. cre. Interdum petitur satisfatio ratione modi imple tionis: tunc in stricti iuris iudicijs dic, vt l. dedi. de condi. ob cau. in bonæ fidei iudicijs dic, vt l. insulam. §. si. loca. Interdū non petitur satisfatio: sed nuda cautio semper peti potest, vt l. chirographis. de admi. tu. & l. sicut datam. de lib. cau. & ad hoc vide, quod no. in l. 2. §. nec cogitur. ff. solu. ma. & l. in omnibus. & l. non quemadmodum. de iudic. ¶ Undecimō no. qd quædam cautio est idonea: quædam simplex. ¶ Idonea enim est cum fideiussore, vel pignoribus. simplex verò cum simpliciter promittitur. quod dic, vt l. sancimus. C. de verb. signi. Inter sententiam autem Papæ hic, & consulum nō est solū diuersitas in qualitate cautionis: pronunciauerunt enim consules, vt præstaret idoneam. Papa verò pronūciat, vt præstet qualem potest. ¶ Duodecimō no. in versu. vel saltem. ¶ qd potest honestū lucrū percipi ex pecunia: quæ ad vsūm cōceditur mercatori: mercator enim ponit industriā: iste vir pecuniā. & sic habet instar societatis, quæ potest modo prædicto contrahi: quasi vnus opera, & industria cum alterius pecunia compēsetur. vtrūm autem isto casu partes luci erunt æquales. & an, cum dissoluet, ista pecunia cōca bit: vel tantummodo lucrum inde proueniens. & quid iuris, si perditā fuerit. dic, vt no. in l. j. C. pro socio. p. gl. & Cy. in casu tñ huius c. non credo, qd sit intellectus huius c. vt ta lis societas contrahat cum mercatore: sed dabitō, an deat dari periculo mercatoris: vt si eam perdat, suam sit pericu lū: si lucret, det partē illius lucrū. vñ. n. ista quodāmodo vsu ra, postquam capitale non subiaceret periculo. vide tamen, quod circa hoc no. Host. in summa de vsu. §. an aliquo ca su. in 7. col. ver. vsura igitur. vsq; ad fi. §. vbi tractat de eo, qd certa pensione concedit boues: vel oues: qui contractus vul gariter appellatur societas. & vide in Spe. de loca. §. iam. ver. si autem aliquis boues. ¶ Decimotertiō no. ¶ qd lucrum ex dote proueniens, spectat ad virum, pp onera matrimonij subeunda, vt l. pro onerib. C. de iure do. ¶ & si mulier nō dat viro dotem promissam: an possit eam expellere de domo: vñ hic casus, qd sic. ibi. ¶ ne occasione dotis dimissa. ¶ & c. ad hoc l. pen. C. ad Velle. ¶ Quid dices si maritus duxit uxore sine dote: an debebit eam alere: & onera matrimonij sup portare? Cy. qd sic. quod sic probat. maritus plus debet vxori viuenti, qd mortuæ: sed eam mortuam tenet de suo sepelire, si non hēt dotem. ergo multo fortius tenet viuenti ad ali menta. ar. ff. de reli. & fump. fun. l. qd si nulla. alibi tñ plenius sic distinguit. aut maritus hēt uxorem in suo obsequio: aut non. si habet eam in suo obsequio: tñ debet eam alere: siue dotem habeat, siue non, vt d. l. qd si nulla. & argu. de ope. lib. c. sicut. quod intelligit verum Vbertus de Bobio, qñ non ha buit mulier dotem. si autem dotem habuit, qd fuit ab ea, vel pro ea promissa, & non soluatur: tunc non tenet. quia dece ptis, & non decipientibus iura subueniunt. pro quo facit in Auth. de non alie. secundō nu. §. illud quoq;. secundo casu, qñ non habet eam in suo obsequio: tunc aut hoc contingit pp propriam vxoris temeritatem, & culpā: & hoc casu non debet aliquid in eam impendere. nam frustra petit debitū, qui, quod det, non impendit. ff. de act. emp. l. qui pendentis. & l. Iul. §. offerri. e. ti. Aut hoc contingit pp culpam, & teme ritatem mariti: & tunc idem, quod in primo casu, qñ est in eius obsequio. ar. C. de insti. & subst. l. j. de contrah. emptio.

l. Labeo scribit si mihi. Aut hoc contingit cessante utriusq; culpa pp infirmitatem. & intellige infirmitatem, quæ exigit maiores expensas: & quæ facit oīno eam cessare ab oble quio. & isto casu refert: aut vxor habet vñ alar, (quia est di ues) & tunc maritus tenet scdm quantitātē dotis, & non vl tra. ff. so. ma. l. si cum dotem. §. si autem in scdm. aut est vxor inops, & non habet, vñ alatur: & tunc tenetur maritus præstare sibi alimenta, et si nullam habet dotem. ar. d. l. qd si nulla. & Auth. prætoræ. C. vñ vir & vxor. sicut & aliās alitur quis rebus alienis. ff. de car. edic. l. si. & ista est distinctio Ia. de Are. quam refert Cy. in l. qd in vxorem. C. de ue. ge. ¶ An autem econuerso vxor teneatur alere virum pauperē. dicit gl. qd sic de dote. sed certē fructus dotis maritus iure suo p cipit, non vxoris beneficio. vt l. dotis fructus. ff. de iu. dot. & p̄t intelligi glo. cum vxor pp inopiam viri recuperauit dotē beneficio l. vbi adhuc. quo casu virum egentem, & familiam tenetur alere. vt d. l. si cum dotem. §. si autem. vide quod no. in Spe. eo. ti. §. si. ver. quid si vir. vbi quid iuris, si maritus est exbannitus, an debeat ali de dote. ad quod vide l. mutus. ff. de iure do. ¶ Venio ad oppo. & primo oppo. Papa mandat hic dotem viro vergenti ad inopiam restitui, præstata cau tione, quam potest. Sed contra hoc oppo. & vñ, qd non debeat sibi dari, vel sequeltrari. vt l. si cum dotem. §. si uerō. ff. solut. ma. præterea alia l. dicit, qd dicto casu, cum. f. vergit ad ino piam, det eam restituere mulieri, vt l. si constante. ff. so. ma. & l. vbi adhuc. de iure do. si ergo debet reddere, si haberet penes se: vñ, qd eodem casu non possit eam petere, ob. reg. dolo facis. & reg. cui damus actionem, multo magis excep tio. solu. dicit glo. & bene. contraria loquantur, quia vir con sumit, & dilapidat bona sua: hic cū abiq; dilapidatione pau pertate laborat. tu distingue tres casus. nam quique conitan te matrimonio mulier vult repetere dotē: quia maritus est suspectus de patrimonij dilapidatione. Interdum vult repo tere: quia maritus premittitur cumulo aris alieni. Interdum vult repetere: quia maritus aduerso casu, & fortuna efficit inops: puta quia vi fluminis, vel hostium res suas amittit. pri mo casu, qñ dissipat, repetere potest. & quūsum eī iure vete ri Dige. Cod. & Auth. plenē, plenius, & plenissimē, vt no. Bar. in l. si constante. circa prin. ff. solu. ma. & hoc verum, qñ est mulier sanæ mentis: si uerō esset furiosa: & vir dilapida ret dotem, siue bona: tunc deberet dos sequeltrari, vt d. l. si cum dotem. §. si uerō. so. ma. & ita intelligit Bar. illum §. in d. §. si uerō. Secundo casu, qñ vir premittitur are alieno. & tūc mulier agit hypothecaria, per quam consequitur res suppo sitas pro dote: & ante nuptias donationes. & ita loquitur l. vbi adhuc. C. de iure dor. Tertio casu. quando vir laborat aduersa fortuna: vel aliter est inops: tunc mulier non potest agere ad dotem; quia debet esse particeps infortunij, & ad uerfi casus viri sui. arg. d. l. si cum dotem. §. si maritus. so. ma. & ita refert Cyn. in d. l. vbi. in 7. q. & non solū non potest mulier repetere illo casu: sed ipsam soluere, si non dederat. vt in illo c. Aduertendum, qd in casibus prædictis, in quibus dixi restitutionem sciendam, scias, qd per istam restitutionē non desinit esse dos: sed est quædam simplex translatio de viro in eam. dos tamen est, & sola administratio in mulierē transfertur: vt ex dote restituta se, & familiam suam alar, & virum egentem. vt hic dicit gl. & §. si uerō. ex quo infertur, qd si illa dos esset profecta ab extraneo: & in casu restitutio nis sibi esset stipulatus. In casibus prædictis non debet sibi restitui, sed uxori: & hoc no. glo. in d. l. si constante. in princ. & prædicta faciunt ad quæst. ¶ vtrūm vxores expulso rum propter partialitatem possint repetere dotem b. & uidetur, qd non: quia ista est potius infelicitas fortunæ, qd maleficium viri. vide quod circa hoc no. Bal. in l. si cum dotem. §. si ma ritus. præalle. ¶ Secundo oppo. Papa mandat, qd vir præstet cautionem, quam potest. Sed contra hoc oppo. & vñ, qd non debeat

debeat prestare aliquam cautionem, vt l. j. C. ne fide. vel mā da. do. den. Sol. ex dictis Docto. hic, & alibi ita dicas. ¶ cum 19 quæritur vtrū ad obligationē dotis potest accedere fide iussor: distingue. aut mulier dat fideiussorem marito de soluendo sibi dotem promissam: & valet fideiussio. ff. de iure dotium. l. mutus. & l. promittendo. Aut maritus cauet vxori: & tunc aut constante matrimonio: aut eo soluto. si eo cō stante: & tunc aut per dationem pignorum. & valet, vt l. Ca lippus. aliās l. quamuis. ff. de sol. Aut dando fideiussorem: & tunc, aut de dote conferuanda. aut restituenda. si cōseruanda: & non valet. & ita loquitur l. j. præall. si de restituēda: & tunc ista cautio est præstata: quia vir vergit ad inopiā, & va let, vt in illo c. Aut alia rōne: & tunc Dyn. consuluit, qd valet fideiussio, p iura, & rationes, quas refert Cyn. in d. l. j. quod Bar. reprobat in l. si constante. §. quoties. ff. so. ma. ubi Bald. tenet cum Cy. Io. An. remittit hic ad no. per eum in Spe. eo. titu. §. nunc de dote. vers. illud. vbi omnino videas, dicit ip se. ¶ Tertio oppo. & vñ, qd non debuit hic præstari cautio a marito: agebat. n. iste vir contra extraneum. f. magistrū R. & sic actio. qua tenebatur extraneo stricti iuris, in quibus quidem actionibus stricti iuris cautio non præstatur, iuxta 20 no. in l. in omnibus. ff. iud. sol. vt dixi s. in q. Aduerte tamen; quia est quædam actio competens vxori ad repetitionē do tis. & ista est bonæ fidei, vt in §. fuerat. Inst. de act. quædam est actio competens viro ad dotem sibi promissam: & in il la est opinio, an sit bonæ fidei, vel stricti iuris. Bar. tñ tenet, qd sit bonæ fidei: quædam est actio competens extraneo ad 21 restitutionem dotis dare per eum: & illa est stricti iuris. & ista no. Bar. in l. de diuisi. ff. so. ma. licet aliter sentiat in d. l. si constante. in 2. q. prin. ¶ Quarto oppo. iste R. contra quem agebatur, erat laicus. quod paret: quia alia vice coram con sulibus sibi quæstio mota fuit: quod non potuisset, si fuisset clericus, vt s. de for. comp. c. si diligenti. Si ergo erat laicus, debuit conueniri coram iudice seculari, vt s. de fo. compet. c. licet. & c. si duobus. de app. hic autem conuentus fuit co ram iudice ecclesiastico: ergo malē. sol. Io. An. hic super ver bo [auctoritate nostra.] dicit, qd forte iste erat clericus: sed non est verum, vt s. dixi. vel quia actor pauper erat, & mise rabilis persona, potuit contra laicū impetrare literas a Pa pa, ad quem pertinet tuitio pauperum: & miserabiliū per sonarum. s. de off. deleg. c. significantiibus. & 87. dist. cap. 1. ¶ Quinto oppo. dicit hic, qd exceptum fuit de subreptione lite rarum. quia tacitō de re iudi. impetratio facta fuit: ergo im petratio nulla. vt l. si. C. senten. rescin. non poss. & s. de re iudic. c. inter monasterium. hic autem excepta ista exceptio ne ad confirmationem suā cōsulum processerunt. ergo ma lē. sol. dicit Innoc. qd ideo tenuit impetratio: quia sententia consulum non produxerat effectum rei iudicate perpetuō: sed ad tempus, scilicet donec maritus non caueret idonee, negaretur sibi exceptio. quia ergo maritus ille paratus erat cauere eo modo, quo poterat: meritō potuit impetrare, nō habita mentione illius sententiæ non habentis vim exclusio nis perpetuæ, sed temporalis. argu. ff. solu. ma. l. rei iudica. §. si in iudicio. vel die secundū Host. qd ista sententia consu lum fuit nulla ipso iure: quia lata contra ius scriptum. C. ne fideiuf. vel manda. do. den. ergo nō fuit necesse facere de ip sa mentionem, vt no. in c. ex tenore. s. de rescrip. & dicto §. si in iudicio. ¶ Vltimō Ioan. And. tangit hic de bonis para 23 phernalibus. & quærit vtrū maritus habeat bonorū para phernalium administrationem, sicut habet administratio nem dotis. dicit, qd non: quia in maritū transit dñum rei do talis, vt l. doce. C. de rei ven. Iustū ergo fuit sibi administratio nem cōmittere, vt l. nemo. C. de iud. Sed in paraphernalib. nullum ius hēt: nec contra expressam mulieris voluntatem pōt se de illis introumittere: quamuis circa voluntatē in his admittatur cum cautione de raro. C. de procul. maritus. &

l. si. de pac. conuen. ita dicit ipse. ¶ Circa hoc, tu canonista debes scire, qd bona paraphernalia dicunt illa, qd dantur, vt non sint in dotem: & mulier eis possit vtī, vt l. si ego. §. dotis aut. ff. de iure do. & dñ paraphernalis a parā, quod est præ ter, & pherni, quod est dos, quasi pter dotem. l. quod vxor secum ducit ad domum viri vltra dotem, vt no. p. glo. C. de pac. conuen. super rub. ¶ Sed incidenter circa hoc quærit. ¶ vtrū maritus lucretur fructus rerum paraphernaliū. gl. te 20 net, qd non, in l. si. de pac. conu. quam gl. Doc. ibi intelligunt in fructibus naturalibus: sed in industrialibus dicunt idem, qd dicit l. in vsuris. quas sine dubio vir lucretur, vt hic dñ in tex. hanc q. disputauit Mar. Syl. dicit vt in ea. ¶ Vnum no. ¶ qd conditio, quæ competit ad repetendum bona parapherna lia, soluto matrimonio, non est priuilegiata, vt d. l. si ego. §. si. & ibi Bar. ¶ Vltra Doc. quia istud. c. tractat de materia, cū vir vergit ad inopiam (quo casu potest mulier dotem pete re) est sciendū, qd istam materiam Bar. post Doc. alto, & pli xo stylo prosequitur in d. l. si constante. Et quia materia est multum vtilis, & incognita Canonistis: breuiter quædam ex 22 dictis suis vtilia reasumam. & præmitto ad euidentiā di cendorum. ¶ qd super illa repetitione dotis, cum vir vergit ad inopiam, habemus tria iura diuersimodē loquentia: nā iure Digesti. ista repetitio conceditur, cum constat euiden tissimē, viri facultates non sufficere. hoc modo loquit text. in d. l. si constante. vñ ergo agi non poterat, nec illo casu, ad aliud, qd ad litē. Superuenit postea nouum ius Cod. quo p uisum est plenius: quia licet bona mariti sufficiant ex actio ni: tñ si maritus labore inopia: puta est nobilis hō, qd parum hēt: habet tñ. f. quantum sufficit creditoribus, & exactio ni dotis: tñ quia oportet eum stare honorificē, oīa expendit: se cundū iura Dig. mulier non poterat agere. sed p ius Cod. p̄t. vt l. vbi adhuc. & l. in reb. de iu. de. Superuenit vltimō ius 23 Auth. quo est prouisum plenissimē. ecce vir hēt tñ, qd suffi cit creditoribus, & doti: & est ita diues, qd p̄t viuere: tamen est dubium, ne vertatur ad inopiā: quia malē vñ substantia sua. scdm iura Dig. & Cod. nō poterat agere: sed iure Auth. nouissimo p̄t. vnum ergo ius non corrigit aliud: sed addit al teri iuri, plenius prouidendo. ¶ Sed contra istas prouisio nes oīum prædictorum iurium posses instare: & dicere, hæc malē dicta: quia cum aliqui det restitui post tps: det inter im idonee satisfdari in actione bonæ fidei: vt est actio dotis, competens mulieri, vt in §. fuerat. de rei uxo. ac. & l. in oib. ff. de iud. Illa verò iura prouident de restitutione fionda añ tps: non de satisfatione præstanda. qd restitutio fiet debito tpe. ergo malē. sol. dicit Bar. in d. l. si constante. in 5. op. meo. lius est habere res, qd cautionem. vt l. qui ita. §. j. ff. ad Treb. vel dic scdm eius opi. qd constante matrimonio nō tenet fit deiusio, vel cautio de restituenda dote, solu. vt l. j. C. ne fi deiuf. vel mand. do. den. fuit ergo necessarium remedium p̄ dictarum legū, vt ibi p eum. Qui et op. qd in casu dilapida tionis dos debeat sequeltrari, non restitui, vt l. si cum dotē, §. si uerō. ff. so. ma. ibi loquit, cum vxor est furiosa: quo casu si vir bona dilapidat, sequeltrat dos, vt ibi. & dixi s. in scda oppo. ¶ His præmissis ordinat Bar. illam materiā per qua tuor qōnes prin. prima tendit, & concernit personam eius, a quo petitur pp inopiam. scda personam eius, qui petit. ter tia modum repetendi. quarta repetitionis effectū. ¶ Circa primum. f. personam eius, a quo petitur pp inopiam. primō quærit, qd qualiter pbabitur viri facultates ad dotis quanti tatem non sufficere. Dy. dicit, qd probabitur per vulgi opin iem, vt no. in d. l. vbi adhuc. vel probabitur exhibendo creditor i viri quantitātē sui patrimonij: qd probatio sufficere vñ. nisi ipse probet aliter, ut no. in l. cum de lege. de prob. & s. de p̄ fump. c. fi. Barto. tñ tenet, qd vulgi opinio sola sufficit tertio casu: nam scdm eū, quædā sunt causæ, in quibus snia lata fa cit magnū præiudicium: & in illis requirit plena cognitio. Pet. de Anch. super 4. Decr. o 3 &

& probatio, quæ refultat ex demonstratione patrimonij, & cumuli æris alieni, vt dixi. quædam sunt causæ, in quibus snia lata facit modicum præiudicium; & in illis fufficit femi plena probatio, vt l. 3. §. causæ. ff. ad carbo. & ff. ad exh. l. 3. §. sciendum. & quod ibi no. quia ergo ex snia, quæ fertur in illo iudicio refertis dotis, marito paratur modicum præiudicium: quia deseruiet oneribus matrimonij: sicut si confisteret penes eum, vt dixi §. meritò fufficit probatio per opinionem vulgi. ¶ Secundo iuxta prædicta querit. ¶ qualiter in casu huius c. & simil. fumatur paupertas: siue inopia. dicit ipse, q. qnq; in aliquibus casibus lex limitat, qualiter debet intelligi pauper: tunc stabo dispoñi legis. vt ff. de accu. l. nulli. & Inst. de succ. l. j. §. sed nostra. cum sim. qnq; lex hoc non limitat: tunc in casibus, in quibus parat ex paupertate paruum præiudicium: relinquitur arbitrio iudicis, vt C. vñ vir & vxor. arbitratib aut hic iudex diuersimodè, scdm diuersitatè personarum, & fori. nã vna mulier habens mille in bonis, est pauper. vnus rusticus habens minus, est diues. argu. de ver. sig. l. nepos Proculo. & quod no. de reg. iu. l. in condemnatione. & l. sed si fuisse perit. de iud. Itè ex qualitate factorum. consideratur. n. onus iniunctum, vtrum illi sit sufficiens, vel nõ: scdm hoc dicatur diues: vel pauper, vt l. paupertas. ff. de excu. tu. & Inst. de excu. tu. §. pp paupertatè. circunstantijs ergo pbatis, remanebit arbitrio iudicis. & illa scire prodest ad multa, vbi expedit scire de paupertate, & diuitijs, vt in testibus, & alijs. ¶ Tertio querit. ¶ qualiter probetur virum inchoare malè uti substantia sua. glo. in Auth. de æqua. do. §. illud. vñ dicere, q. probetur p vulgi opin. vel loquendi cõsuetudinè: alibi vñ no. q. debeat probari p actus extrinsecos: quia vendit, dilapidat. &c. vt no. de tu. & cur. da. ab his. l. is q. §. si. & vñ probari de cura. fu. l. j. ipse verò dicit idè, qd̄ s̄. in j. q. Nam qnq; agitur contra maritum: vbi fit paruum præiudicium: & fufficit vulgi opin. In alijs casibus: vbi fiet magnum præiudicium, vt in casibus l. is qui. & l. j. de cur. fu. vel in casu huius c. si pp inopiã viri ageret hypotheca. cõtra tertium possessore. & dico, q. ex gestis, & alijs actibus extrinsecis det probari. ¶ Quarto quero. pone ¶ maritus est mercator: vadit per mare, vt alij faciunt, cum mercibus: de quibus incipit perdere, & depauperari: & ita est vulgi opin. q. vergat ad inopiã: an mulier poterit repetere dotè. vñ q. non; quia adhuc est diues: licet tendat ad inopiã. & sic nõ habet locum l. vbi. Item nec l. si cõstante. quia bona creditoribus adhuc sufficiunt: nec ius Authenticorũ, qd̄ exigit, vt vir inchoet malè uti substantia sua: sed hic non malè uti cõcepit: sed bene. In negociando sibi: ergo nõ det impunitari contrarius euentus; quia sufficit vtiliter esse cõceptũ, vt l. si an vltro. de neg. gest. Bar. dicit, q. qnq; res dñ malè geri, qnq; respectu initij, vt d. Auth. qnq; respectu finis, vt C. de impon. lu. & per totum. In proposito ergo fauore dotis (ne mulier possit dotem perdere, si vir perueniat ad perfectam paupertatem) vtroq; modo intelligo: vt siue malè inchoet respectu principij: siue malè exitum habeat: consulatur mulier. ff. de reg. iu. l. in ambiguis. & hoc vñ sentire gl. in d. §. illud. ¶ in glo. quid si maritus. ¶ Quinto querit. pone, ¶ maritus est exbannitus de ciuitate sua pp malefium: vtrum tunc mulier poterit remedio p̄dictarum legum repetere dotè. ¶ quidam, q. sic: quia bannitus æquiparatur deportato. Inst. qui. mo. ius pa. po. sol. §. relegati. & in 10. col. hic finitur lex. circa prin. sed in deportato est locus repetitioni, ut C. de repu. l. j. & no. in l. 2. circa prin. solu. ma. ergo idè in bannito. Bart. dicit, q. oia bona huius banniti fuerunt publicata: & tunc non est dubium, q. repetitio locum habet; quia est imperfecta inopia. Idem in parte bonorum publicata, vt l. si marito. solu. mat. si verò nihil est publicatum de bonis eius, sed solum exul, referuatis bonis: tunc est dubium: finaliter tñ credit locum esse repetitioni, per rex. in Auth. de æqua.

do. q. habet locum, vbi inchoat malè uti substantia sua: sed ille, quem oportet peregrinari, malè utitur substantia sua: quia peregrinatio deducit quem ad paupertatem, & mortè. vt in Auth. de exhib. reis. in prin. & in Auth. vt oēs obed. iudic. prouin. §. & hoc considerantes. in fin. & hoc vñ tenere Spec. in tit. de do. inter vir. & vxo. §. si. ver. quid si vir. plus dicit ibi, q. marito absenti debent mitti alimenta: pro quo dicto facit de iure do. l. mutus. §. manente. & in Auth. de ince. nup. §. si verò contigerit. coll. 3. ¶ Sexto querit quid si ab initio, cum mulier dedit dotem, maritus erat in inopia constitutus: vel alio ex prædictis casibus: qui faciunt locum repetitioni dotis, constante matrimonio: an poterit uti beneficio istarum legum. Dy. q. non. per l. si is a quo. §. fin. vt in pos. le. Cy. in l. vbi. in 4. q. distinguit. aut mulier sciuit: & præiudicat. aut non: & tunc non præiudicat. Barto. tenet, q. siue sciuerit: siue ignorauerit mulier conditionem viri, semp habet dicta remedia. allegat pro casu illud c. & rationem. videlicet quia mulier non possit expressè facere deterioiorem conditionem dotis per pactum, vt l. de die. & l. Attilicinius. de pact. do. multò minus debet hoc operari simplex sciencia mulieris, vt ibi per eum in 6. q. & dixi §. in 9. no. ¶ Septimo querit. ¶ quid in focero: si recepit dotem, & vergat ad inopiã, & malè utatur substantia sua. vñ, q. contra eũ nõ possit agi: nam regula est, actionem de dote non dari: nisi soluto matrimonio. C. de prescr. 30. an. l. cum notissimi. §. illud. de iure do. l. in rebus. & hæc regula fallit in viro vergente ad inopiã. sed de focero nõ habemus expressum: ergo istudum est regula. & præsertim quia leges, quæ loquuntur de viro, non extenduntur ad focerum, vt l. si verò. §. de viro. fo. ma. sed gl. tenet contrarium in d. l. vbi adhuc. & l. si constante. & eas sequitur Bar. & respondet ad contrarium in d. l. si constante. in 7. q. vbi videas, qn̄ possumus legem extendere ad casum alium: & qn̄ non. ¶ Octauo queritur. si maritus, & focer tenentur alternatiuè: & vnus eorum vergat ad inopiã: an habeat locum repetitioni? gl. dicit, q. sic in d. l. si constante: quia negari non potest cõpissè malè agere res, p̄ dote astrictas. & hoc verum sine dubio contra illum, qui malè cõpissit. Sed contra alium dubitatur: quia factũ vnus conreorum non nocet alteri, nisi sint focij. ff. de vsu. l. mora. §. si. & no. per Dy. in c. mora. de reg. iu. lib. 6. dicit Bar. q. aut vir, & focer sunt obligati, tanquam duo rei: puta si est hoc actũ tacitè, vel expressè. ff. de duo. re. l. 3. 2. respon. & tunc si sunt focij, non vñ dubium, q. pp paupertatem vnus possit agi contra alium. ar. ff. de duo. re. l. pe. Si verò non sunt focij: & tunc idem, scdm eum, quantum ad hunc casum: nam licet regulariter factum vnus non noceat alteri: tñ fallit, quantum ad perpetuam actionem, vt l. fin. de duo. re. nam paupertas vnus nocet alteri: quia aufert sibi beneficium diuisionis. ut in Auth. hoc ita. C. de duo. re. Ita in p̄posito, paupertas vnus nocet alteri. præterea non est dubium, q. casus mortis contingentis in personam viri facit dari actionem contra focerum: quare non idem in casu paupertatis alterius imminetis. qnq; sunt obligati ambo, non tanquam duo rei: & tunc non credit, q. pp inopiã alterius possit agi contra reliquum. Nam oia iura dicunt [factum vnus cuiusque.] &c. & non det aliquis alterius odio prægrauari, vt in reg. non det. de reg. iu. l. 6. qualiter autem duo rei possint cõstitui in dote. vide in d. 7. q. per eum. ¶ Nonò querit. ¶ quid si extraneus recepit dotem: (quod fieri potest, vt l. fina. de do. cau. non nu.) an eo vergente ad inopiã, habeant locum remedia prædictarum legum. glo. dicit, q. sic in d. l. si constante. quia eadem est equitas. ergo &c. tenet ergo illa gl. l. prolata in vno casu, extenditur ad alium casum, & habent eandem rationem. idem no. de reg. iur. l. qui pp necessitatè. Cõtrarium vñ no. C. de pa. qui fil. di. l. 2. Dy. in c. in argumentũ. de reg. iu. lib. 6. tenet glo. in l. si constante. qn̄ lex simpliciter loqui-

loquitur. Sed si in l. esset verbum taxatiuum, sicut est in d. l. 2. quia dicit [hoc tantummodo casu] vel per aliam legè prohibentur extendi: tunc non extenderemus. Bar. circa istũ articulum extensionis legum notabiliter sic distinguit in hac 32 9. q. ¶ vtrum lex extendatur ad casus, similem rōnem habentes. dicit aut l. est prolata simpliciter: aut in ea sunt verba taxatiua. primo casu, aut per extensionem induceretur correctio aliarum legum: & non pot, vt in Auth. quas actio. & ibi no. C. de fac. san. ec. & l. præcipimus. in fi. de app. aut inducit legum declaratio, siue distinctio: & fieri pot, vt in reg. iuris. q. pp necessitatè. præalle. Secundo casu qn̄ in l. sunt verba taxatiua: tunc aut per aliam legem apparet de extensione: & extendimus, vt l. ob as. C. de prædij. mi. & de vsu. leg. l. serui noie. & l. contractus. de reg. iu. aut per aliam legè nõ apparet de extensione: & tunc aut lex est prolata in casu fauorabili: & extenditur, vt l. illud. C. de sacros. ec. aut in casu odioso: & tunc secus, vt d. l. 2. C. de pat. qui fi. di. ¶ Decimò, & vltimò circa istam partem querit. ¶ si maritus vult dare mulieri agenti fideiussorem. an euitabit exac. glo. in d. l. vbi dicit, q. non. & idem ibi Cy. in 4. q. & bene dicit, secundum Bar. in illa 10. q. ¶ Veniamus ad secundam. f. ad personam, q. repetit dorem pp inopiã: vel quia vitur quis malè substantia sua. primo querit circa hoc ¶ quid in casu, vbi dos est communis patris, & filiarum: an filia possit agere, patre inuito. dicit, q. de hoc est casus in §. illud. in Auth. de æqua. dot. po fita. C. de colla. Auth. quod locum. quæ loquitur in dote pfectitia, in qua distinguitur: an sit parua, an magna. adde alium casum, q. et vbi dos est parua: & pater est ita pauper, q. si dos perderetur, denuo non possit eam dotare: tunc filia, patre inuito, permitteretur agere. gl. est in l. 2. §. ceterũ. fol. ma. & no. q. in illis casib. in quibus filia pot agere vigore illius Auth. non requiritur consensus patris. de quo loquitur l. non solum. §. necessitas. de bo. qua. li. ¶ Secundo querit. tu dixisti §. prox. q. qn̄ est dos magna, & pfectitia, p̄t filia agere inuito patre. ¶ quò intelligitur magna, vel parua. Rãdeo, scdm qualitatem personarum. ff. de iur. do. l. quæ ro. & l. siue generalis. Ide no. in d. Auth. quod locum. ¶ Tertio queritur. ¶ quid si p̄t absens eo casu, quo filia non p̄t agere sine consensu suo. Rãdet, q. tunc filia poterit agere, vt l. si longius. ff. de iud. & de iur. l. sed si vnus. §. filio. qd̄ intel lige cum cautione rem ratam patrem habiturum, vt l. 2. §. si. ff. fo. ma. ¶ Quarto querit. ¶ quid si non mulier: sed pater eius vult agere: vtrum possit. gl. dicit, q. sic cum ad eum pertinet periculum amissionis: quia de suo teneretur dotare: vt in Auth. sed quamuis. C. de rei vxo. act. Sed intellige verum, si filia consentiat: vel non habeat probabilè cãm contradicendi, vt d. l. 2. §. si. ff. fo. ma. & l. si cum dotè. §. eo autè tpe. e. ti. Itè intellige, q. dos ista, quã p̄t exigit, non det peruenire ad manus patris, sed oneribus matrimonij deseruiere. Item per exac. istam filia non perdit ius consolidationis. 38 quod dicit vt in d. 4. q. p eum. ¶ Sexto querit. ¶ si mulier dedit dotem: & stipulata sit reddi qn̄cunq; solu. mat. an currente inopia possit agere: vñ q. non: quia expressa p̄uissio i vno casu tollit p̄uisionem in alio, vt l. si cum dotem. fol. ma. & l. fin. de pac. conuen. contrarium dicit Bar. in hac 6. q. Et ad contrarium rãde p̄ theoricam in l. 2. C. de iur. emph. in 6. q. 39 ¶ Septimò querit. ¶ vtrum si extraneus dedit dotem, p mulier: & pactus est totam sibi reddi: an in hunc casum inopia poterit extraneus agere. gl. in d. l. si constante. in princ. dicit, q. non: quia non vñ stipulatus in illum casum: sed de mum fo. ma. præterea (vt dixi) ista est p̄pria restitutio: cum dos ipsa restituta mulieri deseruiat oneribus matrimonij, sicut prius. ¶ Incidenter tñ querit Bar. ¶ an extraneus heat remedium l. in oibus. ff. de iud. vñ, q. non: quia actio sibi cõpetens est stricti iuris. ergo cessat remedium d. l. Bar. optimè probat, q. imò actio, q. datur extraneo, sit bonæ fidei. &

q. l. in oibus. habeat locum et in contractibus stricti iuris: vt no. in l. dedi. de cond. & dem. & ff. qui. ex cau. in poss. ea. l. in possessione. & vñ casus in l. si creditores. de priu. cred. ex his, & alijs concludit, q. extraneo succurratur per remedium d. l. in oibus. p hoc adducit l. vniuersa. de preci. Impe. off. & quod ibi per Cy. ¶ Septimò querit. ¶ si p̄t stipulatus dotè sibi reddi, fo. ma. an poterit vergere in casu inopiã. videt isti casui renunciaffe. ar. l. si cum dotem. ipse dicit, q. iste casus remanet sub dispõne iuris communis: & ideo remanebit cõis ista actio patris, & filiarum: & sic erit idem, quod dictũ est s̄. in 4. q. & prædicta vera intelligit, et si p̄t stipulatus sit in oem casum restituendæ dotis. ¶ Octauo querit. ¶ p̄t uel extraneus dotè recipit, & vergit ad inopiã. certum est, q. mulier p̄t agere, vt dictum est. ¶ Sed nunquid ipse vir poterit agere contra extraneũ, vel contra patrem: si ponamus eum emancipatum: vñ q. sic. nam mortuo patre, & eo exheredato, hêt actionem vtilem, vt de dot. præleg. l. 2. §. si. si tñ. & no. j. §. prox. in gl. præterea vñ casus de cond. & dem. l. Titio: centum. §. Titio. præterea hoc vñ sibi regula iuris generalis, quod vbi est onus matrimonij: & ibi esse det dos. de iure do. l. si is. §. j. In contrarium vñ: quia cum illa actio sit introducta contra iura, vt d. l. si constante. cum sim. non vñ ei cõpetere. ar. de leg. j. l. legata inutiliter. Bar. dicit, q. actio personalis pro dote, q. competit hoc casu, uel hypoth. competit mulieri. vt d. l. si constante. & l. vbi. non ergo poterit eam intentare vir suo noie. ar. de le. j. l. seruatõ legato. §. si testator & de le. 3. l. fideic. §. interdum. Non obft. §. Titio. quia illud de equitate: quia persona viri fuit nominata in legando: & aliã fecus: vt l. cum p̄t. de iure dot. fatetur tñ, q. ex regula posita in l. si is. §. j. de iur. do. refultat quedam cõdictio ex l. vel officium iudicis, quod competit ipsi filio: qui sustinet onera matrimonij: vt dos esse debeat penes eum: pro qua poterit agere ante, et extra casum inopiã. pro hoc alleg. gl. no. ff. de do. præleg. l. 2. §. si tñ. in gl. super verbo iudicio: ad quod vide de quod no. Dy. in l. cũ dorem. §. transgrediamur. ff. fo. ma. ¶ Nonò queritur. ¶ vxor decesit stantibus liberis: dos remansit apud patrem. p̄t nunc fo. ma. vergit ad inopiã: nunquid filij poterunt agere contra eum ad dotem per remedia harum legum: vñ, q. sic: quia priuilegium dotis trãsit ad filios eiusdem matrimonij, vt l. alsiduis. §. exceptis. C. q. po; in pign. hab. & l. et. fo. ma. In contrarium vñ l. l. is nulla. ff. de iud. & quia de his rebus p̄t p̄t facere quicquid vult, vt l. 1. C. de bo. ma. dicit Bar. q. remedia istarum legum nõ habet locum, quæ tñ succurrunt mulieri constante matrimonio: sed ea mortua est solum: sed si p̄t vitur malè substantia sua: si quidem est talis vsus, qui cadat in prodigalitatè: & tunc aut malè vitur dote (quia fortè fundam dotalem vendit: vel pignorat): & tunc filij nõ possunt aliquid dicere: sed mortuo patre, poterunt vendicare, vt l. j. C. de bo. mat. & in Auth. de nup. §. & ita. colla. 4. erubescit em l. & vt ibi. Sed si dotem alio modo dissipat, & subuertit: vel cum dos sit in quantitate patrimonij, suum totaliter destruit, q. dos filijs non sit salua: putat eis consulendum per officium iudicis: vt suum habeat saluum. ff. ad Treb. l. Imperator. & de sent. pa. l. si. vbi vñ casus, & probatur optimè. ff. vt le. no. ca. l. si. in prin. ¶ Decimò, & vltimò circa hoc querit: ¶ vxor hêt dotem, & filios: & marito uergente ad inopiã mulier est excommunicata, vel exbannita: ita q. pp suum delictum non pot agere: quin repellatur exceptione: filij sui volũt agere ista actio ne contra patrè, ac et contra alios possessores hypoth. cum illa actio sit fauore matris, & filiorum: vt ex ea sustentent. queritur, nunquid possint eorum nomine: vel nomine matris: vel aliquo alio iure. dicit ipse, quæstio est disputabilis: tandem credit, q. filij possint agere contra quemcunq; cõiuncta persona nomine matris: nec repelluntur ex persona sua, cum agatur ad eorum vtilitatè. & hoc primò pbatur: Pet. de Anch. sup. 4. Decre. o 4 quia

quia licet aliis persona coniuncta non possit agere contra voluntatem coniuncti, vt l. Pomponius. in fi. de neg. gest. tñ vbi persona coniuncta prosequitur proprium interesse, agit pro inuito, nec repellitur excep. vt l. j. & 2. ff. fol. ma. facit de appel. l. non tñ. præterea p̄ agit actio. de dote noie suo: & noie filia: & tñ (quia agit ad propriam vtilitatem) nō obstat sibi exceptio ex persona filia: vt l. 2. §. si volun. fo. ma. et si exceptio procedat ex delicto filia: vt no. Dy. procuratori in rem suā ex persona auctoris: a quo non habet cām lucratiuam, non opponitur exce. doli, excōicationis, vel banni, vt ff. de doli exce. l. apud Celsum. §. de auctori. cum si. & no. per Dy. in reg. cum quis in ius. de reg. iu. li. 6. Sed coniuncta persona, licet non dicatur propriè procurator. ff. iud. solui. l. 3. in fin. tñ quasi procurator impropiè d̄r, vt l. sed hæc. in prin. & ibi no. de proc. cum ergo hic filij agant ad suum cōmodum, sunt quasi procuratores in rem suam. vt in §. impropria. Item non habent cām lucratiuam. quia titulus dotis ex parte viri, & filiorum non est lucratius. de act. & obl. ex promiss. igitur eis non ob. & c. concludit ergo, q̄ eius nomine possunt agere. consulit tñ, vt in libello dicant se agere ad eorum vtilitatem. dicit et̄, q̄ possunt agere suo noie proprio, saltem vtilibus actio. quia mulieri competunt directæ. quod sic probat. q̄ ius dat alicui actionem ad meam vtilitatem, illo impedito agere, vtilis actio mihi competit, vt l. j. C. de act. & obl. l. j. & 2. de insti. sic hic, cum actio d̄r mulieri, et̄ ad vtilitatem filiorum. præterea si testator legat alteri ad meam vtilitatem, mihi competit actio. de leg. j. l. seruo legato. §. si testator. de le. 3. l. fideicom. §. interdum. Ita ergo & hoc sibi agant, qui ex illa exactione commodum sunt laturi. pro hoc facit de iud. l. si longius. cum sua materia. Et si tu dicis. quō filij poterunt agere contra patrem, cum nō sit iste casus de illis no. in l. is nulla. de iud. vel et̄ contra extraneos possessores, cum debeat præcedere discussio in bonis patris, vt j. dicam. Rūdeo, imō est de casibus, cum ille casus pertineat ad alimenta: de quibus inter patrem, & filium potest esse quæstio. vt l. si quis ali. de libe. agno. & prædicta sunt vera, si filij sint maiores. quo casu et̄ competit eis iudicis officium, vt dos sequestraret, vt l. si cum dote. §. si aut̄ in seuisimo. & §. si verò dotem. solu. ma. Sed si essent minores, constitueretur eis curator liti. vt no. in d. l. si longius. & tene ista menti. ¶ Expediti de secundo articulo principali: veniamus ad tertium. f. ad modum repetendi. primò ergo ¶ quæro, qua actione agat mulier ad istam dotem. Rñ. aut̄ mulier dedit in dotem res constitutas in pondere: numero: vel mensura. & tunc mulier poterit agere actione personali. vt d. l. si constante. ibi [dotis actio.] & c. & de dote prælega. l. p̄. & ibi no. Itē poterit agere hypotheca. vt C. de iure do. l. vbi. & gl. 2. in d. l. si constante. nam illo tpe, quo cōpetit p̄sonalis, competit hypotheca. ff. de difra. pig. l. cum soluenda. Item si poneres res emptas ex dotali pecunia: vel dotem datam esse in rebus æstimatis tali æstimatione, quæ faciat emptionem: eo casu vir non esset soluendo: satis credit mulierem habere vtilem in rem: sicut si compereret sol. ma. vt p̄batur in d. l. vbi in rebus. in prin. & §. si. si verò mulier dedit in dotē res inæstimatas: tunc siquidem vir ipas res dotalis dissipat: & hēt mulier solum remedium sequestrationis, vt l. si cum dote. §. si verò dotem. si verò substantia sua malè vtitur: tunc credit, q̄ poterit vindicare ab extraneo possessore, & viro: sicut ab extraneo possessore, vt d. l. in rebus. & l. vbi. in 9. q. per Cyn. ¶ Secundò quærit̄ vtrum cum vxor vult agere hypoth. contra extraneos, debeat prius p̄cedere discussio in bonis viri. glo. in d. l. vbi. dicit, q̄ sic. idē ibi Cy. in 11. q. & Spe. in ti. de don. inter vir. & vxo. §. si. ver. 48 si quo iure. ¶ Tertiò quærit, ad quas res poterit mulier agere hypoth. Rūdeo, aut̄ quæris in rebus immobilibus: quæ sunt propriæ viri. & tunc non est dubium, q̄ poterit agi cō-

tra virum, & contra extraneos, vt d. l. vbi. aut non erant propriæ viri: sed emphytheoticariæ, siue feudatariæ. & tunc idē durat ius viri. aliàs secus, vt l. lex v̄stigalis. de pign. Si uerò quæris de mobilibus: aut sunt merces: siue causa mercandi habitæ: & tunc aut eas habet maritus: & p̄t agere, aut iam sunt venditæ: & non p̄t agere, vt l. cum tabernam. in prin. de pig. sed si non sint merces: tunc poterit agere, per d. l. vbi. cū hoc non inueniatur prohibitum. ¶ Quartò quærit. pone, q̄ vir minor accipit vxorem: nunquid erunt bona eius tacite obligata: ita q̄ possit vxor in casu inopiæ agere hypoth. v̄, q̄ non: quia prohiberentur res eorum obligari, vt l. j. de reb. eorum. e. contra, q̄ sic. quia lex permittit ei matrimonium facere. vt Inst. de nup. in prin. ergo & accessoria. f. dotem accipere, ar. l. mutus. in prin. de iure do. & hoc tenet Cy. C. de legi. tu. l. fi. & per l. 1. 2. & 3. de rebus eorum. Alibi tñ in illa obligatione, quæ descendit ex dispositione legali. dicit glo. q̄ minores non astringuntur, vt in inuectis, & illatis in domum conductam per minores: in quibus dicit gl. q̄ hypot. non nascitur in litem quia. de pac. quam sequitur Dy. Inst. de act. §. item seruiana. Bar. in prædicta q. referit opin. Guil. de Cug. quam idē tenet. & v̄ ipse tenere, q̄ non sunt eius bona tacite obligata. p̄ quod consulit, q̄ ille, qui dat dotē minori, accipiat obligationem bonorum expressam cum iuramento. per Auth. sacra. ¶ Quintò quærit, quid de fructibus eius anni, in quo dos repetitur: diuidentur secundum formam l. de diuisio. cum le. fo. ff. fol. ma. v̄ q̄ sic. quia datur actio illo casu, sicut soluto matrimonio, vt d. l. vbi. contrariū tenet Bar. f. q̄ omnes fructus extantes debeant dari mulieri: non aut̄ debet dicta diuisio fieri. & probat hoc ex finali effe ctu huius restitutionis. fit em̄, vt ex fructibus rerum sibi re situtarum se, & suos alat. ¶ Sextò quærit, vtrum in ista causa requiratur libellus, liris contestatio, & reliquus ordo iudicij: v̄ q̄ non. quia est de appendicijs, & tangentibus matrimonium. ergo sine figura iudicij procedendum, vt cle. dispensiosam. de iud. contrarium tenet ipse. alle. Spe. e. ti. §. si. ver. quo iure. & ibi vide libellū in illo iudicio. ¶ Septimò quærit. quas exceptiones admittit iudex in hoc iudicio. dicit, q̄ omnes exc. iuridicas contra libellum & contra perso nam: vt quia minor: vel quia agit sine consensu patris in casu, quo non potest, per Auth. quod locum. C. de colla. Item q̄ mulier, quæ repetit, malè vtitur iubstantia sua. quo casu quid fieri debeat, dictum est supra. Si verò quæris de exceptionibus tangentibus negocium principale: tunc dat plures regulas. prima est. nō exceptio, q̄ cōstante matrimonio, dotem minuit: hoc casu poterit opponi. probatur in l. quāuis. fo. ma. & de impen. l. quod d̄. sc̄da regula est. omnis exceptio, qua omiſsa, soluto matrimonio non esset consultum: hoc p̄t opponi. hoc patet in exc. ne quis conueniat: nisi qua tenus facere p̄t. de qua j. dicam. & dixi §. e. c. j. tertia regula est talis. nulla exceptio, quæ procedat ex causa, quæ dotē cōstante matrimonio non minuit: & qua non opposita, soluto matrimonio, marito poterit esse consultum: potest in hoc iudicio opponi. probatur in d. l. vbi. in fin. pone maritus est p̄ctus de dote lucranda, fo. ma. per diuortium, liberis extātib. quod pactum valet. de pac. do. l. 2. Si modò mulier repetit dotem, repetit perinde, ac si matrimonium esset solutum, vt d. l. vbi. poterit ne vir opponere exc. ex illo pacto? certe non: quia talis dotem constante matrimonio nō minuit: & viro, soluto matrimonio, potest esse consultum, vt ibi. ex his soluit talem q. j. mulier quia uir vergit ad inopiam, repetit dotem consistentem in qualitate: vir vult opponere exceptionem compensationis alterius quantitatis sibi debite: an poterit: & certè, licet possit indistinctè, si ageret. sol. ma. vt C. de rei vxo. act. l. j. §. taceat. tñ in casu proposito compēfatio non poterit opponi. quia constante matrimonio dotē non minuit: & q̄ soluto, & etiam eo constante potest viro

alia

alia via consuli. nā hoc casu dos repetitur, quasi in cām alimentorum. ergo non v̄ opponenda compensatio. C. de cōpen. l. in ea. hoc probatur aliter. ius offerendi, quod competit secundis creditoribus contra primos præcedentes actio nem hypothe. competit et̄ contra mulierem, sol. mat. vt C. q. po. in pig. hab. l. cum tibi. Sed eo casu, quo agitur constante matrimonio p̄ inopiam contra eam, talis exc. non opponitur, vt no. Cy. in d. l. cum tibi. Ista. n. restitutio non est simplex: sed est limitata secundum suum effectum. & idē cū omnis exceptio nitatur æquitate. de doli exc. l. qui æquitate. contra ista non opponuntur omnes exc. quæ opponunt̄ fo. ma. quia æquitas hoc non dicit. ¶ Octauò quærit, tñ nunquid mulier possit sibi consulere per viam retentionis. respondet, q̄ sic tam contra extraneos agentes hypoth. vt d. l. vbi. q̄ et̄ contra ipsum virum: non solum cum vir petit, qui vergit ad inopiam, vt in isto c. ¶ Nonò quærit, quid si vir est contumax, vtrum procedatur ad diffinitiuam. dicit, q̄ non: sed mittitur mulier in possessionem. sicut aliàs regulariter. C. de bo. aut. iu. poss. l. cum proponas. de quo in Spe. hic. eo. ti. §. fin. vers. quid si aduocatus. ¶ Decimò circa hoc posset quæri. vtrum spontanea voluntate possit maritus propter inopiam mulieri restituere dotem. dicit ipse, q̄ non posset recitari ista quæstio: nisi videamus de quarto articulo. f. de effectu huius restitutionis dotis. ad istum ergo repetitionis articulum veniamus, qui est quartus, & vltimus principalis. ¶ Quæro ergo primò. quis sit effectus huius repetitionis. & dic, quod magnus: nam mulier non poterit amodo p̄dere dotem suam per viri dilapidationem. Item alet ex ea. Item viri conditio non fit ex illa restitutione deterior: quia ipsa similiter ex ea alitur. Item vxor non p̄t alienare. Item prædia dotalia remanent sibi salua in casu soluti matrimonij, vt d. l. vbi. & l. si cum dote. §. si verò dotem. solu. matr. ¶ Secundò quærit. an hæc consequatur dñum rerum consignatarum sibi a viro pro dote. quidam q̄ sic: q̄n agitur actione personali: nam tunc dantur insolutum: & mulier consequitur dominium. Ita v̄ tenere glo. in d. l. vbi. quæ incipit. Item dicas & c. & ista glo. tenet Bart. allegat pro casu in Auth. de æqua. do. §. illud. ibi [sic. n. habitura erat in collationis rōne res proprias.] & c. licet Spec. contra teneat: & non bene hoc eo. ti. §. si. ver. sed nunquid poterit. ¶ Vt tamē clarius ista liqueant: sic distinguit. aut mulier agit hypoth. & tunc certum est, q̄ non consequitur dñum: sed pignus tñ, vt d. l. vbi. Aut agit actione in rem: & tunc non consequitur per traditionem: sed suum fuisse, ex legis redditione declaratur, vt d. l. in rebus. C. de iur. do. aut agit personali: & datur sibi res in solutum: & consequitur dñum, vt dictum. aut dubitatur: vt verbi gratia mulier petiit de rebus viri sibi assignari vsque ad quantitatem dotis, & iudex in snia assignauit: modò illud verbum assignare [est] dubium: p̄t. n. intelligi per translationem dñij. ff. de rei ven. l. item si verboratū. §. præterea. & de as. li. per totum. Item p̄t se h̄re ad dotem loco pignoris: vel loco custodia: ff. de ven. in pos. mit. l. j. §. antepe. Isto casu dicit Gui. de Cu. in l. si noxali. q̄ bona viri data custodia: & sic loco pig. pro hoc. ff. de leg. 2. l. cū pater. §. p̄ plurib. Bar. contra. credit. n. in dubio, dominium trāslatum: cum p̄cedat causa habilis. allegat pro casu. ff. de iure do. l. dotis fructus. §. si. & pro dote. l. j. circa mediū. Nō obstat. §. pater pluribus. quia ibi non p̄cedebat causa habilis: vt dixi: hic sic. ¶ Tertiò quærit. mulier agit hypotheca. cōtra virum: & consequitur oia bona sibi obligata: poterit ne ipsa habere talia bona sibi obligata pro quantitate dotis: vt pignori incumbat: sicut alii creditores faciunt, cum agunt hypotheca. vt no. C. de bon. aut. iudi. poss. Auth. ei qui iurat. vt sic hypotheca. intentanda per mulierem sit huiusmodi effectus. dicit q̄ non: nam ista mulier agit constante matrimonio ex speciali iure, & agit respectu certæ causæ: vt se, suosq;

alat de dote. ergo pro quantitate dotis agatur hypotheca: ria. si. C. communia de leg. in fi. & fi. no. Cyn. C. de iure do. l. j. in 15. q. ¶ Quartò quærit. pone q̄ vir constante matrimonio extra iudiciū mulieri restituit certa bona pro dote sua: & confessus est se vergere ad inopiam: vel coram iudice. & sic de plano confessus est vir: vtrum valeat ista restitutio, q̄ præiudicet viro, & alijs creditoribus, ne possint reuocare. Cy. in l. vbi. præalleg. in 12. q. tenet, q̄ non valeat talis contractus: quia habet instar donationis, vt ibi per eū. Bar. dicit, q̄ aut ista confessio est adiuncta cum veritate: quia ita apparet notoriè: vel probatur aliter ita esse: & valet restitutio: quia non prohibetur vir agnoscere bonam fidē. de ad. min. tu. l. quoties. §. sicut vir. ergo non poterit reuocare: nisi dedisset res maioris pretij, quæ caderent in damnum: creditores et̄ non poterunt dicere contra, dicto casu: nisi vt possent restitutione facta per iudicium contentiosum. aut illa confessio est falsa, & non coniuncta cum veritate: (quia nō apparet: vel probari non p̄t virum vergere ad inopiam:) & tunc est dubium. pro cuius solutione præmittit Bar. talē regulam. ¶ q̄ omnis contractus, ex quo dotis conditio fit melior: & vir non efficitur pauperior, est licitus inter virum, & vxorem. ff. de iure do. l. ita constante. & clarius eo. ti. l. fin. In proposito ergo. si vir assignauit vxori: vt ea habeat loco pignorum: tunc dotis conditio fit melior: & securior. & v̄. ex eo, q̄ res est pignoratæ: nec vir efficitur pauperior, cum de iure esset tacite obligata: sed tñ minus hēt maritus: quia administrabat istas res: modò mulier administrat. vtrum ergo ex hoc possit dici dotis conditio deterior: ita q̄ possit reuocari. dicit q̄ vsque ad quantitatem dotis ista donatio, vel administratio fructuum facta mulieri valet. vltra verò dotis quantitatem poterunt reuocari. casus est de do. inter. vi. & vxo. l. ex animo. creditores ergo, quod est ultra dotis quantitatem, poterunt reuocare. quod verò infra, non poterunt: cum sit facta restitutio ex vera causa in contentioso iudicio. Si uerò uir consignauit, uolens in eam transferre dominium: tunc est dubium. nam v̄, q̄ non possit fieri parti. C. si dos constante mat. l. j. & in Auth. de nup. §. dotis. cōtrarium tenet ipse. f. q̄ valeat: & in vxorem transeat dominium ista restitutio non fit ob aliud: nisi vt vxor se, suosq; alat, vt d. l. vbi. sed hac de causa p̄t dos restitui, ut l. mutus. §. manente. de iure do. præterea regula præcedens pro hoc facit. quia dotis causa non fit deterior: nec uir efficitur pauperior: quia fructus deseruiunt oneribus matrimonij: nec res restituta poterunt alienari. Non obstat. l. j. C. si dos constante mat. quia ibi restitutio, ut vxor sibi habeat: nec de cetero teneatur ad aliquid. hoc uerò fit ex causa limitata, & ut deseruiant fructus oneribus matrimonij, sicut prius: & pacta dotalia firma perdurent. Aduerte tñ: quia inter restitutionem illam, quæ fit ab eo, qui non uergit ad inopiam: & illam, q̄ fit ab eo, qui uergit, est dñia in periculo deteriorationis rerum, ut dicam j. proxim. q. Item aduer. quia in omnibus casibus prædictis requiritur, q̄ appareat infirm̄ dotis contractum ante matrimonium. nam si constante matrimonio confiteretur se dotem recepisse: & per illam dotem confessam restitueret bona sua. siquidem dos fuisset in rebus immobilibus: p̄sumptio est iuris, & de iure, q̄ fuerit fraus: & nullo modo præiudicet creditoribus, ut C. de dona. ante nup. Auth. sed iam. & ibi per Cyn. an autem ipse uir possit reuocare, plenè per Cy. C. de do. cau. l. qd̄ de succes. ¶ Quintò quærit. si tales res mulieri restituta: fiant deteriores: ad quæ pertineat commodum, uel incommodum. Rūd. aut fuerunt restituta: in pignus: & periculum est uiri. C. de pig. act. l. pignus. aut fuerunt restituta: in dominium: & tunc si quidem ex uera causa inopiæ: & periculū erit mulieris: quia illi res perit, cuius est. ut d. l. pignus. & eius erit commodum, sicut in alijs rebus dotalibus. de iure do. l. 4. & l. plerumq; in prin. & hoc

& hoc tenet Guil. in d. l. si noxali. §. j. Si uero fuerunt res restituta ex falsa causa inopia: tunc periculum est uirum: nam ad restitutionem lex duo requirit, scilicet causam iustam, ut se, suosque aliat, ut dixi. Item ut soluat mulieri non perditur, ut d. l. mutus. §. manente. Sed postquam perdidit uel data mulieri perditur: ergo restitutio uel non tenere in mulieris preiudicium. hoc uel tenere gl. in simili. ff. fo. ma. l. si cum dorem. §. j. in glo. super verbo iusti. commodum uero pertinet ad mulierem. quod dicit, ut no. Dy. in reg. qui sentit. de reg. iu. lib. 6.

63 ¶ Sexto querit. quid si fructus dotis non sufficiunt uxori ad alimenta: utrum uir teneatur dare ultra. dicit, quod sic, si hēt unde det: quia etiam nulla conū. tenetur eum alere. ut l. qd si nulla. de reli. & sum. fu. & l. si cum dorem. §. si autem. in fi. fo. ma. & dixi §. in 1. no. ¶ Septimo querit. quid iuris si fructus sunt tot, qui super sunt peractis oneribus matrimonii. dicit, quod uero restituuntur: nam dotis fructus debet esse uiri. ff. de iure do. l. dotis fructus. nam si eos vxor lucraretur, conditio uiri efficeretur deterior. quod nolunt hic iura, (ut supra dictū est.) Item esset quedam donatio, quod prohibita est inter uirum, & uxorem. pro hoc facit. C. de epif. & cle. l. 3. ¶ Octauo querit. utrum ista petitio, qua facit mulier uiro, habeat effectum solide actionis: an uero in quantum uir facere potest. gl. in l. si constante. in gl. vlt. d. l. tenet, quod exigat in quantum facere potest. Sed in l. vbi. tenet contrarium, quod exigit a muliere. Cyn. ibi tenet illam glo. Bar. tenet utraq; glo. uerum dicere: & diuersis casibus loqui. ad cuius euidenciam premitit, quod qui agit actione reali contra eum, qui habet beneficium, ne conueniatur, nisi quatenus facere potest, illud beneficium non habet locum: quia tunc agit contra eum, tanquam contra quemlibet possessorem, ut l. Nefennius. §. si. ff. de re. iu. & ita tenet Gui. de cond. inde. l. quo nomina. nunc ergo dicit, quod mulier agit hypo. sicut loquitur, l. vbi. tunc uir debet condemnari in solidum: quia tunc contra eum agit reali: tanquam contra quemlibet possessorem. Item nullum paratur sibi preiudicium, solu. mat. nam offerendo uxori, quod sibi debet cum effectu, habita ratione ne egeat: recuperabit hypothecam suam, & ibi no. dicit gl. [hoc casu.] & c. quasi dicat, quod agit hypoth. secus quando agit personali, quia iuris habet beneficium. Non obstat si dicis: non potest hoc allegare, cum alatur inde: nam dico, quod si illud beneficium suum modo non admittitur: nec posset opponere illam excep. fieret sibi in futurum preiudicium, solu. ma. nam cum mulier agit personali: dantur sibi res in solidum: & si transfret in eam dominium, solu. ma. ageret rei ven. per quam uir excuteretur in solidum, ut dixi. poterit ergo opponi illa exc. in illo iudicio: qua omissa fo. ma. uiro non esset consultum, ut dixi §. in 7. q. proximi articuli. ¶ Nono querit. quid si uir post restitutionem est effectus diues: nunquid dos sibi restituatur. glo. in l. vbi. dicit, quod non: sed remanebit penes uxorem. & hoc tenet ibi Cyn. per finem illius l. vbi. ibi [si quid inde postea acquisiuit.] Alii sunt in contraria opin. quod uideretur tenere Spec. in d. §. fin. ver. quid si. in fi. & hoc tenent etiam quidam moderni tali ratione. illud, quod fit propter inopiam, est temporale, donec veniant diuitia: ff. de mun. & hon. l. circa §. deficientium. & de va. mu. l. his oneribus. §. au. is. de iure immuni. l. semper. §. negotiatio. Bar. tenet se cum glo. d. l. vbi. quod sic probat: quandoquocumque casus est superueniens, qui ab initio impediret actum, qui tendit ad eundem effectum, cum actu gesto ex superuenienti casu, non tollitur quod est gestum. ff. ad l. fal. i. his uerbis. In fi. de lo. §. ex contrario. & per Dy. in reg. actus legitimi. de reg. iu. li. 6. hac autem restitutio facta est ad securitatem mulieris: ergo non tollitur restitutio iam facta. pro hoc allegat quasi calum. ff. qui satisd. cog. l. sciendum. §. fina. vbi cautio interposita pro securitate a paupere non possidentem non tollitur superueniente possessione: uel diuitijs. ratio

quia quod superuenit, tendit ad eundem effectum. scilicet ad securitatem. & per illa patet solutio ad contraria. scilicet ad §. deficientium. cum si. ibi. n. diuitia superuenientes tendunt ad contrarium cum actu iam celebrato. ¶ Decimo, & ultimo querit. nunquid ex istis bonis teneatur mulier alere uirum: & etiam focerum: & filios ex alio matrimonio. dicit, quod sic: si sint bona omnibus sufficientia: alia secus, quod dicit, ut no. Cyn. in d. l. vbi. in 1. o. q. & istas 40. quaestiones per ordinem reasum pfi ex repeti. dñi Bar. in casu. l. si constante. pro utilitate Canonistarum: qui de hac materia sunt multum nudi. & adde his. q. quam Barto. ponit circa hoc in l. post finitam. de suspect. tut.

ADDITIONES.

- a ¶ Ex pecunia. uide late do. Gui. Bot. in tract. de usu.
b ¶ Repetere dotem. Vide Bar. in l. j. C. de repu. & ibidem Ang. Bar. & Ioan. de Imo. in l. si constante. in 5. q. primae partis prin. ff. fo. ma. Io. An. in addi. Spe. de dote post diuor. resti. §. si. ver. quid si uir est. Alex. post Io. de Imo. in l. si cum dorem. §. si maritus. fol. ma.
c ¶ Repetere dotem. Vide quae dixi §. in cap. per vestras. in addi. incip. repetere dotem.
d ¶ Agat mulier. Vide gl. & Bal. in l. cum dorem. in ver. modo querit gl. C. de iure dotium.

S V M M A E.

- 1 Donatio inter uirum & uxorem est prohibita, constanter matrimonio. & an confirmetur iuramento. Et quid requiratur ad hoc, ut sit inefficax. nu. 5. Et qualiter possit confirmari. nu. 6.
2 Contractus alij extra donationem an possint celebrari inter uirum, & uxorem.
3 Donatio facta inter uirum, & uxorem an ualeat, si matrimonium fuerit nullum.
4 Donatio facta inter uirum, & uxorem, ante matrimonium an ualeat. Sponsalitia largitas quid dicatur.
7 Donatio inter uirum, & uxorem reuocatur tacite, & expresse, & nu. 8. Et etiam alio modo, nu. 9.
10 Dos debet restitui mulieri, soluto matrimonio. Donatio propter nuptias uiro. An hoc sit simpliciter uerum. nu. 19.
11 Uir potest lucrari dotem, pacto, & consuetudine.
12 Pacto, quod non potest induci: nec consuetudine, nec statuto.
13 Donatio si non constat, quod facta fuerit in sponsam, uel uxorem, an ualeat.
14 Donatio causa mortis non indiget insinuatione.
15 Coniugum quando non apparet, quis prior deceberit: quis sit presumendus.
16 Uir si soluerit dotem, constanter matr. an liberetur.
17 Res in dotem data, uel pro dote obligata, uel in donationem propter nuptias, si de consensu mulieris in alium transferatur, an sibi preiudicet.
18 Mulier si alienat rem dotalem uiro, an ualeat talis alienatio.
20 Pater, uel extraneus ad hoc, ut sibi quarat: quando necesse sit, quod stipuletur, uel paciscatur.
21 Pater quare potest ante matrimonium quandoquocumque stipulari: licet promiserit extraneus non.

Com-

22 Communio: quare non sit inducta inter patrem, & filium in dote.

23 Actio competens patri, & filia an sit una, uel plures. Et si est una, qualiter possit esse communis patri, & filiae. nu. 25.

24 Delictum filia an noceat patri in dote communi.

26 Pract. ca. quae sit in exercitio actionis de dote.

27 Verba praeteriti temporis apposita in instrumento circa id, quod possibile fuit interuenisse tempore coecepti. tunc presumuntur apta.

28 Maritus fuit confessus habuisse dotem integrā a patre, uel extraneo, quam promisit restituere: deinde pater, uel extraneus promisit marito, non obstante dicta confessione, ipsam dotem sibi soluere: an heredes mariti debeant restituere dictam dotem mulieri, pretendenti dotem fuisse solutam.

29 Filia, mortuo patre, alijs instituta heredibus: an ius, quod pater habuit in dote, transmittet ad heredes suos.

30 Actio an competat filia in dote aduentitia, etiam patre inuito, quod sic.

31 Actio cuius erit in dote profectitia, quando ipsa filia est stipulata, patre uolente: uel pater eius nomine.

32 Dos profectitia, ubi nulla stipulatio interuenit: & filia in potestate mortua est in matrimonio cum liberis: an debeatur patri: uel debeat remanere penes maritum filia defunctae cum liberis pro eiusdem liberis.

33 Pater, uel extraneus dedit dotem pro muliere: & stipulatus est dotem sibi reddi, si mulier decederet in matrimonio sine filijs: postea dicta mulier dececit in matrimonio cum filijs: an dicta dos cedat lucro mulieris. Quid si filia ingrediatur monasterium. nu. 34.

35 Pater dedit in dotem mille filiae, si nubere: ipsa non uult nubere, sed religionem intrare: an habebit dictam dotem.

36 Filia, si accepit dotem: soluitur matrimonium morte eius: an pater teneatur ad restitutionem.

37 Pater an teneatur expresse se obligare pro filio, quando ei datur dos.

38 Instrumentum si dicat, patrem, & filium recepisse dotem: an presumetur, quod quilibet acceperit dimidiam: an uero presumantur duo rei in solidum. an quod tota dos peruenit ad manus patris.

39 Pater accepit dotem a nuru: deinde emancipauit filium: filius, & nurus habitant seorsum a patre: modo filius petit, ut pater consignet sibi hanc dotem, quam pater uult retinere: dimidiam ususfructus debet habere in premium emancipationis quid iuris.

40 Incorporalia (ut seruitutes ususfructus, & similia) si data sint in dotem: quid ueniet in restitutione, soluto matrimonio.

41 Res in dotem traditae si sunt euictae a uiro, constanter matrimonio, quid eo soluto tenebitur restituere.

42 Compensatio de simili quantitate an possit opponi contra mulierem repetentem dotem.

43 Extenuatio item an possit opponi.

44 Exceptio dominij an possit obijci contra mulierem repetentem fundum datum in dotem.

45 Actio de dote quando nascatur.

46 Mulier dedit dotem pacto appposito de lucranda quarta, sine tertia parte dotis: donatio propter nuptias nulla facta fuit: soluitur matrimonium morte uiri: uxor

superstes petit in bonis uiri tantum, quantum erat illi quarta, uel tertia, quam uir, si superuixisset, suis se lucratus: an bene putat.

Donatio. Sunt duae partes. secunda

monstrat, quae, & qualiter donatio facta inter eos iuges ualeat: uel non. In secunda docet, an sit reddenda dos, & donatio propter nuptias, fo. ma. ¶ No. primo, quod donatio inter uirum, & uxorem prohibita est, constanter matrimonio. rō redditor in prin. primae gl. est. n. moribus interdicta, ut gl. dicit. ex qua rōne argue, quod talis donatio non firmat iuro, ut in reg. non est obligatorium. de reg. iu. li. 6. In contrarium facit: quia tale iuramentum potest seruari sine interitu salutis aeternae. ergo firmat contractum, ut c. cum contingat. de iure iur. & c. quamuis. de pact. li. 6. & hac rōne, & pluribus alijs ista partem tenet Gui. de Cu. in l. si possessori. §. item si iurauero. de iure iur. Non obstat. quod lex dicit: quod est moribus prohibita. quia gl. 3. l. j. ff. eo. ti. exponit moribus. i. de iure ciuili. ¶ Secundo no. quod specialiter inter uirum, & uxorem lex prohibet contractum donationis, ut hic, & in toto ti. ff. & C. de donat.

inter uirum, & uxorem. ¶ quid ergo in alijs contractibus: an possint celebrari inter uirum, & uxorem. dic, quod sic, bona fide: non in fraudem donationis. uel tenet emptio, & uenditio bona fide facta inter eos, ut l. quod autem. §. si uxor a marito. ff. eo. titu. utrum autem in dubio presumendum sit uenditione sic factam animo donandi: uel bona fide. dic, quod bona fide: nisi contrarium doceatur, ut no. gl. in l. si sponsus. §. circa uendi. ff. eo. ti. ar. contra eius, quod h. in l. cum quis. §. pe. & fi. ff. de le. 3. & l. qui testm. de prob. ¶ Tertio no. quod dicit [constanter matrimonio.] & c. & ibi [quia inter coniuges.] quia requiritur ad hoc, ut donatio sit inefficax, quod sit matrimonium inter eos.

¶ quid ergo si matrimonium inter eos contractum sit nullum: an ualebit donatio inter eos. dic, quod non. ff. de l. 3. concubinae uero an donatio facta ualeat. dic, ut no. Bar. in l. donationes in concubinam. ff. de donat. & l. qui concubinam. de leg. 3. ¶ Quarto no. ex eisdem uerbis, quod ad hoc ut donatio sit inualida, requiritur, quod fiat constanter matrimonio: tante matrimonium ergo donatio facta, ualeat statim, & appellat sponsalitia largitas, nec repetitur solu. ma. ut l. in minorib. C. de don. ante nup. donatio et propter nuptias ualeat statim. de qua loquitur illud. c. 3. §. sane. quid iuris de ista sponsalitia largitate, si matrimonium non sequatur. dic, ut no. in l. cum uenit. C. de don. ante nup. ¶ Quinto no. quod ad hoc ut donatio sit inefficax, requiritur, quod donans efficiatur pauperior: & quod donum accipit, locupletior. de hoc gl. 2. ¶ Sexto no. quod donatio inter uirum, & uxorem confirmatur obitu donatoris, & intellige, obitu naturali: ciuili uero morte utrum confirmetur. distingue tria genera donationum: nam aliqua est donatio inter uirum, & uxorem. de qua in isto c. quaedam est donatio cau. mor. quaedam est donatio inter uiuos. & in qualibet queri potest: utrum morte confirmetur. de prima. s. inter uirum & uxorem. dic, ut l. res uxoris. C. eo. ti. & l. cum hic status. §. si donator. eo. ti. de secunda. s. de don. cau. mor. dic, quod infirmat ad instar legatorum. C. ad leg. fal. l. in donationib. de tertia scilicet donatione inter uiuos, utrum donantis condemnatione refundat. dic, ut l. post contractum. ff. de don. & l. si quis posthac. de bo. praer. & hoc no. in d. l. res uxoris. ¶ Septimo no. quod donatio inter uirum, & uxorem reuocatur tacite, & expresse. mors tamen non inducit reuocationem: sed prior uoluntas, & propositum post mortem intelligitur perdurare: sicut post furorē, & dementia. ut c. maiores. in fin. supra de bap. facit ad no. Bar. in l. centesimis. de uerb. ob. & cap. si gratiosae. de rescr. lib. 6. ¶ Octauo no. quod tacite, & expresse potest iste contractus per niam reuocari: similiter & contractus mandati, ut l. si cum Corn. de sol. similitur & uoluntatis,

tatis, vt l. si mihi & tibi. §. in legatis. de leg. j. & l. 3. §. si. de adi. leg. & dicimus alibi, qd eadem est vis tacite, & expressa dispositionis, vt l. cum quid. si cer. pe. & l. item queritur. §. fin. si. loca. & l. item quia. de pac. ¶ Nono no. qd illa donatio reuocatur, si praecefferit, qui donatum accepit: similiter donatio ca mortis, vt l. non ois. ff. si cer. pe. hnt. n. ista dispositiones, q confirmantur morte, similitudinem quandam cu vltimis voluntatibus: vt sint irrita, vel ualide de natura contra. ¶ Decimo no. in §. sane. qd solu. matr. dos debet restitui mulieri: & donatio pp nuptias viro. & sic dos, & donatio ambulat pari passu, quod ad restitutionem: non aut quod ad lucrum fructuum: maritus. n. lucratur, constante matr. fructus dotis: sed non mulier donationis. quam ergo vtilitatem mulier ex done consequitur. dic ut no. in Auth. dos data. C. de don. an nup. & l. fi. eod. tri. post princ. ibi [noie, & substantia nihil distat a dote an nuptias donatio] &c. ¶ Undecimo no. qd pacto, & consuetudine fit vir lucrari dote: & vxor an nuptias donatio. & intellige pactum, & consuetudinem in lucrando quod ad superuientem, vt l. j. ff. de dote ple. pactum ergo, & consuetudo ambulat pari passu. ut l. de quibus. ff. de legi. j. & illud, qd non fit induci pacto, non poterit induci consuetudine, vel statuto, ut not. C. de decu. in rub. facit quod no. in l. no impossibile. de pac. Quid aut iuris sit, si de dote data, & pacto apposito supra ea lucranda, nulla sit res constituta. de dote dicam. j. & no. Cy. in Auth. dos data. ubi dicitur. [dos data donatione pp nuptias meret] &c. quod intantum est verum: qd si constituta sit dos, & non tradita: non cogatur ipsam mulier viro dare: nisi receperit ab eo donationem pp nuptias. & ita dicit Spe. eo. ti. ver. qd ergo si mulier. quod no. ¶ Duodecimo no. in lucro dotis, & donationis pp nuptias, qd ex pacto proficiscitur, est seruanda aequalitas: & inaequalitas in quantitate, vel quora ad aequalitatem reducitur, maiorem lucri parte ad minorem redigendo: & aliquod ad nullum: licet in hoc multi contra, vt dicam j. & no. in l. lege Leonis. C. de pac. co. uea. ¶ Op. & v. sp. itatim valeat donatio inter vir. & vxor. vt ff. eo. l. inter eos. & l. cum hic status. §. si quis sponsam. So. dicit gl. aliud in donatione inter uir. & vxor. qd prohibita est, vt hic. aliud in donatione inter sponsam, & sponsam, qd valet, vt in contrario. facit hoc ad no. s. de conuer. coniug. c. ex publico. ¶ Sed hic incidenter queritur. qd si non constat, vtrum in sponsam, vel uxorem sit collata donatio (quia forte die sponsaliorum fuit matrimonium consummatum) dic, qd si donatio fiat in domo vxoris, praesumitur facta an matrimonium: si vero fiat in domo uiri: praesumitur facta post matrimonium, vt C. de don. l. cum te. & l. pe. §. si. ff. eo. & ibi no. qd aut si donatio fiat in itinere, no in domo uiri, vel vxoris. dicit gl. in d. l. cum te. perinde haberi, ac si facta eest in domo sponsae. aliter ibi Cy. multum ergo operat ad matrimonium ductio ad domum: na et facit praesumi matrimonium esse contractum p verba de pnti, vbi alia non psumeret, ut no. de cod. & dem. l. cui fue. ¶ Ex his patet, qd multum interest, fiat denunciatio sponsae an vxori: nam prima irrevocabiliter tenet, si matrimonium subsequatur. Si vero non sequitur, vel p casum, vel factum tertij, vel alterius contrahentium: an ista sponsalitia largitas possit repeti, & qua actione. dic ut no. Cyn. in l. cu ueteri. & l. si a sponso. C. de do. an nup. ¶ Sedo opp. & v. qd donatio inter vir. & uxorem non confirmet obitu donatoris, vt l. donec. C. e. ti. sol. intellige confirmari: nisi excedat modum limum: in excessu. n. no confirmatur: nisi fuerit actio insinuata, vel confirmata in vltima voluntate. his. n. casibus et vltra limum modum tenet, vt d. l. donationes. & hoc in gl. j. & illa l. ponit dnam inter confirmationem, qd fit per testm (quia tunc valet a tpe confirmationis) & illam, quae fit per insinuationem: quia illa, morte secuta, trahitur retro: sicut alia rati habitationes: & ut ibi no. vtrum trahatur retro quod ad do

minium, & quod ad fructus. dic ut ibi no. & l. talis scriptura. de leg. j. per gl. & Bar. patet igitur, qd sicut donatio inter uiuos requirit insinuationem, si excedat 500. aur. ut l. sancimus. C. de don. ita & donatio illa. similiter & donatio inter patrem, & filium, vt d. l. donationes: donatio vero propter nuptias quod ad eius lucrum ex pacto proueniens, vtru indigeat insinuatione. dic ut in Auth. eo decursum. posita supra l. fi. C. de don. ante nup. qd donatio aut ca mortis non indiget insinuatione. vt l. fi. C. de do. cau. mor. ¶ Tertio extra gl. op. & v. qd donatio inter uir. & uxorem. non confirmetur morte, vt l. Papi. ff. de don. inter uir. & uxorem. sol. tex. iste, & similes debent intelligi, qd deuentum est ad traditionem rei donatae, si vero nulla sit facta traditio, sed in nudis finibus donationis: tunc donatio inter uir. & uxorem. non confirmatur morte. & ita loquitur l. Papi. quae limitat omnia iura, quae dicunt talem donationem morte confirmari. Sed idem dicas, si peruentum est ad quasi traditionem, ut no. in l. quod de suo. C. de dote cau. non nu. Sed hic incidenter queritur. ista donatio inter uir. & uxorem. est similis quod ad confirmationem eius per mortem donationi collatae per patrem in filium in potestate, ut l. donationes. C. eo. & no. hic in glo. 2. utrum ergo quod ad hoc, qd confirmetur morte donatis, sit necesse, qd deuentum sit ad traditionem, sicut s. dictum est in prima glo. quod no. in l. cum de in rem verso. ff. de usuc. in gl. anategora. Ista tñ gl. in quantum dicit, per oia fore similem illam donationem inter uir. & uxorem. facit in contrarium. ¶ Quarto oppo. & v. qd licet alter efficiatur locupletior, alter pauperior: tñ ualet donatio, vt l. quod si vir. ff. eo. ut in gl. 2. qd regu la est, qd traditur in tex. qd tñ fallit in multis casibus, ut in ea patet. ¶ Quinto extra gl. op. ad §. sane. vbi tria dicunt. primum, qd dos debet restitui. scdm, qd mulieri. tertium, qd soluto matrim. Ad primu op. qd non debeat restitui: sed cedat lucro uiri, vt c. plerunq. s. eo. so. regula est, quae hic tradit. fallit ibi, cum mulier commisit adulterium. fallit et hic, cu pactum, vel consuetudo se habet in contrarium. his. n. casibus dos remanet penes virum. Item in alio casu mirabili. s. cum maritus superstes est inops: tunc. n. lucrari debet dote, vt in Auth. praeterea. C. vñ uir & uxorem. Sed illa Auth. hoc no dicit: sed qd si matrimonium sit sine dote, & unus coniugum diues praemoriatur, alter superstes sit pauper: qd superstes het partem in bonis defuncti: ergo non dicit, qd maritus no lucratur dote. Sed collige argm hic ex illa Auth. a contrario sensu: na si matrimonium sit sine dote, uult illa Auth. superstes lucrari parte bonoru, ut dixi. a contrario ergo sensu, si sit cu dote, lucrabit ipsam. & ita dicit Cy. in l. licet. C. de in do. qd est ualde no. & tenendu menti, scdm eu. ad scdm, qd non debeat restitui mulieri, sed alteri. & ad tertiu, qd no solu. ma. sed ante, oppone, & solue, ut dixi. s. c. j. in prin. ¶ Sexto et extra op. & v. qd ista donatio pp nuptias, qd fit uxori, sit derisoria, & inanis, postq est reditura ad uirum, solu. ma. na nullu comodum est mulier consecutura: quia ex rebus sic donatis, constante matr. non lucratur fructus, ut no. in Auth. dos data. C. de don. an nup. frustra ergo donatio celebrat, ex qua mulier comodum non consequitur. ar. ff. ut le. no. ca. l. stipulatio. §. diuus. Sol. dic, qd duplex est utilitas. prima in remittendo iura obligationis, vt C. ad Velleia. Auth. siue a me. & qd ibi no. scda utilitas est in lucro, scdm qd pacta inita supra dote per uirum, no tacite repetita vñ in done illa. ut dixi s. in l. 2. no. ¶ Venio ad qones. dr in prin. qd si donator praecedat, donatio confirmatur, si donatarius irritatur. qd si de prioritate, & posterioritate no liquet: quia simul naufragio, vel incendio perierit. dicit gl. qd valet do. ut l. cu hic status. §. si ambo. ff. eod. & facit hic ad q. si statuto cauet, qd uxore decedente in matrimonio uir lucratur certam parte dotis: si maritus, & vxor in nauigio perierunt: & hñdes uiri perat. lucru, tanq uxore praecedat: contra vero hñdes uxoris dicant

cat uirum praecedisse. dic vt in l. q. duos. §. si maritus. ff. de rebus dub. & ista materia de duobus pariter morientibus versari pot in contractibus, & vltimis voluntatibus: cum no constat ex pluribus, quis prior decesserit: & prioritas, vel posterioritas facit, vt vni magis, qd alteri emolumentum hereditatis proueniat. quid in dubio praesumamus. dic vt plenep Bar. in l. qd de pariter. ff. de reb. du. ¶ Sedo quero. dicitur in §. sane. qd soluto matrim. debet dos restitui mulieri. qd si constante matrimonio maritus restituit, siue soluit. Rñdeo, in dictis casibus expsis in iure pot soluere: & soluendo liberatur: vt cu verget ad inopia, vt dixi. s. c. pximo. et in certis casibus, de quibus in l. quauis. ff. so. ma. In alijs vero casibus dicit gloss. qd no liberatur: nisi mulier sit effecta locupletior, vt l. j. §. si constante ma. Ita no. in l. 3. ff. so. ma. quam ibi tenet Bar. p. tex. in Aut. de nu. s. dotes. & de iure do. l. fi. Nec ob. ff. ad Vellei. l. si vir vxori. §. j. qd intelligit, qd ibi soluebatur in casu pmissio. Iaco. tamen tenuit contrarium, s. qd contingat liberatio ex tali solutione. allegat l. debitor. ff. de iure do. Sed ibi no loquitur in dote soluta viro: sed in dote pmissa: qd dos promissa pot restitui mulieri, constante matrimonio, vt ibi. & no. in l. si constante. C. de don. ante nup. uel dic, qd d. l. debitor. facit pro, & non contra. ibi [no contingit liberatio ipso iure: sed cuiusda compensationis.] vt ibi dicit tex. & ita eest in quaestione proposita: quae est exc. compensationis, quatenus mulier est locupletior: non autem contingit liberatio ipso iure. et ista quaestio procedit, cum dos soluitur mulieri. ¶ Si autem res in dote data, vel pro dote obligata: vel in donationem propter nuptias de consensu mulieris in alteru transferatur: an sibi pndicet, so. ma. sic distinguit Cy. aut mulier consentit alienationi rei dotalis: aut rei ppriae ipsius uiri: aut rei sibi donatae ppter nuptias. primo casu, aut est pprie dotalis, puta inestimata: & no ualet alienatio etiam cu consensu mulieris uallato iuramento, vt l. no dubium. C. de legi. secus de iure nostro, c. cu contingat. de iure iur. si uero no est proprie dotalis: quae sit datus aestimatus: & tunc pot cõsentire: & p iudicari, si non fuerint minores, ex quibus possit satisfieri vxori, ut C. ad Velleia. Aut. siue a me. i. cõdo casu, qd consentit alienationi rei ppriae mariti: & potest. quod dic, vt l. iube mus. C. ad Velleia. tertio casu, qd consentit alienationi rei donatae ppter nuptias. & dic, vt dicta Aut. siue a me. p dicta autē habent locum, quando mulier alienat ipsa: sed uir de eius consensu. qd ergo si ipsa mulier alienat re dotalem, volente uiro. Ia. de Are. tenet, quod possit dos mulieri restitui, constante matrimonio. uideatur, quod teneat alienatio. & hoc refert Cy. in l. praediu. C. de iure do. Bar. j. in l. aestimationis. ff. sol. ma. ¶ Tertio quero. dicitur hic, quod dos debet restitui mulieri, so. ma. quero, utrum hoc sit indistincte uerum. dic, quod non. Sed debes aduertere: quia quaeque dat dote ipsa mulier uiro suo: & tunc est uerum, qd debet sibi restitui, & habet actione ex stip. tacita. de qua l. i. C. de rei uxore. act. & qd iuris sit, si ipsa dat, & alium adhibet, ut stipulet solu. ma. utrum ille uideat adhibitus: ut administret, uel aio donandi. dic ut l. quae dotis. ff. so. ma. quaeque dat dote pro muliere extraneus: & distingue. nam quaeque stipulatur, uel pacifici sibi reddi: & tunc sibi competet repetitio, & mulieri, ut l. unica. §. accedit. C. de rei uxore. act. quaeque stipulatur reddi mulieri: & ex sua stipu. no uf queri actio mulieri: quae alteri stipulari, & c. ut l. stipu. illa. §. alteri. de uerbo. obl. fallit in casu. l. Gaius. ff. so. mat. & l. si genero. C. de iure do. quandoque stipulatur sibi: & ex dispositione tñ iuris illo casu competet repetitio mulieri, postq sibi non fuit stipulatus, vt d. §. accedit. & l. si cum dote. in prin. ff. soluto matrimonio. ad hoc l. certi conditio. §. si nimos. ff. si cer. pet. quandoq stipulatur sibi, & mulieri: & tunc sibi queritur p parte: p alia parte mulieri ex iuris dispositione, vt dixi, argu. l. si mihi & tibi. de verb. oblig. quandoq stipulatur sibi, aut mulieri: & tunc idē, qd si per co-

putulatiua fuisse stipulatus, vt dixi, ar. l. cu qda. in fi. C. de ver. signi. quandoq extraneus stipulatus fuit simpliciter reddi: & tunc uidetur, quod in dubio praesumatur stipulatus sibi: quae extrinseca persona non intelligitur, vt l. si ita stipulatus. §. Chrisogonus. de uerbo. obliga. & impersonalis uerboru conceptio referenda est ad stipulationem, vt in Aut. si quado. de consti. pecu. In contrarium uidetur casus. ff. solu. ma. l. post dote. secundum quartam lectionem: quae habet, qd fauore dotis uideatur in dubio stipulatus ei reddi, cui de iure debuerit. quandoque extraneus simpliciter pro muliere dote dedit: tunc in dubio uidetur uoluisse donare: & mulieri repetitio competit, ut d. §. accedit. & hoc uerum, quando post dationem dotis matrimonium est secutum. si uero non sit secutum, vtrum repetitio competat mulieri, an extraneo, qui dedit. dic, qd extraneo: quia ista praesumpta donatio habet tacitam conditionem, si matrimonium sequatur, ut l. si ego. & l. stipulationem. ff. de iu. do. hinc est, qd si extraneus stipulatur sibi in omnem casum, quo matrimonium solueretur: si matrimonium non sequatur, debet sibi fieri restitutio, tanquam iste casus omissus relictus sit dispositioni iuris cois. & ita intelligitur l. si extraneus. ff. de cond. ob cam. habes ergo ex praedictis plura membra in extraneo. nam quandoque dat dote simpliciter: quaeque stipulatur sibi: quaeque mulieri: quaeque sibi, & mulieri: quaeque sibi, aut mulieri. quaeque impersonaliter reddi, non expresso, sibi, uel alteri: & in quolibet casu quid iuris sit, ex praedictis patet. addendo, qd quod ad hoc ois, qui stipulatur, intelligitur extraneus: nisi sit de ascendentibus habentibus in potestate, vt d. l. unica. §. extraneum. de rei uxore. ac. quaeque dat dote p mulieris: & illud membrum sub se claudit totam materiam communem de dote, quae est inter patrem & filia. in qua dicas, qd quandoque pater stipulatur sibi reddi, soluto matrim. quandoque sibi, & filio: quandoque filia tñ: quandoque stipulatur sibi in vnum casum: quandoque simpliciter dat dote pro filia, nemini stipulando: quaeque simpliciter reddi, p ut dilinxi s. in extraneo. inter quos tamē est dña in primo membro: nam extraneus dote dando, appropriat sibi actionem de dote, nudo pacto pacificando: sed non pater, nisi fuerit stipulatus. iste est casus in l. auiam. C. de iure dot. qd sit ratio, ibi redditur in gl. ¶ Sed hic incidenter queritur. ad hoc ut pater, vel extraneus sibi querat, quando est necesses, qd stipuletur, vel pacificatur: vtrum tempore pmissionis dotis, vel tpe dationis, si forte inter promissionem, & traditionem fuerit interuallum tps. Rñd. l. dicit, qd pater, vt appropriet sibi secundam actionem, debet sibi incontinenti stipulari. quae autem intelligatur incontinenti in eo, uel extraneo. Bar. in l. quoties. ff. so. ma. ita dicit, qd aut dat dote p: aut extraneus. primo casu aut matrimonio est contractu: & semper dr incontinenti, siue praecederit promissio de dote danda, siue non. vt d. l. quoties. uerficu. planē post matrimonium. dic in prin. aut praecedat promissio: & debet intelligi incontinenti, tpe promissionis: alia ex tunc quereretur ius filio, vt d. §. accedit. & de pac. conuen. l. ex more. quod intellige, si pmissio est facta tpe matrimonij: vel post. na si ante tempus matrimonij, semper quod ad patrem intelligitur incontinenti, vt dixi. Si uero extraneus dote dedit: si nulla praecedat promissio, dr incontinenti, tpe traditionis, vt d. §. accedit. Si uero praecedat promissio, dr incontinenti tpe ipsius promissionis: siue fuerit facta ante matrimonium, siue post. ut l. ex more. praalle. & no. in d. §. accedit. Idem putat Bar. si tempore pmissionis apponatur pactum de promissione facienda supra restitutione so. ma. arg. l. Modestinus. ff. de solu. ¶ Sed querit. qd quae est ratio, qd pater ante matrimonium quicunq pot stipulari, licet promiserit, extraneus non. dic, qd ro est: quia pater ante contractum pot semper contracta spofalia dissoluere. & sic si est in eius potate, vt matrimonium contrahatur, Pet. de Anch. sup. 4. Decre. p vel

vel non: merito est etiam in eius potestate suppleri dotem, sed in potestate extranei non est dirimere sponsalia eodem matri. nec stipulari dotem. sed post contractum matrimonium in neutrius est potestate dissolvere matrimonium, inuita muliere, vt l. diffentiētis. C. de rep. & istam rōnem ponit tex. in l. adoptium. ff. de iure do. & ideō hodie de iure canonico, secundum quod non posset pater dirimere sponsalia & filia contracta, vt c. j. C. de despon. impu. non posset post pmissionem semper an contractum matrimonium sibi stipulari, inuita filia. & ista sunt dicta Bar. in d. l. quoties. ff. solut. ma. & hoc de primo membro. qnq; p̄ stipulatur sibi reddi: qnq; verō stipulatur sibi: & filia: uel filia: tm̄. dic. vt l. cū patrem. C. de iure do. Quarto casu qn stipulatur reddi simpliciter, est casus in l. post dotem. ff. so. ma. qnq; pater stipulatur sibi reddi in vnum casum, puta diuortii: tunc in casu omissio an sit actio cōis patris & filia: uel filia: tm̄. dic. vt l. si cum dotem. in prin. ff. so. ma. qnque pater dat dotē pro filia simpliciter: tunc sol. ma. cui competat repetitio, tex. dicit, qd dos est patris, & filia: & sic cōis in isto casu, vt l. 2. ff. so. mat. vtrique ergo debet restitui: & pater exigere de consensu filia: uel filia: non praiudicat exigendo: vel aliter paciscendo cum haredibus mariti, vt l. 2. §. denique. & §. fi. ff. so. mat. & l. non solum. ff. eo. & j. dicam latius. ¶ Quarto quāro iuxta prædicta. cum iure Dige. quicquid querebat filius, querebat patri, vt l. placet. ff. de acqu. hær. & Inst. per quas personas nobis acqui. §. j. ¶ quare in dotem non induxerunt istā communionem, quā impedit patrem: ne dotem exigat sine filia: voluntate: nisi caueat de rato, vt d. l. 2. §. voluntate. & v̄ hoc mirum, cum pater tanquam legitimus administrator habeat ēt̄ hodie exercitium actionum filio competentium, vt l. j. C. de bo. mater. & sic non deberet cogi satisfacere, vel cauere de rato, vt l. fi. §. defensionem. C. de admi. tut. ad hoc rūdeo. & primō quā fuit ratio, quā mouit iurislator rem ad illam cōionem a inducendam. dicit gl. qd fuit paterna pietas: & eius officij cura, ne filiam sapius dotare cogatur, si sine eius voluntate dotis actio filia: concedatur. Ita dicit glo. in d. l. 2. ver. qd si in patris. & hæc ratio concernit filiam: ne exigere ipsa sola possit. addit ibi Bar. rōnem, quare etiam solus pater exigere prohibetur. est enim ratio; qd si pater solus exigeret, posset eam consumere: & sic remaneret filia sine dote, vt j. eo. l. si cum dotem. §. eo autem tpe. & de iure Dig. ista cōio inducitur in dote: & est speciale fauore dotis: pro qua etiam constituenda potest filia implorare officium iudicis contra patrem: vt secundum vires primonij, & dignitatis constituat sibi dotem, vt l. qui liberos. ff. de ritu nup. & l. quāro. de iure dotium. Item si soluatur matrimonium morte viri: & dos ad patrem redeat vigore stipulationis: vel aliter cogitur sine diminutione dare filia: secundum nubenti, vt Auth. sed quamuis. C. de rei vxo. act. hinc dr̄, quod dos est patrimonium mulieris, vt l. 3. §. sed vtrum. ff. de mino. & l. Pomponius Philadelphus. ff. fam. ercisc. ad id, quod dixi mirum esse patrē cogi cauere, cum sit legitimus administrator, responde, vt no. Bar. in l. 2. §. voluntatis. præalle. Et ista, quæ dicta sunt de communionem inter patrem, & filiam in actione de dote, intelligitur in dote profectitia, q̄ quando dicitur: dic vt l. profectitia. ff. de iure do. In aduentitia verō non est ista communitio. Ideo filia potest agere sine consensu patris, vt in Auth. quod locum. C. de collat. vbi de hoc. ¶ Quinto quāro iuxta iam dicta: tan actio competens patri, & filia: sit una actio, vel plures: & v̄, qd plures. vt d. l. 2. ibi [& puto nec eam actionem missam.] & c. nam copularia inclusa in dicta negatiua [nec] ostendit diuersitatem actionum esse: & sic plures. Item, qd ex vna iniuria illata filio oriuntur plures actiones: vna sibi: altera patri, ff. de iniurijs. l. pater. similiter in duob. reis duæ sunt actiones ad idē debitum competentes, vt l. si reus. de duo. reis. præterea pa-

ter agens cauet de rato, vt d. l. 2. §. voluntatis. & l. non solum. §. sed si dotem. ff. de procura. sed si ageret nomine proprio, non caueret. & istas rationes adducit Bar. in d. l. 2. §. item si voluntatis. vbi tñ concludit contrarium cum Io. f. qd sit vna: & inducit ad q. tan si filia aliquid committat, pp quod debeat dotem perdere: an delictum suum nocebit patri in illa dote communi. & tenet, qd non: sed sibi filia: patre mortuo, per illum §. Item si voluntatis. & §. cum autem. in Auth. de nup. ¶ Sed iuxta prædicta quaritur. ¶ cum conlaserim, qd sit vna, non plures: qualiter est communis patri, & filia: glo. dicit sicut duobus haredibus, vt l. ea quæ. famil. ercisc. tamē pater habet exercitium partis suæ, & partis filia: Sed ista nō est bona similitudo: qd tñ nō deberet habere exercitium actionis: nisi pro parte sua, vt l. pro hareditarijs. C. de haredi. actio. vel dic, qd est communis, sicut in duob. reis: quia quilibet habet actionem insolidum: sed hoc plus hær pater: quia habet exercitium volente filia. Sed contra hoc facit: quia etiam filia habet exercitium, volente patre, vt C. de colla. Authen. quod locum. Sed exemplum illud de duobus reis non est bonum: na in duobus reis sunt plures obligationes, & plures actiones, vt d. l. si reus. & l. goueraliter. de duobus reis. sed hic est vna tantum, vt §. dixi. & hoc dicit glo. in l. qui hominem. §. gener. de solu. Dyn. dicit, qd illa communitio est, sicut in pluribus haredibus eius: qui stipulatus est indiuiduum, vt l. 2. §. ex his. de verbo. obliga. hoc tamen est hic plus: quia non potest alter agere sine altero. ratio est propter spem consolidationis: quæ est, ut altero moriente consolidetur in alterum, vt dicam infra. & ita intelligitur glo. in d. §. gener. Sed tunc dices. si ita est, qd vtrique competat actio insolidum: vnde est, qd alter cauet de rato pro altero: videtur enim hoc contra l. non solum. de procur. Solu. dicit glo. in l. non solum. ff. so. matrimon. quia hoc ideō est; quia consensus alterius requiritur: sed in duobus reis secus est: potest enim vnus ex reis credendi agere sine consensu alterius: nec tenetur cauere pro eo, vt no. Cyn. C. de duob. reis. Auth. hoc ita. Sed licet non teneatur cauere de rato: tenetur tamen cauere de defendendo reum, si alio conueniatur, tex. est no. in l. fideicom. §. plerunque. in fi. ff. de le. 3. ¶ ¶ Sexto quāro: quia illud exercitium actionis de dote qnque est concessum patri: qnque filia: & qnque cum voluntate: qnque contra voluntatem: qnq; cū cautione de rato: qnq; sine quāro, q̄ erit practica huius materie. dicit Bart. qd qnq; pater agit, & sufficit probare filiam scire, vt l. 2. in fi. solu. ma. A ut nihil probat: & admittitur cum cautione de rato, vt ibi. Sed si filia contradicit expresse: debet examinari causa contradictionis. & si iustam allegat, pater non audietur, vt l. si cum dotem. §. eo aut. ff. so. ma. si iniusta, secus. é. t. l. dotem. Idem dico, etiam si liqueret patrem esse vilē personam: posset enim ex suo officio non admittere, ut d. §. eo autem tpe. & per hoc ibi dicit Bar. qd in quibusdam ciuitatibus est statutum, qd mulier non possit contrahere, uel testari sine consensu consanguineorum. & si consanguinei requisiti nollent consentire: ad iudicem spectat examinare causam contradictionis. & si quidem est iusta, bene quidē: alia debet permittere contrahere mulieri, & testari. facit quod no. in l. cum non solum. §. necessitatem. de bo. q̄ lib. & prædicta procedunt, cū p̄ agit. si verō filia agit absq; p̄: tunc aut p̄ est p̄sens: & dēt docere de expressa voluntate patris, vt no. in l. si cum dotē. §. j. so. ma. aut p̄ non est p̄ns: & admittitur filia cum cautione de rato, vt d. l. si cū dotē. §. si p̄. aut p̄: siue p̄sens, siue absens contradicit expresse: & examinatur causa contradictionis, vt d. §. eo aut tpe. vbi ita dicit Bar. ¶ Septimō quāro. dixi, qd p̄ non pōt exigendo p̄iudicare filia. Item dixi, qd incontinenti p̄, vel extraneus sibi stipulando, appropriat sibi actionem de dote, nec est tūc cōis: pone ergo, qd notarius dicit in instrumento, qd mari-

tus confessus fuit se habuisse, vel recepisse dotem a muliere, vel extraneo: & promisit eam sibi reddere, & c. so. mat. dicit mulier, qd ad p̄em eius, vel extraneum non spectat exactio: quia illa verba [habuisse, & recepisse] debent intelligi, quod maritus recepit eam non tpe instrū: sed dudum antea. & sic tanq̄ per illā solutionem actio sibi quærita fuerit per istam promissionē subsequente de restituendo p̄i, vel extraneo, de qua in instrū sit mentio, nō potuit sibi p̄iudicare, vt d. l. quoties. so. ma. & dixi §. in 3. q. Jacob. Bu. consuluit in simili q̄one: & dicit qd p̄ verba p̄teriti t̄pis apposita in instrū cit ca id, quod possibile fuit interuenisse tpe confecti instrū, tūc præsumitur acta. allegat. C. de fid. instrū. & iure hæc fil. j. debet. n. intelligi præteritum modica præteritione: ita qd incontinenti, non ex interuallo dicatur negocium gest. p̄ hoc facit. C. de apo. pu. lib. 10. l. fi. vbi scribitur pecuniā solutā. & sic p̄ verba præteriti t̄pis: & tñ de eodem tpe loquitur, vt l. placuit. C. de coll. fun. pa. li. 1. r. ad idē, qd no. in l. si ex cautio ne. de nō nu. pec. vbi notarius scribit, qd accipit. & intelligit in p̄ti hoc expresse. de verb. obl. l. si stipu. §. Chryologo nus. vbi quis scribit se accepisse: & intelligitur stipulatio incontinenti subsecuta. & ex illo tex. clarius colligitur, si bñ aduertatur. facit si cer. pe. l. lecta. in princ. tpe. n. a. & us celebrati præsumitur actum quicquid non potuit celebrari, vt no. In. in c. qm̄ cōtra falsam. de prob. & ita no. Bart. in l. post dotē. ff. so. ma. & idem ibi Bal. addita rōne, qd illa verba [habuisse, & recepisse] sunt, plata sine t̄pis p̄finitione: sed filia nititur excludere p̄em ex numeratione facta p̄ interuallum t̄pis an confessionē, & p̄missionē. ergo cum nitatur ex tpe, dēt ipsum limitatē probare, p̄ generalē theoreticā l. cū actū. de neg. ge. & quod dixi de spon. du. super rub. ¶ ¶ Octauō quāro. maritus cōfessus fuit habuisse dotem integrā a p̄e, vel extraneo, quā promisit restituere: deinde p̄, vel extraneus promisit marito (non obstante dicta confessione) ipsam dotē sibi soluere. quaritur, an h̄des mariti debeant restituere dictā dotē mulieri, p̄tendenti dotē fuisse solutā. & qd illa subsequens promissio non dēt sibi nocere: an verō h̄des mariti liberentur, cedendo actionem contra h̄des focerī, vel alterius promittentis: qd v̄ p̄ l. si focer. §. Lucius. ff. so. ma. In contrarium v̄, qd postq̄ fuit confessus se habuisse: v̄ sibi solutum, vt l. in his. §. si vir. so. ma. & de iure do. l. vir ab eo. & l. dotem. quod sine dubio dicit Bar. verum esse in extraneo promittente: sed in patre est dubium pp glo. in d. l. dotē. Illa enī verba [cōfessus fuit habuisse, & recepisse.] v̄ emanare spe futuræ numerationis, vt patet ex promissione sequenti. v̄ illa verba ab initio nō inducunt obligationē efficacem. vel postsumo dicere, qd nō fuit facta promissio spe futuræ numerationis: sed spe futuræ p̄missionis: p̄ illa. n. spe futuræ promissionis fuit ille cōfessus: vt patet ex promissione sequenti, se habuisse dotē. v̄ illud nomen tm̄ æstimasse v̄. facit C. de rescin. v̄. l. pretij cā. v̄. n. in solutum illum nō accepisse: & sic periculum est ipsius, vt l. Mæuia. in prin. ff. so. ma. & ista dicit Bar. in præalle. §. si vir. Bal. ibi dicit, qd si illa promissio fuit facta incontinenti post confessionem: tunc p̄sumitur cōfessio interuenisse spe futuræ p̄missionis: nec possit agere, nisi ad iura cedenda. si aut ex interuallo, tunc refert: aut fuit facta promissio tali casu, & tpe, quo poterat p̄ poni exceptio nō numeratæ dotis. & idē, ac si esset facta p̄missio incontinenti post confessionē: aut non sumus in illo casu, vel tpe: & tunc ius quæsitum mulieri per istam promissionem non p̄t impediri: nec probat aliquid ista promissio in præiudicium mulieris. probo illa mēbra: nā primū membrum, qn̄ incontinenti, pbatur in l. quia. de pac. & l. Titia. §. idem rñq̄. de verb. obl. & quod ibi no. & de pri. cre. l. venter. §. in bonis. & p̄sumo incontinenti, si eodem die, & testibus, argum. a communiter accidentibus. ad hoc l. si quis ex. §. si initium. de eden. secundum membrum probatur in

l. si cui. de non nume. pecun. & ff. si certum peta. l. qui pecuniam. tertium membrum probatur. C. de vsur. l. per retentionem. ¶ Nonō quāro. ego dixi in 3. & 4. quæstione, quod dotis profectitiæ actio est communis patris, & filia: ¶ quāro ergo mortuo patre, aliis a filia institutis haredibus, ius patris, quod habet in dote, an transmittit ad haredes suos. & quid; econuerso, si filia cum liberis, vel sine liberis moriatur. dic qd altero mortuo, vbi dos profectitia simpliciter data fuit, consolidabitur in superuiuentem. nam mortua filia, dos a patre profecta ad eum reuertitur. ut l. dos a patre. C. soluto matrimonio. & econuerso mortuo patre dos consolidatur in filiam, vt l. vnica. §. videamus. C. de rei vxo. act. & illam consolidationem in superuiuentem operatur communio, quæ est inter patrem, & filia: in illa dote, vt l. 2. §. quod si in patris. ff. soluto matrimonio. ¶ Sed hic incidenter quāro. vtrum istam cōsolidationem impediatur stipulatio patris, qui incontinenti stipulatus fuit dotem soluto matrimonio sibi reddi: ut sic illa actio ex stipu. faciat patre mortuo non consolidari in filiam, soluto matrimonio, sed transire ad haredes patris. & primō quia pater b̄ non debet esse deterioris conditionis, quā extraneus melioris: cum sibi sine stipulatione quæritur actio. vt ff. soluto matrimonio. l. 2. §. qd si in potestate. sed extraneo quaritur actio per stipula. ut l. vnica. §. accedit. ergo & patri. Secundō probatur sic. vbi actio dotis nouata est in personam patris, sibi patri competit, vt l. in his. §. filia. solu. matrimonio. Sed l. dicit, qd stipulatio patris nouat actionem de dote: ergo & c. de iure do. l. auia. Tertiō probatur. illud, quod est acquirēdum duobus, potest per promissionem acquirentis quæri uni tantum. ff. de stipu. seruo. l. seruus communis. sic a simili dotem, uel actionem dotis, quæ communiter acquirenda est patri, & filia: nulla stipulatione præcedente potest pater stipulādo sibi acquirere: cum super re sua stipuletur: & ideō dicit lex, qd pater stipulādo potest nouare, idest mutare naturam actionis de dote, quæ est, vt sit communis patris, & filia: natura immutat: quia potest facere eam sibi propriam, stipulando. vt d. l. auia. C. de iure do. Quarto uidetur casus in l. quoties. ff. so. ma. cum sim. quod etiam v̄ tenere gl. in l. si do te. n. C. de iure dot. & d. §. quod si in potestate. In contrarium arguitur, & probatur. lex dicit, qd est officium patris dotare filias. C. de dote pro. & de ac. & obl. l. obligamur. v̄ hoc facit ex legis necessitate: non ex sua permissione. & sic nō v̄, qd possit auferre filie cōem actionē: sicut auferat extraneus, qd ad hoc non tenetur. ar. ff. de le. 2. l. vnum ex familia. & C. vbi, & apud quos. l. fi. Scdō hoc probatur, quia ll. generaliter, & indistincte dicunt esse actionē filie, mortuo p̄e. ff. so. ma. l. 2. & l. si post. ergo nos non debemus distinguere. ff. de pub. l. de pretio. & l. j. §. generaliter. de le. præst. Tertiō v̄ p̄ bari ex p̄sē. de le. 3. l. vxo. §. testō. & so. ma. l. post dotem. Quarto probatur expresse in præall. §. videamus. inducendo, ut Cy. ibi inducit: & ibi refert pro hac parte fuisse consulti per Vbalinum de Maluoltis de Bononia, magnū doctorem, & aduocatum: ad hoc inducit Auth. sed quāuis. de rei uxō. ac. quæ dicit, qd si pater exegit dotem et pacto ne iuris: qd eam tenetur conseruare scdō nubēti: sed quō cōseruaret eam, si esset haredis. & per illam Auth. tenet idem Iac. de Ra. & Ric. Ma. Dy. tenet primam opin. & cum eo tenent Odo. & Ia. Bal. quos sequitur Cyn. in d. §. videamus. & Barto. in dicta. l. post dotem. in 2. quæstione allegat pro casu. ff. de colla. do. l. 1. §. r. ibi [si non alij.] & c. tunc enim non cogitur conferre: quia ad eam non pertinet. & dicit illam opinio. probari de iure Dig. & de iure Cod. nisi in duobus casib. primus casus est, si pater habebat alios filios, pro quibus dederat dotē, vel donationē pp nuptias, nec fuerat stipulatus: & illi ex aliquo casu nō tenentur cōferre: tūc enī (ne omergat inæqualitas) ista filia habet ius consolidationis

nis vsque ad concurrētem quantitatem. secundus casus est, si extranei sint heredes instituti. casus est in l. fi. C. comunia vtri. iud. nam si dos exacta a patre filiae reddatur: multo magis habita retinetur. & licet gl. ibi aliter videatur intelligere: haec est veritas, vt tex. ibi sonat. & ita intelligit Azo in sūma de rei vxo. a. c. circa fi. & tunc de iure antiquo filia habebat ius consolidationis, vt l. post dotem. secundum vñ lect. sol. mat. & l. vxo. §. testō. de leg. 3. Aut fuit stipulatus sibi expressē cum proprio nomine: & tunc si quidem hoc fuit in primo matrimonio: & filia perdit ius consolidationis i duobus casibus, vt l. fi. C. comunia vtri. iud. aut fuit dos secundi matrimonij. & tunc aut in primo matrimonio pater fuit stipulatus eodem modo, quo in secundo: & idem quod s. proximē. Aut in primo fuit data dos simpliciter: & tunc p stipulation. patris ipsa non perdit ius consolidationis, vt in d. Auth. sed quem nomine: & in cor. vñ fumitur. ¶ Decimo qro de dote aduentitia. dicit Bar. q. in hac non est dubium, q. ip si filia, ea viua, competit atri, etiam patre inuito, vt l. 2. §. quod si in patris. & ibi no. fo. ma. & Auth. quod locum. C. de colla. licet gl. innuat contrarium. ff. sol. matr. l. Titia. & malē. sed ea mortua, est dubium: nam gl. in l. post dotem. vñ dicit, q. transeat ad filios, tanquam ad heredes in eo, quod dicit, q. requiritur voluntas eorum. & ibi etiam sentit Dyn. Sed tunc videtur obft. q. secundum tempora Digest. si. fam. non habebat heredem ab intestato, et in castronibus, vt l. j. & 2. de cast. pec. & sentit gl. in l. nupta. §. j. fo. ma. Bart. dicit, q. secundum iura Auth. ista quaestio habet dubium, quia filij sunt heredes, vt in Auth. de haere. quae ab intest. de. §. j. C. de suis, & leg. Auth. in successione. similiter de iure. Cod. filius in aduentitij habet heredem. C. de bo. quae lib. l. quod scitis. vbi est tex. no. & l. quaecumq. eo. ti. Item similiter de iure Dige. dici. q. hoc casu. si in dote aduentitia, habet heredem, vt d. l. post dotem. vbi est casus secundum vnam lect. gl. & Dy. & est expressum in l. auia. in prin. de iure do. si bñ inspiciatur. Non obft. q. de iure Digest. filiusfamil. non hēat heredem in castronib. Respondēdo. n. vt not. Bar. in d. l. post dotem. in 3. q. ¶ Undecimo quero. quid de dote profectitia, qñ ipsa filia est stipulata, patre volente: vel pater eius nomine: vel alio modo p ipi filia donauit integram actionē de dote: cuius erit actio sol. ma. dicit Bar. in d. l. post dotem. in 4. q. q. viua filia non est dubium, q. est ipsius filia, vt in d. l. secundum lect. Dy. l. si cum dote. in priu. eo. tit. & l. Pōponius Philadelphus. fam. etc. Sed filia mortua, vñ, q. transeat ad filios filiae, tanquam ad heredes, vt d. l. post dotem. secundum lect. Dyn. & hoc tenet Bar. in l. inter focerum. §. cum inter. ff. de pact. do. vbi casus. nam ibi in casu omisso p videtur donare filiae: & ipsius solius est actio, vt d. l. si cum dote. & subiungit ipse, q. de iure Auth. est expeditum. vbi rex. dicit, q. oia, quae per filium patri non quaeruntur, transeunt ad eius descendentes. in Auth. de haere. quae abinte. §. j. Sed dos ex donatione tacita, vel expressa quaeritur ipsi filiae: ita q. pater in ea nihil habet facere, vt dictum est. ergo transit ad filios, vt heredes. Non obft. quod no. in l. nupta. solu. matr. quia illud intelligitur, qñ pater non donauit filio tacite, vel expressē: in quaestione nostra secus. Non ob. quod no. in d. §. j. in Auth. de haered. quae abinte. de. quia verū est, q. etiam hodie filiusfamil. non habet heredem in profectitij. s. peculij, quae ipsi filio non quaeruntur: sed ipsorum dominium in bonis patris remanet, vt C. fam. exercic. l. certum. ¶ Duodecimo quero, quid in dote profectitia, vbi nulla stipulatio interuenit, & filia in potestate mortua est in matrimonio cum liberis: an debeat dos ad ptem redire: vel remanere penes maritum filiae defunctae cum liberis pro eisdem liberis. Bar. in d. l. post dotem. in 5. q. refert opi. gl. iuris ciuili, quas refert Accur. in l. dos a patre. C. fo. ma. Mar. dixit dote remanere apud patrem filiorum vxoris suae de-

functae, per l. illud. C. de colla. & de pact. do. l. inter focerum in princ. & §. cum inter. & de mino. l. 3. §. sed vtrum. vbi text. dicit, q. dos est patrimonium mulieris. ergo eius filij praeferruntur eius patri. & vñ casus a contrario sensu in l. post dotem. & istam opi. tenent Pet. de Bel. perti. & quidam alii. Io. Bul. Azo, & quidam alii sunt in contraria opi. f. q. ad patrem mulieris reuertatur: nisi sit pactum in contrarium, vt l. dos a patre. & C. de pact. do. l. si pater. & l. iure succursum. de iure do. de neg. gest. l. qd in uxore. quid dicendum. Bar. dicit, q. ista quaestio est multum dubia: finaliter tñ tenet communem opi. praedictorum Io. Bul. & Azo. quam per rationes, & iura corroborat. & rñ. ad iura contraria, q. Mar. allegat: refert tñ, q. de consuetudine obseruatur op. Mar. & dicit, q. ista discussio, & inuestigatio, an de iure, vel de consuetudine retineatur ista dos, statibus liberis, est vtilis ad multa. Ecce primo, mulier, susceptis liberis ex primo matrimonio, nupit secundò, data eadem dote: & decessit in secundo matrimonio sine filijs. certè si de iure est vera opi. Mar. succedunt in dotem filij primi matrimonij: quia prima eā est liberorum. si de iure non est vera: tunc secus. nam cum consuetudo dicit, q. dos remaneat apud virum pp filios eiusdem matrimonij, non extenditur ad alium casum, vt l. si verò. §. de viro. ff. sol. matr. & l. quod verò. ff. de leg. & hoc refert tenuisse Ia. Bu. in l. fi. C. commu. vtri. iud. & hoc tenet ipse dicens, q. oportet de eadem filios extare. de pac. conuē. l. si inter me. & l. cum vir. de cond. & dem. facit ad aliud. pone maritus decessit primo: postea decessit vxor, statibus liberis: an pater poterit repetere dotē ab illis filiis. Dyn. in d. l. post dotē. vñ dicit, q. non: quia filij hñt vt heredes filiae. contrarium ibi tenet Bar. isto casu, quo de consuetudine praedicta loquitur. Illa. n. consuetudo habet locum, muliere decedente in matrimonio, vt d. l. dos a patre. & sic non habet locum, vbi praedeceffit, & mulier superuixit, vt d. §. de viro. & quod not. in l. i. de do. praē. & vñ casus in l. Bebius. de pact. do. & praedicta vera, nisi esset etiam hoc casu consuetudo, q. marito p moriente, etiā liberis remaneret dos, vxore poitea decedente. Item facit ad aliud. f. an filij filiae computent sibi dotem matris eorum in supplementum legitimae eis debita de bonis aui. si vera est opi. Mar. de iure ipsi habet vt heredes filiae: & sic non imputatur in legitima, cū tractatur de successione aui, vt l. sancimus. §. repletionē. C. de inof. testa. Si verò alia opin. est verior: isti filij non hñt hoc a mte eorum: nec a pte matris, a qua consuetudo aufert. quod tñ non firmat. ¶ Tertio decimo quero. p. vel extraneus dedit dotem p muliere, & stipulatus est dotem sibi reddi, si mulier decederet in matrimonio sine filijs: postea dicta mulier decessit in matrimonio cum filijs. quaeritur an dicta dos cedat lucro mulieris: & sic de ea possit testari: vel cedat lucro filiorum: vt sic illa dos sit tota liberorum: vel cedat lucro viri: vt sic tota sit viri. Dy. in c. qd ob gram. de reg. iu. li. 6. & Cyn. in l. quod fauore. C. de legi. innunt. q. quaeratur marito ex tacito pacto. arg. l. inter focerum. §. cum inter. ff. de pact. do. In contrarium facit l. si cum dote. fo. ma. quae dicit, mulieri in casu omisso. & hanc partem tenuit disputando Iac. de Bel. per illam l. & per dictam l. Bebius Marc. vbi dicit esse casum. p hoc facit tacita psumptio donationis collatae in ipsam mulierem, vt d. l. vnic. §. accedit. & de leg. j. l. seruo legato. §. testatori. Non ob. §. cum inter. quia dos retinetur per maritū pro filijs eius, qui sunt heredes matris eorum, non vir ipse lucretur. hanc etiam partem tenet Bart. in d. l. si cum dotē. adducit. ff. de haer. inst. l. Lucius. cum glo. sua. vbi si p grauat filium, si decesserit sine liberis (quo casu haberet iiberos) nō vñ liberis prouidere: sed solū filio suo, vt faciat, qd vult. ita in proposito vñ prouidere filiae, non liberis. pro hoc qa psumptio, q. p plus diligat filium, quem tunc habebat: q. filios ex ea nascituros, in quos nulla cadebat affectio, ut not. in l. qui

qui filiab. in prin. de leg. j. ad idem de cond. & demon. l. Publius. §. fin. & per hoc dico, q. filia facta sui iuris poterit de illa dote testari, & facere quod uolet. ¶ Quid dices, retēto eodem themate, si filia ingrediatur monasterium. dicit ibi Bar. q. tunc committitur stipulatio, quae est collata in casu mortis, vt l. Deo nobis. de epi. & cle. secus si deportetur, vt l. ex ea parte. §. infulam. de uerb. ob. do. Cy. format simile q. ¶ in muliere, cui p. dedit mille in dotem. certum est, q. si remansit vidua: & velit scdō nubere, cogitur sibi dare eadem dotem sine diminutione, si non sit eius patrimonium diminutum. vt Auth. sed quamuis. C. de rei vxor. ac. pone, q. non vult scdō nubere: sed religionem intrare, & sic nubere Deo: nunquid debet hñe dotem suam: sicut si nupisset scdō matrimonio. gl. ibi dicit, q. sic. in Auth. de san. epi. §. sed hoc de pñti. secus esset in bigamis, q. non profiterentur substantialia regulā, scdm Cy. Doc. meus do. Bal. dicit, q. salua eorum reuerentia l. Bebius. non vñ hoc probare: quia in illa l. erat collatum in casu mortis, si mulier decederet in matrimonio sine liberis: vñ cum decessit in matrimonio cum liberis, iste est casus contrarius: & tunc loquitur l. inter focerum §. cum inter. sed vbi fit diuortium, licet liberis existentibus, iste non est casus contrarius, sed est casus omisus: & ideo tunc est actio mulieris, vt d. l. si cum dote. bene illa l. loquitur in casibus disseparatis: non in oppositis. quid dicendum. dicit ipse. quidam doctor de Perusio antiquus tenuit opi. Dyn. per dictum §. cum inter. nam ille §. cum inter. non potest intelligi, q. filij veniant tanquam hñdes: quia tex. dicit, q. illa est virtus taciti pacti: nam cum filiafam. de iure Digest. in dote non habeat hñdem, vt no. ff. fo. ma. l. filiae meae. & per Azo. in summa. fo. ma. in fi. vñ posse defendi opi. Bar. & Ia. qui dicunt q. filiafam. habeat heredem in dote: nam illud vñ impossibile: cum. n. non possit hñe heredem vniuersalem, hñe heredem in dote, esset & hñe heredem in re certa: & haeres in re certa non est hñs vniuersalis, nec agit vt haeres. C. de haer. inst. l. quoties. & vñ, q. non possit rñderi huic rōni. pro opin. et Dy. facit contra istos l. inter focerum. §. vir dote. vbi dicit q. filij veniunt ex pacto paterno, & virtute illius pacti dotē percipiunt: & tunc arguo, q. idem operatur pactum tacitū. vt d. §. cum inter. quod operatur expressum. vt d. §. vir dotē. & l. cum quid. si cer. pe. & sic ex coniunctione illorum. §. vñ casus pro opi. Dy. & sic tenet Bal. de iuris subtilitate, circūscripta consuetudine. de qua no. in l. dos a patre. & dixi s. in 1. 2. q. sed praesupposita illa consuetudine, q. in casu existentium liberorum aufert dotem pti, & dat filiae, intelligit tacitū pactum, scdm illam consuetudinem: nam consuetudo informat pactum, vt l. excepto. & l. licet. C. loca. dicam ergo, q. si cur cessante pacto, bñficio consuetudinis mulier sui iuris posset testari de dote, sicut de alijs bonis suis, & hñt hñdem: ita et intelligatur pactum. sed si effemus in terminis iuris cōis, & non in terminis consuetudinis: vñ sibi, q. opi. Dyn. sit ipsa veritas. ex praedictis ergo videtur, si prouisio facta est in unū casum: puta non existentium liberorum: qd erit in casu contrario. si liberis extantibus. in qua tñ materia vtrum prouisio in unū casum includat, vel excludat aliū: sic distinguit ipse. aut dispositio tendit ad officium odiosum: aut ad officium fauorabile: aut ad id, qd est indifferens ad vtrūq. primo casu dispositio non est extendēda rōne similitudinis. C. de interd. ma. l. fi. secundo casu refert. aut dispositio est per oia similis, ita quod ratio diuersitatis non p. perpendi: & tunc includitur. de lib. & posth. l. Gallus. §. & quid si tantum. aut est dissimilis, & difformis: & tunc aut p. l. subintelligitur, & suppletur: & standum est ordinationi l. ff. de vlt. sublti. l. iam hoc iure. aut non suppletur p. l. & tunc aut est maior rō disponēdi in casu omisso: & hñ pro expresso. ff. de ser. expor. l. cui pacto. & de col. bo. l. si quis filio. §. pe. & l. moris. de pēnis. aut est minor rō: & tunc non includitur, vt l. 4. §. vlti. de sta. li. &

l. Statius Florus. §. Cornelio. de iure fi. aut loquimur in dispositione neutra non tendente ad fauorem, vel odium: & tunc refert. aut loquimur in his, quae desiderant certam formam, vel modum: & non p. modus, vel forma omitti. & quod est praeter illam formam, non includitur in dispositione. de ver. ob. l. qui Romae. §. Flavius Hermes. aut in his, q. non desiderant certam formam, vel modum: & tunc sufficit qualitercunq. perueniamus ad effectum: quia est de effectu, nō de modo cogitatum. vt. C. si man. ita fue. alie. l. j. C. de inst. & sublt. l. si iure. & l. fi. §. fi. ff. mand. & istam distinctionē ponit Bar. in d. l. si cum dote. fo. ma. & subiungit, q. prouisio in casu existentium liberorum det intelligi, qñ matrimonium soluitur morte mulieris: sed si soluitur morte viri, superexistencia liberorum non praedudat aliquid mulieri: nec pactum et expressum de dote lucranda. casus est in l. j. in prin. de dote praē. & l. si conuenerit. de pac. do. ¶ Quartodecimo quero. filiusfam. accepit dotem: soluitur matrimonium morte eius: an p. teneatur ad restōnem. Rñdeo, distinguendo sic. qñq. p. recipit solus noie suo: & solus ipse tenetur, vt l. si cum dote. §. transgrediamur. sol. mat. non filius, nisi fit haeres matris, vt ibi in fi. qñq. p. recipit noie filij: tñ hoc actio, q. ipse non teneatur: & tunc solus ipse filius tenetur, si ratū habeat, sicut si solus recepisset, vt d. §. qñq. p. recipit noie suo, & filij ratum habentis: & tunc vterq. tenetur, vt l. fi. C. de dote cau. qñq. filius ipse recipit, & sine iussu patris: & tunc solus ipse tenetur: p. non, nisi de peculio, vel de in rem verso, vt dicit gl. in d. §. transgrediamur. nam aut habuit animum obligandi: aut alterum tantum, aut dubitatur cuius contemplatione dederit: & in dubio praesumendum est, q. contemplatione vtriusq. vt l. in ambiguis. de regu. iur. & hoc tenet Spe. hic eo. ti. uer. si filius. ¶ Iuxta hoc quero. qñ datur dos filio, vtrum p. teneatur se expressē obligare pro eo. Dy. q. sic sicut in tutela, l. fi. de susce. tut. & l. si quis inter tres. §. Imper. de excusa. tuto. nam ad donationem propter nuptias cogitur sibi assignare, vt l. fi. C. de do. pp. nup. And. de Pis. tenuit contrarium: quia in dote non est admittitur fideiussor, vt C. ne fide. vel manda. do. den. in rubro, & nigro. D. Oldr. tenet dictum Cy. per l. quemadmodum. de iur. do. vbi compellitur p. hñe ratum. & in Auth. vt exac. instan. do. §. illud. & hoc tenet Cy. & Bal. si accepit vxorem sibi conuenientem: secus si p. rem offēdit, accipiendo indignā. de contrab. l. non tantum. §. si p. & hoc. f. q. cogatur p. habet locum, scdm Bar. in locis, in quibus non est de consuetudine assignare donationem pp nup. de qua in l. fi. C. de do. praē. si verò esset de hoc consuetudo: tunc habet locū distinctio supradicta, scdm eum in d. §. transgrediamur. ¶ Iuxta praedicta et quero. q. pone, q. d. in instrō patrem, & filium recepisse dotem, vtrum praesumatur, q. quilibet acceperit p. dimidia: an verò praesumantur duo rei insolidum. an verò praesumatur, q. tota dos peruenierit ad manus patris. pro prima parte facit de duo. reis. l. reos. §. cum in tabulis. pro secunda facit. C. si cer. pet. l. si non singuli. pro tertia facit: quia cū ad patrem pertineat vsusfructus, nec psumatur iactare vsusfructus. ergo praesumitur peruenisse ad patrem. ad hoc et facit arg. a cōter accidentibus. Cy. in d. §. transgrediamur. dicit q. si filius est mercator, & industrius: & praesumitur peruenisse ad eū. sed si est sub gubernatione patris, praesumitur peruenisse ad p. rem. quae distinctio non pbatur: & ideo dicit ibi Bald. q. de rigore iuris praesumitur ad quemlibet peruenisse pro parte, iuxta no. in l. vir vxoris. §. fi. ff. ad Vell. & ideo non tenetur quilibet insolidum ad restitutionem, vt l. cum apparet. ff. loca. & ita dicit ibi Bald. Sed aduerte, quia videtur, quod pater etiam pro parte filii teneatur. nā eo ipso, quod passus est in instrumento filium simul secum obligari: videtur obligationi filii cōsentire: & p. hoc obligatur ipse, & eius bona, p. regulam, quam tradit Bar. in d. §. transgrediamur. Pet. de Anch. sup. 4. Decre. p 3 vbi

vbi dicit, q̄ vbi pater cogitur consentire, & se obligare: ibi simpliciter consentiendo se obligat, vt l. si filius. ff. de tute. & dicta l. si inter tres. §. Imperator. secus est in actibus, in quibus pater non cogitur se pro filio obligare: tunc. n. eius simplex consensus eum non obligat, vt l. cum non solum. §. necessitatem. C. de bo. qua. lib. vbi de peculio. ut l. j. & ibi not. ff. quod iusu. ¶ Circa hoc etiam querit Bar. quidam accipit dotem a nuru: deinde emancipauit filium: unde filius, & nurus habitant seorsum a patre: modo filius petit, ut pater assignet sibi hanc dotem: pater vult retinere dimidia vsus fructus, quam debet habere in premium emancipationis, per l. cum oportet. C. de bon. qua. libe. queritur quid iuris. super hoc puncto. Dyn. consulendo dixit, q̄ ex quo filius emancipatus sustinet onera matrimonii: q̄ pater non retinebit dimidiam vsus fructuum; quia vsufructus dotis habet tacitam conditionem, si onera matrimonii supportentur. allegat l. si maritus. ff. fam. ercisc. allego pro hoc l. si is q. §. ibi dos esse debet. & c. ff. de iure dot. ibi enim dicitur, qd iuris de dote patre mortuo. & sic filio a patria potestate liberato. idem dicas eo emancipato, ut l. si pater. de iure dot. de lucro autem, quod prouenit ex lucro dotis, utrum acquiratur filiofa. uel eius patri: ita q̄ post eius mortem debeat istud lucrum cum fratribus communicari. Dyn. q̄ sic: si hoc lucrum prouenerit ex dote, patre uiuente. secus si post mortem eius. vt l. 2. C. fam. ercisc. ubi idem dicit Cy. pro hoc vt tex. in l. dotem. de castren. pecu. secundum unam lectu. & l. actio. §. si cum l. seq. pro socio. qua opin. placet Bar. secundum iura Digest. hodie dicit teneri contrarium: nam quod filius lucratur ex dote, est aduentitium. C. de bo. qua. libe. l. j. ergo non uenit in collatione, ut l. fin. C. de colla. & hoc putat uerissimum in d. §. transgrediamur. ¶ Quintodecimo quæro. dicit hic, qd dos debet restitui, so. ma. & illa restitutio in rebus mobilibus, immobilibus, & pecunia fieri potest: quia sunt res, qua manu tanguntur, & ad oculum demonstrantur, ut Inst. de reb. cor. in prin. ¶ qd ergo dices, cu data sunt in dotem incorporalia (ut seruitutes, vsufr. & noia debitorum.) quid uenit in restitutione, so. ma. Rnd. ista restitutio est q̄nque difficilis. & ideo dic, ut no in l. usufr. ff. so. ma. & l. si usufru. & l. cum in fundo. p totam l. ff. de iu. do. Sed in noibus debitorum quæro, mulier habebat debitorum suum in mille: dedit illud nomen in dotem uiro, & uir nihil exegit: quia noluit, uel quia no potuit; quia erat inops. quæro ad quid tenebit uir hrdib. uxoris. so. ma. uel hrdes uiri ipsi uxori supuenient. dic, q̄ maritus non tenetur de periculo nois: si no pt sibi culpa imputari. vt l. Meuia. ff. so. ma. qd est uerum, qn nomen est datum sibi in dotem simpliciter. secus si æstimatum: quia tunc faceret emptionem: & esset periculum uiri, ut l. si nomen. de hære. ven. & hoc uerum, qn nomē dat in dotem, uel simpliciter, uel æstimatū. Si uero nomen non datur in dotem, sed delegatur uiro: tunc aut loqueris de periculo subsistētis inopie tpe delegationis. & distinguit, utrum uir fuit sciens, an ignorans, ut l. promittent. §. si debitor. ff. de iu. do. aut loqueris de periculo subsequētis inopie: tunc periculum est uiri. vt l. Pap. §. 2. de sol. uide tñ l. si extraneus. de iu. do. ¶ Quid dices, si res in dotem tradita sunt euita a uiro constante matrimonio. quid eo soluto tenebitur restituere. dic, q̄ maritus, re euita, pt agere contra mulierem de euita. & quidquid constate matrimonio ab ea, uel ab alio consecutus fuerit, tenebit restituere so. ma. ut l. quoties. ff. de iu. do. ¶ Sed hic incidenter queritur. mulier reperit ab hrdibus uiri dotem: illi uolunt deducere expensas a uiro factas: utrum possint. dic, ut dixi. §. e. c. j. ad fi. ubi remissi ad Spe. q̄ plenē disputat istam q̄onem, hoc. eo. ti. ad fi. ¶ Sextodecimo quæro. ¶ utrum contra mulierem repetentem dotem possit opponi cōpensatio e de simili quantitate: uel detur contra eam retentio: quia uiro sit in aliquo obligata. & vī, q̄ possit, vt l. rei iud. §. hrdi. ff. sol. mat.

in contrarium facit l. j. §. taceat. C. de rei uxor. ac. glo. in d. §. hrdi. titubando loquitur. Sed ueritas est, q̄ si utriusq̄ debeatur quantitas: admittitur compensatio, vt patet ibi in text. dum dicit[compensationes, q̄ ad cam pecuniaria respiciunt.] & c. & no. in d. §. taceat. ubi prohiberetur retentio, non compensatio. & ita dicit Bar. in d. §. hrdi. Bald. plenius sic distinguit. aut cōpensatio opponitur mulieri: & tunc refert, aut opponitur in dote: aut in accessoriis dotis. primo casu sunt opin. nā gl. in d. §. ob dona. tenet, q̄ non obiciatur compensatio. sed in d. §. hrdi. tenet, q̄ possit obici. & hoc cōiter approbat, ut dixi. circa accessoria uero dotis bñ admittit compensatio. & sic non p oia est idem priuilegiū dotis: & accessoriū, secundum gl. in d. §. ob dō. ¶ Quid de extenuatione. utrum res extenuet perceptione fructuum ex rebus obligatis pro dote. dicit, q̄ est casus de solu. l. Titia. vbi uideas dnam inter cōpensationem, & extenuationem. quia extenuatio fit sine oppositione alicuius exceptionis: neutra tñ fit, nisi ex debito consimili, uel conformi: puta quantitatis ad quantitatem: uel generis ad genus: vt no. Cy. in l. 1. C. de pig. ac. fructus tñ no compensantur cum quantitate, nisi sint cōsumpti: nam sicut non possent solui pro quantitate illa, nec cōpensari, scdm Ia. de Are. & Bar. & probatur de fideiuss. l. si ita fideiussorem accepero. & mand. l. si is qui negotia. §. si. & per hoc limitantur iura, q̄ dicunt, q̄ fructus extenuant sortē. §. de iure iu. c. ad nram. debent. n. intelligi de fructibus cōsumptis. & ideo debitor, qui allegat extenuationem, det formare argm de consumptione fructuum: q̄ consumptio, postq̄ facta est, no pt rescere, uel decretere æstimatio ex mora, scdm Bald. post Bar. in d. §. ob dōnes. qd est no. ¶ Decimo septimo quæro. ¶ utrum contra mulierem repetentem fundum datum in dotem possit obici exceptio dñii. & vī, q̄ no: quia maritus habuit cam ab ea: ergo & c. ut l. creditores. C. de pig. ac. & est casus in l. si aliena. ff. so. ma. ubi plenē distinguit Bar. utrum ille, q̄ hēt cam a me, possit me excludere p exceptionem dñii p priuilegiū tertij. quid de exceptione adulterij, an mulier repetens dotem possit excludi dicta exceptione. dixi §. eod. c. plenius: de illa exceptione, quatenus uir facere pt, dixi §. ca. j. & quid iuris de replicatione lenocinii contra uirū excipientem de adulterio, plenē in l. cum mulier. ff. so. ma. & c. intelleximus. de adul. ¶ Decimo octauo quæro, ¶ qn nascatur actio de dote. gl. in l. iure gen. §. quinimo. uerū. ut puta. tenet, q̄ actio de dote nascitur, constante matrimonio, pro qua vī casus. ff. de iu. do. l. auia. & sol. ma. l. quoties. & de bon. dā. l. 5. legibus probatur, & per rōnem, quod conditio, qua est omnino extitura, non suspendit natiuitatem actionis, vt l. si pupillus. §. si sub condōne. ff. de noua. Sed actio de dote pēdet ex illa conditione, si matrimonium soluitur: & hęc cōditio certa est, ut in Authen. de nuptijs. §. nuptias. alia est opinio Io. in l. pater. ff. de dote prælega. f. q̄ actio de dote nascatur cōstante matrim. contra heredes soceri. contra maritum no: nisi in casu inopia. probatur primò in l. si constante. §. si exheredato. so. ma. secundò per l. pater. de dote præleg. tertio quia respectu soceri mortui solutum est matrimonium, ut l. cum hic status. §. si pater. de don. inter uir. & uxo. præterea uidetur casus in l. sed si pro dote. §. j. de dote præleg. Tertia est opin. glossat. iuris ciuili. qui indistinctē dicunt, quod actio de dote non nascitur constante matrimonio: nisi in casu inopia, vt l. cum notissimi. §. illud. C. de præscr. 30. annorum. & l. in rebus. §. omnis. C. de iur. dot. & ibi tex. & glo. hic tenet. C. de iure dot. l. auia. & uidetur tex. in l. dotalem. C. de manum. & hoc tenet Dyn. & Bar. in d. §. si exheredato. ubi respondet ad contraria supradicta. ¶ Decimonono quæro circa istam conditionem propter nuptias quò ad eius lucrum. dicitur enim hic, q̄ debet esse æqualitas pactorum in lucro dotis, & donationis propter nuptias. ad hoc. C. de pact. conuen. Authen. æqualitas. ¶ Sed pone, q̄ mulier dedit dotem

dotem, pacto apposito de lucranda quarta, siue tertia parte dotis. donatio propter nuptias nulla facta fuit. soluit matrimonium morte uiri. uxor superstes petit in bonis uiri tantum, quantum erat illa quarta, uel tertia: quam uir, si superuixisset, fuisset lucratus. utrum bene petat. uidetur, quod sic: quia pacta super dote vim suam extendunt ad donationem propter nuptias, etiam si non dicatur, vt l. si constante. & Authen. dos data. C. de dona. ante nup. glo. in illa. Auth. determinat contrarium. dicit enim, q̄ ex donatione, qua non est constituta, non potest agi. sed tunc obstat inconueniens: quia non seruatur æqualitas, quam seruari præcipiunt illa uerba. dicit ibi gloss. q̄ hoc non obstat. Illa enim iura statuant, quod pactum maius reducitur ad minus: non tamen aliquod reducitur ad nullum: sed nullum reducitur ad aliquod. quandoque dō, & donatio intercescit, ut l. fin. §. si autem. de dona. ante nup. Sed si donatio constituta non fuit, vt in quaestione nostra: tunc agi non potest solu. matri. ut constitutur ea ratione, q̄ super lucro dotis cōuentio facta fuit. hodie tamen illa iura de illa æqualitate seruanda in lucro, & constitutione donationis, de consuetudine non seruatur, ut notatur in d. Authen. æqualitas. de augmento dotis, uel donationis propter nuptias, utrum fieri possit constante matrimonio: ita quòd illud augmentum soluto matrimonio possit peti, & pro eo competant dotis priuilegia, & donationes propter nuptias. dic ut in Authen. sed iam necesse. C. de dona. ante nup. & circa hoc augmentum uideo no. q̄. Specu. hoc eo. tit. ad finem. de priuilegiis dotis dixi §. de pign. c. ex literis. & prædicta uariis locis dicta per Doct. vt uideas pro aliquali instructione simplicium Canonistarum super illo c. recitare utile mihi uisum fuit.

ADDITIONES.

- a ¶ Communione. Communio est causa discordie. Flor. in l. re coi. ff. de ser. urb. præ. & in l. 2. C. qn & quib. quarta pars de. Spe. de iud. §. sequitur uidere. circa prin. l. in iudicio. & l. cum pater. §. dulcisimim. de leg. 2. gl. in cap. nullis. l. 7. quæst. 4.
- b ¶ Quia pater. Adde Raph. Cum. in l. si cum dote. §. si maritus. ff. de iure do. Alex. in l. si donaturus. §. j. de cond. ob causam. Oldr. consi. 132.
- c ¶ Compensatio. Vide Bal. in l. diuortij. §. ob donationes circa medium. uerū. no. optimam gl. ff. sol. ma. Bar. in l. j. ver. est & aliud priuilegium. e. ti. Doc. in l. neq. C. de com pensa. Bar. in l. filiofa. in prin. so. ma.

De secundis nuptijs.

DICTVM est supra de matrimonio in genere. de secundo matrimonio est videndum, secundum Goff. uel aliter. Quia soluto matrimonio morte, diuortio, uel aliter uult aliquis secundo contrahere: ideo, utrum possit, subiicitur in hac rubrica. quidam enim damnabant secundas nuptias perpetuò. quorum opi. reprobat Aug. ut patet 32. q. 1. c. aperiunt. leges uerò damnabant etiam eas ad tempus. intra annum luctus, quod Apostolus concessit. Ideo quid sequendū, etiā hic deciditur. & sup plendo ad rub. potest totus titu. sic summari. de secundis nuptijs non benedicendis infra cap. 1. & 3. non contrahendis prius, quam habeatur certitudo de morte coniugis. infra c. 2. non prohibendis, infra annum luctus. infra c. pen. & ultimo. habetur de materia. 31. q. 1. c. quomodo. & c. seq. 2. q. 3. §. hinc colligitur. 3. q. 3. unde tria. in fine. & quia hic dicitur de secundis: quid de tertijs, quartis, & ulterioribus. dic,

quòd appellatione secundarum omnes posteriores includit. ff. de uulg. & pupill. l. 1.

S V M M A E.

- 1 Secunda nuptia non debent benedici. Rationem reddit. nu. 3. & 4.
- 2 Nuncius quis potest esse in re propria.
- 4 Sacramentum matrimonij, strictè sumendo, non est sacramentum.

CApellanum. No. q̄ non debet benedici. rationem. §. subiiciam. ¶ Secundo not. q̄ pro isto delicto iste suspēditur ab officio, & beneficio. utrum autem suspensus ab altero ex ijs duobus uideatur suspēsus a relicto. dic, ut in gl. fin. de pœnis. ubi plenē de materia suspensionis. & §. de consue. c. cum dilectus. ¶ Tertio no. q̄ ultra pœnam suspensionis a iure inflictam, ista remittitur ad apostolicam sedem. ex grauitate igitur pœnæ patet istū grauior deliquisse. Host. intelligit istud. c. cum sacerdos bñdixit secundas nup. uiuente prima. quod Io. An. no potuit pœnā perire ex antiqua. Egi. & Boati. dicunt, q̄ illa est prouidentia non de casib. referuatis. ¶ Quarto no. q̄ pt quis esse nuncius in re propria. & ferebat iste literas Vrie. f. contra se, ut §. de rescr. c. olim. facit qd no. in l. eum qui. §. si epistola. ff. de fur. per Bar. ¶ Querit gl. ¶ quare non debet secundæ nuptiæ benedici. reddit duas rationes, pp exhortationem continentia: & quia factum iterari non debet. ¶ caue; quia illud, strictè sumendo, non est factum: quia non est de illis 7. de quib. de sacra. non reite. super rubr. est ergo sacrale, uel sacra rei signum, scdm Io. An. alia ratio redditur. j. e. c. uir. uidelicet q̄ benedictio semel habita semper durat: & transendo ad secundas nuptias benedictas, cōicat bñdictionē illam contrahenti secum. nam cum caro bñdita non bñdita p carnis copulā coniungitur, utraq; ex dicta mixtura intelligitur bñdita: sicut aqua non bñdita bñdita commiscetur. §. de consecr. eccl. uel alta. c. quod in dubijs. & c. aqua. nec mirū: sanctificatur. n. uir infidelis per mulierem fidelem: & conuerfio. 1. ad Cor. 7. 2. 8. q. 1. §. 1.

S V M M A E.

- 1 Dubius an sit coniugatus, uel solutus, non potest contrahere matrimonium. Dubius an sit seruus, uel liber, non potest testificari, nec hereditatem adire.
- 2 Viuus potius quis presumitur in dubio, q̄ mortuus.
- 3 Captus ab hostibus, dum est in captiuitate, potest contrahere matrimonium de iure canonico.
- 4 Matrimonium secundum contractum per uxorem dubiam de morte uiri, non ualet.
- 5 Matrimonium contractum a Christianis in terris infidelium, debet regulari secundum ius canonicum.
- 6 Contrahens matrimonium secundum bona fide, superueniente scientia de uita prioris uiri, debet abstinere a coniugio secundo.
- 7 Quidam fuit in conspectu Sarracenorum, quo sedato, requisitus inter caduera mortuorum non potuit reperiri: modo alij ad patriam redeuntes dicunt, q̄ credunt eum mortuum: an eius uxor possit alij nubere.

DOminus. Dubitans de morte coniugū (nisi prius inde certificetur) contrahere non debet. & si contraxit, Pet. de Anch. sup. 4. Decre. p 4 de-

debitum reddat: sed non exigit. & si postea sciat primam u-
uere, dimittat scdam. & sicut sunt tria dicta: ita sunt tres par-
tes. scda ibi [si verò.] tertia ibi [quod si post.] ¶ No. primò,
¶ qd dubius an sit coniugatus, vel solutus, non potest contrahere
matrimonium. similiter dubius, an sit liber, vel seruus, non potest
testari, nec hereditatem adire, vt l. de statu. ff. de testa. Ista. n. &
similia, qd requirunt liberum consensum: vbi libera voluntas, &
absoluta non potest intercedere, vitiantur, & sunt nulla. ¶ Scdò
no. qd qd dubitatur, an quis uiuat, vel mortuus sit. ¶ & in
hoc casu potius presumendum est, qd uiuat, qd sit mortuus.
quod patet: quia an certitudinem de morte, non est licitum su-
perstiti contrahere. presumitur. n. quis uiuere centum annis,
nisi probetur mortuus, vt no. gl. in l. 2. §. si dubitetur. ff. quem-
ad. te. ap. & in hac materia matrimoniali, qm est dubium de
obitu, vel de vita abatis, an possit pns contrahere, puidet il-
lud. c. sed plenius Aut. sed hodie. C. de repu. vbi declaratur,
qualis certitudo sufficiat de morte, ad hoc vt pns possit im-
punè contrahere mrimonium. & no. bn illam Aut. qualiter
probetur mors in materia ista: in alia aut materia qualiter
mors probetur. dic. vt no. in d. §. si dubitetur. per Bart. & l.
dos a pre. C. fo. ma. ¶ Tertio no. coniu. & a supra. scriptione,
ex qua patet, qd de re illa dirigitur captis a Sarracenis: ¶ qd
captus ab hostibus, dum est in captiuitate, potest contrahere
mrimonium de iure canonico. quo iure serui contrahere non
prohibentur. de iure verò ciuili matrimonium apud hostes
contractum non tenet: nec fictione legis Cornelie, vel post-
liminii confirmari possit: licet talis fictio possit ad contra-
cta prius extendi. facit l. j. C. de cap. Captiuus ergo, vel car-
ceratus potest contrahere matrimonium. de hoc in ca. cu locu.
de spon. & het locum hoc est in captiuo hoste, vt hic patet, li-
cet Inn. no. ibi contrarium, scdm Ioan. An. ¶ Quarto no. in
verfi. si aut. qd si quis contrahat scdas nuptias, pendente du-
bio, vtrum vir eius desesit, necne: vt interim scdm mrimo-
nium tolerari. Sed in d. Auth. dr. qd si contrahit, non certifi-
cata de morte viri, iuxta formam illius Auth. punitur vt adul-
tera. ¶ ex quo innuitur, qd non est matrimonium cum scdo:
hec debet epus tale matrimonium tolerare. & verfic. iste. sin
autem loquitur de matrimoniis contractis ante ista Decr.
¶ Quinto no. ¶ qd matrimonium contractum a Christianis
in terris infidelium, debet scdm ius canonicum regulari: non
scdm ritum terrarum, in qua contractus perficitur. qd est ideo;
quia non tractamus de solennitate contractus: sed de habili-
tate persone ad mrimonium contrahendum, qd ubiq; con-
trahat, suis, & non alienis legibus. contrahere det. facit qd di-
xi s. de spon. c. j. & c. olim. de cle. coniu. ¶ Sexto no. qd qd;
det quis exactus reddere debitum, non exigere: & sic clau-
dicat contractus pp delictum commissum ab altero ex co-
trahentibus. facit qd no. in l. eleganter. ff. de dolo. facit s. de
eo, qui cog. consan. vxor. suar. c. transmissa. ¶ Septimo not. in
verfi. qd si post. ¶ qd superueniente scientia de vita prioris vi-
ri, det, qd bona fide contraxit, abstinere a scdo coniugio: qua-
rumcunq; contraxerit cum solennitate illius Auth. qd tu ex-
cusat ab adulterio, et si per formam constiterit de morte vi-
ri, licet falsò, vt l. miles. §. mulier. ff. de adul. Et not. bene. huc
tex. qd superueniente mala fide, debet quis abstinere ab actu,
quem pp bonam fidem licite exercebat. con cor. l. q. contra.
C. de nup. & 3. q. 2. c. cum per bellicam. mala et fides sup-
ueniens interrumpit prescrip. vt c. mala fidei. de reg. iur. lib.
6. sicut et eouerso mala fides a principio, ex post facto pur-
gatur. facit qd no. in c. fi. & c. vigilanti. de prescri. & facit ad
q. si a principio habebam iustam cam litigandi, conuentus
fortè pp factam alienum, postea de obligatione certifica-
tus debeo a lite desistere: alias ex tunc videor iniuste litiga-
re. & per consequens deberem in expensis condemnari, vt
no. Bar. in l. si quis inficiatus. ff. de positi. facit l. rem non no-
uam. C. de iud. ¶ Quero de qone, quam format Cy. in Aut.

7 hodie. C. de repu. pone quidam fuit in conflictu Sarraceno-
rum: quo sedato, requisitus inter cadauera mortuorum no-
potuit reperiri: modò alij ad patriam redeutes dicunt, qd cre-
dunt eum mortuum: queritur, an vxor eius possit alij nube-
re. vt, qd non: quia illa Auth. exigit, qd deponatur de veritate,
non de credulitate. ipse tenet, qd in hoc casu recurratur ad
coniecturas, & verosimiles presumptiones: puta fuit uisus i-
loco periculoso, vbi multi mortui sunt: presumpcio. n. est, qd
& ipse sit mortuus: & sufficit hoc probare per coniecturas,
postq non potest haberi clara, & aperta probatio, ut l. non
oēs. §. a barbaris. de re mil. & quod no. s. vt lit. non contest.
c. qm. §. si aut de carnali. Iusta. n. probatio mortis alicuius
est, qd intrauit, & non reperitur, vt l. exheredatū. & ibi Bart.
ff. de his, qui not. inf. & habui in simili qone de facto Sen-
nis. quidam hū fratrem, profectus est Hierosolymam: nec
rediit longo tpe. frater (tanquam ille decesserit) volebat co-
tra debitores hereditarios hereditatis paternae in solidum ex-
periri. & (quod plus est) volebat, tanquam heres fratris, age-
re contra eius debitores. certè non videtur posse, nisi aliter
habita certitudine de eius morte, vt dicta Auth. hodie. &
quod notat Barto. in dicto §. si dubitetur. & l. nec nos. C. de
capti. & l. Pantonius. §. rei. & l. cum quidam. §. quod dicitur.
de acqui. hered.

S V M M A E.

- 1 *Benedictio semel alteri ex coniugatis collata, non est in secundo matrimonio iteranda. Rationem reddit. nu. 2. & 3.*
- 4 *Pœnitentia quare iteretur. Et sacra unctio.*

Vir autem. No. primò, ¶ qd benedi-
ctio semel alteri ex con-
iugatis collata, non est in scdo matrimonio ite-
randa: sufficit ergo alterum bndictum fuisse. & hoc notat
ista dictio [vel:] quæ verificatur in altero disjunctorum, vt
s. de rescri. c. 2. qnq; vel, ponitur pro, & eouerso, vt l. fa-
pe. de verb. sig. & l. cum quidam. C. de uerb. sig. ¶ Secundo
no. ¶ rationem, quare non debet benedictio iterari; quia se-
mel fuerunt benedicti: caro. n. non benedicta participat be-
nedictionem impensam ei, cui coniungitur, vt dixi s. c. 1. &
hic Io. And. qui remittit ad Host. in sum. eod. ti. §. an licitum
fit. ¶ Querit gl. quare non iteratur benedictio. ¶ dicit ex eo,
ne ex iteratione videatur fieri iniuria sacro. ¶ sed dices, qua-
re pnia iteratur, similiter sacra unctio. glo. reddit ratione de
ista extrema unctio. de quo et no. 2. §. dist. sed illud de ma-
nus impositione an iteretur, no. j. q. j. cap. manus. de pnia an
iteretur, no. gl. hic, quod no. de benedictione, cum bigamus
ducit virginem, an iteretur. glo. dicit, qd sic, de consuetudine
quorundam locorum. & multum inualuit illa consuetudo,
quam quidam approbant, ea ratione: quia (vt apparet ex for-
ma benedictionis) tota benedictio fundatur super muliere.
ex quo igitur mulier nunquam fuit benedicta, dabitur; qd
nihil in uiro intelligitur iterari. de iure tamen contrarium
est dicendum, ut in illo c. & no. Petrus, & Abb. s. c. j. & Host.
hic. & addo quod no. 3. dist. c. leges. in j. gl.

S V M M A E.

- 1 *Mulier mortuo uiro, non debet nubere intra annum nu- merandum a tempore mortis uiri, duplici ratione.*
- 2 *Matrimonium soluitur morte.*
- 3 *Authoritas Apostoli, si aduersatur legibus, proualeat.*
- 4 *Dispositio pœnalis edita super obser. legis, corrigitur, cor- recta lege.*

infamia

- 5 *Infamia est iactura, & pœna, & quare.*
- 6 *pœna alia, quam pœna infamiae an imponatur per ius ci- uile secundo nubenti.*
- 7 *Mulier, quæ nubit post tempus luctus, qualiter iura pro- uideant.*
- 8 *Mulier secundo nubens an succedat filijs primi matri- monij.*
- 9 *Pœna imposta à iure ciuili secundo nubentibus, an sint sublatæ per ius canonicum.*
- 10 *Prouisio, quæ sit æquior, vel Apostoli, quod statim pos- si nubere: uel iuris ciuilibus, quod debeat expectare per annum.*
- 11 *Leges prohibentes matrimonium inter certas personas an sint correctæ per ius canonicum.*
- 12 *Turbatio sanguinis uiri quomodo intelligatur.*

Super. Mulier nubens intra annum lugubrè,
infamiam non incurrit. h. d. cum c. se.
ponit casum, cui secundo rñdet, ibi [rñdemus.] ¶ No.
1 primò ¶ qd mulier mortuo uiro, non debet nubere intra an-
num numerandum a tpe mortis uiri, a remisso tristiori ha-
bitu. ff. de his, qui no. inf. l. genero. j. respo. & §. sed cum
tps. rō est duplex. prima pp turbationem sanguinis: ne quis
de prole dubitet. ff. de his, qui no. inf. l. liberorum. §. j. & C.
de repu. l. consensu. §. qd si præter hæc. Scda pp uitandam si-
nistram pudicitie suspicionem: parum. n. caute uixisse præsu-
mitur, qd tam cito ad secundas nuptias conuolauit. in Auth.
de resti. & ea, qd pa. §. vnum. ibi [qd fortè suspicio.] & c. &
licet cesset prima rō. s. timor turbationis sanguinis (puta qd
peperit intra mensem post mortem uiri: vel apparet ex eo
euidenter prægnans) nubere tñ non poterit j. annum: quia
remanet secunda rō. s. suspicio impudicitie, ut prædixi. suffi-
cit. n. ad legis obseruantiam, qd remaneat vna de rōnibus,
cum sunt plures, vt no. in d. l. liberorum. & Azo de secundis
2 nup. post prin. ¶ Secundo no. ¶ qd matrimonium soluitur mor-
te. mors. n. oia soluit. in Auth. de nup. §. deinceps. col. 4. vtrū
aut ista recuperet, si resuscitetur. dic vt dixi s. de frig. c. fra-
ter. nitatis. persona tñ defuncti representatur in hereditate
ante additionem, & post additionem in herede, vt l. mortuo.
de fideiuss. & l. hereditas. ff. de acqu. re. do. & in Auth. de iu-
re iur. a mo. pra. §. j. sed hæc iura debent intelligi in iuribus
transmissibilibus ad hæredes: quedam. n. non transeunt, vt
priuilegia personalia, vxores, & similia: ista namque mor-
te pereunt, vt l. in oibus. ff. de reg. iur. mulier namq; censetur
focia diuina, & humanæ domus. societas aut morte dissol-
uitur, vt Inst. de societate. §. morte. ¶ Tertio no. quid iuris,
3 cum dicta Apostoli aduersantur iuri ciuili: ¶ proualeat. n. au-
ctoritas Apostoli: cuius legibus, & boati Petri Iustinianus
vult suas leges concordari, vt l. j. C. de sum. tri. quid iuris, vbi
iuri canonico aduersatur. dic vt c. fi. de sol. & c. 2. de reg. iur.
4 lib. 6. ¶ Quarto no. ¶ qd correctæ lege, vt corrigi & pœnalis
dispo edita super obseruantia illius l. Apostolus. n. de pœna
infamiae abolenda non dixit. sed cum in annum licentiam
nubendi contra iura concessit: satis vt pœna legis sublata,
postquam a lege est recessum, vt hic. quasi accessorium se-
quatur naturam principalis. & principali sublato, accessorium
non duret, vt in regula. cum quid. de reg. iur. ¶ Quinto
no. in ver. se. qd fit lege permittente, non meretur pœnā. con
cor. C. de adul. l. Graccus. & qd leges no dedignantur sacros
canones imitari. qd dic, vt d. c. 2. de reg. iur. lib. 6. ¶ Sexto no.
5 ¶ qd infamia est iactura, & pœna: repellit. n. a legitimo acti-
bus, vt c. actus legitimi. de reg. iur. lib. 6. repellit a testimonio,
a promotione, & ab alijs. de quo dic vt no. in ca. inter dile-
ctos. j. ds excos. præla. & vtrum intelligatur, de infamia iu-

ris, vel de infamia facti tñ. & ex quibus causis irrogetur: &
quis possit super infamia dispensare. dic, vt no. s. de re iudi.
c. cum T. Ab. & l. neque famosis. C. de digni. lib. 1. 2. & l. j. ff.
6 de his, qd no. inf. & C. de sum. tri. l. j. ¶ Quero an secundo nu-
benti imponatur alia pœna, qd pœna infamiae per ius ciuile.
dic qd sic. qd vt plenius de istis secundo nubentibus mascu-
lis, vel fœminis instruaris. dicas, qd qnq; queritur de pœna,
qd infligitur secundo nubentibus intra tps luctus: qnque de
pœna, qd infligitur nubentibus post tps luctus. i. post annum
a tpe mortis uiri, vt dixi in primo no. primo ergo casu, cum
mulier nubit intra annū luctus, patitur plures pœnas. pri-
ma est infamiae: efficitur. n. infamis, vt l. j. C. de secū. nu. Item
in rebus propriis: quia secundo marito, vltra tertiam partē,
nec dabit in dotem: nec in vltima voluntate relinquet secū-
do viro, vt d. l. j. Item in rebus alienis punitur: perdit. n. quæ
sibi prior maritus reliquerit, vel donauerit: nec ab intestato
legitimas, vel honorarias hereditates ex successione uendi-
cabit, vt d. l. j. Eisdem pœnas patitur, quæ contra sacm, su-
scepta liberorum tutela, nubit secundo, antequam eis tuto-
rem alium fecerit ordinari: eisq; quod debetur ex admini-
stratione tutelæ, non persoluerit: debet. n. mater pupillorū,
si velit secundo nubere, post susceptam filiorum tutelā, adi-
re iudicem, vt ordinet tutorem, & ei debet reddere rōnem:
& reddetur id, in quo ex rōne administrationis apparebit
obligata. C. ad Tertu. l. omnem. & in Auth. de nup. §. si autē
tutelam. ædem et pœnæ imponuntur ei, qd parit intra tem-
pus luctus, si indubitatum sit, sobolē hanc ex defuncto non
existere: quia fortè parit in 1. mense, post mariti mortem.
similiter dictis pœnis mulctatur illa, quæ stupro cognita est
intra tempus luctus, vt in Auth. de resti. & ea, quæ pa. §. vn.
& hoc de primo casu, siue membro, cum mulier nubit in-
tra tempus luctus. ¶ Secundo et casu priuicipali. s. cum nu-
bit post tps luctus: iura prouident circa res proprias ipsius
scdo nubentis: & et circa alia, qd sibi a priori viro, vel filiorū
successione obueniūt. Circa namq; proprias res prouisum
est, qd non possit mulier secundo viro ex cā dotis, vel simpli-
cis dōnis, qd solet morte confirmari, amplius dare: vel in vlti-
ma voluntate relinquere, qd vni filiorum primi matrimonij:
cui minor portio data, vel relicta est: ita tñ vt portio iuris na-
turæ debita liberis non minuatur: nisi ex causis, qd excludūt
inofficiosi querelam, ædem causæ repellant liberos ab isto
beneficio, vt l. hac edictali. & l. fi. C. de secū. nup. & quod di-
ctum est in matre conuolante ad secundas nuptias: intelli-
gas similiter in patre habente filios ex primo matrimonio.
Idem in auo, & auia, si mī non sit in medio. cui autem illud,
quod plus relinquitur, qd dixerim s. applicetur: vt, qd liberis
primi matrimonij, vt in Auth. de nup. §. optimè. Item quod
tps debet inspicere, vtrum dederit plus, vel minus secundo vi-
ro, qd vni ex liberis prioris matrimonij. dic vt not. Azo i sum-
ma. de sec. nup. §. sequitur. verfi. sed illud queritur. Itē in re-
bus mariti puitur mulier secundo nubens: oium. n. qd con-
secuta est a marito primo, vel iure sponsalium, vel iura nu-
ptiarum, vel mortis cā dōne, vel iure legati, vel iure institu-
tionis, vel quocunq; alio tit. dñum amittit, sed tantum ha-
bet vsumfru. in die vitæ suæ. in Auth. de nup. §. si verò expe-
ctet. proprietas verò defertur liberis prioris matrimonij
æqualiter: siue sint hæredes primi parentis, & secundi: siue
primi tñ, vel secundi, vel et neutrius, vt in Auth. hrs. de sec.
nup. & in cor. vn sumitur. ingratitude autem causa repol-
lit eos ab illo beneficio, siue liberi fuerint ingrati vtriq; pa-
renti: vel saltem posterius morienti, in Auth. de nu. §. soluto.
8 ¶ filijs autem primi matrimonij an succedat mulier secundo
nubens. dic, qd sic, ex testō, sicut quilibet extraneus: abinte-
stato verò succedit, cum fratribus, & sororibus defuncti in
virilem portionem in bonis ipsius filij defuncti qd sitis aliun-
de, qd a patre. in illis. n. a patre. quæ sitis het mulier vsumfru
in

in Auth. de nup. §. hinc nos. & §. qm. & in Auth. ex testō. C. de sec. nup. Et que dicta sunt de muliere secundō nubente, seruanda sunt in masculo secundō accipiente vxorē: vbi verō superstes non tranſuerit ad secundas nuptias: vtrum lucra ſibi obuēnientia à defuncto, vel ex ſucceſſione alicuius filiorū ſint ſua quò ad plenam proprietatem: ita q̄ poſſit de eis pro libito diſponere: vt teneatur liberis ex primo matrimonio ſuperſtitibus reſeruare. dic vt no. Azo in ſum. de ſec. nup. ad ſi. vido breuiter p̄dicta, que p̄ſcripſi, vt clarius intelligas q. gl. & Doct. vt nunc ſubijcio. ¶ Sedò igitur quæro. ¶ cum tex. non faciat mentionem niſi de p̄na infamiz remittenda propter licentiam conceſſam ab Apoſtolo: vtrum iſta aliz p̄ne, de quibus ſ. ſint ſublata: videlicet q̄ non perdat, quæ conſecuta eſt à primo viro. & q̄ poſſit relinquere, & donare ſecundō viro quantum voluerit, non obſtante q̄ habeat filios ex primo matrimonio: ſecundò q̄ ſuccedat filiis ſuis defunctis ſimul cum filiis defunctōrum fratribus in proprietate. Ber. hic in c. fi. dicit, q̄ p̄na infamiz in vtroq; foro v̄ remiſſa: ſed ante nuptias dō nem, & qd̄ ex liberalitate viri ad eam potuit peruenire, perdere debet: quia quandam ingratitudinem v̄ mulier commiſiſſe. & defunctum velociter dehoneſtaſſe, vt in Auth. de reſti. & ea, q̄ pa. §. vlt. col. 4. Ita dicit gl. Io. An. poſt Inn. dicit, q̄ quædam ex p̄allegatis legibus continent meram p̄nam, vt illa, de quibus in l. j. C. de ſec. nu. ibi. n. nubens intra annum priuatur oibus bonis, quæ à defuncto marito quocunq; tit. deueniunt: ſed non capit ab inte. vltra tertium gradum: nec p̄ ſecundo viro relinquere: & efficitur infamis. iſta ſunt meræ p̄ne, & ſunt ſublata auctoritate Apoſtoli: de qua in illo c. & ſe. quædam verò ex p̄alleg. legibus non continent meram p̄nam: ſed tendunt ad prouiſionem filiorum prioris coniugij: vt iſtis m̄ ſecundò nubens debeat reſeruare, quæ acceperit à defuncto eorum p̄re, vel ab vno ſuorū fratrum: & illa prouiſiones adhuc durant, non obſtante licētia conceſſa ab Apoſtolo. ſimiliter durat p̄na, ſi mulier ſuſcipiens filiorum tutelam, ſecundò nupſit, non reddita rōne, & reliqua non reſtituit. illo. n. caſu non punitur: quia nubet ſecundò: ſed quia non adimplet id, ad quod ſe obligauit. leges igitur, quæ tendunt ad prouiſionem filiorum primi matrimonij: & p̄ne indiēte ei, quæ rationem non reddidit, non intelliguntur ſublata, vt dictum eſt ſupra, ſecundò Ioā. An. ex cuius verbis patet, quod Ber. non rectē ſenſit. ſ. q̄ p̄dere debeat, quod ex viri liberalitate, & donatione perceptit: quaſi contra eum videatur ingrata, ita velociter contra hendo: niſi. n. habeat liberos ex primo matrimonio (in quibus et̄ hodie teneretur reſeruare, vt dixi) poterit de dicta liberalitate diſponere, prout ſibi placuerit. & iſtam opin. ſ. q̄ non perdat, quod ſibi relictum eſt à marito, non exiſtentibus liberis, tenet D. Fe. de Se. ne mulier decipiatur Apoſtoli, & can. auctori. 2. 3. q. 4. c. qui peccat. & 2. 7. q. 2. c. de viduis. dicit, q̄ hoc tenet Accur. in l. j. C. de ſec. nu. & gl. in Decr. 2. q. 2. in ſi. & Da. & Hoſt. poſt eum in ſum. de ſec. nup. in ſi. & Go. eo. & hic In. & Ho. q̄ fuerunt lumen iuris can. & qd̄ no. 36. q. 2. c. de puel. naſn ſi ibi mulier nubendo non perdit lucrum: multò fortius debet vitare damnū. ſ. amissionē relictī, quod quæritur ipſo iure, vt l. actio. & ita dixit conſi. 3. 5. Cy. in l. j. C. de ſec. nup. in vlt. q. tenet, q̄ in foro ſeculari omnes p̄ne durant: & reſpondet rōnibus, quas hic adducit Io. An. poſt Ho. quas reſponſiones Io. An. non reputat efficaciſſimas, vt hic plenē per eum, tenentem quod ſ. dixi. contra cuius determinationem op. & v̄, q̄ mulier ſecundò nubēs non debeat et̄ ſubiacere alijs p̄nis: licet commodum filiorum prioris coniugij concernat: matrimonia. n. debet eſſe libera in contrahendo, & diſtrahendo in caſibus p̄miſſis, vt c. Gemma. & ibi dixi ſ. de ſpon. ſed metu p̄dictarum p̄narum abſtineret mulier à nubendo ſecundò. ergo malē. ſo.

c. Gemma. & ſimilia iura loquuntur in p̄nis conuentionalibus: ſecus in legalibus, que à iure procedunt, vt de p̄dictis prouiſum eſt. vel dic, q̄ aliud eſt, p̄nam pati ea rōne, q̄ nubet ſecundò: & hoc tollitur. aliud ad p̄mium, ſive lucrum ex ſucceſſione filiorum, vel mariti defuncti certa lege inuitari: illud. n. eſt prohibitum, hoc permiſſum, arg. l. Titio centum. §. Titio genero. de cond. & dem. & iſta rō eſt bona, quare magis remanent iſta p̄ne ſecundò nubenti ſuper ſubſtantia primi viri, vel filiorum, q̄ infamiz. In infamia. n. damnū verſatur, & magnum p̄iudicium: excludi autem à relictis, eſt lucrum non capere: & hæc diuerſa ſunt, dānū pati, & lucrum non conſequi, vt l. ſi. C. de cond. hæc tñ ratio non placet: quia ſecundum eum remaneret vera opin. Bar. quam ſupra reprobauit, ſequendo Io. An. qui v̄ ſentire ſup gl. 2. licet aliud ſuper gl. quam alicui, & c. q̄ p̄dicta p̄ne durent, vbi ex iſta feſtinitate nubendi cauſatur incertitudo prolis, & ſic ſanguinis turbatio: puta nupſit poſt duos meſes à morte primi viri, & naſcitur partus in 7. meſe, ita q̄ p̄t eſſe primi viri: vt potē natus intra 9. meſes. p̄t eſſe ſecundū iuri: puta q̄ natus in 7. & cū iſta q̄ eſſet de factō, ſuit cōmiſſa conſilio Iac. Bu. Pau. de Leaza. d. Io. An. & Ray. q̄ conſuluerunt, q̄ ubi eſt timor perturbationis ſanguinis, ius ciuile non ſit correctum per ius canonicum: quia non eſt ueroſimile, q̄ ius canonicum uelit dare filium unius alteri. ff. de uen. in ſp. l. j. §. quamuis. ſed ubi ceſſat timor turbationis ſanguinis: tunc habent locum p̄dicta: ut ius canonicum tollat feſtinationis p̄nam, non ſanguinis perturbationem. & hæc ut tenere Roſ. in tit. de bo. poſſ. & tenet Bal. in l. libero. ff. de his, qui no. inf. ¶ Tertio principaliter quæro poſt Io. An. ¶ quæ ſit æquior prouiſio, uel Apoſtoli, q̄ itatim poſſit nubere: uel iuris ciuilibus, q̄ debeat expectare per annum. probat ipſe pluribus rationibus, q̄ æquior ſit prouiſio apoſtolica. prima eſt, q̄ uir, qui ſe exhibet idoneum mulieri, nollet expectare per annum: & forte alius non occurreret unq̄. hac enim de cauſa ſæpe honeſtiſſimæ dñæ ſolent annū anticipare, & rectē: quia illa, que caſu, & fortuna exhibent ſe conſpectui, debent accipi, cum occurrunt. ſ. de fer. c. licet. 2. quia dñæ uiduæ opprimuntur ſæpe in iuribus ſuis. & hac de cauſa, ut habeant deſenſorem, uolūt nubere intra annū: ignoſcendum eſt ergo ei, q̄ non carnis concupiſcentia: ſed rei ſuz indefenſæ neceſſitate cōtra xit, ſciens (ſi uidua remaneret) ſe opprimi à tyranno: uel cogi ad matrimonium ſibi non expediens. j. qui cla. uel uo. c. inſinuante. Item poſito, q̄ ceſſarent p̄ſatæ rationes: tñ non eſt meritorium, ſi inuita cogitur ad continentiam per annum. 1. 5. q. 1. c. nō eſt. nullū em̄ bonum eſt, niſi quod ultroneum eſt, ut ait Hieron. Iſte ſunt rōnes Io. Andr. quibus poſſet leuiter rōderi: nam licet poſſent contingere caſus, in quibus ſtatim nubere eſſet iuſtum (ut in caſibus, quos ponit, & dixi.) tñ lex conſiderauit frequentiam, & ea, quæ frequentius accidunt: ſicut debet facere iuriſlator, ut l. nam ad ea. ff. de legi. & l. iuſto. de uſuca. conſiderauit etiam honeſtatem, quæ ſæpe p̄fertur ei, quod licitum eſt: & maximē in copulandis matrimonio: ubi non ſolum quod licet: ſed quod honeſtum eſt, ſequi debemus: à qua honeſtate traxit originem publicæ honeſtatis iuſtitia. ut c. j. de deſpon. impu. l. 6. & l. ſemper. ff. de reg. iu. unde alibi Apoſtolus. Oia mihi licent: ſed non omnia expediunt. & ad eſſe legis requiritur honeſtas 4. diſt. c. erit autem. p̄ſumitur em̄ uxor parum continens, q̄ tam citò nubere feſtinat, & dehoneſtat primum uirum. in Auth. de reſt. & ea, q̄ pa. §. vlti. nec eſt ueroſimile, quòd Apoſtolus uoluerit leges Caria ris, quibus honorē impendere omnibus imperabat, ut patet ad Romanos. 4. c. & ſ. de maio. & obed. c. ſolita. Iſta em̄ carnalis concupiſcentia debuit in muliere nō immeritò reſrenari per annum. Nam & ius canonicum inducit continentiam, & ad tempus, & perpetuò, iuſta cauſa accedente,

vt patet in toto c. de eo, qui cog. conſang. vxor. ſuz. & ſ. de matrimonio contraſto contra inter. ec. nec v̄ abſurdum, p̄ceptum Apoſtoli, ſive dictum ſimpliciter prolatum limitari per l. propter bonum publicum certo caſu: nam & ius naturale, & immutabile ex cauſa limitatur à iure canonico, & ciuili, vt no. Inno. ſ. de conſti. c. quæ in eccleſiarum. & c. cum omnes. dixit. n. Apoſtolus [mortuo viro nubat in Domino.] quod eſt intelligendum ſanē, & ciuilitate, reſpectu habitatis temporis, & perſonarum. quid. n. ſi uellet contrahere cum perſona prohibita: vel tempore, quo de iure canonico nuptiæ ſuſpenduntur: ex dicta auctoritate ad corticē, & radices intellecta v̄ hoc ſibi conceſſum. quod eſt abſurdum: quia iura ſimpliciter loquentia, recipiunt interpretationē de habitate, vt l. vt gradatim. §. ſed ſi lege. ff. de mun. & ho. quod no. Bar. in l. j. §. item nunciatio. ff. de mu. & hon. Ex his ergo patet, q̄ non rectius procedit ius canonicū, q̄ ius ciuile: hoc. n. conſonum multum honeſtati. ſtatim uerò nubere, contra bonos mores hominum eſſe v̄, & periculum perturbationis ſanguinis, vt p̄dixi. ſtandum tamē eſt interpretationi canonice: & debemus eam ſequi procul dubio, quò ad remiſſionem infamiz, vt in tex. & earum, quæ ſapiunt meram p̄nam, non prouiſionem filiorum prioris coniugij, ſecundum opi. Ioan. An. quā ſ. tenui. licet Cy. contra. ¶ Quarto quæro. dictum eſt. ſ. vtrum leges, quæ prohibent nuptias intra tempus luctus, ſint correctæ per dictum Apoſtoli: & in quo. ¶ ſed quia quædam ſunt leges, quæ prohibent matrimonium inter certas perſonas, vt inter tutorē, & pupillam ſuam. C. de inter. ma. inter tu. & pu. per totum. Item cum rectore prouinciæ propter timorem inpreſſionis. vt C. ſi rec. prouin. l. j. & l. tutor. & l. ſi quis officii. de ritu nup. vbi etiā prohibetur filius ſenatoris nubere libertinz, vt l. oratione. e. ti. an leges in p̄dictis, & alijs caſibus, in quibus inducunt impedimenta in matrimonijs, ſint correctæ p̄ ius canonicum non aſſiſtens dictis caſibus iuri ciuili. dicit Io. An. q̄ in omnibus iſtis leges recipiunt correctionem p̄ canones. vnde Hiero. ad Oceanum. c. 2. [aliz ſunt leges Caria ris: aliz Chriſti. aliud Papirius. aliud Paulus noſter p̄cepit.] & contra Pelagianos. lib. j. [mihi curæ non eſt, quid Ariſtoteles: ſed quid Apoſtolus doceat.] Cy. mouet iſtam q. in l. ſi quis tutor. C. de inter. ma. inter pu. & tu. vbi refert hanc

opi. Io. An. quem ibi appellat amicum ſuum: & econuerſo Io. An. refert Cy. ſ. ti. prox. & Cy. breuiter ibi dicit, q̄ quantum ad ſucceſſiones ſtandum eſt iuri ciuili: quod forte expreſſe ius canonicum ponit, tollere nō poteſt, ar. no. ſ. de ſtam. c. cum omnes. & de p̄ſcrip. c. vigilant. quantum ad ordines ſtandum eſt iuri canonico, ſimile no. ipſe in eadē materia in l. & ſi contra. C. de nup. vbi etiam in ſucceſſionibus non eſt ſeruandum ius canonicum: ſed ciuile. ¶ Quinto ¶ quæro circa perturbationē ſanguinis, de qua dixi. pone q̄ partus poteſt eſſe primi viri defuncti, & ſecundi: cuius eſſe, vel fuiſſe p̄ſumitur. dic, q̄ qnq; partus naſcitur in 7. meſe: & eſt perfectus, vt l. ſeptimo meſe. ff. de ſta. hom. l. qnq; in 9. & idem eſt. qnq; in 10. & duobus diebus: & idem, ut not. in l. Gallus. in prin. de li. & poſth. quandoque in 11. & dic, vt in Auth. de reſt. & ea, quæ pa. in 11. meſe. In caſu ergo propoſito, cum habita recta cōputatione tēporis, poſſit eſſe primi, & ſecundi viri: cuius in dubio p̄ſumendum eſt. Quidā dicunt ſtandum teſtimonio matris, vt l. etiam. de proba. ſed illud non eſt bene dictum: quia poſſet mater decipi, vt l. j. §. ſi mulier. de li. agno. Iac. de Bel. diſputauit iſtam q. & poſuit in l. j. de bon. poſſ. ſecundum ta. & dicit, q̄ debet inſpici, cui aſſimilatur, vt l. q̄ ſi nolit. §. ſi mancipia. de ædil. edict. ſi ſigna non apparent, debet inſpici, in cuius domo ſit natus. Bar. in l. Gallus. dicit, q̄ debet inſpici ſigna, quæ poſuit Roſ. in l. j. ſi mulier ven. no. ſi ſigna non apparent, ſtandum eſt cōſuetudini ipſius mulieris, quanto tempore ſoleat apparere, vt l. non omnis. §. à barbaris. de re mi. ſi ſigna non apparēt, eſt committenda peritis illius artis, vt l. j. §. j. de ven. inſpic. quod ſi non apparēt, debemus ſequi, quod frequentius accidit, vt ibi ipſe not. ſupra de p̄ſcrip. cap. afferre. in gloſſ. Barto. & c.

ADDITIO.

¶ Mortis viri. Sed quid ſi nubat de licentia viri ſibi conceſſa in teſtamento, an puniatur. vide Bal. in l. filium que habentem. C. fa. erci. & in l. j. C. de his, quæ p̄ne. nomine. Sal. in l. j. C. de ſec. nup.

FINIS.

SERIES CHARTARVM.

† a b c d e f g h i k l m n o p.

Omnes ſunt Terniones, præter † qui eſt vnio.

